

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

1)

HE S I O D I A S C R A E I

POETAE VETVSTISSIMI AC SA-
pientissimi opera, quæ quidem extant,
omnia Græcè, cum interpretatione la-
tina è regione, ut conferri à græcæ
linguæ studiosis citra nego-
tium possint.

Adiectis etiam iisdem latino carmine ele-
gantiss. uersis, & Genealogiæ deorum à Py-
lade Brixiano uiro doctiss. de-
scriptæ Libris V.

I T E M,

IOANNIS GRAMMATICI CO-
gnomento Τητυς, uiri longe doctissimæ, Scholia
Græca in eadem omnia Hesiodi opera, nunc primum
quàm emendatissime ex manuscripto exemplari in pu-
blicum edita, Cum rerum & uerborum in iisdem
memorabilium locupletiss. Indice.

Cum gratia & priuilegio Cæsa-
reo ad septennium.

(1542).

B A S I L E A E.

Ιερωνύμος Βολφίης
ἀτυπώτης

REVERENDISSIMO IN

CHRISTOPATRI D. CVTHBERTO

Tonstallo episcopo Dulmensi, Ioannes

Birchman bibliopola

S. D.

Ὁ ἅγιος Ζην, μοιρα
ἐν τῷ παλαιῷ
συγγραφεῖ
ἔστιν

AEPE mihi cogitanti

Præsul ornatissime,

qua ratione tam mul-

te bonorū autorum,

tāq̃ insignes reliquiae

in nostra usq̃ tempo-

ra conseruari custodiriq̃ potuerē, non

aliud profectò mecū exputādo inuesti-

gare ac reperire licuit, atq̃ singularem

Dei prouidentiam, cuius fauore sum-

mo perpetuis ferē temporibus patroni

defensoresq̃ scriptoribus dati sunt, qui

liquidò uiderent & cognoscerent, nul-

los thesauros, nullas gazas cum monu-

mentis talibus æquari conferriq̃ posse.

Nam ut horum detrimentum, uel inge-

EPISTOLA.

nium & artes, uel fortuna facile prestat:
 ita illos ubi semel uel obscurati fuere,
 uel in illorū manus qui ueluti Griphes
 auro, ne cui usui possit esse, incubant,
 peruenēre, frustra planē desideramus.
 At uerò animi tui liberalitas & benigni-
 tas, qua inter doctos doctissimus in pri-
 mis spectabilis existis, ab inuidia, uel
 potius auaritia ista te liberū esse, multis
 argumentis ostendit atq; declarauit. Nā
 cum per frequentes legationes, quibus
 hactenus in regijs negocijs, propter ra-
 ram & eximiam doctrinam, clarissi-
 masq; reliquas animi dotes, quibus ab
 ineunte ætate plurimum ualuisti, funge-
 rere, nihil tibi carius & antiquius fuit,
 quàm bibliothecas passim omnes excu-
 tere, & in his aliquid inquirere, quod ad
 studiosorū usum aliquando à te depro-
 mi posset. Quapropter Britannia græ-
 cis latinisq; libris, raris quidē illis & op-
 timis

*ἡ 28 ὁρσάλλυ
 ἐν ἐν ὁρσάλλυ*

EPISTOLA

timis, locupletasse meritò ab omnibus diceris. Etenim ne uel solus, uel cū paucis, ut plerisq; mos est, rarioribus tuis libris frui uelle existimarere, omnes pulcherrime instructos academj's scholisq; dedicauisti: ne scilicet id quod publicū aliquādo autores ipsi esse uoluerūt, priuatis usibus destinatū, aut intercideret postea, aut ut inutile contemneretur & abijceretur. Hinc tuis opibus Cantabrigēsis schola ornatior reddita, uti per omnē terrarū orbem clarissima ingenia à se instructa & expolita mittere consueuit: ita quoq; thesaurum istum, qui do-

*9/ ολίας
νοίος.*

ctissimas & in primis necessarias Ioannis Tzetzis grāmatici in Hesiodi poemata, quæ hodie extare cognouimus, omnia, explicationes continet, cunctis cōmunem esse uoluit. Quod sanè ut cōmodius fieret, uir ornatissimus Ioannes Chekus, medicinæ & literarū græ-

EPISTOLA.

carū istic professor lōge eruditissimus,
 decus ornamentumq; non istius tantū
 gymnasi, sed totius propē dicā Britan-
 niæ, negotiū edendī libri mihi dedit: ne
 scilicet poëta insignis, & ubiq; haud æ-
 quē facilis, interprete suo diutius desti-
 tutus, minus bene à multis legeret. Ad
 te autem Scholiasten istū, clariss. Præ-
 sul, iā typis editū redire uoluimus, quo
 & uoluptatem tibi nō mediocrem pari-
 at, cum unicū tuum archætypum infi-
 nita propē exemplaria, quibus studiosi
 homines non minus iuuētur quā de-
 lectātur, dedisse cōspexeris: & animus
 longe tibi candidissimus cōmouetur,
 uti reliquos quoq; codices, quos rarissi-
 mos habes, nobis, ut in lucē ueniant im-
 partias. Nihil utilius, nihil sanctius, ni-
 hil magnificētius, Præsul ampliss. mi-
 hi crede, feceris unq;. Vale, studiorum
 Meccenas. Colonia, Kal. Iunij.

An. M D XLII.

ΗΣΙΟΔΟΥ ΒΙΟΣ ΕΚ

Τ ΣΟΥΪΔΑ.

ΗΣΙΟΔΟΣ, ΛΥΜΑΪΟΣ. ΝΙΟΣ ΔΕ ΚΟΜΙΔΕΙΣ ΥΠΟ ΤΩ ΠΑ-
ΤΡΙΟΣ ΔΙΩ, ΚΥ ΜΗΤΡΟΣ ΠΥΚΗΜΙΔΗΣ, ΓΝ' ΑΣΚΗ ΤΗΣ ΒΟΙΩ-
ΤΙΑΣ. ΓΕΝΕΑΛΟΓΕΙΤΑΙ ΔΕ ΕΙΝΑΙ ΤΩ ΔΙΩ ΤΩ ΑΜΠΕΛΙΔΩ
ΤΩ ΜΕΛΑΝΩΩΣ. ΟΥ ΦΑΣΙ ΤΙΝΕΣ ΤΩ ΟΜΗΡΩ ΠΡΟΠΑΤΟ-
ΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΠΠΟΥ. ΩΣ ΑΝΕΨΙΑΔΩ ΕΙΝΑΙ ΗΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ
ΟΜΗΡΟΥ. ΕΚΑΤΕΡΟΥ ΔΕ ΑΡ' Ε' ΑΤΛΑΝΤΟΣ ΚΑΤΑΓΕΙΝΑΙ.
ΠΟΙΗΜΑΤΑ ΔΕ ΑΥΤΩ ΤΑΥΤΑ· ΘΕΟΓΟΝΙΑ, ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕ-
ΡΑΙ, ΑΣΠΙΣ, ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΩΝ ΗΡΩΪΝΩΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΓΝ' ΒΙΒΛΕ-
ΟΙΣ Ε' ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΕΙΣ ΒΑΤΡΑΧΟΥ ΤΙΝΑ ΕΡΩΜΛΗΝΟΥ ΑΥ-
ΤΩ, ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΙΔΙΑΙΩΝ ΔΙΑΚΤΥΛΩΝ, ΚΑΙ ΆΛΛΑ ΠΟΛΛΑ.
ΕΤΕΛΕΥΤΗΣΕ ΔΕ ΕΠΙΞΕΝΩΒΕΙΣ ΠΑΡ' ΑΝΤΙΦΩ ΚΑΙ ΚΤΙ-
ΜΩΝ, ΟΙ ΝΥΚΤΩΣ ΔΙΟΨΑΝΤΕΣ ΑΝΑΙΡΕΪΝ ΦΘΟΡΕΑ ΑΔΕΛ-
ΦΗΣ ΕΑΥΤΩΝ, ΑΝΕΪΛΟΝ ΤΟΝ ΗΣΙΟΔΟΥ ΑΚΟΝΤΕΣ. ΛΩ ΔΕ
ΚΑΙ ΟΜΗΡΩ ΚΑΤΑΪΝΑΣ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ, ΚΑΤΑ ΔΕ ΆΛΛΩΣ
ΣΥΓΓΡΟΝΟΣ. ΠΟΡΦΥΡΙΟΣ, Ε' ΆΛΛΟΙ ΠΛΕΙΣΤΟΙ, ΝΕΩΤΕΡΟΥ
ΕΚΑΤΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑΤΩΣ ΟΡΙΖΟΥΣΙΝ. ΩΣ Λ' Ε' ΜΟΝΟΣ ΣΥΓΓΡΑ-
ΜΑΤΟΣ ΣΥΜΠΡΟΤΕΡΕΪΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ
ΟΛΥΜΠΙΑΔΟΣ.

HESIODI ASCRAEI OPERA ET DIES.

V S AE Pierides carminibus cele-
bres,

Adeste, narrate per uestrum patrem
cantantes,

Quare mortales uiri celebres sint
pariter atq; obscuri,

Gloriosi q; & inglorij. Iouis magni consilio.

Facile enim extollit, facile uero elatum deprimat:

Facile insignem minuit, & obscurum auget:

Facile quoq; corrigit prauum, & superbum attenuat,

Iupiter altitonans, qui supremas aedes incolit.

Adsis uidens audiensq; recte uero moderare leges,

Tu: ego autem Persae uera loquar.

Non utiq; unum est contentionum genus, sed in terra

Sunt duo. alteram certe laudauerit prudens:

Alteram uero culpanda est. per diuersa autem animi trahunt.

Nam haec quidem bellumq; malum, & litem auget,

Perniciosa. nullus hanc amat mortalis, sed necessitate

Fatali quadam contentionem colunt quamuis grauem.

Alteram uero (nam priorem genuit Nox atra)

Posuit quidem ipsam Saturnius atijugus, ethere habitans,

Terraq; in radicibus, & uiris longe meliorem:

Hob. lib. 1. Cap. 1. Haec

Voluit enim sumis a

Musae, & insignis altera deus
Obscurus promissus: Sicut apertum caput
Hob. a sumis primum ante
Superbia: Si posuisse gaudet.

Hæc etiam inertem, tamen ad laborem excitat.
 In alterum enim quispiam respiciens, opere uacans,
 Diuitem, qui properat arare atq; plantare,
 Domumq; bene instituere: æmulatur sanè uicinum uicinus.
 Ad opes contendente: bona certe contentio hæc mortalibus.
 Et figulus figulo succenset, & fabro faber:
 Et mendicus mendico inuidet, cantorq; cantori:
 O Persa. Tu uero hæc tuo repone in animo,
 Neq; malis gaudens contentio animum tuum ab opere ab-
 ducat,
 Lites spectantem, foriq; auscultatorem existentem.
 Tempus namq; paruum est litiumq; foriq;
 Cui non sit uictus domi annuus repositus,
 Tempestiuus, quem Terra fert, Cereris munus.
 Quo satiatus, lites ac rixam moueas
 De facultatibus alienis. Tibi uero non amplius erit iterum
 Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem
 Rectis iudicijs, quæ ex Ioue sunt optima.
 Nam nuper quidem patrimoniū diuisimus, sed sanè multa
 Rapiens ferebas, ualde demulcens reges
 Doniuoros, qui hanc litem uolunt indicasse,
 Stulti: neq; sciunt, quanto plus dimidium sit toto,
 Neq; quam magnum in malua & asphodelo bonum.
 Occultarunt enim dii uictum hominibus:
 Facile enim alioqui uel uno die tantum operatus esses,
 Ut in annum quoq; satis haberes, ociosus etiam.

Ἡ τε καὶ ἀπάλαμνόν πορ' ὁμοῦς ὑπὶ δόρυ ἐγείρει.
 εἰς ἑτόρομ γάρ τις τε ἰδὼν δόρυιο χατίζωμ,
 γλάσιον, ὅς σ' ἀνδρὶ ἢ ἀρόμιλνααι, ἢ δὲ φυτθύει,
 οἴκον τ' εὖ θέσσει. Ζηλοῖ δ' ἐπε γείτονα γείτωρ,
 εἰς ἀφγνον ἀνδρὶ δόντ', ἀγαθὴ δ' ἔρις ἢ δὲ βροτοῖσι.
 καὶ κούραμενὺς κούραμει ποτίει, καὶ τέκτονι τέκτωρ.
 καὶ πῶχός πῶχῳ φθονέει, καὶ αἰοῖδ' ὅς αἰοῖδ' ὦ.
 Ω πόρσῃ σὺ δὲ ταῦτα τεῶν ἐνικάτθεις θυμῷ.
 Μὴ δ' ἐσ' ἔρις κακὸν χαρτ' ἀπ' δόρυ θυμὸν δρύνοισι,
 κείκε ὁππιδύοντ' ἀγορῆς ἐπακρυόμ' ἔοντα.
 Ωρῃ γάρ τ' ὀλίγη πᾶλεται νεκέων τ' ἀγορέων τε,
 Ω εἴ τι μὴ βίῃ ἐνδον ἐππεταυὸς κατὰκειται,
 Ωρᾷθ', τὸν γαῖα φέρει δ' ἡμῆτερ' ἀκτλῷ.
 Τὸ κεκορεσάμενθ', νείκια καὶ δ' ἡρῶν ὀφέλλοις
 κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρίοις. σοὶ δ' ἔκτετι δ' οὐτόρομ ἔστα.
 Ω δ' ἔρδ' εἰμ' ἀλλ' αὖθι δ' ἀκρινώμεθα νείκ' ὅ
 ἰθείησι δίκαις, αἶ τ' ἐκ δῖος εἰσιμ' αἰεταί.
 Ἡ δ' ἢ μὲν γὰρ κληῖρον ἰδ' αὖσάμεθα, ἀλλὰ τε πολλὰ
 ἀρπάζωμ ἐφόρεις, μέγα κούδ' αἰνῶν βασιλῆας
 Δωροφάγους, οἳ τλῷ δὲ δίκλῳ ἐθέλουσιν δικάσαι.
 Νῆπιοι, ὅδ' ἴσασιν ὅσῳ πλέον ἡμῶν πάντος,
 οὐδ' ὅσον ἐν μαλάχῃ τε ἔσφονδ' ἐλῶ μέγ' ὄνειαρ.
 Κρύψαντόν γάρ ἔχουσιν θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.
 Ρηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἡματι δόρυ αἰσίο,
 ὅς τε σὲ κ' εἰς ἐνικαυτὸν ἔχειν καὶ ἀδρυγὸν ἔοντα.

αὐτὸς δὲ τὸ δάκρυον ὁ δόρυον ἐρεῖ.
 αὐτὸς δὲ τὸ δάκρυον ὁ δόρυον ἐρεῖ.

Αἶψα κε πηδ' ἄλιον μὲν ὑπὲρ καπνῷ καταθεῖο,
 Ἔργα βοῶν δ' ἀπόλοιτο, καὶ ἡμίονων ταλαοργῶν.
 Ἀλλὰ Ζεὺς ἔκρυψε, χολωσάμενθ' φρεσὶν ἥσιμ,
 ὅττι μὲν δ' ἔα πάτισε προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
 Τόσσ' ἄρ' ἀνθρώποισι ἐμήσατο κῆδεα λυγρὰ.
 Κρύψει δὲ πῦρ, το, μὲν αὖθις εὖς πάϊς ἰαπετοῖο,
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι διὸς πρῶτ' ἀμυτιόεντ' ὅθ',
 Ἐν κοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν δία τέρπικρόαινον.
 Τὸν τε χολωσάμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδ' ἦ, πάντων πῆρι μῆδεα εἰδ' ὧς,
 Χαίρεις πῦρ κλέψας; Ἢ ἐμὰς φρένας ἠπρὸς πτόσας;
 Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιμ' ἐσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἐγὼ αὐτὶ πυρὸς δώσω κακόν, ὥκην ἅπαντες
 Τέρπονται κ' ἢ θυμόν, ἐόν κακόν ἀμφαγαπῶντες.
 Ως ἔφατ', ἐκ δ' ἐέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἥφαιστον δ' ἐκέλευσε πόδεκλυτόν, ὅττι τάχιστα
 Γαῖαν ὕδ' εἰ φύρειν. ὅν δ' ἀνθρώπου θέμεν αὐδ' ἰὼν,
 Καὶ ὀδύν' ὅθ' ἀθανάτης δὲ θεῆς εἰς ὧπα εἰσκειν
 Γαρθηνικαῖς, καλὸν εἶδος, ἐπ' ἥρατο. αὐτὰρ ἄθην' ἰω
 Ἔργα δίδασκῆσαι, πολυδάιδ' αἰδομένοισι ὑφ' αἰνέην.
 Καὶ χεῖρ' ἀμφοτέρω κεφαλῇ, χρυσὴν ἀφροδίτῳ.
 Καὶ πότον ἀργαλίου, καὶ γυμναστὴς μελεδ' ὦνας.
 Ἐν δὲ θεῖον ἐκένον τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπῇ ἦθ' ὅθ',
 Ἐρμείην ἰώωγε, δακτύλου ἀργειφόντῳ.
 Ως ἔφατ' οἳ δ' ἐπίβοντο δ' ἰὶ ἱερὸν ἰωνι ἀνακτο.

Αὐτίκα

Statimq; temonem quidem super fiamum poneret,
 Opera uero bouum cessarent, mulorumq; laboriosorum.
 Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,
 Quia ipsum decepit Prometheus uersutus.
 Quocirca hominibus parauit tristitia mala.
 Abscondit uero ignem. quem rursus quidem bonus Lapeti
 puer

Surripuit ad hominum usum, Ioue à consulto,
 In caua ferula, clàm Ioue fulminibus gaudente.
 Huncq; indignatus, affatus est nubicoga Iupiter:
 Iapetionide, omnium qui consiliorum conscius es,
 Gaudes ignem furatus? quodq; animum meum deceperis?
 Id tibiq; ipsi magnum erit malum, et posteris.
 Ipsis namq; pro igni dabo malum, quo omnes
 Se oblectent animo, suum malum amplectentes.
 Sic ait, risitq; pater hominumq; deùmq;.
 Vulcanum uero insignem iussit, quàm celerrime
 Terram aque miscere, hominisq; imponere uocem,
 Et robur, immortalium uero dearum faciem referre
 Virginum, pulchram formam, peramabilem. at Minervam,
 Opera docere, ingeniosam telam texere.
 Et gratiam circumfundere capiti, auream Venerem:
 Et desiderium molestum, et membra fatigantes curas.
 Imponere uero caninamq; mentem, et furaces mores,
 Mercurium iussit, nuncium Argicidam.
 Sic ait. illi autem obtemperarunt Ioui Saturnio regi.

2 3 Moxq;

Moxq; ex terra finxit inclitus utrinq; claudum
 Virgini uerecundæ similem, Iouis consilijs.
 Cinxit uero, & ornauit dea glaucocula Minerva.
 Circum uero Charitesq; deæ, & ueneranda Suada,
 Monilia aurea posuerunt corpori. ipsam porro
 Horæ pulchricomæ coronarunt floribus uernis.
 Omnem uero illius corpori ornatum adaptauit Pallas Mi-
 nerua.

At pectori sanè nuncius Argicida,
 Mendacia, blandosq; sermones, & dolosos mores
 Indidit, Iouis consilijs grauistrepi. sed uocem utiq;
 Imposuit deorum præco, appellauit autem mulierem hancce
 Pandoram: quia omnes cœlestium domorum incolæ
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus curiosis.
 At postquam dolum perniciosum & ineuitabilem absoluuit,
 Ad Epimethea misit Pater inclitum Argicidam,
 Munus ferentem deorū celerem nuncium. neq; Epimetheus
 Cogitauit, ut illi præcepisset Prometheus, ne quando munus
 Susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret
 Retro, necubi mali quippiam hominibus fieret.
 Verum ille suscipiens, cum iam malum haberet, sensit.
 Prius namq; in terra uiuebant familiæ hominum,
 Omnino absq; malis, & sine difficili labore,
 Morbisq; molestis, qui hominibus senectam affrunt.
 Mox enim in afflictione mortales consenscunt.
 Sed mulier manibus uasis magnum operculum dimouens,
 Dispersit.

Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει λυτὸς ἀμφιγυῖος
 Παρθένω ἀνδρὶν ἱκελόν, ἱερὸνίδεω δ' ἄρ' Βυλάς.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμῳσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλίη.
 Ἀμφὶ δ' εἰς χεῖρτίς τε θεαί, καὶ πότνια Πειθώ,
 Οἰκὸς χρυσείας ἔθεσαν χροῖ. ἀμφὶ δὲ τλήω γέ
 Ωραι καλλίνομοι σέφον, ἄνθεσιν εἰαρινοῖσι.
 Πάντα δὲ οἱ χροῖ κόσμον ἐφήρμοσε Παλαὰς Ἀθλίη.
 Ἐν δ' ἄρ' αἱ οἱ στήθεσσι δάκτορ Θ' ἀργειφόντης
 Ψύδεα δ' αἰμυλίας τε λόγους, ἑὶ ἐπὶ κλοπῇ ἦθος
 Τόλῃ, δῖος Βυλάσι βαρυκτύπε. ὅν δ' ἄρ' αἰ φωνῶ
 Θῆκε θεῶν κῆρυξ. ὀνόνημι δὲ τλήω δὲ μναῖκα,
 Γαυδῶρεμ. ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Δῶρον ἐδῶρεσαν, πῆμ' ἀνδράσιμ' ἀλφειῇσι.
 Αὐτὰρ ὕδ' ἰδὼν ἀπὺ ἀμήχανον ἔξετέλεισθον,
 Εἰς ὕμνηθεα πέμπε πατὴρ κλυτὸν ἀργειφόντλην,
 Δῶρον ἄγοντα θεῶν, ταχυὴν ἄγγελον. ὃ δ' ὕμνηθεὺς
 Ἐφρέσσαδ' ὥς οἱ εἶπε πτομηθεύς, μή ποτε δῶρον
 Δέξασθαι πάρος ζωὸς ὀλυμπίος, ἀλλ' ἄρ' πέμπειν
 Ἐξοπίσω, μή που τι κακὸν θνητοῖσι γήνηται.
 Αὐτὰρ ὁ δέξαμεν Θ', ὅτε δ' ἠ κακὸν εἶχ' ἐνόησε.
 Γεῖν μὲν γὰρ ζῶεσθον ὕπ' ἡβονί φῦλ' ἀνθρώπων,
 Νόσθον ἄτορ κακῶν, καὶ ἄτορ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νόσθον τ' ἀργαλίων, αὐτ' ἀνδράσι γῆρας ἐδῶκαν.
 Αἰψὰ γὰρ ὅν κακότητι βροτὶ παταγερᾶσθονσι.
 Ἀλλὰ μὴν χεῖρεσι πίθε μέγα πᾶμ' ἀφελούσα,

Εσκέδ' ας, ἀνθρώποισι δ' ἐμήσαντο λήδεα λυγρὰ.
 Μῶν' κ' αὐτόθι ἐλπίς ἐν ἄρ' ῥήκτοισι δόμοισι
 Ενδὸν ἔμιμνε πίθος ὑπὸ χεῖλεσι, ὅδ' ἐθύραζε
 ἔξεπ' ἦ. πρόσθεν γὰρ ἐπεμβαλε πῶμα πίθοιο,
 Αἰγίοχου Βαλῆσι δῖος νεφεληγερέταο.
 Ἀλλὰ δὲ μιν εἴα λυγρὰ κατ' ἀνθρώπους ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
 Νῆσοι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρην, ἠδ' ὑπὲρ νυκτὶ,
 Αὐτόματοι φοιτῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι,
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνῇ δ' ἐξείλω μητιέτα ζεύς.
 Οὕτως ὅτι πονοῖ δῖος νόον δ' ἀλεεσθαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις ἑτόρ' ὅν τι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω,
 Εὖ καὶ ὑπὸ σαμνύνωσιν. σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Ως ὁμόθεν γεγάασιν θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
 Χρύσεον μὲν πρῶτιστ' ἀγνύθ' ἀμρότων ἀνθρώπων
 Ἀθάνατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ὑπὲρ ἱρόν τε ἦσαν, ὅτ' ἔρανον ἐμβασιλεύον.
 Ως τε θεοὶ δ' ἔζωον ἀκηδ' ἔα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόστον ἄτορ τε πόνων καὶ οἰζύν' ὅδ' ἐπὶ δειλὸν
 Γῆρας ἐπὶ λῶν. αἰεὶ δὲ πόδας καὶ χεῖρας ὅμοιοι
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκτοδὸν ἀπάντων.
 Θνητοῖσι δ' ὥς ὑπνῶ δεδμημένοι. ἐοιδά δὲ πάντα
 Τοῖσιν ἔκ' ἐκ καρπὸν δ' ἔφορε ζείδωρ' ἄρ' ὕρα
 Αὐτράτη, πολλόν τε καὶ ἄφθονον. οἳ δ' ἐβλήμενοι,
 Ησυχὸι δ' ὄργανέμοντο σὺν ἰοίλοισιν πόλεισιν.
 Αὐτὰρ

O P E R A E T D I E S.

9

Dispersit, hominibus autem machinata est curas graues.

Sola uero illic spes infracta in pyxide

Intus mansit, dolij sub labris, neq; foras

Euolauit. prius enim iniecit operculum dolij,

Aegiochi consilio Iouis nubicogæ.

Alia uero innumera mala inter homines errant.

Nam plena quidem terra est malis, plenumq; mare.

Morbi autem hominibus tam inter diu, quam noctu

Ultronei oberrant, mala mortalibus ferentes,

Tacitè. nam uocem exemit consultor Iupiter.

Sic nusquam licet Iouis mentem euitare.

Cæterum si uoles, alium tibi sermonem exponam

Bellè, ac scienter: tu uero præcordijs imposito tuis.

Vt simul nati sunt dij, mortalesq; homines,

Aureum quidem primū genus diuersiloquentium hominū

Dij fecerunt, coelestium domorum incolæ.

Il quidem sub Saturno erant, cum in coelo regnaret.

Sed ut dij uiuebant, securo animo præditi,

Planè absq; laboribus & ærumna, neq; molesta

Senecta aderat. semper uero pedibus ac manibus similes

Delectabantur in conuiujs, extra mala omnia.

Moriebantur autem ceu somno domiti. bona uero omnia

Illis erant. fructum autem ferebat fertile aruum,

Spontaneum, multumq; & copiosum: ipsiq; ultro

Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.

4 8

Verum

Verum postquam hoc genus terra abscondit,
Hi quidem diui facti sunt Iouis magni consilio,
Boni, in terris uersantes, custodes mortalium hominum;
Qui sanè obseruant & iusta & praua opera,
Aërem induti, passim euntes per terram,
Opum datores. atq; hoc munus regale consecuti sunt.

Secundum inde genus, multo deterius postea
Argenteum fecerunt coelestium domorum incolæ,
Aureo neq; natura simile, neq; intellectu,
Sed centum quidem annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens, ualde rudis, domi suæ.
Cum uero adoleuisset, & pubertatis terminum attigisset,
Pauillum uiuebant ad tempus, dolores habentes
Ob stultitias. iniuriam enim prauam non poterant
A se mutuo abstinere, neq; deos colere
Volebant, neq; sacrificare beatorum sacris in aris,
Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
Iupiter Saturnius abscondit iratus, quia honores
Non dabant beatis dijs, qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultauit,
Hi quidem subterranei beati mortales uocantur
Secundi: sed tamen honor etiam hos consequitur.
Iupiter uero pater tertium aliud genus hominum
Æneum fecit, omnino argenteo dissimile,
È fraxinis, uehemens & robustum: quibus Martis.

Opera

Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν ἴδω γῆν' ἢ γαῖα κάλυψεν,
 Τοὶ μὲν δ' αἰμόνες εἰσι δῖος μεγάλου δῖα Βελας,
 Εὐλοὶ, ὑπὸ χθόνιοι φύλακός θνητῶν ἀνθρώπων,
 Οἳ ῥα φυλάσσοσι τε δίκας καὶ χέτλια ὄργα,
 Ηῖρα ἑσάμενοι, πάντε φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλουτοδύτου καὶ ἴδω γέρας Βασιλῆϊόν ἔχοι.
 Δούτερον αὖτε γῆν' πολὺ χειρότερον μετόπισθε
 Ἀργύρεον ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ ὅτε φυλὴν ὀναλίγκιον, ὅτε νόημα.
 Ἀλλ' ἕκατόν μιν πᾶσις ἔπειτα πρὸς κητῆρι λιθῶν
 Στρέφεται ἀτάλαω μέγα κήπιον ὅς γ' οἴκει.
 Ἀλλ' ὅταν ἥβησεν, καὶ ἥβης μέτρον ἴκοιτο,
 Γαυρίδου ζώοντος ὑπὸ χρόνον ἄλγε' ἔχοντες,
 Αφραδίαις. ὕβρις γὰρ ἀτάσθαλον ἐκ ἐδυνάωτο
 Ἀλλήλων ἀπέχει, ὅσ' ἄθανάτους θεραπεύειν
 ἠθέλων, ὅσ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ὑδὶ βωμοῖς,
 ἠ δέ μιν ἀνθρώποισι κατ' ἠθέα. τοῦ μὲν ἔπειτα
 Ζεὺς ἱερὸν ἴδω ἐκρυψε χολόμηνον, ὅν κ' αἰμαῖς
 οὐκ ἐδίδωκε μακάρεσσιν θεοῖς, οἳ ὀλύμπου ἔχουσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ἴδω γῆν' ἢ γαῖα κάλυψεν,
 Τοὶ μὲν ὑπὸ χθόνιοι μακάρων θνητοὶ καλέονται,
 Δούτεροι. ἀλλ' ἔμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὀπηδ' εἶ.
 Ζεὺς ὃ πατὴρ φίλον ἄλλο γένος μέροπων ἀνθρώπων,
 Χάλκειον ποίησ' ἐκ ἀργυρῶ ὅς γ' ὁμοῖον,
 Ἐκ μελιαῦ, δ' ἐνὸν τε καὶ ὀμβρῆμον, οἷσιν ἀρῆσθαι.

Εργ' ἔμελε σονόεντα, καὶ ὕβριον. ὃ δ' ἐπὶ σῆπυ
 ἠδίων, ἀλλ' ὃ δ' ἄμεινοντος ἔχον καρτερόφρονα θυμόν,
 Απλᾶστοι. μεγάλη δὲ βίη, καὶ χεῖρον ἄσπῃσι,
 Εξ ὧμων ἐπέφυγον ὦπ' σιβαροῖς μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ὡ χαλκῆα μὲν πύχνα, χαλκοὶ δ' ἐπὶ οἴκοι.
 Χαλκῶ δ' ὄργαζοντο, μέλας δ' ἐκ ἔσκει σιδ' ἡρθε.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑπὸ σφετόρῃσι δ' αμύνοντο,
 Βῆσαν δ' ὄνδρ' ὄντα δάμον λευκὸν αἰδέοιο,
 Νώνυμοι. θάνατον δὲ, καὶ ἐκπάγλως πᾶρ ἔοντες,
 Εἴλε μέλας. λαμπρόν δ' ἔλιπον φάος ἠελίοιο.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ ὄσσε γγύθη καὶ γαῖα κάλυψε,
 Αὐθις ἐπ' ἄλλο τέταρτον ὦπ' χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
 Ζεὺς ἱερνίδης ποίησε, δίκαιοτερον καὶ ἀρτίον,
 Ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γγύθη, οἳ καλέονται
 ἡμίθεοι, πτοτόρῃ γῆν' ἡ κατ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ οὖν μὲν πόλεμος τε κακὸς, καὶ φύλοπις αἰνὴ,
 Τὸς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύλῳ θήβῃ καὶ μῆιδι γαίῃ
 Ωλεσε, μαρναμένους μῆλων γῆν' οἶδ' ὑπὸ δ' αἶο.
 Τὸς δὲ καὶ ἐν νήεσσιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Εἰς τροίην ἀγαγὼν, ἐλγῆς γῆν' ἠὲ νόμοιο,
 Ενδ' ἦτοι μὲν θανάτον τέλ' ἀμφεκάλυψε.
 Τοῖς δὲ δίχ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἦθε ὀπίστας
 Ζεὺς ἱερνίδης κατέγνωσε πατὴρ δ' ὄν πείρατα γαίης.
 Καὶ τοὶ μὲν ναῖουσιν ἀκνέειν θυμόν ἔχοντες
 Ἐν μακάρων νήεσσι, παρ' ὠκεανὸν βαθυδίνῳ,

Ολβιοι

Opera curæ erant luctuosa, ac iniuriæ, neq; ullum cibum
Edebant, sed adamante habebant duriores animus:
Deformes, magna uero uis, et manus inuictæ
Ex humeris prouenerant super ualidis membris.
His erant ænea quidem arma, æne æq; domus:
Aëre uero operabatur, nigrum autem nondum erat ferrum.
Et hi quidem manibus proprijs domiti,
Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
Ignobiles: mors uero tametsi stupendos existentes
Cepit atra, splendidum uero liquerunt lumen solis.

Sed postquam et hoc genus terra operuit,
Rursum etiam aliud quartum super terram multorum æ-
lumnarum

Iupiter Saturnius fecit, iustius et melius
Virorum herarum diuinum genus, qui uocantur
Semidei, priori generationi per immensam terram.
Hos quoq; bellumq; malum et pugna grauis,
Alios quidem ad septiportes Thebas, Cadmean terram,
Perdidit pugnantes, propter oues Oedipi:
Alias uero et in nauibus super magnum fluctum maris
Ad Troiam ducens, Helene gratia pulchricome,
Vbi quidem ipsos mortis quoq; finis adobruit.
Iis autem seorsim ab hominibus uictum et sedem tribuens,
Iupiter Saturnius pater constituit ad terræ fines.
Et hi quidem habitant securum animum habentes
In beatorum insulis, iuxta oceanum profundum,

Felices

Felices heroës. his dulcem fructum
Ter quotannis florentem profert fœcunda tellus.

O si neq; iam quinto ego interesssem (tusi
Hominũ generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea na-
Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die
Quiescent à labore & miseria, neq; nocte:
Corrupti. graues uero dij dabunt curas.
Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malis.
Iupiter autem perdet etiam hoc genus uarie loquentium ho-
minum,

Postquam facti circa tempora cani fuerint.
Neq; pater liberis similis, neq; liberi,
Neq; hospes hospiti, neq; amicus amico.
Neq; frater amicus erit, ut antehac.
Statim uero senescentes dehonorabunt parentes,
Incusabunt autem illos molestis alloquentes uerbis,
Impij, neq; deorum oculum ueriti. neq; hi sanè
Senibus parentibus educationis præmia reddent,
Violenti. alter uero alterius ciuitatem diripiet.
Neq; ulla pij gratia erit, neq; iusti,
Neq; boni. magis uero maleficum & iniurium
Virum colent. Iustitia uero in manibus, & pudor
Non erit. Lædet autem malus meliorem uirum,
Verbis obliquis alloquens, periurium uero iurabit.
Liuor autem homines miseros omnes,
Raucus, malis gaudens, comitabitur inuisus.

Tumq;

Ολβιοὶ ἥρωες. τοῖσι μελινδ' ἔα καρπὸν
 Τεῖς τοι ἔτους θάλλοντα φέροι ζείδωρος ἄφρα.
 Πικρὲς ἔπειτ' ὠφελον ἐγὼ πώμπησι μετῆναι
 ἀνδράσιμ. ἀλλ' ἢ πρόσθε θανείην, ἢ ἔπειτα γηρύδα.
 Νῦν γὰρ δ' ἢ γηρύθ' ὅστις σὸς ἥρωον. ὅδ' ἔστι πῶς
 Γαύσσονται καμάτου καὶ οἰζύνθ', ὅδ' ἔστι νύκτωρ,
 Φθειρόμενοι. χαλεπὰς δὲ θεοὶ δάσσουσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μιμνέσθαι ἐοιδά κενόισιν.
 Ζεὺς δ' ὀλέσει καὶ ῥῶσ' ἡγῆος μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖθ' αὖ γεινόμενοι πολιορκήσασθαι τελέωσιν.
 Οὐδὲ πατὴρ παῖδάσιν ὁμοίῳ, ὅδ' ἔστι παῖδ' οὐ,
 Οὐδὲ ξείνθ' ξεινοδύκω, καὶ ἑταῖρθ' ἑταίρῳ.
 Οὐδὲ κασίγνητθ' φίλθ' ἔσσεται ὥς το πάρος περ.
 Αἴψα δὲ γηράσκοντας ἀπιμήσουσι παῖδας,
 Μίμψονται δ' ἄρα ῥῶσ' χαλεποῖς βάλλοντες ἐπίροισι,
 Σχέτλιοι. ὅδ' ἔστι θεῶν ὅπιν ἐιδύδον, ὅδ' ἔστι οἷ γε
 Γηράνταςι φονεύσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖον.
 Χειροδύκαι. ἔτιρθ' δ' ἐτόρ' πόλιν ὀξυαπάξας.
 Οὐδ' ἔστι δύσρκτον χάρις ἔσσεται, ἅτε δικάει,
 Οὐτ' ἀγαθὸν. μάλα δὲ κακῶν ῥεκτῆρα, καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα τιμήσουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ, καὶ αὐδ' ὥς
 Οὐκ ἔστι. βλάπτει δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
 Μύθουσι σκολιοῖς ἐνέπων. ἐπὶ δ' ὅρκον ὁμῆται.
 Ζῆλθ' δ' ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 Δυσκέλαδος, κακὸς χαρτος, ὁμαρτήσας συγγνώμης.

καὶ τότε δ' ἂν πῶς ὀλυμπον ἄρ' χθονὸς θυροδ' εἴης,
 Λοιπῶσιμ φάρεσι καλυψαμένω χροά καλόν,
 Αθανάτων μετὰ φύλον ἵτον πωλιπόντ' ἀνθρώπους,
 Αἰδ' ὡς καὶ νέμεις. τὰ δὲ λείψεται ἄλγος λυγρὰ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι. κακὸν δ' ὅκ' ἔσεται ἄλκη.
 Νῦν δ' αἶνον βασιλὺ σ' ὀρέω, φρονέουσι δ' αὐτοῖς.
 Ωδ' ἱρηξ πρὸς εἰπὺν ἀκρόναι ποικιλόδ' εἶρον,
 Ὑψι μάλ' ὅν νεφέεσσι φέρων ὀνύχεσι μεμαρπῶς,
 Ἡδ' ἐλεὸν γναμπῶσι πεπρωμένη ἀμφ' ὀνύχεσι,
 Μῦθε. τί μ' ὅγ' ὕδ' κρατέως πῶς μῦθον εἶπε.
 Δαιμονίη, τί λέλακας; ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων.
 Τῇ δ' εἰς ἥ σ' αὖ ἐγώ ποτ' ἄγω, καὶ αἰδοῦν ἔδσαν.
 Δείπνον δ' ἄκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἢ μεθήσω.
 Αφρῶν δ' ὅς κ' ἐθέλοι πῶς κρείσσονας ἀντιφείζην,
 Νίκης τε σέρεται, πῶς τ' ἀλγεσὶν ἄλγος πάχει.
 Ως ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρηξ, τανυσίπτερ' ὄρνις.
 Ω πέρση. σὺ δ' ἄκουε δίκης, μή δ' ὕβρι' ὀφείλῃ.
 Ὑβρις γὰρ τε κακὴ δειλῶ βροτῶ, ὅδ' ἐμὴν ἐοδὸς
 Ρηϊδίως φερέμεν διώαται, βαρύνθαι δ' ἐδ' ἵπ' αὐτ',
 Εγκύρσας ἄττησι. ἄδ' ὅς δ' ἐτόρηναι πρὸς ἑλθεῖν
 Κρείσσων ὅν τὰ δίκαια. δίκη δ' ἵπ' ὕβριος ἵχει,
 Ες τέλος ἐξελθῶσα. παθῶν δ' ἐπὶ νήπιος ἔγνω.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρνις ἅμα στολιῇσι δίκῃσι.
 Τῆς δὲ δίκης ῥόθος, ἐλπομένης ἢ κ' ἀνδρὸς ἄγῳσι
 Δωροφάγοι. στολιᾶς δὲ δίκαις κείνωσι θέμιστας.

Η δ'

Tuncq; de terra ad coelum à terra spaciola,
 Candidis uestibus tectæ corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt, relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis, relinquentur autem dolores graues,
 Mortalibus hominibus, mali uero non erit remedium.

Sed nunc fabulam regibus dicam, tametsi ipsi sapiant.
 Sic accipiter affatus est lusciniam canoram,
 Altè in nubibus ferens, unguibus correptam,
 Illa uero miserè curuis confixa unguibus,
 Lugebat, tam autem imperioso ille sermone allocutus est:
 Infelix, quid strepis? habet certè te multo fortior:
 Hæc uadis, quæ te duco, etiam cantatricem existentem.
 Coenam uero, siquidem libet, faciam: siue dimittam.
 Imprudens uero, quicumq; uelit cum potentioribus contem-
 dere,

Victoriaq; priuatur, adq; pudorem dolores patitur.
 Sic ait uelox accipiter, latis alis prædita auis.

O Persa, tu uero audi iustitiam, neq; iniuriam fove.
 Iniuria enim perniciofa est misero homini, neq; bonus quidẽ
 Facile ferre potest, grauaturq; ab ipsa,
 Illapsus damnis. Via uero altera perueniendi
 Melior ad iusta. Iustitia autem super iniuriam ualet,
 Ad finem progressa: passus uero etiam stultus sapuit.
 Cito enim abit iusiurandum unà cum prauis iudicijs.
 Iustitiæ uero impetus, tractæ quocumq; homines duxerint
 Doniuori, prauis autem iudicijs iudicarint leges.

Hæc uero sequitur flens urbemq; et mores populorum,
 Aërem induta, malum hominibus adferens,
 Quiq; ipsam expellunt, neq; rectam distribuerunt.
 At qui iura tam hospitibus quam popularibus dant
 Recta, neq; à iusto quicquam exorbitant,
 Iis uiget urbs, populiq; florent in ipsa,
 Pax uero per terram alma: neq; unquam ipsis
 Molestum bellum destinat Latecernens Iupiter.
 Nec unquam iustos inter homines fames uersatur,
 Neq; noxa: in conuiujs uero partis opibus fruuntur.
 His fert quidem terra multum uictum: in montibus uero
 quercus
 Summa quidem fert glandes, media uero apes.
 Lanigeræ autem oues uelleribus onustæ sunt.
 Pariunt uero mulieres similes parentibus liberos.
 Florent autem bonis perpetuò, neq; nauibus
 Nauigabunt, fructum uero profert fecundus ager.
 Sed quibus iniuriaq; mala curæ est, prauaq; opera,
 Iis poenam Saturnius destinat Latitonans Iupiter:
 Sepeq; uniuersa ciuitas malum ob uirum punitur,
 Qui peccat, et iniqua machinatur.
 Illis autem coelitus magnum adduxit malum Saturnius,
 Famem simul et pestem. intereunt uero populi,
 Neq; mulieres pariunt, decrescuntq; familiæ,
 Iouis olympij consilio. interdum uero rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,

Aut

Ἡ δ' ἔπειτα ἐλάσσει πόλιν τε καὶ ἄθια λαῶν,
 Ἡέρα ἑσάμην, κακὸν ἀνθρώποισι φέρουσα.
 Οἳ τέ μιν ὀξελάουσι, καὶ ἔκ' ἰθείαν γίειμαν.
 Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδ' ἡμοῖσι διδύουσι
 ἰθείας, καὶ μὴ τι πῦρεκβαίνουσι δικάων,
 Τοῖσι τέ κ' ἐκ πόλις, λαοὶ δ' ἀνθρώποις ἐν αὐτῇ,
 Εἰρηνὴ δ' ἀνὰ γλῶσσαν τροφῇ, ὅδ' ἔπειτ' αὐτοῖς
 Ἀργαλίου πόλεμον τεκμαίρεται θυρέοντα Ζεὺς.
 Οὐδ' ἔπειτ' ἰδυδίκαιοι μέτ' ἀνδράσι λιμὸς ὅππῃ εἴ,
 Οὐδ' ἄπ' ὅθι, θαλίης δὲ μεμνηνότες ὄργα νέμονται.
 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα πολὺν βίον. ἔρρι δὲ δρυὺς
 Ἀκρὴ μὲν τε φέρει βαλαύνου, μέσση δὲ μελίστας.
 Εἰροτόποι δ' οἶδ' ἀλλοῖς καταβείβηται.
 Τέκνουσι δὲ γυναικὸν ἰοικόντα τέκνα γονύουσι.
 Θάλασσαν δ' ἀγαθοῖσι δαμπόρες, ὅδ' ὡτ' ἠνέων
 Νείσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ζείδωρος ἄρ' ἄρα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμνηται κακῇ, καὶ χέτλια ὄργα,
 Τοῖς δὲ δίκῃ κρονίδης τεκμαίρεται θυρέοντα Ζεὺς.
 Πολλὰ κ' ἐξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρός ἐπαυρεῖ,
 ὅς τις ἀλτράνει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσται.
 Τοῖσι δ' ἔρανόθεν μέγ' ἐπήγαγε πῆμα κρονίου,
 Λιμὸν ὁμῶ καὶ λοιμὸν. ἀρφθινύθουσι δὲ λαοί.
 Οὐδὲ γυναικὸν τέκνουσι, μινύθουσι δὲ οἶκοι,
 Ζῆνός φραδ' μωσυνέει Ὀλυμπίῳ. ἄλλοτε δ' αὖτε
 καὶ τῶν γε στρατὸν θυρώσιν ἀπώλειον, ἢ ὅγε τέχῃ,

Η νέας ἔν πόντῳ κρονίδης ἀρτίννυται αὐτῇ,
 Ω βασιλεῖς. ὑμεῖς δὲ καταφράζεσθε καὶ αὐτοὶ
 Τλώδε δίκῳ. ἐγγὺς γὰρ ἔν ἀνθρώποισιν ἔοντο
 Αθάνατοι λούσουσι, ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
 Ἀλλήλους τρίβουσι, θεῶν ὅπιν ἐκ ἀλέγοντο.
 Τρεῖς γὰρ μύθοι εἰσὶν ὑπὸ χθονὶ πουλυβοτείρῃ
 Αθάνατοι ζῶος, φύλακος θνητῶν ἀνθρώπων,
 Οἳ ῥα φυλάσσοιεν τε δίκας καὶ χέτλια ὄργα,
 Ἥρα ἑσάμηναι, πάντη φοιτῶντο ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δ' ἐπεὶ πρῶτον ὅσι δίκῃ δῖος ἐκγεγαῖα,
 Κυδνὴ τ' αἰδοῖντε θεοῖς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
 Καί ῥ' ὅπότ' αὖ τίς μιν βλάπῃ σκολιῶς ὀνοτάζων,
 Αὐτίκα πάρος δῖι πατρὶ καθεζομένη κρονίῳ
 Τηρύνετ', ἀνθρώπων ἀδίκου νόου, ὃφρ' ἀρτίσῃ
 Δῆμῳ ἀτασθαλίας βασιλῆων. οἳ λυγρὰ νοδύντες,
 Ἀλλὰ παρελίνουσι δίκας σκολιῶς ἑνέποντο.
 Ταῦτα φυλασόμενοι βασιλῆες, ἰθύνετε μύθος,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν δὲ δίκῳ ὑπὸ παχυλάθει.
 Οἳ αὐτῷ κακὰ τδύχει ἀνὴρ, ἄλλω κακὰ τδύχων.
 Ἡ δὲ κακὴ βουλὴ τρεῖς βυλδύσαντι κακίστη.
 Πάντα ἰδὼν δῖος ὀφθαλμός, καὶ πάντα νοήσας,
 Καὶ νῦν τὰ δ' αἶκ' ἐθέλῃσ' ὑπὸ δ' ἔρκετοι, ὃδ' ἐξέλθει,
 Οἷον δ' ἢ καὶ τλώδε δίκῳ πόλις ἑνὸς ἔργει.
 Νῦν δ' ἐγὼ μὴ τ' αὐτὸς ἔν ἀνθρώποισι δίκαιῳ
 Εἶλω, μὴ τ' ἐμὸς ἦος. ὑπὸ κακῶν, ἀνδρῶν δίκαιον
Εμμελῆαι,

Aut naues in ponto Saturnius punit ipsorum.

*O reges: uos autem considerate etiam ipsi
Iustitiam hanc. propè enim inter homines uersantes
Dij uident, quotquot prauis iudicijs
Se mutuo atterunt, deorum animaduersionem nō curantes.
Innumeri autem sunt in terra multorum alumna
Dij Iouis, custodes mortalium hominum,
Qui sanè & iudicia obseruant, & praua opera,
Aërem induti, passim oberrantes per terram.
Virgo autem est Iustitia, Ioue prognata,
Claraq; & ueneranda dijs, qui cœlum habitant.
Et certè cum quis ipsam læserit obliquè iniurians,
Statim ad Iouem patrem confidens Saturnium,
Conqueritur, hominum iniquam mentem: ut luat
Populus peccata regum, qui praua cogitantes
Aliò deflectunt iudicia, obliquè pronunciantes.
Hæc obseruantes ô reges, corrigite sententias,
Corrupti: obliquorum uero iudiciorum prorsus obliuiscimini.*

Sibi ipsi mala fabricatur uir, alij mala fabricans.

Malum uero consilium consulenti pessimum.

*Omnia uidens Iouis oculus, omniaq; intelligens,
Et hæc certe (siquidem uult) inspicit: neq; ipsum latet,
Qualenam hoc quoq; iudicium ciuitas intus exerceat.
Ego porrò nec ipse nunc inter homines iustus
Esse uelim, neq; meus filius: quando malum est, iustum*

Esse: siquidem plus iuris iniustior habebit.

Sed his nondum finem arbitror impositurum Iouem fulmine gaudentem,

O Persa. Ceterum tu hæc animo tuo reponc, (prorsus.

Et iustitiæ quidem animū adijce, uiolentiæ uero obliuiscere

Namq; hanc hominibus legem disposuit Saturnius,

Piscibus quidem & feris & auibus uolucris,

Se mutuo ut deuorent, quandoquidem iustitia carent.

Hominibus autem dedit iustitiam, quæ multo optima

Est. Si quis enim uelit iusta in publico dicere,

Cognoscens, ei quidem opes largitur Latetionans Iupiter.

Qui uero testimonijs uolens periurium iurando

Mentietur, in ius delinquens, immedicabiliter læsus est,

Eius uero obscurior posteritas postea relicta est.

Viri autem iusti generatio posteris præstantior.

Ceterum tibi ego bona sciens dico, stultissime Persa.

Malitiam quidem cumulatim etiam capere

Facile est: breuis quippe uia est, adeoq; proxima.

Ante uirtutem uero sudorem dii posuerunt

Immortales, longa uero atq; ardua uia est ad ipsam,

Primumq; aspera. ubi uero ad summum uentum fuerit,

Facilis deinceps est, quantumuis difficilis fuerit.

Ille quidem optimus est, qui sibi ipse per omnia sapit,

Cogitans quæcunq; dein & postremo sint meliora.

Rursus & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.

Qui uero nec sibi sapit, neq; allum audiens

Animum

Η ΣΙΟΔΟΥ

ἀλλὰ καὶ Βέλλητος, ὃ δ' αὖτ' ἀχρήϊος ἀνὴρ.
 ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰγὴν ἐφετμῆς.
 ἔργαζοιο πόρῃ δ' ἴον γῆν, ὅφρα σε λιμὸς
 ἔχθαι, φίλῃ δ' ἐσ' εὐσεφάνῃ δειμήτης
 αἰδοίη, βίον δὲ πάλιν πύμπησι καλῶ.
 λιμὸς γάρ τι πάμπαν ἀδργῶ σύμφορος ἀνδρῶν.
 τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέροισιν, ὅσῃ ἀδργὸς
 ζῶν, ἐκφύωσι καὶ θεοῖς ἱκελὸς ὀρμῶν.
 οἷτε μελισσῶν κάματον τρύχουσι ἀεργοί,
 ἐδόντων, σοὶ δ' ὄργα φίλ' ἐστὶ μέτρια κρημῆν,
 ὡς κ' ἐπὶ ὥραις βίον πλῆθωσι καλῶ.
 ἐξ ὄργων δ' ἀνδρῶν πολὺ μῆλ' ἀφνειοί τε.
 καὶ τ' ὄργαζομένοισιν πολὺ φίλτορος ἀθανάτοισιν
 εὐσεαί, καὶ βροτοῖς. μάλα γὰρ συγέσθιν ἀεργούς.
 ἔργον δ' ὁδὸν ὄνειδος. ἀεργίῃ δ' ἐπ' ὄνειδος.
 εἰ δ' ἐκὼν ὄργαζῃ, τάχα σε ζήλωσι καὶ ἀεργός,
 πλετοῦντα. πλετοῦ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀππότε.
 δαίμονι δ' οἷος ἐκδοῖ. τὸ ὄργαζεσθαι ἄμεινον,
 εἴ κ' ἐκὼν ἀλλοτρίων ἐκείνων ἀεσίφρονα θυμῷ
 εἰς ὄργον τρέψας, μελετᾷς βίον, ὡς σε ἐκδοῦναι.
 αἰδῶς δ' ἐκ ἀγαθῆς ἐκφυγῆναι ἀνδρῶν κομίζει.
 αἰδῶς, ἥ τ' ἀνδρῶν μέγα σίνετα, καὶ ὀνίνησι.
 αἰδῶς τοὶ πρὸς ἀνολβίῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὀλβῷ.
 χρῆμα δ' ὅχ' ἀρπακτὰ, θεόσδοτα, πολλὸν ἀμείνω.
 εἰ γὰρ τις καὶ χερσὶ βίον μέγαν ὀλβον ἔλκται,

Ἡ δ' γ'

Animum adiicit, rursum hic inutilis uir est.
 Verum tu nostri semper præcepti memor,
 Operare, ô Persa diuinum genus, ut te fames
 Oderit, amat autem pulchre coronata Ceres,
 Veneranda, uictuq; tuum impleat horreum.
 Fames namq; perpetuò ignauo comes est uiro.
 Atq; eundem & dij oderunt, & homines, quicumq; ociosus
 Viuat, fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absumunt ociosi,
 Vorantes. tibi uero opera mediocria obire gratum esto,
 Ut tibi tempestiuo uictu impleantur horrea.
 Ex laboribus autem uiri euadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans, multo etiam charior tam immortalibus
 Eris, quàm hominibus. ualde enim oderunt ociosos.
 Labor uero nullum dedecus, sed ignauia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te æmulabitur & ociosus,
 Ditescentem: diuitias uero & uirtus & gloria comi-
 tatur:

Deo autem similis fueris. Laborare quidem melius,
 Siquidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus conuertens, uictus curam habeas, ut te iubeo.
 Pudor autem non bonus indigentem uirum tenet.
 Pudor, qui uiros ualde & lædit & iuuat.
 Pudor quidem ad paupertatem, audacia uero ad diuitias.
 Opes uero non raptæ, diuinitus datæ, multo meliores.
 Si quis enim & manibus per uim magnas opes traxerit,

Aut lingua spoliarit (qualia multa
 Fiunt, quamprimum lucri amor mentem deceperit
 Hominum, pudorem uero impudentia expulerit)
 Facile & illum obscurant dii, minuuntur uero familie
 Viro illi, exiguum uero ad tempus diuitie adsunt.
 Par est delictum, si quis & supplicem & hospitem malo af-
 ficiat.

Quiq; fratris sui cubilia ascenderit,
 Secreti lecti uxoris importuna patrans:
 Quiq; malo cuiuspiam cōsilio deceperit orphanos liberos,
 Quiq; parentem senem misero in senectæ limine
 Probris affecerit, grauib; incessens uerbis:
 Huic certè Iupiter ipse irascitur, ad extremum uero
 Pro operibus iniquis grauem exhibet talionem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultum animum:
 Pro uirili autem sacra facito immortalibus dijs,
 Castè & purè, splendidaq; crura adurito.
 Interdum certè libaminibus atq; hostijs placa,
 Et quando cubitum ieris, & quando lux sacra uenerit,
 Vt beneuolum erga te cor atq; animum habeant,
 Vt aliorum emas sortem, non tuam alius.
 Amicum ad conuiuium uocato, inimicum uero finito.
 Eum uero potissimum uocato, quicumq; te propè habitat.
 Si enim tibi & negotium aliquod domesticum accidat,
 Vicini discincti accurrunt, cinguntur autem cognati.
 Noxa tā magna est malus uicinus, quantū bonus cōmodum.

Sorti-

Ἡ δ' ἄρ' ἄρ' γλώσσης λήϊσεται (οἷα τε πολλά
 γίνεται, εὐτ' αὖ δ' ἡ κέρους νόον ὀζαπατήσῃ,
 ἀνθρώπων, αἰδ' ὡ δ' ἐτ' ἀναιδεῖν κερπάζῃ,)
 Ρεῖά τέ μιν μαυρῶσι θεοί, μινύθουσι δὲ οἴκοι
 Ἀνέρι βροτ', παῦρον δ' ἐτ' ὑπὶ χρόνον ὄλεθ' ὀπιδ' αἶ.
 Ἴσσυ δ' ὅς θ' ἰκέττω, ὅς τε ξείνον κακὸν ὄρξαι.
 Ὅς τε κερσιγνήτιο ἐῷ ἀνὰ δ' ἔμνια βάλουσι,
 Κρυπῆαδὴς δυνῆς ἀλόχου πῖρα καίερα ῥέζων,
 Ὅς τε τοῦ ἀφραδὴς ἀλυταίνετο ὄρφανὰ τέκνα,
 Ὅς τε γονῆα γέροντα πακῶ ὑπὶ γήραθ' ὀδ' αἶ
 Νεικείῃ, χαλεποῖσι καθαρπύομεν ἐπέεσιν,
 Τῷ δ' ἡ τοι Ζεὺς αὐτὸς ἀγαίετο, ὅν δ' ἐπελὺτ' ἔλῃ
 Ἐργῶν αὐτ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺ τῷ μὲν πᾶμπαν ἔργ' ἀεσίφρονα θυμόν,
 Καδ' δ' αὖ κ' αἰμὴν δ' ἔρδ' εἰμ' ἴδ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, ὑπὶ δ' ἄγλαα μέρη καίειν.
 Ἄλλο τε δ' ἡ ἀπονδ' ἡσι θυέεσι τε ἰλάσκεισθα,
 Ἡ μὲν ὅτ' ὀυνάξῃ, καὶ ὅταν φάθ' ἱερὸν ἔλθῃ,
 Ὡσκειτο ἱλασθ' ἱερὰ δὴν καὶ θυμόν ἔχουσι,
 Ὅφρ' ἄλλων ὦν ἡ κληῖρον, μὴ τὸν τὸν ἄλλος.
 Τὸν φιλέοντ' ὑπὶ δ' αὖτα καλεῖν, τ' δ' ἔχθρὸν ἐᾶσαι.
 Τὸν δ' ἐμάλιστα καλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γὰρ τοι καὶ γῆμα ἐγγύθιον ἄλλο γῆνται,
 Γέρονδ' ἄζωσοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πκοί.
 Γῆμα πακὸς γέτωρ, ὅσοι τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄναρ.

Εμμορε

Ἐμμορε τί τιμῆς, ὅς τ' ἔμμορε γείτον' ἐδλοῦ.
 Οὐδ' αὖ βῆς ἀπόλοιτ' ἐμὴ γείτων κακὸς εἴη.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι πρὸς γείτον', εὖ δ' ἀρδουῖναι,
 αὐτῷ τρεῖς μέτρῳ, καὶ λώϊον αἰκε δυνάει,
 ὡς αὖ χρεΐζωμ καὶ δὲ ὕστερον ἀρκίον εὖρης.
 Μὴ κακὰ κερδ' αἰνεῖν, κακὰ κέρδεα ἴσ' ἄτησιμ.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τρεῖς προσίοντι πρῶτον.
 Καὶ δόμῳ ὅσῳ κεν δ' ὦ, καὶ μὴ δόμῳ ὅσῳ μὴ δ' ὦ.
 Δώτη μὲν τις ἐδ' ὡκην, ἀδ' ὡτη δ' ὅ τις ἐδ' ὡκην.
 Δὼς ἀγαθὴν, ἀρπαξ δὲ κακὴν, θανάσιον δότειρα.
 Ὅς μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ ἐθέλωμ, ὅγε καὶ μέγα δ' ὦη,
 χαίρει τρεῖς δ' ὦρα, καὶ τέρπεται δὲ καὶ ἡδυμόμ.
 Ὅς δ' ἐκ κεν αὐτὸς ἔλκεται ἀναιδ' εἰς πλῆσας,
 καὶ τε σμικρὸν ἐόν, τότε ἐπάχνωσε φίλον ἥτορ.
 Εἰ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ὑπὸ σμικρὸν καταθεῖο,
 καὶ θαμὰ τριδ' ἐρδεις, τάχα κεν μέγα εἴ τ' ὀ γήσοιτο.
 Ὅς δ' ἐπ' ἐόντι φέρει, ὅσ' ἀλύξετο ἀέθοπα λιμόμ.
 Οὐδὲ τὸ γ' εἰς οἶκον κατακείμενον ἀνέρα κηδεῖ.
 Οἶκῳ βέλτορον εἶν, ἐπεὶ βλαβερόν τ' ὀ θύρησι.
 Ἐδλόν μὲν πρῶτον ἐλέσθαι, πῆμα δὲ θυμῷ
 χρεΐζειν ἀπέοντ', ἃ σε φράζεσθαι ἄνωγα.
 Ἀρχομένους δὲ πῖθ' καὶ λήγοντ' ἐκρέσασθαι.
 Μεσότη φείδεσθαι, δεινὴ δ' ἐνὶ πυθμῶνι φειδ' ὦ.
 Μιδὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημνόντ' ἀρκέσθαι ἔστω.
 Καὶ τε κασιγνήτῳ γελᾶσας ὑπὸ μαρτύρῃ θάσσει.

Sortitus est præmium, quicumq; sortitus est uicinum bonum.
 Neq; sanè bos interierit, nisi uicinus malus sit.
 Recta quidè mensura à uicino mutuū accipe, rectaq; redde.
 Eadem mensura: & amplius, si quidem possis:
 Ut indigens, & in posterum promptum inuenias.
 — Mala lucra captes: mala lucra equalia damnis.
 Amantem te ama, & iuuantem te iuuua.
 Et da ei qui dederit, neq; da qui non dederit.
 Datori namq; est qui dat, non danti uero nemo dat.
 Donatio bona, rapina uero mala atq; letifera.
 Quisquis etenim liberalis uir est, etsi multum dederit
 Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
 Qui uero ipse rapuerit, impudentia fretus,
 Quamuis id sit exiguum, tamen uexat eius animum.
 Siquidem enim & paruum paruo addideris,
 Et frequenter istuc feceris, mox quidè magnū et hoc euaserit.
 Qui uero partis adiicit, is uitabit atram famem.
 Neq; uero quod domi repositum est, uirum ledit.
 Domi melius esse, quoniam noxium quod foris est.
 Bonum quidem de presenti capere, noxa uero animo
 Egere absentibus: id quod te cogitare iubeo.
 Incipiente uero dolio, & desinente saturato te,
 Medio parce. molesta enim in fundo parsimonia.
 Merces autem uiro amico constituta sufficiens esto.
 Etiam cum fratre ludens, testem adhibeto:

Credulitas

Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt homines.
 Ne uero mulier te animo nates succincta decipiat,
 Blanda garriens, tuum inquirens tugurium.
 Qui namq; mulieri confidit, confidit is quidem furibus.
 Vnicus uero filius seruarit paternam domum,
 Pascendo. ita enim opulentia crescet in aedibus.
 Senex autem moriaris, alium filium relinquens.
 Facile uero et pluribus praeucriit Iupiter ingentes opes.
 Maior autem plurimum cura, maior quoq; accessio.
 Tibi uero si opes animus appetit intra sese,
 Sic facito, operamq; operae subinde addito.

LIBER II.

Leiadibus Atlante natis exorientibus,
 Incipe messem, arationem uero occidentibus.
 Hae quidem noctesq; et dies quadraginta
 Latent, rursus uero circūuolvente se anno
 Apparent, primum ut acuitur ferrum.
 Hec utiq; aruorum est regula, quiq; mare
 Propè habitant, quiq; ualles flexuosas
 Mari fluctuante procul pinguem regionem
 Habitant. Nudus serito, nudusq; arato,
 Nudus quoq; metito: si quidem tempestiua omnia uoles

Opera

Γίσεις δὲ τὰ ὅμοια καὶ ἀπίσαι ὄλισαν αὐδρας.
 ἡμὴ δὲ γυνή σε νόον πυγροσύλῃ ὄξαπατάτω,
 Αἰμύλα κωτίλυσσα, τὴν διφῶσα καλιῶ.
 Ὅς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε Φιλότησι.
 Μυνογυγὴς δὲ παῖς σώζοι πατρώϊον οἶκον,
 Φερβέμν. ὥς γὰρ πλῶτ' ἀέξεται ἐν μεγάροις,
 Γεραιὸς δὲ δαύαις ἐτόρον πᾶσι' ἐγκαταλείπων.
 Ρεῖα δ' ἐκὼν πλεόνεσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον,
 Γλείωμ μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δὲ ὑδιθήκη.
 Σοὶ δὲ εἰ πλῶτου θυμὸς ἐέλδεται ἐν φρεσὶν ἦσι,
 Ωδ' ἐρδ' εἰμ. ὄργον δ' ἐπ' ἐπ' ὄργῃ ὄργάζεσθαι.

BIBΛΙΟΝ Β.

Πηϊάδων ἀτλαγνέων ὑδιπλομε-
 νάων
 Αρχεὸν ἀμνητοῖ, ἀρότιο δὲ διυσομε-
 νάων,

Αἱ δ' ἡ τοι νύκτας τε καὶ ἡμέρας ποσαρέκοντα
 Κεκρύφαται, αὐτὴς δὲ πόδι πλομένη ἐν ἑαυτῇ
 φαίνονται, ταπρῶτα χαραιοσυμλύνει σιδήρεα.
 Οὐτ' οὐ τοι πεδίωμ πέλεται νόμος, οἷτε θαλάσσης
 Εγγύθι ναιετάου, οἷ τ' ἄγκυα βυσσέσσηται
 Γόντυ κυμαίνοντ' ἀπόπρωτι πύονα χῶρον
 Νάισσι. γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοῶτῃν,
 Γυμνὸν δὲ ἀμᾶρτα. εἰ χ' ὦρεα πάντ' ἐθέλασθαι

Εργα

Ἔργα κομίζεσθαι δ' ἡμῖν τόδ' ὄφρ', ὥς τοι ἔκαστε
 Ωρεῖ ἀέξῃται, μή πως τὰ μεταξὺ χατίζωμ
 Πτώσεως ἀλλοτρίους οἶκους, καὶ μὴ δ' ἂν ἀνύσῃς.
 Ως καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες, ἐγὼ δ' ἐπεὶ ἔκ' ὤλδ' ὤσω,
 Οὐδ' ὕψι μετρούσω. δρ' γὰρ ζῶν ἤπιε πέρσῃ
 Ἔργα, τὰ τ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήσαντο.
 Μὴ ποτε σὺ πάϊδεςσι γυναικί τε θυμὸν ἀχδύωμ,
 Ζητούης βίον τοι ἤτ' γείτονας, οἳ δ' ἀμελῶσιμ.
 Δίς μ' γὰρ εἴ τρίς τάχα τεύξεαι. λῶ δ' ἐπὶ λυπῆς,
 Χρῆμα μὲν ὃ πρήξεις, σὺ δ' ἐτάσῃς πόλιν ἀγορῶν.
 Ἀχρεῖος δ' ἔσται ἐπέωμ νομὸς, ἀλλὰ σ' ἀνώγα (σεῖς.
 Φράζεσθαι χρεῶν τε λύσιμ, λιμῶ τ' ἀλεωρῶν.
 Οἶκον μὲν πρότεστα, γυναικὶ τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα,
 Κτητῶν δ' ἄγε μετῶν, ἥ τις καὶ βοσὶν ἐποιτο,
 Χρήματα δ' εἰς οἶκον πάντ' ἀρμύνα ποιήσασθαι.
 Μὴ σὺ μὲν αὐτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ,
 Ἥ δ' ὥρη παραμείβηται, μινύθῃ δὲ τοι δρ' γομ.
 Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὖριον, ἐς τ' ὄννηθιμ.
 Οὐ γὰρ ἐτασοι εὐγὸς ἀνὴρ πῖμπλησι καλιῶν,
 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος. μελέτη δὲ τοι δρ' γομ ὀφέλλῃ.
 Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτακτοι παλαίει.
 Ἡμῶ δ' ἡ λήγει μὲν ὃ δ' ἔξῃ ἡελίοιο,
 Καύματ' ἰσλαλίμῃ μετ' ὀπωρινὸν ὀμβρῆσαντ' ὄ
 Ζῶος ἐειδένῃ, μετὰ δὲ τρέπεται βρότῳ χροῖς,
 Παλλὸν ἐλαφρότοδ' ὄφρ'. δὴ γὰρ τότε σείειτ' ἀστὴρ
 Βαῖον

Opera ferre Cereris, ut tibi singula
 Tempestiua crescant, ne quando interim egens
 Mendices ad alienas domos, nihilq; efficias.
 Sicut et nunc ad me uenisti. ego uero tibi nō amplius dabo,
 Neq; amplius mutuo tradam. Labora stolide Persa,
 Opera, quae hominibus dii destinarunt,
 Ne quando cum liberis, uxorcq; animo dolens
 Queras uictum per uicinos, hi uero negligant.
 Bis enim et ter forsitan consequeris: si uero amplius mo-
 lestes,
 Rem quidem non facies, tu uero inania multa dices.
 Inutilis autem erit uerborum lex: Sed te iubeo
 Cogitare debitiq; solutionem, famisq; euitationem.
 Domum quidem primum, uxoremq; bouemq; aratorem,
 Famulam non nuptam, quae et boues sequatur,
 Utensilia uero domi omnia apta facito.
 Ne tu quidem petas ab alio, illeq; recuset, tu uero careas,
 Tempus autem praetereat, minuaturq; tibi opus.
 Ne uero differas inq; crastinum inq; perendum.
 Non enim laboris fugitans uir implet horreum,
 Neq; procrastinator. Cura uero tibi opus auget.
 Semper autem dilator operum uir cum damnis luctatur.
 Quum itaq; iam desinit robur acuti solis
 A calore humido per autumnum pluyente
 Ioue praepotente, mutatur humanum corpus
 Multo leuius: nam tunc canicula stella

Pāulifper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdiu, magis autem nocte fruitur,
 Quando incorrupta est cæsa ferro
 Sylua, folia autem humi fundit, ab ramisq; cessat:
 Tunc sanè ligna secato, memor tempestiui operis.
 Mortariū quidem tripedale seca, pistillū uero tricubitalem,
 Axemq; septempedalem: ualde enim certe conueniens sic.
 Si uero octopedalem, & malleum inde secueris,
 Trium palmorū uero curuaturam secato decem palmarum
 currui. (neris.
 Multa præterea curua ligna. seruo autem dentale cum inue-
 Domum, siue in monte querens, siue in agro,
 Ilignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
 Nempe quum Atticæ Cereris famulus temoni insigens,
 Clauis adiunctum stiue adaptauerit.
 Bina uero disponi: o aratra, laborans domi:
 Dentatum & compactum. quoniam multo optimum sic.
 Siquidem alterum frengeris, alterum bobus iniicias.
 E' lauro autem, uel ulmo, firmissimæ stiue sunt: (neris.
 E' quercu temonem, ex ilice dentale, boues uero duos nouem
 Masculos cōparato (horum enim robur non imbecillū est)
 Adolescentiæ mensuram habentes: hi ad laborandū optimi.
 Non utiq; hi contententes in sulco, laborando aratrum
 Fregerint, opus uero imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur.
 Panem coenans quadriduum octo morsuum.

Βαιὸν ὑπὲρ κεφαλῆς κεκοιτρίφειον ἀνθρώπων·
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλείον δ' ἐτε νυκτὸς ἐπαυρεῖ,
 ἡμῶ ἀδ' ἀκτοτάτη πέλεται τμηθεῖσα σιδ' ἡζασ
 ὕλη, φύλλα δ' ὀρᾷ ζέχει, πῶς θοιότα λήγει,
 τῆμῶ ἄρ' ὕλοισιν μνημεύῃ ὦλον δ' ὄρον,
 Ὀλμον ᾧ τριπόδ' ἰω τάνειν, ὕπνον δ' ἐξίπνῃω,
 Ἀξονα δ' ἐπ' ἰαπόδ' ἰω. μάλα γὰρ νύχι ἀρ' ἔμνος ὄτω.
 Εἰ δ' ἐκὼν ὀκταπόδ' ἰω, ἀπ' καὶ σφύραν κε τάνοιο.
 Τεταπίδαμον δ' ἄψιν τάνειν δεκαδ' ὦρον ἀμάξῃ.
 Πόλλ' ὡτὶ καμπύλα ἱάλα. φέρει γ' ἰγύω, ὅτ' αὖ εὖ·
 εἰς οἶνον, κατ' ὄρος δ' ἡμνος, ἢ κατ' ἀρ' ὄραν, (ρεῖς,
 Πρίνινον. ὅς γὰρ βροτὶν ἀρούω δ' ἡρώτα τὸς ὄταν,
 εὖτ' αὖ ἀθλῶαίης δ' μῶτ' ἐν ἑλύματι πῆξας,
 Ἰόμφοισιν πελάσας προσεήρεται ἰσοβοῆι.
 Δοιὰ δ' ἐθέσαι ἀρ' ὄτρα πονησάμεν ἡψί οἶνον,
 αὐτόγνον καὶ πονητὸν. ἐπεὶ πολὺ λώϊον ὄτω,
 εἴχ' ἐτόρον γ' ἄξαις, ἐτόρον γ' ὡτὶ βροτὶ βάλωιο.
 Δάφνης δ' ἢ πηλέης ἀκίωτατοι ἰσοβοῆον.
 Δρυὸς ἑλύμα, πρίνδ γύνη. Βόε δ' ἐνναετήρῳ
 Ἀρσῆνε κεκτῆσθαι. τῆν γὰρ δέντ' ὅκ' ἀλαπαδινόν.
 ἡβης μέτρον ἔχοντε, τῷ ὀρ' ἄζεσθαι ἀείτω.
 Οὐκ αὖ τῷ γ' εἰσαντὸν ἐν αὐλακι καμμέν ἀρ' ὄρον
 Ἀξίαν, τόδ' ὀρ' ἰω ἐτώσιον αὐτὶ λίποιον.
 Τοῖς δ' ἅμα τεσσαρὰ κόντα ἐτὴς ἀλζήνδ' ἐποιτο,
 Ἀρ' ὀρ' ἐπ' ἡνῆσας τετρατρυφον ὀκτάβλωμον,

Ος κ' ὄργου μελετῶν ἰθεῖαν αὐλακ' ἐλαύνει,
 μηκέτι παπῆάνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ὑδὶ ὄργῃ
 θυμὸν ἔχων. τοῖσι δ' ὅτι νεώτερόν ἄλλο ἀμεινών,
 σπέρματα δ' ἀσπαδάει, καὶ ὑδάσσοειν ἀλείαδαι.
 Κρεστότερόν γάρ ἀνὴρ μεθ' ὀμήλικας ἐπιοίκοιται.
 Φράζεσθαι δ' εὖτ' αὖ φωνὴν γεραίον ἐπακούσας,
 ὕψοσεν ἐκ νεφέων ἡλιαύσια λεκκηγῆς,
 ἦτ' ἀροτοῖό τε σῆμα φέρει, καὶ χεῖμα τος ὦρῳ
 Δφκνύει ὀμβρῶν, κραδίην δ' ἔδ' ἀκ' ἀνδρὸς ἀβύττα,
 Δὴ τότε χερσὶ τάζειν ἑλικας βόας ὄσοντες.
 Ρηϊδίον γάρ ἔπος εἰπεῖν, βόε δ' ὅς καὶ ἄμαξαν.
 Ρηϊδίον δ' ἀπαντῶν αἰσθάνεσθαι. πῶς δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φκσί δ' ἀνὴρ φρεσὶν ἀφνειὸς, πῆξαδαι ἄμαξαν.
 Νῆπιος δ' ἐπὶ τὸ γ' οἶσιν, ἕκατ' δ' ἐπὶ τε δούρατ' ἀμάξης.
 Τῶν πρόδωκεν μελέτῳ ἐχέμεν, οἰκνῆια δέειν.
 Εὖτ' αὖ δὴ πρώτισ' ἀροτὶ δυνάτοισι φανείη,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δ' ὁμῶς τε καὶ αὐτός,
 Αὐτὸν καὶ διεσπῶν ἀρόων ἀρότοιο καδ' ὦρῳ,
 Γρωὶ μάλα σπυρίδων, ἵνα τοῖσι πλήθωσιν ἀρῶραι.
 Εἴαρι πολῆν, θέρει δὲ νεωμὴν ὅς ἀπατήσῃ.
 Νεῖον δ' ἐπὶ αἶσαν ἐπὶ κούρῳ ἔχουσιν ἀρῶραι.
 Νεὸς ἀλεξιαρῆς, παίδων δ' οὐκυλήτεις.
 Εὐχεσθαι δὲ δι' ἡλίου, δ' ἡμῶν δ' ἀγνῆ,
 Εκτελέει βεῖβαι δ' ἡμῶν δ' ἡμῶν δ' ἀκτῶν,
 Λεχόμενοι ταπρῶτ' ἀρότρῳ, ὅταν ἀκρον ἐχέτλης
Χεῖρα

Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coetaneos: sed in opere
 Animum habens. hoc uero neq; iunior alius melior
 Ad spargendum semina, et iteratam sationem euitandum.
 Iunior enim uir ad coetaneos euolat animo.

Considera uero, cum uocem gruís audieris
 Alte ex nubibus quotannis clangentis,
 Quæ et arationis signum affert, et hyemis tempus
 Indicat pluuiæ, cor autem rodit uiri bobus carentis:
 Tunc sanè pasce curuos boues domi detinens.
 Facile enim dictu est, par boum da et plaustrum:
 Facile autem recusare. instant uero opera bobus.
 Inquit autem uir mentis compos: fabricato plaustrum.
 Stultus etiam hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum antè curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul et serui et tu ipse,
 Siccam et humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo mane festinans, ut tibi se impleant arua.
 Vere uertito, æstate uero iterata non te fallat.
 Noualem uero serito adhuc leuem terram.
 Noualis imprecationum expultrix, liberorum plees-
 trix est.

Supplica uero Ioui terrestri, Cereriq; castæ,
 Prouentum ut impleant, Cereris sacrum munus,
 Arat ut primum incipis, cum extremum stinas

Manu capiens, stimulo bouum terga attigeris
 Quernum temonem trahentium loro. iuuenis autem pondus
 Seruus, ligonem tenens, negotium auibus facessat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Hominibus est: Ignauia uero pessima.
 Sic quidem ubertate spicae nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum praeberit.
 E uasis autem eijcics araneas. Et te spero
 Gausurum, uictu potitum, domi existente,
 Letus autem peruenies ad canum uer, neq; ad alios
 Respicias. Tui uero alius uir indigus erit.
 Si uero ad solis conuersionem araueris terram aliam,
 Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
 Obuersim manipulans puluerulentus, nec ualde gaudens.
 Feres autem in sporta, pauci uero te suspicient.
 Alias uero alia Iouis mens Aegiochi,
 Sed mortalibus hominibus eam deprehendere difficile.
 Sin autem sero araueris, hoc quidem tibi remedium fue-
 rit:

Quando cuculus canit quercus in frondibus,
 Primum delectat mortales super immensam terram:
 Tunc Iupiter pluat iriduo, neq; desinat,
 Non utique superans bouis ungulam, neq; relinquens:
 Ita et scrotina aratio tempestiuae equalis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde. neq; te lateat
 Neq; uer exoricens canum, neq; tempestiua pluuia.

Accede

Χερὶ λαβὼν ὄρεσιν καὶ βοῶν ὑπὲρ νότον ἵκηται,
 Ενδρουαὺν ἐλκόντων μεσάβω. ὁ δὲ τυτλὸς ὀπιθεῖν
 ἀμῶς, ἔχων μακέλιον, πόνον ὁρνίθεσι πιδείν,
 Σπέρματα κακκρύνει. ὀδυμμοσυνὴ γὰρ ἀρίστη
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, κακθυμμοσυνὴ δὲ κακίστη.
 ῥαί' ἐκ γὰρ ἀδρουσυνὴ σάχυνον νόθοις ὀράζει,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπιθεῖν ὀλύμπιος ἐδλὸν ὀπάζει.
 Εκ δ' ἀγέων ἐλάσειας ἀράχια. καὶ σ' ἔλπα
 Γηθήσειν βίοντιο ὀδύμμοσιν γένον ἔοντες.
 Εὐοχέων δ' ἴξεαι πολὺν ἔαρ, ὅδε πρὸς ἄλλους
 Αὐγάσειας, σέο δ' ἄλλος ἀνὴρ κεχρημένος ἔσται.
 Εἰ δ' ἐκ γὰρ ἡελίοιο τροπῆς ἀρόσις χθόνα δ' ἴαν
 Ημῶς ἀμύσεις, ὀλίγον πόδε χερὸς εἰς γων,
 Αντία δεσμῶν λιθοντιμῶς, ὅ μάλ' αὖ χείρων.
 Οἴσεις δ' ἐν φορμῶ, παῦροι δ' ἐσε θνήσκοντες.
 Ἀλλοτε δ' ἄλλοις ζωὸς νόος ἀειγίχοιο,
 Αεγαλέος δ' ἀνδρεσι καὶ δυνάτοισι νοῆσαι.
 Βι δ' ἐκ γὰρ ὄψ' ἀρόσις, τόδε λιγὺν φάρμακον ἔσθ.
 Ημὸς κακκὺς κακκύνει δρουὸς ἐν πᾶσι τάδε,
 Τοπρῶτεν τέρπει τε βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς εἴ τριτῶ ἡματι, μή δ' ἀκλήγει,
 Μήτ' ἀρ' ὑποβάλλων βοὸς ὀπλῶν, μήτ' ἀκλείπων.
 Οὕτω καὶ ὀφάρότης πρωτηρότη ἰσοφαιζει.
 Εμ θυμῶ δ' εὖ πάντα φυλάσσει, μή δ' ἐσε λήθῃς.
 Μήτ' ἔαρ γινόμενον πολὺν, μήδ' ὀρεος ὀμβρος.

Παρ' δ' ἴθι χαλκίον θῶνον, καὶ ἐπ' ἀλῆα λείχῳ,
 Ωρεῖ χειμερῖν, ὅποτε κρύθ' ἀνέρας εἰργον
 Ἰχάνει. ὅντα κ' ἄοκν' ἀνὴρ μέγαν οἶκον ὀφείλει,
 Μὴ σε κακοῦ χειμῶν' ἀμνηχαρὶν καταμάρψῃ,
 Σωὶ παρὶν, λεπτῇ δὲ παχύν πόδ' αὖ χειρὶ πίεζοις.
 Πολλὰ δ' ἀεργὸς ἀνὴρ λεγνέτω ὕδρι ἐλπίδ' αὖ μίμνον,
 Χρηζὼν βίῳ τοιο, κακὰ πρῶσελέξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ὅκ' ἀγαθὴν λεχημενόν' ἀνδρᾶ κομίζει,
 Ἥμενον ὅν λείχῃ, βέλ' μὴ βίθ' ἀρ' κίθ' εἴη.
 Δείκνυε δὲ δ' μῶν' αἰσι, δέροντες ἐπὶ μέσσοι ἐόντ' ὅθι,
 Οὐκ αἰεὶ δέρεθ' ἐοσέεται, ποιεῖδ' ἐκαλίας.
 Πλῆν' αὖ δὲ λήθαϊ ὄνα, καὶ ἡμᾶτα, βόθρεα πάντα,
 Τῶτον ἀλδύαδαι. καὶ πηγὰς δ' αἰς, αὐτ' ὕδ' γαῖαν
 Πνδύσαντ' ὅθι βορέας δ' ὑσηλεγέδ' ἐτέθωσι,
 ὅς τε δ' αἰ θρηκῆς ἱπποτρόφ' ὄνρει πόντα
 Εμπνδύσας ὄνει. μέμνυε δὲ γαῖα καὶ ὕλη,
 Πολλὰς δὲ δ' ὄν' ὑψιμόμους, ἐλάτας τε παχείας,
 Οὔρειθ' ὅν βήσας πιλνᾶ, χθονὶ πευλυβοτείρῃ
 Εμπίπῳ. καὶ πᾶσα βοᾶ τότε νήριτ' ὕλη.
 Θῆρον δὲ φείσσο' ὅρας δ' ὑπὸ μέζ' ἐθόντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δ' ὄρμα κατὰ σκίου, ἀλλὰ νῦ καὶ τῶν
 Ψυχρὸς ἐὼν δ' ἀκροῖ δ' αὖ σφύρεσιν πόρ' ἐόντων.
 Καὶ τε δ' αἰ ρινῶ βοῶς ὄρ' χεταί, ὅδ' ἐμιν ἴχει.
 Καὶ τε δ' αἰ γὰ ἀκροῖ τανύτριχα. πῶτα δ' ὅτι,
 Οὔρεθ' ἐπὶ πνταναί τριχὺ αὐτῶν, ὅδ' ἀκροῖ

Accede autem æneam sedem, et ad calidam tabernam,
Tempore hyberno, cum frigus homines uehemens
Detinet. tunc sanè impiger uir ualde domum auget.
Ne te male hyemis difficultas opprimat,
Cum paupertate, macilenta uero crassum pedem manu
premas.

Malta uero ignauus uir uanam ob spem expectans,
Egens uictus mala intra animum uersat.
Spes uero non bona indigentem uirum fert,
Se dentem in taberna, cui uictus non sufficiens sit.
Indica autem seruis, estate adhuc media existente:
Non semper estas erit, parate nidos.
Mensem uero Ianuariū, malos dies, bobus nocentes omnes,
Hunc uitate: et glacies, quæ quidem super terram
Flante borea molestæ existunt,
Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
Inspirans concutit, remugit autem terra et sylua.
Multas uero quercus alticomas, abietesq; densas
Montis in uallibus deijcit, terræ multos pascendi
Incumbens, et omnis reboat tunc ingens sylua:
Ferae autem horrent, caudasq; sub pudenda ponunt.
Et etiam quarum uellere cutis densa est, et quas
Frigidus existens perflat hirsuta licet pectora habentes.
Quinetiam per bouis pellem penetrat, neq; ipsum cohibet.
Etiamq; per caprâ flat hirsutam. ouium autem greges nō ita.
Bo quod annui ipsarum uilli sunt, non perflat

Vis uenti boreæ incitruum uero senem facit.
 Et per tenelli corporis uirginem non perflat,
 Quæ ædes intra charam apud matrem manet.
 Nondum opera experta aureæ Veneris,
 Beneq; lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Vincta, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quando ex ossis polypus suum pedem
 arrodit,
 Inq; frigida domo, & in habitaculis tristibus.
 Non enim illi sol ostendit pabulum ut inuadat,
 Sed super nigrorum hominum populumq; & urbem
 Vertitur, tardius autem uniuersis Græcis lucet.
 Et tunc sanè cornutæ bestię & incornutæ syluicubæ
 Misere dentibus stridentes per quercetum uallosum
 Fugiant, & passim omnibus id ipsum curæ est:
 Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent,
 Et cauernas petrosas, tunc utiq; tripedi homini similes,
 Cuius & ad humeros incuruatū est caput, et pauimentū spæ
 Huic similes incedunt, uitantes niuem albam. (stat)
 Et tunc induc munimentum corporis, ut te iubeo,
 Chlenamq; mollem, & talarem tunicam.
 Stamine uero in pauco multam tramam intexe.
 Hanc circuminduito, ut tibi pili non tremant,
 Neq; erecti horreant, leuati per corpus.
 Circum uero pedes calceos bouis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans.

Ἐς αὐτὸς βορέας. προχάλορ δὲ γέροντα τίθει.
 Καὶ δὲ πρὸς βενικῆς ἀπαλόχρους ὁ δῖος ἄνθρωπος,
 Ἡ τε δὲ μὲν ἐν τῷ οὐδὲ φίλῃ πρὸς ἀμύμονα,
 Οὐ πῶ δὲ γ' εἰδὲ ἡ πολυχρύσου ἀφροδίτης,
 Εὐτε λαισαμένη τὸρνα χροῖα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Χρυσάμην, νυχίη καταλέγεται ἐνδοθὲν οἴκῳ,
 Ἡματι χεμερίῳ, ὅτ' ἀνόςτος ὅρ' πόδα τῶνδε,
 Εἰς τ' ἀπύρῳ οἴκῳ, καὶ ἐν ἡβῇσι λουγαλέοισιν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἡέλιος δ' εἰκνυ νομὸν ὁρμηθῆναι,
 Αλλ' ὑπὸ λευανίων ἀνδρῶν δ' ἡμῶν τε πόλιν τε
 Στρωφᾷται, βράδιον δὲ πανελλίωσι φαίνει.
 Καὶ τότε δ' ἡ ἑορταὶ καὶ νῆκτορὶ ὑλκιδῆται,
 Λυγρὸν μυλίοωντος ἀνὰ δρῦα βρασθήσονται
 Φόβουσι. καὶ πᾶσι ἐνὶ φρεσὶ ὅσοι μέμνηται,
 Οἱ σκέπα μαλόμενοι πονκινὲς λουθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆν, τότε δ' ἡ τρίποδι βροτῶ ἴσοι.
 Οὐτ' ὑπὸ νῶτα ἔαγε κάρη δ' εἰς ὅδας ὁρᾷτε.
 Τῶ ἴκελοι φοιτῶσι, ἀλδύομενοι νίφα λούκλῳ.
 Καὶ τότε ἔσασαται δρῦμα χρῶς, ὥς σε κελδύω,
 Χλαυνάωντε μαλακίῳ, καὶ τὸρμῶσιν ταχιτῶνα.
 Στήμονι δ' ἐν πᾶσι πολλῶν κρόκε μακρύσατα.
 Τίω πόδιέσασαται, ἵνα τοι τρίχου ἀτρεμῆσι,
 Μὴ δ' ὀρθαὶ φείσωσι ἀειρόμεναι ἢ σῶμα.
 Ἀμφὶ δὲ πρὸς πᾶσι βόας ἰοίετα μέλῳ
 Λεμνῆα δ' ἡσπᾷται, πῖλοις ἐν τῷ οὐδὲν πονκῆσας.

Πρωτόγονωμ δ' εἶφωμ, ὅποτασ' ἱρύας ὤριον ἔλθοι.
 Δερματε σὺρράπην νδύρω βοός, ὅφρ' ὑδὶ νάτω.
 Υἱὸν ἀμολβᾶν ἀλείψω, κεφαλῇ δ' ὑπὸρθον,
 Εἶλον ἔχειμ ἀσκητόν, ἵν' ἕατα μὴ καταδ' οὐκ.
 Ψυχὴ γὰρ τ' ἠὼς πέλεται, βορέας πεσάντ'·
 Ἡῶς δ' ὑδὶ γαῖαν ἀπ' ὕραυ' ἀσδρόντ',
 Βλεπ' πυροφόρ', τέταται μακάρων ὑδὶ ὄρτοις,
 Ὅς τε ἀρυσάμεν' παταμῶν ἀπ' ἀγνὴ νάοντων,
 Ὑψὲς ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 Ἄλλοτε μὲν δ' ὕει ποτὶ ἑσπέρου, ἄλλοτ' ἄκρ',
 Εὐκυνὸς θενικίς βορέα νέφια λονέοντ'.
 Τὸν φθάμεν', ὅρ' γὰρ τελείας, οἶκον δὲ νείεσθαι,
 Μὴ ποτέ σ' ὕρανόθεν σκωτόν νέφος ἀμολκαλύνῃ,
 Χρῶτά τε μυδ' αἰέον θείη, ἤν' δ' εἵματα δ' οὖσιν.
 Ἀλλ' ὑπελοδίαδ'· μείς γ' χαλεπώτατος ὄρος (ποις.
 Χαμέριος, χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις·
 Τῆμ' δ' ὄμιον βοσίμ, ὑδὶ δ' ἀνέει το πλεόν εἰς,
 Λεμαλιῆς· μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥόβοι θυφρόναί εἰσι.
 Ταῦτα φυλασσόμενος τετελεσμένον εἰς γήαιον,
 Ἰσοῦσθαι νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσόκην αὖθις
 Ἐν παντὶ μήτηρ παρπὸν σύμμικτον γνῆκιν.
 Εὐτ' αὖ ἐξήκοντα μετὰ τροπὰς ἡελίοιο
 Χαμέρι' ἐκτελείει Ζεὺς ἡμέρας, δὴ γὰρ τότε ἄσπερ
 Λεκτοῦρ' πθολιπὼν ἱερὸν ῥόον ὠκεανοῖο
 Πρωτόν παμφάνων, ὡς τέλειται ἀκροκνήφαιος.

Τὸν δὲ

Prægenitorum uero hædorum, cum frigori temporis
uenerit,

Pelles consuito nervo bouis, ut super humerum

Pluuie arceas teporem. supra caput uero

Pileum habeto elaboratum, ut aures ne humefiant:

Frigida enim aurora est, borea cadente:

Matutinus uero super terram à coelo stellifero

Aër frugifer, extensus est beatorum super opera.

Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,

Alte suprà terram leuatus uenti procella

Interdum quidem pluit ad uesperam, interdum flat,

Densas Thracio borea nubes excitante.

Hunc anteuertens, opere perfecto domum redi,

Ne quando te coelitus tenebrofa nubes circumtegat,

Corpusq; madidum faciat, uestesq; humectet:

Sed cuitato. Mensis enim difficillimus hic

Hybernus: difficilis ouibus, difficilisq; hominibus.

Tunc medium bobus, homini uero amplius adsit

Alimonie, longæ enim ualideq; noctes sunt.

Hæc obseruans perfectum in annum

Aequato noctesq; et dies, donec rursus

Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.

Quam sexaginta post uersiones solis

Hybernos perfecrit Iupiter dies, tunc sanè stella

Arcturus relinquens immensam fluctum Oceani,

Primum totus apparens exoritur uespertinus.

Post

Post hunc mane lugens Pandionis prorumpit hirundo
 Ad lucem hominibus, uere nuper coepto.
 Hanc praeuertens, uites incidito. sic enim utile.
 At quum domi porta à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodiendae uites,
 Sed falcesq; acuito, seruosq; excitato.
 Fugito uero umbrosas tabernas, & ad auroram cubile.
 Tempore messis, quando sol corpus exiccat.
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi uictus sufficiens sit.
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
 Aurora tibi promouet quidem uiam, promouetq; laborem
 Aurora, quae apparens multos ingredi fecit uiam
 Homines, pluribus uero iuga bobus imponit.
 Quum uero carduusq; floret, & canora cicada
 Arbori insidens stridulum effundit cantum
 Frequenter sub alis, aestatis laboriose tempore,
 Tunc pinguesq; caprae, & uinum optimum,
 Salaciissimae uero mulieres, & uiri imbecillissimi
 Sunt, quoniam caput & genua Sirius exiccat.
 Siccum uero etiam corpus ob aestum. Sed tunc iam
 Sit petrosa q; umbra, & Biblinum uinum,
 Libumq; lacteum, lacq; caprarum non amplius lactan-
 tium,
 Et bouis arboriuorae caro, nondum enixae,
 Tenerorumq; hordeorum. praeterea nigrum bibito uinum,

Τὸν δὲ μετ' ὀρθρογὸν πανδοῖον ὤρετο χελιδὼν,
 Ες φάθ' ἀνθρώποις ἔαρθ' νέον ἰσαμύνοιο.
 Τὴν φθάμενος, οἶνας ποδὶ ταμνέμεν. ὥς γ' ἄμφορ.
 Ἀλλ' ὅπῃ ταν φέρεοικθ' ἀκ' χθονὸς αὖ φυτὰ βάινει,
 Πληϊάδας φεύγων, τότε δ' ἡ σκάφος ὅκετι οἰνέωρ,
 Ἀλλ' ἄρπας τε χαρὰς ἐμναί, καὶ δ' μῶας ἐγείρει.
 Φεύγει δὲ σκιερὸς θώκους, καὶ ἐπ' ἠῶ κοῖτορ,
 Ὡς ἐν ἄμντο, ὅτε τ' ἠέλιθ' ἤρ' αὖ κάρφει.
 Τημὸντ' ἀπὸ δύδισιν, καὶ οἶκα δὲ καρπὸν ἀγείρει,
 Ορθρὸς ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἀρκιθ' εἴη.
 Ἡὼς γάρ τ' ὄργιο τρίτῳ ἀκρμεῖρεται αἴσαν.
 Ἡὼς τοι πρῶφerei μὲν ὁδοῦ, πρῶφerei δὲ καὶ ὄργον.
 Ἡὼς, ἥτε φανείσα πολλὰς ἐπέβησε λελύθῃ
 Ἀνθρώπους, πολλοῖσι δ' αὖ ζυγὰ βασί τίθησιν.
 Ἡμῶ δὲ σπύλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἠχέτα τέπηξ
 Δυνδρέω ἐφεζόμενος, λιγυρῶ καταχεύετ' αἰοιδίῳ.
 Πυκνὸν ὑπὸ πῆδρ' ὕγων, δέρεθ' καματώδεθ' ὤρεν,
 Τῆρ' πτόταταί τ' αἰγόν, καὶ οἶν' ἄρειθ',
 Μαχλότα δ' ἡ γμυαῖκος, ἀφανρότα δ' ἐτε αὖδρ' αὖ
 Εἰσίρ, ἐπεὶ κεφαλῶν καὶ γούνατα σείρειθ' ἄζει.
 Ἀναλέος δ' ἐτε χρῶς ὑπὸ λαύματος. ἀλλὰ τὸ τ' ἠδ' αὖ
 Εἴκ' πετραῖαν τε σκιή, καὶ βίβλιν' οἶνος,
 Μάζετ' ἀμολγαῖαν, γάλα τ' αἰγῶν σβεννυρηνάων.
 Καὶ βοὸς ὑλοφάγοιο ἱρέας, μήπω τετοκῆς.
 Πρωτογόνων τ' εἰφωρ αὖ δ' αἰδοπα πινέμεν οἶνι,

Εἰς σκιᾷ ἰζόμενον, λιθορριμῶν ἢ πορὶ ἰδωδ' αἶθ',
 Ἀντίον δὲ κρέατο ἀνέμω τρέψαντα πρόσωπορ
 Κελύωνε τ' ἀγνάε καὶ ἀκρόνυ, ἢ τ' ἀθόλωτο,
 Τεῖς ὑδάτο ποθέειν. το δὲ τέταρτον ἱέμεν οἶνον.
 Δμωσί δ' ἐποτρύνειν, δ' κμήτορ ἱερὸν ἀκτῶν
 Δινέμεν. εὐτ' αὖ πρῶτα φανῆ ὀδύνῃ ὠρίωνθ',
 Χώραι γ' ὀνυαίει καὶ ὀνυοχάλω γ' ἄλωι,
 Μίτρον δ' ὀνυομίσαδ' γ' ἄγχισιν. αὐτὰρ ἐπὶ λὺ δ' αἶ
 Πάντα βίον κατὰ θηαι ἐπ' ἀρμενων γ' ὀδὸν οἶνον,
 Θῆτ' ἀοικὸν ποιεῖσαι, καὶ ἀτκνον ἐλθον
 Δίξεται ἱέλομαι. χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ἐλθῃ.
 Καὶ λῶνα παρεχρόδοντα κομῆν. μὴ φείδεο σίτου,
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόνθιτο ἀνὴρ ἀπ' ἡγήμαδ' ἐλκτοαι.
 Χόρτον δ' ὀνυομίσαι, καὶ σνφδρτόν, ὄφρα τοι εἴη
 Βασί καὶ ἡμέρονοις ἐπ' ηἵτανόν. αὐτὰρ ἐπεῖτα,
 Δμῶας ἀναψύξαι, Θέλα γούνατα, καὶ Βόε λῦσαι.
 Εὐτ' αὖ δ' ὠρίων καὶ σείειτο ὀνυ μῆσον ἐλθῃ
 Οὐρανόν, ἀρκτοδρον δ' ἐοῖδ' αἶ ῥοδὸδ' ἀκτυλῃ ἡώς,
 Ω πέρση, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἶκαδε βότρυνε
 Δείξαι δ' ἡελίω δ' ἐκα ἡμάτα καὶ δ' ἐκα νύκτας,
 Γόντε δὲ συσκιᾶσαι, ἕκτω δ' εἰς ἄγχ' ἀφῦσαι,
 Δῶρα δ' ὠνύσου πολυγυθῆος. αὐτὰρ ἐπὶ λὺ δ' αἶ
 Πλκιάδ' ὀνυ δ' ὀνυ δ' ὀνυ τε πό, τε ὀδύνῃ ὠρίωνθ'
 Δύωσι, τότε ἐπειτ' ἀρότρω μεμνημένῃ εἶν,
 Δραίει. πλειὸν δὲ ἡγ' ἡθονὸς ἀρμενῃ εἶη.

In umbra sedens, saturatus cibo,

Contra temperatum uentum obuerso uultu.

Pontisq; perennis, ac deflui, quiq; illimis fit,

Tertiam aquæ partem infunde, quartam uero uini misce.

Famulis autem impera, Cereris sacrum munus

Vertere, quando primum apparuerit uis Orionis,

Loco in uentoso, et bene planata in area.

Mensura uero diligenter recondito in uasis. sed postquam

Omnem uictum deposueris sufficientem intra domum,

Seruum domo carentem conducere, et sine liberis ancillam

Inquirere iubeo, molesta est autem quæ liberos habet an-
cilla.

Et canem dentibus asperum nutrito, nec parcas cibo,

Ne quando tibi interdium dormiens uir facultates auferat.

Fœnum autem importato, et paleas, ut tibi sit

Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea

Seruos refocillato, chara genua, et boues solue.

Quum uero Orion et Sirius in medium uenerit

Cœlum, arcturum autem inspexerit rosea digitis, Aurora,

O Persa, tunc omnes decerpe domum uuas:

Exponito uero soli decem dies, totidemq; noctes.

Quinq; autem adumbrato, sexto in uasa haurito

Dona letitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utiq;

Pleiadesq; hyadesq; ac robur Orionis

Occiderint, tunc deinde arationis memor esto

Tempestiue. annus uero per terram accommodus sit.

d

Quod

Quod si te nauigationis periculose desiderium ceperit,
 Quando utiq; Pleiades robur ualidum Orionis
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certe uariorum uentorum stridunt flamina,
 Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.
 Terram autem operari memineris, ita ut te iubeo.
 Nauem uero in continentem trahito, munitoq; lapidibus
 Undiquaq; ut arceant uentorum robur humide flantium,
 Sentinam exbauiciens, ut ne putrefaciat Iouis imber.
 Instrumenta uero congrua omnia domi tue reponæ,
 Ornate conseruans nauis alas pontigradae.
 Clauum uero fabrefactum super sumum suspendito.
 Ipse autem tempestiuam expectato nauigationem, dum ue-
 niat.

Tuncq; nauem celerem ad mare trahito. intus uero onus
 Aptum imposito, domum ut lucrum reportes,
 Quemadmodum meusq; pater, et tuus, stultissime Persæ,
 Nauigabat nauibus, uictus indignus boni.
 Qui olim et huc uenit, immensum pontum emensus,
 Cuma Acolide relicta, in naui nigra,
 Non reditus fugiens, neq; opulentiam ac facultates,
 Sed malam pauperiem, quam Iupiter hominibus dat.
 Consedit autem prope Heliconem misero in uico
 Ascra, hyeme malo, æstate autem molesto, nunquam bono.
 Tu uero ô Persæ operum memor esto
 Tempestiuorum omnium: de nauigatione uero maxime.

Nauem

Εἰ δ' ἔσε ναυτιλίας δ' υἱαυεφέλου ἱμάρος ἀερεῖ,
 ἔσθ' αὖ πλὴν ἰάδες ὀδύνῃσ' ὄμβρομον ὠρίωνῃ
 Φεύγουσας, πίπῃσιρ δ' ἠόροειδ' ἱα πόντον,
 Δὴ πότε παντοίων ἀνέμων θύσσιρ ἅπτα.
 Καὶ τότε μηκέτι νῆας ἔχειρ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
 Γλυῖ δ' ὄργ' ἀζέσθαι μεμνημένῃ, ὥς σε κελεύω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρου δρύσαι, πυκνᾶσαι τε λίθοισι
 Γάνυθον, ὅφρ' ἴχως ἀνέμων μῆκος ὑγρὸν ἀγντων,
 Χείμαρον δ' ὀδρύσας, ἵνα μὴ πύθῃ διὸς ὄμβρο.
 Οπλὰ δ' ἐπάρμυα πάντα τῶ ἐνὶ κᾶτθεο οἴκῳ,
 Εὐκρόσμως σολίσας νηὸς πῆρ' ἀ ποντοπόροιο.
 Γυῖ δ' ἄλιον δ' ὕπεργες ὑπὲρ καπνὸς κρεμάσασθαι.
 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειρ πλόου εἰσόκῃν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα δοῦν ἄλασθ' ἐλπίμυρ ἐν δ' ἔτε φόρῳ
 Αρμυλον ἐντυῖασθαι, ἵν' οἴκαδε κέρδ' ἔσθ' ἀρῇαι.
 Ως πόρ' ἐμός τε πατήρ, καὶ σὸς, μέγα νήπιε πύρσῃ,
 Γλωῖζεσκε νηῦσί, βίε λιχνημένῃ ἐδλοῦ.
 Ος ποτε καὶ τῇ δ' ἦλθε πολὺν δ' ἱα πόντον ἀνύσας,
 Κύμῳ ἀεολίδ' ἀ πρῶσιπών, ἐν νηὶ μελαίνῃ,
 Οὐκ ἄφγνῃ φεύγων, ὅδ' ἐπλῶτόν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακῶ πρηνίῳ. τὴν ζεὺς ἀνδρῶσι δίδωσι.
 Νάσσατο δ' ἄγχ' ἐλικῶν ὀϊζυρεῖ ἐνὶ λώμῃ
 Ἀσπερ, χεῖμα κακῇ, θίρει δ' ἀργαλίῃ, οὐδ' ἔποτ'
 Τύνη δ' ὡ πύρσι δ' ὄργων μεμνημένος εἶν, (ἐδλῇ.
 Διραίων πάντων. ποδὶ ναυτιλίας δὲ μάλιστα.

Νῆ' ὀλίγω ἀνεῖν, μεγάλη δ' ἐνὶ φρεσὶ δέδωκε.
 Μείζων μὲν φόρτος, μείζων δ' ὕψι κέρδει κέρδιος
 ἔσεται, εἰκ' ἀνέμοί γε κακὰς ἀπέχουσιν ἀκτας.
 Εὐτ' αὖ ἐπ' ἐμπορεύειν τρέψας ἀνοήφρονα θυμόν,
 Βάλλει δὲ χρεὶα τε πρὸφυγεῖν, καὶ λιμὸν ἀτόρπη,
 Δείξω δὲ τοι μέτρα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σποσσομισμὶν, ὅτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων ὕρεια πόντον,
 Εἰ μὴ εἰς οὐβοῖαν ὅζ' αὐλίδος. ἢ ποτ' ἀχαιοὶ
 Μείναντο χειμῶνα, πολὺν σιωλαὸν ἄγειραν
 Εὐλάδος ὅζ' ἱερῆς, τροίην δὲ καλλιγυναικα.
 Ενθά δ' ἐγὼν ἐπ' ἀέθλα δ' αἰφρονος ἀμειβόμενος,
 Χαλκίδ' αὖτ' εἰσεπέριχα. τὰ γ' ἔπειρα δ' ἄμειβα πολὺ
 Ἀλλ' ἔθεσαν παῖδες μεγάλῃτορες. γνῆά με φημί (λαὸς
 ὕμνοι νικήσαντα, φέρειν τρίποδι' ὠτῶνται.
 Τὸν μὲν ἐγὼ μύσῃσ' ἐλκωνιάδεος ἀνέθηκα,
 Ενθα με τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς.
 Τόσσον τοι νηῶν γε πεπείραμαι πολυγόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὥς δρῶ ζῆλος νόον ἀγχιόχοιο.
 Μῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀθεσφατὸν ὕμνον ἀείδειν.
 Ἡμετα πρηντήκοντα μετὰ τροπῆς ἠελίοιο,
 Ες τέλος ἐλθόντες δέρεσθαι καματώδεος ὄρεος,
 Ωραῖος πέλεται θνητοῖς πλοῖος, ὅτε κε νῆα
 Καυάξαις, ὅτ' ἀνδρας ἀφφδίσειε θάλασσα,
 Εἰ μὴ δ' ἢ πρόφρων γε προσιδάων γνῶσιν ἔχων,

Ἡ Ζεὺς

Nauem parua laudato, magnæ uero onera imponito.
 Maius quidem onus, maius uero lucrum ad lucrum
 Erit, si quidem uenti malos abstineant flatus.
 Quando ad mercaturam uerso imprudente animo,
 Volueris et debita effugere, et sanem inamoenam,
 Ostendam tibi modos multifoni maris,
 Et si nunquam nauigandi peritus, neq; nauium.
 Neq; enim unquam nauis profectus sum ad latum mare,
 Nisi in Euboiam ex Aulide, ubi quondam Greci
 Expectantes tempestatem, magnum collegerunt exerci-
 tum,

Grecia è sacra ad Troiam pulchris puellis prædita.
 Illuc ego ad certamina strenui Amphidanantis,
 Chalcidemq; intraui. prædeliberata uero multa
 Certamina instituerunt iuuenes magnanimi. ubi me fateor
 Carmine uincens tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidem Musis Heliconiadibus dicavi,
 Vbi me primum sonorum aggredi fecerunt canum.
 Tancum nauium expertus sum, multos clauos habentium.
 Sed et sic dico Iouis consilium Aegiochi.
 Muse enim me docuerunt diuinum carmen canere.

Dies quinquaginta post uersiones solis
 Ad finem ueniente æstate, laborioso tempore,
 Tempestiua est mortalibus nauigatio. nec certe nauem
 Fregeris, neq; homines perdiderit mare,
 Nisi prouidens Neptunus terræ quassator,

Aut Iupiter immortalium rex uelit perdere.
 In his enim summa est simul bonorumq; malorumq;
 Tunc uero facilesq; auræ, & mare innocuum,
 Tranquillum, tunc nauem celerem uentis fretus
 Trahito in pontum. onus uero omne bene colloca.
 Propera autem quàm celerrime iterum domum redire.
 Neq; uero expectato uinumq; nouum, & autumnalem im-
 brem,
 Et hyemem accedentem, notiq; molestos flatu,
 Qui concitat mare, secutus coelestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem uero & pontum facit.
 Sed alia uerna est nauigatio hominibus:
 Nempe cum primum, quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Signa in ficu, tum sanè imperuium est mare,
 Verna autem hæc est nauigatio. non ipsam ego tamen
 Probo. neq; enim meo animo grata est,
 Quia rapax. ægrè quidē effugeris damnum. sed tamen et hæc
 Homines faciunt, stultitia mentis.
 Pecunia enim anima est miseris mortalibus.
 Miserum uero est mori in fluctibus. Verum te iubeo
 Considerare hæc omnia in animo, ut tibi consulo.
 Ne uero cauas intra naues omnem substantiam pone,
 Sed plura domi relinquito, pauciora uero imposito.
 Miserum enim, poni in fluctibus periculum incidere.
 Miserum etiam, siquidē in currū prægrande onus imponens

Axcm

Ἡ Ζεὺς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλοισι ὀλέσσει.
 Ἐν τοῖς γὰρ τέλος ὅστις ὁμῶς ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν τε.
 Τῆμος δ' ὀυκρινέον τ' αὖραι, ἔ' πόντος ἀπ' ἡμῶν,
 Εὐκλῆος, τότε νῆα βολίῳ ἀνέμοισι πλῆσσαι,
 Ἐλκίμεν ὅν πόντον. φόρτον δ' εὖ πάντα τίθεσθαι.
 Σπῶν δ' εἰς δ' ὅτ' ἰ τὰ χεῖρα πάλιν οἰκομένη νῆα.
 Μὰ δὲ μλίνην οἰνόν τε νέον, καὶ ὀπωρινόν ὄμβρον,
 Καὶ χειμῶν' ὑπλόντα, νόστον τε δ' εὐαὶς ἀήτας,
 Ὅς τ' ὤρωνε θάλασσαν ὁμαρτήσας διὸς ὄμβρον,
 Πολλῶ ὀπωρινῶ, χαλεπὸν δ' εἰς τε πόντον ἔθηκεν.
 Ἀλλ' ὅτ' εἰσρινὸς πέλεται πλῆος ἀνθρώποισιν
 Ἡμῶ δ' ἡ πρώτητον, ὅσον τ' ὑπιδάσσετο κρῶνα,
 Ἰχθυῶ ἐποίκοιεν, πόσων πέτελ' ἀνδρῶν φανείη,
 Ἐν λιβάδι ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἄμβρα τὸς ὅσι θάλασσαν.
 Εἰσρινὸς δ' ὅτ' ἐπ' ἐπέλεται πλῆος. ὅ μιν ἔγωγε
 Αἰνῆμ' ὅ γὰρ ἐμῶ θυμῶ κεχαρισμένῳ ὅστις
 Ἀρπυκτὸς, χαλεπῶς κε φύγοις κακῶν. ἀλλ' οὐ καὶ
 Ἀνθρώποι ῥέζουσιν αἰδρεῖσθαι νόστον. (τὰ
 Χρήματα γὰρ ψυχὴν πέλεται δ' εἰλωῖσι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ὅστις θανεῖν μετὰ λύμασιν, ἀλλ' ὅς' ἀνῶγα,
 Φράζεσθαι τὰ δὲ πάντα μετὰ φρεσίν, ὥς τ' ἀγορεύει.
 Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἀπαντὰ βίον κοίλῃσι τίθεσθαι.
 Ἀλλὰ πλεῖον λείπειν, τὰ δὲ μέγιστα φορτίζεισθαι.
 Δεινὸν γὰρ πόντον μετὰ λύμασι πῆματι λῦσαι.
 Δεινὸν δ' εἰς ἐπ' ἄμαξαν ὑπερβίου ἀχθοσάμενος,
 d 4 Λέονα

Αξονα καυάξαις, τὰ δὲ φαρτὶ ἄκρωρῶνται.
 Μήτρα φυλάσσει δα. Ιαερός δὲ ὑπὲρ πάντων ἄρειος θῆ
 Ωραῖος δὲ μυαῖκα τὸν ποτὶ οἶνον ἄγει δα,
 Μήτε τρηνόντων ἐτίωρ μάλα πολλὰ ἀρλείπων,
 Μήτ' ἄνθεις μάλα πολλὰ. γάμος δ' ἐπὶ οὐρανὸς ἔστι
 Ἡ δὲ γυνὴ τὰ πρὸ ἡβῶν, πύμπη δὲ γαμοῖτο.
 Παρθενικῶ δὲ γαμεῖν, ὅσπ' ἄθια κινδυνὰ διδ' ἄφης.
 Τίω δὲ μάλιστα γαμεῖν, ὅτι σέθεν ἐγγύθι ναίει,
 Τὴν τε καλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γάθοι χάρματα γήμης
 ὅμιλῳ γὰρ τοι γυναικὸς αὐτὸρ λαίλειτ' ἀμεινον
 Τῇ ἀγαθῆς. Φίλοι δ' αὐτὴ κεκῆς ὁρίγιοι ἄλλοι,
 Δεινολόχοι, ὅτ' αὐδρα καὶ ἰφθιμόν ποτ' ἰόντα
 Εἰς ἅτορ δ' αὖτις, καὶ ὁμῶς γήραϊ δ' ὤκον.
 Εἰ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένους εἶν.
 Μὴ ἀκροσύνῃτω ἴσον ποιεῖσαι ἐταῖρον.
 Εἰ δ' ἐκείνησιν, μὴ μὲν πρότορος κακὸν ἔρξαι
 καὶ δὲ ἑλπίσσει δα γλώσσης χεῖρ. εἰ δ' ἔκην ἀρχῇ
 Ἡ πρὸ τοῦτοῦ ἀκρὺ μαι, καὶ καὶ ἔρξαι,
 Δίς ποτε τήνδρα μνησθῆναι. εἰ δ' ἐκὼν αὖτις
 Ἡ γυνὴ δὲ φλότυτα, δίκῃ δὲ ἐδέλαιο πρῶτα χεῖρ,
 Δεξαδάειλός τε αὐτὸρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῖται. σὺ δὲ μὴ πινύον κατελεγχέτω εἰδ' ὅ.
 Μὴ δὲ πολὺ θένον, μὴ δὲ ἄξιον καλέεσθαι.
 Μὴ δὲ καὶ ἄλλοτ' ἄρον, μὴ δὲ ἐδλῶν νεκιστῆρα.
 Μὴ δὲ ποτ' ἀδελφῷ περὶ θυμοφθόρον ἀνδρὶ
 Τίτλαδ'

Axem fregeris, onera uero intereant.

Mediocritatem observa. occasio uero in omnibus optima.

Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,

Neq; triginta annis ualde multum deficiens,

Neq; superans multum: nuptiae uero tempestivae hae.

Mulier autem quarto supra decimum anno pubescat, quinto nubat.

Virginem uero ducito, ut mores castos doceas.

Eam uero potissimum ducito, quae te prope habitat, (cas.

Omnia diligenter circū cōtemplatus, ne uicinis ludibria da-

Neq; enim muliere quicquam uir sortitur melius

Bona: rursus uero mala non diutius aliud,

Commissatrice. quae uirum tancti fortens

Torret sine face, et crude senectae tradit.

Bene uero animaduersionē immortalium deorū obseruato.

Neq; fratri aequalem facito amicum.

Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.

Ne uero mentiaris linguae gratiam. Sin autem corperis

Aut uerbum aliquod locutus infestum, aut faciens,

Bis tantum puniri memineris. Sin uero rursus

Redeat ad amicitiam, poenam autem uelit prestare,

Suscipe. miser namq; uir amicum aliās aliam

Facit. te uero ne quid animo coarguat uultus.

Ne uero multorum hospes, neue nullius hospes dicaris:

Neue malorum socius, neq; bonorum conuiciator.

Neq; unquā miserā pauperiem, animi cōsumptricē, homini

d s

Sustineas

Sustineas exprobrare, diuorum munus immortalium.
 Lingue certe thesaurus inter homines optimus
 Parca: plurima uero gratia ad mensuram euntis.
 Quod si malum dixeris, forsitan et ipse maius audies.
 Neque publici conuiuij grauis accessor esto.
 Nam ex publico plurima gratia, sumptusque minimus.
 Neque unquam de mane Ioui libato nigrum uinum,
 Manibus illotis, neque alijs immortalibus:
 Neque enim illi exaudiunt, respuunt uero etiam preces.
 Neque contra solem uersus erectus meijto.
 Sed postquam occiderit, memor usque ad orientem.
 Neque in uia, neque extra uiam progrediendo mingas,
 Neque denudatus. deorum quippe noctes sunt.
 Sedens uero diuinus, uir et prudens,
 Aut idem ad parietem accedens bene septa domus,
 Neque pudenda semine pollutus intra domum
 Focum iuxta reuelato, sed caueto.
 Neque ab infami sepulchro reuersus
 Seminato progeniem, sed deorum à conuiuij.]
 Nec unquam perennium fluuiorum limpidam aquam
 Pedibus transito priusquam oraueris, aspiciens pulchra flu-
 entia,
 Manus lotus amœna aqua limpida.
 Qui fluuium transierit, malitia uero manus illotus,
 Ei succensent dii, et damna dant in posterum.
 Ne uero à manu deorum in celebri conuiuij

Siccum

ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

Τέτλαδ' ὀνειδίζειν, μακάρων δόσιμ' αἰνέοντων.
 Γλώσσης τοι θεσσαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιμ' αἰεῖται,
 Φειδωλῆς. πλείη δὲ χεῖρς ἢ μέτρον ἰσχύς.
 Εἰ δὲ κακὸν εἴποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσῃς.
 Μὴ δὲ πολυφείνῃς δαιτὸς δυνάμει φελος εἶν.
 Εκποινῶ πλείη δὲ χεῖρς, δ' ἀπάνη τ' ὀλιγίσκη.
 Μὴ δ' ἔ ποτ' ὅς τις δειλὸν λείβειν ἄβροπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνιπῆσις, μὴ δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοί γε βλύουσιν, ἀρπῆύουσι δ' ἔ τ' ἀφάς.
 Μὴ δ' αὐτ' ἡελίοιο τετραμμένῳ ὀρθὸς ὁμῶ χεῖρ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δ' ὕπν' μεμνημένῳ ἔσ τ' ἀνιόντα,
 Μὴ τ' ἐν ὁδῷ, μή τ' ἐκτὸς ὁδοῦ πρὸ βῆδ' ἴω ἔρησθαι.
 Μὴ δ' ἀργυμνωθεῖς, μακάρων τοι νύκτωρ ἔασθαι.
 Εξόμην' αὖ δ' ὁ γε θεὸς ἀνὴρ, πεπνυμένος εἰδώς,
 Ἡῷ γε πρὸς τοῖχον πελάσας ὄνυχας αὐλῆς.
 Μὴ δ' ἀσδῖα γονὴ πεπαλαγμένῳ γ' ὀδῶν οἴκου,
 Εἰς ἐμπυλαδ' οὐ πρὸς φαινέμεν, ἀλλ' ἀλίσσασθαι.
 Μὴ δ' ἀπὸ δυσφῆμοιο τάφῳ ἀρνοσέσσαντα
 Σπέρμαίνειν γῆρ' ἰών, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δαιτὸς.
 Μὴ δ' ἔ ποτ' ἀγνάων ποταμῶν καλλιέρροον ὕδαρ
 Πρὸς ἰπὸ βράχῳ, πρὶν γ' ὄψῃ ἰδῶν ὄν καλὰ ῥέεθρα,
 Χεῖρας νιψάμεν' πολυκράτα ὕδατι λουκά.
 Ος ποταμὸν δ' ἄβη, κακότητι δὲ χεῖρας ἀνιπῆται,
 Τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι, καὶ ἄλγεα δ' ὦκαν ὀπίσσω.
 Μὴ δ' ἀπὸ ποντοζοιο θεῶν ἐνὶ δαιτὶ θαλάμῳ

Αὔου

Αὐτοῦ ἀπὸ χλωρῶν τῶν κλωνῶν αἰθωνι σιδ' ἡρα.
 Μὴ δ' ἐποτ' οἰνοχόῳ πιδίμῳ κρατῆρ' ὑπὸ βρο-
 χίνων. ὅλον γὰρ ἐπ' αὐτῷ μοῖρα τέτυκται.
 Μὴ δὲ δόμον ποιεῖν ἀνιπίξισον καταλείπων,
 Μὴ τι ἐφεξομλὴν κρῶζεν λακέρνυζε κορώνη.
 Μὴ δὲ ἀπὸ χυτροπόδ' ὡς ἀνιπίξιστον ἀνιλάσσει
 ἑοδαίμ, μὴ δὲ λούσσει, ἔπει καὶ τοῖς ὄνι ποιή.
 Μὴ δὲ ἐπ' ἀκινῆτοις καρδίξαι, ὅ γὰρ ἄμεινον,
 Πᾶσι δ' αὖτις δεκάτατον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνιλάσσει.
 Μὴ δὲ δ' αὖτις δεκάμεινον. ἴσον καὶ ὅσον τέτυκται.
 Μὴ δὲ γυναικείῳ λουτροῦ χρόα φαιδρύνειν
 ἄνδρα. λουγαλὴν γὰρ ὑπὸ χρόαν ἔστ' ὑπὸ καὶ ἑρ-
 σικῇ. μὴ δ' ἐραῖσιν ἐπ' αἰθομλῶσι κυρήσεις
 μαμμόνιν αἰσίδα. θεὸς τοι καὶ τὰ νεμεσᾷ.
 Μὴ δ' ἐποτ' ἐν πτωχοῦ ποταμῶν ἄλασθε πτωριόνων,
 Μὴ δὲ ὑπὸ κρῶσιν ὄρεϊν, μάλα δὲ ὄζα λείασαι,
 Μὴ δὲ ὄζα ποφύχειν. τὸ γὰρ ὄζι λωϊὸν ὄζειν.
 Ω δὲ ἔρδ' αἶν. δ' αὖτις δὲ βροτῶν ὑπαλδύο φήμι.
 Φήμι γὰρ τε κακὴ πέλειται, κούφῃ μὲν αἰεταί
 Ρῶα μάλ', ἀργαλὴν δὲ φέρειν, χαλεπὴ δὲ ἀκρίδα.
 Φήμι δὲ ὅτις πάντων ἀπόλλυται, ἢν τινα πολλοὶ
 λαοὶ φημίζουσι, θεὸς νῦν τις ὄζει καὶ αὐτή.

Ἡσιόδου

Siccum à uiridi refeca nigro ferro.
 Neq; unquam patinam libatoriam pone super craterem
 Bibentium. perniciosum enim in ipso satiam est sitiam.
 Neq; domum faciens imperfectam relinquito,
 Ne quo pacto insidens crocitet stridula cornix.
 Neq; à pedatis ollis nondum initiatis rapiens
 Comedito, neq; lauator: quia & hisce noxa inest.
 Neq; super immobilibus locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennem: quia uirum inertem facit.
 Neq; duodecim mensium: equale & hoc est.
 Neq; muliebri in balneo corpus abluito
 Vir: grauis enim ad tempus est & in hoc ipso
 Poena. neq; in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indigne fert.
 Nec unquam in alueo fluuiorum mare influentium,
 Neq; in fontium, meijto: ualde autem cuitato.
 Neq; incacato: id enim nihilo est melius.
 Sic facito grauem uero mortalium cuitato famam.
 Fama enim mala est, leuis quidem leuatu
 Facillimè, molesta uero portatu, difficilisq; depositu.
 Fama uero nulla prorsus perit: quam quidem multi
 Populi diuulgant. quippe dea quedam est & ipsa.

Hesiodi

HESIODI DIES.

les uero ex Ioue observans bene, secundam
sortem

Precipe seruis, tricesimam mensis optimam
Ad opera inspiciendum, dimensumq; diui-
dendum,

Nempe cum ueritatem populi iudicantes agant.

Hæ enim dies sunt Ioue à prudente

Primum: nouilunium, quartaq; et septima sacra dies.

Hæ enim Apollinem auriensem genuit Latona.

Octauaq; et nona ambæ dies mensis.

Egregie crescentis, ad curandum opera mortalium.

Undecima uero, duodecimaq; ambæ quidem bonæ:

Hæ quidem tondendis ouibus, illa letis segetibus metendis.

Duodecima tamen undecima multo melior:

Hæ enim net fila in aëre suspensus araneus,

Die expleta, quam et prudens formica aceruum colligit.

Hæ telam ordiatur mulier, proponatq; opus.

Mensis autem inchoati decimatertia sancto

Sementem incipere, plantis uero inserendis optima est.

Sexta uero media ualde incommoda est plantis,

Viripara bona, puellæ uero non utilis est

Necq; gignenda primum, nec nuptijs tradenda.

Nec prima quidem sexta puellæ gignenda

Apta est, sed hoedis castrandis, et gregibus omium,

Stabuloq;

Ματα δ' ἐκ δίοθεν πεφυλαγμένα
 εὔ, ἤϊ μοῖραν
 Πιφραδ' ἐμὲν δ' μώεσι, τριηκὰ δ' αὖ μῶ
 νος ἀείσω

Εργατ' ἐποπτεύειν, ἥ δ' ἄρμακλιῶ διατίαδαι,
 Εὐτ' αὖ ἀληθείῳ λαοὶ λείνοντα ἀγασιν.
 Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι εἰσὶ διὸς πρὸς μῆτιοντες,
 Πρῶτον γῆν, τετράς τε, ὅτ' ἐξοδὸν ἱερὸν ἡμαρ,
 Τῇ γὰρ ἀπόλλωνα χρυσάορα γείνατο λητῶ.
 Οὐδ' αὖτε τ' ἑνάτη τε, δ' ὕωγε μὲν ἡματα μηνός
 Εξοχ' ἀεζομύοιο, βροτῆσι δ' ὄρεα πόνεσθαι.
 Ενδεκάτη δὲ, δ' ὕωδεκάτη τ', ἀμφω γὰρ μὲν ἐδίδα
 κῃ μὲν οἷς πείκων, ἡ δ' ὕφρονε καρπὸν ἀμᾶσαι.
 Ἡ δὲ δ' ὕωδεκάτη δ' ἐνδεκάτης μὲν ἀμείνων.
 Τῇ γὰρ τοι νεῖν ἡματ' ἀερισπότης ἀράχνης,
 ἡματ' ἐκ πλείον, ὅτε τ' ἰδρὶς σωρὸν ἀμᾶται.
 Τῇ δ' ἰσὺν σῆσαι γυνή, πρὸς ἀλκοῖτό τε δ' ὄρε.
 Μηνὸς δ' ἰσὺ μὲν τρισηκὰ δ' ἐκτὶ ἀλέαδαι,
 Σπέρματος ἀφ' ἑκάδ. φυτὰ δ' ἑνθρεψαδ' ἀρίστη.
 Ἐκτὴ δ' ἡ μέση μάλ' ἀσύμφορος ὅτι φυτοῖσι,
 Ἀνδρογόνος τ' ἀγαθῆ. κούρη δ' ὁ σύμφορος ὅτιν,
 Οὔτε γυνεῖσαι πρῶτ' ὅτ' ἀε γάμος ἀντιβολῆσαι.
 Οὐδ' ἐμὲν ἡ πρώτη ἑκτὴ, κούρη τε γυνεῖσαι
 Δεμν. ἀλλ' εἰφους τᾶμναι, καὶ πῶτα μῆλων.
 Σκῶντ'

Σκηόντ' ἀμφιβαλῆν ποιμνήϊον ἥπιον ἥμαρ.
 Εἰδὼ δὲ ἀνδρογόνος. Φιλέει δ' ἐπεὶ κέρτομα βάψῃ,
 Ψύδεα δ' ἀμυλίας τε λόγους, κρυφίως τ' ὀαρισμούς.
 Μίωός δ' ὀγδοάτη κῆπτον καὶ βῶν ἐρέμνον
 Ταμνέμεν, ὄρνεις δὲ δυνωδεκάτη ταλαεργούς.
 Εἰκάδ' δ' ἐν μεγάλῃ πλῆει ἥματι ἵστυρα φῶτα
 Γείνασθαι. μάλα γάρ τε νόον πεπυκασμένον ὄξιν.
 Εἰδὼ δὲ ἀνδρογόνον δεκάτη. κούρη δ' ἐπεὶ τετράς
 Μίωσθ. τῇ δ' ἐπεὶ μήλα καὶ εἰλίποδας ἑλικας βῶς,
 Καὶ λεῖνα καρχαρόδοντα καὶ ὄρνεις ταλαεργούς
 Πρεῦναι, ὕδ' ἡ χεῖρα πθείς. πεφύλαξο δὲ θυμῷ
 Τετράδ' ἀλεύασθαι φθίνοντ' ὅτ' ἰσαμένον τε,
 Ἀλγὰ θυμοβορεῖν μάλα τοι τεταλεσμένον ἥμαρ.
 Ἐν δὲ τετάρτῃ μίωός ἀγεσθαι δὲ ὅτ' οἶνον ἀκροῖται,
 Οἰωνὸς λείνας, οἳ ἐπ' ὄργματι πύττω ἀριστοί.
 Γέμψας δὲ ὄζα λείασθαι, ἐπεὶ χαλεπαὶ τε τ' αἰνάει.
 Ἐν πέμπτῃ γὰρ φασιν εἰρηνύας ἀμφιπολόειν,
 Οἶνον πινυμένας, τὸν ἔρις τέκε πῆμα ὑδιόρησις.
 Μίωσθ δὲ ἐβδομάτῃ δ' ἡμῖν τὸν ἱερὸν ἀκτῶν
 Εὖ μάλ' ὀπιπτεύοντα εὐοχάλας ἐν ἄλῳ
 Βάλλειν. ὑλοτόμον τε ταμῆν θαλαμῆϊα δοῦρα,
 Νήϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἀρῶνα νηυσὶ πέλοντα.
 Τετράδ' δὲ ἀρχεὸς νῆας πῆγνυσι ἀραιάς.
 Εἰνάς δ' ἢ μέωσθ ὑδ' ὅτ' εἰλα λωῖον ἥμαρ.
 Πρωτίσθ δὲ εἰνάς παναπῆμων ἀνθρώπωνισιν.

Εἰδὼ

OPERA ET DIES.

65

Stabuloq; circum sepiendo pastorali benigna dies est,
Bona uero uiripara, amatq; conuicia loqui,
Mendaciaq; et blandos sermones, et occulta colloquia.
Mensis uero octaua caprum, et bouem mugientem
Occidito, mulos autem duodecima laboriosos.
Vicesima uero in magna, plena die, prudentem uirum
Generato: ualde enim bone est indolis.
Bona autem uiripara decima, puella uero et quarta
Media, hac uero et oues, et curuipedes boues.
Et canem asperis dentibus, mulosq; laboriosos
Cicurato, sub manum ponens. cantus uero est animo,
Ut quartam uites desinentis et inchoati mensis,
Doloribus conficiendo animo ualde hac accommodata est dies.
Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
Observatis auib; quæ ad hanc rem sunt optimæ.
Quintat uero euitato: quia difficiles sunt, et graues.
In quinta enim aiunt fixas obambulare,
Periurium uindicantes: quod malum Contentio genuit per-
iuris.

Media uero septima Cereris sacrum manus
Diligenter inspiciens, bene equata in area
Ventilato, roborumq; sector incidito cubicularia ligna,
Naualiaq; ligna multa, et quæ nauibus congrua sunt.
Quarta uero incipito naues compingere biantes.
Nona autem media pomeridiana melior dies.
Prima uero nona prorsus inuexia hominibus.

6

Bona

Bona siquidem est & ad plantandum, & ad generandum,
Tam uiro quàm mulieri, nec unquam prorsus mala dies.
Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
Implendis dolijs, & sub iugum ponendo collo
Bobus & mulis & equis celeribus.
Nauem bene clauatam celerem in nigrum pontum
Trahito. sed pauci uera intelligunt.
Quarta uero aperi dolium. præ omnibus sacra dies est
Media. pauci uero rursus post uicesimam mensis optimam,
Aurora uigente, pomeridiana uero est deterior.
Et hæc quidem dies sunt hominibus magno commoda.
Ceteræ autem incertæ, sine sorte, nihil ferentes.
Sed alius aliam laudat, pauci uero norunt.
Interdum nouerca est dies, interdum mater.
Harum beatusq; & felix, qui hæc omnia
Sciens operatus fuerit, inculpatus dijs,
Auguria obseruans, & præuaricationes euitans.

FINIS HESIODI

Operum & Dierum.

Εἰδὼ δὲ μὲν γὰρ τ' ἠδὲ φυτεύειν, ἠδὲ γημεῖν,
 ἀνίει τ' ἠδὲ γυναικί. καὶ ὅποτε πάγκακον ἦμαρ.
 Παῦροι δ' αὖτ' ἴσασι τρισενάδ' α μῶος ἀρίστω,
 Ἀρξάδα τε πίθου, καὶ ὕδι ζυγὸν αὐχένα θείσαι
 Βασί καὶ ἡμίονοι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκλήιδ' α βοῶν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμλαι. παῦροι δ' ἐτ' ἀλυσία λιχλήσθουσιν.
 Τετράδ' δ' οἷ γε πίθον. πόδι πάντων ἱερὸν ἦμαρ
 Μῆοσιν. παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰκάδ' α μῶος ἀρίστω
 Ἦες γινομλῆς, ὕδι δ' εἴλα δ' ὄσι χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὕδι χθονίοις μέγ' ὄνειαρ.
 Αἶ δ' ἄλλαι μετὰ δυντοί, ἀκήριοι, ὅτι φέρουσαι.
 ΑΛΛ' δ' ἄλλοί μιν ἀνῆ, παῦροι δ' ἐτ' ἴσασιν.
 Ἄλλοτε ματρὴν πῶλαι ἡμίον, ἄλλοτε μήτηρ.
 Τάων θυδ' αἰμῶντε καὶ ὄλβι', ὅς τ' αὖτε πάντα
 Εἰδὼς, ὄργαζνται ἀνὰ π' ἀθανάτοισιν,
 Οργίδας λείων, καὶ ὑπερβασίας ἀλκίων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ ΗΣΙΟ

διεργων καὶ ἡμερῶν.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΑΣΠΙ
ΔΟΣ.

Αἰῶνι στρατεύσαντο ὑπὸ τὰς ἡλικί-
 ας τῶν βῆς, ἀνείλοντο δὲ φιλική-
 νης ἀδελφούς, τῶν θεμεμάτων ὑποβα-
 λωνιζομένης. τοὶ δὲ ἀμειβόμενοι βα-
 λωνίᾳ αὐτῇ συνελθεῖν, ὃ πρότερον αὐτῷ ὑπέχετο,
 πρὶν ἢ πρὸς τῶν ἀδελφοκτόνων εἰσπράξῃται πτω-
 χείᾳ, ὃ δὲ ὑπὸ στρατεύσας, ἀνείλκον αὐτοῦ. ἡ δὲ τὴν
 αὐτῶν νύκτα συνδράχοντο αὐτῇ ἀμφοτέρω, ὃ, πᾶ-
 ρενος καὶ ὁ ἀμειβόμενος. ὁ μὲν ἐκ τοῦ πολέμου ὑποστρέ-
 ψας, ζεὺς δὲ βαλθεὶς τοῖς ἀνθρώποις βοηθὸν γέννη-
 σαι. ἡ δὲ λύνει, ἐκ μὲν ἀμειβόμενοι ἰσχυρία, ἐκ δὲ
 δῖος ἡρακλῆα. ὅς καὶ ὑπὸ λύνκον ἀφῆος ἦν, ἡνίοχον
 ἔχων ἰόλαον, στρατεύεται. ὅς αὖτε τὰς δεκάδας ἄγον-
 τας εἰς πύλιν, ποσειδῶνα. σκεπαθεὶς ἐν ἡφαιστο-
 τούκτῳ ἀσπίδι, πρόσσεισιν εἰς τραχίνα πῦρ λήϊα.
 συμβαλὼν δὲ τῶν λύνκων, αὐτὸν μὲν ἀναιρεῖ. τὸν δὲ
 ἀφῆλιν ὑποδραπνίζοντα τοὶ ἦν, ἡ δὲ μὲν πᾶσι πᾶσι.
 καὶ ὅτως ὄρχεται πῦρ λήϊα. λῶ δὲ ὁ λύνκτος, γαμ-
 βρός λύνκτος, ὑπὸ θυγατρὶ θεμισονόμῃ.

Ἡσιόδου

ARGVMENTVM SCVTI.

I Aphij militantes ad Electryonis boues, interfecerunt Alcmenae fratres, iumentorum defensores. Amphitryone autē uolente ipsi coire, non prius ei promisit, quā fratricidariam faceret uindictam. Ille autem immilitās, interfecit eos. Sed in eadem nocte coeunt ipsi, utriq; Jupiter et Amphitryon: hic quidem ex bello reuersus, Iupiter autem uolens hominibus auxiliatorem generare. Illa uero parit ex Amphitryone quidem Iphicleū, ex Ioue autem Herculem. qui et contra Cygnum Martis filium, aurigam habens Iolaum, militat: qui decimas ducentes ad Pytho, depredatur. Protectus igitur per Vulcanium facto scuto, accedit ad Trachina, ad Ceycem. Congressusq; cum Cygno, ipsum quidem interemit, Martem uero scuto defendentem filium, in crure uulnerat. Atq; ita uenit ad Ceycem. Erat autem Cygnus gener Ceycis, ob filiam Themistonomen.

HESIODI SCVTVM

HERCVLIS.

E V qualis relinquēs domos, ex pa-
triam terram,
Venit ad Thebas, cum simili Marti
Amphitryone,
Alcmene, filia populos seruātis Ele-
ctryonis,

Quæ certe mulierum genus orna-
bat feminearum, (debat

Et pulchritudine & magnitudine, animi aut nulla conten-
Earum, quas mortales mortalibus pepererunt concubentes.

Huius & ab capite, & palpebris nigris,
Tale spirabat, quale & aureæ Veneris.

Quæ & tantum in animo suum honorabat maritum
Quantum nondum aliqua honorauit mulierum feminearū.

Attamen patrem bonum interfecit, ui domans,

Iratus pro bobus. relinquens autem ille patriam terram,

Ad Thebas supplex uenit, scuta ferentes Cadmeos,

Vbi ille domos habitauit cum pudica uxore,

Seorsum sine desiderio amore. non enim sibi licuit

Prius lectū cōscendere pulchras suras habētis Electryonis,

Quam cædem ultus est fratrum magnanimorum

Sue uxoris. mollificante autem combussit igne uicos

Virorum heroum, Taphiorum & Teleboarum.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΠΟΝΗΜΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΣΠΙΔΟΣ ΤΟΥ

ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

Οἷν πῶλε πῶλε δόμους, καὶ πατρίδ' α
γαῖαν,
ἤλυθον δὲ θάλασσαν, μετ' ἀφ' ἧϊον ἀμει
τρώοντα,

ἀλκίμαντι θυγάτηρ λαοστός ἀλεκτρύωνθ',
Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐκαίνυντο θηλυτόρ' αἶμα,
εἰδὲί τε μεγέθει τε νόον γέ μιν ὅτις ἔειξε
τάων, ἃς θνητὰς θνητοῖς τέκον δύνασθαι,
τῆς, καὶ ἀπὸ κρηθρῶν, βλεφάρων τ' ἀπὸ λυανίων,
τοῖον ἄνδ' οἶόν τε πολυχρύσου ἀφροδίτης.
Ἡ δὲ καὶ ὡς ἤν' ἱθυμὸν ἰὸν τίσκειν ἀκροίττω,
ὥς ὅ πωτι ἔπιδε γυναικῶν θηλυτόρ' αἶμα.
Ἡ μὲν πατὴρ' ἐδλὸν ἀπὸ κτανγὸν ἰοιδάμασας,
Χωσάμενθ' ὑπὸ Βροσί, λιπὼν δ' ὅτε πατρίδ' α
Ες θάλασσαν ἰκίτ' οὐσε φριγισάκτας καὶ δ' αἶμα, (γαῖαν,
Ενδ' ὅ γε δ' ὤματ' ὄναι σὺν ἀσπίδι πῆδα κῶϊτι,
νόσθῳ ἄτοφ' ἐμλότῳ τῳ ἐμμίρῳ. ὅ γάρ οἱ ἦγον
ρεῖν λεχίων ὑπὸ βλῶναι ἐὺσφύρεσ' ἡλεκτρυνόντες,
ρεῖν γέ φόνον τίσαιτο κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἡς ἀλόχου. μαλιερῶ δὲ καταφλίξαι πυρὶ κάμασ
ἀνδρῶν ἡρώων ταφίω, ἰδὲ τελευτάων.

Ως γάρ οἱ δέκα π. θωοὶ δ' ἑδὶ μαρτυρεῖσκαν
 Τῶν ὃ γ' ὀπίζετο μῶν. ἐπέετο δ' ὅττι τάχιστα,
 Εκτελεσαι μέγα ὄργον, ὃ οἱ δόθεν θέμις ἦεν.
 Τῶ δ' ἅμα ἱεῖς πολέμοιό τε φιλόπιδ' ὅς τε
 Βοιωτοὶ πλεῖστοι, ὑπὲρ σακέων πνείοντο,
 Λοκροὶ τ' ἀγχιμαχοί, καὶ φωκῆδ' ἀνέθυμοι,
 Εἰσποντ' ἤρχε δὲ τοῖσιν εὖς παῖς ἀλκαιοῖο,
 Κυδιδόων λαοῖσι, πατήρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλῶ μῆτιν ὑφαίνει μετὰ φρεσίν, ὅφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσιμ' ἀλφειῇσιν ἀρῆς ἀλκτῆρα φυτεύσαι.
 Ωρτο δ' ἀπ' ἐλύμπιο δόλου φρεσὶ βουσοδιδύων,
 Ἰμεῖρων φιλόπιδ' εὐζώνοιο γυναικός,
 Εὐνύχιος. τάχα δ' ἴξε τυφάονιον. τότε δ' αὖθις
 Φίκιον ἀκρότατον πρὸς ἑβόσαςτο μητιέτα ζεύς.
 Ενθα καθέζομηντο, φρεσὶ μῦθ' ἔρθεσκελα ὄργα.
 Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ τανυσφύρεσ' ἠλεκτρονώνης,
 Εὐνὴ καὶ φιλόπιδ' ἰμῶν, τέλεσεν δ' ἄρ' ἐέλδωρ.
 Αὐτῇ δ' ἀμειτύνων λαοσσόος, ἀγλαὸς ἦρως,
 Εκτελέσας μέγα ὄργον, ἀφίκετο δὲ δόμουδε.
 Οὐδ' ὃ γ' ἑδὶ δ' ἰμῶας καὶ ποιμνίας ἀγροιώτας
 Ωρτο ἰέναι, πρὶν γ' ἥς ἀλόχου ὑπὲρ ἔμελλαι θυῆς.
 Τοῖος γὰρ κραδίῳ πόθ' ἄνυστο ποιμνία λαῶν.
 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀσπασὸν ὑπὲρ πρὸς φύγοι κακότητα,
 Νέσσει ὑπὸ ἀργαλίας, ἢ καὶ κρατορὶς ὑπὸ δεισμῷ,
 Ως γὰρ τότε ἀμειτύνων χαλεπὸν πόνον ἐκπολμῆσας,
Λαπα-

Sic enim sibi confabulans erat. dii autem testes erant,
 Quorum ille curabat iram. Et festinabat quæ celeriter
 Perficere magnum opus, quod sibi ex Ioue fas erat.
 Hunc autem simul, cupientes et belli et persecutionis
 Bæoti, percussores equorum, super scuta spirantes,
 Et Locri breuib' armis pugnatores, et Phocenses magnam
 Sequebantur. dux autem istis erat bonus filius Alcei, (mi,
 lætābundus populis. pater autem hominumq; decorumq;
 Aliud consilium texebat in mentibus, ut dijs (raret.
 Et hominibus artium inuentoribus nocuanti expulsoꝛē gene
 Statim uero descendit ab olympo dolum mentibus struens,
 Desiderans amorem bene cinctæ mulieris,
 Nocturnus. cito autem uenit Typhaonium. Tunc aut rursus
 Phiciam summum ascendit consultor Iupiter,
 Vbi sedens mentibus cogitauit stupida opera.
 Eadem quidem enim nocte extensum pedē habentis Alcme-
 næ filia Electrionis,
 Lecto et amore mistus est, et perfecit desiderium.
 Eadem autem et Amphitryon populorum defensor, incl-
 tus heros,
 Perficiens magnum opus, uenit suam domum,
 Neq; ille ad famulos et pastores agrestes
 Perrexit ire, priusquam suæ uxoris conscenderet lectum.
 Talis enim cor cupiditas capiebat pastorem populorum.
 Vt autem quando uir libenter effugeret calamitatem
 Egritudine ab molesta, uel etiam à forti uinculo:
 Sic tunc Amphitryon grauem laborem finiens,

Libenterq; et amice suam domum peruenit.

Nocturnus autem concubuit sua cum ueneranda uxore;

Delectatus donis ualde pulchræ Veneris.

Illam autem deo domita, et uiro ualde præstantissimo,

Thebis septem portas habentibus gemellos generauit filios:

Non tamen similia sapientes, fratres quamuis fuerunt:

Hunc quidem peiorem, illum autem rursus ualde meliorem
uirum,

Grauemq; fortemq; uim Herculeam:

Hunc quidē subdomita nigras facienti nubes Ioui Saturnio,

Sed Iphicleum lancea seruanti populos Amphitryoni,

Distinctam prolem. hunc quidem mortali uiro admista,

Illum autem Ioui Saturnio, deorum significatori omnium:

Qui et Cygnum interfecit, Martis filium magnanimum.

Inuenit enim in luco longè sagittantis Apollinis,

Ipsam, et patrem suum Martem insatiabilem bello,

Armis coruscantes, splendorem ut ignis ardentis,

Stantes in curru. terram uero uerberabant ueloces equi,

Pungentes ungulis. puluis autem circa ipsos utrinq; sparge-
batur,

Trita plicatis curribus, et pedibus equorum.

Curus autem bene facti et orbitæ circumstrepabant,

Equis currere cupientibus. letatus autē est Cygnus irreprehē-

Sperans Iouis filium bellicosum, et aurigatorem, (sibilis,

Ferro scindere, et inclyta arma spoliare.

Sed sibi factas supplicationes nō exaudiuit Phœbus Apollo.

Ipse enim sibi concitauit uim Herculeam.

Omnes

Δαπασίως τε Φιλίως τε ἰὸν δόμον ἀσπάζεσθαι.
 Πανύχιος δ' ἄρ' ἔλκετο σὺν ἀδελφῇ Πριάμει,
 Τόρ πόμπην θ' ἄεροισι πολυχρύσου ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῶν διμυθεῖσα, καὶ ἀνερὶ πολλὸν αἶψα,
 Θήβη ἔν' ἐπ' ἁπύλῃ διδρυμάονι γένετο παῖδε,
 Οὐκ ἔδ' ὁ μὰ φρονέοντε κασιγνήτῳ γέμει ἄσλιν,
 Τὸν μὲν χειρότορον, τὸν δ' αὖ μὲν' ἀμείνονα φῶτα,
 Δεινόν τε κρατορόν τε, Βίλῃ ἤρα κληΐλῳ.
 Τὸν μὲν ὑποδ' ὑμνεῖσα Κελαινεφίῃ Κρονίῳνι,
 Αὐτὰρ ἰοικλῆά γε δουρὸς ἀμειψόμενι,
 Κεκεμελῆν γηοίῳ. τὸν μὲν Βροτῶ ἀνδρὶ μεγάλῳ,
 Τὸν δὲ δῖι Κρονίῳνι, θεῶν σμαίντορι πάντων.
 Ος καὶ Λύκνον ἐπιφρον ἀρμυτιάδῃ μὲν γάθονα.
 Εὖρε γὰρ ἔν' τιμῇ ἐκατεβόλου ἀπόλλωνος,
 Αὐτόν, καὶ πατέρ' ὅν' ἀρμυ, ἄτομ πολέμοιο,
 Τόχῃσι λαμπομνέας σέλας ὥς πυρὸς ἀβομνήσια,
 Ἐσπότη' ἔν' δίφρῳ. χθόνα δ' ἔκτυπον ὠκείον ἵππων,
 Νύσαντο δὲ χυλῆσι. κόνις δ' ἐσφ' ἀμειψομένη,
 Κοπήομν' ἡλεκτρίῳ ὑφ' ἄρμασι, ὅ ποσιν ἵππων.
 Ἀρματα δ' ὀυπνέοντα καὶ ἀντυγόν ἀμφαράβιζον,
 ἵππων ἱεμνέων. λιχάρετο δὲ Λύκνος ἀμύμων,
 Ἐλπόμηνος δὲ ἰὸν ἀρήϊον ἡνίοχόν τε,
 Χαλκῷ δ' αἰώσαν, καὶ ἀπὸ λυγρὰ τόχια δ' ὕσαν.
 Ἀλλὰ οἱ δύχολέων ὅκ' ἐκλυε φοῖβος ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπῶρε Βίλῃ ἤρα κληΐλῳ.

Γαῦ δ' ἄλσθ' καὶ βωμὸς ἀπόλωνθ' παγασαῖς,
 Δάμπρην ὑπὸ δ' εἰνοῖο θεῶ τδύχέωμ τε καὶ αὐτῷ.
 Γῦρ δ' ὡς, ὀφθαλμῶν ἀπελάμπρ. τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἐπληθνήτος ἐὼν κατγναυτίον ὀρμηθῶσαι,
 Γλῶ ἡρακλῆθ' καὶ λυδ' αλίμω ἰολάσ;
 Κείνων γὰρ μεγάλῃτε βίη, καὶ χεῖρδ' ἄαπῆοι
 Ἐξ ὧμων ἐπίφυον ὑπὸ σιβαροῖσι μέλεισι.
 Ος ῥὰ τὸδ' ἡνίοχον πρῶτόφῃ ἱρατόρορ ἰόλαον,
 Ἡρως ὦ ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,
 Ἡ π μετ' ἀθανάτους μάκρας, τί ὄλυμπον ἔχουσι,
 Ἡλῖτον ἀμειτρώων. ὅτ' εὐσέφανον ποτὶ θῆβῳ
 Ἡλθε, λιπὼν τίρωθον ἐκτίμνον πῆλινέθρον,
 Κτάνας ἡλεκτρώονα βωῶν γῆκ' ὕρυ μετώπων.
 Ἰκέτ' δ' εἰς ἱερίοντα, καὶ ἡνίοχῳ ταυῦ πεπλον.
 Οἳ ῥὰ μὴ ἡσυχάζοντο, καὶ ἀρμύνα πάντα πῆδειχον,
 Ἡ δὲ κ' ἐδ' ἰκέτῃσι. τίον δ' ἄρ' τηλόθι μάλλον.
 Ζῶε δ' ἀγαλλόμενθ' σὺν εὐσφύρῳ ἡλεκτρουάνῃ,
 Ἡ ἀλόχῳ. τάχα δ' ἄμμου ὑπὸ πλομένῳ γῆλαιτῶν,
 Φανόμεθ' ὅτε φρῆνας γῆαλίγκιον, ὅτε νόημα,
 Σὺς τε πατὴρ ἐγώ. τῷ μὲν φρῆνας ὀξέλθ' Ζεὺς.
 Ος πῶλιπὼν σφετόρορ τε δῶμα, σφετόρος τε το-
 δῆχθ' τομήσων ἀλιτημνόν ὕρυ δῆα. (κῆας
 Σχέτλιθ' ἥπτον μάλα μετεσυναχίζετ' ὀπίσσω
 ἐν ἄτλῳ ἀχέων. ἥ δ' ὅτ' ἀπαλινάχρετός ὄσιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπέτελλετ' αἶθλους,
Ω. Ω.

Omnem autem nemus & templum Apollinis Pagasi
 Splendebat ab grauis dei armisq;, & ipsius.
 Ignis autem tanquam ab oculis splendebat. Quis autem illi
 Tolerauit mortalis existens obuiam moueri,
 Præter Herculem, & inclitum Iolaum?
 Illorum enim magnaq; uis, & manus intangibiles
 Ex humeris extendebantur in fortissimis membris.
 Qui tunc aurigam affatus est fortem Iolaum:
 O heros Iolæ, mortalium longe amantissime omnium,
 Certe contra immortales beatos, qui cælum habitant,
 Peccauit Amphitryon, quādo bene coronatā muris Thebes
 Venit, relinquens Tirynthum bene ædificatione oppidum,
 Cum interfecisset Electryona, bonæ causæ latas frontes ha-
 bentium.
 Venit autem ad Creontem, & Heniocham extensum peplo
 habentem.
 Qui ipsum amabant, & sufficientia omnia præbebant,
 Vt fas est supplicibus. honorabant autem ex corde ualde.
 Viuebat autem letus, cū pulchros pedes habente Alcmena,
 Sua uxore. Celeriter autem nos uertentibus annis
 Nati fuimus, neq; mentibus similes, neq; intellectu,
 Et tuus pater & ego. huius quidem mentes eripuit Iupiter,
 Qui relinquens & suam domum, & suos parentes,
 Venit honorans iniquum Eurystheum.
 Miser. profecto ualde suspirabat, in futurum
 Suam calamitatem dolens, quæ non reuocabilis est.
 Sed mihi fortuna molesta commisit certamina,

O Chære.

O chare. sed tu citius cape habenas purpureas,
 Equorum pedibus uelocium. ualde autē mentibus audaciam
 augens,
 Recte habeto uelocem currum, & pedibus uelocium robur
 equorum,
 Nihil subtimens fragorem Martis, hominum interfectoris,
 Qui nunc uociferans circumferit sacrum nemus
 Phœbi Appollinis longē sagittantis regis.
 Attamen quamuis fortis existens, satiabitur bello.
 Hunc autem uicissim allocutus est irreprehensibilis Iolans.
 O patrue, certe ualde iam pater hominumq; deumq;
 Honorat tuum caput, & taureus Neptunus,
 Qui Thebes arcem habet, & conseruat urbem:
 Qualēnam & istum mortalem fortemq; magnūq;
 Tuas ad manus agunt, ut gloriam bonam sumas.
 Sed iam iam induc arma bellicosa, ut celerrimē
 Curribus appropinquant, et Martis et nostro,
 Pugnemus. postquam neq; intrepidum Iouis filium,
 Neq; filium Iphicli timet. sed ipsum puto
 Fugiturum statim duos filios irreprehensibilis Alcide.
 Qui iam prope ipsos uadunt, cupientes belli
 Cædem statuere, quæ ipsis multo præstantiora dapibus.
 Sic dixit, subrisit autem strenuitas Herculana,
 Animo gaudens. ualde enim sibi sufficientia dixit.
 Atq; ipsi respondens uerbis pennatis allocutus est.
 Heros ô Iolæ diuine, non amplius procul
 Pugna aspera. tu autem ut prius eras bellicosus,

Sic

Ω Θύλθ· ἀλλὰ σὺ θάσσοις ἔχ' ἡρία φαινόγοντα,
 ἱππῶν ὠκυπόδων· μέγα δὲ φρεσὶ θάρσθ' αἶψα,
 ἰθύς ἔχθρ' ὁδοῦ ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων ὀδόνος ἱππῶν,
 μηδ' οὐκ ἔσθ' εἰσας κτύπον ἀγρὶ θ' ἀνδροφόνου,
 ὅς νῦν κυκλιγὼς ποδευμένοντα ἱερὸν ἄλσθ'.
 φοῖβε ἀπάλλωνθ' ἐκατηβέλεταο ἄνακτθ'.
 ἢ μὲν καὶ κρατερός ποδ' ἰὼν, ἅατοι πολέμοιο.
 Τόν δ' αὖτε πρὸς εἶπεν ἀμώμντθ' ἰόλαος.
 ἦ βέλ' ἢ μάλα δ' ἔστι πατέρ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 τιμᾷ σὺν λιπαλῶν, καὶ ταύρῃθ' ὀνοσίγαυθ',
 ὅς θήβας κρήδεμνον ἔχει, ῥύεταί τε πόλιν.
 Οἶον δ' ἢ καὶ τόνδε βροτὸν κρατερόν τε μέγαν τε
 Σας οὐ χεῖρας ἄγουσιν, ἵνα κλῖθ' ἰδὺλόν ἀφῆαι.
 Ἀλλὰ γε δ' ὕστω τδύχ' ἀρήϊα, ὄφρα τάχιστα
 Δίφρεσ' ἐμπελάσαντο ἀφῆος θ' ἡμέτερόν τε,
 μαρνώμεσθ' ἐπεὶ ὅ τ' ἀτρεβέοντο διὸς υἱόν,
 οὐδ' ἰφικλείδῃσι δ' εἰδίδεται· ἀλλὰ μὲν οἷο
 φεύξεσθαι δ' ὕο πᾶσι δ' ἀμύνουσθ' ἀλκείδ' αἰ,
 οἳ δ' ἢ σφ' ἔχουσιν εἰσι, λιλαυμένοντες πολέμοιο
 φυλόπιδ' αἰεσίην, τὰ σφ' ἔχουσιν πολὺ φέρτερον βόινης.
 Ως φάτο· μείδ' ἔσθ' οὐδ' εἰς βίην ἄρα κλέειν,
 θυμῷ γηθήσας· μάλα γὰρ νῦν οἳ ἀφῆλτα εἶπεν.
 Καὶ μὲν ἀμειβόμενοι ἔπειτα πῆρ' ὄγοντα πρὸς ἰνὸν αἶαν.
 ἦρως ὃ ἰόλαος διότρεφες, ὅστις τε τιλοῦ
 ὕσμινε τράχηϊα· σὺ δ' αὖτ' ὥς πάρεθ' ἦσθ' αἰφρῶν,
 Ως

εἰς καὶ νῦν μέγα νῆπρον ἀρσένε λυαυνοχαιτῆν·
 Γαῦντι ἀναστρεφάμην, καὶ ἀργύρεον εἰς κε δύνειν·
 εἰς εἰπὼν, κινῶ μίαν δρεχάλκοιο φαινῶ,
 ἠφάιστον ἑλνυτὰ δ' ὦρα, πόδι ληνήμοισιν ἔθικε·
 Δούτορον αὖ θάρεκα πόδι σέβασιν ἔδωκε,
 Καλὸν, χρύσειον, πολυδαίδαλον, ὅμ' αἰ ἔδωκε·
 Γαλλὰς ἀβλυαῖον, κούρη δὲ δός, ὅππότε ἔμελλε
 τοπρῶτον συνόσυντας ἐφορμήσοιτο ἀέθλους,
 Θύκατο δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἀρῆς ἀλεκτῆρα σιδ' ἡρῶν,
 Δεινὸς αὖ ἦρ, κοίλῳ δὲ πόδι πύθιασσι φαρύτρῳ
 Κάββαλα τ' ἔζ' ὀπίθεν, πολλοὶ δ' ὕποδον εἰσὶν·
 Ρίγηλοι θανάτοιο λαβνφθόγοιο δ' ἑτῆρα·
 φρόδον μὲν πάντας τ' εἶχον, καὶ δ' ἀκρυσὶ μῦθον·
 κίεσαι δὲ ξισοὶ πόδι μέκεδν· αὐτὰρ ὀπίδον
 μορφοῖο φλεγύας καλυπτόμενοι πῆρύγεσιν·
 ἦσαν δ' ὄθειμον ἔγχος, ἀμαχμῶν ἀνδοπι χαλκῶν,
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἐφθίμῳ, κινῶν δ' ὀπυκτον ἔθικε,
 Δαιδάλειον, ἀδ' ἀμάντ' ὅ, ἠδὲ προτάφους ἀφ' ἑσθῆος·
 ἦ τ' εἰς τὴν κέρεν ἔρα κληῖθ' ἑίοιο·
 Χορταί γὰρ μὲν σῆκος εἶλε παναίολον, εἰ δὲ τις αὐτὸ
 οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ὅτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδέσθαι·
 Γαῦ μὲν γὰρ κύνες σιταῖν λούκων τ' ἐλέφαντι,
 ἠλεκτρῶν δ' ὑπολαμπὲς ἔλιν, χρυσῶ τε φαινῶ·
 λαμπόμενον· λινῶν δὲ διαπύχους ἀλάλαντα,
 ἐν μίση δὲ δρᾶσθαι ἔλιν φόβος, ὅππ' ἔραται·
 Ἐμπαλιν

Sic & nunc magnum equū Arionem nigrae setae habentem
Quatūq; conuertere, & auxiliare quauis per potes.

Sic dicens, ocreas aeris splendens,

Vulcani inclita dona, circa crura posuit.

Secundo rursus thoracem circa pectora ingressus est,

Pulchrum, aureum, ualde uarium, quem sibi dedit

Pallas Minerva filia Iouis, quando debebat

Primitus suspiriosa irruere certamina.

Posuit autem circa humeros nodum propulsores ferri,

Terribilis uir, & caua circa pectora pharetram

Coniecit retro, multae autem intus sagittae,

Rigidae, lethi obliuisci uocem facientis datrices.

Antrosum quidem mortem habebant, & lachrymis luctu.

Medie autem rasiles longe, sed retro

Coloratae aquilae occultatae pennis

Erant. ille autem terribilem lanceam, acutam, ardenti ferro:

Capiti autem potenti galeam benefactum imposuit,

Ingeniosam, ex adamante, temporibus congruam,

Quae seruabat caput Herculis diuini.

Manibus autem scutum cepit undiq; uarium, neq; aliquis
ipsum

Neq; rupisset uulnerans, neq; fregisset, miraculum ad uidendu
dum.

Totum quidem in circulo gypso albo, & chore,

Et electro sub splendidum erat, & auro lucenti

Splendens. nigro autem circuli discurrebant.

In medio autem draconis erat terror non narrabile.

Retro

Retros oculis igne splendentibus aspiciens.

Cuius & dentibus quidem implebatur bucca albiters discar-
rentibus,

Crudelibus, implacabilibus. In terribili autem aspectu

Gravis Lix uolabat, galeata perturbatione hominum.

Infelix, quæ & intellectum & mentem capiebat hominum,

Quicumque obuiam bellum Iouis filio ferrent. (num,

Quorum & animæ quidem terram ingrediuntur, intra infer-

Ipsorum. ossa uero ipsis, carne corrupta,

Sirio sub arido in nigra putrescunt terra.

Ibi expulsatioque, retroque fugatio picta erat,

Ibi & tumultus & terror, & hominum cædes ardebat,

Ibi discordia, ibi fragor discurrebat. ibi perniciofa Parca

Alium uiuum habens, nouiter sauciatum, alium non sauciatum:

Alium mortuum in conflictu, trahebat per pedes.

Pallium autem habebat circa humeros ualde funestum san-
guine hominum,

Terribiliter aspiciens, strepituque grauata.

Ibi serpentum capita terribilium erant, non enarrabiliuna,

Duodecim, quæ terrebant in terra nationes hominum,

Quicumque bellum obuiam Iouis filio ferrent.

Illorum & dentium quidem crepitatio erat, quando pugnaret

Filius Amphitryonis. & ista lucebant miranda opera.

Puncta aut ueluti quedam uidebantur uidere horribilibus dra

Nigra, super tergora. nigrescebant autem barbae. (conibus,

Ibi porcorum greges masculorum erant, & leonum,

Inter se aspicientium, irascentium, & mordere cupientium.

Horum

Εμπαιρ δ' αὖτις πῦρ λαμπρομύθοισι δεδρακώς.
 Τὸ καὶ ὀδόντων μὲν πλάττω σῶμα λόνκα θύοντων,
 Δαινῶν, ἀπλήτων. ὕδρι δὲ βλοσυροῖο μετώπου,
 Δαίτη δ' ὅρις πεπότην, κρύσσασα κλόνου ἀνδρῶν.
 Σχετλίκ, ἥ ῥα νόοντε καὶ ἐκ φρενῶν εἴλω φωτῶν,
 Οἱ πινὺ ἀντιβίβω πόλεμον διὸς ὕϊ φέρειν.
 Τῶν καὶ ψυχὰς μὲν χθόνα διώσ' ἄϊδος εἶσω
 Λύτῃ. ὅς τ' αὖ σφιν πόδι ῥινοῖο σαπείσης,
 Σαίρει ἀζαλέοιο καλαινὴ πύθεται αἶψα.
 Εἰ δὲ πθιώξεις τε παλίωξεις τε τέτυκτο,
 Εἰ δ' ὅμαδός τε φόβος τ' ἀνδρὸς κτασίη τε δειδῆα,
 Εἰ δ' ὅρις, ἥ δὲ κυδαιμὸς ἐθύνου. ἥ δ' ὅλη ἡλῆς
 Ἄλλου ζῶν ἔχουσε νέετατον, ἄλλου ἄετον,
 Ἄλλου πεινῶντα ἤτ' ἰόθου ἔλκε ποδῶν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὅμοιοι δ' αὖ φοίνου αἵματι φωτῶν,
 Δεινὸν δερκομύθη, καναχῆσι τε βιβριβῆα.
 Εἰ δ' ὅφωρ κεφαλὰς δ' εἰνῶν ἔσαν, ὅτι φατειῶν,
 Δώδεκα. ταῖς φοβέουσιν ὡς χθονὶ φύλ' ἀνθρώπων,
 Οἱ πινὺ ἀντιβίβω πόλεμον διὸς ὕϊ φέρειν.
 Τῶν, καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλγει, εὐτε μάχοιτο
 Ἀμωτρυωνιάδης. τὰ δὲ δ' αἶψα δαυτὰ δ' ὄργα.
 Στήματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδ' εἰρ δ' εἰνοῖσι δ' ὄργα
 Κυάνιοι ἤτ' ἰόθου. μελάνθησαν δὲ γήϊα.
 Εἰ δὲ συνῶν ἀγέλαι χλαύων ἔσαν, ἥ δὲ λόντων,
 Ἦς σφίης δερκομύθων, κοπῆντων δ' ἰεμύων τε.

Τῶν καὶ ὁμιλοῦν σίχον ἦσαν, ὅδ' ἐνυ τίγε
 Οὐδ' ἐτόρρι φρενέτω. φρενέτω γε ἢ αἰχμῆας ἀμφω.
 Ἡδ' ἔσθ' ὅσῳ ἔκειτο μέγας λῆς. ἀμφὶ δὲ κἀπὼι
 Δοιοὶ ἀκρυράμνοι ψυχὰς. ἡδ' ἐσθ' ὅσῳ λελανόν
 Αἶμ' ἀπελείβαντ' ὄραζ'. οἱ δ' αἰχμῆας ὀζειπόντων,
 Κεῖατο τιθνεῖσθ' ὑπὸ βλοσυροῖσι λείστοι.
 Τοί δ' ἐπὶ μάλλον ἐγχεῖσθ' ἰδὼν, κοτέοντε μάχεσθαι,
 Ἀμφότεροι, χλοῦναι τε σύβη, χαροποιέτε λείοντων.
 Ἐν δ' ἰὼ ὑσμίνῃ λαπίθων αἰχμητῶν,
 Καινέαντ' ἀμφὶ ἀνακτα, δρύαυτά τε, πειθεοῦν τε,
 Οπλίσαντ' ὀζυρόν τε, φάληρόν τε, πρόλοχόν τε,
 Μόψον τ' ἀμπυκίδ' ἰδὼν, τιταρῆσιον, ὄζον ἀρῆσθ'.
 Θυσίαντ' αἰγείδ' ἰδὼν, ὑπὸ κελῶν ἀθανάτοισιν.
 Ἀργυροὶ. χρύσεια ποδὶ χροὶ τύνχε' ἔχοντων.
 Κένταυροὶ δ' ἐτόρρωθ' ἐναντίοι ἡγρέοντο,
 Ἀμφὶ μέγαν πεντραῖον, ἡδ' ἄσβολον οἰωνισλῶ.
 Ἀρκτὺν δ' ὀρείον τε μελαγχεῖσθ' ἰδὼν τε μίμωκτα,
 Καὶ δ' ὅσῳ ποδὶ κιδ' ἀσ ποδὶ κιδ' ἀσ τε δρύαλόν τε,
 Ἀργυροὶ, χρύσειας ἐλάτας ἐν χερσὶν ἔχοντων.
 Καὶ τε σιναίικτ' ἰδὼν ὥσῃ ζωὴ ποδ' ἐόντων,
 Ἐγχεσιν ἡδ' ἐλάτης αὐτοχέδ' ὅρ' ὠρεῖν ὦντο.
 Ἐν δ' ἀρῆσθ' βλοσυροῖο ποδ' ὠκεδ' ἐπασσαν ἵπποι,
 Χρύσει. ἐν δὲ καὶ αὐτὸς ἐναρφόρ' ὄλι' ἀρῆς,
 Αἰχμῶν ἐν χερσὶν ἔχων, πρυλίσσι κελδύων,
 Αἶματι φαινικῆς ὥσῃ ζωὴς ἐναρῆζων,

Δίφρων

Horum & congregatim acies ibant. neq; isti
 Neq; alij tremebant. Horrebant siquidem collis amba.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo: circa autem hirci
 Bini, priuati animas. & apud ipsos niger
 Sanguis stillabat in terram. aliqui autem depressis ceruici-
 bus cadentes

Iacebant mortui à crudelissimis draconibus.

Qui adhuc magis incitabantur, & irascebantur ad pugnan-
 dum

Vtrinq; masculiq; fures, alacresq; leones.

Ibi erat pugna Lapitharum pugnantium,

Et Ceneas circa regem, & Dryanta, Perithoumq;

Hoplumq;, Exadiumq;, Phalcrumq;, Prolochumq;

Mopsumq; Ampyci filium, Titaresium, florem Martis:

Theseaq; Aegei filium, similem Dijs immortalibus:

Argentei, aurea circa corpus arma habentes.

Centauriq; ex altera parte contrarij congregabantur,

Circa magnum Petreum, & Asbolum augurem,

Arctumq;, Vriumq;, nigrasq; setas habentem Mimanta.

Et duos Peruci filios, Perimedeaq;, Dryalumq;:

Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Et irruebant tanquam uiui existentes,

Lanceis & abietibus propè porrigebantur.

Ibi Martis terribilis uelocipedes stabant equi,

Aurei. ibi & ipse spolia ferens perniciosus Mars,

Hastam in manibus ferens, pedestribus imperans,

Sanguine purpurisatus, tanquam uiuos spolians,

*Currum ascendens. iuxta autem Demosq; Phobusq;
Stabant, cupientes bellum ingredi hominum.*

Ibi Iouis filia prædatrix Minerva,

Ei similis, tanquam ad pugnam uolens se armare,

Lanceam habens in manibus, aureamq; galeam,

Et thoracem circa humeros. et ibat ad pugnam grauem.

Ibi erat immortalium deorum sacer chorus. Et ibi in medio

Desiderabile quiddam personabat Latonæ et Iouis filius,

*Aurea cithara. Deorum autem pauimentum, purus Olym-
pus.*

Ibi Senatus, et foelicitas infinita in circuitu erat,

Immortalium in certamine. deæ autem duces erant cantilena,

Musæ Pierides, stridulæ canentibus similes.

Ibi uero portus tutus indomiti maris,

Circulari forma factus erat ex toto solido stagno,

Inundati similis. multi tamen in medio ipsius

Delphines, hac et illac discurrebant, pisces capientes,

Natantibus similes. duo autem supra inflantes aquas

Argentei delphines inuadebant mutos pisces.

A quibus ærci tremebant pisces. sed in littoribus

Sedebat uir piscator apparens. habebat autem in manibus

Piscibus rete abiecturo similis.

Ibi erat bene comatæ Danaes eques Perseus,

Neq; utiq; attingens scutum pedibus, neq; longe ab ipso.

Mirum magnū cogitatu: quoniam nullo pacto infixus erat.

Sic enim manibus ipsum fecit inclytus utroq; crure claudus

Vulcanus,

AUTUM.

Δίφροι ἐπιμεβεβαίης. Πρῶτ' δὲ δ' εἰμός τε φόβος τε
 ἔκασταν, ἱέμενοι πόλεμον καταδ' ὑμεῖναι ἀνδρῶν.
 Ἐν δὲ δῖος θυγάτηρ ἀγλαΐη τριτογόνεια,
 τῇ ἱκέλη, ὥσεί τε μάχῃω ἰδέλουσα κρούσσειν,
 Εὐχῶ ἔχουσ' ὅν χόρσι, χρυσέῃω τε τρυφάλεια,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις, ὑδὶ δ' ὠχρῶ φύλοπιν ἀνέλω.
 Ἐν δ' ἰὼ ἀθανάτων ἱερός χορός. ὅν δ' ἄρ' αἰετ' αἰετ',
 ἱμερόεν λιθάειζε λατὸς καὶ δῖος ὕος,
 Χρυσῆν φόρμιγγι. θεῶν δ' ἔδ' ὅ, ἄγνός Ὀλυμπῶ.
 Ἐν δ' ἄγορῃ. πόδι δ' ὄλεθ' ἀπείριτος ἐσιφάνωτο,
 Αθανάτων ὅν ἀγῶνι. θεαί δ' ὄλ' ἤρχον αἰοιδ' ἦς,
 Μῦσαι περὶ δ' οὐ λυγρὸν μελπομένης εἰκῆαι.

Ἐν δὲ λιμῷ δ' ὄρεμ' ἄμα μακίτιο θελάσσει
 Κυκλοτόρης ἐτίτυκτο πανέφθω κασιτόροιο,
 Κλυζομένη ἱκέλ' ὅ. πολλοί γέ μιν ἀμμίσσον αὐτῷ
 Δελφῖνόν, τῇ καὶ τῇ ἐθύνον ἰχθυάοντόν,
 Πηχομένους ἱκέλοι. δῖοι δ' ἀναφυσιόωντόν,
 Αεγύρεοι δελφῖνόν, ἐφοίτων ἔλλοπας ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χέλκιοι τροίον ἰχθύόν. αὐτὰρ ἐπ' ἀκταῖς,
 Κετο ἀνὴρ ἀλιεύς δεδουκηνέν' ὅ. ἔχε δὲ χερσὶν
 ἰχθύσιν ἀμώβλητρον ἀκρῆρίψοντι εἰκῆς.
 Ἐν δ' ἰὼ ἡνιόμοιο δ' ἀνάης ἱππότα πόρσεύς,
 Οὐτ' ἄρ' ὑπὸ ψαύων σάκκος ποσίμ, ὅδ' ἐκὰς αὐτῷ.
 Θαῦμα μέγα φράσσαδ' ἐπεὶ ὅδ' αἰμῇ ἐσῆεικτο.
 Τὸς γὰρ μιν παλάμαις τούτῃ κλυτὸς ἀμώβλητρον,

Χρύσειον ἄμφι δὲ πρῶσιν ἔχε πῆρσόν τε πῆρσιν τε
 ὀμοισιν δ' ἐμν ἄμφι μελάνδετον ἄρ' ἔκειτο,
 Χάλκεον ἐκ τελαμών θ'. ὃ δ' ὥς τε νόμ' ἐποταῖτο.
 Γαῦ δὲ μετὰ φρονον εἶχε κάρη δ' εἰνοῖο πελώρεσ,
 Γοργούς. ἄμφι δ' ἐμν κύνεσις δ' ἐε, θαῦμα ἰδ' ἔατα,
 Ἀργυρεῖα. θύσανοι δὲ κατηρδύντο φαεινοί,
 Χρύσειοι. δ' ἐν δὲ πῶδε κροτάφοισιν ἄνακτ' θ',
 Κεῖτ' αἰδ' θ' κυνέη, νυκτὸς ζόφον ἄνδρ' ἔχουσα.
 Αὐτὸς δὲ αὐδύδοντι, καὶ ἑρρίγοντι εἰοικώς,
 Γερσενὺς δ' ἀνακίδης ἐπιταίνετο. τὰ δὲ μετ' αὐτόν,
 Γοργόνων ἄπλητοί τε καὶ ὅ φατοὶ ἑρρώοντο,
 ἱέμεσαι μαπτεῖν. ὡδὲ δὲ χλωρὸν ἄδ' ἀμαντ' θ'
 Βαινυδέων, ἰάχεσκε σάκθ' μεγάλῳ ὄρνυμα γδ' ὦ,
 Οξία καὶ λιγέως. ὡδὲ δὲ ζώνησι δ' ἰσχυρόντων
 Δοιοῖ ἀπκωρδύντ', ὡδὲ κνρτώωτε κάρησιν.
 Λίχμασόν δ' ἄρα τῶ γε, μλίνδ δ' ἐχάραστον ὀδόν.
 Ἀχρία δ' ἐρημλύνω. ὡδὲ δ' εἰνοῖσι δὲ καρλίωσις (τας,
 Γοργεῖς, ἰδόνετο μέγας φόβος. οἱ δ' ἔπ' αὐτίκω
 Ἀνδρόν ἐμαρναδίνω, πολεμήϊα τδύχε' ἔχοντων,
 Τοί μ' ἔπ' σφετόρως πόλιος, σφετόρων τε τοκῶν
 Λοιγόν ἀμύνοντων. τοί δὲ, πρῶθεν μεμαῶτων
 Πολλοὶ μλν κέατο, πλεονόν δ' ἐπ' δ' ἄρ' ἔχοντων,
 Μάρνανθ'. αἱ δὲ γυναικὸν ἐὺδ' μήτων ὡδὲ πύργων
 Χάλκεον ὄξ' ἐβόων, κατὰ δ' ἰδόν πῶν το πῶας,
 Ζωῶν ἰκίλ' ὄργα κλυτὰ ἡφαίστιο.

Ἀνδρόν

Aureum. circa autem pedes habebat alata calciamenta.

*Humeris aut ipsum circa se nigra uagina inclusum ensis iace-
Ferreus, ex loro. ille autem uelut imaginatio uolabat. (bat,
Omnis aut pars inter humeros habebat caput grauis monstri
Gorgoos. circa autem ipsum speculum discurrebat, mirabi-
le uisu,*

Argentum. uilli autem suspensi erant lucidi,

Aurei, grauis autem circa tempora regis

Iacebat Orci galea, noctis tenebram grauem habens.

Ipsa autem festinanti et rigenti similis,

*Perseus Danaes filius extendebatur. ille autem post ipsum
Gorgonesq; inapplicabilesq; et inenarrabiles prompte fla-
bant,*

Cupientes capere. et in uiridi adamante

Ascendentibus, resonabat scutum magno tumultu,

Acutè et stridulè. et in zonis dracones

Bini dependebant, et attollebant capita.

Lingebant autem utiq; illi, et impetu imprimebant dentes,

Aspere aspicientes. et in grauib; capitibus

Gorgoneis agitabatur magnus terror. qui uero cōtra ipsos

Homines pugnarent, bellica arma habentes,

Aliqui quidem contra suam urbem, suosq; parentes,

Pestem iuuantes: aliqui autem populari prompti,

Multi quidem iacebant, plures etiam cōtentionem habentes

Pugnabant, et mulieres bene factis in turribus

Ferreè acutè clamabant, et dilacerabant unguibus genas,

Viuis similiter, opera incluta Vulcani.

Viri autem qui seniores erant, senectutemq; ceperant,
 Congregati extra portas erant, et dijs
 Manus extendebant beatis, pro suis filijs
 Timentes. rursus uero aliqui alij pugnam habebant, ipse au-
 tem ad ipsos

Parce nigrae albos concutientes dentes,
 Graues uoce, et terribiles aspectu, et funesta, et insatiabiles,
 Contentionem habebant de cadentibus. omnes aut cupiebant
 Sanguinem nigrum bibere. et quem primum rapuissent
 Mortuum, uel cadentem nuper saucium, circa quidem ipsum
 Iaciebant ungues magnas, animam in infernū ut dimitterent
 Tartarum ad frigidū. ille autem mentes statim ut placassent
 Sanguine humano, hoc cadaver proieciabant retro.
 Retro autem ad clamorem et conflictū discurrebant iterum
 euntes, (nor

Et Clotho et Lachesis ipsis instabat, et quidem aliquāto mi-
 Atropos: neq; erat magna dea, sed certe illa
 Istarion quidem aliarum prestantior erat, et antiquior.
 Omnes aut circa unū hominem pugnam acerbam faciebant,
 Grauius autem ad inuicem aspiciabant oculis iratae.
 Ibi ungues manusq; audaces equabant.
 Et iuxta Achlys adstabat, inuisaq; et grauis,
 Viridis, sicca, fame cadens,
 Genua pinguis. longae uero ungues manibus suberant.
 Cuius quidē ex naribus mucores fluebant, ex maxillis autē
 Sanguis stillabat ad humum. illa autem immensē ridens,
 Stabat. multus autem puluis superflorebat humeros,

Lachry-

ἄνδρ' οἳ οἱ προβῆδ' ἔσαν, γῆρας τ' ἡμίμαρπρον,
 ἄβροϊ ἑκτοδὸν πευλίωρ ἔσαν, ἂν δὲ θεοῖσι
 χεῖρας ἔχον μακάρεσσιν, πόδι σφειτόβοισι τέκνοισι
 δειδοῖτες. τοῖ δ' αὖτε μάχλιν ἔχον. αἱ δὲ μετ' αὐτοῖς,
 κῆρ' οὐ λυαίνααι λόνκον' ἀβρόδυσαι ὀδόντας,
 δαιωποὶ, βλοσυροὶ τε, δ' ἀφοινοῖτ' ἀπλησοὶ τε,
 δῆρ' ἔχον πόδι πιπλόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἴθνητο,
 αἷμα μέλαν πίειν. ὅρ δὲ πρῶτον μιμάποιον
 κείμνον ἢ πίπλοντα νέεταρον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 βάλλ' ὄνυχας μεγάλους. ψυχῶ δ' αἰδοῖς δεκακῆρον
 τάρταρον ὅν κρυόγηθ'. αἱ δὲ φρένας εὐτ' ἀφίσταντο
 αἵματος ἀνδρομέης, τὸν μὲν ῥίπτασθον ὀπίσσω.
 Ἀψ δ' ὁμαδὸν καὶ μῶλον ἐθύνον αὐτὴς ἰᾶσαι
 κλωθῶ καὶ λάχρσις σθεμν' ἐφίστασαν. ἢ ᾗ ὑφίσταται
 Ἀτροπος, ὅτι πέλει μεγάλη θεός, ἀλλ' ἄρα ἦ γε
 τῶν γε ᾗ ἀλλάων προφερῆς τ' ἰὼ, πρεσβυτάτη γε.
 Γᾶσαι δ' ἀμφ' ἦν φωτὶ μάχλιν δριμύτην ἔθνητο,
 δεινὰ δ' ὅν ἀλλήλας δρόκον ὁμμασι θυμῆνασαι,
 Εὐ δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασείας ἰσώσαντο.
 Γάρ δ' ἀχλὺς εἰσῆκε ὑπὸ σφυγρῆτι καὶ αὐτῇ,
 χλωρῇ, αὐσαλίῃ, λιμῶ καταπιπνύα,
 Γυνοπαχῆς. μακροὶ δ' ὄνυχ' οὐ χεῖρας ἑπῆσαν.
 Τῆς, ἐκ μὲν ῥινῶν μύξαι ῥέον, ἐκ δὲ παρειῶν
 αἷμ' ἀπιλείβειτ' ὄραζε. ἢ δ' ἀπλητον σεσαρῆα,
 εἰσῆκε. πολλὰ δὲ τόνις κατὰ γῆν ὄβητο ὤμους,

Δάκρυσι

Δάκρυσι μὲν δ' ἀλὲν. πρῶτα δ' οὐ πνευγες πόλιν ἀνδρῶν
 Χρύσειαι δ' ἐμὴν ἔχον ὑπὸ θυρίοις ἀραρυῖαι,
 Ἐπὶ δ' αὖ πύλαι. τοὶ δ' ἀνδρῶν ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ εὐσώτρως ἐπ' ἀτλῶν,
 Ἡγόντ' ἀνδρὶ γυναιῖκα. πολὺς δ' ὑμνιάειος ὄρωρε.
 Τῆλε δ' ἀπ' αἰθομελῶν δ' αἰδῶν σέλας εἰλύφαζε
 Χερσὶν ἐνὶ δ' μῶων. τοὶ δ' ἀγλαΐαις τε θαλῆαι
 Πρῶτα δ' ἔκιοι. τοῖσι δὲ χοροὶ παίζοντο ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ λιγυρῶν συνείγων ἴσαν αὐδ' ἰὺ,
 Ἐξ ἀπαλῶν σωματῶν. πᾶσι δ' ἐσφισιμ' ἄγνυτο ἡχώ.
 Αἱ δ' ὑπὸ φορμίγων ἀναγορ χορὸν ἱμερόεντα.
 Ενθῶν δ' αὖ ἐτόρωθε νέοι λῶμαζον ὑπὸ αἰλῶ.
 Τοὶ γέ μιν αὖ πᾶλλοντο ὑπὸ ὀρχηθμῶ καὶ αἰοιδῆ,
 Τοὶ γέ μιν αὖ γελῶντο ὑπὸ αὐλητῶν ἑκάσθῃ
 Πρῶτα δ' ἔκιοι. πᾶσαν δὲ πόλιν θάλαϊ τε χοροὶ τε,
 Ἀγλαΐαι τ' ἔχον. τοὶ δ' αὖ πᾶσι παροῖθε πόλιν
 Νῶθ' ἵππων ὑπὸ δ' αὐτῶν, ἐθύνον. οἱ δ' ἀροτῆρας
 Ἡρακλῶν χθόνα δ' ἴαν. ὑπὸ σολάδ' ἰω δὲ χιτῶνας
 Ἐσαλτ' αὐτὰρ ἔκιν Βαθύ λήϊον. οἱ γέ μιν ἄμω
 Αἰχμῆς ὀφέρισι κερωνιόωντα πέτηλα,
 Βειθόμηναι σταχῶν, ὡς εἰ δ' ἡμῖν τόρῃ ἀκτῶ.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλεδανοῖσι δ' ἴον, καὶ ἐπιπλον ἀλωῶ.
 Οἱ δ' ἐτρυγῶν οἶνας, δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὖτ' ὅτ' ἀλάργος ἐφόρδον ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λόφους καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπ' ὀρχων
 Βειθό-

Lachrymis humida. iuxta aut bene turrita urbs uirorum.
 Aurea autem ipsam habebant super foribus adaptatæ
 Septem portæ. illi autem uiri in conuiuijs & choris
 Delectationem habebant. qui quidem in bene seruante curru
 Ducebant uiro mulierem. multus autem Hymenæus orie-
 batur.

Longe autem ab ardentibus facibus lumen inuoluebatur.
 Manibus in ancillarum. quæ & splendoribus floridæ
 Ante ibant. quas & choreæ ludentes sequebantur.
 Alij quidem sub stridulis tibijs mittebant uocem,
 Ex teneris oribus. in ipsis autem frangebatur sonus.
 Aliæ uero sub citharis reducebant eorum dulcem. (bia,
 Inde aut rursus ex altera parte iuuenes lasciuiabant sub ti-
 Alij quidem rursus lasciuiantes sub chorea & cantu,
 Alij quidem rursus ridentes sub tibicine unusquisq;
 Anteibant. omnem autem urbem & comiciâ, & tripudiâ,
 Et splendores habebant. alij autem rursus ante urbem
 Tergora equorû inscendentes, discurrebant. alij aut arato-
 Rumpebant terram diuam, ornateq; uestes (res
 Gerebant succinctas: sed erat profunda seges. alij quidem
 metebant

Cuspidibus acutis rostrata folia,
 Grauiata spicis, tanquam Cereris fructum.
 Alij autem in manipulis ligabant, & implebant aream.
 Alij autem uindemiabant uites, falces in manibus habentes.
 Alij autem rursus in cistellas ferebant à uindemiatoribus
 Albos et nigros racemos, magnis à prædijs,

Oneratis folijs & argenteis pampinis.

Aliqui autem rursus in cistas ferebāt . iuxta aut ipsos hortus

Aureus erat (inclita opera prudentissimi Vulcani)

Concussus folijs, & argenteis palis.

Alij quidem igitur ludentes sub tibicine quilibet,

Oneratus uuis: nigrescebant autem quidem istæ.

Alij quidem uertebant, & hij hauriebant, & illi pugnabāt

Pugiliterq; & luctando . alij autem pedibus ueloces lepores
uenabantur,

Viri uenatores, & duo asperis dentibus canes iuxta

Cupientes capere, illi uero cupientes aufugere.

Apud ipsos autem equites habebant laborem. circa uero cer-
tamen

(currus

Cōtentionem habebāt, & laborem . bene uero cōplicatos in

Aurige ascendentes, immittebant ueloces equos,

Frena laxantes. at illi strepentes uolabant,

Currus compacti, foramina uero rotarum ualde resonabant.

Alij quidem immensum habebant laborem, neq; unquā ipsis

Victoria expediebatur, sed nō declinans habebant certamē.

Istis aut & propositus erat magnus tripos intra certamen,

Aureus, inclita opera prudentissimi Vulcani. (milis:

Circa aut maiorem circulum fluebat Oceanus, crescenti si-

Omne autem continebat scutum, ualde uarium. & in ipso

Cygni aëriuoli ualde clamabant, qui certe multi

Natabant in summa aqua. & iuxta pisces gestiebant,

Mirabile uisu etiā Ioui graui strepenti. cuius propter cōsilia

Vulcanus fecit scutum, et magnum et solidum,

Apta-

Βειθομένω φύλλοισι, καὶ ἀργυρέῃς ἐλίκεσσιν. (χορ
οἷσι δ' αὖτ' ὄντα λαφύρας ἐφόρουν. πρὶν δ' ἐσφισσιν ὄντα
Χρυσέος λῶ, κλυτὰ δ' ὄντα πόριφρονος ἡφαιστοῦ,
Ξειόμενον φύλλοισι, καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
Τῷ γε μὲν ὅντα παύζοντο δ' αὖτ' αὐλητῇρι ἔκαστος,
Βειθομένω σαφυλῇσι. μελαίνθησαν δὲ μὲν αἶετα.
οἷ γε μὲν ἐτράπηον. τοῖσι δ' ἥρουν, οἷσι δ' ἐμάχοντο
εὐφύγετε ἐλκεσθῶν. τοῖσι δ' ὠκύποδας λαγῶς ἥρουν,
Ἀνδροῦ θυροῦται, ἐκαστὸν καὶ χαρμόσυνον τε κίον πῶς
ἔμελλον μαπτεῖν, οἷσι δ' ἔμελλον ἔπαλῦσαι.
Γὰρ δ' αὖτ' ἰππῶν ἔχον πόνον. ἀμφὶ δ' αἶθλον
Ἀπὸν ἔχον, καὶ μόχθον. ἐπὶ πλεῖστον δ' αὖτ' εἰς φρον
ἡνίοχοι βεβαῶντο, ἐφάσαντο ὠκίαν ἰππον,
Εὐτὰ χαλαίνοντο. τὰ δ' αὖτ' ἀνκρεστίοντα πῶς πόντο
Ἀρματα κολήσιν, ὡς δὲ πλεῖστον μὲν αὖτ' ἔχον.
οἷ μὲν ἄρ' αἰδοῖτο ἔχον πόνον, ὅδ' ἐποτέσθην
Νίκη ἐπὶ λῶν ὡς, ἀλλ' ἄκλιτον εἶχον αἶθλον.
Τοῖσι δὲ καὶ πρῶτον μέγας τρίπος ὅντος ἀγῶνας,
Χρυσέος, κλυτὰ δ' ὄντα πόριφρονος ἡφαιστοῦ.
Ἀμφὶ δ' ἰππῶν ἔχον ὠκίαν, πλεῖστον ἰοικώς. (τόν
πρῶτον δὲ σιωεῖτε σάκος πελὺς αἰδοῖτο. οἷ δὲ κατ' αὐ
Κύκνοι ἀεσιπότες μεγάλ' ἥπουν, οἷ ῥά γε πολλοί
Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὡς. πᾶς δ' ἰχθύς δονέοντο,
Θαῦμα ἰδεῖν καὶ ζῶν βαρυκτύπῳ. ὅδ' αὖτ' ὡς
ἡφαιστος ποίησε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,

Ἀρσάμει.

Ἀρσάμενθε πάλαμμοι. τὸ μὲν δῖος ἄλκιμος ἦος,
 Γάλαξν ὑδῖ κρατείως. ὑδὶ δὲ ἵππεος θόρε δῖφρον,
 Ἰκλὸς ἀστεροπῆ πατρὸς δῖος αἰγίοχοιο,
 Κῦφα Βιβάς. Ἰφὲ, ἠνίοχος κρατερὸς ἰόλαος
 Δῖφρον ἐπεμβεβαὼς, ἰθὺνθε καμπύλου ἄρμα.
 Ἀγχιμόλου δ' ἐσφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Καὶ σφέας φωνήσας' ἔπειτα πῆρεδ' ἔχοντα πθοῦνδ' αἶ.

Χαίρετε λυγρῆθε γῆμὲν τηλεκλειτῷο. (σὼμ,
 Νῦν δ' ἡ Ζεὺς κράτος ὑμῖν δίδωι μακάρεσσιν ἀνάσ-
 κύνου τ' ὄξυαρῆν, ἑἴ κ' ἔκλυτὰ τδύχεα δ' ὕσαι.
 Ἀλλο δ' ἐσοι τί ἔπθε ἔρῳ, μέγα φέρτατε λαῶν.
 Εὗτ' αὖ δ' ἡ κύκνον γλυκερῆς αἰῶνθε ἀμέρσης,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὸν λιπέειν, καὶ τδύχεα τοῖο.
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν ἄρῳ ὑδὶ νῶτα δοκδύσας,
 Ενθα γυμνωθέντα σάκους ὑπὸ δ' αἰσθαλῆοιο
 Οφθαλμοῖσιν ἴδης, γ' ὅθ' ὅ τ' ἄμλεν ὀξεῖ χαλκῷ,
 Ἀψ δὲ ἀναχωρήσασθαι. ἐπεὶ ἄνύτοι ἀεισμόν' ὄειν,
 Οὗδ' ἵππους ἐλείειν, ὅτε κλυτὰ τδύχεα τοῖο.
 Ως εἰποῦσ' ὅν δῖφρον ἐπεβήσετο δῖα θεῶν,
 Νίκῳ ἀθανάτησιν χερσὶν καὶ κῦσιθε ἔχουσα,
 Εὐσυνελύως. τότε δὲ ῥα δῖό γνητθε ἰόλαθε (κλῆς
 Σμερδαλῆον θ' ἵπποισιν ἐπέκλθε. τοί δ' ἔσ' ὁμο-
 ρῖμφ' ἔφερον θοὸν ἄρμα, κενόιοντ' ὅν πεδίοιο.
 Εὐ γὰρ σὼμ μὲνθε ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,
 Δῖγισι' ἀνασείσασα. πρὸν σφάχνησε δὲ γαῖα.

Τοί δ'

Aptans manibus. quod quidem Iouis fortissimus filius
Vibrabat tenaciter, & in equestrem saliebat, ciarum
Similis fulguri patris Iouis caprigeri,
Leuiter uadens. cui auriga fortis Iolaus
Bigas inascendens, direxit flexibilem ciarum.
Propè autē ipsis uenit dea faciem glaucam habēs Minerva,
Et ipsos uocans, uerba alata allocuta est.

Saluete Lyngei prosapia Teleclei.

Nunc iam Iupiter fortis uobis tribuat beatis imperans,
Et Cygnum interficere, & inclyta arma spoliare.
Aliud autem tibi quoddam uerbum dicam, ualde prestan-
tissime populorum.

Quando iam Cygnum dulci saeculo priuaueris,
Hunc quidem postmodum ibi relinquare, & arma illius.
Ipse autem hominū corruptorem Martē post terga seruans,
Quando denudatum scuto ab ingenioso
Oculis uideas, tum sauciato acuto ferro.
Statim autem recedito: Quoniam tibi non fatale est,
Neq; equos capere, neq; inclyta arma ipsius.
Sic dicens, in bigas ascendit diua dearum,
Victoriam immortalibus manibus & gloriam habens,
Celeriter. tunc iam utiq; generosus Iolaus,
Terribiliterq; equis acclamauit. illi autē ab minitationibus
Faciliter ferebant celerem currum, puluerem facientes cam-
po.

Quoniam ipsis uires immisit caecos oculos habens Minerva,
Scutum recontuens, circumgenuit autem terra.

Illi autem simul procedebant, similes igni, uel procellæ,
 Cygnus equorum domitor, Marsq; insatiabilis clamore,
 Istorum autem equi quidem posteaquam obuiantes ad inui-
 cem

Stridulè hinuiuerunt, et circa ipsos frangebatur uox,
 Istam prior affata est fortitudo Herculeæ:

O Cygne pepo, quid nobis inhibes ueloces equos,
 Hominibus, qui et laboris et erumnarum periti sumus
 Sed extra habe bigas bene ornatas, et à uia
 Cede extra cundo. Trachinam autem tibi aurigor,
 Ad Ceycem regem. Ille enim et potestate et uerecundia
 Trachinis præcellit. tu enim ualde bene scis et ipse.
 Huius enim uxorem habes natam, Themistonoen nigros oculos
 habentem,

O pepo. non quidem enim tibi Mars mortis finem
 Arcbit, si iam nos concursabimus in conflictu.
 Iam equidem et ipsum dico aliquando expertum esse
 Lanceam nostram, quando in Pylo arenosa
 Contrarius fuit mihi in pugna insatiabiliter furens.
 Ter quidem à mea lancea percussus, incubuit terræ,
 Vulnerato scuto. quartò autem percussus crus,
 Omni robore inurgens, et magnum scutum disrupti.
 Promus autem in pulueribus humi cecidit, lanceæ impetu.
 Tunc iam uituperabilis inter immortales factus est,
 Manibus ab nostris, relinquens spolia cruenta.
 Sic dicebat: neq; sibi Cygnus, bene peritus hastæ, cedebat.
 Huic persuasus, habere bigam trahentes equos.

τοί δ' ἄνδρες πωγῶνδ' ἱκίλοι πυροὶ καὶ θυίαι,
 Κύνεθ' ἱππόδαμοι, καὶ ἀγῆς ἀνδρῶν ἀντίοχος,
 τῶν δ' ἱπποὶ μὲν ἔπειδ' ὑπογυαντίοι ἀλλήλοισιν,
 οἷα χέμοσαν, πόδι δ' ἐσθμὴν ἀγνυτο κῆρ,
 τὸν πρότορον πῶσείητε βίη ἤρακλειαι.
 Κύνε πέποι, τί νυ νῶϊν ἐπὶ χθονὶ ὠκίαις ἱππας,
 ἀνδράσιν, οἳ τε πόνοι καὶ οἰζύνεσσιν ἰδρῖον ἐμλύνει,
 ἀλλὰ παρέξ ἔχε δίφρον εὐφροον, ἠδὲ κελύθε
 εἴκε παρέξ ἰγναί, τρηχίνα δ' ἐπὶ πηλαῖαν,
 ἐς λεῖψα ἀνακτα. ὃ γὰρ δυνάμει τε καὶ αἰσῶϊ,
 Τρηχίνος πωβέβηκε. σὺ δ' αὖ μάλα οἶδα τὰ αὐτῶν.
 Τὸ γὰρ ὀπύεις πᾶσι δ' αὖ, θυμὸν νόμῳ κυανώπιν.
 Ω πέποι, ὅ μιν γὰρ τοὶ ἀγῆς θανάτῳ τελευτῶνται,
 ἀρκέσει, εἰ δ' ἂν νῶϊ σωσιόμεθα πηλοκίχων.
 ἠδ' ἂν μὲν γὰρ ἐφ' ἡμῶν καὶ ἄλλοτε παρεβλήσασιν.
 Ἐγχεθ' ἡμετέρῳ, ὅθ' ὑπὲρ πύλου ἡμαδόσσηται.
 Ἀντίος ἔσθ' ἐμῶ μάχης ἄμοτον μνηστῆρα.
 Τεῖς μὲν ἐμῶ ὑπὸ δουρὶ τυπεῖς, ἠρείσαντο γαῖαν,
 οὐτα μλύνε σάκειος. τὸ δ' ἐπὶ τέτρατον ἤλασα μηρόν,
 παντὶ μλύνει σπυρίδων. δῖα δ' ἐμὲ γὰρ σάκεθ' ἀράξα.
 Πρῶτος δ' ἐν κόνεσσι χαμαὶ πέσεν, ἔγχεθ' ὀσμῆ.
 Πρῶτος δ' ἐν λαβητῶν ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη.
 Χορσίην ἐφ' ἡμετέρῃσι, λιπὼν γῆρας βροτόσσηται.
 Ως ἔφατ' ὁ δ' ἄρα οἳ Κύνεθ' εὐμελὶς ἐμνηστῆρας,
 τῶν ὑπὸ πειθόμηνεθ' ἐχέμεν ὄνυσμα τας ἱππας.

Δὴ τότε ἅπ' ὀπληκίων δίφρων θόρον αἰψ' ἕδ' ἱγῶν
 Παῖς τε δῖος μέγας, καὶ ἑνναλίοιο ἀνακτοῦ. (αυ,
 Ἡνίοχοι δ' ἔμπλην ἔλασαν καλλιτρίχας ἵππους.
 Τῶν δ' ὑποσθνομένων κανάχιζε πόσ' ὀυρεῖα χθών.
 Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μέγαλοιο
 Γέτραι ἀφθρόσκουσι, ἐπ' ἀλλήλαις δὲ πέσωσι,
 Πολλὰ δὲ δρυὺς ὑψίκομοι, πολλὰ δ' ἐπεπύκαε,
 Αἰγυροὶ τε τανύρροιζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν,
 Ρῖμφα κυλινδομένων, εἴως πεδίον δ' ἀφίκωνται.
 Ως οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέσον, μέγα κεκλήγοντο.
 Πᾶσα δὲ μυρμιδόνων τε πόλις, κλειτὴ τ' ἰαωλὴς,
 Ἀρνετ' ἥδ' ἐλίκη, αὐθιὰ τε ποίηεσσα,
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἱαχον. οἳ δ' ἀλαλητῶ
 Θρασισίῳ σῴεσαν. μέγα δ' ἐκτυπε μητιέτα Ζεὺς.
 Καὶ δ' ἄρ' ἅπ' ὕρανόθεν ψιᾶδας βάλεν αἵματόες.
 Σῆμα πῦρ πολέμοιο ἔω μέγα θάρσ' ἔπεισε. (σας,
 Οἶος δ' ὅν βήσσης ὄρεος χαλεπὸς πρῶιδ' ἔδωκε
 Κάπῳ χαυλιδόων, φρονέει δὲ θυμῶ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θερόντης, θήγει δ' ἐπελόνον ὀδόντα
 Δοχμοθεῖς, ἀφρός δὲ πόδι σῶμα μασιχόωντι
 Λάβεται, ὅσπερ οἱ πυρὶ λαμπρόωντι εἴκτω,
 Ορθὰς δ' ὅν λοφίῃ φείσσει τρίχας, ἀμώ τε δειρῶ.
 Τῶ ἱκέλος δῖος ἦος, ἀφ' ἱππεύς θόρε δίφρου.
 Ἡμῶ δὲ χλοισῶ κυανόπῃεσσι κέτα τέπειρε,
 Ὡς ἱφειζόμενος θέρος ἀνθρώποισιν ἀείδειν

Ac tunc sanè ab bene implicatis bigis desiliit statim in terrā
Natusq; Iouis magni, et Martis regis.

Auriga autem iuxta impulerunt pulchras iugas habentes
equos.

Horum autem irruentium pedibus substrepebat lata terra,
Quemadmodum quando ab alto uertice montis magni
Saxa desiliunt, et inuicem cadunt,

Et multæ quercus alticomæ, multæ autem et abietes,

Et populi extensis radicibus rumpuntur ab ipsis,

Facile conuoluentibus, usq; dum ad planum perueniunt.

Sic sibi ad inuicem ceciderunt, uehementer clamantes.

Omnis autem et Myrmidonum ciuitas, et inclyta Iolœ,

Et Arne, et Helice, et Anthea herbosa,

Clamore ab utrisq; ualde resonabant. illi autem cum tumultu

Mirando concurrerunt. Valde autem resonuit consultor Iu-
piter.

Et ab cœlo guttas deiecit cruentas,

Signum faciens belli suo magnum audaci filio.

Qualis autem in conuallibus montis asper ad uidendum,

Aper curuos dentes habens, furit autem animo ad pugnandum

Cum uiris uenatoribus, acuit autem et album dentem

Curuatus, spuma autem circa os masticanti

Stillat, oculi autem ipsi igni lucido assimilantur,

Erectas autem in dorso riget setas, et circa collum:

Huic similis Iouis filius, ab equestri desiluit curru.

Quando autem uiridi nigras alas habens sonora cicada

Bano insidens æstatem hominibus cantare

Incipit, cui & potus & cibus tener ros,
 Etiam toto die & ab aurora fundit cantilenam,
 Calore in grauissimo, quando corpus Sirius siccet,
 Tunc sanè in milijs cuspidulosa folia fiunt,
 Quod & æstate seminant, illæ cum subrubescent,
 Cuiusmodi & Bacchus dedit hominibus læticiam & dolo-
 rem.

Tali tēpore pugnabant. uehemēs aut̃ tumultus excitabatur.
 Vt autem leones duo circa interfectam ceruam
 Ad inuicem irascentes, inter se corruunt,
 Rigidus autem ipsis clamor, strepitusq; simul fit dentium.
 Isti aut̃ ut uultures curuos unguēs habentes, curuisq; rostris,
 Petra in alta ualde clangentes pugnant,
 Capræ in montibus pascentis gratia, uel syluestris ceruæ
 Pinguis, quam domuit sagittans uigorosus uir
 Sagitta ab neruo. ipse uero uagatus est aliò,
 Loci imperitus existens. illi autem quā primum cogno-
 uerunt,

Celeriter autem sibi pugnam acerbam pro ea susceperunt.
 Sic isti uociferantes ad inuicem irruerunt.
 Ibi uidelicet Cygnus quidem potentissimi Iouis filium
 Interficere meditans, scutum percussit ferrea lancea.
 Neq; fregit æs, liberabant autem dona dei.
 Amphitryoniades autem, fortitudo Herculeæ,
 In medio & galeæ & scuti lancea longa
 Collum denudatum celeriter infra barbam
 Vulnecruit potenter, & ambos incidit neruos colli

Ἀρχέτω, ὅτε πόσις καὶ βροῦσις θῆλυς ἔρση,
 Καί τε πανημέριός τε καὶ νῆος χεῖρ ἀνιδύω,
 Ἰδ' εἰ γὰρ ἀνοτάτῳ, ὅπότε χροά σείριος ἄζει,
 Τῆμεθ' δ' ἢ κέγχροισι πόδι γλῶχον τελέθωσι,
 Τὸς τε δέξει σπέρσιν, ὅτ' ὀμφακίς αἰολοῦνται,
 Οἷα δινύνοσθ' δ' αἰὲν αὐδράσι χάρμα καὶ ἄχθθ',
 Τὼ ὤφελω μάρναντο. πολὺς δ' ὀρυγμαδ' ὅς ἐξέρεα.
 Ως δὲ λείοντε δύνω ἀμφὶ λεπιδώτης ἐλάφοιο
 Ἀλλήλους κῶτιοντε, ὑδὶ σφῆας ὀρμήσῃσι,
 Δεινὴ δ' ἐσφ' ἰαχὴ, ἀφραβός θ' ἅμα γίνετ' ὀδόντηρ,
 Οἳ δ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχον ἀγκυλοχαῖλας
 Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέδω,
 Λιγὸς ὀρεοσινόμῃ, ἢ ἀγροτόρῃς ἐλάφοιο
 Πίονθ', ἢ τ' ἐδ' ἅμασσε βαλὼν ἀεξήθ' ἀνέρε
 Πῶ ἀπ' ἐνδύρης. αὐτὸς δ' ἀπαλάσσεται ἄλλῃ,
 Χώρεσ' αἰδύοις ἐὼν. οἳ δ' ὀτραλίῳς γνόσκων,
 Ἐσσυμνίῳ δὲ οἳ ἀμφὶ μάχῃω δρομείων ἐβγντο.
 Ως οἳ κεκλιγότες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ἐνδ' ἥρι κύκνθ' μὲν ὑπερμυλῖεθ' δῖος ὑόν
 Κτεινέμεναι μεμαῶς, σέκε' ἔμβαλε χάλκιον ἔγχθ'.
 Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν. ὄρυτο δὲ δ' ἄρα θεοῖο.
 Ἀμφιτρωνιάδης δὲ, βίη ἤρα κληΐη,
 Πρῶτον γυὺς κόρυθος τε καὶ ἀσπίδος ἔγχε' μακροῦ
 Λύχνα γυμνωθέντα θοῶς ὑπὸ γένεθε γυμνα,
 Ἥλασ' ὑπὸ κρατέρε, ἀπ' οἳ ἀμφω κέρσε τένοντε

Ανδροφόνθ' μελίν. μέγα γάρ δ' ἄνδρ' ἔμπειρος φησὶ.
 Ηεῖπε δ' ὥς ὅτε τις δρῦς ἤειπεν, ἢ ὅτε πύτρη
 Ηλίβατθ', πληγείσα δὴος ψολόγῃσι κεραυνῶ.
 Ως εἶπ'· ἀμφὶ δ' οἱ βράχε τούχῃα ποικίλα χαλκῶ.
 Τὸν μὲν εἶπετ' εἶασε δὴος ταλακάρδιος υἱός.
 Αὐτὸς δὲ βροτολοιγὸν ἀρῆα πῦρσι γύνα δοκλύσας,
 Αἰνὸν δ' ὄρων ὅσοισι, λείων ὥς, σῶμα τι λύρσας,
 Ος τε μῶλ' ἔνδ' υκίως ῥινὸν κρατορῆς ἀνύχεσσε
 Σχίσας, ὅπῃ τάχιστα μελίφρονα θυμὸν ἀπὴνυρε.
 Εὐμυλνέως δ' ἄρα τῷ γε κελευνὸν πίμπλατ' ἦτορ.
 Γλαυκιδέω δ' ὅσοις δ' εἰνὸν, πλοῦράς τε αἰῶμας
 Οὐρῇ μασιχόω, πρὸς ἱ γλάφει, δ' ἔτις αὐτὸν
 Ἐτλη δὲ αὐτὰ ἰδὼν χερδ' οὐκ ἐλθεῖν, δ' ἔμ' ἀχέσασα.
 Τοῖσιν ἄρ' ἀμειψομένην ἰάσθης, ἀνὴρ ἔτ' αὐτῷ,
 Αντίος ἔσθ' ἀρῆθ', ἔνι φρεσὶ θράσος ἀέξων,
 Εὐμυλνέως. ὃ δ' οἱ χερδ' οὐκ ἔλυσεν, ἀχνύμελθ' κῆρ.
 Αμφότροι δ' ἰάχοντο, ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρεσαν.
 Ως δ' ὅτ' ἀπ' μεγάλου πέτρης πρηῶνος ὄρεσσε,
 Μακρὰ δ' ὑπὲρ θέσκησεν κυλινδρεται, ἢ δ' οἱ τε ἦν
 Ἐρχετο εἰ μμεμαῖα, πάγος δ' οἱ ἀντεβόλυσεν
 Υψηλός, τῷ δ' ἦ σιωπνέκεται, ἔνθα μὲν ἴχει.
 Τόσση δ' μὲν ἰαχῇ βεισάεματθ' ἔλιθ' ἀρῆς,
 Κεκληγώς ἐπόρεσεν. ὃ δ' οἱ εἰμαπείως ὑπεδέκτο.
 Αὐτὰρ ἀθλιναῖα κέρη δ' ἴος ἀγίοχοιο,
 Αντίη κλῆθ' ἀρῆς, ὄρεσεν αὐτῷ ἀγιδ' ἔχουσα.

Et cecidit, ut quando aliquis quercus corruit, vel
quando saxum

Altum, percussum Iouis ardenti fulmine,

Sic cecidit, et circum sonuerunt arma variegata ferro.

Mum quidem postea dimisit Iouis magnanimus filius.

Ipsæ autem hominum corruptorē Martē progredientē observat.

Terribiliter intuens oculis, leo tanquam, corpus consecutus,

Qui et valde accurate pellem tenacibus unguibus

Scindens, quam celerrime dulcem animam abstulit.

Constanter autem utique nigrum ipsius impletur cor.

Ignitis autem intuens oculis terribiliter, et latus et humeros

Cum cauda verberans, pedibus fodit: neque aliquis ipsam

Toleraret contra aspiciens prope ire, neque pugnare.

Talis utique Amphitryoniadis, insatiabilis olapore,

Obuius stetit Marti, in mentibus audaciam augens

Celeriter. ille autem ipsi propè venit, dolens corde.

Ambo autem uociferantes, ad inuicem irruerunt.

Quemadmodum autem, quando ab magna saxum cacumine
corruens,

Longe autem desiliens uoluitur, et fragor

Venit subito ingens, rupes autem sibi obuiavit

Alta, cui iam confertur, ibi ipsum retinet:

Tanto quidem ille sonitu grauans cursum perniciosus Mars

Vociferans irruit. ille autem ineffabiliter excepit.

Sed Minerva filia Iouis capriferi,

Obuia venit Marti, tenebrosum scutum habens.

Graviter autē ac toruē afficiens, uerbis uolucibus allocutus
 O Mars, retine impetum fortē, et manus intangibiles. (est)
 Non enim tibi fas est inclyta arma spoliare,
 Herculem interficientem, Iouis audacicordem natum.
 Sed etia, cessa à pugna, neq; obuius sta mihi.
 Sic dicebat, sed non persuasit Martis magnanimum animū.
 Sed ualde clamans, flammæ similia arma iubrans,
 Celer irruit fortitudini Herculanæ,
 Interficere conatus, et iaculatus est ferream lanceam,
 Celerem, filio suo iratus pro mortuo,
 In scutum magnum, sed oculos glaucos habens Pallas
 Hostilis impetum auertit, deflectens à biga.
 Acerbus autem Martem dolor cepit: extrahens autem en-
 sem acutum
 Irruit contra Hercule, animo fortissimū. at illū aduenientem
 Amphitryoniades, graui insatiabilis clamore
 Femur denudatum scuto ab ingeniose facto
 Vulnerauit fortiter, et magnum scutum perfregit
 Lancea diuisum, et in terram deiecit median.
 Illi autem Phobus et Demos bonas rotas habentem currū
 et equos
 Impulcrunt statim prope, et ab terra latas uias habente
 In currum posuerunt fabrefactum, statimq; postea
 Equos flagellauerunt, et peruenierunt in longū Olympum.
 Filius autem Alcmenæ, et inclytus Iolaus,
 Cygnum spoliantes ab humeris arma pulchra,
 Recesserūt. statim aut postea urbe ad Trachinā peruenērūt
 Equis

Αἰνὰ δ' ὑπὸ δ' ῥα ἰδ' ὅσ' ἔπεια πηδ' ὀνήϊα πηδ' ὀνήϊα.
 Ἀρσ', ἐπὶ χεὶ μὲν κ' κρατ' ὀρὸν, καὶ χεῖρας ἀάπης.
 Οὐ γὰρ τοι θέμις ὅσιν ἀρ' ἑλυτὰ τούχια δ' ὕσαι,
 Ἡρακλῆα κτείναντα, διὸς θρασυκάρδιον ἦν.
 Ἀλλ' ἄγε πάῃε μάχη, μὴ δ' ἀντίος ἴσασ' ἐμῖο.
 Ως ἔφατ'· ἀλλ' ἔπειθ' ἀρ' ἔμεγαλ' ὄρα θυμόν.
 Ἀλλὰ μέγ' ἰάχων, φλογὶ ἱέλα τούχια πάλῳ,
 Καρπάλιμ' ἐπόρσε βίη Ἡρακλῆει.
 Κακτὰ μὲναι μεμαῶς, ἃ ῥ' ἔμβαλε χαλκίον ἔγχ'·
 Σπέρχον παῖδ' ὅς ἐδ' ὀπίωμ' πῆρι πεινῶν.
 Εὐσάκει μεγάλα, ἀρ' δὲ γλαυκῶπις ἀθλῶν.
 Εὐχίος δ' ἐμὲν ἔτραπ' ὀρεξάμεν ἀρ' δ' ἴφρος.
 Δειμύ δ' ἀρ' ἄχ' ἔλιν, ὀρσάμεν δ' ἄος ὅξ' ὕ.
 Ἔσονται ἐφ' Ἡρακλῆι κρατ' ὀφρονι· τοῦ δ' ὕδ' ὄντα
 Ἀμφιτρωνιάδης δ' ἐνὶς ἀκρότης αὐτῇ,
 Μικρὸν γυμνωθέντα σάκευς ὑπὸ δ' αἰδ' αἰσίου,
 Οὐτάσ' ὕδ' ἱερατίως· δ' αὖ δὲ μέγα σάκος ὀρᾷ,
 Δόρατι νωμῆσαν· ὕδ' δὲ χθονὶ κάββαλε μέσση.
 Τῷ δὲ φόβ' καὶ δ' εἴμ' ἐὺτροχὸν ἄρμα ἃ ἵππος
 Ἠλάσαν αἶψ' ἱγνύς, καὶ ἀρ' χθονὸς θυροδ' εἰς
 Ἔς δ' ἴφρον θῆκαν πολυδ' αἰδ' αἰσίου· αἶψα δ' ἔπειτα
 ἵππος μαστιέτω, ἵππον δὲ μακρὸν ὄλυμπον.
 Υἱὸς δ' ἀλκμῶν, καὶ λυδ' ἄλιμ' ἰόλαθ',
 Κύκλον συλήσαντες ἀπ' ὅμων τούχια καλά,
 Νίοντες αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν τραχῆνον ἵππον.

ἔπαις ὠκυπόδοσι· ἀτὰρ γλαυκῶπις ἄβλυκ
 ἔξικετ' ἔλυμπόν τε μέγαν, καὶ δ' ὤματα πατρός.
 Κύννορ δ' αὖ κύνε θάπην, καὶ λαὸς ἀπείρων,
 οἳ ῥ' ἐγγὺς ναίων πόλιας ἑλαιο βασιλῆος,
 ἀνθλῶ, μυρμιδόνων τε πόλιν, κλειτὴν τ' ἰαυλόν,
 ἀρνῶν τ' ἠδ' ἐλίκων, πολλὸς δ' ἠγείρετο λαός,
 Τιμῶντόν κήῦκα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι.
 Τῷ δὲ τάφοι καὶ σῆμ' αἰδὲς ποίησεν ἄνακτος,
 Ὀμβρῶ χειμερίῳ πλήθων· τῷ γάρ μιν ἀπόλλων,
 Λατοῖδ' ἦς ὡς ὅτι ῥα κλειτὰς ἐκατόμβας
 ὅσπιν ἄγοι πυθοῖδε, βίη σύλασκε δοκόνων.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Η Σ Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ

Λ Σ Γ Ι Δ Ο Σ.

Τῆς ἀσπίδος ἡ ἀρχὴ ἐν τῷ δὲ καταλόγῳ φέρεται
 μέχρι εἰχῶν ἦ καὶ σ'. ὑποπῆδύκε δὲ Αἰγισοφάνης, ὃς
 ὁ κωμικός, ἀλλὰ ὡς ἑτέρος γραμματικός, ὡς ἐκ τῶν
 αὐτῶν Ἡσιόδου, ἀλλ' ἑτέρου τινός τ' ὁμοεικλὴ ἀσπί
 δ' αὖ μνήσαδ' πρὸς αὐτὸν. Μεγακλῆς δὲ ὁ ἀθηναῖος
 γνήσιον μὲν οἶδε τὸ ποίημα. ἄλλως δὲ ὑδιτιμᾶ τῷ
 Ἡσιόδῳ. ἄλλοι γὰρ φησὶ, ποιῆν ἠφαισιν τοῖς τῆς
 μητρὸς ἐχθροῖς ὅπλα πρὸς ἑχθροῖς. ἀρλῶνιος δὲ ὁ ῥόδιος
 ἐν τῷ γ' φησὶ αὐτὸ εἶναι, ἐκ τῆς χαρᾶς τῆς
 ἐκ τῶν ἰόλων ἐν τῷ καταλόγῳ εἰσεσκειν ἠνιο
 χουῦντα τῷ ἥρακλει. ὡσαύτως δὲ ὁ Στράβων φη
 σιν, Ἡσιόδου εἶναι τὸ ποίημα.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Equis velocibus: sed glaucis oculis prædita Minerva
 Exiit ad Olympum magnam, et domos patris.
 Cygnum autem rursus Ceyx sepeliuit, et populus infinitus
 Qui propè habitabant urbes inclyti regis,
 Athen, Myrmidonumq; urbem, et inclytam Iolcum,
 Armenq; atq; Elicen. multus autem cōgregatus est populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis dijs.
 Illius autem sepulchrum et monumentum inuisibile fecit
 Anaxius torrens,

Umbre hyemali crescens. sic enim ipsam Apollo
 Latone filius iussit, quoniam inclytas hecatombas
 Quicumq; duceret ad Pitho, ui spoliabat, insidians.

FINIS ASPIDIS HE- SIODI.

Huius Aspidis principiū in 4. Catalogo dicitur usq; ad ver-
 sum quinquagesimum et ducentissimū. Suspiciatur aut Ari-
 stophanes, non Comicus ille, sed quidam alius grammaticus,
 non esse ipsam Hesiodi, sed alterius cuiusdam, qui Homeri-
 cum scutum imitandum sibi delegerit. Megacles autem Athe-
 niensis, legitimū quidē esse istud poēma agnoscit: sed ali-
 ter reprehendit Hesiodum. absurde enim dicit facere, Vul-
 canum matris hostibus arma præbentem. Apollonius au-
 tem Rhodius in 3. dicit, ipsius esse, et ex stilo, et quod Iolcus
 in Catalogo inuenitur arigans Herculi. Pariter
 vero et Stesichorus dicit, Hesiodi esse
 hoc poēma.

FINIS.

Hesiodi

HESIODIDEORVM GENERATIO.

Vsas Heliconiades incipimus canere,

Que Heliconem tenent, montē magnumq; diuinumq;

Et circa fontem nigrum, pedibus teneris

Saltant, aramq; prepotentis Iouis.

Atq; ablute tenero corpore Termeſi,

Aut equi in fonte, aut in Holmio sacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiter tripudiarunt pedibus.

Inde concitata, uelata aëre multo

Noctu incedebant, perpulchram uocem emittentes:

Qua celebrent Iouemq; agida tenentem, et uenerandam Iunonem,

Argiuam, aureis calceamentis incedentem:

Fillamq; Aegiochi Iouis, ceruleos oculos habentē Minervā:

Auguremq; Apollinem, et Dianam sagittis gaudentem.

Atq; Neptunum terram continentem, terre motorem:

Et Themis uenerandā, et obtortas palpebras habentē Ve-

Hebenq; aurea corona decorā, formosamq; Dionē, (necnon

Auroramq; Solemq; magnum, splendidamq; Lunam,

Latonamq; Iapetumq; ac Saturnum uersipellem.

Ter-

Η ΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟΥ

Γ Ο Ν Ι Α.

ΟΥ Σ Α Ω Ν ἑλκεονιάδων αἶμα

χόμεθ' αἰδέειν,
Αἰ δ' ἑλκεῶν Θ' ἔχουσιν ὄρθρμα
γα τε, ζαθέον τε.
Και τε πόδι κελώνη ιοειδία,
πύσ' ἀπαλοῖσιν

Ορχοῦντες, καὶ θυμὸν ἐκιδρυγίος ἐροσίαν Θ'.
Και τε λοισάμηναι τέρψονα χόα τερμυστοῖο,
πῖ ἵππε κελώνης, ἢ ἑλκεῖα ζαθέοιο,
σικροτάτω ἑλκεῶνι χροῦς ὄντι ποιήσαντο,
Καλοῦς; ἡμερόντας; ἐπερρώσαντο δὲ ποσειν.
Εὐφρονα κενύμηναι κεκαλυμμένα πύλα παλῶ,
Εὐνύχια σείχον, πόδι κελῶνα ὄσαν ἰῶσα,
Υμνοῦσαι δια τ' αἰγίοχου καὶ πότνιαν ἡρῶ. ἵτ
Δεγείλω, χρυσίοισι πεδίλοις ἐμβεβαῦαν,
Κεῖρω τ' αἰγίοχοιο διὸς γλαυκῶπι ἀθηνῶν,
Φοῖβον τ' ἀπόλλωνα, καὶ ἀρτεμιν ἰοχέαιραν,
Ἡδὲ ποσειδάονα χαλκίον, ὄννοσίγαιον,
Καὶ δέμιν αἰσδίνην, ἑλκεδλεφασον τ' ἀφροδίτην,
Ἡβην καὶ χρυσοσίφανον, καλλὴν τε διώνην,
Ἡὸν τ' ἡλίου τε μέγαν, λαμπρὰν τε σελήνην,
Αὐτὸν τ' ἰάπετόν τε, ἰδὲ κείνον ἀγκυλομήτην,

Γαῖαν

Γαῖαν τ' ὠκεανὸν τε μέγαν, καὶ νύκτ' αἰετὸν μέλαιναν.
 Ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γῆϋ', αἰγὴν ἰόντων.
 Αἰνὺ ποδ' ἠοίοσθ' ἐκάλω' ἐδίδ' αἶσαν ἀοιδῶν,
 Ἄρνας ποιμαίνονθ' ἐλικῶνθ' ὑπὸ ζαθέοιο.
 Τὸν τε δ' ἐμὲ πρόπιστα θεῶν πῶς μῦθον ἔειπον,
 Μῆσαι ὀλυμπιάδες κῆραι διὸς αἰγιόχοιο.
 Ποιμνίδ' ἄγραυλοι, κἄκ' ἐλέγχεα, γαστέροισιν οἷον,
 Ἰδ' ἔμην ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
Ἰδ' ἔμην δ' εὖτ' ἐδέλωμην ἀληθεία μιν θήσομαι.
 Ως ἔφασκεν κῆραι μεγάλου διὸς, ἀρτίεπειαι.
 Καί μοι ακῆπῆρον ἔδωκ', δ' ἀφ' ἧς εἰσβαλῆος ὄζον,
 Δρέψασθαι θεικτὸν, ὅν' ἐπνόουσιν δ' ἐμοὶ αὐδῶν,
Θείω, ἵνα κλείοιμι τὰ τ' ἑσόμενα, πρό τ' ἐόντα.
 Καί μ' ἐκέλευε δ' ὕμνεϊν μακάρων γῆϋος αἰγὴν ἰόντων.
 Σφᾶς δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἰγὴν ἀοιδῶν.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα ποδὶ δρυῖν ἢ ποδὶ πέτρῳ;
 Τίω' ἢ μυσάων ἀρχώμεθα, τοὶ δ' ἱ πατρὶ
 ὕμνοῦσαι, τῶν πουσι μέγαν νόον ὅντος ὀλύμπου,
 Εἰροῦσαι τὰ τ' ἰόντα, τὰ τ' ἑσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
 Φωνῇ δ' ὁμῶς οὐδ' ὕσαι, τῶν δ' ἀκάματ' ὄρει αὐδ' ἢ
 Ἐκ σωμαίων ἠδ' εἶα. γέλα δ' ἐπεὶ δώματα πατρὸς
 Ζηῶος εἰργασύποιο, θεῶν ὅππ' ἐπειροίεσθαι
 Σκιδναμένη. ἢ χεῖ δ' ἐκέρη νιφόοντ' ὀλύμπου,
 Δώματ' ἀθανάτων. αἶε δ' ἄμβροτον ὅσων ἰεῖσαι,
 Θιῶν γῆϋ' αἰσδοῖον πρῶτον κλείσειν ἀοιδῶν.

Terramq; Oceanumq; uastum, & Noctem atram.
 Aliorumq; immortalium sacrum genus semper existentium.
 Quae olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,
 Agnos pascentem, Helicone sub sacro.
 Haec autem me primum dea sermone compellarunt,
 Musae Olympiades, filiae Iouis Aegiochi:
 Pastores in agris pernoctantes, mala probra, uentres ueluti,
 Scimus mendacia multa dicere ueris similia,
 Scimus etiam si uoluerimus uera loqui.
 Sic dixerunt filiae Iouis magni, integra sanaq; loquentes.
 Et mihi sceptrum dederunt, lauri per uiridis ramum,
 Decerpendum mortali. inspirarunt insuper mihi uocem
 Diuinam, ita ut audirem tam futura, quam praeterita:
 Bene iubebant celebrare beatorum genus sempiterno-
 rum,

Se ueroq; primo ac ultimo semper decantare.
 Sed quò mihi haec circa quercum, aut apud petram?
 Ergo Musas ordiamur, quae Ioui patri
 Canendo hymnos, oblectant magnum animum in Olympo.
 Memorantes & praesentia, & futura, & praeterita,
 Voce concinentes. illarum uero indefessa fluit uox,
 Ab ore suauis. rident autem domus patris
 Iouis ualde tonantis, dearum uoce florida
 Dispersae resonant uero uertices niuosi Olympi,
 Palatia coelitus. haec uero immortalem uocem emittentes,
 Deorum genus uenerandum in primis celebrant cantilenas,

Ab exordio, quos Tellus & Coelum latum genuerunt,
 Quiq; ex his prognati sunt dii, datores bonorum.
 Secundo rursus Iouem, deorum patrem, atq; etiam uirum,
 Incipientesq; laudant deae, & finiunt carmen,
 Quanto est prestantissimus deorum, & imperio maximus.
 Porro & hominum genus, fortiumq; gigantum
 Celebrantes, oblectant Iouis mentem in Olympo,
 Musae Olympiades, filiae Iouis aegida habentis:
 Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Memoria, fertilitati Bleutheris imperans:
 Oblivionemq; malorum, & solatium curarum.
 Nouem enim ei noctes miscebatur prudens Iupiter,
 Scorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.
 Sed cum iam annus exactus, circumuoluta uero essent tem-
 pora
 Mensium decrefcentium, diesq; multi transacti essent,
 Ipsa peperit nouem filias concordēs, quibus carmen
 Cura est, in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululam à summa uertice niuosi coeli:
 Vbi ipsis splendidiq; chori, & aedes pulchrae.
 Iuxta uero eas Gratia & Desiderium domos habitant.
 In conuiujs celebribus uero gratam per os uocē emittentes,
 Canunt omniumq; leges, & mores pudicos
 Immortalium celebrant, amabilem uocem emittentes.
 Iste tum ibant ad Olympum, laeta uoce bona,
 Immortali cantilena, undiq; uero resonabat terra atra
 Canentibus

ἔξ ἀρχῆς, ὅς γαῖα καὶ ὕρανός ὄυρὺς ἔπικτην,
 οἳ τ' ἐκ τῆς ἐγγίοντο θεοί, δὲ τῆρόν ἱάων.
 Δούτορον αὖτε Ζεῦα, θεῶν πατόρα, ἠδὲ ἔ' ἀνδρῶν,
 ἀρχόμεναι θ' ὕμνοῦσι θεῶν, λήγουσιν τ' ἀοιδῆς,
 οὐσόν φέρτατός ὄσι θεῶν, κράτιί τε μέγισθ'.
 Αὐθις δ' ἀνθρώπων τε γένος, κρατορῶν τε γιγάντων
 ὕμνοῦσαι, τόρπουσι διὸς νόον ᾗντος ὀλύμπου,
 μῶσαι ὀλυμπιάδ' οὐ, κῶραι διὸς ἀγιοχόιο.
 Τὰς, ᾗν πικρὴν κρονίδ' ἦ τέκε πατρί μιγείσσε
 Μνημοσύνη, γουνοῖσιν ἐλδύθησθ' μεδ' ἔσσε,
 Λημοσύνην τε κακῶν, ἄμπαυμά τε μόρμκράων.
 Ἐννέα γὰρ οἱ νύκτας ἐμίσγθ' ἔκτιέτα Ζεὺς,
 νόσθ' ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λήχος εἰσκαβαίνων,
 ἀλλ' ὅτε δ' ἦ ῥ' ᾗναιντος ἔλω, πόδι δ' ἔτραπον ὦραι
 μίλων φθινόντων, πόδι δ' ἥματα πόλλ' ἐτελέσθην,
 ἠδ' ἔτεκ' ᾗννέα κούρας ὁμόφρονας, ἥσιν ἀοιδῆ
 μέλλεται, ᾗν σῆθεσιν ἄκκοδ' ἐκ θυμὸν ἐχούσαις,
 τυτθὸν ἀπ' ἀκροτάτης κρυφῆς νιφόςθ' ὀλύμπου,
 ἐνθά σθ' λιπῶσιν τε χοροί, καὶ δ' ὤματα καλά,
 γὰρ δ' αὐτῆς χάρειν, καὶ ἱμερος, οἰκί' ἔχουσιν.
 Ἐνθαλίης δ' ὀρετῶν δὲ δ' ἄσώμα ὅσαν εἶσαι,
 μέλποντα πάντων τε νόμους, καὶ ἥθια λυδ' νέ
 ἀθανάτων κλείουσιν, ἐπήρατον ὅσαν εἶσαι.
 Αἱ τότε ἴσαν πρὸς ὀλυμπ' ἀγαλλόμεναι ὅπ'ι καλῇ,
 ἀμβροσίη μολπῇ. πόδι δ' ἴαχε γαῖα μέλαινα,

Ὑμνοῦσαις. ἔρατος δὲ ποδῶν ὑπὸ δ' ἄπτος ὀρώρει,
 Νιασομλῶν πατέρ' εἰς ὅμ, ὃ δ' ἔρανῶ ἐμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχωμ βροντῶν, ἥ δ' αἰθαλόγοντα κεραυνόν,
 Καρτέϊ νικῆσας πατὴρα χρόνον. εὐ δὲ ἕκαστα
 Αθανάτοισι δέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέφραδε πμᾶς.
 Ἦ αὖτ' ἄρ' αὖ μῶσαι ἄρδον, ὀλύμπια δ' ὤματ' ἔχουσας,
 Εννέα θυγατῶν μεγάλῃ διὸς ἐκγεγαῦσαι.
 Κλειώτ', ἑυτόρπη τε, θάλεια τε, μελπομένη τε,
 Τόρψιχόρη τ', ὄρατώ τε, πολύμνιά τ', ἔρανία τε,
 Καλλιόπη δ', ἥ δὲ προφέρει σάτη ὅτιν ἀπασάων.
 Ἡ γὰρ καὶ βασιλοῦσιν ἅμ' αἰσθίοισιν ὀπηδ' εἶ,
 Οὐ τινα τιμήσουσι διὸς ἰδραε μεγάλῃσι,
 Γεινόμηνον τ' ἐσιδ' ὡσι διοτρεφέων βασιλῆων.
 Τῷ μὲν ὑδὶ γλώσση γλυκερῶν χείρσιν ἀοιδ' αὖ,
 Τῷ δ' ἔπ' ἐκ σώματ' ὅ ρ' εἰ μείλιχα. οἱ δ' ἐνυ λαοὶ
 Γαῦντόν δ' αὐτὸν ὀρώσι, σφακύνοντα δέμισας
 ἰθείησι δίκῃσιν. ὃ δ' ἀσφαλίως ἀγορεύων,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νεῖκ' ὅ ὤλσα μλῶς κατέπαυσε.
 Τόννα γὰρ βασιλῆον ἐχέφρονες, ὅνεκα λαοῖσι
 Βλαπτομένοισι ἀγορῇ μετὰ τροπα ὄργα τιλοῦσι,
 Ρᾷδ' ὡς μαλακῶσι πῆρα φάμνοι ἐπέεσσιν.
 Εὐχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς, ἰλάσθηντοα
 Αἰδοῖ μείλιχ' ἡ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγομλῶσι,
 Οἷα τε μῶσάων ἱερὴ δόσις ἀνθρώποισιν.
 Εὐ γὰρ μῶσάων, καὶ ἐκβολὰ ἀπόλλων' ὅ,

Ανδρόν

Canentibus hymnos, iucundus uero à pedibus strepitus ex-
citabatur.

Proficiscentium ad patrem suum, qui cœlo imperitat,
Ipse habens tonitru, atq; candens fulmen,

Strenue uicto patre Saturno: bene autem singula
Immortalibus disposuit simul, & indixit honores.

Hec sanè Musæ canebant, cœlestes domos tenentes,
Nonem filia, magno è Ioue prognata:

Clioq; Euterpeq; Thaliaq; Melpomeneq;

Terpsichoreq; Eratoq; Polymniaq; Uraniaq;

Calliopeq; hæc autem excellentissima est omnium.

Hæc enim & reges uenerandos comitatur,

Quemcunq; honoraturæ sunt Iouis filia magni,

In lucem editum, & aspexerint à Ioue nutritorum regum.

Huius quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam,

Huius uerba ex ore fluunt blanda, cæterum populi

Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius fasq;

Rectis iudicijs. hic autem tutò cauteq; loquens,

Statim etiam magnam contentionem scite diremit.

In hoc enim reges prudentes, quod populis

Damnum inferentibus in foro uicissitudinem rerum faciunt:

Facile mollibus appellantes uerbis.

Incedentem uero per cœtum populi deum ueluti, placant

Reuerentia blanda. eminet uero inter ipsos congregatos

Tale Musarum ingens munus hominibus.

À Musis etenim, & cernit seriente Apolline,

Viri cantores sunt super terram, et citharædi:
 Et Ioue uero reges. ille uero beatus, quemcunq; Musæ
 Amant, suavis ei ab ore fluit uox.

Quod si enim quis luctū habēs, recēti dolore saucio animo
 Tristetur, animo dolens, cæterum poëta

Musarum famulus res claras priscorum hominum
 Laudibus uexerit, beatosq; deos qui Olympum incolunt,
 Statim hic rerū animū eius molestantiū obliuiscitur, nec do-
 Meminit, quin cito deflexerunt eum aliò dona dearū. (lorū

Saluete liberi Iouis, date uero amabilem cantilenam:

Celebrate quoq; immortalium diuinū genus, semper existen-
 Qui Tellure prognati sunt, et Cælo stellato, (tium

Noctēq; caliginosa, quos item saluus nutrit Pontus,

Dicite insuper, ut primum dii, et terra, fuerint,

Et flumina, et pontus immensus, æstu feruens,

Astrāq; fulgentia, et cælum latum superne:

Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.

Utq; opes diuiserint, et quomodo honores distinxerint.

Atq; etiam quomodo primum multis implicatum sphaeris to-
 nuerint cælum.

Hæc mihi dicite Musæ, coelestes domos inhabitantes,

Ab initio. et dicite, quodnam primum fuerit illorum.

Primo omnium quidem Chaos fuit, at deinde

Tellus lato pectore prædita, omnium fundamentū solidū sem-

Immortalium, qui tenent iuga niuosi Olympi, (per

Tartaraq; tenebricosa in recessu terræ spaciose:

Atq;

Ἄνδρῶν ἀνδρὶ ἴσασιν ὑπὲρ χθόνα, καὶ κινθαρισαί.
 Ἐκ δὲ Διὸς, βασιλῆων. ὃ δ' ὄλβιόν, ὅμ τινα μῦσαι
 φιλοῦνται. γλυκὲρ ἢ οἱ ἄρ' σόματόν, ῥέει αὐδ' ἡ.
 εἰ γὰρ τις καὶ πόντῳ ἔχωρ, νεοκῆδ' εἰ θυμῷ
 Ἀχέται ἱερὰ δὶ λῶ ἀκαχημίδι, αὐτὰρ ἀοιδὸς
 Μουσάων θεράπων κλεία πῶτόρων ἀνθρώπων
 ὕμνήσῃ, μάκαράς τε θεῶς, οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν,
 Ἄψ' ὅγε δυσφρονέων ὑπὲρ λήθεται, ὃ δ' ἔτι κηδ' ἔων
 μέμνηται. ταχέως δὲ πρὶ τραπεδῶρα θεάων.

Χαίρετε τέκνα Διὸς, δότε δ' ἱμῶροισαν ἀοιδ' ἡ.
 Κλείετε δ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος, ἀσγ' ἔόντων,
 οἱ γῆς δ' ἐγγύοντο, καὶ ἔρανος ἀστερόεντόν,
 Νυκτὸς δὲ δ' ὀφειρῆς, ὃς δ' ἄλμυρός ἐστι φε πόντος.
 εἴπατε δ' ὡς τὰ πρῶτα θεοί, καὶ γαῖα γένοντο,
 καὶ ποταμοί, ὃ πόντος ἀπείριτος, οἷδιματι θύων,
 Ἀστρά τε λαμπετόωντα, καὶ ἔρανος θυρὺς ὑπὲρ βην.
 οἳ τ' ἐκ τῆς ἐγγύοντο θεοί, δ' ὠτῆρῶν ἱάων.
 ὣς τ' ἀφινος δ' ἄσαντο, καὶ ὡς τιμὰς δίδοντο,
 ἦ δὲ ὃ ὡς τὰ πρῶτα πολὺ πῆυχον ἔχον Ὀλύμπου.
 ταῦτά μοι ἴσατε μῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 Ἐξ ἀρχῆς. καὶ εἴπαθ' ὅ, πῃ πρῶτον γένετ' αὐτῆς.

Ἡ τοι μὲν πρῶτιστ' αἰὲς γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα
 γαῖ' ὑρὺς ἐγενότο, πάντων ἐσθ' ἀσφαλὲς αἰεὶ
 ἀθανάτων, αἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντόν Ὀλύμπου,
 τάρταρον τ' ἀερόεντα μυχῷ χθονὸς ὕδρου δ' αἰετς,

Η δ' ὄρος, ὅς κ' ἄλλης θ' ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμελὴς πάντων τε θεῶν, πάντων τ' ἀνθρώπων,
 Δάμναται ἐν στήθεσι νόον καὶ ἐπίφρονα βούλῃ.
 Ἐκ χάρτος δ' ὄρεός τε, μέλαινα τε νύξ' ὄζεγγοντο.
 Νυκτὸς δ' αὖτ' αἰθήρ τε καὶ ἡμέρη ὄζεγγοντο,
 Οὐς τέκε κισσαμένη ὄρεϊ Φιλόπητι μεγείσα.
 Γαῖα δ' ἔρι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἴσος ἑαυτῇ
 Οὐρανὸν ἀστερόενδ' ἵνα μὴ πόρῃ πάντα καλὴ ᾖ,
 Ὀφρ' εἴη μακάρεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γένετο δ' ὕδα μακρὰ, θεῶν χεῖρας ἐναύλους
 Νυμφάων, αἵ νάισιν αὖ ὕδα βροσέοντα.
 Ἡ δὲ καὶ ἀπὸ γῆρας πέλαγος τέκον, οἷδ' ματι θυῶν
 Γόντον, ἅτ' ὁ Φιλόπητος ἐφίμερε. αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανῷ δυνηθεῖσα, τέκ' ὠκεανὸν βαθυδίνῳ,
 Κροῖόν τε, κρεῖόν θ', ὑπερίονά τ', ἰαπετόν τε,
 Θείαν τε, ρείαν τε, δέμιον τε, μνημοσύνῳ τε,
 Φοῖβῳ τε χρυσοσέφανον, πηθύῃ τ' ὄρατεινῳ.
 Τὸς δὲ μετ' ὀπλότατος γῆρας κρόνος ἀγκυλομήτης,
 Δεινότατος παίδων. θαλερόν δ' ἤχθηρε τοκῆα.
 Γένετο δ' αὖ κύκλωπας, ὑπερβίον ἥτορ ἔχοντας,
 Βρόντῳ τε, σιρόπῳ τε, ἔαργ' ἰω ὀβριμόθυμον.
 Οἱ Ζεὺς βρόντῳ τ' ἔδδσαν, τδύξαντε κεραυνόν.
 Οἱ δ' ἠέρι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν,
 Μῆνος δ' ὀφθαλμός μέσσω ἐπέκειτο μετώπῳ.
 Κύκλωπας δ' ὄναμ' ἦσαν ἐπ' ὠνυμ), ὅν κ' ἄρα σφίμα

Κυκλο-

Atq; Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens cunctis et omnium deorum, et omnium hominum,
 Domat in pectoribus animum, et prudens consilium.
 Ex Chao uero Erebusq; nigraq; Nox editi sunt.
 Nocte porro tam Aether quam Dies prognati sunt:
 Quos peperit, ubi concepisset Erebo amore mixta.
 Terra uero primum quidem genuit parem sibi
 Caelum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
 Utq; esset beatis dijs sedes tuta semper.
 Genuit praeterea montes altos, dearum gratas speluncas
 Nympharum, quae habitant per montes concauos.
 Atq; etiam infrugiferum Pelagus peperit, unda concitatum
 Pontum, absq; amore desiderabili. ceterum deinde
 Caelo concumbens, peperit Oceanum profundos uortices habentem,
 Coeumq; Creumq; Hyperionemq; Iapetumq;
 Theamq; Rheamq; Theminq; Mnemosynemq;
 Phœbenq; aurea corona insignem, Tethynq; amabilem.
 Hos uero post natum minimus natus est Saturnus uaser,
 Accerrimus inter liberos. floridū aut odio prosequeretur pater.
 Porro genuit et Cyclopes, magnū cor habentes: (rentem.
 Brontemq; Asteropeamq; et Argen forti animo praeditam.
 Qui Ioui et tonitru dederunt, et fabricarunt fulmen.
 Hi sanè per alia dijs similes erant,
 Unus uero oculus media positus erat fronte.
 Cyclopes uero cognomento erant, eo quod ipsorum
 h s Circu-

Circularis oculus inerat fronti.

Roburq; & uires, & molimina erant in operibus.

Alij demde è Tellure & Cælo prognati sunt

Tres filij magni & praeualidi, non nominandi,

Cottus, Briareusq;, Gygesq;, superba proles.

Quorum centum quidem manus ab humeris prominebant,

Inaccessæ, capita uero unicuiq; quinquaginta

Ex humeris procreuerant, super robustos artus.

Robur autem immensum, ualidum, magna in forma.

Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,

Vehementissimi filiorum, suo uero infensi erant parenti

Ab initio, & hos quidem ut quisq; primum nascebatur,

Omnes occultauit, & ad lucem non submisit,

Terræ in latebris, malo autem oblectabatur opere

Cælum. ipsa uero intus ingemiscebat Terra uasta,

Arctata: dolosam uero malamq; excogitauit artem.

Statim uero cum edidisset foetum, ex cano adamante

Fabricauit magnam falcem, edixit uero charis liberis.

Dixit autem, sumpta fiducia, caro moerens corde:

Filij mei, & patris nefarij, si uolueritis

Parere, patris malam ulciscemur contumeliam

Nostri. prior enim indecentia machinatus est opera.

Sic dixit. illos uero omnes inuasit metus, neque quisquam il-
lorum

(futus

Locutus est. cōfirmato animo tandem magnus Saturnus uer-

B' contrā uerbis compellauit matrem castam.

Oma-

Κυκλοτορὴς ὀφθαλμὸς ἐν ᾧ κεκοιμήτω.
 Ἰχὺς τ' ἠδὲ βίη, καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ὄρκοις.
 Ἄλλοι δ' αὖ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ δ' ἐξεργάζοντο,
 Τρεῖς παῖδες δὲ μεγάλοι καὶ ὀβριμοί, ὅκ ὀνομαστοί,
 Κόπρος τε, Βελάρειός τε, γύγης δ' ὑπερήφανα τέκνα.
 Τῶν, ἑκάστου μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἰέσαντο.
 Ἀπλάσοι, κεφαλὰς δὲ ἑκάστω ποντήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ὑπὲρ σιβαροῖσι μέλεισιν.
 Ἰχὺς δ' ἄπλανετο, κρατορὴ, μέγαλα ὑπὲρ αἶσα.
 Οσοὶ γὰρ γαίης τε καὶ οὐρανοῦ δ' ἐξεργάζοντο,
 Δεινότατοι παῖδες ὧν, σφετόρων δ' ἤχθοντο περὶ
 Ἐξ ἀρχῆς. καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γήεντο,
 Πάντας ἀκρεύνῃασκε, καὶ δὲ φάος ἐκ ἀνίσκει,
 Γαίης ἐν ἑδυσμῶνι. κακῶ δ' ἐπιτόρπετο ὄργη
 Οὐρανοῦ, ἧ δ' ἐν τῷ σοναχίζετο γαῖα πελώρη,
 Στεινομένη. δολίην δὲ κακίῳ ἐπιφρέασατο τέχνην.
 Αἶψα δὲ ποίησεν γῆν πολὺν ἀδ' ἀμαντόν,
 Τόλξε μέγα δρόπανον, καὶ ἐπέφραδε πασι φίλοι.
 Εἶπε δὲ θαρσύνουσα, φίλον τετιμωμένον ἦτορ. (σιμ.)
 Παῖδες ἐμοί, καὶ πατρός ἀταδάλου, αἰεὶ ἐθέλητε
 Πάθειναι, πατρός γε κακίῳ πιαίμεθα λώβῳ
 Ὑμετέρῳ. πρότορ γὰρ ἀεικία μήσαντο ὄργη.
 Ως φέρο. οὗ δ' ἄρα πάντας ἔλκεν δ' ἑός, ὅδ' ἐπὶ αὐτῷ
 Φέγετο. θαρσύνουσα δὲ μέγας χρόνος ἀγκυλομήτης,
 Αἶψα αὖτις μύθοισι πρὸς αὐτὰς μετόρε κακίῳ.

Між,

Μῆτορ, ἐγὼ κεν γῶν γ' ὑποχόμεν' ὅτε τέλειμα
Εργον, ἐπεὶ πατρός γε διυσανύμεν ὅκ' ἀλεγίζω
Ἡμετέρου, πρότορ' ὅτ' γὰρ αἰκία μήσοιτο δῖγα.

Ὡς φάτο, γήθησε δὲ μέγα φρεσὶ γαῖα πελώρη.
Εἶπε δ' ἐμὴν κρύψασα λόχῳ, ἤνεθκε δὲ χεῖρ
Ἀρπύην κερχαρόδοντα, δόλον δ' ὑπεθήκατο πάντα.
ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων μέγας ὕρανος, ἀμφὶ δὲ γαίῃ
Ἰμείρων φιλόπτητ' ἐπέχθρ'. Ἐὶ δ' ἔτανύθη
Γαῖντε, ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο παῖς αἰρέξατο χεῖρ
Σκαιῆν, δεξιότῃ δὲ πελώριον ἔλαβον ἄρπυν,
Μακρύν, κερχαρόδοντα. Φίλον δ' ἀπὸ μήδεα πατρός
Εοσυμνίως ἤμπεσε, πάλιν δ' ὀρίψε φέρεσθαι
Εξοπίσω, τὰ μὲν ὅτι ἐτώσια ἔκφυγε χεῖρος.
Οοσαι γὰρ ῥαδάμιγχις ἀπέσυθεν αἵμα τόσσαι,
Γάσας δ' ἔφατο γαῖα. πόδι πομπῶν δ' ἤναι τῶν,
Γαῖνα τ' εἰννῦς τε κρατάραις, μεγάλας τε γίγαντας,
Τεύχεσι λαμπομνίαις, δόλιχ' ἐγχεα χερσὶν ἔχοντας.
Νύμφας δ', ἃς μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
Μήδεά δ' ὡς τοπρῶτον ἀρτμήξας ἀδ' ἀμάντου
Κάββαλ' ἐπ' ἠπείροιο πολυκλύσω ἤνι πόντῳ.
Ὡς φέρετ' ἀμπέλαγος πύλων χρόν), ἀμφὶ δὲ λδυνός
Αφρός ἀπ' ἀθανάτο χροός ὠρνυτο. Ἰδὲ δ' ἤνι κούρη
Εὐρέφθη, πρῶτον δὲ λυθῆροισι θεοῖσι
Επλήθρ'. ἤνθη ἐπειτα πόριζόντων ἱκθρὸν κύπθον.
Εκ δ' ἔβη αἰσθήη καλὴ θεός, ἀμφὶ δὲ ποῖν

Προσίμ

Mater, ego certe hoc in me recipiens peragam
Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo,
Nostrum: prior enim indigna meditatus est opera.

Sic dixit. gauisa est autem ualde animo **T**ellus ingens.
 Collocauit autē ipsum celans in insidijs. indidit uero manus
Falcem asperis dentibus: dolo autem instruxit omni.
Penit aut noctem adducens magnū Cælū, undiq; uero terræ
 Cupiens amorem imminebat, et sanè extentum est
Passim: tunc ex insidijs filius præhendit manu
 Sinistra, dextra uero immanem cepit falcem
 Longam, asperos dentes habentem, chariq; genitalia patris
 Festinanter demessuit. rursūq; abiicit, ut ferretur
 Ponē. illa quidem non incassum elapsa sunt manu.
 Quotquot enim guttæ proruperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra. circumuolutis autem annis,
 Produxit Erinyes ualidas, magnosq; Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasq; quas Melias uocant, super immensam terram.
 Testiculosq; ut prius resectos, adamantem
 Deiecit circa Epirum undis agitatum in pontum.
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore, circum circa ue-
 ro alba

Spuma ab immortali corpore ferebatur, in quo puella
 Innutrita est. primum uero ad Cytheras diuinas
 Vehabatur, inde tum circumfluam peruenit ad Cyprium.
 Prodiit uero ueneranda formosa dea, circum uero

Pedibus

Pedibus sub mollibus herba crescebat: Aphroditē aut ipsam
 Spuma prognatā deam, et decorā pulchris sertis Cythereā,
 Nominant tam dii quā homines: eo quod in spuma
 Nutrita est. sed Cytheream, quod appulit Cytheris.
 Cyprigenam uero, quod nata est undosa in Cypro.
 Atq; amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
 Hæc Amor comitatus est, et Desideriū sequebatur pulchrū,
 Natam primum, et deorum ad cœtum euntem.
 Hunc uero ab initio honorem habet, atq; sortita est
 Partem inter homines et immortales deos,
 Virgineas confabulationes, et risus, et deceptiones,
 Oblectationemq; suauem, et amicitiam, blanditiâq;.
 Pater uero Titanes cognomento uocabat,
 Filios arguens, magnum Cœlum, quos genuit ipse,
 Dictitabat porro, nocentes ex proterua magnum patrasse
 Facinus, cuius deinceps ultio in posterum futura sit.
 Nox præterea peperit odiosum Dolorē, et Parcam atram,
 Et Mortem. peperit etiam Somnum, peperit uero agmen
 Somniorum,
 Non ulli condormiens dea peperit Nox obscura.
 Rursus postea Bellum, et Acumnam dolore plenam,
 Hesperidesq; quibus mala ultra inclitum Oceanum
 Aurea pulchra curæ sunt, ferentesq; arbores fructus:
 Et fatales deas, et Parcas genuit immites,
 Clothoq; Lachesiâq; et Atropon. quæ mortalibus
 Editis impertiunt quod habent boniue maliue,

Quæq;

Πρωτὴν ὑπὸ γαστροῖσιν ἀΐξω. τὴν δ' ἀφροδίτῳ,
 Αφρογχεῖω τε θεῶν, καὶ εὐσεφανοῦ κυβέρειαν,
 Κικλίσκονσι θεοὶ τε καὶ ἀνέροβ. ὅν κ' ὦν ἀφρῶ
 Θρέφθη. αὐτὰρ κυβέρειαν, ὅτι πρῶσ' ἐκυσσε λιυθήροισι.
 Κυπρωγχεῖαν δ' οὐ γήραιο πλυνκλύνσαι ὦνι κύπρω.
 Ἡδὲ Φιλομμειδ' ἔα, ὅτι μειδ' ἔωρ ὄξεφα αὐτῇ.
 Τῇ δ' ὄρος ὠμάρτισε, καὶ ἱμερος ἔσσω ἑκαλὸς
 Γινομένη τὰ πρῶτα, θεῶν τ' οὐ φύλιν ἴσκει.
 Ταύτῃ δ' ὄξ' ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἡδὲ λείλογχε
 Μοῖραν ὦν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Παρθένους τ' ὁαῖρας, μειδ' ἡματὰ τ', ὄξ' ἀπάτας τε,
 Τέρψιν τε γλυκερίῳ, Φιλότητά τε, μαλιχίην τε.
 Τὸς πατὴρ τιτῶας ἐπὶ κλησὶν καλέσθην,
 Παῖδας νεκείων μέγας ὄρανός, ὃς τέκον αὐτός.
 Φάσκει δὲ, τιταίνοντας ἀταδάλιν μέγα ῥέξαι
 ἔργον. τοῖο δ' ἔπειτα τίσι μετόπισθεν ἴσιδαι.
 Νύξ δ' ἔτεκε συγχερόν τε μόρον, καὶ λῆρα μέλαινα.
 Καὶ θάνατον. τέκε δ' ὕπνον, ἔπικτε δὲ φύλιν ὀνεί-
 οῦ τιτι κοιμηθεῖσα διὰ τέκε νύξ ὄρεβγνῆ. (ῥωμ.
 Δούτερον αὖ μῶμον, καὶ οἷζυν ἀλγινόεσαν,
 Εσπερίδας δ' αἶς μῆλα πέρην κλυτὸν ὠκεανοῖο
 Χρύσεα καλὰ μέλισσι, φέροντά τε δ' ἐνδρῶα καρπὸν.
 Καὶ μοίρας, καὶ λῆρας ἐγείνατο νηλιοποινας,
 Κλωθῶν τε, λάχισιν τε, ἑὶ ἄτροπον. αἶ τε βρατοῖσι
 Γεινομενάισι διδοῦσιν ἔχων ἀγαθόν τε κακόν τε,
 Αἶτ'

Αἶτ' ἀνδρῶν τε διῶν τε Πριάμειας ἐφ' ἑπύσσειαν
 Οὐδέ ποτε λήγουσι θιάε δ' εἰνοῖο χόλου,
 Γέρν γ' ἀπὸ τοῦ, δ' ὥωσι κακῶ ὅπιν, ὅς τις ἐμαρτή.
 Τί τε δὲ καὶ νέμειν, πῆμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὅλη, μετὰ τ' ἡ δ' ἀπάτλιν πέκε, ὅτι φιλόπτητα,
 Γῆρας τ' ἐλόμνον, καὶ εἰν τέκε καρτορόθυμον.
 Αὐτὰρ ὅρις συγερὴ τέκε μὲν πόνον ἀλγινόεντα.
 Λήθω τε, λήμον τε, καὶ ἄλγεα δ' ἀκρυόεντα.
 Υσμίνες τε, φόνους τε, μάχας τ', ἀνδροκτασίας τε,
 Νείκεά τε, ψεύδ' εἰας τε λόγους, ἀμφιλογίας τε.
 Δυσσασίην, ἄτλιν τε, σωήθεις ἀλήλοισιν.
 Ορκῶν δ', ὅς δ' ἢ πλείστον ὑπὸ χθονὶς ἀνθρώπους
 Γημάνει, ὅτε λήν τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμόσῃ.
 Πηρέα τ' ἀψύδλεια καὶ ἀληθεῖα γέιναι το πόνους,
 Προβύτατον παίδων. αὐτὰρ καλέουσι γέροντα,
 Οὐνεκα νημερτῆς τε καὶ ἥπιος, ὃ δὲ θεμισίῳ
 Διέταται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια δ' ἰνέα οἶδ' ὄν.
 Αὔρις δ' αὖ θάύμαντα μέγαν, ὅτι ἀγνώστα φόρκυν,
 Ταῖς μισγόμενος, καὶ κητὴ καλλιπάρηον,
 Εὐρυβίλιν τ' ἀδ' ἀμάνους ἐνὶ φρεσὶ θυμὸν ἔχουσιν.
 Νηρηῶν δ' ἐγγύοντο μεγέλει τε τέκνα δειάων,
 Πάντα ὅν ἀτρογέτω καὶ δ' ὠρίδης ἠὲ νόμοιο,
 Κέρης ὠκεανοῖο τελέοντος ποταμοῖο.
 Πρωτόν τ', ὀνκράτη τε, σαώ τ', ἀμφιτρίτη τε,
 Εὐδ' ὄρη τε, θίπες τε, γαλήνη τε, γλαῦκη τε,

Κυμο-

Quæq; hominumq; & decorũ transgressiones insequuntur:
 Nec unquam desinunt deæ & uehementi ira,
 Priusquã rependerint alicui malam iram, quisquis peccarit.
 Peperit præterea & Nemesis, nocumentum mortalibus ho-
 minibus,

Nox pernicioſa. post hæc; Fraudẽ enixa est, & Amicitia,
 Seniumq; noxium, & Contentionem peperit pertinacem..
 Cæterum Cõtentio odiosa peperit quidem Laborẽ moleſtũ,
 Obliuionemq;, Pestemq;, & Dolores lachrymabiles,
 Pugnasq;, cadesq;, præliaq;, stragesq; uirorum,
 Iurgiaq;, mendacesq; sermones, disceptationesq;,
 Licentiam, Noxamq;, familiares inter ſeſc.
 Iuramentumq;, quod plurimum terreſtres homines
 Ledit, quando quiſpiam uolens peierauerit.

Nereumq; alienum à mendacio, et ueracem, genuit Pontus:
 Maximum nati ſuorum filiorum. ſed uocant grandæum,
 Eo quod uerus atq; placidus, nec iuris & æqui
 Obluiſcitur, ſed iuſta & manſueta conſilia nouit.

Deinde ruruſum Thaumantẽ inſignem, & fortem Phorcim,
 Terræ commiſtus, & Ceto pulchris genis præditam:
 Eurybiamq;, adamantis in pectore animum habentem.

Ex Nereo porro prognati ſunt perquã amabilis ſoboles
 Ponto in infructuoſo, & Doride pulchricoma, (dearum
 Filia Oceani, perfecti exuperantisq; fluuij:
 Protoq;, Eucrateq;, Saoq;, Amphitriteq;,
 Eudoraq;, Thetisq;, Galeneq;, Glaucq;.

Cymothoë, Spioë, Thoë, Thaliaë, incunda.
 Et Melita amabilis, et Eulimene, et Agaue,
 Pasitheaë, Eratoë, et Eunice roscis cæbitis nitida.
 Dotoë, Protoë, Pherusaë, Dynameneë,
 Nesæaë, et Actæa, et Protomedia.
 Doris, et Panope, et speciosa Galatea.
 Hippothoë lepida, et Hipponoë roscis ulnis præ-
 dita.

Cymodocëë, quæ fluctus in obscuro ponto,
 Et flatus diuinorum ventorum, unâ cum Cymatolege.
 Facile mitigat, et pulchros talos habente Amphitrita.
 Cymoë, Eioneë, pulchreë coronata Halimede.
 Glauconomeë remidens, et Pomoporia,
 Liagoreë, et Euagore, et Laomedia.
 Polynomeë, et Autonome, et Lysianassa,
 Euarneë, tam indolis grata, quam inculpata formæ.
 Et Psamathe decora corpore, diuinaë Menippe.
 Nesôë, Eupompeë, Themistoë, Pronoeë:
 Nemertesë, quæ patris habet animum immortalis.
 Hæ quidem ex Nereo inculpato procreata sunt,
 Filie quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thetis uero Oceani profundiflui filiam
 Duxit Electram, hæc autem celerem peperit Erinnymen,
 Pulchricomasë, Harpyas, Aelloë, Ocypetenë,
 Quæ uentorum flamina, et aures assequuntur
 Pernicibus alis, in coelo enim degentes uolitant.

Phor-

Κυμοβόη, αὐαίαντε βοή, θαλίη τ' ὀρέουσα.
 Καὶ μελίτη χαρίεσσα, καὶ δουλινύα, καὶ ἀγαυή.
 Γασσιδίη τ' ὀρατὴ τε, καὶ δυναικὴ ῥοδόπηχυς.
 Δωτὴ τε, πρωτὴ τε, φέρουσα τε, διναιμὴν τε,
 Νησαίη τε καὶ ἀκταίη, καὶ πρωτομήδεια.
 Δωρίς, καὶ παυόπη, καὶ δυνειδὴς γαλάτεια.
 Ἰπποβόη τ' ὀρέουσα, καὶ ἱππονόη ῥοδόπηχυς.
 Κυμοδόκη δ' ἡλύματ' ὅν ἡεροειδ' εἰ πόντῳ,
 Γνοίης τε ζαδείῳ ἀνέμων σὺν κυματολάγῃ,
 Ρεῖα πρηύνει. καὶ εὖσφύρω ἀμφιτρίτη.
 Κυμὼ τ' ἡϊόνη τε, εὐσεφανός δ' ἀλιμνός η.
 Γλαυκωνόμη τε φιλομήδης, καὶ ποντοπόρεια.
 Λειαγόρη τε, καὶ δυνάγορη, καὶ λαομήδεια.
 Γυλιωόμη τε, καὶ αὐτόνομη, καὶ λυσιάνεσσα,
 Εὐαφνὴ τε φυλὴ τ' ὀρατὴ, καὶ εἶδ' ἑ ἀμυμῶ.
 Καὶ ψαμάθη χαρίεσσα δέμας, δίν τε μελίπη.
 Νησὼ τ' ὀπόμπη τε, θεμιστὴ τε, πεινόνη τε,
 Νημορτής δ' ἡ πατρός ἔχει νόον ἠθανάτοιο.
 Αὐτοὶ μὲν κρηῶν ἀμύμονος ὀξεγμόντο,
 Κῆραι ποντήκοντα, ἀμύμονα δ' ἔγ' εἶδ' ἔχει.
 Θαῦμας δ' ὀκίανοιο βαθυρρεῖται βύγατρα
 Ηγαγε τ' ἠλίκτρίω. ἡ δ' ὀκείαν τέκον ἰεμ,
 Ηὔκωμος δ' ἄρπυας, ἀλλὰ τ' ὀκυπύττω τέ,
 Ἀρ' ἀνέμων πνοιῇσι καὶ οἰωνοῖς ἀμ' ἐπονται,
 Οκείης πηγεύγασι μεταχρόνιαι γὰρ ἱαλλοι.

Φόρκυϊ δ' αὖ κητὰ γράϊας τέκε καλλιπῆρες,
 Εκ γῆραις πολιὰς, τὰς δ' ἠ γράϊας καλέουσιν
 Αθάνατοί τε θεοί, καμὰ τ' ὄρχόμενοι ἄνθρωποι.
 Γεφραδ' ὡ τ' εὐπεπλον, σφινώτε κροκόπεπλον,
 Γοργούς δ', αἰ νάισι πέρλω κλυτὸ ὠκεανοῖο,
 Εξαπὴ πρὸς νυκτός, ἴν' ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
 Σθγνώτ', θυρυάλη τε, μέδουσά τε, λυγρὰ παθῶσιν.
 Ἡ μὲν ἐκμ θνητῇ, αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ ἀγῆρας
 Αἱ δ' ὕο. τῇ δὲ μὴ πῦρ λέξατο κυανοχαῖτης,
 Ερ μαλακῶ λειμῶνι, καὶ ἀνθεσιν εἰαρινοῖσι,
 Μεχθεῖς καλλιρῶν κόρη ἑλυτὸ ὠκεανοῖο.
 Τῆς δ' ὅτε δ' ἠ πόρσεύς κεφαλῶν ἀπιδ' ἄρετόμοσιν,
 Εξέθαρε χρυσάορ τε μέγας, καὶ πύγασος ἱππῶ.
 Τῷ μὲν ἐπ' ὠνυμορ ἰώ, ὅτ' αὖ ὠκεανὸς πόδι πηγὰς
 Γάνειδ'. ὁ δ' ἄορ χύσειορ ἔχεν μετὰ χερσὶ Φίλῃσι.
 Χ' ὡ μὲν ἀρπῆα μὲν πῶν χθόνα μκτόρα μῆ
 Ἰκετ' ὅν ἀθανάτους, ζῆυός δ' ἐν δ' ὡμασι νάει, (λαμ,
 Βροντῶν τε, σεροπῶν τε φέρων διέ μκτόγοντι.
 Χρυσάορ δ' ἔτεκε τρικέφαλον γηρυονῆα.
 Τὸν μὲν ἄρ' ὄζσν ἀειξε βίη ἥρα κλείη,
 Βασί παρ' εἰλιπόδεσι πόδι ῥῥύτω εἰν ὄρυθαι
 Ἡματι ἴει, ὅτε πόρ βὺς ἥλασεν θυρυ μετ' ὡπους
 Τίρμωδ' εἰς ἱερῶν, δ' αβὰς πόρορ ὠκεανοῖο,
 Ορθὸν τε κτείνας, καὶ βυκόλορ θυρυτίωνα,
 Σταθμῶ ἐν ἡεσόγοντι, πέρλω κλυτὸ ὠκεανοῖο.

Phorcyi post hæc Ceto Grææ peperit pulchris genis prædi
 A partu canas, quas ob id Grææ uocant (lat,
 Immortalesq; dij, humiq; incedentes homines.
 Pephredoq; pulchro peplo indutâ, Eryoaq; croceo peplo in
 signem,
 Gorgonesq; quæ habitant ultra celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argute,
 Sthenoaq; Euryaleq; Medusaq; grauiâ perpeffa.
 Ipsa quidem erat mortalis, ast aliæ immortales, et senio non
 obnoxie,
 Dne. cū una concubuit ceruleâ caesariem gestans Neptunus
 In molli prato et floribus uernis,
 Mixtus Callirhoæ filia nobilis Oceani.
 Eius cum Perseus caput amputasset,
 Promicuit Chrysaor magnus, et Pegasus equus.
 Huic quidem cognomentum erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: ceterum hic ensẽ aureũ tenebat manibus cha
 Et ille quidẽ cū auolasset, relicta terra matre malorum, (ris.
 Peruenit ad immortales, Iouis uero in domibus habitat,
 Tonitruq; et fulgur ferens Ioui prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Geryonem.
 Illum quidem armis exiit uis Herculana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia,
 Die illo, cum boves egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacram, emensus iter Oceani,
 Orthoaq; interfecto, et bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclitum Oceanum.

Ipsa insuper peperit aliud quid ingens, perplexū, nihil simile
 Mortalibus hominibus, neq; immortalibus dijs,
 Specu in concauo, diuinam animo infracto Echidnam,
 Dimidia parte quidem Nympham, oculos torquentem in o-
 mnes partes, pulchris genis spectabilem:
 Dimidia item parte ingentē serpentē, horrendūq; magnūq;
 Varium, crudis uescentem, diuinæ sub cauernis terræ:
 Illic uero ei specus est in imo, caua sub petra,
 Procul ab immortalibusq; dijs mortalibusq; hominibus,
 Ibi sanē ei destinarunt dii inclitas domos incolere.
 Atq; coërcebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis Nympha, et senio illesa perpetuo.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore,
 Vehementē et uiolentū uentū limis oculis cōtuenti puella.
 Illa uero grauida facta, peperit fortes filios,
 Orthum quidem primo canem peperit Geryoni.
 Iterum secundo edidit partu immensum, minime effabilem,
 Cerberum cruda deglutientem, Plutonis canem, etream no-
 cem emittentem,
 Quinquaginta capitum, impudentemq; fortemq;
 Tertio, Hydram genuit, odiosa edoctam,
 Lerneam, quam enutriuit dea albis ulnis prædita Iuno,
 Insatiabiliter indignans uirtuti Herculanæ,
 Ac illam quidem Iouis filius occiderat sæuo ferro,
 Amphitryoniades, cum bellicoso Iolo,
 Hercules ex consilijs Minervæ prædatrix.
 Tum ipsa Chimæram peperit, spirantem terribilem ignem,
 Tru-

καὶ ἔτιχον ἄλλο πέλωρον, ἀμύχανον, ὅσον ἰσοῦς
 θνητοῖς ἀνθρώποις, ὅλ' ἀθανάτοις θεοῖσι,
 Σπῆνι γλαφυρῷ, θείῳ κρατόφρονι ἔχιδνα,
 Ἡμῶν μὲν νύμφῳ ἐλικώνιδ' α, καλλιπάρῳ,
 Ἡμῶν δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μέγαν τε,
 Γοκίλον, ὠμὸν, ζαθέης ὑπὸ λούθει γαίης.
 Ἐνθα δὲ οἱ αὐτὸ ὅτι κάτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλὸς ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
 Ἐν δ' ἄρ' αἱ οἱ δ' ἄσαντο θεοὶ κλυτὰ δ' ὅματα ναίειν.
 Ἡ δ' ὄρνυτ' εἰς ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὰ ἔχιδνα,
 Αθάνατ' ὀνύμφῃ, καὶ ἀγύρατ' ἡμᾶτα πάντα.
 Τῇ δὲ τυφέωνι φασὶ μέγ' ἔμμεναι ὅν Φιλόπτερι,
 Δεινόν δ' ὕβρισι καὶ ἀνέμον, ἐλικώνιδι κόυρη.
 Ἡ δ' ὑποκνοσάμεν, τέκερ κρατόφρονα τέσσα.
 Ορθὸν μὲν πρῶτον κυῖα γένετο γενεονί.
 Δοῦτόφρον αὖτις ἐπικτὸν ἀμύχανον ὅπ' φαταῶν
 Κέρβερον, ὠμὸν, αἰδέω κυῖα χαλκίοφρονον,
 Γοντηκόντα κεφαλῶν, ἀναιδέα τε κρατόφρον τε.
 Τὸ τρίτον, ὕδρῳ αὖτις ἐγένετο, λυγρὰ ὀδύνην,
 Λοβναίῳ, ὃν βεῖπε θεὰ Λοσυκώλην ὀφρη,
 Απλοτὸν κοτίσσα βίη ἥρα κλειή.
 Καὶ τέτ' ἄρ' αἱ οἱ δ' ἄσαντο θεοὶ κλυτὰ δ' ὅματα ναίειν,
 Αμφίτρονιόδεα, σὺν ἀρμυρίῳ ἰολάῳ,
 Ἡρακλῆος, Βελήϊσι καὶ Ἀθλῶναιος ἀγέλαος.
 Ἡ δὲ χίμαιραν ἐπικτὸν, πένεσαν ἀμαμαχέων πύρ,

Δεινὸν τε μέγαλιν τε, ποδάρκῃα τε κρατερὸν τε,
 τῆς δ' ὤψει κεφαλῇ μία ῥ' χαροπόιο λείοντος,
 ἡ δὲ χιμαίρης, ἥ δ' ὄψις κρατόροιο δράκοντος.
 πρόσθε λίων, ὀπίθην δὲ δράκων, μέσθῃ δὲ χίμῃ.
 Δεινὸν ἀρπνέεισσι πυρὸς μὲν αὖθις αἰθομένοιο.
 Τὼ μὲν πῆγασθ' εἶλε, εἰ δὲ λὸς βελλεροφόντης,
 ἡ δ' ἄρ' αὖ σφίγ' ὀλοὴν τέκε, καὶ δ' μείοισι μ' ὀλέθρου,
 οὐδ' ἔποδ' ἐμθεῖσα νημειάου τε λείοντα,
 τὸν ῥ' ἦρ' ἐβρέψασα, δῖος κυδ' νηὶ πρῶκ' οἴτις,
 Γραιβοῖσι κατ' ἔνασσε νημείης πῆ μ' ἀνθρώποις.
 ἔνθ' ἄρ' οὐ γ' οἰκίῳ, ἐλεφαίρεσσι φύλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέων τροχόιο νημείης ἥ δ' ἀπέσαντ' αὖ.
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης ἥρα κληείης.
 Κητὴ δ' ὀπλοτάτορ, φόρκυι φιλόπητι μῆγ' εἶσα,
 γένετο, δεινὸν ὄψιν, ὅς ἐβενῆς ἐδύθει γαίης,
 Γείρασι μὲν μεγάλοις παγχρύσεια μῆλα φυλάσσει.
 Τὸ το μὲν ἐκ κητὸς καὶ φόρκυος γένετ' ὅσι.
 Τηθύς δ' ὠκεανῷ ποταμὸς τέκε δινέωντας,
 Νείλεω τ', ἀλφειῷ τε, καὶ ἠείδ' ἀνὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, μαίανδρον τε, καὶ ἴστρον καλλιρρέετον,
 Φάσιμ τε, ῥήσορ τ', ἀχελαιοῖον ἀργυροδίνην.
 Νέασον τε, ῥόδιόν θ', ἀλιόκμονά θ', ἐπ' ἄπορόν τε,
 Τελωϊκόν τε, καὶ αἰσικτον, θεῖον τε σιμοῦντα,
 Ρίωϊόν τε, καὶ ἔρμον, εὐρείην τε καῖνον,
 Σαργαεῖον τε μέγαν, λάδονά τε, πρὸ θήϊόν τ',
 Εὐκρόν τε,

Troemq; magnamq; pernicemq; ualidamq;

Illi erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,

Alterum capelle, tertium uero serpentis robusti draconis.

A fronte leo, pone uero serpens, media uero capra:

Horrende efflans ignis robur ardentis.

Hanc quidem Pegasus coepit, et strenuus Bellero-phontes.

Illa sane Sphingem exitialem peperit, Thebanis perniciem.

Ab Ortho subacta: Nemeamq; leonem,

Quem Iuno cum enutriuisset, Iouis ueneranda uxor,

In locis fertilibus collocauit Nemea, cladem hominibus.

Ibi sane hic commorans decipiebat tribus hominum,

Imperans cauernosa Nemea, atq; Ape-santi.

Sed ipsum robur domuit uirtutis Herculanæ.

Ceto uero minimum natus cum Phorco amoris indulgens

Peperit, grauem serpentem, qui obscura latibulis terra,

Finibus in amplis prorsus aurea mala custodit.

Hoc quidem ex Ceto et Phorco genus est.

Tethys autem Oceano flumina peperit uorticosa,

Nilumq;, Alphaumq;, et Eridanum profundos uortices ha-
bentem,

Strymonem, Meandrumq;, et Istrum pulchrisuum.

Phasinq;, Rhesumq;, Acheloum limpidum.

Nessumq;, Rhodiumq;, Haliacmonemq;, Hepiaporumq;

Granicumq;, et Aesapum, diuinumq; Sinoenta.

Penetiamq;, et Hermum, amœnæq; fluentem Caicum.

Sangariumq; magnum, Ladonemq;, Partheniamq;

Euenumq; & Ardescum, diuinumq; Scamandrum.
 Peperit quoq; filiarum sacrum genus, quæ per terram
 Vixos à teneris educant unà cum Apolline rege,
 Et fluminibus. hanc uero à Ioue sortem habent.
 Pithoq; Admete q; Ianche q; Electra q;
 Doris q; Prymno q; & Vrania forma deam referens,
 Hippo q; Clymene q; Rhodia q; Calliroe q;
 Zeuxo q; Clytie q; Idyia q; Pasithoe q;
 Plexaure q; & Galaxaure, amabilisq; Dione.
 Melobosis q; Thoë q; & uenusta Polydora.
 Cerceis q; indole amabilis, Pluto q; bouinis oculis prædita.
 Perseis q; Ianche q; Acaste q; Xanthe q;
 Petrea q; lepida, Menestho q; Europa q;
 Metis q; & Eurynome, Telestho q; purpureo peplo induta.
 Criseis q; Asia q; & blanda Calypso.
 Eudore q; Tyche q; & Amphiro, Ocyroë q;
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium.
 Atq; hæ Oceano & Tethyde prognatæ sunt,
 Et maiores natu filie multæ quidem sunt & aliæ.
 Ter mille enim sunt celeres filie Oceani
 Quæ sanè dispersæ terram & profunditates, lacus
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alij fluij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit ueneranda Tethys.
 Quorum nomina difficile omnium mortalem uirum pro-
 loqui.

Εὐλύον τε, καὶ ἀρδ' ποταμὸν, θεῶν τε σκάμασθον
 Τίκτη δὲ θυγατῶν ἱερὸν γένος, αἰ κ' ἤ γαῖαν
 Ἄνδρας κονεῖζοι, σὺν ἀπώλωνι ἄνακτι,
 Καὶ ποταμοῖς. ταῦτ' ἰὼν δὲ διὸς πάρα μοῖραν ἔχουσι.
 Παιδῶ τ', ἀδ' ἄνθη τε, ἰάνθη τ', ἠλέκτρον τε,
 Δωρεῖς τε, πρυμνῶ τε, καὶ ἔραυιν διασώδης.
 Ἰππῶν τε, κλυμῶν τε, ῥοδία τε, καλλιέρων τε.
 Ζούξω τε, κλυτίη τε, ἰδ' ἤα τε, πασθῶν τε.
 Πληξάων τε, γαλαξάων τ', ὀρατὴν τε δῖον.
 Μυλόβοσις τε, δοή τε, καὶ ἑσπέρης Πολυδ' ὄρα.
 Κερκνίς τε φυλὴν ὀρατὴν, πλοῦτόν τε βοῶπις.
 Περσνίς τ', ἰάνθη τ', ἀκασα τε, ξάνθη τε,
 Πετραῖη τ' ὀροῖσα, μνησθῶν τ', ὀρῶπις τε.
 Μῆτις τ', ὀρῶπις τε, τιλιόων τε κροῖον τε πλῆθος.
 Κροῖον τ', ἄσιν τε, καὶ ἱμερόοσα καλυψῶ.
 Εὐδῶρη τε, τύχη τε, καὶ ἀμύμον, ὀκρυς τε.
 Καὶ σὺν, ἢ δ' ἡ σφῆρα προφρεσάτη ὀδὸν ἀπασίων.
 Αὐτὰρ δ' ὀκρυς καὶ τιλῶν ὀδὸν γένοντο,
 Προβύταται ἑσπέρης. πολλὰ γὰρ μὲν εἰσι καὶ ἄλλα.
 Τεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ τανύσφυροι ὀκρυς ἴσται,
 Αἶρε πολυασπείων γαῖαν καὶ βόνηα λίμνης,
 Πάντη δὲ ὁμοῦς ἐφέπονται δῖον ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσοι δ' αὖθ' ἑτέροι ποταμοὶ κενεχθῆναι ἴσται,
 Υἱὸν ὀκρυς, αὖθ' ἑσπέρης πόντιον τιλῶν,
 Τῶν ὄντων ἀργαλίων πάντων βροτ' ἄνθρωποι γένοντο.

Οἱ δ' ἑκάστοι ἴσασιν οἱ αὖ πόδιναι τάωσι.
 Θεία δ' ἠελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε σελήνην,
 ἧν δ' ἅπαντας ἡλχθονίοισι φαίνει,
 Αἰθάρεις τε θεαῖς, τοῖ ὕραν ὄν ὕρου ἔχουσι,
 Γαῖαν δ' ὑπὸ νηθεῖσ' ὑπερίονθ' ἐν Φιλότῃτι.
 Κεῖν δ' ὕρου βίη τίκτῃ Φιλότῃτι μιγῆσαι,
 Ἀστράϊον τε μέγαν, πάλαν τὰ τε δ' ἴα θεάων.
 Πέριον δ' ὅς καὶ πᾶσι μετέπρεπῃ ἰδ' μοσὺν ἴσται.
 Ἀστράϊα δ' ἡὺς ἀνέμους τέκε καρτόροβύμους,
 Ἀργείων, Ζεφυροῦ, βορέων λαίη καρκέλοδύμον,
 Καὶ νότον, ἐν Φιλότῃτι θεῶν διὰ δύνῃσαι.
 Τὸς δ' ἐμὲ ἄστρα τίκτῃ ἑσφοροῦ κρηγύσαι,
 Ἀστρά τε λαμπροῦντα, τὰτ' ὕραν ὅς ἐσφάνωται.
 Στῦξ δ' ἐκ' ὠκεανῷ θυγάτηρ, πάλαν τι μιγῆσαι,
 Ζῆλον, καὶ νίκη καλλισφυροῦ, ἐν μεγάροισι.
 Καὶ ἱέρατθ', ἠδὲ βίην, ἀφιδέκετα γαῖαν τε τέκναι.
 Τῶν, ὅκ' ἐς ἀπαύδονθι δῖος δῶκεθ', ὅδ' ἐπὶ εἶδον,
 Οὐδ' ὅδ' ὅς, ὅππῃ μὲ κείνοις θεὸς ἠγεμονδύει,
 Ἀλλ' αἰεὶ πᾶρ Ζῶνι βαρυκτύποι ἐσφρίσανται.
 Ως γὰρ ἐβόλονσε σῦξ' ἀφθιτθ' ὠκεανίνῃ,
 Ἡματι τῷ, ὅτε πάντας ὀλύμπιθ' ἀστροπυτῆς
 Αἰθάρεις ἐκάλεισε θεὸς ὄν μακρὸν ὀλυμπον.
 Εἶπε δ' ὅς αὖ μετὰ εἰοθεῶν τιτῇσι μάχοντο,
 Μὴ πιν' ἀφράϊσαι γέρας, πηλὴν δ' ἑκάστον
 Εἰμίον, ἢν τοπάρθ' γε μετ' αἰθάρεις διώϊσι.

Τὸν δ'

Sed singulatim noverunt quotquot circum habitant.
 Tibia præterea Solemque magnum, lucentemque Lunam,
 Auroramque, quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibusque dijs, qui cælum latum tenent,
 Genuit, cubile iungens Hyperioni in amore.
 Crioque Eurybie peperit, per amorē consuetudinem habens,
 Astræumque magnum, Pallantemque præstantissimam dearum:
 Persenque, qui omnes præcellebat peritia.
 Astræo uero aurora uentos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrium, Boream rapidum,
 Et Notum, in amore dea cum deo dormiens.
 Post hos stellam genuit Luciferam mane genita,
 Astraque fulgentia, quibus cælum cinctum est.
 Styx uero peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum et Nicen pulchros talos habentem, in ædibus.
 Et Robur, atque Vim, præclaros genuit filios:
 Quibus non est seorsim à Ioue domus, nec ulla sedes,
 Neque uia, qua non illis deus præstat tanquam dux:
 Sed semper apud Iouem grauitèr tonantem sedem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis Oceanis,
 Die illo, quando omnes Olympius fulminator
 Immortales uocauit deos ad altum cælum. (pugnet,
 Dixit autem, quod quisquis unà secū deorū contrā Titanes
 Non cariturus sit muneribus honorarijs, sed honorem quem
 libet
 Habiturum, quem antea quoque inter immortales deos.

Iliam

illum etiā dedit, qui honoris experti fuerit sub Saturno, atq;
immunis.

Ad honores atq; præmia ascensurum, ut fas est.

Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum,

Cum suis filiis, chari per consilia patris.

Ipsam vero Iupiter honoravit, eximia quoq; dona dedit.

Ipsam enim constituit deorum magnum ut sit iuramentum.

Filios autem, diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.

Similiter etiam omnibus perpetuò, sicuti pollicitus est,

Perfecit, ipse autem præpotens est atq; regem agit.

Phæbe porro Cœi genialem venit ad lectum.

Grauida vero facta deinde dea dei amore,

Latonam cæruleo peplo utentem peperit, blandam semper,

Mitem hominibus atq; immortalibus diis,

Suavem ab initio, imprimis hilarem intra Olympum.

Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perseus

Duxit in domum amplam, chara ut uocetur uxor.

Illam uterum ferens, Hecaten peperit, quam super omnes

Iupiter Saturnius in precio habuit. dedit vero ei splendida dona

Partem ut habeat terræq; et infrugiferi maris. (na,

Imò etiam stelligero in cælo sortita est honorem,

Immortalibusq; diis ueneranda est maxime.

Etenim nunc sicubi aliquis terrestrium hominum,

Faciens sacra honesta pro lege expiarit,

Inuocat Hecatem. ingens uero eum sequitur honor,

Facilime, cuius beneuola dea susceperit preces.

Et

Τὸρ δ' ἔφατ' ὅς τις ἄπιμθ' ὑπὸ Κρόνῳ, ἢ δ' ἄγρια
 Τιμῆς ἐ γράων ὑπὲρ σέμεν, ἢ θέμις ὅτι. (505,
 ἦλθε δ' ἄρ' αὖ πρώτῃ σὺν ἄφθιτος ἔλυμπον δέ,
 Σὺν σφίσι παιδεῶσι, φίλον δ' ἄ μῆδεα πατρός.
 Τὼ δὲ Ζεὺς τίμησε, πόδας δὲ δῶρα ἔδωκεν.
 Αὐτὼ μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγαν ἔμμεναι ὄρκον,
 Παῖδας δ' ἡματα πάντα εἰς μετ' ἀναιέτας εἶν.
 Ως δ' αὖτως πάντεσσι σβαμπέρες, ὅσπορ ὑπὲρ ἔσθ.
 Ἐφίτληας· αὐτὸς δὲ μέγα κρατεῖ, ἢ δ' ἀνάσσει.

Φοίβη δ' αὖ κοῖα πολυήρατον ἦλθον ἐν δυνάμει.
 Κυνοσαμλὴν δ' ἥπειτα θεὰ θεῶν ἐν φιλότῃ,
 Λητὴ κυανόπεπλον ἐγείνατο, μέλιχρον αἰεὶ,
 Ἡπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχρον δ' ἀρχῆς, ἀγαυότατον ἦν τὸς δλύμπου.
 Γείνατο δ' ἀστερόην δυνάμην, ἥν ποτε πέρις
 Ἠγάγετ' ἐν μέγα δῶμα, φίλῳ κεκλῆσθαι ἄκοιτον.
 Ἡ δ' ὑποκυνοσαμλὴν, ἐκάτῳ τέκε. τῇ πόδι πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμησε. πόρρον δ' εἰ οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχειν γαῖας τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀστερόεντ' ὑπὸ ὄραν' ἔμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τε τιμὴν ὅτι μάλιστα.
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε ποῦ τις ὑπὸ χθονίων ἀνθρώπων,
 Εὐδῶν ἱερὰ καλὰ ἢ νόμον ἱλάσκειται,
 Κιχλήσκει ἐκάτῳ. πολλὰ γάρ οἱ ἔσπερ τιμῆς,
 Ρεῖα μάλ' ὅ πρὸ φρον γένηται ὑποδ' ἔφεται θυχάς,

Καί

Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάζοι· ἐπεὶ δὴν ἄριστος γε πάρεστιν.
 Οἷοι γὰρ γαίης τε καὶ ὕδαντος ἄξιον ἔχοντο,
 Καὶ τιμῇ ἔλαχον, τότε γὰρ ἔχει αἴσαν ἅπαντων.
 Οὐδ' ἐτι μὲν ἱερῶν ἔδωκεν, οὐδ' ἐτ' ἀπ' ἡνέρα,
 Οὐδ' ἔλαχον τιτῆσι μετὰ πρῶτοις θεοῖσι.
 Ἀλλ' ἔχει, ὡς πρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπὶ λῶν δ' αἰσμός.
 Οὐδ' ὅτι μνηστῆρας, ἥσυχον θεὰ ἐμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν γαίῃ τε καὶ ὕδαντος, ἥδ' ἐπαλάσσει.
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μᾶλλον, ἐπεὶ Ζεὺς τίεται αὐτῷ.
 Ωδ' ἐθέλει μεγάλως πρᾶγινετοί, ἥδ' ὀνίνησι.
 Ενδ' ἀγορῇ λαοῖσι μεταπρέπει, ὅρ κ' ἐθέλῃσι.
 Ηδ' ὅπότε δὴ πόλεμον φθισίνορα θεωρήσονται
 Ἀνέροισι, ὅντα θεὰ πρᾶγινετοί οἷς κ' ἐθέλῃσι,
 Νίκῃ πρῶτον ὁπάσαι, καὶ κῦδος ὀρέξαι.
 Εντε δὴ βασιλεύσι παρ' αἰσίοισι καδίζε.
 Εδλ' ὅπότε δὴ ἀνδρῶν ἀγῶνι ἀεθλεύωσι,
 Ενθα θεὰ καὶ τοῖσι πρᾶγινετοί, ἥδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δὲ βίη καὶ κέρτεϊ, καλὸν ἄεθλον
 Ρεῖα φέρε, χαίρων τε τοκοῖσι τε κῦδος ὀπάζει.
 Εδλ' ὅπότε δὴ ἵππῃσι πρᾶγινετοί, οἷς κ' ἐθέλῃσι.
 Καὶ τοῖς, οἱ γλαυκῶν δ' υἱάμενον ὀργάζοντο,
 Εὐχροντα δ' ἐκάτη, καὶ ἐρικτύπῳ ἐννοσιγαίῃ.
 Ρήϊδ' ὅπότε δὴ ἀγῶνι κῦδος θεὸς ὥπασε πολλῶν,
 Ρεῖα δ' ἀφείλῃ φαινομένη, ἐθέλουσά γε θυμῶ.
 Εδλ' ὅπότε δὴ παρθένῳ σὺν ἐρμῇ ληϊδ' ἀΐει,

Et illi dixitias largitur. nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Cœloq; prognati sunt,
 Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortē omnium.
 Neq; quicquā ipsi Saturnius per uim ademit, neq; priuauit,
 Quæcumq; sortita est Titanes inter priores deos:
 Sed habet, sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minorem dea sortita est honorem,
 Et præmium tam in terra ac cœlo, quàm in mari,
 Sed insuper etiam multo maius, quando Iupiter colit ipsam.
 Cui uero uoluerit magnifice præstò est, atq; iuuat.
 Ibi tum in foro inter homines eminet, quem ipsa uoluerit.
 Quando uero ad bellum perdens uiros armantur
 Viri, tum dea adest quibus uoluerit,
 Victoriâ ex propenso animo ut præbeat, & laudem por-
 rigat.
 Inq; iudicio regibus uenerandis asidet.
 Bona insuper, quando uiri in certamine colluctati fuerint,
 Ibi dea & illis præstò est, atq; iuuat.
 Qui uero uicerit uirtute & robore, pulchrum præmium ui-
 ctoriæ
 Facile fert, letusq; progenitoribus gloriam dat.
 Cūmoda item equitibus quæ adstet, quibus saltem uoluerit.
 Et his, qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Vota fecerint autem Hecate, & ualde frementi Neptuno.
 Facile etiam prædam inclita dea dedit copiosam.
 Facile uero abstulit apparentem, uolens animo,
 Bona præterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
k Armen-

Armentaꝫ bouum, gregesꝫ latos caprarum,
 Gregesꝫ lanigerarum ouium, animo uolens.
 Ex paucis fecunda facit, & ex multis pauciora reddit.
 Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit in super ipsam Saturnius alumnâ iuuenum, qui post
 ipsam

Oculis aspexerunt lumen omnia contuentis Auroræ.
 Sic ab initio nutriens filios. Atq; hi sunt honores.
 Facile uero domita à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vestam, Cererē, & Iunonem aureis calceamentis gaudentē,
 Fortemꝫ Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immitte cor habens, & ualde sonantem terræ concussorem.
 Iouemꝫ consiliarium deorum patrem atq; hominum.
 Illias à tonitru concutitur lata terra.

Atq; istos quidem deglutiuit Saturnus magnus, quicunq;
 Ex utero sacro matris ad genua deuenerunt.

Hæc animo uoluens, ne ullus clarorum filiorum Cœli
 Alius inter deos haberet regium decus.

Audierat enim, ex Terra & Cœlo stellis micante,
 Quod sibi fatale sit proprio à filio domari,
 Quantumuis robusto existenti, Iouis magni per consilia.
 Ideoꝫ hic non cæcam speculationem habuit, sed insidias
 struens

Filios suos deuorauit. Rheâ autem habebat luctum grauem.
 Sed quando iam Iouem erat deorum patrem atq; uirorum.
 Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus

Suis,

Βασιλίας τ' ἀγέλας τε, καὶ ἀπόλια πλατὺ ἀγῶν,
 Ποίμνας τ' εἰροπόκων γ' οἴων, θυμῷ γε δέλουσα,
 Ἐξ ὀλίγων Βεῖαι, καὶ ἐκ πολλῶν μείονα θῆκην.
 Οὕτω τοι καὶ μνηογυῆς ἐκ μητρὸς ἔδσα,
 Γᾶσι μεθ' ἀθανάτοισι τετίμηται γεράεσσι.
 Θῆκε δ' ἔμιν κρονίδης κούροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνῳ
 Ὀφθαλμοῖσιν ἴδοντο φᾶος πολυδερκέθ' ἥδ' ἄρ',
 Οὕτως δ' ἀρχῆς κούροτρόφθ' αἰδ' ἐτε τιμαί.
 Ρῆϊν δ' αὖ δ' μνηθεῖσα κρόνῳ, τέκε φάιδμα τέκνα,
 Ἰσίδω, δ' ἡμκτρα, καὶ ἦρ' ἰω χρυσοπέδιλον,
 Ἰφθιμον τ' αἰδίδω, ὃς ὑπὸ χθονὶ δώματα ναίει,
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχωρ, καὶ εἰκτυπορ ἔννοσίγαιον,
 Ζεῶα τε μητιόγντα θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροντῆς πελεμίζεται θυρεῖα χθών.
 Καὶ αὖτ' μὲν κατέπινε κρόνθ' μέγας, ὃς τις ἕκασθ'
 Νηδύος δ' ἐρεῆς μητρὸς πρὸς γούναθ' ἵκητο.

Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀγαυῶν ὀρανίωνων
 Ἀλλ' ἐν ἀθανάτοισιν ἔχει βασιληΐδα πμῶ.
 Ρόνθ' γὰρ, γαίης τε καὶ ὀρανὸς ἀσερόγντθ',
 Οὐνεκὰ οἱ πέπρωτο ἔῳ ὑπὸ παιδὶ δ' αμῶα,
 Καὶ κρατὸρ ὦπὸρ ἰόντι, διὸς μεγάλου δ' ἄβδλᾶς.
 Τῷ, ὅγε ἐκ ἀλασσηπῶν ἔχεν, ἀλλὰ δοκδύων
 Γαῖδας ἔδς κατέπινε. ρῆϊν δ' ἔχε πρὸνθ' ἀλαστον.
 Ἀλλ' ὅτε δ' ἠδ' ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξεσθαι, τότε ἔπειτα φίλους λιτάνουε τοκῆας

Τὸς αὐτῷ, γαῖάν τε, καὶ ὕραν ὀϊστρόντα,
 μή τιμ' συμφρέασαδαι, ὅπως λελάθειτο τεκῶσα
 Γαῖδ' αὖ φίλον, τίσαστο δ' ὄριννυς πατρός ἰοῖο
 Γαῖδ' ὦν, ὅς κατέπινε μέγας κρόνον ἄγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρὶ φίλῃ μάλα μὲν ἱλύνον, ἡδ' ἐπίθοντο.
 Καὶ οἱ πεφραδ' ἐτίω ὅσα πόρ' πέπρωτο γηγεῖσθαι
 Ἀμφὶ κρόνον βασιλῆι, καὶ ἔτι καρτοροβύμα.
 Γέμψαν δ' ὄν λύνον κρήνης ὄν πῖονα δ' ἦμον,
 Οππότ' ἄρ' ὀπλότατον παῖδ' ὦν ἤμελλε τεκῆσθαι,
 Ζῶντα μέγαν, τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο γαῖα πελώρη
 Κρήτη δ' ὑρεῖν, τραφέμεν, ἀπιταλλέμεναί τε.
 Ενθα μὲν ἴκτο φέρουσα δολὴν δ' ἄνύκτα μέλαιναν,
 Πρῶτον δ' αὐτῷ λύνον κρόνον, κρύψε δ' ἐν χερσὶ λαβῶσα
 Ἀντρώον ἢ ἱλιβάτω, Ζαθέης ὑπὸ κούφῃσι γαῖης,
 Ἀργαίῳ ἢ ὄρει πεπυκασμένῳ ὕλησιν.
 Τῷ δ' ἀπαργανίσασα μέγαν λίθον ἐγγυκλίξεν,
 Οὐρανὸς ἢ μέγ' ἀνακτι θεῶν πρῶτ' ὦν βασιλῆι.
 Τὸν, τὸ δ' ἐλὼν χείρεσιν, ἐλὼν ἐγκάτθ' ὦν κούφῳ,
 Σχέτλιθ' ὅδ' ἔννοσε μετὰ φρεσὶν, ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντὶ λίθου ὅς ἔστι ἀνίκητος καὶ ἀκκοῦς,
 Λέπειδ', ὅ μιν τὰ χ' ἔμελλε εἶναι καὶ χερσὶ δαμάσας,
 Τιμῆς ὄξυλάαν, ὅ δ' ἢ ἢ ἀθανάτοισιν ἀνάξιν.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἐπειτα μῦθος ὦν φαίδιμα γῆα
 ἠύξ' ὦν τοῖο ἀνακτος, ὡν πλομὴν ἢ ἢ ἢ
 Γαῖης ἢ ἢ ἢ πολυφραδ' ἔισι δολωθεῖς,

Suis, Terræq; & Cœlo stellis aptato,
 Consilium ut suggererent, quo pacto latêret pariendo
 Filium charum, possit autem ulcisci furias patris sui
 Contra filios, quos denorauit ingens Saturnus uersipellis.
 At illi filie dilectæ auscultabant, atq; morem gerebant.
 Et ei commemorarunt quæcunq; fatis cōstitutum esset fieri,
 Circa Saturnum regem & filium magnanimum.
 Miserunt autem Lycum Cretæ ad pinguem populum,
 Cum minimum natu filiorum esset paritura,
 Iouem magnum, hunc quidem ipsi suscepit terra uasta
 Creta lata, ad educandum & enutriendum ab infantia.
 Tum quidem peruenit ferens celerem per noctem nigram,
 Primum ad ipsam Lycum, abscondit autem ipsum manibus
 præhensum
 Antro in excelso, diuinæ sub latebris terræ.
 Argæo in monte denso syluoso.
 Huic autem fascijs inuolutum magnū lapidem in manus de-
 dit,
 Cœli filio, præpotenti decorum priori regi.
 Quem tum arreptum manibus, suam condidit in alium,
 Miser. nec cogitauit animo, quod sibi in posterum
 Pro lapide filius inuictus & insepultus
 Supereffet, qui ipsum mox ui & manibus domitum
 Ex honore expulsurus, ipseq; immortalibus imperaturus sit.
 Celeriter autem deinde robur & fortia membra
 Crescebant illius regis. reuoluto anno,
 Terræ consilio astuto circumuentus,

Suam sobolem iterum submitit magnus Saturnus uersatus;
Victus artibus ac ut filij sui.

Primum uero euomuit lapidem ultimo deuoratum.

Illum quidem Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam.

Pytho in diuina, iugis sub Parnassi,

Monimentum ut sit in posterum, miraculum mortalibus ho-
minibus.

Soluit uero fratres ex patre noxijs à uinculis,

Cœligenas, quos uinxerat pater ex amentia,

Qui ipsi memores fuerunt propter beneficia,

Dederunt autem tonitrum, atq; candens fulmen,

Et fulgur, quod antè immanis terra occultabat:

Quibus confisus, mortalibus atq; immortalibus imperat.

Filiã porrò Iapetus pulchros talos habentem Oceanidem
Duxit Clymenen, & eundem lectum conscendit.

Ipsa uero ei Atlantem magnanimum peperit filium.

Peperit præterea gloria præsignem Menœtium, atq; Prometheus

Varium, uersipellem: stultumq; Epimetheum, (theum

Qui noxa statim ab initio fuit hominibus inuētoribus rerū.

Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem,

Virginem. iniurias uero inferentem Menœtium late uidens

Iupiter

In Erebum detrusit, feriens candenti fulmine,

Propter stultitiam & fortitudinem immensam.

Atlas uero Cœlum latum sustinet dura ex necessitate,

Finibus in terræ, è regione Hesperidum argutarum

Stans, capiteq; & indefessis manibus.

Hanc

Ὅρ γόνος ἄψ' ἀνέκε μέγας κρόνον ἄγκυλομήτης,
 Νικηθεὶς τέχνησι βίηθ' ἴτε παῖδ' ὅς ἐοῖο.

Πρῶτον δ' ὅζ' ἤμνησε λίθον πύματον καταπίνων.

Τὸν μὲν Ζεὺς σπείξε κ' ἤ χθονὸς θυροδ' εἰς,

πυθοῖ ἐν ἠγάθει, γυάλοις ὑπὸ πῆνυσσιν,

Σῆμ' ἔμην' ὅζ' ὀπίσω θαῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι.

Λύσε δὲ πατροκασιγνήτους ὀλοῶν ὑπὸ δετμῶν,

Οὐρανίδας, ὅς δ' ἦσε πατὴρ αἰσιφροσύνῃσιν.

Οἱ οἱ ἀπεμνήσαντο χεῖρ' ὀνεργιστάων,

Δῶκαν δὲ βροντῶν, ἠδ' αἰθαλόεντα κόραυνόν,

Καὶ στροπῶν, τὸ πρῖν δὲ πελώρη γαῖα κεκλύθει.

Τοῖς πίσυνον, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀλάσσει.

Κέρων δ' ἰαπετός καλλίσφυρον ὠκεανίνω,

Ἠγάγ' ὠκυμένην, καὶ ὁδοὺν λέχος εἰσαπέβαινε.

Ἡ δ' οἱ ἄτλαντα κρατὸρόφροντα γένετο πᾶσι.

Τίκτε δ' ὑπερκύδ' αὐτὰ μνηοῖτον, ἠδὲ πῶμθηα

Ποικίλον, αἰολομήτην, ἀμαρτινόοντ' ὤλημθηα,

Ὅς κακὸν ὅζ' ἀρχῆς γγύετ' ἀνδράσι μ' ἀλφειῇσι.

Πρῶτον γάρ ῥα διὸς πλάσιν ὑπέδεκτο μινᾶϊκα,

Παρθένον. ὕβρισι δὲ μνηοῖτον θυρόπα ζόνε

Εἰς ὄρεθ' ἀτέπεμψε, βαλὼν ψολόεντι ἑδραυνῶν,

Εἶνεκ' ἀτασθαλίας τε, καὶ ἠνορέης ὑπερόπλου.

Ἀτλας δ' ὅζ' ἀνὸν θυρῶν ἔχει κρατὸρ' ὑπ' ἀνάγκης,

Πείρασιν ἐν γαίῃ, πρὸ πῆ' ἐσπερίδων λυγυφώνων

Ἐκπῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκμαῖοις χεῖρας.

Τάυτ' ἰὼν γὰρ οἱ μοῖραν ἰδ' ἄσαστο μετίετα Ζεύς.
 Δῆσε δ' ἄλυστροπέδ' ἡσὶ προμήθια ποικιλόβροτον,
 Δδυμοῖς ἀργαλέοισι μέσσην δ' ἄκ' ἰὼν' ἐλάσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρεσε τανύπτερον. αὐτὰρ ὃ γ' ἦ πῃ
 ἠδιστὸν ἀθάνατον, τό δ' αἰέεσσι ἴσσην ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅθ' οἱ πρόπαρ ἦμαρ ἰδ' ἔτανυσσι πτεροῖσιν.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἀλκμῶνι καλλιφύεσσι ἀλκίμοι υἱὸς,
 Ἡρακλῆος ἐκτείνει. κακῶ δ' ἄρ' ἔνδον ἀλαλκῶν
 Ἰαπετιονίδ' ἦ, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
 Οὐκ ἀέκκτι Ζῴος ὀλυμπίῃς ὑψιμέδοντες,
 Οφρ' ἠρακλῆος θεβαγχεύεσσι κλέεσσι εἴη
 Πλείον' ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν, ὥτ' ἁθόνα πουλυβοτάφρων.
 Ταῦτ' ἄρ' ἀζόμενος τίμα ἀριδ' εἰκέρην υἱόν.
 Καὶ πόρ' ἠχόμενος, παύθην χόλου, ὅμ' ἔχισκον,
 Οὔνεκ' ἐρίεσσι βελάει ὑπὸρμνέει λιρονίωνι.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκείνοντο θεοὶ θνητοὶ τε ἀνθρώποι,
 Μικρόν ἦ, τότ' ἔπειτα μέγαν βῆν πρόφρονι θυμῷ
 Δασυάμηνος προὔθηκε, Ζῴος νόον δ' ἀπατίσκει.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκαστα πινὼ δ' ἡμῶ
 Ἐμ' ῥινῷ κατίθηκε, καλύψας γαστρί βοείῃ.
 Τῷ δ' αὖτ' ὅς τ' ἔα λούκα βοός δολίῃ ὑδὶ τέχνῃ
 Εὐθετίσας, κατίθηκε καλύψας ἀργέτι δ' ἡμῶ.
 Δὴ τότε μιν προσέειπε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Ἰαπετιονίδ' ἦ, πάντων ἀριδ' εἰκετ' ἀνάκτων,
 Ω πῆποι, ὥς ἐτόροζήλωσ' ἀνδ' ἄσαστο μοῖραν

Hæc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.
 Ligavit uero insolubilibus compedibus Promethea versu-
 tum,
 Vincula difficilibus mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: ceterum hic epas
 Commendabat mari nescium, quin ipsum crescebat par ubique
 Noctu, quantum toto die edebat extentas alas habens avis.
 Hunc quidem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius
 Hercules occidit, nulum uero morbum profligavit
 Iapetionida, et liberauit ab egritudine,
 Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quam antea, super terram multos pascens.
 Ob idque ueneratus honorabat præclarum filium,
 Quamuis succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eo quod contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quando disceptabant dii mortalesque homines,
 Meconæ, ibi tum magnum bouem prompto animo
 Diuisum proposuit, Iouis mentem fallens.
 Hac enim carnesque et intestina pingui adipe
 In pelle deposuit, tegens uentre bouino.
 In altera rursum ossa alba bouis, dolosa arte
 Rite disponens, deposuit tegens candida arumæ.
 Iamque tum ipsum allocutus est pater hominumque deumque,
 Iapetionida, omnium celeberrime regum,
 O mollis, quam inique diuisisti partem.

k s Sic

Sic dixit, conuicijs proscindēs Iupiter perpetua consilia
 Hunc rursū alloquutus est Prometheus uaser, (saem.
 Dixit, et arridens dolosa non obliuiscetur artis.
 Iupiter, gloriosissime, maxime deorum sempiternorum,
 Harum elige utram te in pectoribus animus iubet.
 Dixit sanē dolosa cogitans. Iupiter autem perennia consilia
 sciens,

Cognouit, nec ignorauit dolum. mala aut propiciebat animo
 Mortalibus hominibus, quae et perficiendi erant.
 Manibus uero hic utrisq; sustulit album unguentum.
 Irascebatur autem mente, ira uero eius occupauit animum,
 Ut uidit ossa alba bouis dolosa in arte.
 Ex illo tempore dijs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc ualde contristatus allocutus est nubicogus Iupiter.
 Iapetionida, omnes super consilia edoctus,
 O mollis, nondum dolosa oblitus es artis.

Sic dixit, ira percitus Iupiter prudentissimus.
 Ex illo tempore doli memor semper,
 Non dabat Melijs ignis robur indefessi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,
 Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorem,
 In concaua ferula. momordit uero imo animo
 Iouē in alto tonantem, ad iramq; comouit ipsum caro corde,
 Ut uidit inter homines ignis procul lucentem splendorem.

Proti-

Ως φάτο, λίσσόμενον Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε πρῶσίειπε πρῶμθεὺς ἀγκυλομήτης,
 Ἡκ' ὕδμειδ' ἥσας δολίης δ' ἔλκετο τέχνης.
 Ζεὺς, κύνεισι μέγιστε θεῶν ἀειχμητῶν,
 Τῶν δ' ἔλδ' ὅπποτόρλω σε ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἀνώγει.
 Φῆ ῥὰ δολοφρονέω. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς,
 Γινῶ ῥ', ἔδ' ἥγνοιόσε δόλον, κακὰ δ' ὅσσοι θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλον.
 Χόρσι δ' ὅγ' ἀμφοτόρμῳ ἀνείλετο λόνον ἀλφειᾶς.
 Χώσατο δὲ φρένας, ἀμφὶ χόλος δ' ἐμὴν ἵκετο θυμῷ,
 Ως ἴδ' ἦν ὅς τ' ἐα λόνκα βοὸς δολίη ὥλ' τέχνη.
 Ἐκ τῶδ' ἀθανάτοισιν ὕδ' ἔχθονι φύλ' ἀνθρώπων
 Κάετο ὅς τ' ἐα λόνκα θυγόντων ὕδ' βοιωτῶν.
 Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας πρῶσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς.
 Ἰαπετιονίδ' ἦ, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς,
 Ω πέπορ, ἔκ αῖρα πῶ δολίης ὕδ' ἔλκετο τέχνης.
 Ως φάτο χρομόλντο Ζεὺς, ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Ἐκ τούτου δ' ἥπειτα δόλον μεμνημένον αἰεὶ,
 Οὐκ ἐδίδου μελίησι πυρὸς μλντο ἀκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, οἳ ὥλ' ἔχθονι ναιετάουσιν.
 Ἀλλὰ μιν ὅζα πάτησεν εὖς πάϊς ἰαπετιῶ,
 Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέστοπον αὐγλῷ,
 Ἐμὴν ἵλα νάρθηκι. δ' ἄκην δ' αῖρα νειόβη θυμῷ
 Ζῆν' ὕψιβερέμετλῳ, ἐχόλωσε δ' ἐμὴν φίλον ἦτορ,
 Ως ἴδ' ἦν ἀνθρώποισι, πυρὸς τηλέστοπον αὐγλῷ.
 Ἀὐτί-

Αὐτίκα δ' αὐτὶ πυρὸς τόβῃ κακὸν ἀνθρώποισι.
 Γαῖης γάρ σὺμπλασσε πόδικλυντὸς ἀμϙιγύναις,
 Παρθένω αὐδὲν ἱκελόν, ἱερνίδεω δ' ἄβυλός.
 Ζῶσε δὲ καὶ κόσμησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθλῶν,
 Αργυφεῖ ἰδῆτι. καὶ κρηθὼν δὲ καλὺπῆρην
 Δαιδ' ἀλέην χεῖρεσσι κατέχευε, θαῦμα ἰδ' ἰδοῦ.
 Ἀμφὶ δ' οἱ σεφάνους νεοκλέας ἀνθεσι ποίης
 ἱμερῶν πῆρεσκε καρῆασι παλλὰς Ἀθλῶν,
 Ἀμφὶ οἱ σεφανὺν χρυσέην κεφαλῆν ἔθηκε,
 Τῶν, αὐτὸς ποίησε πόδικλυντὸς ἀμϙιγύναις,
 Ἀσκήσας παλάμους, χερσὶν δ' ἰπαστρί.
 Τῇ δ' ἐνὶ δ' αἰδ' ἀλα πολλὰ τε τόβῃ, θαῦμα ἰδ' ἰδοῦ.
 Κνώδ' ἀλα ὅσ' ἠπειρὸν τρέφει, καὶ δὲ θάλασσα. (αἰ),
 Τῶν, ὅγε πόλ' ἐνέθηκε. χερσὶ δ' ἀπελάμπῃ πολ-
 θαυμασίην, ζωῶσιν ἐοικῶτα φωνήεσιν. (λῆ,

Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἡ τόβῃ καλὸν κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο,
 Εξάγαγ' ἐνθάδε ἄλλοι ἔσαν θεοὶ καὶ ἀνθρώποι,
 Κόσμων ἀγαλλομένην γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτους τε θεοὺς, θνητοὺς τ' ἀνθρώπους,
 ὡς εἶδον δόλον ἀπεινὸν, ἀμήχανον ἀνθρώποισιν.
 Ἐκ τῇ γὰρ γῆνι δὲ γυναικῶν θηλυτόρῳ.
 Τῆς γὰρ ὀλῶϊον δὲ γῆνι, καὶ φύλα γυναικῶν
 Γῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι ναιετάουσιν
 Οὐλομένης περὶ τῆς ἀσύμφοροι, ἀλλ' ἀκέραιοι.
 ὡς δ' ὅπῃ ἐν σμῖνῃσι κατηρεφέεσσι μέλισσαι

Κηφῆ

Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E' terra enim cōformauit perquam celebris utroq; pede clau-
 dicans

Virgini pudicæ simile, Saturnij consilio.
 Cinxit uero & adornauit dea cæsijs oculis Minerva
 Candida ueste. à capite uero calyptram
 Ingeniose factam manibus detinebat, mirum uisu.
 Circum uero ei ferta florentis è floribus herbe,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circumq; ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclitus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
 In hac artificiosa multa cæcata erant, nuda uisu,
 Animantia quæcumq; conueniens alit, atq; mare.
 Ex illis, hic multa indidit. gratia uero resplendebat magna
 Mirabilis, animantibus similia uocalibus.

Ceterum postquàm efficit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit eò ubi alij erant dij atq; homines,
 Ob ornatū gestientem cæsiæ Palladis forti patre progenerate,
 Admiratio aut cepit immortalesq; deos, mortalesq; homines,
 Vbi uiderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus.
 Ex illa enim genus est mulierum pronarum ad uenerem.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulier
 Nocuumtum ingens mortales inter uiros habitat,
 Pernitiose paupertati non accommoda, sed facietati.
 Veluti cum in aluarijs testis apes,

FUCOS

Fucos pascunt, malorum participes operum.
 Ille quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurnæ festinant, & faciunt fauos albos.
 At illi intus permanentes coopertis in alucarijs,
 Alienum laborem suum in uentrem metunt.
 Similiter uiris rem malam mortalibus mulieres
 Iupiter altitonans dedit, participes operum
 Difficilium. aliud uero præbuit malum pro bono.
 Qui nuptias refugiens, & sollicita opera mulierum,
 Non uxorem ducere uelit, nociuam uero attigerit senectant,
 In penuria eius quæ senem foueat, hic etiam non uictus indi-
 gus
 Viuit. mortui uero possessionem inter se diuidunt
 Remoti cognati. Cui uero nuptiarum conditio contigerit,
 Pudicam uero habuit coniugem, conuenientem præcordijs.
 Huic ab æuo malum bono æquiparat,
 Esse. qui uero adeptus fuerit nocentem natiuitatem,
 Viuit in pectoribus habens indefinentem moesticiam
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iouis fallere mentem, neq; præterire.
 Neq; enim Iapetionides Acacesius Prometheus
 Illius euitauit grauem iram. sed necessario,
 Quamuis multis ciuem existentem, magnū uinculū coercet.
 Briarco uero ubi primum pater iratus est animo,
 Cottoq; atq; Gyge, ligauit forti uinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atq; etiam formam,

Καφίῳας Βόσκουσι, κακῶν ξυμῶνας δῶγαν.
 Οἱ μὲν τε πρόπαν ἡμᾶρ δὲ πέλιον καταδύντα
 ἡμάτια σπύδουσι, τιθεῖσι τε λυγρία λόνχεα.
 Οἳ δ' ἔντοδε μλόνοντο ὑπὲρ φέας ἤτ' σίμβλους,
 Ἀλλότριον κάματον σφειτόνῳ δὲ γαστὴρ ἀμῶνται.
 Ως δ' αὐτῶς ἀνδρῶσι κακὸν θνητοῖσι γυναικας
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτης θῆκε, ξυμῶνας δῶγαν
 Λεγαλέων. ἔτορον δὲ πόρην κακὸν αὐτ' ἀγαθοῖο.
 Ος κε γάμον φεύγαν, καὶ μέμερα δῶγα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμαι ἐδέλῃ, ὅλοον δ' ὑδὶ γῆρας ἵκηται,
 Χήτει γηροκόμοιο, ὃ δ' ὅτ' βίοντο ὑδισιδύης
 Ζῶει. ἀρφθιμῶν δὲ δῖα κτήσιμ διατίονται,
 Χερῶσαι. ὧ δ' αὐτὴ γάμος μετὰ μοῖρα γήνηται,
 Κεδνύω δ' ἔχει ἀκροίτηρ, ἀγαρῶαν πρᾶπίδεσι,
 Τῷ δ' ἀπ' αἰῶν ὅτ' κακὸν ἐδλῶ ἀντιφείλει,
 Εμμελνα. ὅν δ' ἐκε τετμη ἀταρκτηροῖο γημεθλης,
 Ζῶει ἔνι σῆθεσιρ ἔχων ἀλίαςον ἀνίλω
 Θυμῷ καὶ κραδίῳ, καὶ ἀνῆκετον κακὸν ὄειρ.
 Ως ὅτ' ἐστὶ διὸς κλέψαι νόον, ὃ δὲ πρὸς αἰῶν.
 Οὐδὲ γὰρ ἱεπετιονίδης ἀκάκητα πρῶμηνεν
 Τοῖο γ' ὑπεξήλυξε βαρύν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκη
 Καὶ πολυίδριμ ἔοντα μέγας καταδεσμός δῶνκε.
 Βεῖαρῳ δ' ὥς ταπρῶτα πατήρ ὀδύσασατο θυμῷ,
 Κόπῳτ' ἠδὲ γύγῃ, δῖησε κρατάρῳ ἔνι δεσμῷ,
 Ἡγορέλω ὑπὸ φρεσὶν ἀγῶμλῳ, ἠδὲ καὶ αἰῶν,
 Καὶ

Καὶ μέγας, κατ' ἴκασε δ' ὑπὸ χθονὸς θυροδ' αἰς,
 Εἰ δ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντο ὑπὸ χθονὶ ναετάνοντο,
 Εἴα τ' ἐπ' ἔχατι μὲγάλης γν' πείρασι γαίης,
 Διὸς μάλ' ἀχνύμενοι, κραδίη μέγα πένθ' ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφείας κρονίδης τε ἰδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλαι,
 Οὓς τέκον ἡύκομ' ῥεῖν κρόνον γν' φιλότατι,
 Γαίης φρεσὶ μοσιώκοιρ ἀνήγαγον δὲ φάος αὐτῆς.
 Αὐτὴ γάρ σ' ἄμ' ἅπαντα δίλωκέως κατέλεξε,
 Σὺν κείνοισι, νίκηω τε καὶ ἀγλαῶν εὖχος ἀρεῶνα.
 Διερὺν γάρ μαρναυτο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντο,
 Τιτλώδ' τε θεοὶ, καὶ ὅσοι κρόνον δ' ἐγγύοντο,
 Ἀντίον ἀλλήλοισι δ' ἄκρατράς ὑσμίνας.
 Οἱ μὲν, ἀφ' ὑψικλῆς ὀδρὺν πτελώδ' ἀγαυοί,
 Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δ' ὠπῆρον ἑάων,
 Οὓς τέκον ἡύκομ' ῥεῖν κρόνον δ' ὕμνησιν.
 Οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχην θυμαλγέ' ἔχοντο,
 Σιωχέως ἐμάχοντο δ' ἑκα πλείους ἑναιαυτοὺς.
 Οὐδέ τις ἔειπες χαλεπῆς λύσις, δ' ἐτελοῦτ' ἔτι.
 Οὐδέ τοῖσιν, ἴσμεν δ' ἐτέος τέτατο πηλίοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνοισι πρὶν χεῖρ' ἀρ' ὄμματα πάντα,
 Νέκταρ τ' ἀμβροσίην τε, τὰ πόρ' θεοὶ αὐτοὶ ἔδουσι,
 Πάντων γν' ἐπ' ἔθεσιν ἀέξ' ὅς θυμὸς ἀγλῶος,
 Ως νέκταρ τ' ἐπάσαντο καὶ ἀμβροσίην ἑρατεινῶν.
 Δὴ τότε τοῖς μετέπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
 Κίχλην τέ μιν γαίης τε καὶ ἔραν δ' ἀγλαὰ τέκνα,

Et magnitudinem, collocavit sub terram latam,
 Vbi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate magnæ in finibus terræ,
 Vsq; ualde moerentes, corde magnum luctum habentes.
 Sed ipsos Saturnius atq; immortales dij alij,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terræ consilijs subduxerunt ad lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis uictoriamq; et splendidam gloriam accepturos.
 Diu enim pugnarunt, laborem animum cruciantem habentes,

Titanesq; dij, et quotquot è Saturno nati sunt.
 Contra sese mutuo per ualidas pugnas:
 Ipsi quidem ab alta Othry Titanes nobiles,
 Ab Olympo uero dij, datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno cubile iungens.
 Illi sanè tum inter se pugnam animū excruciantem habentes
 Continuè pugnabant decem plus annis.
 Neq; ulla contentionis molestæ compositio, neq; finis
 Alterutris, equaliter autem finis extenuis erat belli.
 Sed quando iam apposuerunt congruentia omnia,
 Nectarq; ambrosiamq; quibus dij ipsi uescuntur:
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus.
 Vbi nectar comederunt et ambrosiam amabilem.

Iam tum ipsis interlocutus est pater hominumq; deorumq;
 Audite me Terræq; et Cœli incliti filij,

Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutua
 Victoria et imperio propugnauimus dies omnes,
 Titanesq; dij et quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos uero magnamq; uim et manus innoxias
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,
 Memores amicitiae placidae, quibus perpeffis
 Ad lucem redieritis molesto à uinculo,
 Nostra per consilia, à caligine obscura.
 Sic dixit. illū uero rursum excepit Cottus irreprehensibilis.
 Venerande, non indocta loqueris: sed et nos
 Scimus, quod excellunt quidem præcordia, excellens uero
 est intellectus,
 Auxiliator uero immortalibus execrationis fuisti horrendæ.
 Tua uero prudentia ab caligine opaca,
 Retrograde iterum acerbis à uinculis
 Venimus, Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideoq; nunc intento animo et prudenti consilio,
 Vindicabimus uestrum imperium graui conflictu,
 Pugnantes cum. Titanibus per acria prælia.
 Sic dixit. collaudarunt uero dij datores bonorum,
 Sermone audito. bellum uero cupiebat animus
 Magis etiam quàm antea. pugnam uero arduam excitantibus
 Omnes femineq; et mares die illo,
 Titanesq; dij, et quotquot Saturno procreati sunt,
 Quosq; Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,

Acret

Οφρ' εἶπω, τὰ με θυμός ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
 Ἦδ' ἢ γὰρ μάλα δ' ἡρώων ἐναντίοι ἀλλήλοισι,
 Νίκης καὶ ἱεράτεθ' ποδὶ μαρνάμεθ' ἡμάτα πάντα,
 Τιτλῶές τε θεοί, καὶ ὅσοι κρόνον ἐκ γρόμοιο.
 Ὑμεῖς δὲ μεγάλῳ τε βίῳ καὶ χεῖρας ἀκτῆες
 φαίνετε τιτλῶεσσι ἐναντίοι ἐρ' δ' αἰ λυγρῇ,
 Μνησάμενοι φιλότητεθ' ἐνέεος, ὅσα παθόντες
 Ες φάθε' ἅψ' ἀφίκεσθε δυσπλεγέος ὑπὸ δεισμῷ,
 Ἡμετέρους δ' ἅβ' βυλὰς ὑπὸ ζόφῳ ἡρόοντεθ'·
 Ως φάτο· τὸν δ' ὅζ' αὖτις ἀμείβετο κόπῃθ' ἀμύμον·
 Δαμόνι δ' ἐκ ἀδ' ἄκτα πιφάσκειαι· ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν, ὅτι ποδὶ μὲν πρᾶπίδες, ποδὶ δ' ἔστι νόημα,
 Αλκτῆρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γήρῳ λευκοῖο.
 Σῆσι δ' ὠλφροσυήσιν ὑπὸ ζόφῳ ἡρόοντεθ',
 Αψορρόρ δ' ὅζ' αὖτις ἀμειλίκτων ὑπὸ δεισμῶν
 Ἠλύθομεν, κρόνον ἢ ἀνάξ, ἀνὰ κελπῆα παθόντες·
 Τῷ καὶ νῦν ἀτγνέετε νόον, καὶ ἐπίφρονι βυλῇ,
 Ρύσσομεθα κράτεθ' ὕμῳ ἐν ἀνῇ δ' ἡϊοτῆτι,
 Μαρνάμενοι τιτῆσιν ἀνὰ ἱερατόρας ὕσμινας·
 Ως φάτο, ἐπ' ὠνήσαν δὲ θεοὶ δ' αὐτῆρ δ' ἰάων,
 Μῦθον ἀκῶσαντες· πολέμῳ δ' ἐλιλαίετο θυμός
 Μάλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθε· μάχῳ δ' ἀμέγαρτον ἔγα·
 Πάντες, θέλεια τε καὶ ἀρσενόων, ἡματι λείων, (ρεῶν
 Τιτῆνων τε θεοί, καὶ ὅσοι κρόνον ὅζε γήρῳ τῷ.
 Οὗς τε ζένος δρέβουσιν ὑπὸ χθονὸς ἥκε φάως δέ,

Δεινοί τε κρατοροί τε βίῳ ὑπεροπλον ἔχοντες.
 Τῶν, ἐκείνῳ μὲν χεῖρὸν ἀπ' ὤμων αἰέσοντο
 Πᾶσιν ὁμῶς. κεφαλαὶ δὲ ἐκείνῳ πρηνήκοντα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον ὑπὸ σιβαροῖσι μέλεσιν.
 Οἳ τότε τιτλώεσι κατέσθην ὅν διαῖ λυγρῶ,
 Πέτρους ἠλιβάτους σιβαράς ὅν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτῆνός δ' ἐτόρῳθην ἐκαρτυῶντο φάλαγγας.
 Προφρονέως χειρῶν τε βίης δ' ἅμα ὄργην ἔφαινον
 Ἀμφοτόροι. δεινὸν δὲ πόρισκε πόντος ὑπείρω.
 Γῆ δὲ μέγ' ὀυμαράγησεν, ἐπέσγνε δ' ὕρανος θυρὺς
 Σειόμενθ', πεσόνθην δ' ἐπινάσθη μακρὸς Ὀλύμπος
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτων, γῆσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερόντα, ποδῶν δ' ἀπεία τ' ἰὼν
 Ἀσπερου ἰωχμοῖο, Βολάων τε κρατοράων.

Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἴσαν Βέλεια συνόχοντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτόρων δ' ἵκετ' ὕρανον ἀσερόντα,
 Κεκλωμένων. οἳ δὲ ξυνίσταν μεγάλα ἀλαλητῶ.
 Οὐδ' ἄρ' ἐπὶ Ζεὺς ἴχην ἐὼν μὲνθ'. ἀλλὰ νῦν τοι γε
 Εἶδαρ μὲν μὲνθ' πλῆντο φρέσιν, ἐκ δ' ἐτε πᾶσαν
 Φαῖνε βίῳ. ἅμυνδης δ' ἄρ' ἀπ' ὕρανος ἠδ' ἀπ' Ὀλύμ-
 που ἀπῆλθον ἔσειχε σιωπῆσιν. οἳ δὲ κόραυνοί (πῶ
 Ἰκταρ ἅμα Βροντῇ τε καὶ ἀσεροπῇ εὖ ποτῶντο
 Χειρὸς ἀπ' σιβαρῆς, ἱερὴν φλόγα δ' εἰλυφόωντες
 Ταρφέων. ἀμφὶ δὲ γαῖα φερέσβιθ' ὀυμαράγιζεν,
 Καίοντο. λάκε δ' ἀμφὶ πνεῖ μεγάλ' ἄσπερος ὕλη.
 Εἰς

Acres robustiq; vires immensas habentes.

Horum centum quidem manus ab humeris concitabantur,

Omnibus simul: capita uero unicuiq; quinquaginta

Ex humeris enata sunt super firmis membris.

Qui tum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,

Saxa praecepta ualidis in manibus gestantes.

Titanes uero ab altera parte confortarunt phalanges,

Alacriter manuamq; uiriumq; simul opus ostentabant,

Vtriq; horrendè uero insonuit pontus immensus.

Terra uero stridebat, ingemiscebat uero latum coelum

Quassatum, è fundo uero concutiebatur amplius Olympus

Impetu à deorum. motus uero uenit grauis

Ad Tartarum tenebricosum, pedum et alta uociferatio

Inmodici tumultus, ictuumq; fortium.

Ita sanè inter mutuos ibant tela gemitunda.

Vox autem utrorumq; peruenit ad coelum stellatum,

Adhortantium. at illi congregiebantur magno cum clamore.

*Neq; sanè amplius Iupiter cohibebat suum robur, sed ipsius
Statim robore implebantur animi, et omnem*

Exeruit uim. si mul etiam à coelo atq; ab Olympo

Fulgurans incedebat confertim. fulmina autem

Celerrimè unà cum tonitru et fulgure scite uolabant,

Manu à robusta, sacram flammam rutilantes

Crebra. circum uero terra abna reboabat,

Ardens. crepitabat uero undiq; igne ualde magna sylua.

Peruebat uero terra tota, & Oceani fluentia,
 Pontusq; immensus. circumdedit autem calidus uapor
 Titanes terrestres, flamma uero ad aërem diuinum peruenit.
 Magna. oculos uero uisu priuabat quantumuis fortium,
 Splendor radians fulminisq; fulgurisq;.
 Incendium autem immensum occupauit Chaos. uidebatur
 autem coram

Oculis aspicere, ac auribus uocem audire,
 Itidem ut cum olim terra & coelum latum superne
 Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excitabatur.
 Hac, quidem diruta, illo autem ex alto diruente.
 Tantus fragor erat dijs confligentibus.
 Simul quoq; uenti motuq; puluerēq; cū strepitu excitabant.
 Tonitruq; fulgurq; & ardens fulmen,
 Ardentia tela Iouis magni. ferebant autē fremitū clamoremq;
 In medium ulrorumq; . strepitus autem ingens excitabatur.
 Stupendæ pugnae: robur autem exerebatur operum.
 Inclinata uero est pugna. prius uero sibi mutuo imminentes,
 Fortiter pugnabant in forti praelio.
 Illi uero inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottusq; Briareusq; Gygesq; insatiabilis belli.
 Hi sanē trecentas petras robustis à manibus
 Mittebant frequentes. obumbrarunt autem iaculis
 Titanas, atq; hos quidem sub terram longe patentem
 Miserunt, & uinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus magnanimos licet existentes:

Tan-

ἔξει δὲ χθονὶ πάντα, καὶ ἀπ' αἰαντοῖα ῥέειρα,
 πόντος τ' ἀφ' οὐγέτος. αὖ δ' ἀμφείπ' ἔσθ' θεμὸς αὐτὸν
 Τιτλῶας χθονίης. φλόξ δ' ἦέρα δ' ἴαν ἱκανῶν,
 ἁπασας. ὅσας δ' ἄμειβε καὶ ἰφθίμων πόρ' ἔόντων,
 αὐγὴ μαρμαίρουσα περὶ αὐτὸν τε στεροπῆς τε.
 Καῶμα δὲ θεασίσιον κέρτεχον χάος. εἶσατο δ' αὖτα
 οφθαλμοῖσιν ἰδέειν, ἠδ' ἔασιμ' ὅσαν ἀποῦσαι,
 αὐτῶς, ὥς ὅτε γαῖα καὶ ἔρανός δ' οὐρὺς ὑπὸρθον
 Πίλνατο. τοῖος γὰρ κε μέγισθ' οὐπὸς ὀρώρει,
 τῆς μὲν ὀρειπομελῆς, τῇ δ' ὑψόθεν ὀζειπόντος.
 Τόσος οὐπὸς ἐπλετο θεῶν ἔριδι ξυιόντων.
 Σὺν δ' ἄνεμοι ῥῶσιν τε κόνιν τ' ὀυφαιράγιζον,
 βροντῶν τε στεροπῶν τε καὶ αἰθαλόεντα κεραυνόν,
 κῆλα δὲος μεγέλοιο. φέρον δ' ἰχλὺ τ' ἔνοπλῳ τε,
 ἐς μέσον ἀμφοτέρω. ὅτοβ' δ' ἄπλητθ' ὀρώρει
 Σμερδαλέης ἔριδος. κέρτεθ' δ' ἀνεφαίν' ἔσθ' ὄργων.
 Εκλίνθη δὲ μάχη. πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντο,
 ἐμμελῶς ἐμάχοντο δ' ἄκρατόρας ὑσμίνας.
 οἳ δ' ἄρ' ἐνὶ πρῶτοις μάχῃσι δριμύαν ἔγασαν,
 κόπῃς τε, βελείῃς τε, γύγης τ' ἅατθ' πολέμοιο.
 οἳ ῥὰ τρικροσίας πέτραις σιβαρῶν ἀπ' χειρῶν
 πέμπον ἐπ' αὐτοδράς. κατὰ δ' ὀυκίασαν βελείας
 Τιτλῶας. καὶ αὖ μὲν ὑπὸ χθονὸς οὐρυοδ' εἰς
 πέμψαν, καὶ δεσμοῖσιν ἐν ἀργαλείοισιν ἔδησαν,
 νικῆσαντες χερσὶν ὑπερβύμας πόρ' ἔόντας.

Tantum infra sub terram, quantum coelum distat à terra.
 Par enim spacium à terra in Tartarum caliginosum.
 Nouem enim noctes ac dies ferreus Acmon
 Coelitus delapsus, decimo die ad terram uenit:
 Nouem rursus noctes & dies æreus Acmon
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum uenit.
 Quem circa ferreum septum ductum est, circum uero ipsum
 nox,

Tripliei ordine fusum est circa collum, sed superne
 Terræ radices creuant, & infructuosi maris.
 Vbi dij Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consilijs Iouis nubicogi,
 Regione in squalida, uastæ ultima terræ.
 His non excundum est, portas uero imposuit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utrinq;
 Illic Gyges, Cottusq;, & Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Iouis ægida habentis.
 Ibidem terræ tenebrosæ, & Tartari opaci,
 Ponti; infructuosi, & cœli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt:
 Molesti, squalidi, quos oderunt dij,
 Hiatus ingens. nec uero integro anno
 Solum attinget, ubi primum portas intra uenerit:
 Sed sanè huc & illuc fert impetuousa procella,
 Molesta. horrendumq; etiam immortalibus dijs
 Hoc monstrum. & noctis obscuræ domus horrendæ

Stant, nubibus obteſta nigris.

Has iuxta Lapeti filius ſuſtinebat cœlum latum,

Stans, capiteq; & indefeſſis manibus

Firmiter, quia tam nox quàm dies celeriter euntes

Seſe compellabant per uices, mutant ſ magnam limen,

Ferreum. hæc quidem intrat, illa uero foras

Egreditur. neq; unquam utraq; domus intus cohibet,

Sed ſemper altera domos extra exiſtens,

Terram circa mouetur: altera ruruſum in domo exiſtens,

Expectat horam itineris, donec ueniat.

Hæc quidem terreſtribus multa cernens lumen habens,

Illâ uero ſomnum in manibus, fratrem mortis,

Nox noxia, nube teſta atra.

Vbi autem Noctis filij obſcuræ domos habent,

Somnus & Mors, graues dij: neq; unquam eos

Sol lucidus intuetur radijs,

Cœlum ſcandens, nec cœlitus deſcendens.

Horum alter quidem terramq; & lata dorſa maris,

Quietus percurrit, & placidus hominibus.

Alterius uero ferreum quidem cor, æreum uero ei pectus

Crudele in præcordijs. habet autem, quem ſemel arripue-
rit

Hominum: hoſtis uero etiam immortalibus dijs.

Illic dei inferi in anteriore parte ædes reſonantes,

Fortisq; Plutonis, & grauis Proſerpine,

Stant. aſper autem canis pro foribus cuſtodit,

Seruus

Ἐσπερον, νεφέλης κεκαλυμμένα λινάνεσι.
 Τῶν πρόστ' ἱαπερὶ οὐ πᾶσις ἔχειτ' οὐρανὸν οὐραῖν,
 Ἐσπῶς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτησι χερσισιν
 Ἀσιμφέως. ὅτι νύξ τε καὶ ἡμέραι πάσαν ἰᾶσαι,
 ἀλλήλας πρῶς εἰ ποῦ ἀμειβόμεναι μέγαν οὐδὺν,
 Χάλκειον. ἢ μὲν ἔσω καταβήσεται, ἢ δὲ θύραζον
 ἔρχεται. οὐδ' ἐποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἑντὸς ἔεργει,
 ἀλλ' αἰεὶ ἐτόρηνε δόμων ἐκτοσθεν ἔδσα,
 Γαῖαν αὐτρεφέτα. ἢ δ' αὖ δόμος ἑντὸς ἔδσα,
 μίμνει τὴν αὖτε ὡρίων οὐδὺν, ἔς' αὖ ἱκνται.
 Ἡ μὲν ὑπὸ χθονίοισι φάος πολυδερεκὲς ἔχουσα.
 Ἡ δ' ὕπνον μετὰ χερσὶ, κασίγνητον θανάτοιο,
 νύξ ὅλην, νεφέλη κεκαλυμμένη ἡεροειδὲς.
 Ἐνθα δὲ νυκτὸς παῖδες ὄρεμνῆς οἰκί' ἔχουσιν,
 Ὑπνὸς καὶ θάνατος, δεινοὶ θεοί, οὐδ' ἐπετ' αὐτούς
 Ἡέλιος φαέθων ὑπὸ δ' ἔρκεται ἀκτίνεσσιν,
 οὐρανὸν εἰσανιών, οὐδ' οὐρανόθεν καταβαίνων.
 Τῶν ἑτόρος μὲν γλῶττι καὶ οὐρεῖα νῶτα θαλάσσης,
 Ἡσυχὸς αὐτρεφέτα καὶ μέλιχθ' ἀνθρώποισι.
 Τῷ δὲ, σιδήρεϊ μὲν κραδίη, χάλκειον δὲ οἱ ἦτορ
 Πηλίες γὰρ συνέσσιμ. ἔχει δ' οὐ πρῶτα λάβησιν
 ἀνθρώπων. ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεῶν χθονίῃς πρόσθεν δόμοι ἡχῆγοντο,
 Ἰφθίμω τ' αἰδέω, καὶ ἐπαινῆς πόρσε φονείης
 Ἐσᾶσι. δ' αὖνός δὲ λύνων πρῶτα ποιεῖτε φυλάσσει,
Νηλεΐς.

Νηλεΐης. τέχνῳ δὲ κακῷ ἔχει. οὐ μὲν ἰόντας
 Σαίνει ὁμῶς ἄρ' ἢ τε καὶ ὕασιμ' ἀμφοτέρωσιμ,
 Εξελθεῖν δ' ὅκ' αὖτις ἔα πάλιν. ἀλλὰ δοκδύωμ,
 Εἰδίει, ὅμ' κε λάβῃσι πυλίων ἐκπαδὸν ἰόντα,
 Ἰφθίμω τ' αἰΐδαο καὶ ἐπαινῆς πόρσεφονείης.
 Ενθάδε ναυεταίει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ σύξ, θυγάτηρ Ἀφροδύτου ὠκεανοῖο
 Γρυβυτάτη. νόστωμ δὲ θεῶν κλυτὰ δ' ὠμαῖα ναῖα,
 Μακρῆσι πέτρῃσι κατὰρφε'. ἀμφὶ δὲ πάντῃ
 Κίοσιμ ἀργυρέοισι πρὸς ὕρανον ἐσκήκτου.
 Παῦρα δὲ θαύμαντ' ὅθ' θυγάτηρ πόδας ὠκεία ἴει,
 Αἰγυλίας πωλεῖται ἐπ' ὕρεια νῶτα θαλάσσης,
 Οππότ' ἴει καὶ νεῖκ' ὅθ' ἐν ἀθανάτοισιμ ὄρηται.
 Καί ῥ' ὅστις ψεύδ' ἔσται ὀλύμπια δ' ὠματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δ' ἔτι ἴειμ' ἐπιμψι θεῶν μέγαν ὄρηον ἡνείκα
 Τηλόθεν ὅθ' ἡρυσέμ' πτοχόω πολυώνυμον ὕδαρ
 Ψυχρόν, ὅ, τ' ἐκ πέτρης κατὰλείβεται ἡλιβάτοιο.
 Υψιλῆς, πολλόν δ' ὑπὸ χθονὸς ὕρνοδ' αἶας
 Εξ ἱερῶ ποταμοῖο ῥέει δ' ἄνυκτα μέλαιναν,
 Ωκεανοῖο κίρας. δεκάτη δ' ὑπὸ μοῖρα δ' ἐδάσσει.
 Εννία μὲν πρὸ γλῶττι καὶ ὕρεια νῶτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέας εἰλιγμέν' εἰς ἅλα πίπτει.
 Ἡ δὲ μί' ἐκ πέτρης πτορεῖ μέγα πᾶμα θεοῖσιμ.
 Οσκειν τλῶν ἐπίορον ἀρλείψας ἐπομόσκει
 Αθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόγντ' ὀλύμπου,
 Κεῖται

Scelus. artem autem malam habet: ad introeuntes quidem
 Adulatur pariter caudâq; & auribus ambabus,
 Exire uero non iterum permittit denuò, sed obseruans
 Deuorat, quencumq; prenderit portas extra existentem,
 Fortisq; Plutonis & grauis Proserpine.

Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
 Maxima natu. Scorsim uero à dijs inclitas edes incolit,
 Ingentibus saxis superne tecta: circum uero quaq;
 Columnis molestis ad cœlum firmata est.

Raro uero Thaumantis filia pedibus uelox Iris,
 Nuncia, uertitur super lata dorsa maris,
 Quando lis & contentio inter deos exorta fuerit.

Et sanè quisquis mentiatur coelestes domos tenentium,
 Iupiter tum Irim mittit, deorum magnum iusiurandum ut
 ferat,

Longe in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
 Frigidam, quæ è petra destillat alta,
 Excelsa: multum uero subtus terram spaciosam
 E sacre flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu, decima uero pars attributa est.

Nouem quidem circa terramq; & lata dorsa maris,
 Vorticibus argenteis intortus in mare exit.

Vnâ uero ex petra profluit, magnum damnum dijs.
 Quisquis pericrium relictis iurauerit
 Immortalibus, qui tenent uertices niuosi cœli,

Iacet

Iacet exors integrum per annum.

Neq; ambrosiæ & nectaris accedit propius

Cibum, sed iacet non respirans, & mutus,

Stratis in lectis. malus autem ueternus obtegit.

Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,

Aliud ex alio excipit difficilimum certamen.

Nouennio autem à dijs relegatur sempiternis,

Neq; unquã ad consiliũ incundũ cõmiscetur, neq; ad epulas

Nouem totis annis. decimo tandem commiscetur iterum

Coetibus immortalium, qui coelestes domos incolunt.

Tale enim iuramentum constituerunt dij Stygis perennem
aquam,

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum,

Vbi terræ caliginosæ, & Tartari obscuri,

Ponti; infructuosi, & cœli stellati,

Ex ordine omnium fontes & fines sunt

Molesti, squalidi. quos oderunt dij licet,

Illic splendidaq; portæ, & lapideum limen,

Immotum, radicibus longis compactum,

Sua sponte enatum. ante illud uero, extra omnes deos

Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.

Cæterum ualde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,

Domos incolunt in Oceani fundamentis,

Cottus atq; Gyges. Briareum quippe bonum existentem

Generum suum fecit grauius fremens Neptunus.

Dedit autem Cymopoliam, ut ducat in uxorem, filiã suam.

Ast

Κἄτα νηπότημθ τετελισμένον εἰς ἡνιωτόν.
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νίκταρθ ὄρχεται ἄσπορ
 Βρώσιος, ἀλλὰ τε κἄται ἀνάπνουσθ, ὦ ἀναυδθ,
 Στρωθῶις ὅν λεχέεσι. κακόν δ' ὑπὶ κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ ὧ νῆσσοι τελέσθ μεγαν εἰς ἡνιωτόν,
 Αλλθ δ' ὅζ' ἄλλθ δ' ἐχίται χαλεπώτατθ ἄθλος.
 Εὐνάϊτόν δ' ἐ θεῶν ἀρμαίρεται αἰγν' ἰόντων,
 Οὐδέ ποτ' οὐ Βυλλῶ ὑπὸ μίσγεται, ὅθ' ὑπὶ δ' αἶτας
 Εὐνία πάντ' ἔτα. δεκάτῃ δ' ὑπὸ μίσγεται αὐτῆς
 Εἰρέας ἀθανάτων, οἳ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τοῖον ἄρ' ὄρεον ἔθνητο θεοὶ συγὸς ἀφθιτομ ὕδωρ,
 Ωγύγιον, τό δ' ἴησι κατασφύλου δὴα χώρῃ,
 Ενθάδε γῆς δ' νοφίρῃς καὶ ταρτάρῃς ἠερόντθ,
 Πόντου τ' ἀτρυγέτοιο καὶ ὕδανθ ἀσερόντθ,
 Εξείης πάντων πηγῶν καὶ πείρατ' ἔασιν,
 Αργαλέ' ὄρυγντα. τά τε συγέουσι θεοὶ πόρ,
 Ενθάδε μαρμαρίαι τε πύλαι, καὶ λάϊνθ ὀδός,
 Ασεμφῆς, ῥίζησι δὴ λυγέεσσιν ἀφ' ἡρώς
 Αὐτοφυής. πρόσθεν δ' ἐ θεῶν ἐκτοδὸν ἀπάντων,
 Τιτλῶν ναιέουσι, πέρην χάϊος Ζοφεροῖο.
 Αὐτὰρ ἐλίσμαρά γοι δῖος κλειυίτ' ἐπίκουροι,
 Δώματα ναιετάουσιν ἐπ' αἰκίανοιο θεμέθλοισι,
 Κόπθθ τ' ἠδὲ γύγης. Βειάρειον γέρας ἠὲ ἰόντα,
 Γαμβρόν ἰόν ποιήσε βαρύνκτυπθ ἡννοσίγαιθ.
 Δῶκε δ' ἐ κυμοπόλειαν ὀπύειν θνητατόρα ἦν.

Αὐτὰρ

Ast ubi Titanes è coelo expulit Iupiter,
 Minimum natu peperit filium Typhocum Terra magna,
 Tartari compressu, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
 Et pedes indefessi robusti dei. ex humeris uero ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes, præterea ex oculis ei
 Admirandorum capitum sub supercilijs ignis micat,
 Omnibus autem ex capitibus ignis flagrabat serpentis.
 Voces quoq; in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenum sonitū emittentes ineffabilem. interdum enim
 Sonabant ut dijs intelligere liceret, interdum rursus
 Tauri ualde mugientis, robore incoercibilis uocem, ferocis.
 Interdum rursus leonis impudentem animum habentis.
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu.
 Interdum uero stridebat, resonabantq; montes alti.
 Et sanè erat opus perplexum die illo.
 Atq; certe iste mortalibus & immortalibus imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumq;.
 Grauitè autem intonuit atq; fortiter. undiq; uero terra
 Horrendè edidit fragorem, & cœlum latum superne,
 Pontusq; & Oceani fluxus, & infima loca terræ.
 Pedibus uero sub immortalibus magnus contremuit Olym-
 pus,
 Excitato rege. ingemiscebat autem tellus.
 Calor autem ab utrisq; occupabat nigrum pontum,

Tonitruq; et fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantium uentorumq; et fulminis ardentis.
 Feruebat autem terra omnis, et coelum, atq; mare
 Furebat circum littora, circumquaq; et fluctus magni
 Impetu à deorum, commotio uero difficilis sedatu coorice-
 batur.

Expauit autem Pluto inferis mortuis imperans,
 Titanesq; sub Tartarū detrusi, à Saturno seorsim existentes,
 Ob inextinguibilem fremitum, et grauem conflictum.
 Iupiter uero postquā accumulauit suum robur, sumpsit uero
 Tonitruq; fulgurq;, et coruscans fulmen, (arma,
 Percussit ab Olympo insiliens. circum uero omnia
 Combussit ingentia capita seui portenti.
 Ceterum ubi ipsum uicit ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus, ingemiscebat autem terra uasta.
 Flamma autem fulmine icti cū impetu ferebatur, illius regis,
 Montis in concauitates opacas asperas,
 Percussi. multa autem uasta ardebat terra,
 Præ uapore ingenti, et liquefcebat stannum ueluti
 Arte ab iuuenum, et fabrefacto catino fusorio
 Calefactum, atq; ferrum quod solidissimum est,
 Montis in concauitatibus, uictum igne combustino
 Liquescit in terra diuina, à Vulcani manibus.
 Sic sanè liquefcebat terra iubare ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsum animo tristatus, in Tartarum latum.

Ex Typhoeo autem est uentorian uis humide flantium,

Excepto

Βροντῆς τε σφοπῆς τε πυρός ἀπὸ τοῦ πελώρου,
 Γρηκνέων ἀνέμων τε κοραυνῶ τε φλεγέθοντο.
 Ἐξεῖ δ' ἡρώων πάσα, καὶ ἔρανος, ἡ δὲ θάλασσα
 Θύε δ' ἀρ' ἀμφ' ἀκτὰς, πρὶ τ' ἀμφὶ κύματα μακρὰ
 Ρίπῃ ὑπὸ ἀθανάτων. γῆσι δ' ἄσβεςτο ὁρώρει.
 Τρέσσει δ' ἄδ' ἡς γῆεροι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν,
 Τιτλῶν δ' ὑποταρτάριοι, κρόνον ἀμφὶς ἑόντον,
 Ἀσβέσου λελάσθιο καὶ αἰνῆς δ' κῆϊότητι.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ὅν κ' ἔβριυνεν ἑὸν μένος, εἶλετο δ' ὄπλα,
 Βροντῇ τε σφοπῇ τε. εἰ δ' αἰθαλόγντα κοραυνόν,
 Πληῖστον ἀπ' ἑλύμποιο ἐπάλμνεντο. ἀμφὶ δὲ πάσαις
 Ἐπρεῖ θεσπεσίας κεφαλὰς θεινοῖο πελώρου.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δ' ἦ μιν δ' ἄμασε πληγῇσιν ἱμάσας,
 Ηῖπτε γυῶθεις, σφάχιζε δὲ γαῖαν πελώρη.
 Φλόξ δ' ἐκεραυνωθέντος ἀπέσσυτο τοῖο ἀνακτος,
 Οὔρετο γ' ἐν βήεσσιν αἰδ' ἡνὲς παμπαιόεσσης,
 Πληγῇ τε πολλῇ δὲ πελώρη λαίετο γαῖαν,
 Αὐτμῇ θεσπεσίῃ, καὶ ἐτήκετο κασίτορτο ὥς
 Τέχνη ὑπὸ αἰζηῶν, ὑπὸ τ' ὀτρύνοντο χράνιοι
 Θαλφθεῖς, ἡ δὲ σίδ' ἤκετο ὅπ' ἑκαστοῦ τατὸς ὄντος,
 Οὔρετο γ' ἐν βήεσσι, δ' αμαζόμενον πυρὶ κλέει,
 Τήκετο γ' ἐν χθονὶ δῖῃ, ὑφ' ἡφαίστου παλάμῃσι.
 Ως ἄρα τήκετο γαῖαν σέλα πυρὸς αἰθομένοιο.
 Ρίψε δ' ἔμιν θυμῷ ἀκράχων, ὅν τε τάρταρον θυρεῖν.
 Ἐκ δὲ τυφώος ἐς ἀνέμων μένοντο ὕγρον ἀγνάντων,

νόσφι νότον, βορέω τε, καὶ ἀργίσιω ζιφύριοι.
 Οἱ γέ μιν ἐκθείωμι γηνῇ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἰ δ' ἄλλα μαψαῦραι ὑπὸ πνέουσι θάλασσαν.
 Αἰ δ' ἤ τοι πίπυσσαι δὲ ἡεροειδέα πόντον,
 Γῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θύσειμ' ἀέλη.
 Ἀλλοτε δ' ἄλλα ἄνοι, δίσσκι δ' νᾶσι τε νῆας,
 καύτας τε φθείρουσι. κακοῦ δ' ὅ γινεται ἀλκή
 ἀνδράσι, οἳ κείνοισι σιωπῶντων ἤϊ πόντον.
 Αἰ δ' αὖτε ἤϊ γαῖαν ἀπείειρον ἀνθεμόεσσαν,
 Εργ' ὄρα τὰ φθείρουσι χαμαιγυνέων ἀνθρώπων,
 Γεμπλῆσαι κόνιός τε καὶ ἀργαλὲς κολοσυρτοῖ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥὰ πόνον μάκαρος θεοὶ ὄξε τέλεισαν,
 Τιτλήεσι δὲ τιμάων κείναντο βίηφι,
 Δὴ ῥα τότε ὠτρυνον βασιλδύμεν ἠδ' ἀνάσσειν,
 Γαίης φραδ' μοσιῶνσι, ὀλύμπιον δ' ἐρύνοπα ζῆν'
 ἀθανάτων. ὃ δὲ, τοῖσι μὲν διδάσασατο τιμᾶς.
 Ζεὺς ἧ θεῶν βασιλεὺς πρῶτ' ἄλλοχον θέτο μῆτιν,
 Γλῆισα θεῶν εἰδ' ἦεν, καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.
 Ἀλλ' ὅτε δ' ἦ ῥ' ἠμέλλε θεὰν γλαυκώπιμ' ἀθήνην
 τέξαδ' αἶσα, τότε ἔπειτα δολοφρεσῖνας ὄξαπατήσας,
 Αἰμυλίοισι λόγοισιν, ἐλὼ δὲ κατ' ἄστρον ἠδ' ἰώ,
 Γαίης φραδ' μοσιῶνσι, καὶ ὄραν ὅ αἰερόεντες.
 Τὼς γὰρ οἱ φρασάτω, ἵνα μὴ βασιλῆϊδ' ἀτιμώ
 Ἀλλ' ἔχῃ, διὸς ἀντί, θεῶν ἀειγυνετᾶων.
 Ἐκ γὰρ ῥ', εἴμαρτο πόριφρονά τέκνα γυνεῖσθαι.
πρῶτ' ἄλλο

Excepto Noto, Boreaꝑ, & celeri Zephyro.
 Qui sanè ex dijs sua natiuitate, hominibus magna utilitas.
 Ast alie leues aures inspirant mare,
 Quæ utiq; incidentes in nigrum pontum,
 Clades magna hominibus malo rapiuntur turbine.
 Nunc hæ nunc ille flant, dissipantq; naues,
 Nautasq; perdunt. mali autem non est remedium
 Viris, qui illis occurrunt in ponto.
 Eadem rursum per terram immensam floribus ornatam,
 Opera iucunda corrumpunt humo prognatorum homi-
 num.

Replentes puluereq; & molesto strepitu.

Sed postquam sanè laborem dii beati perfecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt ui,
 Iam tum impellebant regnare atq; imperare,
 Ex Terræ consilio, Olympium latecernentem Iouem
 Immortalibus. hic uero inter illos rite distribuit munia.
 Iupiter autem rex primam uxorem suam fecit Prudentiam,
 Plurimum ex dijs edoctam, & mortalibus hominibus.
 Sed cum iam esset deam cæsis oculis Minervam
 Paritura, ibi tum dolis animo decepto,
 Blandis sermonibus, suam in condidit aluum,
 Telluris consilijs & Cæli stellati.
 Illa duo enim ei dixerunt, ne regiam honorem
 Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in fatiis erat prudentes liberos nasci.

Primam quidem, uirginem caesijs oculis praeditam in Tritone genitam,

Par habentem patri robur, & prudens consilium.

Ceterum deinde sanè filium decorum regem & uirorum

Erat paritura, magnum animum habentem,

Sed ipsum sanè Iupiter antè suo condidit uentre.

Sic ei consulebat dea bonumq; malumq;.

Postea duxit splendidam Themim, quæ peperit Horas,

Eunomianq;, Dicenq;, & Irenen florentem.

Quæq; opera matura faciunt apud mortales homines:

Parcasq;, quibus maximum honorem dedit prudens Iupiter,

Clothoq;, Lachesinq;, & Atropon, quæ dant

Mortalibus hominibus habere bonumq; malumq;.

Tres uero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas ha-

Oceani filia, à multis optatam formam habens, (bentes,

Aglaïam, & Euphrosynen, Thaliāmq; amabilem.

Quarum & à palpebris amor destillat contuentium,

Soluens membra, iucundum uero sub supercilijs aspiciunt.

Porrò hic Cereris multos pascemus ad lectum uenit,

Quæ peperit Proserpinā pulchras ulnas habentē, quā Pluto

Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.

Mnemosynen uero deinceps amauit pulchricomam,

Ex qua Musæ aurea mitra reuinctæ natæ sunt,

Nouem: quarum labor conuiuia sunt, & oblectatio cantus.

Latona autem Apollinem & Dianam sagittis gaudentem,

Amabilem prolem supra omnes coelites,

Genuit

Πρὸτ' αὖ μὲν γὰρ κούρην γλαυκὸπιδ' ἀτρυγέην φαν-
 ἴσαν ἔχουσιν πατρὶ μὲν ὄ, καὶ ἐπίφρονα βυλλῶ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ τ' ἄρ' αὖ πᾶσι δ' αὖθις βασιλῆα ἔειπεν ἀνδρῶν
 ἡμεῶν τέξασθαι, ὑπὲρβιον ἦτορ ἔχοντα.

Ἀλλ' ἄρα μὴ Ζεὺς πρόσθεν ἐνὶ ἑγκατέθετο νόῳ,
ὣς δ' ἢ οἱ φράσασατο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.

Δούτορον ἡγάγες λιπαρὴν θέμιν, ἢ τέκνον ἄρας,
Εὐνομίῳ τε, δίκῳ τε, καὶ εἰρήνῳ τε θαλῶαν.

Αἴτ' ὄγ' ὠραίους ἤϊ' θνητοῖσι βροτοῖσι,
μοίρας δ' ἥς πλείω τιμὴν πόρε μκτίετα Ζεύς,
κλωθῶ τε λάχουσιν τε καὶ ἄτροπον· αἶ τε δίδουσι
Θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἔχειν ἀγαθὸν τε κακόν τε.

Τρεῖς δ' ἐοῖ δ' ὀφρύνουσι χεῖρας τέκε καλλιπῆδες,
 Ωκεανὸς κούρη, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Αὔραιον, καὶ Ὀφρύνου, θαλίῳ τ' ὄραται ἰὼν.
 Τῶν, καὶ ἄρ' Ὀφρύνου δ' ὅτ' εἶβε δ' Ὀφρύνου,
 Λυσιμελής, καλὸν δ' ἐθ' ἵπ' ὀφρύνουσι δερκίοωνται.

Αὐτὰρ ὁ δ' ἤμκτο· πολυφόρβης δὲ λείχεο ἦλθεν,
ἠτίκε πορσεφόνῳ λυκάλγνον, ἦν αἰδ'ωνδύς
ἤρπασεν ἥς πρὸς μητρός· ἔδωκε δὲ μητιέτα ζεύς.

Μνημοσύνης δ' ἔξ αὖτις ὀρέσασατο καλλιχόμοιο,
 Ἐξ ἧς αἰ μῦσαι χρυσάμπυκες ἔξερχόντο,
 Ἐννέα. τῆσιν ἄσδμ θαλία, καὶ τὸρ φησὶ ἀοιδ' ἧς.

Λητῶ δ' ἀπόλλωνα, καὶ ἀρτέμιϊ ἰσχύειραν,
ἱμερόεντα γόνου πόδι πάντων ὄρανιόνων,

Γείνατ' ἄρ, αἰγιόχοιο διὸς Φιλόπητι μιγείσῃ.
 Λοιοδοτάτ' ἴω δ' ἥβ' ἠελω θαλερῶ ποίησατ' ἄκθιπρ.
 Η δ' ἥβ' ἴω, ἀρ' ἦκα, καὶ εἰλείψαν' ἔπικτε,
 Μιχθεῖσ' ὦν Φιλόπητι θεῶν βασιλῆι καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ κεφαλῆς γλαυκῶπιδ' αὖ τριτογένειοι,
 Δεινῶ, ἀγροκύνδομον, ἀγέσρατον, ἀτρυτάνιω,
 Γάτνιαυ. ἥ λ' ἐλασδί τε ἄδ' ὅν, πόλεμοι τε μάχαι τε
 Ηρ' ἠδ' ἥφαιστον κλυτοὺν ὦν Φιλόπητι μιγείσῃ
 Γείνατο. καὶ ζαμύνει, καὶ ἥρις ὦν παρακρίτῃ,
 Ἐκ πάντων τέχνησι λεκασμένον ὕραυιῶναι.
 Ἐκ δ' ἀμ' ὀτρύνει καὶ εἰκτύπον ὦν νοσηγείῃ,
 Τείτων δ' ὕβριος γένε' ἔσθ' ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμεν' ἔχωρ, πρὶν μητρὶ Φίλῃ καὶ πατρὶ ἄνακτι
 Νάει χρύσεια δ' ὦ, δεινὸς θεός. αὐτὰρ ἀρ' ἦ
 Εἰνοτόρῳ λυθέρεια φόβον καὶ δ' εἶμον' ἔπικτε
 Δεινὸς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς ἐλονέουσι φάλαγγας,
 Ἐν πολέμῳ κρυόνεσι, σὺν ἀρ' ἦ πῶσι πόρθω.
 Ἀρμονίῃ δ' ἴω καὶ δ' ἴω ἰπέρθυμ' ὅς τε ἄκθιπρ.
 Ζῶν δ' ἄρ' ἀτλαντὶς μάη τέκε λυδῆμον ἑρμῶ
 Κέρυκ' ἀθανάτων, ἱερὸν λέχ' εἰσαναβάσῃ.
 Καδ' μείν δ' ἄρ' αἰ σέμελ' ἔκε φάειμον ἵον,
 Μιχθεῖσ' ὦν Φιλόπητι, δῖον υἱὸν πολυγυνέα,
 Ἀθανάτου θνητῆ. νῦν δ' ἀμφοτέρω θεοὶ εἰσὶν.
 Ἀλκμήνῃ δ' ἄρ' ἔπικτε Βίῳ ἥρα κλειῶν,
 Μιχθεῖσ' ὦν Φιλόπητι διὸς νεφελιγέρταο.

Αὐλαίῳ

Genuit senē, Aegiochi Iouis amoris mixta.

Postremam uero Iunonem floridam fecit uxorem,

Hec autem Heben, Martem, & Lucinam peperit,

Mixta amore deorum regi & hominum.

Ipse uero ex capite, caesijs oculis praeditam Tritogeniam,

Acrem, in agris tumultuantem, ducem exercitus, indomitam,

Venerandam: cui clamor, labor, bellaq; pugnaeq;

Iuno autem Vulcanum inclitum, amoris indulgens,

Genuit: & uires intendit, & contendit cum suo marito,

Præ omnibus artibus ornatam coelitibus.

Ex Amphitrite autem & grauissimo Neptuno,

Triton late potens natus est magnus: qui maris

Fundam tenens, apud matrem charam & patrem regem

Incolit auream domum, uehemens deus. sed Marti

Clypeos dissecanti Venus Timorem & Metum peperit,

Græues, quicq; uirorum densas turbant phalanges,

In bello horrido, unā cum Marte urbes deuastante.

Et Harmoniam: quā Cadmus magnanimus duxit uxorem.

Ioui uero Atlantis filia Mæa peperit gloriosam Mercuriū,

Præconem deorum, sacrum lectum conscendens.

Cadmi filia uero ei Semele peperit clarum filium,

Rem cum eo habens, Dionysum hilarem,

Immortalem mortalis, nunc uero ambo dii sunt.

Alcmene uero peperit uim Herculanam,

Mixta amore Ioui nubicoquo,

Aglaiam uero Vulcanus ualde inclitus claudicant,
 Minimam natu è Gratijs floridam duxit uxorem.
 Sed aurea crine conspicuus Bacchus flauam Ariadnem,
 Filiam Minois, in flore existentem, fecit coniugem.
 Hanc uero ei immortalem expertemq; senij fecit Saturnius.
 Heben autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis filius,
 Vis Herculis peractis luctuosis certaminibus,
 Filiam Iouis Magni, et Iunonis aureis calceamentis utentis
 Pudicam duxit uxorem, in Olympo niuoso.
 Foelix, qui magno facinore inter deos confecto,
 Habitat illæsus, et carens senio perpetuo.
 Soli autem rapido peperit inclita Oceanis
 Perseis, Circemq; et Aeeten regem.
 Aeetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluij
 Duxit, deorū ex uoluntate, Idyā, pulchris genis præditam.
 Hæc autem ei Medeam pulchros talos habentem amoris in-
 dulgens.

Peperit, succumbens per auream Venerem.

Vos quidem nunc Valetæ cœlestes domos tenentes,
 Insulæq; et continentis terræ, et salsus intus pontus.
 Nunc autem dearum coetum cantate blandiloquæ,
 Musæ Olympiades filiæ Iouis Aegiochi,
 Quæcumq; mortales apud uiros cubantes,
 Deæ, pepererunt dijs similem prolem.
 Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum,

Ἀγλαΐῳ δ' ἠφαιστος ἀγακλυτὸς ἀμφιγυῖας,
 ῥητοτάτῳ χαρίτωρ θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοίτην.
 Χρυσόκομος δὲ διώνυσος θ' ξανθὴν ἀριάδ' ἴλω,
 Κέρῳ μίνωος θαλερὴν ποιήσατ' ἀκοίτην.
 Τῷ δ' εἰ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγῆρω θῆκε κρονίω.
 Ἡβῳ δ' ἀλκμῶνς καλλισφύρεσσι ἄλκιμον ὕος,
 Ἰσῆρα κλέῃ τελέσας σονόεντας ἀέθλους,
 Γαῖδ' αὖτις διὸς μεγάλου, καὶ ἥρης χρυσοπέδιλου,
 Αἰδομένη δ' ἐτ' ἀκοίτην, ἣν Ὀλύμπῳ νιφόεντι.
 Ολβιος, ὃς μέγα ὄρ' ἔχον ἣν ἀθανάτοισιν ἀνύσας,
 Νάει ἀπ' ἡμάντων, καὶ ἀγῆρας ἥματα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀκάμαντι τέκε ἱλυτὴν ὠκεανίνην
 Γόρσις, ἱέρκλυτε, καὶ αἰντῶ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' ὕος φαειμυδρόν τε ἡελίοιο,
 Κέρῳ ὠκεανοῖο τελέεντ' ὅσον ποταμοῖο,
 Γῆμε, θεῶν βδελῆσιν, εἰδ' ἤαν, καλλιπάρημον.
 Ἡ δ' εἰ οἱ μήδ' εἰαν εὖ σφύροισιν ἣν φιλόπτητι
 Γείναδ' ὑπὸ δ' ἡμῶσιν ὅσον χρυσῷ ἀφροδίτῳ.

Ὑμεῖς μὲν νῦν χαίρετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσοι τ', ἠπειροί τε, καὶ ἄλμυρος ἥνδ' ὅθι πόντος.
 Νῦν δὲ θεῶν φύλον αἰεῖσατε ἠδ' ὑπέπαι,
 Μῆσαι Ὀλυμπιάδες κῆραι διὸς ἀγίοχοιο,
 Οὔσαι δ' ἠδ' Ὀνητοῖσι παρ' ἀνδράσι δυνηθεῖσαι.
 Ἀθάναται, γέγονον θεοῖς ὠμείκελα τέκνα.
 Ἀκμήτης μὲν πλεῖστον ἐγένετο, δ' ἰα θεῶν,
 Ἰασίῳ ἥρωϊ μεγεῖος ὄρατη φιλόπτη,

Ναιῶ γ' ἑνὶ τριπόλῳ, κρήτης γ' ἐν πῖονι δ' ἡμῶ,
 ἑδλόμεν. ὅς ἐσ' ὑπὲρ γλῶ, καὶ ὀυρία νῶτα θαλάσσης,
 ἔασαν. ἔρξ' δὲ τυχάντι καὶ δ' κ' ὄν χεῖρας ἱκτοῦ,
 τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν τε οἱ ὅπασον ὄλβον.
 Κάδμω δ' ἁρμονίῃ θυγάτηρ χρυσῆς ἀφροδίτης,
 ἑνὸ καὶ σιμέλλῳ, καὶ ἀγαυῷ καλλιπάρῃον,
 αὐτογάλῳ δ', ἡν γῆμιον ἀφισαῖτο βαθυχαΐτης,
 γείνατο, καὶ πολὺδ' ὠρον εὐσεφάνῳ γ' ἐνὶ θύβῃ.
 Κέρῳ δ' ὠκεανοῖο χρυσάοι καρτοροθύμῳ
 παχθεῖς γ' ἐν φιλότῃ, πολυχρυσῶ ἀφροδίτῃ,
 Καλλιρόῃ, τέκε παῖδ' αὖ βροτῆν κάλλιστον ἀπάντων,
 ἑρῶνῃα. τὸν, λιτεῖνε βίῃ ἡρακλεΐῃ,
 βοῶν γ' ἐκ' εἰλιπόδ' ὠμ' ἀμφοτέρω τῶ ὀυρυθείῃ.
 Τιθωνῶ δ' ἡὸς τέκε μέμοννα χαλκοκρυσεῖν,
 αἰθιόπων βασιλῆα, καὶ ἡμαθίωνα ἀνακτα.
 αὐτὰρ τοι κεφάλῳ φυτῆσατο φαίδιμον ὕόν,
 ἰ φθιμον φαίθοντα, θεοῖς ὑπὲρ ἑκὼν ἄνδρα.
 τὸν ῥα νέον τέρψιν ἄνθ' ἔχοντ' ἐρικυδέος ἡβης
 παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομειδ' ἡς ἀφροδίτῃ.
 ὦρτ' ἀναρρῆψαμένη. καὶ μὲν Ζεθεοῖς γ' ἐνὶ νηοῖς,
 νηοπόλον νύχιον ποίησάτο, δ' αἶμονα δ' ἴον.
 Κέρῳ δ' αἰήταο διοτρεφέῃ βασιλῆῃ,
 αἰσονίδῃς, βυλῆσι θεῶν ἀειγχετάων
 ἦγε παρ' αἰήτα, τέλεσας σονόοντας ἀέθλους,
 τὸς πολλὰς ἐπέτελλε μέγας βασιλεὺς, ὑπερλύωθ,
 ὕβρις πειλὴς, καὶ ἀτάσθαλος ὀβριμοβρύχος.

Iasio heroi mixta iucundo amore,
 Nouali in ter proscisso, Creta in pingui populo,
 Bonum: qui uadit super terram et lata dorſa maris
 Omnem. Ei uero qui adipiscitur, et citius ad manus uenerit,
 Illum locupletem fecit, multamq; ei præbuit felicitatem.
 Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris,
 Ino et Semelen, et Agauen pulchras genas habentem,
 Antioenq; quam duxit uxore Aristæus densa cesarie præ-
 ditus,
 Genuit, et Polydorum moenij pulchre cinctis in Thetæ.
 Filia uero Oceani Chrysaori magnanimo
 Mixta amore, abundantis auro Veneris,
 Calliroë, peperit filium mortalium pulcherrimū omnium,
 Geryonem. quem interfecit uis Herculeana,
 Boues propter flexipedes circumflua in Eurythea.
 Titbono uero Aurora peperit Mênona ærea galea munitū,
 Aethiopum regem: et Emathionem regem.
 Cæterum Cephalo plantauit inclitum filium,
 Fortem Phaëthontem, dijs similem uirum.
 Qui sanè iuuenē tenerū florē habentē glorioſe pubertatis,
 Filium iuuenilia sapientem, renidens Venus,
 Incitauit, instituens, et ipsum in templis
 Aedituan nocturnum fecit, demonem bonum.
 Filiam uero Actæ à Ioue nutriti regis
 Aesonides, uoluntate deorum sempiternorum
 Abduxit ab Actæ, peractis plenīs suspirijs certaminibus,
 Quæ multa imperabat magnus rex, superbus,
 Violentus Pelias, et iniquus fortium facinorum patrator.
 Qui-

Quibus peractis ad Iolcum redijt, multis perpeſſis,
 Veloci in naue uehens pulchris oculis præditam puellam,
 Aesonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
 Et sanè hæc domita ab Iasone pastore populorum,
 Medeam peperit filiū, quem in montibus educabat Chiron
 Phillyrides: magni uero Iouis uoluntas perficiebatur.
 Ceterum Nereides filia marini senis,
 Sanè quidem Phocū Psamathe peperit, præstantissima de-
 rum,
 Aæci in amore, per auream Venerem.
 A Peleo autem subacta dea Thetis candidos pedes habens,
 Genuit Achillem prorumpentem per uiros, leonis animam
 habentem.
 Aeneam porrò peperit pulchre coronata Cytberæ,
 Anchisæ heroi mixta iucundo amore,
 Idæ in uerticibus, habentis multos anfractus, syluosa.
 Circe uero Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Vlyſſis ærumnosi in amore,
 Agrium, atq; Latinum, Amymonemq; Craterumq;:
 Qui sanè ualde procul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis ualde inclytis imperabant.
 Nausithoum uero Vlyſſi Calypso excellentissima dearum
 Genuit, Nausinoumq; mixta grato amore.
 Hæ quidem mortales apud uiros cubantes
 Deæ, pepererunt dijs pares filios.
 Nunc uero foeminarum agmen cantate, suauiloque
 Musæ Olympiades, filia Iouis à capra nutriti.
 Finis Hesiodi Theogoniæ.

Τῆς πελίδας ὅν' ἰωλκὸν Ἀφιδρῶ, πολλὰ μὲν ἔσας,
 Ωκείης ὡδὶ νηὸς ἄγων ἐλικώπιδ' αὐτὸν ἔλκω,
 Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλερῶ πρὶν ἔσας ἄκροιτιν.
 Καί ῥ' ἦγε δ' ἔμμεν' ὅτ' ἴησιν ποιμνὶ λαῶν,
 Μήδειον τέκε παῖδα. τὸν, ὅρῃσι νῆπι χεῖρας,
 Φιλνείδης. μέγαλον δὲ δῖος νόος ὄζετ' ἔπειτα,
 Αὐτὰρ νηρηίδες κοῦραι ἁλίοιο γέροντος,
 ἦτοί μιν φῶκον ψαμάθην τέκε δ' ἴα θεάων,
 Αἰακοῦ ὃν φιλότῃσι, δῖα χρυσῶν ἀφροδίτῃ.
 Πηλεὶ δὲ δ' ἔμμεν' ὅτ' ἀδελφὸς ἀργυρόπεζα,
 Γείνατ' Ἀχιλλῆα ῥηξιδόρα, θυμολέοντα.
 Αἰνείαν δ' ἄρ' ἐπικτῆν ἔνδ' ἔφαντο κυβέρεια,
 Αἰχίον ἦρωϊ μεγείσ' ὄρατ' ἢ φιλότῃσι,
 Ἰδῆς ὃν κορυφῇσι πολυπύχον, ὑλκίεσσης.
 Κίρκη δ' ἠελίῳ θυγάτηρ ἑπειμονίδεω,
 Γείνατ' ὄδυσσ' ἢ ταλασίφρον' ὃν φιλότῃσι,
 Αἰχίον, ἠδὲ λατῖνον, ἀμύμονά τε, κρατορά τε.
 Οἳ δ' ἴησι μάλα τῇλε μυχῶν νήσων ἰδράων,
 Γᾶσιν τυρσῶσισι ἀγακλυτοῖσιν ἄσπετον.
 Ναυσίθοον δ' ὄδυσσ' ἢ καλυψὼ δῖα θεάων
 Γείνατο, ναυσινόον τε, μεγείσ' ἔρατ' ἢ φιλότῃσι.
 Αὐτοὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσι δυνήθισαι,
 Ἀθάναται γέναντο θεοῖς ὑπὲρ κέλευθον.
 Νῦν δὲ γυναικῶν φύλον αἰεσσάτω, ἠδ' ὑπέπεισε
 Μῆσαι ὀλυμπιάδ' οὐ, κοῦραι δῖος ἀγχιόχοιο.
 τέλος θ' ἰσιόσ' οὐ θεογονίας.

Suacat Aenea rerum dignissime praesul,
 Grataq; sunt animo carmina nostra tuo,
 Perlege quae quondam dulci modulatus auena,
 In Latios ausus uertere Graeca modos,
 Ascrei inspiciens *ἡμετέρας νόον ὅπ' ἔα ποῖτα*,
 Graecia quo quondam floruit Hesiodo.
 Hec fuerant fateor plectro meliore canenda,
 Hic opus ingenij quippe senilis erat:
 At quia nonnullos tam magna superbia uates
 Eleuat, ut nulla Graeca in honore putent,
 Sum tamen hoc ausus bis septem et quatuor annis,
 Dum mea labuntur lustra trahente dea.
 Sumpsinus et tenuis Graecorum è fontibus haustus,
 Mixtaq; cum Graeca lingua Latina fuit.
 Quicquid id est, ad te uatum clarissime uates
 Mittimus, es Clario non minor ipse deo.
 Suscipe, et Hesiodum placido complectere uultu,
 Hic quoq; iudicio stetq; cadatq; tuo.

HESIODI

HESIODI ASCRAEI

POETAE OPERA ET DIES,

Georgicon liber, Nicolao Valla
interprete.

102
Ierides Musæ, quarum niger incolyl
cantu

Fama ducū, & uestri nomen immor-
tale parentis,

Dicite, cur hominū pars hæc sine no-
mine uitam

Ducat? & illius cur fama æterna per altum
Euolet? hæc Iouis est magni diuina uoluntas.
Ille etenim altitonans summi regnator olympi,
Excitat imbellis animos, & fortia corda
Debilitat, duce quo fortuna inimica superbos
Deprimit, atq; humileis clarum super æthera tollit.
Tum mala mens hominis meliorem inclinat ad usum,
Et capiunt molles crudelia pectora cultus.
Exaudi qui cuncta polo specularis ab alto,
Cui nihil ignotum est, sanctissima dirige iura
Iustitiæ, liccatq; mihi fraterna monere
Pectora, & ignotos uiuendi ostendere mores.

Sunt gemine in terris quibus altercantur in minimis
Mortales cause, uaria quoq; mente trahuntur.
Vna quidem studium laudabile scdula curat,
Altera crudeli rerum depascitur hastu,

Bella cupit, pugnaeq; exercet iniqua tumultus.
 Inuisum atq; atrox pestis genus: hanc tamen ipsi
 Mortales fugiunt, tandemq; uolentibus hanc Dijs
 Exoptant, huius nequeunt cohibere furores.
 Illam autem prius obscura genuere tenebrae.
 Sed fato meliore pater Saturnius illam,
 Et generi humano, ex terrae radicibus imis
 Imposuit: segnes artus ex inertia corda
 Excitat. alter enim segnis, cui uita manebat,
 Alterius spectans cumulos, mora nulla, bouesq;
 Iungit, ex impresso terram diuertit aratro,
 Siue domum curat, siue inserit: alter ad artes
 Vicinum uicinus agit. laudabilis haec est
 Pugnandi ratio. fugienda sed altera, sub qua
 Inuidet aut figulus figulo, uel egenus egeno,
 Siue faber fabro, dulcisq; poeta poeta.
 Hæc mea dicta precor toto cape pectore Perse,
 Nec te crebra foro speculantem iurgia ulgi,
 Auocet à studijs, pugnandi inimica uoluntas.
 Nemo forum sequitur, quem non fouet annua messis,
 Et bene clausa domi Cereris gratissima dona.
 Hæc querenda prius: dehinc si uacat, i pete vulgus,
 Et fora, in alterius rebus certamina pone.
 At non illud ages iterum germane, quod olim
 Ausus es infelix, litem hanc data iura resoluit.
 Scis, quondam inter nos patria est partita facultas.
 At tu nil iusta multum plus parte uereris.
 Tecum efferre rapax: corruptus munere iudex

Ille tunc est, sub quo tota hæc sententia pendet,
 Ignarus: non nouit enim quàm dulcius, aut quàm
 Sit melius toto medium, seu uiuere malua
 Vtilius, quantum uili seu uiuere porro.
 Hos ueterum uictus occultauere superni,
 Inq; polo retinent coelestes, tempore quorum
 Sat fuit una dies tenui exercenda labore.
 Vna quiescenti tibi dehinc alimenta parabat
 Annua: tunc poteras temonis robora fumo
 Exploranda dare, et nulli uigæ curua premebant
 Terga bouum, nullum muli sensere laborem.
 Hos uoluit faciles uiuendi abscondere mores
 Ira Iouis, quom se deceptum fraude Promethi
 Sensit, et illius causa mortalibus auxit
 Curarum moles, surreptumq; abdidit ignem.
 Reddidit hunc iterum terris, curuaq; latentem
 Surripuit ferula cauto puer ille Tonanti
 Iapetionides, iacto qui fulmine gaudet.
 Lufit fraude sua, subitam tamen arsit in iram.
 Hæc puer effatus nubis collector aquosæ:
 Iapetionide, cuius prudentia cunctos
 Consilio excellit, magnum spreuisse Tonantem
 Arte tua, gaudesq; dato mortalibus igne,
 Heu nociture tibi, generi nociture futuro:
 Tale mali genus excutiam, quo pectore toto
 Exultent homines, cupidi sua damna ministrent.
 Subrisit fatus diuim pater atq; hominum rex,
 Vulcanum aspiciens, atq; illi talia mandat.

Vade celer, speciem è terra, mixtoq; liquore
 Confice, mortalem cui uocem & robora iunge.
 Sitq; ea uirginæ coelestis imago puellæ,
 Quam sibi quisq; uelit. dea quam doctissima Pallas
 Instruat, & uarias percurrere pectine telas.
 Adiciat capiti facilem Venus aurea formam,
 Curet ut assidua stimulata cupidine corpus.
 Fallacemq; addat mentem & fallacia uerba
 Interpretæ superum, uictor Cyllenius Argi.
 Dixerat, imperio Iouis annuit æqua uoluntas
 Cœlicolum. extemplo fingis Vulcanæ puellam
 Virginis ora deæ similem, quam glauca Minerva
 Cinxit, & ex omni fulgentem parte poliuit.
 Huic etiam Charites, etiam celeberrima Pitho,
 Aurea candenti posuere monilia collo,
 Effuseq; comus ori de flore coronam
 Vernali tribuere deæ. tamen Attica Pallas
 Illam præcipuo formæ decorauit honore.
 Et superum interpretæ uictor Cyllenius Argi,
 Fallacem attribuit mentem & fallacia uerba.
 Sic pater altitonans diuino iusserat ore.
 Quandoquidem dederat sua munera quisq; deorum,
 Mercurius meritò Pandoram nomine dixit,
 Exitiale malum mortalibus & fera pestis.
 Postquam autem tantos confecit Iuppiter astus,
 Mercurium ad magnum iubet ire Epimethea, dono
 Cui ferat hanc. qui nil ueritus præcepta Promethi,
 Scilicet à magno caperet ne inuitus Olympo:

Cepit,

Cepit, & accepto nouit sua damna Epimetheus.
 Nam prius humano generi secura manebant
 Tempora, nulla mali species, aut cura laboris
 Morborumq; genus, tristem qui funeris atri
 Corripuere uiam, quibus omnis frangitur ætas.
 Viuere dulce fuit quondam. sed tegmen ab urna
 Dum Pandora leuat, totum exiliere per orbem
 Curarum infestæ effigies, spes sola remansit
 Intus, & è labris ima sub parte resedit.
 Obstutit impositum nam tegmen abire uolenti.
 Sic qui fulmen agit, nubis collector aquosæ
 Iusserat. innumeraq; etiam mortale uagantur
 Per genus infandæ species, quibus æquor & omnis
 Terra infecta tumet, morbi noctesq; diesq;
 Sponte sua sine uoce ruunt. namq; ab Ioue summo
 Ablata est illis quæcumq; potentia fandi.
 Sic impune parens offenditur ille deorum.

Si uacat ô frater, si non audire recusas,
 Ordine plura canam. Genus immortalæ creatum
 Ac mortale simul credendum est. aurea primum
 Secula Dij superi totum sparsere per orbem,
 Tempore quo cœli imperium Saturnus habebat:
 Tunc homines diuûm uiuebant more, neq; illos
 Anxia curarum moles, operumq; labores
 Lassabant, aberat tristi cum mente senectus,
 Semper & in ualido regnabant corpore uires.
 Nulla mali labes, conuiuia leta placebant.
 Mors similis somno fuit, atq; uberrima tellus

Omnia liberius nullo cogente ferebat,
 In commune bonum, nec quisquam inuidit habentem.
 Quam felix etas? erat omnibus una uoluntas,
 Et taciti letos soluebant pectora in usus.
 Aurea postquam hominum paulatim defuit etas,
 His pater altitonans meritos adiunxit honores,
 Sub terris habitare dedit: qui numina facti,
 Et genus humanum, sancte quoque iura tuentur
 Iustitiæ, tenebris circumfusi que peragrant,
 Terrarum fines et opes mortalibus augent.

Proxima successit terris argentea proles,
 Auro deterior, sensuque et moribus impar.
 Tunc sibi quisque suæ fecere sub ubera matris
 Ocia mortales. paulatim adoleuit in annos
 Ingenij rude principium, quo decolor etas
 In proprijs etiam laribus rude pectus agebat.
 Aucta tamen postquam ad summos peruenerat annos,
 Vivendi breuius spacium fuit, anxius ardor
 Curarum incumbens aderat, quas improba mentis
 Gaudia fecerunt. alterna iniura nunquam
 Destitit, et nulla in superos reuerentia, nullos
 Sacrorum ritus etas argentea uidit.
 Hanc deus extinxit, meritam flammatus in iram.
 Postquam hominum occuluit argentea secula tellus,
 Non tamen illorum sine nomine uita recessit,
 Sub terrisque dei sedes coluere secundas.

Tertia post illam successit ænea proles,
 At nihil argento similis, Dryadumque creata

*Sanguine, ducti quidem, robustaq; pectora tendens,
Tota feri misero Martis seruebat amore.*

*Nulla quies illi, nullum ius, durior ætas
Ipso adamante fuit, uultu metucnda superbi:
Cui nanquam inuictum robur, fortesq; lacerti
Defuerant humeris. tunc ære & tela, domasq;
Omnis in ære labor, non ferri emerferat usus.
Hæc autem proprio proles consumpta furore,
Ad gelidi loca nigra Iouis sine honore recessit.
Et quanquam extiterit inuicto robore, ab atra
Morte tamen uicta est, solis lumenq; reliquit.*

*Postquam autem occulta est, atq; ænea corruiet ætas,
Quarta fuit soboles melior, cui plurima toto
Iustitiæ hærebant animo præcepta uerenda,
Diuinum genus Heroarum, primumq; uocati
Semidei, immensos illi patuere per orbes.
Hos insans amor Martis, belliq; nephandi
Ardor, Agenorida septem prope moenia Cadmæ
Oedipodæ imperij causa consumpsit. & alti
Hos maris undisoni fluctus, quom Pergama classes
Argolicæ peterent, ubi pallida mortis imago
Desuper incubuit, dum iusto ulciscitur ense
Tyndaris. hos etiam toto diuisit ab orbe
Iuppiter, & uitæ meliorem tradidit usum,
Elysiosq; dedit colles habitare profundi
Littus ad oceanum, felix & sancta propago
Hic ubi uernat humus, ubi dulcia poma quotannis
Ter gremio effundit nutrix uberrima tellus.*

O utinam non me quinta cum stirpe creassent
Fata, sed antè mori, seu post licuisset oriri.

Ferrea nunc ætas, quam curæ & mille labores
Nocte dieq; premunt, paulatimq; illius instant
Exitio: sic Dijs placitum. sed prospera tanto
Fata etiam uenient aliquando in turbine rerum.
Nec minus hæc infanda hominum delebitur ætas,
Cum matura annis illorum tempora canè
Inficient crimes: natis nec ut antè parentes,
Nec patribus nati similes, nec ab hospite tutus
Hospes erit, sanctum corrumpent foedus amici,
Et furens arma ciens inter discordia fratres.
Viuet honoris inops hominum properata senectus,
Nec pudor effractus senio obiurgare parentes.
Infelix soboles legem & præcepta deorum
Nescit, & inualido non hæc alimenta parenti
Iusta suo reddet. quid enim, quod iniqua rapaces
Apparet usq; manus, urbesq; & moenia narrem
Alternata deleta manu? iurataq; fallent
Numina, Iustitiæ nulli tribuentur honores,
Pulsa gemet Bonitas: illum uenerabitur orbis,
Cui mala mens suadet fera crimina: tota iacebit,
Tota quidem orbato tecum Reuerentia uultu.
O dea Iustitiæ soboles, en improba lædet,
Si probus ullus erit, quem contrà insurget iniqua
Voce furens factum affirmans, altrixq; malorum
Inuidia incedet fatali turbida uultu.
Protinus humanas sedes Astræa relinquet,

Diva suos pariter tendet Reuerentia curfus
 Ad superos, nitido uelatae corpus amictu.
 Mille recedentes illae mortalibus agris,
 Non cessanda tamen rerum mala semina linquent.
 At nunc te moneam, quanquam sapis omnia, index
 His intende animum: sed quid iuuat ista moneret
 Stultus maiori quicunq; resistere tentat,
 Vincitur, & magno poenas subit inde pudore.
 Sic ego sum tanquam uolucris quam prenderit astur,
 Prensaq; sublimes agitur philomela per auras.
 Hec dolet infelix ungui transfixa recuruo.
 Quam contra horribili raptor sic intonat ore:
 Quid misera exclamas? te multo fortior astur
 Te premit, huc adsis quò te meus egerit ardor:
 Et quanquam bene suaue canas, mihi coena futura es
 Si lubet, aut dimissa iterum remeabis in auras.
 Si fatus, tacuit pennatus & impiger astur.

Tu modo iustitiam cole, nulla iniuria Perse
 Tecum habitet, fatale gerit secum illa, nec illam
 Vllus amat, nisi mens cui uilis & improba surgit.
 Vir bonus hanc inferre timet: quod si intulit, acti
 Poenitet, & magno contristat corda dolore.
 Est uia iustitiae melior, qua uincitur omnis,
 Omnis ad extremum ueniens iniurius ardor.
 Quid dicam? quod nunquam aliquid dementia nescit,
 Ni modo passa prius: sic qui male iura ministrat,
 Peierat, & tandem dementi panditur error.
 Eripe iustitiam, corruptus munere index

Ius uiolat: dolet hæc, et nulli uisa per orbem
 Tristis it, et lachrymans poenam mortalibus orat,
 Qui uiolant iura, et recti sacra fœdera rumpunt.
 Verum ubi iustitiæ sancti seruantur honores,
 Iudicioq; pares et ciuis et aduena pendent,
 Vrbs uiget, augetur soboles, pax leta uagatur,
 Pax iuuenum nutrix. nunquam his fatalia bella
 Preparat altitonans, nullis in rebus egestas
 Imminet, in quenquam nulla est offensio, dulci
 Quos iuuat interdum genio alleuiare labores:
 Terra quibus large fundit sua semina, et altæ
 Montibus innata mittunt sua munera quercus
 Glandiferae in summo: media tamen arbore mussant
 Undiq; apum ingentes acies, uestemq; ministrant
 Lanigeræ pecudes, per se magis omnia florent.
 Non his externas merces uehit ardua puppis,
 Omnia dat tellus. quid enim, quod iuncta marito,
 Et patribus similes emittit foemina partus?
 Non datur hoc, quibus illa placet uiolentia, iuris.
 Hos ad supplicium uocat alti cura Tonantis.
 Sæpe subit poenas plebs tota miserrima, tantum
 Vnius ob noxam. pestis furit atra per urbem,
 Et malesuada fames: paulatim deficit omne
 Vulgus, et hic uacuos ostendunt tecta penates.
 Foemina nulla parit. Sic seuit Iuppiter erga,
 Quos malefacta iuuant: qui si modo fortè cruentum
 Militiæ exercent studium, mora nulla, sinistro
 Marte cadunt: uel si potius iuuat ire per altum,

Fluctibus

Fluctibus in medijs summergitur obruta puppis.
Vos igitur qui iura datis, conuertite mentem
Ad tales hominum poenas. diuina potestas
Mortales circumuolitans, uidet, improba quorum
Iudicia emergunt multorum in damna, di uinq;
Ignorant monitus: genus hi mortale pererrant
Innumeri, tenebris circumfusi q; tuentur
Iustitiae sacra iura, domant genus omne malorum.

Ille quidem uirgo est supero Ioue nata parente,
Nomine clara suo, coetuq; uerenda decorum.
Quam si quis uiolet, lachrymans sua fata parentis
Ut Iouis ante pedes, et lamentabile fundens
Humanos queritur mores, ac debita poscit
Supplicia in populos. tu iudex, causa malorum
Qui uiolas sacra iura deae, iam dirige mentem,
Ius cole, in alterius te nulla pecunia uertat
Damna. nocet sibi, qui cuiquam nocet: et male suadet
Ille sibi, in quenquam si quis male iura ministrat.
Cuncta uidet pater omnipotens. et quod mihi tecum est,
O iudex, modo si lubeat, speculatur ab alto.
Nil latet hunc, aut hoc quales tribuantur honores
Iustitiae in populo: quam non ego pectore toto,
Nec mea progenies coleret, postquam orbe sub isto
Spreta iacet bonitas, et ius iniuria uincit,
Inuito Ioue ni fierent. haec accipe frater,
Haec animo meditare. iniustum pone furorem:
Ius quoq; frater ama, sine quo genus omne serarum
Credimus alterno certatim corpore pasci.

At nos instituit uita melioris origo.
 Iura dedit pater omnipotens, ea pectore toto
 Si quis habet, decus eternum pia premia reddet.
 Iupiter affligit, si quis pro teste uocatus
 Peierat, ac merito pensatur culpa nocentis
 Supplicio: offendens ius, ille offenditur una.
 Ex quo obscura quidem, nulli quoq; cognita surget
 Posteritas. iusto de sanguine nata propago,
 Clara caput tollet, patrio seruata decore.
 Hæc quoq; quæ referam stultissime concipe frater,
 Quàm facile innumeras uitiorum amplectimur artes.
 Haud procul illa habitant, breuis est uia qua sit eundum.
 Est uia uirtutis contraria, sudor anhelus
 Hanc sequitur, quæ se scopulosis ardua cliuis
 In longum prorumpit iter, riget aspera primo
 Ingressu, leuis est postquam alta cacumina tanges.
 Optimus hic sese qui nouit cuncta magistro,
 Prospiciens rerum fines meliora sequutus.
 Dignum laude uirum parentem recta monenti
 Credimus: ille tamen sibi qui non consulit, aut qui
 Alterius præcepta fugit, uir inutilis extat.

Ergo age frater ades generoso è sanguine Perse,
 Neu fuge fraternos monitus, operare laborem,
 Alma Ceres ornata caput sua dona ministret,
 Sic tibi plena domus. segnem crudelis egestas
 Opprimit, hunc homines odio superiq; sequuntur,
 Torpenti similem fūco, cui spicula surgunt
 Horrida, distensumq; fauis consumit edendo

Semen apum, piger ipse sedet, uitatq; laborem.
Tu modo curam operi quantum potes adijce frater.
Horrea sic rumpunt messes, sic copia rerum,
Sic pecus augetur, sic tu mortalibus & Dijs
Gratus eris: segnes animos & inertia corda
Oderunt. operi laus est imponere curam,
Turpe sed hinc prohibere manus. incumbere labori,
Forsit ad studium torpentia pectora uertes,
Dum partas ostendis opes, uirtutis adeptus
Nomen, & eternum laudis decus. utere queso
Arte, para uictum: uiolare aliena nephandum est.
Fac superis equandus eas, incumbere labori,
Nec pudeat: pudor hic multos inhonestus egentes
Secum habet. auget opes fiducia, qua melior res
A superis non it. proh rerum insana cupido,
Proh animis infusa lues, iam nulla pudoris
Cura, iacet passim longe post terga relictus.
Tu coleris, duce te paulatim corrui ille.
Dijs inuisus homo, cui mens intenta rapinis
Inuigilat: neq; enim semper felicia durant.
Nec minus omnipotens poenis affligit eisdem,
Qui seruum offendit, uel qui sanctissima frangit
Foedera amicitiae, seu qui cum coniuge fratris
Non pauet infandos coitus fraternus adulter,
Vel qui in pupillos audet uim ferre nephandam,
Vel qui in longeva confectum etate parentem
Horribili uoce insurgit, uixq; abstinet illi
Verbera: non impune tamen stat poena nocenti

Post

Post obitum. Depone igitur tam falsa superba
Mentis consilia, & melioribus utere quæso.

Thure pio uenerare deos, ijs tempore in omni
Et mundè & purè liba, cum clara nitescet
Sole dies, aut cum nox circumfusa tenebris
Abscondit terras. casto torrenda sub igne
Hostia mactetur, hymnos cane, thura ministra,
Vt tibi Dii faueant, immensaq; copia rerum
Hinc tibi nascatur: multis ut egentibus ipse
Subuenias, non ut uiuas germane rapina.
Conuiuas inter si uis discumbere amicus,
Non hostis, ueniat primum uicinia. nam si
Aduersi quicquam acciderit, de more repente
Primum illa occurreret: quæ si sine uestibus esset,
Nuda etiam ueniet. quod nec tibi sanguine iunctus,
Non aget: iste sibi uestes, atq; omnia ponet.
Improba damnosa est uicinia: sed proba si sit,
Vtilis. hæc igitur cupienda est pectore toto,
Tanquam laudis opus: neq; enim lamenta refundes,
Amisisse bouem, proba si uicinia tecum est.
Acceptum metire, & eodem pondere redde
Vicino tibi, ut hic iterum succurrat egenti.
Res male parta, mala est, damnosaq; semper. ab illa
Ergo caue: nec te uincant in amore sodales.
Illum adeas, qui te. fac, mutua munera reddas,
Sponte datum capias: scelus est letale rapina.
Quicumq; etsi magnum aliquid, largitur amico,
Letatur: quicumq; iacit de fronte pudorem,

Et rapit alterius quanquam infima, turbat amici
Visceraq; et mentem, cui vis illata rapinae.
Adde parum paruo, paruo superadde pusillum,
Fiet et hoc magnum. infelix pelletur egestas,
Si modo rem cumules. hominem non ledit, habere
Cuncta domi: nocet, esse foris. quam dulce bonumq;
Præsens accipere, atq; absente carere molestum est.
Tunc bene potandum, cum plena effundit ab alto
Vina cadus: tunc parvus eris, cum parte Læus
Defluit è media: sed cum declinat ad imum
Spumantes iterum cyathos et pocula sume.
Quicquid polliceare, homini scruetur amico.
Si quicquam cum fratre tibi est, testem adijce rebus,
Subridens: nocuit non credere, credere semper.
Néue tuam alliciat meretrix caue scemina mentem,
Rem totam uorat illa, nimis dum blanda uidetur.
Heu quam damnosum est, mulieri fidere cuiquam.
Rem patris acceptam melius fouet unicus hæres,
Auget et hanc. at tu plures in morte relinque,
Ex te ortos: nam plura pater Saturnius illis
Attribuet. sed te si cæcus tangit habendi
Ardor adhuc, fragilisq; placet tibi gloria rerum,
Hæc age quæ moneam, et uarios operare labores.

HESIOD

V M caelo emergūt sublimi ab Atlātide nata
Pleiades, truncanda Ceres: morientibus illis,
Mitte in aratra boues. latitare ea sidera dicūt
Viginti totidemq; dies, annoq; uoluto

Apparent iterum: maturam incidere messē
Rursus, et incipiunt dentata falce coloni.
Hanc legem agricolae atq; habitantes littora seruant,
Aut qui pingue solum, uallosaq; tecta tenerent.
Nudus ara, nudusq; sere, et mete corpore nudo,
Si tempestiuos agrorum ducere cultus,
Augeriq; illos magnis successibus optas,
Neue aliena roges interdum pauper egenus.
Quod si ad nos supplex iterum fortasse redibis,
Non iterum dabimus. iuuat exercere labores
Improbe, quos inter mortales diua potestas
Sortita est: ne tristis inops cum coniuge moesta,
Aut cum natorum misera comitante caterua
Victum à uicino rogitas: dare negliget iste.
Bis uel ter fortasse dabit: dehinc si petis ultra,
Proficies nihil: at tu plurima uerba refundes,
Orabisq; iterum, frustra tamen. artibus, ut te
Iampridem admonui, inuigila, atq; incumbe labori.
Dira fames procul hinc abeat, tua debita solue.
In primis tibi conde domum, precioq; ministram
Dehinc eme, quam possis custodem adiungere bobus.

Pone

Pone domi quantum toto tibi sufficit anno.
 In rebus spes est alienis irrita: nam si
 Hic dare fortè neget, tu semper pauper egebis.
 Tempora labuntur, operum quoq; deficit usus.
 Ad cras rem differre nocet: nunquam horrea, nunquam
 Implet iners, aut qui tempus producit. habenda est
 Cura operi, turgescet opus. mala mille molestant,
 Affliguntq; hominem, cui segne et inutile corpus.
 Cum bene se posuit rapidi uis ignea Phœbi,
 Ac pater omnipotens fecundis imbribus æther
 Desilit in terras, et languida membra resumunt
 Lampridem amissas æstiuo in tempore uires.
 Nam breue sol hominum supra caput astat ab alto,
 Ac de nocte magis currus exercet agendo.
 Tunc operum multo antè memor, discinde securi
 Syluam incorruptam, tunc germina desinit arbor
 Fundere, datq; suas uolitare per aëra frondes.
 In tres tende pedes mortaria, contineat tres
 Pistillus cubitos, pedibus quoq; confice septem
 Temonem: qui si fuerit protentus in octo,
 Hinc tibi malleolus crebros forme:ur in ictus.
 Palmarumq; trium rota sit, uarijsq; repone
 Ligna effusa modis, ualidamq; in montibus altis
 Quere, uel effuso campi super æquore pinum
 Aestiuam. compone manum qua firmet arator,
 Temoni cuneis dentaliq; alliget imo,
 Torqueat et fortes illa durante iuuenkos.
 Binaq; præterea tectis seruentur aratra.

Sic melius: nam si casu discinditur unum,
 Restat adhuc aliud ualidos agitare iuuenos.
 Teminem ex ulmo, uiridi seu confice lauro.
 Stiua sit ex pino, dura dentalia quercu.
 Dne in aratra bouem, nono qui uiuat in anno.
 Aptas etas operi matura est: franget aratrum
 Bos iuuenis, militans iuuenili praelia cornu,
 Et rixam exacuens opera imperfecta relinquet.
 Quare quater decies annorum etate bubulcum,
 Quadrifidus panis, et ossillas casus in octo,
 Sit cibus huic: recto sulcabit uomere terram,
 Si maturus erit: studium intermittet arandi.
 Iunior, aspiciensq; pares etate colonos
 Ibit ad hos, ludosq; ciet lasciua iuuentur.
 Ergo non melior iuuenis, neq; semina uersae
 Spargere humi, quantum terrae mensura requirit.
 Contemplare etiam quom grus e nabibus altis
 Assiduos agitat clangores, nunciat imbrem,
 Venturamq; hyemem, tempusq; indicit arandi.
 Angit et illius mentem, cui nulla bouum spes.
 Tunc redeant fessi plena ad praesepia tauri,
 Tunc proprios operare boues, et plaustra. sed inquis,
 Non habeo, dabit hic: facile est petere, atq; negare.
 Mentis inops alius, quid enim componere curram
 Tunc uolet, ignarus non nouit quantus in illo
 Sit labor, et centum compagibus insita ligna,
 Quae debent multo ante domi prouisa reponi.
 Praeterea cum tempus adest rescindere campum,

Fortius

Fortius infistas operi, exercere ministros.
Nam uertenda duplex tibi, sicca atq; humida tellus.
Vere nouo ueniant celeres ad pratra iuuenti,
Fertilis ut grauida culmus procumbat aristas;
Neu te decipiat, cum semina colligit æstas.
Sit noua cui studeas tellus inarata quotannis,
Terra recens large natis alimenta parabit.
Plutonem in primis uenerare, atq; annua sacra
Vota refer Cereri, quom stitue innixus agendo
Incipis exercere boues, stimuloq; fatigas:
Sic immensa tibi surgent Cerealia dona.
Semina quom terræ committis, ponè sequatur
Seruulus, atq; auibus rastro sata leta recondat.
Optima crede iuuat rerum prudentia cunctos,
Leditur aduerso qui negligit omnia fato.
Si sit pingue solum, grauidæ inclinantur ariste,
Felicisq; operum successus ab Ioue summo
Hinc capies, neq; sub tectis extendat arachne
Fila, sed immensæ replebunt horrea messes.
Tunc gaude, et cani florentia tempora ueris
Letus agas, quom te incassum crudelis egestas
Aspicit, et parto turget domus, atq; aliena
Re tibi non opus est, tua pluribus adiumentum.
Fit sterilis tellus, medio uersata sub æstu.
Hincq; solo residens imas falcabis aristas,
Auersos religans culmos, tenuisq; sequetur
Spes uitæ, pauci te mirabuntur ab agris
Parua sub exiguo resferentem farra canistro,

Difficile interdum mutabile noscere tempus.
 Mobilis & uaria est alti natura Tonantis.
 Ac si tardus aras, tardè tibi solus aranti
 Afferet auxilium: si largis imbribus æther
 Tris noctes totidemq; dies non cessat ab alto,
 Donec replevit ualidi uestigia tauri.
 Tempore quo querna residens super arbore coccyx
 Exululat, gaudenq; hominum mortalia corda;
 Vcre sub aprico sit tardus forsitan eques,
 Qui tempestiuo diuerit uomere terram.
 His intende animum, nec florida tempora ueris
 Te lateant. glacialis hyems tibi cognita surgat,
 In qua incumbendum est, nec te ulla taberna moretur,
 Aut narrata loco sub aprico fabula tardet.
 Dum frigent alij, uir rem tamen impiger auget.
 Surge igitur, nec te paupertas opprimat illo
 Tempore: dira fames tenues facit esse lacertos,
 Elatosq; pedes, & crura tumentia multo
 Sanguine. segnis inops, & spe suspensus inani,
 Inclinat mentem sceleri, & meditatur iniquos
 Vnde paret uictus. hominem spes nutrit egentem
 Irrita, cui nihil est, & tota luce uagatur.
 Dum media elapsa est æstas, procrate ministri,
 Condite (dic) casulas: nam semper non erit æstas.
 A' Iano mensem dictum caue, nubibus ille
 Letales bobus glacies & frigora ducit.
 Thracius insurgit boreas, & turbine facto
 Disturbat maria ac campos, syluamq; sonantem,

Altico-

Alticomas quercus, annosaq; robor a pinus
 Diruit ex alto, & ualles iaculatur ad imas.
 Sylvarum auditur fragor undiq;, sed fera duos
 Arrigit ipsa pilos, caudamq; in cruribus angit.
 Quin etiam quibus est uillis densissima pelles,
 Perforat ille quidem, setosaq; pectora transit.
 Nec se defendunt dura sub ueste iuueni,
 Et miserae algescunt hirsuto crime capellæ.
 Vincit ouis boream instantem, sultoq; repellit
 Te guine lanarum: sed non obsistitur illi
 A' senibus, curuo facit hos incedere collo.
 Nor. tamen ad teneram penetrat boreale puellam
 Frigus. at illa domi, cui nondum nota libido,
 Matris apud charæ gremium sedet, atq; hyemales
 Non sentit glacies, & tota nocte quiescit,
 Atq; oleo teneros interdum perluit artus.
 Tum polypo durum est gelidis habitare sub undis,
 Nec uidet unde sibi uenietur in æquore prædam,
 Alleuietq; famem, proprios tum deniq; in artus
 Vertit atrox rabiem immensam: sic imbribus atris
 Turbatur mare, sic atra caligine cœlum.
 Sol quoq; ad Aethiopas radios & lumina fundit,
 Rarus apud Graios: fugiunt animalia curui
 More senis, ualles imas & dente tremenci
 Concaua saxa petunt, nemorum tenebrosa q; tecta.
 Tunc quoq; ne noceant hyemes, tibi protegat artus
 Mollis chlæna tuos, cui tecta ex ordine recto
 Pauca, sed aduerso ducantur plurima fila,

Sitq; ea cruretenus. uetat hæc per corpora setas
 Surgere, & instanti prohibet durescere uento.
 Tegmina sint pedibus taurorum è pelle cothurni:
 Nec nocet, hos inflare pilis, ut frigora uincas.
 Hædorum teneras neruo bouis insue pelles,
 Ac dorso suspende. tegant capita alta galeri,
 Ne madeant aures. borea spirante cauendum est
 Frigoribus, tunc ros cælo diffusus ab alto
 Educat & Ccerem, sacros operumq; labores.
 Ille quidem ui uentorum è fluuiialibus undis
 Tollitur in sublime, & matutinus in agros
 Desilit, interdumq; expectat tempora noctis,
 Interdum borea nubes agitante procellas
 Vertitur in uentosam hyemem. fuge prouidus illam,
 Acceleretur opus, pete tecta obstantia uentis:
 Ne fortè obscuro nebulæ infusus amictu,
 Immadeas, largosq; imbres pluat humida uestis.
 Pascua tunc carpant quamuis non pingua tauri:
 Quippe leuis labor, & longa sub nocte quiescunt,
 Nutrimentum ingens, uobis uberrima mando,
 Agricola, faciliq; dies transire labore.
 Hæc seruanda tibi, donec nox æqua diebus,
 Atq; iterum satio committit semina terræ.
 At dum sexdecies sol arduus occidit undis,
 Hybernæ post solstitium, sacrosq; relinquens
 Oceani fluctus sublimi Arcturus Olympo
 Exoritur, primumq; cupit splendescere sidus,
 Tunc uites incide: noui neq; nuncia ucris,

Antiquos iterans questus precedat hirundo.
Dum tamen immensos effundit Parias aestus,
Profiliensq; umbrosa petit plantaria limax
Tellure è sicca, tunc uinea nulla ligonem
Sentiat, accelerentq; uncata falce ministri
Maturam in segetem. nec te pulcherrima Tempo
Detineant segnem, matutiniq; sopores.
Eia age rumpe moras, pelle ocia segnia, pelle,
Dum uocat alma Ceres, robustaq; collige farra,
Pone domi quantum toto tibi sufficit anno,
Mane operi assurgens: operis pars tertia mane
Conficitur. labor haud grauis est. de mane uictor
Longum linquit iter, taurosq; exercet arator.
Præterea sua dum scolymus florentia mittit
Germina, & in ramis dulces resonare cicadæ
Sole sub ardenti incipiunt trepidantibus alis,
Fit capra tunc mollis, tunc sunt dulcissima uina,
Fœminaq; urenti Veneris prurigine corpus
Appetit insanos coitus: lassantur ab aestu
Membra uirum, tantumq; potest uis ignea solis.
Tunc licet ardores gelida releuare sub umbra,
Fontis ad apricos latices, semperq; fluentis
Murmur aquæ, faciles quam circum leniter auræ
Aspirant, zephyris plerumq; agitantibus illas.
Hic hilares latus cyathos & pocula sume
Biblim, ter infusa magis quæ temperet unda.
Hic tibi ab uberibus caprarum caseus adstet,
Quæ nullos pascant foetus: hic lactea liba,

Hic tibi syluestris ponatur caro iuuenta,
 Quæ nondum enixa est: hic mollior boedulus adsit,
 Et iaceas saturus patula sub tegminis umbra.
 Surge tamen, coelo dum fulget Orionis astrum,
 Tempus adest, Cereris sacras terat arca fruges,
 Ad uentos posita, atq; ingenti æquata cylindro.
 Nec nisi libratæ ducantur ad horrea messes.
 Postquam autem satis aduictum tibi contulit æstas,
 Continuò cui nulla domus sit quære ministrum:
 Adde etiam ancillam, quæ sit sine prole. molestum est.
 Ac graue seruitium illius, quam cura remordet
 Natorum. blandire cani, panemq; ministra:
 Peruigil ante fores sedet ille, domumq; tuetur,
 Dente rapax, furiq; altis latratibus instat.
 His propere exactis, foenum paleasq; reconde,
 Hemionos quantum satis ac nutrire iuuenços.
 Inde laboranti requies præbenda colono
 Tempus, & exhaustis pariter iuga demere tauris.
 Dum tamen in media coeli statione refulget
 Sirius, Orionq; loco splendescit eodem,
 Et rosea Arcturi cernit Pallantias astrum,
 Tunc uuas tenero abscindens de corpore matrum,
 Per bis quinque dies tepido sub sole iacentes
 Pande: dies etiam mollescant quinque sub umbra,
 Dehinc torquet, & capiant uegetes iucunda Lyæi
 Munera. sed sidus cum deficit Orionis,
 Pleiadesq; Hyadesq; cadunt, meminisse iuuabit
 Protinus impresso subuertere uomere terram.

Stat tempestiuo cuncta exercere labore.

*Si tamen infestam iuuat ire per aequor, & alta
Puppe uehi, moneo ne quando ab Atlantide natus
Orion sequitur, totoq; excludit Olympo,
Vt uideas illas medio submergere ponto,
Nauigio incumbas, mare tunc tollentibus curis
Obscurum undosos iaculatur ad æthera fluctus.
Tunc igitur iaceant religatæ ad littora puppes,
Saxorum obnixæ obijcibus, ne fortè ruentes
Discutiant uenti: pateat pars ima carinæ,
Ne pluuiam excipiens putri marcescat ab imbre.
Instrumenta domi naualiaq; arma quiescant
Pensa, gubernaculiq; exploret robora fumus.
Interea Cereris sacros operare labores,
Nec prorsus fugiendus ager, labatur in altum
Aequor amica ratis, dum non magis unda tumescit,
Nec refluunt uasti sublato gurgite montes:
Vadat onusta tamen, censu reditura superbo.*

*Sic meus ille quidem genitor, dum pauper egeret,
Errabat maria alta secans, fluctusq; profundos.
Ille olim Aeolidam, curuataq; littora linquens,
Appulit huc, non sse lucri commotus auara,
Durum opus exercere inuisa urgebat egestas.
Ille uagus demum prope Tempe Heliconia sedem
Ascream incoluit, coeli in regione molesta,
Frigore nunc nimio, nunc quæ intolerabilis æstu est.
Tempore quosq; suo iuuat exercere labores,
Nauigium ante omnes: cuius si ulla remordet*

Cura, placetq; altos sulcare per aequora fluctus,
 Dum faciles spirant uenti, et furor ille quieuit,
 Ne te inuisa fames alieno uiuere parto
 Cogat, et inuitus multorum debitor extes.
 Vade nec in cymba, sed te uehat ardua puppis,
 Ingentes refrant census ingentia mercis
 Pondera. Præterea quæ sint aptissima nautis
 Tempora narrandum est: quanquam mihi parua per undas
 Vita fuit, uixq; ex illa tantum Aulide cursus
 Littus ad Eubœum, sub quo omnis Græcia quondam,
 Dum pelago defæuit hyems conuenit in unum,
 Et meritò infandos fatum iuratur in hostes.
 Inde mihi placuit non longe ad Chalcida cursus,
 Huc ubi magnanimum genus Amphidamantis Achium
 Constituunt populis certamina, et inelyta quondam
 Munera defuncti ponunt in honore parentis.
 Hic ego me dulcis referentem præmia cantus
 Auratos memini tripodas, quos sponte dicaui
 Musarum ante aras, quibus antra Heliconia curæ,
 Illæ ubi me primum dulcem docuere poësim.
 Tantum igitur mihi res naualis cognita surgit.
 Dicam aliquid tamen, et uarios pandam ætheris usus,
 Hæc etiam nobis aspirauere Camœnæ.

Aequora tuta legant instructo remige puppes,
 Quom decies quinq; est series exacta dierum,
 Aestiuum post solstitium, et iam deficit æstas:
 Nam neq; tunc classes, medio nec nauita ponto
 Obruitur: ni fortè uelit Iouis alta potestas,

*Aut deus, ipsarumq; parens Neptunus aquarum.
Exitus omnis in his rerum manet, exitus omnis.
At lenes spirant zephyri, tranquilla quiescunt
Aequora, tunc celerem uentis committe carinam.
Vadat onusta: tamen reditum properare memento,
Quam prius ipsa novos fundant uineta liquores,
Autumniq; imbres & hyems infauusta procellis,
Aut Notus insurgat pluuia rorantibus alis,
Incumbatq; mari, totumq; euoluat ab imo.
Exercent etiam studium nauale sub ipso
Vere nouo, quom se tam latas arbor ab alto
Induit in frondes, quantum uestigia cornix
Pandit humi depressa: silet tunc nabilis unda.
Ast ego nauigium graue tunc, semperq; molestum
Crediderim. hoc naturæ homines leuitate nephanda
Subtraxere, agitant diuersa pericula fluctus:
Et tamen ire placet, quanquam mors dura sub undis
Diuitiæ sunt hominum, atq; insanus habendi
Ardor. Ad hæc animum germane intende parumper,
Concipe fraternos monitus. maria alta secando
Fac tecum ne cuncta uehas, maiora reserua.
Nec nimis est oneranda ratis, sit ponderis æqui
Quicquid in hac. durum est, aduerso occurrere fato,
Fluctibus in medijs. currus discinditur omnis,
Si grauius superinstat onus: seruare memento
Mensuram in rebus, & idonea tempora ad usus.
Quom prope ter decies tibi uita elabitur annos,
Connubium maturum aderit: decimumq; puella
Exigat,*

Exigat, & quartum, sed quinto nubat: & illa
 Virgo sit, atq; habitet prope te, cui sedulus astes,
 Sedulus inspicias artemq; usumq; puellæ.
 Hæc age, ludibrio ne te uicinia canct.
 Coniuge nil melius casta, nil turpius illa
 Quæ uenerem prurit sine fine, & prostat ad omnes
 Semper, & exitio superimminet illa uirorum.
 Nemo etiam fratris in amore æquatur amicus.
 At par si quis erit, sit amandus tempore in omni.
 Nulla ex te inceptum foedus discordia soluat.
 Mentiri scelus est, præstat compescere linguam
 Infandam. si uim tibi quisquam inferret amicus
 Aut ore, aut manibus, surge, & te ulciscere, redde
 Redde uicem duplicem. quod si illum poenitet acti,
 Ac poenam implorans iterum te exoptat amicum,
 Suscipe. uile quidem est, homines noua querere semper
 Foedera amicitiae. multos si frater amabis,
 Non laudo: nullos etiam. medium sit in isto.
 Si tibi corda tument, uultus non indicet iram.
 Turpe sequi sceleratum hominem, maledicere cui
 Infandum est, qui iam uita laudatur honesta.
 Nunquam à te nunquam misera obiurgetur egestas:
 Diuinum donum est, diuûmq; eterna uoluntas,
 Illa quidem, quæ sæpe uiri sublimis molesta
 Impedit ingeniumq; uetat super alta leuari.
 Qui loquitur parce, linguam nec in omnia soluit,
 Thesaurum præ se gerit ille: ea gratia magna est,
 Ut linguam moderes, pensataq; uerba loquaris.

Si quenquam uerbo lades, laceris & ipse.
 Grata in amicorum uenias conuiuia sumptu
 Communi, dato particulam, gratissima sunt hæc.
 Acre Ioui uinum, seu Dijs, de mane cauendum est
 Illa uita libare manu, tum uota precando
 Incassum fundes, nulli exaudita deorum.
 Solis ad aspectum nec quenquam mingere fas est,
 Nocte sub obscura recto neq; corpore nudo,
 Nox quia sacra deis media nec credimus illud
 Possè licere uia: si declinetur ab illa,
 Esse etiam uetitum: diuus uir, & omnia noscens,
 Hærens parietibus sedet, atq; exponit urinam
 Intus, ubi orbatæ tenuis latet angulus aule.
 Non coitu polluta sacros genitalia pandas
 Ante ignes, neq; cum dulci tibi coniuge præstet
 Concubium, ut generes, dum mœsto à funere tristi
 Mente redis, superum sacra sed lætus ab ara.
 Credimus inuisum superis, semperq; molestum,
 Qui natat asiduo labentia flumina cursu,
 Quin sit lota manus prius, & pia uota precesq;
 Fuderit, ante ipsas supplexq; orauerit undas.
 Infandum ante aras ungues incidere, cum Dijs
 Sancta facis: scelus est cyathos imponere uasi
 In quo uina latent, sacros operare lebetas.
 Nil tibi, cum in sacris etiam hinc lauissè nefandum est.
 Perfice tecta prius, quàm cornux garrula ab alto
 Nunciet atram hyemem. ruit hæc, inimica procellis.
 Fac sedeat bis sex quibus ætas exigit annos,

Aut

Aut totidem menses natorum chara propago,
 Sede sub instabili: iuuat hoc, omnemq; repellit
 Segnitiam: facit esse agiles, & ad omnia promptos.
 Foedum ac turpe uirum est thermis muliebribus uti,
 Hoc prorsus fugiendum etiam: stat talibus atrum
 Supplicium. ante aras superum obiurgare, nefandum est,
 Sacra ministeria ac diuinos spernere cultus.
 Nec licet in fluuio, neq; fontis mingere in unda.
 Est quoq; turpe aliud uetium. fuge pessima fama
 Nomina. fama malum, facile in sublime leuatur:
 Est graue sustinere nimium, nimiumq; molestum,
 Difficile ut taceat. nunquam delabitur illa,
 Sedula quæ uarias populi penetrauit ad aures.
 Est dea fama quidem, sunt ipsi numina fame.

D I E S.

Sit tibi præterea series seruanda dierum.
 A Ioue natæ omnes, sunt à Ioue tempora natæ:
 Ultima mensis erit nullo exercenda labore.
 At genio utendum est: illa omnes festa per urbes
 Ducitur, illa forum claudit, neq; iura resoluit.
 Prima dies sacra est, & quarta, & septima: prima
 Natus Apollo die radiantia lumina fudit.
 Luce dein quarta felix ducenda sit uxor,
 Omine captato sunt omnia prospera rebus,
 Et licet incuruam trabibus componere nauim.
 At quintas fuge: nanq; illarum pallidus Orcus,
 Tum diræ Eumenidium facies toto orbe uagantur:
 Castigant, si qua in terris periuria falsum
 Affirmant,

Affirmant, quæ lis alternè agitata creauit.
Sexta dies tristem ostendit mulieribus ortum,
Leta uiris: multiq; etiam nascuntur in illa,
Quis mala mens, fallax animus, fallacia uerba,
Et qui concubia exercent arcana per artem.
Hac ouium foetus licitum castrare, uel hædos,
Et licet infixa pecudes circundare mandra.
Scindimus octaua foeto genitalia tauro,
Castramusq; sues, felix est ponere plantas.
Nona uiros gigni, uel amica sorte puellas.
Luce uiris decima faustos quoq; credimus ortus:
Vnaq; post decimam felix incidere ultes,
Et tempestiuam segeti supponere falcem.
Hoc curat bis sexta etiam, felicior illa,
Stamina & ex alto tenuissima torquet arachne,
Ingentem accumulans formicæ farris acervum,
Et iuuat arguto percurrere pectine telas.
Tunc quoq; syluestres licitum castrare iuuenkos.
Tertia post decimam plantaribus optima surgit,
Spargere semen humi: pallet contraria semper.
Quartaq; post decimam mulierum prospera natus,
Ac prensos domitare boues, ualidosq; labori
Hemionos, canibus faciles adiungere cultus,
Ac lenire manus, pecudiq; imponere mores,
Atq; aperire cados, & dulcia fundere uina.
Sextaq; post decimam plantaribus inuida surgit,
Opportuna uiros nasci: sed iniqua puellas
Aut nasci, aut thalamos petere, aut hæere maritis.

Septima

Septima post decimam Cereris terat hordea sacra,
 Ingentemq; licet ferro discindere syluam,
 Ac uarias aptare trabes, quibus ardua tecta
 Moliri, ac structam possis agitare carinam.
 Nonaq; post decimam felix est, cum Dea surgit
 Lutea: sed medium coeli quom uenit in orbem,
 Fit grauis: ex media ad finem letissima fulget.
 Proxima lux sapientem hominem diuina creandi
 Insigni uiget officio, nec luce dolendum est.
 Post illam quarta sacra est, ea leta trahantur
 Gaudia, quinta dies post hanc, iuga curua iuuentis
 Ponit, & hemionos & colla exercet equorum,
 Altaq; uelinolas deducit ad æquora puppes:
 Quam pauci nouere, & recto nomine dicunt.
 Sunt harum humano generi seruanda dierum
 Tempora, quippe illud magnis successibus augent.
 Sunt aliæ ancipitesq; tamen sine mente, neq; ullo
 Officio excellunt, hanc alter laudat & illam,
 At paucis natura illarum cognita surgit:
 Nam nunc ipsa dies totum complectitur orbem
 More piæ matris, seuæ modo more nouercæ:
 Nunc fulget, nunc atra latet, felixq; beatus
 Ille quidem, qui Dijs gratus, cui cognita sunt hæc,
 Omniaq; inspiciens rerum se exercet ad usus.

HESIODI OPERVM

& dierum finis.

HESIODI OPERA

ET DIES, VLPIO FRA-

nekerensi Frisio interprete, ita ut uer-
sui uersui respondeat.

Muse Pierides, praestantes laude car-
nendi,

Adsitis, patrem celebrantes dicite ue-
strum: (le,

Dicite cur homines inter sit nobilis il-
Conspicuisq; hic obscurus: Iouis illa

uoluntas.

Nam facile extollit, facile elatumq; refrenat,

Et clarum obscurans, obscuri nomen adauget,

Erigit et miserum facile, extinguitq; superbum,

Iuppiter altifremus, cui celsum regia coelum.

Audi cuncta uidens, noscensq; et dirige recte

Hac oracula, ego sic Persen uera docebo.

Scilicet in terris gemina est contentio. uerum

Hanc animaduertens aliquis laudabit, at illam

Dixerit esse malam: sibi nam contrariae utraq;

Seminat illa etenim bellum, litesq; maligna.

Hinc hominum nulli grata est: sed saepe sequuntur,

Atq; colunt illam, Dijs instigantibus ipsis.

Alteram at ipse (etenim prior atra nocte creata est)

Terris imposuit summi regnator Olympi,

Iuppiter, at longe mortalibus utiliore.

p

Nanq;

Nanq; facit segnem quamuis meminisse laboris:
 Qui cernens alium ditescere, dum piger ipse est,
 Festinat quoq; arare, et humi desigere plantas,
 Tum curare domum: nam uicino amulus usq;
 Vicinus ditescenti. at pugna utilis hæc est.
 Sic figulus figulum, sic et fabrum faber odit,
 Sic uates uatem male fert, sic Irus et Irum.

Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,
 Ne mala sic placeat, nulla ut sit cura laborum,
 Lis tibi, clamosas rixasq; forumq; sequenti.
 Ille etenim lites fugere et contemnere debet,
 Cui non plena domas, cui non sunt horrea plena
 Maturi fructus, Cereris quem terra dat alma.
 Huius si sat habes, age iurgia dira moueto
 Ob res alterius: mecum facere amplius istud
 Haud licet. at potius rursus causam experiamur
 Iudicijs rectis, quæ uel deus optima dicat.
 Quum fieret nostræ sortis diuisio, rapta
 Plurima iudicibus sic corrumpendo dedisti
 Doniuoris: hanc qui cupiunt discernere litem,
 Stulti, quos latet, ut toto sit dimidium plus,
 Et quanta in molli malua asphodeloq; uoluptas.
 Quippe occultarunt homini nunc numina uictum.
 At quondam tantum facile una luce parasses,
 Vnde anno segnis potuisses uiuere toto:
 Continuò ad sumum licuisset ponere stiuam,
 Ac tibi cessarent operæ mulamq; boumq;.
 Abdidit at pater hæc, iratus pectore secum,

Imposuit

Imposuit quod ei uersuta mente Prometheus.
 Hinc generi humano mala tristia plurima struxit.
 Primum occultauit scelus mortalibus ignem,
 Quem satus Iapeto rursus est furatus in usum
 Humanum, in serula deportans clam Ioue summo.
 At pater offensus, uerbis est talibus usus:
 Qui superas cunctos ô calliditate Promethen,
 Ob me deceptum ac sublatum latus es ignem:
 Sed dolor hinc ingens tibi erit, cunctisq; futuris.
 His dabo nanq; malum, mihi quod furatus es ignem,
 Ob quod gaudebunt cuncti, proprium malum amantes.
 Sic dixit, risitq; parens hominumq; deumq;
 Vulcanoq; iubet, properanter fingeret udo
 E' limo plasma, huic uires hominisq; loquelam
 Inderet, ac uultu coelestibus assimilaret
 Virginibus, forma effingens pulchra: inde Minervam,
 Cum textura alias artes quoq; tradere mandat:
 Et Venerem, capiti speciosum adhibere decorem,
 Atq; comes desiderium, curasq; uoraces:
 Addere fallaces mores, mentemq; caninam,
 Mercurium iussit, tibi qui caput abscidit Arge.
 Dixit, et implebant patris omnes iussa uolentes.
 Extemplo è terra primus pede claudus utroq;
 Mulciber, effinxit diuæ simile omnia plasma.
 At cinxit, uarieq; ornauit caesia Pallas.
 Undiq; per totum Charites, Snadelaq; corpus
 Contorta ex auro posuere monilia fuluo.
 Pulchricorne uernis cinxerunt floribus Hore.

Aptauit reliquum mundum Tritonia Pallas.
 Instruxit pectus Maia genitrice creatus,
 Vafriciam imponens, mendacia uerba, dolosos
 Mores: consilium Iouis hoc erat. indidit idem
 Præco deum nomen mulieri, nomine recto
 Pandoram appellans: illam quod quisq; deorum
 Dono donarat, quod non hominum fuit ex re.

Postquam igitur factus dolus insuperabilis esset,
 Tum pater omnipotens cum dono Epimethea adire
 Iussit Mercurium, qui nuncius astricolarum est.
 Immemor ast erat hic, frater quod iusserat olim,
 Ne Iouis acciperet donum, sed sperneret, à se
 Dimittens iterum, ne cladis origo sit orbi:

At miser accipiens, malum habens tum deniq; sensit.

Ante Epimethei erratum mala cognita nulla
 Prorsus erant, facilis sed uita erat absq; labore,
 Difficiles aberant morbi, senium accelerantes:
 (Nanq; statim inq; malis homines morbisq; senescunt)
 At mulier digitis dum tollit opercula uasi,
 Omne malum, ledens homines graue, sparsit in orbem.
 Sola ibi se in firmis tenuit spes ædibus, intus
 Pyxidis ad labrum latitans non euolat extrà.
 Atq; etiam citius rursus uas tegmine clausit,
 Consilium mentemq; Iouis Pandora secuta.
 In terram exiliit reliquum genus omne malorum.
 Hinc mare nunc illis est plenum, plenaq; terra,
 Nocte dieq; homines miseros inuadere nunquam
 Exangues cessant morli, mala multa ferentes,

Et

*Et tacite adueniunt. nam uox est à Ioue dempta:
Sic non ulla Iouis mentem euitare potestas.*

*Nunc aliud referam, si non audire graueris,
Ordine quodq; suo memorans, tu mente reconde.
Postquam una nati Dij, mortalesq; fuerunt,
Primum fecerunt hominum genus aureum, Olympi
Qui celsas habitant aedes Dij sine carentes:
Hiq; homines, coeli Saturno sceptrum tenente,
Viuebant, et erat Dijs uita simillima, curis
Aerumnisq; uacans, nunquam quassata senectus,
Robore semper erant simili manuumq; pedumq;
Perpetuas epulas agitabant pectora leti,
Mors accedebat tanquam sopor illa fuisset,
Commoda nulla aberant, immensos terra ferebat
Sponte sua fructus, illi sine murmure donis
Diuum uiuebant, inter se pace fruentes.*

*At genus hoc postquam tellus contexit in aluo,
Continuò facti sunt diui mente Tonantus,
Atq; colunt terras, hominum custodiam agentes,
Qui nunc quid iuste obseruant, quid fiat inique,
Aëre uestiti, peragrantes undiq; terram,
Diuitias tribuunt: regale hoc munus eorum est.*

*Inde genus superi fecere argenteum Olympi,
Longe deterius multis in partibus aureo,
Haud mentis probitate ualens, haud in ole tantum.
Tempore at hoc hominum, his quinquaginta per annos
Matris lacte domi uiuebat paruulus infans.
Sed quum pubertas iam, plenaq; contigit ætas,*

Tempus ad exiguum post illis uita manebat.
 Plurima uiderunt mala. nanq; iniuria nunquam
 Mutua cessabat, reuerentia nulla deorum,
 Nullus erat cultus, nulla aris sacra ferebant,
 Ut mos est alijs mortalibus: hinc pater altus
 Iuppiter accensus, merita illos perdidit ira,
 Quod superis nullos dare dignarentur honores.

At genus hoc postquam tellus quoq; textit in aluo,
 Illi sub terris sedes habitare secundas
 Sunt iussi, atq; illic non sunt ab honore remoti.

Aeneum at hinc hominum genus alti rector olympi
 Iuppiter, æquandum non parte argenteo in ulla,
 Quercubus ex duris fecit durum ualidumq;.
 Mars erat his cordi, et uesana libido nocendi,
 Non frugem ederunt, adamantis pectus habentes,
 Infandum suberat robur, fortesq; lacerti
 Pendebant de humeris, membra omnia crassa ferebant.
 Arma quidem ex solido constabant ære, domusq;,
 Omnia (adhuc ferro tum ignoto) ex ære parabant.
 Vita illis proprio manuum finita furore est,
 Atraq; Plutonis nullo cum nomine regna
 Intrarunt, quamuis fortes, quamuisq; superbos:
 Mors tamen inuasit, solemq; relinquere fecit.

At genus hoc postquam tellus quoq; textit in aluo,
 Iuppiter in terris Saturni filius inde
 Rursum aliud fecit quartum, præstantius atq;
 Iustius heroum genus, ipsis equiparandum
 Dijs, ac semideos hos secula priora uocabant.

Abstulit

Abstulit at nimius bellorum ardorq; furorq;
 Hos, septemgemina Cadmea ad moenia Thebes
 Ob tua pugnantes pecora, atq; ipsum Oedipe regnum,
 Illos nauigio sala per spumantia ponti
 Ad Troiam uectos, te propter Tyndaris abna,
 Oppressitq; illic mors ultima linea rerum.
 Iuppiter at simul hos ad mundi extrema remouit,
 Longe à terricolis tribuens uitamq; domosq;
 Atq; quidem læti semper uacuiq; dolore
 Calcant Elysios campos prope littora uasti
 Oceani. hic illis dulcem unoquoq; ter anno
 Effundit fructum mater gratissima Tellus.

Dij utinam quinta mihi uitam etate negassent,
 Sed nascendus adhuc miser essem, aut mortuus olim:
 Ferreum enim nunc est genus, intermissio nunquam,
 Nunquam finis erit nocturne diæne malorum,
 Perpetuis hominum Dij stringent pectora curis.
 Ast aliquando malis his succedent bona rursum,
 Nanq; pater genus hoc hominum quoq; morte domabit,
 Vtraq; quum fuerint iam cani tempora facti.
 Nec similis nato genitor, nec filius illi,
 Nec socius socio, nec fidus suscipienti
 Hospes erit, proprio nec fratri frater, ut antè:
 Despiciem senio fessos sine honore parentes,
 Insuper audebunt duris incescere uerbis,
 Vtpote nec numen reuerentes. adde quod ipsi
 Dira seni patri proles alimenta negabit,
 Ius erit in dextra, suaq; alterna oppida scindent,

Vir bonus aut iustus nullius fiet honoris,
 Sed magis insignem sua per scelera atq; rapinas
 Sufficiunt, cedit ius dextra, nec pudor ullus
 Notus erit, fallit probum & improbus, ore doloſo
 Verba obliqua loquens, periuriaq; inſuper addens.
 Deniq; liuor edax, pallens, triſtisq; malisq;
 Alterius gaudens, homines ſe ſparget in omnes.
 Tum Pudor & Nemesis, duo maxima numina, coeli
 Antiquas repetent ſedes, uelamine corpus
 Obteſti niueo, terramq; hominesq; ſuperbos
 Gaudebunt liquiſſe, quibus tamen agra relinquent
 Tot mala, quæ nullo poterunt medicamine tolli.

Nunc age principibus referam, doctis licet ipſis,
 Fabellam. Accipiter ſic paruam ad aedonæ dixit,
 Alta in nube ferens, conuellensq; unguibus atris,
 Hæc miſerè eluxit curuo lacerata ſub ungue,
 At fuit accipitri uox illi tyrannica diri,
 Quid garris demens? nunc longe fortior in te
 Ius habet, hæc tibi cantrici, qua duco, ſequendum.
 Nunc mihi ſi placeat, tibi parcam, aut coena futura es.
 Stultus, maiori cupiens contendere contra,
 Vincitur, atq; ignominiam cum clade reportat.
 Sic ait accipiter, ſulcans cœleri aëra penna.

Tu ſequere ô Perſe iuſtum, iniuſtumq; relinque,
 Nam multum petulans homines iniuria lædit,
 Quam uir ferre nequit patiens, quin corde mouetur
 Cladem ullam accipiens, melior ſic ſemita monſtrans
 Iuſtitiam, cedit quoq; tandem iniuria iuri

Succum-

Succumbens, stultus non nouerit hoc nisi passus.
 Iamq; statim comes est iuri periurium iniquo.
 Iustitia huc sequitur, trahitur quocumq; ab avaris
 ludicibus, quos lege sinit decernere iniqua.
 Hinc lachrymans urbis uicos populumq; pererrat
 Aëre tecta, illis secum mala plurima uoluens,
 A quibus exacta est, fraudataq; partibus æquis.
 Qui uero externis et ciuibus omnia iuste
 Distribuant, nil flectentes à tramite recto,
 His uiuet urbs, populiq; uigent, atq; omnia florent,
 Pax iuuenum nutrix usq; est, non horrida bella
 Latiudens illis immittit Iuppiter unquam,
 Nec populos inter rerum ulla penuria iustos,
 Insunt epulis in sacris parta labore:
 Terra dat immensos fructus, in montibus altum
 Quercus fert glandes caput, est apis incola uentris,
 Grex ouium lana per agros incedit onustus,
 Et similem sobolem genitrices patribus adunt.
 Deniq; cunctarum rerum ubertate fruuntur,
 Non scandunt naues, tellus uictum alma ministrat.

At quibus est cordi mala uis, malefactaq; dira,
 Destinat exiemplo his Saturnius æthere poenas.
 Nomine sæpe uiri scelerati urbs plectitur omnis,
 Qui peccet, faciatq; Ioui non facta ferenda.
 Verum ut subijciam mala quæ Deus æthere mittit,
 Dat cum peste famem, tacta omnis plebs cadit igni,
 Incedunt sterili mulieres uentre, domusq;
 Ac stirpes percunt, supero id rectore uolente,

Agrina qui nunc sternit coriam, aut moenia frangit,
 Currentesq; rates disrumpit in equore saeuis.

Quos qui regitis terras, aduertite mentem
 Huc ad iustitiam, quoniam superi prope nos sunt
 Dij, qui cuncta uident, et eos qui per mala iura
 Defraudant alios, sprete ratione decorum.

Ter numerum exuperant coelestia numina, terram
 Quae nobiscum habitant, in tutelam data nostrum:

Illaq; quid iuste obseruant, quid fiat inique,
 Aëre tecta, omnem pedibus peragrantia terram.

Ipsaq; Iustitia est uirgo Ioue nata parente,
 Clara deos inter superos, reuerendaq; multum.

Quam si quis uiolet, meritoque fraudet honore,
 Continuò ante pedes residens patris Iouis alti,

Humanae exponit mentis scelera, et dare poenas
 Vult fraudis, populi rectores, qui sacra iura

Detorquent, mala dum ob nummum sententia fertur.

Sed memor ô iudex horum, tua dirige recte

Iudicia, et capiant te obliuia iuris iniqui.

Noxius ipse sibi est, alij qui quærit obesse,

Consiliumq; malum danti fert maxima damna.

Perspicit ac sentit sacrum Iouis omnia lumen,

Nunc uidet et nobis quid agatur, si uelit, illum

Nec latet hac quod nam ius exercetur in urbe.

Ast ego mortales inter iustus minime essem,

Filius aut itidem, si peccatum foret, esse

Iustum, aut præmia si iniustum maiora manerent:

Talia sed minime est facturus Iuppiter unquam.

Ast

Ast immitte tuis hæc Perse cordibus imis,
 Audi iustitie, uimq; obliuiscere diram.
 Hanc etenim legem nobis Deus ipse reliquit.
 Piscibus at, nemorumq; feris, auibusq; se ut ipsi
 Inuicem edant: iuris quia non discrimen in illis.
 Iustitiam nobis, quæ præstantissima longe est,
 Tradidit. Et quoties audet quis dicere uerum
 Existens testis, Deus huic dat prospera cuncta.
 Qui dum testis adest, temerè periuria iurans
 Mentitur: ledens hic ius, mage leditur ipse.
 Nam genus ipsius perit, atq; extinguitur omne:
 At genus in claro iusti post nomine uiuit.

Nunc tibi præcipue memorabo salubria Perse.
 Scilicet ex uitij facile est uel prendere turbam:
 Nam uia non longa est, foribus uicina morantur.
 At regina graui uirtus sudore paratur,
 Est uia difficilis, præceps, longa, aspera ad illam
 Principiò. postquam iam stas in uertice summo,
 Tum facilis, tum fit dulcis, licet anè molesta.
 Optimus ille uir est, primusq; sibi omnia noscens
 Consulere, expendens quæ post prodesse ualebant.
 Sed bonus hinc ille est, audit qui recta monenti.
 Qui sibi consulere ignorat, nolitq; monenti
 Auscultare alij, nullusq; Et inutilis hic est.

Sed tu nostra animo semper præcepta reuoluens,
 Esto operi intentus Perse diuine, fames ut
 Te premat inuidia, Cereri sed amere pudicæ,
 Illa tua omnigeno sic impleat horrea uictu.

Ecce

Ecce fames comes est hominì certissima pigro.
 Adde quod hunc odio superiq; hominesq; sequuntur,
 Quisquis segnitia fucos imitatur inertes,
 Quorum uenter apum consumit parta labore,
 Ocia agens: sed opus tu quodq; in tempore cura,
 Horrea ut accipiant maturum in tempore fructum.
 Ditescunt homines ex sedulitate laborum,
 Quin operans fies multo mortalibus & dijs
 Charior: his odio, cui corpus torpet, habetur.
 Turpe labor non est quicquam, sed inertia turpe.
 Tu studio, ad studium quoq; perstimulabis inertem,
 Ditescens. at opes uirtusq; decusq; sequuntur,
 Dijs similis fies. melius nil ergo labore:
 Siq; nec alterius cupiens rerum, usq; laborans,
 Ut iubeo, proprium studeas acquirere uictum.
 Vtilis haudquaquam est hominì pudor hospes egenti,
 Nunc iuuat ille uirum, nunc officit ille uicissim.
 Vir pudibundus inops manet, audax fit citò diues.
 Nil unquam rapias, data coelitus optima dona.
 Cuius enim fuerit manuum res aucta rapinis,
 Siue usu linguae mendacis (qualia fiunt
 Humanis animis lucri dulcedine captis,
 Dumq; pudor nullus, sola irreuerentia regnat)
 Hunc male Dij uexant, rursus possessio primum
 Atteritur, felix nec longo tempore uiuit.
 Par scelus hic, à quo supplex & læditur hospes,
 Patrat, & ingreditur quicumq; cubilia fratris,
 Vxorem maculans, & sancta cubilia stupro.

Peccat

Peccat & is qui ledit utroq; parente carentes,
Quiq; senectutis supremo in limine stantem
Haud timet immati sermone offendere patrem.
Hunc pater ipse deum Saturnius odit, & illi
Factis pro iniustis tandem mala digna rependit.
Sed nunquam Perse tu quicquam feceris horum,
At pro virili superis Dijs fac sacra, pure
Mundeq;, & pingues coxas adoleto sub aris,
Nunc uini pateris, nunc placae thuris odore,
Solis ad occasum facies & solis ad ortum,
Ut tibi perpetuò fausti sint atq; fauentes,
Utq; iuuare queas alios, non te iuuat alter.
Hoste tuo, ad coenam tui amantem accerse, relicto:
Hunc tamen ante omnes, paries quem separat unus
Abs te, si qua etenim tibi res peragenda domi sit,
Discincti uicini aderunt, cingentur amici.
Damnum uicinus malus, auxilium bonus ingens.
Atq; bonum nactus uicinum, est nactus honorem.
Nec res, uicinus ni sit malus, ulla peribit.
A' uicino aliquid capias si mutuò, eadem
Mensura, ac non si possis sine faenore redde,
Indigus ut rursus nullam patiare repulsam.
Ne mala lucra pares, mala lucra equalia damnis.
Sis charus charo, uisentem inuise uicissim.
Quiq; dedit, reddas: nil da, qui nil dedit unquam.
Danti aliquis dedit, ac nil danti quis dedit unquam?
Dos bona, sed nunquam bona mortifera ulla rapina.
Qui dat sponte lubens, quamuis hic grandia praestet

Munera, letatur, facit atq; hoc corde sereno.
 Qui uero ipse rapit, nullo remorante pudore,
 Sit quamuis paruum, cruciatum hinc pectore sentit.
 Nanq; super paruum si paruum apponere cures,
 Sæpius & facias, citò magnus fiet aceruus.
 Effugit ille famem, præsentem qui auget aceruum.
 Sufficit hoc minime, quod cella penaria seruat.
 Esse domi præstat, nam damnosum foris esse.
 Dulce est de cumulo præsentis sumere, contrà
 Est graue egere aliqua re absente. hinc sis memor horum.
 Dum plenum est, fermeq; uacet uas, largius hauri:
 In medio parcas, in fundo parcere serum.
 Dicta prius merces famulo detur, idq; benigne.
 Et cum fratre iocans, cura tum testis ut adsit.
 Fidere sæpe nocet, nocet & diffidere sæpe.
 Ne fucata tua spoliet te mente cauto
 Fœmina, blanda, loquax, nidi damnoſa uorago.
 Confidit furi, qui confidit meretrici.
 Hinc patrias seruet dilectus filius ædes.
 Sic tibi res crescent, procedentq; omnia dextrè,
 Fac moriari senex, gemina ex te prole relicta:
 Nanq; Ioui facile est locupletes reddere plures.
 Curaq; multorum maior, plus fertur in arcem.
 Si cupias summis quoq; tu ditescere uotis
 Perſe, sic facito, usq; laborum annecte labori.

LIBER SECVNDVS.

Pleiadas cernens orientes, demete frugem:
 Vomere uerte solum, quom submerguntur in undas.

At bis uicenas latitant noctesq; diesq;
Hinc iterum apparent impletis mensibus anni,
Tempore quo primum incipiunt splendere falces.
Hec lex aruorum est cunctis seruanda colonis,
Siue habitent illi rauci prope littora ponti,
Pinguia siue colant in uallibus arua remota
A' ponto procul. At nudus sere, nudus arato.
Et nudus metito, Cereris si in tempore cuncta
Officia exoptes curata, ut tempore crescant
Queq; suo: ne quando, grauis dum uexat egestas,
Frustra mendices aliena per ostia uictum,
Ut qui nunc ad me uenisti. at non dabo quicquam
Aut dono aut usu: sed Perse stulte labora.
Ipsi terricolis Dij constituere laborem,
Ne cum filiolis, cum coniuge, pectora tristis
Panem à uicinis queras, ipsiq; repellant.
Forsitán accipies bis térue. at si inde molestes,
Efficies nihil, in uanum sed plurima dices.
Sed quid uerba iuuant? horror, memor esto parare
Ipse, seram unde famem places, ac debita soluas.
Primum ædes, famulam, taurum qui ducat aratrum,
Emptam, non ductam, tua quæ iumenta sequatur.
Hinc memor apta tuæ domui instrumenta parato,
Ne poscas alium illa, et co ludare negante.
Tempora diffugiunt, inceptaq; res caret auxilio.
Ne differ sub cras opus, adq; diem inde sequentem,
Nam sua desidiám sectans replet horrea nunquam,
Nec cunctator iners: studium rem promouet unum.

Hinc

Hinc est lucta pigro cum paupertate perennis.

Cum deferbuerit Phoebeæ lampadis ignis,
Atq; calor sudorificus, cum Iuppiter imbrem
Mensibus Autumni fundit, corpusq; leuatur
Humanum, ac recipit vires (quia Sirius horis
Per lucem exiguis, hominum tunc imminet ardens
Verticibus, uerian sese plus nocte fatigat)

Deniq; cum cariem contemnit secta securi
Sylua, & fundit humi frondes, cessatq; uirere,
Cedere materiam è syluis tum sis memor aptam,
Ut mortariolum tripedale, trium cubitorum
Pistillum, atq; axem resecato septipedalem:

Octo pedum si sit, tum malleus abscindatur,
Tres palmas rota habens sit, denas currui habenti.
Plurima ligna incurua seces. dentale per arua
Aut montem quæres, inuentum confer ad ædes
Ilignum. nam tale haud frangitur inter arandum,
Si clauis buri, Cereris qui munia tractat

Rusticus insfigens, temoni adiunxerit apte.
Sed tibi sub tecto fabricans duo aratra parato,

Perfectum ac rude, nam multo præstantius est sic:
Nempe uno fracto, tum tauris alterum ut addas.

Temones ualidos de lauro ulmoq; recides.

Ex quercu buris, dentale ex ilice fiat.

Sintq; nouem annorum tauri, his firmissima membra,
Conueniuntq; operi medio æui flore uigentes.

Non illi inter opus miscentes prælia, aratrum
Frangent, inceptumq; ita opus linquent sine fructu.

Hos

Hos numerans annos uir quadraginta sequatur.
Postquam edit panem morsus quater octo tenentem,
Sollicitus rectum curet tum ducere sulcum,
Ad socios non respiciens, sed pectore toto
Incumbens operi: non iunior aptior illo est
Spargere sementem, et loca semine sparsa cauere.
Iunior ad socios crebro uaga lumina flectit.

Obserua, si quando gruis uox clangit ad aures,
Nubibus ex altis dantis tibi signa quotannis:
Nam fert signa soli uertendi, et tempora brumæ
Indicat: at bobus uenit ipsa ingrata carenti.
Inclusas stabulo uaccas tum pascito fœno.
Dicere persfacile est, cum bobus des rogo currum:
Et facile abnuere est. proprijs bobus labor instat.
Vir cordatus ait, currum compinge tibi ipse.
Stultus at hoc nescit, centum is sibi ligna requirit.
Sed tu cuncta domi curato negotia primum:
Et simulac ipsum iam tempus uenit arandi,
Tum quoq; cum famulis insistas ipse labori.
Humidus et siccus sit ager quum scindis aratro,
Mane bene aggrediens, spicis onerentur ut arua.
Vere solum proscinde, iteratum haud fallet in æstu.
Esto noualis ager, cui uis committere semen.
Dira nouale arcet, puerorum est blandaq; nutrix.

Terreno fac uota Ioui, Cereriq; pudicæ,
Ut placidi pleno dent arua grauescere foetu.
Fac uota aggrediens terram sulcare, manuq;
Corripiens stiuam, stimulas quum dorsa trabentum

Vimine taurorum: sed tunc te pone sequatur
 Rastra puer portans, quum mandas semina terræ,
 Isq; auibus semen celando negocia ponat,
 (Sedulitas homines iuuat, at socordia ledit)
 Sic grauis in terram fructu nutabit arista.
 Siq; tuo placidus Deus annuat inde labori,
 Eijce tum uasis quas fecit aranea telas,
 Et cunctis plenis uictu letabere uisis.
 Inueniet te uer epulantem, non eris unquam
 Indigus alterius, sed opus tua ope alter habebit.
 Sed tibi solstitio brumæ si terra subacta est,
 Raras innitens genibus rescabis aristas,
 Dragmata pauca ligans, reptansq; in puluere tristis,
 Corbe uehes messem, paucis erit illa stupori.
 Nunc etenim magni Iouis hæc, nunc illa uoluntas,
 Ac homini illius mens perscrutabilis agrè.
 Quod tibi si serò sit aratum, hæc una medela est,
 Tempore quo primum coccyzat in arbore coccyx,
 Humanasq; suis demulcet cantibus aures,
 Tum triduum totum si fundat Iuppiter imbrem,
 Qui non destituat bouis aut uestigia uincat,
 Primus ita æque multa metent & serus arator.
 Pectore cuncta tene memori, nec tempora cani
 Te lateant utrîs, nec tempus quo cadit imber.
 Fabrorum uitato focos, nugasq; calentes
 Tempore brumali, quum frigora corpus adurunt.
 Tum propriæ domui uir prospicit, omnia gnauus.
 Ne te sæua dies hyemis deprendat egenum,

Constrim-

Constringatq; pedem manus attenuata timentem.
 Multa uir ignauus, dum se spe pascit inani,
 Indigus interea uictus, mala corde uolutat:
 Nanq; potest inopem minime spes pascere, pigra
 Ocia sectantem, et tenuis cui copia rerum.
 Tu media exerce famulos æstate labore,
 Non erit usq; ætas, curate in tempore nidos.

Excoriat orem pecudumq; hominumq; Decembrem
 Euita studio summo, glaciemq; molestant,
 Quæ per humum Borea solet indurescere flante.
 Is per Thraciam equis claram flans, Oceanoq;
 Incumbens, mugire facit terramq; nemusq;.
 Alticomas quercus, ornosq; ex monte profundam
 Deijcit in uallem, rapiens radicibus imis
 Flamine præcipiti, strepitu boat ardua sylua.
 Tumq; fræ exhorrent, caudasq; sub inguina ponunt,
 Densa licet pellis setisq; pilisq; sit ipsis,
 Sic tamen armatas Boreæ uis frigida transit.
 Nec bouis hunc arcet tergus, sed ad intima perflat,
 Perflat et hirsutas capras: sinit esse bidentes
 Immunes, anno nam toto in corpore lanæ
 Perdurant: facit ille senes incedere curuos.
 At non mollicutes infestat uirginis artus,
 Quæ manet intra ædes matri coniuncta paternas,
 Nescia adhuc quid amor, quid sint tua facta Dione,
 Vndiq; sed tenerum corpus bene lota, oleoq;
 Perlita odorifero, lectum intra nocte quiescit,
 Tempore quo polypus proprios depascitur artus,

In gelido recubans antro, madidoq; cubili.
 Nondum etenim inuitat sua lustra reliquere Titan,
 Qui super Aethiopum populos incedit et urbes,
 Tempus ad exiguum se terrae ostendit Achivae,
 Syluicolaeq; ferae tunc undiq; quotquot inermes,
 Quotquot cornigeræ, stridentes dentibus, altas
 Percurrunt sylvas, resq; omnibus est ea cordi,
 Quæsitisq; diu in latebris sua corpora sternunt,
 Sed similes homini, baculus cui tertius est pes,
 Cuiq; est iam fractum dorsum, et dependet humi frons:
 Huic similes, inde aufugiunt ubi nix iacet alba.
 Tunc, quod mando, tuum corpus bene uestibus arma,
 Indue talarem tunicam, superindue chlænam,
 Staminibus raris inducas licia densa,
 Inijceq; hinc uestem, ne horrescant frigore crines,
 Neve tibi horriduli rectiq; in corpore surgant,
 Induc perones pedibus de tergore tauri
 Fortiter occisi, prius intus crimibus opplens.
 Et brumæ aduentate, bouis tibi consue nervo
 Pelles hœdorum, ut late imponantur ad imbrem
 Pellendum dorso, crinesq; caputq; galerus
 Arte laboratus tegat, ut ne aures madefiant.
 Frigus in aurora sævum est aquilone ruente,
 Astriferoq; cadens in terram ex æthere mane
 Aër foecundans segetem, super arua resedit.
 Qui primum liquidis fluuiorum hauritus ab undis,
 Hinc vi ventorum è terra sublatus in altum,
 Nunc pluuiam sub noctem adfert, nunc flamina gignit,
 Undiq;

Vndiq; Treijcio nubes aquilone ciente:
 Hunc tu praeueniens actō pete tecta labore,
 Ne properans caelo te fors nebula occupet atra,
 Et madidum corpus, uestesq; intingat in imbre.
 Hinc praeuitato: mensis saeuissimus hic est
 Brumalis, grauis & pecori & mortalibus ipsis.
 Pabula iumentis tum parcius obijce. uerum
 Plus homini apponas, quoniam longissima nox est.
 Hec obseruato, dum impletis mensibus anni
 Aequa dies fuerit nocti, & dum denuò mater
 Cunctorum tellus fructus ferat alma recentes.

Quum post solstitium brumae regnator olympi
 Sexaginta dies confecerit, illico deinde
 Oceani Arcturus sacris releuans caput undis
 Exoritur, fulgens noctis uenientibus umbris.
 Hunc post, lugubris rege ex Pandione nata
 Ad uer primum oculis hominum se ostendit hirundo.
 Huius praeueniens aduentum, incidito uites.

Quum calida è terra reptat testudo per agros
 Pleiades fugiens, tum tempus mittere uites,
 Sed falces acue, atq; in messem mittito seruos.
 Desere mane torum, & ualeat confessus in umbra
 Temporibus mæsis, quum Phoebus corpus adurit.
 Sed properans cura, ut fructus sub tecta uehantur.
 Surgito mane, tibi ut uictus contingat abunde.
 Conficitur facile pars terna mane laborum,
 Aurora acceleratq; uiam, acceleratq; laborem.
 Multi iter incoepare solent illius ad ortum,

Bobus et iniicitur tum multis pondus aratri.

Carduus in pratis quum floret, et ore cicada
Arboribus latitans dat acutum stridula cantum,
Crebro alas quatitans, operosa estatis in hora,
Tunc caprae pingues, tunc et molliſſima uina,
Foemina tunc coitus auidiſſima, languidus eſt uir.
Nam capiti et genibus uires Canis aſtiſer auſert,
Corpus et exuatum iacet aſtuzat ſaxeum te
Vmbra habeat, tumq; adſint Biblina uina, placenta
Lactea, lacq; caprae, quae non alit ubere foetum,
Nec teneri uituli nondum enixi caro deſit,
Haedorumq; recens natorum: nigra ſub umbris
Vina ſedens miſce, recrea cor dulcibus eſcis,
Spirantem leuiter faciem conuerſus ad Eurum,
Et fontem aſpiciens ſine limo et ſine fluentem:
Sed ter aquam funde, et quarta uinum uice miſce.

Brachia quum primum proſert robustus Orion,
Sacra iube excutiant famuli Cerealia dona,
Area in aequali, et uentis regione patente.
Excuffam Cererem metire, in uafa reponens.
Quumq; tenes omnem iam ſtructurum intra horrea uictum,
Quære domo propria famulum, famulamq; carentem
Prolibus. illa ſolet, quae lactat, inutilis eſſe.
Paſcere cura canem quoq; ſit, ne parcito pani,
Ne tua ſiretur ſolitus ſur ſtertere luce.
Poſtremo moneo, ut foenum paleasq; recondas.
Vnde boues paſcas, mulosq; his omnibus actis,
Tauris deme iugum, et famulis concede quietem.

Quum

Quam medio cœlo Canis, Orionq; uagantur,
 Arcturumq; aurora uidet sibi stare propinquum,
 Collige tunc omnes Perse de uitis uinas,
 Et bis quinque dies noctesq; exponito soli,
 Sint et quinque dies sine sole, in dolia sexto
 Munera letitiam Bacchi parientia conde.
 Postquam pleiades hyadesq;, atq; amplius Orion
 Occiderint, tum mox inuertere uomere terram
 Esto memor, sic quæq; suo anni tempore fiant.

At tibi difficilis res si sit nautica cordi,
 Tempore quo coe Atlantides Oriona
 Vitantes seuum, pelagi conduntur in undas,
 Omnigeni miscent inter se praelia uenti,
 Hinc tua nulla mihi tum currat in æquore nauis:
 Cura sit, ut iubeo, tellurem inuadere aratro.
 Nauigium subduc in littus, et undiq; saxa
 Aduolue, ut sedeat tutum spiramina contra.
 Eijce aquas pluuias, ut ne Iouis imbre putrescat,
 Arma ratis cuncta ad tua tecum culmina confer,
 Carbasa, quæ nauis sunt alæ, rite plicato,
 Suspendas fumosa super laquearia clauum.
 Ipse uiam differ dum tempus uenerit aptum,
 Tum nauem æquoreas in aquas deducito, et illam
 Mercibus oppleto, unde domum bona lucra reportes.
 Sic noster solitus pater est dare uela per undas,
 Perse charæ, bonum uictum hinc æquumq; parabat.
 Et semel hæc tenuit cursum, emensus mare magnum,
 Acolica à Cuma soluens cum naue picata:

Non quod diuitias amplas fugiebat, opesq;
 Sed paupertatem, mortalibus à Ioue missam,
 Haud Helicone procul, miserranda habitabat in Ascræ
 Qui malus ac grauis est, brumaq; æstateq; uicus.
 Curandum Perse, tempestiuo omnia fiant
 Tempore, sed primam hanc curam res nautica poscit.
 Laudato exiguam nauem, at res credito magna.
 Quo maior uectura, lucra hoc maiora futura,
 Si modo contineant rabiosi flamina uenti.
 Quando ad mercatum uertisti pectora, sic &
 Debita conaris uitare, famemq; molestam,
 Multifoni ostendam pelagi cursusq; modosq;
 Non tamen ipse rei, quæ pertinet ad mare, doctus.
 Nam nunquam rate sum spaciosa per æquora uectus,
 Præterquam Eubœam ad uicinam ex Aulide, ubi olim
 Argiui à ducibus populi collectio facta est,
 Dum seuum mare ibi tenuit Troiam ire uolentes.
 Illuc Amphidamantis ego ad certamina ueni,
 Chalcidæq; intraui. nam plurima præmia clari
 Proclamata uiri statuere: at carmine tum me
 Victorem, tripodem auritum retulisse recordor.
 Hunc ego suspendi Musis Heliconis honorem,
 Primum ibi fecerunt me hymnum tentare sonorum.
 Nunc mihi quanta fuit ratiū experientia cernis,
 Attamen Aegiochi mentem rescrabo Tonantis,
 Nam docuere deæ me sacrum pangere carmen.
 Quinquaginta dies post, quàm se uertit ab usto
 Sol Cancro, æstatis iam parte cadente suprema,

Est

Est opportunum fluctus intrare marinos.

Non facile franges nauem, aut homines mare perdet,

Perdere si nolit princeps Neptunus aquarum,

Siue deum simul atq; hominum rex Iuppiter altus.

Nanq; per hos pariter stat cardo boniq; maliq;

Non uarij tum flant uenti, iacet unda quieta,

Tum trabe confidens uentis securus in altum

Nauem, ac sarcinulas impone suo ordine cunctas.

Ne differ reditum, citò sed properato reuerti:

Neu pluuiam autumnì expectes, Bacchumq; recentem,

Insanosq; Noti flatus, hyememq; sequentem.

Nanq; autumnali pluuià comitatus abunde,

Fluctibus horrifonis inum mare concuti auster.

Ast iter est aliud per pontum tempore ueris,

Quum primum apparent frondes in uertice fici

Tanta, quanta pedum reddit uestigia cornix

Per terram incedens: tum fit uia peruia ponti.

Atq; hic est cursus, qui fit sub tempora ueris.

Sed nulla ille animo nostro ratione probatur,

Maturus nimium, datur egre euadere cladem.

Attamen hæc homines cæci mente omnia tentant.

Nam miseris anima est dirum mortalibus aurum.

Sed durum oppetere ac submergi gurgite salso est.

Hinc præceptorum uolo te memorem esse meorum,

Nunquam quicquid habes totum committe carinis,

Plura domi linquens, paucissima credito naui.

Nam graue, damna pati medijs in fluctibus atris,

Vt graue si plaustri nimio sub pondere pressi

Axis frangatur, res dispergantur & omnes.
 Hinc modum ama, bonaq; in re occasio praeualet omni.
 Iunge tibi uxorem dum firmus adhuc uigor adsit,
 Annos quum numeras ter denos, plusue minusue,
 Aptum est coniugium: decimo sed foemina quarto
 Anno pubescit, nubat mox deinde sequenti.
 Virginem, ut instituas laudatis moribus, opta,
 Vicinamq; tibi prae cunctis delige sponsam.
 Sis tamen hic cautus, ne te uicinia ludat.
 Nil uxore uiro melius contingit honesta,
 Nilq; mala peius: tali, quae uiuere laute
 Clam solet. haec quamuis ualidum, sine torre maritum
 Vrit & exiceat, citiusq; senescere cogit.
 Sedulus observa curam, cultumq; deorum.
 Dilige post fratrem, socium: quod si parem amorem
 Esse uelis, socius ne laedatur prior abs te,
 Neue illi fictum tua lingua ostendat amorem.
 Si dicto incipiat prior ille aut ledere facto,
 Tunc memor esto, eademq; illi cum foenore redde.
 Rursus amicitiam ueterem obseruare uolentem,
 Atq; pati poenas uiolati foederis a se,
 Suscipe, (nam miser est, crebro qui mutat amicos)
 Nec tua post unquam facies prae se ferat iram.
 Ne multos, neu rursus habeas nullos tibi amicos.
 Prauos euitato, bonis noli esse molestus.
 Paupertatis inops nunquam grauis audiat ex te
 Opprobrium: nam dos est numinis illa potentis.
 Lingua bonum eximium est homini, si pauca loquatur,
Sicq;

Sicq; modum conseruet, inest tunc magna uenustas. -
 Si probris laceres, laceraberis illico peius.
 Publica quum celebrat populus conuiuia, conser
 Accedens aliquid tecum, nec sordidus esto,
 Pro sumptu exiguo redit ad te magna uoluptas.
 Mane Ioui ac reliquis superis libare cauto
 Illotis manibus, Dij sordida sacra recusant.
 Ad faciem solis conuersus meiere noli,
 Sed quando occubuit, donec fuerit nouus ortus.
 Atq; quibus sis cunq; locis, facere inter eundum.
 Detectus ue caue: nam Dijs sacrae quoq; noctes.
 Vir pius, ac dextro donatus pectore, meiet
 Siue sedens, siue admoto stans corpore sepi.
 Res fuit in thalamo chara cum coniuge, Vestae
 Tum tibi polluto caue ne peragantur honores.
 Nec ueneri coena funebri incumbere reuersus,
 Verum epulis surgens letis lautisq; deorum.
 Ne fluuios pedibus calcaueris usq; fluentes,
 Ni prius aspiciens exores pulchra fluentia,
 Ac manuum sordes in aqua purgaueris ante.
 Qui fluuium impurus nullum calcare ueretur,
 Hunc superi oderunt, ac post mala plurima sentit.
 Symposio in celebri, praesentes sunt ubi diui,
 Ne resces unguis cultello à sorde repurgans,
 Nec cratera super potantum pone lagenam.
 Qui facit, eueniet mors illi cruda repente.
 Aedificansq; domum ne linquito semiparatam,
 Ne sedeat clamosa super cornicula cantans.

Nen

Neu comede ex illa quæ non benedicta patella est,
 Néue laues, quoniam factis quoq; poena stat illis.
 Ne puerum, seu sit natus ter quatuor annos,
 Seu totidem menses, educas molliter, inq;
 Delicijs: siquidem nil uiribus officit æque.
 Néue ad balneum, ubi muliebris turba lauatur,
 Vir lotum uenias: nam poena grauis quoq; tali
 Euenit. aut ueniens superis ubi Dijs sacra fiunt,
 Ne culpes ea, quippe Dei hinc accenditur ira.
 Precipue hoc caueas, uel fluminum in ostia, cursu
 In mare quæ properant, uel in ipsos mingere fontes.
 Néue alium exoneres: nam non est utile factu.
 Sedulus ac hominum famam uitato molestam.
 Ingens fama malum, facilisq; illius origo est,
 Perfertur graue, et orta semel deponitur ægre:
 Illa etenim prorsus nequit euanescere fama,
 Vndiq; quam uulgus spargit, quoniam quoq; diua est.

HESIODI DIES.

Rite dies seruans, quæ sunt Ioue patre creatæ.
 Optima dic seruis quod sit tricesima mensis,
 Ac opera inspicere, ac dimensum diuidere illis,
 Qua solet et populus tractare forensia iura.
 A' magno Ioue principium est et origo diebus.
 Prima dies sacra est, tum quarta et septima sacra,
 Nanq; hac Latona genitus perhibetur Apollo.
 Octaua, et luna crescentis nona, putantur
 Esse bonæ, quæ uis opera atq; negocia obire.
 Laudantur quoq; post decimam prima atq; secunda,

Scito

Scito tamen quod sit longe hac præstantior illa.

Hac tonde pecudes, letam illa demete frugem.

Pendula & hac tenues connectit aranea telas,

Quod sit plena dies, formicæq; rodit accruum,

Illæ exordiri telam mihi foemina curet.

Tertia post decimam infelix conspergere cultum

Semine agrum, præstat tamen optima robora plantis.

Sexta super decimam teneris asperissima plantis,

Apta mari gignendo, sed non apta puellæ

Gignendæ primum, nec eam tum nubere præstat.

Sextaq; præcedens gignendæ inimica puellæ est,

Apta hædis ouiumq; uiris excindere testes,

Et pecudum stabulum communire undiq; septo,

Dandis apta uiris, & amat conuicia, falsa

Verba loqui, clâm sermones serere inter amantes.

Mensis at octaua castres caprumq; bouemq;.

Luce diodecima mulis castratio fiat.

Sed quam uicinus lunæ iam uoluitur orbis,

Vir tibi nascetur prudens & ad omnia dexter.

Dandis apta uiris decima est: hinc quarta puellæ

Blanda fauet, pecora hac curuoq; boues pede euntes,

Et celeres catulos, mulosq; operum patientes

Inposita cicurato manu: uitare memento

Quartam iam mediæ, tum quartam deficientis

Mensis. namq; animum tum curæ mille remordent:

In quarta prima uxorem tibi ducito charam,

Auguria obseruans, quæ sunt dexterrima tedis.

In primis quintas fuge pestiferanq; grauesq;.

His

His etenim Eumenides terramq; hominesq; pererrant.
 Suppliciumq; ferunt periuria falsa locutis.
 Septima post decimam felix Cerealia dona
 Area in equata recte terere, atq; flagellis
 Excutere: ad thalamum faber hac tibi ligna secato,
 Tum quoq; materiam fabricandis nauibus aptam,
 Incipias quarta naues sarcire uetustas.
 Iam nonæ mediæ pars uespertina probatur,
 Ac homini innocua est, quæ nona est ordine primo.
 Confert & plantis, tum foemellisq; uirisq;
 Gignendis simul est felix, nec inutilis unquam est.
 Sed latet hoc multos, quod sit penultima mensis
 Optima, seu referare uelis uas, seu iuga dura
 Bobusq; & mulis & equis annectere collo,
 Seu tibi si placeat nauem deducere in altum.
 Nanq; datum paucis discrimen noscere uerum.
 Vasa aperi decima quarta. nam præ omnibus hæc est
 Sacra dies, post uicenam: quæ solis ad ortum
 Est bona, ad occasum mala. laudant pauci alias hinc.
 Iamq; dies aliæ felices atq; benignæ,
 Contrà aliæ ancipites, sunt & uirtute carentes.
 Et laudant alias alij, est cognitio paucis.
 Sæua nouerca dies nunc est, nunc mater amica.
 Is felix ac prosper aget, qui hæc omnia seruans,
 Sic uitam instituat, Dijs inculpabilis ut sit,
 Auguria obseruans, nec quicquam spernere tentans.

HESIODI OPERVM

& Dierum finis.

HESIODI

HESIODI POEMA

DE CLYPEO HER-

culis.

Valis illa relicta domo, ac patria tel-
lure,

Venit Thebas, secuta maritum Am-
phitryonem,

Alcmena, filia seruatoris populorum
Electryonis. (nearum,

Quae mulierum genus ornabat foemi

Formaq; et proceritate. mente utiq; nulla cum ea certabat
Illarum, quas mortales mortalibus peperere concumbentes.

Cuius et à uertice, et à palpebris nigricantibus

Tale quiddam spirabat, quale et ab aurea Venere.

Atq; hæc talis existēs, tamen animo suam colebat coniugem

Perinde, ut nulla unquam coluit mulierum fornicariam.

Quamquam ipsi patrem præstantem occidisset, ui domitum,

Ira commotus propter bonos. relicta autem ille patria tellure

Thebas uenit, supplicans bellicosus Cadmeis,

Vbi idem habitabat cum ueneranda coniuge,

Seorsim absq; concubitu desiderabili. Non enim licebat ipsi

Ancea lectum conscendere formosæ Electryonidis,

Quam cadem ultus esset fratrum magnanimorum

Sue coniugis, flagrantiq; combussisset igne uicos

Virorum heroum, Taphiorum, atq; Teleboarum.

Ita enim constitutum ipsi erat, dijq; testes facti fuerant:

Quorum ille uerebatur iram. festinabatq; quam celerrime

Ex-

Exequi magnum opus, quod ipsi à Ioue concessum erat.
 Hunc autem unà, cupidi belliq; praelijq;
 Bœotij equorum domitores, sub clypeis anhelantes,
 Locrijq; hastati, & Phocenses magnanimi,
 Sequebantur, ducebat autem eos præstans puer Alcei,
 Gaudens tot populis. At pater hominumq; deorumq;
 Aliud consilium texebat intra mentes, ut dijs pariter (ret.
 Et hominibus rerū indagatoribus Martis depulsorē planta-
 Profectus autem ab olympo est, dolum mentibus altis meditās,
 Desiderio concubitus elegantis mulieris,
 Per noctem, celeriterq; uenit in Typhonium, unde rursus
 Ad Phicium summum accessit consiliarius Iuppiter.
 Vbi residens, mentibus uersabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
 In lecto, concubitu mixtus est, perfecitq; desiderium.
 Eadē autē & Amphitryo populorū defensor, splendidus be-
 Perfecto magno opere, rediit domum suam. (ros,
 Neq; ille ad famulos & pastores agrestes
 Cœpit ire antea, quàm suæ coniugis conscendisset lectum.
 Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorem populorū.
 Ut autē, quando quispiam magno affectu effugit afflictionē
 Morbo ex difficili, aut etiam ualidis ex uinculis:
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exanclato,
 Magnaq; affectu, lubentiq; animo domum suā reuersus est,
 Totaq; nocte concubuit cum ueneranda uxore,
 Oblectando se muneribus aureæ Veneris.
 Illa autem à deo pariter uicta, & ab homine longe optimo,
 Thebis septem portas habentibus, geminos peperit pueros,
 Haud-

*Haudquaquam eadem sapientes, quanquam fratres esse.
Alterū siquidē inferiore, alterū autē lōge praeſtatiore uirū,
Saeuum ac ualidum, uim Herculanam:*

*Hunc quidem subiecta nubium offuscatori Saturnio:
Iphiclum autem, hastarū cōcussori Amphitryoni, (bens:
Diuerſa generatione. alterū quidē, cū uiro mortali cōcum
Alterum autem, cum Saturnio, deorū imperatore omniū.
Qui & Cycnum occidit, Martis filium, magnanimum.
Inuenit enim in luco longe iaculantis Apollinis,
Ipsū, & patrem ipsius Martem, bello insanabilem,
Armīs fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,
Stantes in curru. terram autem pulsabant ueloces equi,
Ferientes ungulis, puluisq; circa ipsos diuidebatur,
Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.
Currius autē ſabrefacti, & rotarū ambitus circū reſonabāt,
Equis feſtimantibus. gaudebat autem Cycnus inculpatus,
Sperans ſe Iouis filium Mauortium, aurigamq;
Ferro interempturum eſſe, & inclyta arma deſpoliaturū.
Sed ipsius uota non exaudiuit Phœbus Apollo.*

*Ipſe enim contra illum concitauit uim Herculeam,
Totus uero lucus & ara Apollinis Pagasæi
Collucebat præ uehementis dei armīs, & ipſo, (illi
Et quaſi quidam ignis ex oculis illius effulgebat. Quis autē
Suiſtinuiſſet, mortalis exiſtēs, obuiā ſub cōſpectū prodire,
Præter Herculem, & glorioſum Iolaum?*

*Illorum enim & uis magna, & manus inuiſtæ
Ex humeris prognatæ erant, unā cum robuſtis membrīs.
Igitur tunc aurigam allocutus eſt fortem Iolaum.*

r Nempe

Nempe uere in immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccauit Amphitryo, quando bene munitas ad Thebas
 Abijt, relicta Tiryntho, urbe bene fundata, (bêtes frōtes.
 Postquā occiderat Electryonem, propter boues latas ha-
 Venitq; ad Creōtem, & Heniochen lōgis ornatā uestibus.
 Qui ipsū ultro receperūt, et necessaria omnia præbuerūt.
 Quatenus ius est supplicib; coluerūtq; ex animo magis.
 Viuebat autem exultabūdus, cum formosa Electryoneide,
 Coniuge sua. moxq; nos reuoluto anno
 Nati sumus, neq; ingenio similes, neq; intellectu,
 Pater tuus & ego: cuius quidem mentes sustulit Iupiter.
 Qui relicta domoq; sua, & suis parentibus,
 Abijt ueneraturus sceleratum Eurystheum. (præteritorū,
 Infœlix, & nunc fortassis multum ingemiscit pœnitentia
 Noxam suam lugens. Sed hæc irreuocabilis est.
 Mihi uero deus d' fficiles imperauit labores,
 O amice. sed tu celeriter contine habenas rutilantes
 Equorum alipedū, magnāq; mētibus fiduciā accumulans,
 Rectā dirige celerem currū, & alipedum robur equorum.
 Nihil ueritus strepitum Martis hominum occisoris.
 Qui nunc cū clangore circumquaq; furit per sacrū nemus
 Phœbi Apollinis, longe iaculantis regis. (tur bello.
 Enimuero etiam ualidus licet existat, tamen exaturabi-
 Hunc contrā allocutus est inculpatus Iolaus.
 O patre, quā multum uero pater hominū atq; deorum
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,
 Qui Thebarum mœnia tenet, & tuetur ciuitatem,
 Quemadmodum & hunc mortalem, ualidumq; magnūq;
 Tuas

Tuas in manus adducunt, ut gloriam magnam auferas.
 Sed age, induere arma Mauortia, ut quàm celerrime
 Currus inter se committentes, Martis & nostrum,
 Decertemus. Quoniam neq; intrepidum Iouis filium,
 Neq; Iphiclidem perterrebit. Sed ipsum puto
 Mox fugiturum duos pueros inculpati Alcide,
 Qui sibi prope sunt, cupientes belli
 Certamen instituere: quæ res ipsis multo gratior, q̃ cœna.
 Sic ait. arripit autem uis Herculeæ,
 Verbo oblectatus. admodum enim sibi commoda dixerat.
 Atq; ipsum, respondens, uerbis uolucris allocutus est:
 O heros Iolæ, Iouis alumne, non procul etiam hinc (sus,
 Pugna aspera. Tu uero quemadmodũ antea fuisti bellico-
 Ita & nunc magnũ equũ Arionẽ nigricantibus setis obsitũ,
 Quoquouersum conuerte, & auxiliare pro eo ac poteris.
 Sic locutus, ocreas ex orichalco splendido,
 Vulcani inclyta dona, tibijs induxit.
 Mox & thoracem pectori induit
 Pulchrum, aureum, uariegatum, quem ipsi dederat
 Pallas Minerva, filia Iouis, tunc cum cœperat
 Primum luctuosa aggredi certamina.
 Posuit aut circa humeros nocuementi depulsorium ferrum,
 Sæuus uir. cauam autem circa pectora pharetram,
 Reiecitq; in tergum. in hac multæ crant sagittæ
 Horrẽdæ, mortis uocẽ reprimẽtis datrices. (lachrymarũ.
 Hæ à capite quidẽ mortẽ habebant præfixã, & unguentiũ
 Mediæ autem politæ erant, longæ. sed à tergo
 Nigræ aquilæ contextæ alis

Erant. ille autem ualidam hastam præfixam ære corripuit.
 Capiti uero ingenti galeam fabrefactam imposuit,
 Variegatam, ferream, temporibus adaptatam,
 Quæ tutum reddebat caput Herculis diuini.
 At manibus clypeū accepit, uariū totum, quē nemo quisq;
 Neq; perrupit iaciendo, neq; comminuit, mirum uisu.
 Nam totus quidem circumquaq; gypso, candidoq; ebore,
 Et electro lucidus erat, auroq; fulgido
 Splendens, cæruleis plicis fulgorem interfecantibus.
 In medio aut, draconis erat terror, haudquaquā effabilis,
 Retro, oculis igne lucentibus, tuens.
 Cuius et dentibus quidem repletū erat os candicantibus,
 Sæuis, inaccessis. supra terribilem autem frontem (num,
 Sæua cōtentionis dea uolitabat, accendens pugnas homi-
 Infelix, quæ et mentem eximebat et præcordia uiris,
 Quicumq; bellum aduersus Iouis filium gererent.
 Quorū et animæ quidem sub terram eunt, ad Orcū intro,
 Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,
 Sirio sub torrido in nigra putrescunt terra.
 In eo autem et persecutio, et inclinatio fictæ erant.
 In eo tumultus, cædesq;, et homicidiū, huc illuc ferebātur.
 In eo Eris quoq;, et motus furebat. in eo perniciofa parca,
 Viuum alium tenens, recens uulneratū: aliū aut illesum,
 Aliū mortuum per pugnam trahebat pedibus. (rum,
 Vestē aut habebat circū humeros cruentā sanguine uiro-
 Sæuū uidens, clamoribusq; ingrauescens. (fabiliū,
 In eo aut et serpentū capita sæuorū erāt, haudquaquā ef-
 Duodecim, quæ pterre faciebāt sup terrā genera hominū.
 Qui-

Quicūq; bellum contra Iouis filiū mouerent. (pugnabat
 Quorū et dentiū quidē crepitus edebatur, quoties (opera.
 Amphitryoniades. Hæc aut distincta mutuo crāt, mirāda
 Porro ueluti pūcta quædā apparebāt uidēda sæuis draco.
 Cærulea per terga, denigratæq; crāt illis maxillæ. (nibus,
 In eo aut ex suū greges agrestium erant, atq; leonum,
 Mutuo sese aspicientium, irascentiūq; ex festinantium,
 Quorū etiam turmatim ordines incedebāt. neq; uero hi,
 Neq; illi alteros timebāt. horrebāt attamen colla amborū.
 Iam enim ipsis instabat magnus leo, circum autem apri
 Duo, spoliati animas, deorsumq; ipsis niger
 Cruor destillabat in terrā. ipsi aut ceruicibus deiectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus. (dum
 At illi magis etiā excitabātur, et incendebātur ad pugnan
 Vtriq; agrestesq; sues, trucesq; leones.
 In eo autem erat ex pugna Lapitharum bellatorum,
 Ceneum circa regem, Dryantemq;, Pirithoumq;,
 Hopleumq;, Hexadiumq;, Phalerumq;, Prolochumq;,
 Mopsiumq; Ampycidem, Titaresium, nodum Martis:
 Theseumq; Aegidem, similem immortalibus:
 Argentei, aurea circum corpus arma habentes.
 Centauri aut ex altera parte contra hos congregabantur,
 Circa magnum Petræum atq; Asbolum augurem,
 Arctumq;, Hureumq;, nigrumq; pilis Mimantem,
 Et duos Peucidas, Perimedem, Dryalumq;,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
 Atq; impetu pariter facto, perinde ac si uiui essent,
 Lanceis atq; abietibus cominus certabant.

Inter hæc autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoq; spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atq; uiuos spolians,
 Currui insistens. iuxta autem Pauorq; Metusq;
 Stabant, gestientes bellum subire uirorum.
 Ibidem autem & Iouis filia, prædatrix Tritogenia,
 Ei similis, quasi quæ pugnam ueliet armare,
 Hastam habens in manibus, aureamq; galeam,
 Aegidēq; circū humeros. gradiebatur aut in præliū sæuū.
 At erat in eo clypeo & immortalū chorus in cuius medio
 Desiderabile quiddā personabat Iouis & Latonæ filius,
 Aurea cithara. decorū aut sedes, purus olymp. (erat posita,
 In quo et forū, circū aut opulētia infinita, quasi in corona
 Immortalium in certamine. Deæ autem incipiebāt cantū,
 Musæ Piærides, canorum quiddam canentibus similes.
 In eo autem & portus appulsu facilis, indomiti maris,
 Rotundus, factus erat liquido è stanno,
 Inundanti similis. multi uero per medium ipsius
 Delphines hac atq; illac ferebantur, piscibus inhiantes,
 Natantibus similes. Duo autem sursum efflantes
 Argentei delphines, depascebant mutos pisces.
 Sub his ærei trepidabant pisces. sed in ripis
 Sedebat uir piscator obseruans. habebat autem manibus
 Piscium rete, proijcienti similis. (seus,

In eo aut erat et pulchricomæ Danaës filius eques Per-
 Neq; quidē cōtingens clypeū, neq; lōge separatus ab illo.
 Miraculum magnū dictū, quoniā nusquam insisteat illi.

Ita enim ipsum manibus fecerat inclytus Vulcanus,
 Aureū. cui cū pedes aut habebat alata talaria. (spēsus erat
 Ex humeris aut circa ipsū uagina inclusus nigra gladius su
 Aereus, de loro. ipse autem uelut cogitatio uolabat.
 Totum autem tergum eius tenebat caput seui monstri
 Gorgonis. circum ipsum aut pera ferebatur, mirum uisu,
 Argentea, fimbriæq; dependebant lucidæ
 Aureæ. seu autem circum tempora regis
 Posita erat Orci galea, noctis caliginem grauem habens.
 Ipse autem properanti & formidanti similis
 Perseus Danaides extendebatur. post ipsum uero
 Gorgones inaccessæ, & ineffabiles ruebant,
 Cupientes ipsum apprehendere. in uiridi autem adamante
 Euntibus ipsis resonabat clypeus magno strepitu.
 Acutum & tinnulum quippiam. in zonis autem dracones
 Duo suspensi erant, attollentes capita.
 Lambebant aut & illa, ira q; infrendebant dentes,
 Crudele tuentes. supra seu autem capita
 Gorgonum agitabatur magnus terror. ac supra ipsas
 Viri pugnabant, bellica arma habentes.
 Hi quidem pro sua ciuitate, suisq; parentibus,
 Pestem depellentes. illi autem depopulari studentes.
 Ac multi quidem iacebāt, plures aut etiam pugna tenentes
 Dimicabant. mulieres autem à bene constructis turribus
 Aereum, acutum clamabant, lacerabanturq; genas,
 Viuis similes, opera inclyti Vulcani.
 Viri aut qui seniores erant, & senectutē apprehenderāt
 Conferti extra portas ibant, sursumq; dijs

Manus tenebant beatis, pro suis liberis
 Metuentes. illi aut cōtrā pugnā conferebāt. post ipsos aut
 Porcæ nigræ, candidis crepantes dentibus,
 Toruæ, terribilesq; cruentæq; inaccessæq; (bant
 Certamē habebant, de ijs qui cadebant. omnes enim cupie-
 Cruorem nigrum bibere. Et quē primum forte ceperant,
 Ei iniiciebant unguēs magnos, animaq; ad Orcū abibat,
 Tartarū in frigidū. illæ aut præcordia postq̄ exatiassent
 Sanguine hominis, ipsum quidem abijciebant post tergū.
 Retro aut in tumulum & stragem festinabant iterum ire.
 Clotho & Lachesis ipsis astabant, atq; paulo minor
 Atropos: neq; enim erat magna dea: sed tamen
 Alijs quidem præstantiorq; erat, & æuo grandissima.
 Omnes autem circa unū uirū pugnā acerbam instituerāt.
 Sæuoq; modo seipsas mutuò aspiciebāt, oculis succēsentes.
 Inter se autem unguēs manusq; audaces exæquabant.
 Iuxta autem & Caligo stabat, perustæ similis, & grauis,
 Pallida, aridaq; fame exhausta & compressa,
 Crassipes: longiq; unguēs è manibus prominebant.
 Huius quidē ex naribus mucus manabat, ex genis autem
 Cruor destillabat in terrā, ipsa aut terribiliter dētes strim-
 Stabat, multusq; pulvis constrauerat ei humeros, (gens
 Lachrymis humida. iuxta aut turrita ciuitas hominum.
 Auræ autem ipsam tenebant, superliminaribus adaptatæ
 Septem portæ. hominesq; in uoluptatibus & choreis
 Oblectationem capiebant. Nam alij quidem agili in curru
 Ducebant uiro uxorem, multusq; hymenæus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,

In manibus famulorum. Mulieres aut uenustate florentes
Præibant, quas chori ludentes sequebantur.

Atq; hi quidem canoris tibijs emittebant cantum,
Et tenero ore, circumq; ipsos repercutiebatur sonus.

Illæ autem ad modulationem ducebāt chorum amabilem.

Inde rursum ex alia parte iuuenes comessabātur ad fistula

Alij quidem contrā ludentes saltatione et cantu, (lam,

Alij autem contrā ridentes. ante tibicinem autem singuli

Præcedebant, totamq; ciuitatem lætitiæ, choreæq;

Voluptatesq; tenebant. Alij autem rursus extra ciuitatem

Tergis equorum consensis currebant. aratores autem

Proscindebant terram bonam, ornateq; tunicas

Succinctas habebāt. Sederat profunda seges, ubi alij quidē

Mucronibus acutis densa folia, (metebant

Grauida spicis, ueluti Cereris cibum.

Alij aut in manipulos ligabāt, et implebāt arē. (bentes.

Rursum alij uindemiabant uineas, falces in manibus ha-

Alij aut in calathis ferebant, à uindemiatoribus acceptos

Albos et nigros racemos, magnis ex uitibus,

Grauidis folijs, et argenteis capreolis.

Alij rursus in calathos portabant. iuxtaq; ipsos uitis

Argentea erat, inclyta opera prudentis Vulcani,

Agitata folijs, et argenteis perticis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem, unusquisq;

Oneratur uuis, quæ ipsæ nigræ erant. (dimicabant.

Alij quidem calcabant in lacu, alij hauriebant, alij autem

Pugnis, et luctando. alij uero alipedes lepores uenabātur.

Viri uenatores, et ferratis dentibus canes duo ante ipsos.

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.
 Iuxta ipsos aut et equites habebant laborē, proq; premijs
 Certamen habebant & pugnam. bene iūctis aut in currib.
 Aurigæ stantes, immittebant ueloces equos,
 Habenas laxantes. illi autem subsultantes uolabant,abant.
 Currus ferruminati, rotarūq; modioli ualde ex eo resona-
 Illi quidē igitur ppetuū habebāt laborē. neq; enim dū ipsis
 Victoria completa erat, sed indefinitū habebāt certamen.
 Ipsis aut etiā propositus erat magnus tripos intra agonē,
 Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani. (similis.
 Circū extremam aut oram manabat Oceanus, inundanti
 Totū autem continebat clypeum uariegatū. per ipsum aut
 Cygni altiuolantes magnū clangebant, qui illic multi
 Natabant in summa aqua. iuxta aut pisces mouebantur.
 Mirum uisu etiam Ioui grauitonanti. cuius consilij
 Vulcanus fecit clypeum magnumq; ualidumq;,
 Componens manibus, quem quidem Iouis fortis filius
 Iactabat facile. equestrem autem assiliit in currum
 Similis fulguri patris Iouis, ægida tenentis,
 Leuiter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolaus,
 Bigis insistens, regebat curuum currum.
 Prope autem ipsis aduenit dea cæsijs oculis Minerva,
 Atq; ipsos confirmans, uerbis uolucris alloquebatur.
 Saluete, Lyncei progenies longē nobilitati.
 Nunc itaq; Iupiter robur uobis dat, is qui beatis imperat,
 Cygnūq; interficere, & inclyta arma eius despoliare.
 Sed tibi aliud uerbū dicā, multo præstantissime populorū.
 Postquam igitur Cygnum du. ci. æuo spoliaueris,

Illum

Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius.
 Ipse aut hominū pestem Martem accedentem obseruans,
 Vbi nudatum clypeo uariegato
 Oculis uideris, ibi uulnera acuto ferro,
 Retroq; te recipe. quoniam tibi fas non est
 Neq; equos capere, neq; incluta arma illius.
 Sic locuta, in currum ascendit diua dearum,
 Victoriā immortalibus manibus & gloriā ferens
 Certatim. Tunc igitur Ioui notus Iolaus,
 Horrendū equos increpuit. illi autem à comminatione
 Leuiter ferebant celerem currum, festinantes campo.
 Nam ipsis animum addiderat dea cæsis oculis Minerva,
 Aegide concussa. ingemiscebat autem circumquaq; tellus.
 Illi autem pariter procedebant, similes igni, siue procelle.
 Cygnus equūm domitor, & Mars insatiabilis clamore.
 Horum equi deinde obuiam sibi mutuo facti,
 Acutum hinniuerunt, circaq; ipsos reuerberabatur sonus.
 Atq; hunc prior alloquebatur uis Herculeæ.
 Cygne ignaue, cur contra nos tenetis ueloces equos,
 Viros, qui laboris & ærumnæ experti sumus.
 At diuersum tene currum bene politum, atq; è uia
 Cede cedendo. Trachinem enim tendo
 Ad Ceycem regem. nam ille potestate pariter & pudore
 Trachini antistat. Tu uero satis ac modum scis etiam ipse.
 Eius enim cōubio tenes filiā Themistonoen, nigris oculis
 O ignaue. non enim tibi neq; Mars mortis exitiū præditā.
 Prohibuerit, si nos inter nos cōgrediamur bellando. (cisse
 Siquidē tibi dico, illū iā antè quoq; aliquoties periculū se-

Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso
 Aduersus stetit mihi, pugnandi insatiabilitate furens.
 Ter siquidem mea hasta percussus, sustinuit se terra,
 Vulneratus clypeo: quartò autem transadegi femur eius.
 Totis animis festinās, magnūq; illius clypeum perforavi.
 Pronus aut in puluerib. humi prostratus cecidit, hastæ im-
 Vbi etiam ignominia affectus inter immortales fuit (petu.
 Manibus à nostris, relictis spolijs cruentis.
 Sic dixit. at Cygnus bellicosus haudquaquam curabat
 Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.
 Ac tūc à bene cōpactis bigis defilierunt celeriter in terrā,
 Et Iouis filius magni, & Enyalij regis.
 Aurigæ autem propius egerunt pulchricomos equos.
 Illis aut irruentibus, sonitu pedū concitata est lata terra.
 Vt autem ab alto uertice montis magni
 Rupes defiliunt, aliæ super alias cadentes:
 Multæq; quercus, multæ item piceæ,
 Alniq; totis radicibus refringuntur ab ipsis
 Facile delabentibus, donec in campum perueniant.
 Ita & illi in se mutuo cadebant cum magno clangore.
 Tota autem Myrmidonum ciuitas, celebrisq; Iolcus,
 Arneq; & Helicæ, & Anthea herbosa, (clamore
 Præ uoce utriusq; sonitū magnum dedere. illi autem cum
 Mirādo cōgressi sunt. magnū aut intonuit et cōsiliarius Iu
 Et à cœlo guttas demisit sanguinolentas, (piter.
 Signum id ponens belli, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in uallibus montis acerbis aspectu (dum,
 Aper, dētes habēs prominentes, fertur impetu ad pugnan-
Cum

Cum uiris uenatoribus, acuitq; candidum dentem
 Per obliquū actus. spuma aut circa ora ipsi uelut ningenti
 Destillat. oculiq; ipsi, igni splendenti similes sunt,
 Rectis autem in uertice horret setis, circaq; collum:
 Tali similis Iouis filius ab equestri defiliit curru.
 Quando autem uiridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, æstatem hominibus canendo
 Incipit, cuius et potus et cibus foemineus ros est,
 Atq; per totū diem, et mane sub auroram fundit uocem,
 Aestu in grauissimo, quando et corpus Sirius exiccat,
 Quando item et milio circum aristæ nascuntur,
 Quod æstate seminant, quando uue adhuc immature co-
 lorem uariare incipiunt, (laborem:
 Qualia Bacchus dare solet hominibus in letitiā simul et
 Eo tempore pugnabāt. multus aut tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerua
 Sibi mutuo succensentes, in seipsos impetum faciunt,
 Sæuiusq; inter ipsos rugitus, strepitusq; exoritur dentium:
 Atq; ut uultures incuruis unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capræ montiuagæ gratia, aut feræ ccrue
 Pinguis, quam interfecit iaculando iuuenis uir,
 Sagitta è neruo emissa: ipse autem uagatur alio loco
 Regionis ignarus existēs. at illi celeriter animaduertērūt,
 Certatimq; pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic et hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi igitur Cygnus quidem potentis Iouis filium
 Occidere meditans, clypeo æream hastam adegit,

Neg

Nec tamen perripit æs. defendebant enim dona Dei.

Contra autem Amphitryoniades, uis Herculeæ,

Inter galeam & clypeum, hasta longa

Cervicem nudatam, celeriter infra mentum (lares

Trāsadegit ualide, ambosq; detōdit nervos col- (rat uiri.

Hominū interfectrix fraxinus. magnū enim robur incide-

Prostratus autem est, perinde ac si quando quercus aliqua
prosternitur, aut quando rupes

Excelsa, icta Iouis fumanti fulmine. (uatriegata ere.

Sic ille prostratus est. circum ipsum aut resonabant arma

Atq; hunc quidem ibi reliquit Iouis ærumnosus filius.

Ipsæ autem occisorem hominū Martem accedentē obseruās.

Sæuū uidens oculis, leonis instar, qui corpus aliquod for-
te nactus est,

Quiq; admodum accurate pelle ualidis unguibus

Dissecta, quā celerrime dulcem animum abstulit:

Alacriter autem cæcum expletur cor,

Ac cæsis intuens oculis sæuū quiddā, costasq; et humeros

Cauda flagellās pedibus fodit. neq; quisq; ipsum (laceßere.

Sustinet ex aduerso aspiciēs, propius accedere, aut pugna

Talibus igitur & Amphitryoniades insatiabilis clamore

Contra Martem stetit, in præcordijs audaciam augens

Certatim. Ille autem propè uenit affecto corde.

Vtriq; autem cum clamore alter alterum inuaserunt.

Vt autem, quando à magno rupes cacumine præcipitans,

Et in longum delata saltu, uoluitur, fragor

Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius respondet

Altus, ad quem cursu deferitur, ubi ipsam retinet:

Cum

Cū tāto itidē fremitu, curruū grauator, perniciosus Mars,
Vociferās irruit. ille aut magno animo uenientē excepit,
Porro Minerva filia Iouis, ægida tenentis,
Ex aduerso uenit Marti, tenebrosam habens ægidem.
Sæua aut toruē intuens, uerbis uolucris allocuta est:
Mars inhibe animos ingentes, & manus inuictas.
Neq; enim tibi fas est inclyta arma auferre,
Hercule occiso, Iouis magnanimo filio.
Sed age, desiste à pugna, neq; aduersus steteris mihi.
Sic ait. sed non persuasit Martis magnanimi animo.
Sed magno fremitu, flammæ similia arma uibrans,
Celeriter inuasit, uim Herculeam
Occidere festinans. & coniecit æratam hastam,
Acriter ob suum filium irascens mortuum,
In clypeum magnum. At procul cæsia Minerva
Hastæ impetū auertit, manu deflectens diuersum à curru.
Acerbus aut dolor Martē coepit, manuq; uibrato gladio
Irruit cōtra Herculē magnanimū. at illi accedenti, (cūto
Amphitryoniades, sæuo insatiabilis clamore,
Femur, nudatum clypeo uariegato,
Vulnerauit ualide, magnumq; perforauit clypeum
Hastā diuidens. in terra autem prostrauit media Martem.
At Pauor & Metus, agilem currum, & equos
Adegerunt celeriter propius, & à terra habente latas uias
In currum posuerunt uariegatum, atq; inde celeriter
Equos flagellis impulerunt, ueneruntq; in altum olympū.
Filius autem Alcumenæ, & gloriosus Iolaus,
Cygno despoliato, armis, ab humeris, pulchris detractis,

Reuerte.

Reuertebantur. moxq; exinde ad ciuitatem Trachiniam
uenerunt,

Equis uelocibus. At cæsis oculis Minerva

Peruenit in olympum magnum, et domus patris.

Cygnū autem contrā Ceyx sepeliuit, et populus infinitus,

Qui prope ciuitatem habitabant inclyti regis,

Anthen, Myrmidonumq; ciuitatem, celebremq; Iolcum,

Arnenq; et Helicen. multus autē congregabatur populus,

Honorantes Ceycem, charum beatis dijs. (Anaurus,

Sed illius sepulchrum, et monumentū obscurum reddidit

Imbre hyemali exundans. ita enim ipsum Apollo

Latone filius iussit, propterea quod inclytas hecatombas

Quicumq; Delphos portaret, eum ille ui despoliabat, ex
insidijs adortus.

FINIS CLYPEI.

HESIODI ASCRAEI

THEOGONIA, BONINO

Mombrizio patritio Mediola-
nensi interprete.

NCIPIAM à Musis, Heliconis, car-
men, alumnis:

Quæ iuga sacra colunt montis, spacio-
saq; terga: (tem,

Nūc fontem solite circū saltare nigran-

Nunc Iouiam choreis ambire procacibus aram,

Et

Et uel Termeſſi, uel fluctibus Hippocrenes,
Vel formoſa tuis Holmi diuine ſub undis
Membra lauant: ſummas Helicon quā uerberat auras,
Mobilibus per ſtagna choris, dulciq; corona
Exultant, pedibusq; ruunt hinc inde decoris.
Denſior has operit liquidis è fontibus aër.
Nocte meant, pulchra nec eunt ſine uoce canentes
Aetherumq; Iouem, cultæ & Iunonis in Argo
Numina. congeſto ſoleis hæc utitur auro.
Additur his Pallas, magnus cum Pallade Phœbus,
Et quæ noctiuagis gaudet Diana ſagittis.
Teq; canunt Neptune pater, qui numine terram
Sæpe moues: magnamq; Themis, pulchramq; Dione
Quamq; Venus nigra nimium formoſa pupilla,
Quamq; ſit auratis Hebe ſpectata coronis.
Nocturnis memorant Lunam Solemq; diurnis
Ignibus, Oceanumq; ſenem, Terramq; parentem.
His ſubit Iapetus, nigra Nox, Latonaq; mater,
Quæq; diem crocea deſert Aurora quadriga.
Te neq; prætereunt grauior Saturne, nec ullum
Quem genus à coetu ſcierint duxiſſe deorum.
Hæ prius Heſiodo, tenues dum paſceret agnas,
Monte ſacro, pulchram dederant ad carmina uocem
Meq; iſtis primum compellauere ſuſurris:
Paſtores, ſtudio quibus eſt ſylueſtris auena,
Duntaxat uentres, & carpi crimine digni:
Scimus falſa loqui, non pauca ſimillima ueris:
Scimus uera loqui, ſari cum uera uelimus.

Sic doctæ magni Musæ Iouis inclyta proles.
 Tum sceptrum legere ex lauro, ramumq; dederunt:
 Diuinamq; ambas uocem sudare per aures:
 Ut iam quæ fuerint, & scire futura ualerem.
 Ergo beatorum genus est dixere deorum:
 Seq; ipsas primum canerem, tum si qua placerent.
 Sed quid cum syluis agimus, uel (taliam) petris?

Principium à Musis igitur deducimus. illæ
 Laude animum patris exhilarant: plerumq; canentes,
 Quæ sint, quæ fuerint, & quæ uentura trahantur.
 Vox concors atq; indefessa canentibus illis.
 Adde, quod aula patris solet arridere dearum
 Carminibus: resonat domus alta niualis Olympi,
 Cœlicolûm domus. immortalis uoce sorores
 Diuorum genus extollunt, laudantq; canendo.
 Principio quos terra dedit, cœlumq; rotundum,
 Et diuûm quicumq; genus deduxit ab illis.
 Deinde Iouem memorant, hominumq; deûmq; parentem.
 Principium finisq; sui fit carminis ille:
 Sit quia maior dijs, & præstantissimus horum.
 Quid quod & humanum genus, ipsorumq; Gigantum
 Dum memorant, mentem cogunt gaudere paternam,
 Musæ olympiades, compti Iouis ægide natæ,
 Mnemosynæ soboles, obliuio certa malorum,
 Curarumq; quies. sacris has mater in oris
 Pieriæ, magno peperit commixta Tonanti.
 Mater Eleutheris præerat: cui Iupiter, ullo
 Haud diuûm præsentem, nouem sub noctibus hæsit.

At postquam multas annus fuit actus in horas,
 Et sua coeperunt afferre pericula menses,
 Ecce nouem ad numerum nocturni pignora furti
 Vno Mnemosyne peperit pulcherrima nixu,
 Leta puellari foetu. nam carmina Musæ
 Semper agunt, uacuantq; gerunt formidine mentem:
 Mentem, quæ niueo multum non distat Olympo.
 Sunt illis pulchræq; domus, populiq; beati.
 Quas pariter Charites, Desideriumq; frequentant.
 Voce sonant læta, labijs modulantur amœnis,
 Corlicolum legesq; sacras, moresq; canendo.
 Forte hilares cœlum formosa uoce petebant:
 Immortale canunt, concentu terra renidet.
 Adde pedum dulces strepitus. ibatur ad ipsum
 Nanq; Iouem. summus deus is dat iura colonis:
 Ius habet & seui tonitrus, & fulminis ille,
 Vi patrem superans Saturnum: singula diuos
 Inter agens, æquè meritos discernit honores.
 Talia cœlesti cantabant arce sorores:
 Clioq; Euterpeq; iuuans, & docta Thalia,
 Melpomene, lætis & Tersichorea choreis:
 His subeunt Erato, memoriq; Polymnia mente.
 Addimus Uranien, & quæ manet ultima: quanquam
 Calliope cunctas supereminet unica Musis.
 Hæc claros sequitur reges, quibus extat honori
 Cetera Musarum concordī lege caterua:
 Ora solet regum dulci suffundere rore.
 Quo fit, ut a linguis illorum dulcia late

Verba fluant, præstantq; fauis collata saporis.
 Hunc unum aspiciunt populi, quem munere donat
 Calliope: seu fas dubium, seu iudicet æquum.
 Quin solet oblatas uerbo requiescere lites.
 Hunc igitur uoco prudentem: quod adesse bonorum
 Sæpe rei, tuto solet & punire nocentem.
 Mollibus affatur uerbis, dulciq; lepore
 Utitur, atq; suo facile impetrat omnia nutu.
 Utq; deo, stat honos illi, dum permeat urbem,
 Mellitusq; pudor: micat inter deniq; cœtus.
 Qualia sunt, homini dare quæ nouere camœnæ?
 Vos ô cantores, & qui citharædus haberis,
 Munera Musarum in terris, & Apollinis estis.
 Ab Ioue sunt uates. felix, quem deniq; Musæ
 Obseruant: huius dulcis fauus exit ab ore.
 Præterea si quem luctus, lachrymæq; frequentes
 Possideant, animamq; urant mœroribus intus,
 Dentq; illi Musæ numeros, artemq; canendi,
 Præteritos ueterum late qua promat honores,
 Cœlicolasq;: mali meminit non ille prioris,
 Quod tulerat: tantum auxilio sunt dona dearum.
 Ab Ioue saluete natæ, date carmen amœnum:
 Diuorum cantate genus, qui sæcula uiuunt:
 Quos genuit Tellus, & multo lumine Cœlum,
 Et nigra Nox, salsis & quos Mare pauit in undis.
 Dicite quo diui fuerint, quo munere terra,
 Quo mare, perfectis quo condita flumina ripis,
 Astraq; cum radijs, & latus desuper orbis:

Quiq;

Quique ex his diui fuerint, rerumque datores.
 Quis diuis et opes, et quis diuisit honores,
 Vnde uel his olim sublimis cecidit Olympus.
 Dum licet, ista mihi cœli narrate colonæ,
 Et mundo quæcunque prius sint edita rerum.

Principio confusa Chaos, sine imagine, moles
 Extitit, hinc uacuis Tellus apparuit aruis.
 Nam prius ipsorum pauimentum facta deorum est,
 Quondam qui cœlo sedes habuere supremo.
 Tartara dehinc unâ sunt uisa dehiscere Terra.
 Et mox pulcher Amor surgit, mediusque deorum
 Cernitur: hic illos forma supereminet omnes.
 Membra deus latè soluit diuûmque uirûmque:
 Consilium, atque ipsam domitat sub pectore mentem.
 Deque Chao, liuens Erebus, Noxque atra resultant.
 Aethera Nox, ipsumque Diem misisse putatur:
 Quos Erebo coniunx peperit lasciuia marito.
 Tum quoque sidereum Tellus grauis edidit orbem,
 Par sibi præ cunctis Cœlum quo tegmen haberet,
 Magnorum et fieret pauimentum sola deorum.
 Hinc montes, gratasque tulit conuallibus imis
 Radices: Nymphæ sedes ubi sæpe tenetis.
 Quid mare non domutum memorem, sæuumque procellis,
 Aspersumque metu? stetit hoc quoque pignore Tellus.
 Nec mora, concubuit Cœlo: bis sena repente
 Stirps oritur. tumidis magnus prius emicat undis
 Oceanus, subit Iapetus: nec defuit ingens
 Cœus, cumque ipso satus est Hyperione Creon:

Nataq; Mnemosyne, Themis, & Rhea, pulchraq; Tethys,
 Quiq; micas serto Phoebe spectabilis aureo:
 Ortaq; Thea grauis. demum Saturnus: is arma
 Consiliumq; gerit tacito sub pectore uasum.
 Omnibus hic grauior natis: tenerumq; parentem
 Carpit, & hunc multa solet incusare querela.
 Addidit his animo Cyclopes Terra superbo,
 Cum Bronte Asteropen, nec uiuidus absuit Arges.
 Hi fulmen cudere Ioui, tonitrumq; dedere:
 Cætera sunt diuis similes. micat unus in ipsa
 Fronte oculus, curiusq; aurem sedet inter utranq;
 Id Cyclops, quod eis stat pro cognomine, monstrat.
 Nomine req; putes notos. fuit horrida uisus
 Effigies, & erat monstrosi luminis instar:
 Omnis ab assiduo uis est infracta labore.
 Verum alios Tellus Cælumq; creauit alumnos:
 Tres ij sunt numero, multo stat nomine fama.
 Cum Gyge Briareum numerant, Cottumq;, superba
 Pignora: Titanas his Iuppiter usus in hostes.
 Quinquaginta comas quiuus, centumq; lacertos
 Gestat inaccessos: audet contingere nemo.
 Vis ingens, magni quam corporis æquat imago.
 Hi sunt quos Cælum, materq; atq; illius uxor,
 Terra, sotos genuere, malis grauioribus omnes
 Vicerunt, nitidumq; infestauere parentem
 Principio. uerum serie nascentibus illis
 Sub Styge damnatos, imaq; uoragine terre
 Occuluit. Cælum patrem mala tanta iuuabant.

Ipsa graues dederat gemitus sub pectore Terra,
 Atq; dolos animo nimium concepit iniquos.
 Tum niueum fabricans adamanta, sagacior arma
 Molitur, curuamq; uocat cognomine falcem.
 Iamq; sui coram steterant ex ordine nati,
 Talia cum irato tandem sermone profatur:
 Pignora, si matris miserae, seuq; parentis,
 Si mea sint animo, dulcissima pignora, uobis
 Verba, pater poenas operis dabit ante patrati.
 Scilicet inuentor primus fuit ille malorum.
 Talia dum loquitur, natos tremor incutit omnes.
 Nil uerbi: labijs cohibent nam uerba sub imis.
 Haud mora, Saturnus grauior, fidensq; iuuenta,
 Surgit, & hac caram compellat uoce parentem:
 Hoc opus, o mater, manibus peragetur ab istis.
 Polliceor: neq; enim me iam patris ulla tenebit
 Cura, quod inuentor primus fuit ille malorum.
 Dixerat. ipsa animo retinet uix gaudia mater,
 Remq; hanc non ulli credit. sedet ergo, tacetq;.
 Quid moror? infandam Saturno tradidit harpem,
 Instruxitq; dolis. Coelum dehinc attulit umbram
 Noctis, ut ingratos peteret cum coniuge somnos.
 Iamq; procax audis nimium distenditur ulnis:
 Insidijs puer excedit, gladioq; timendus.
 Scuit, & in coleos iuibravit tela paternos:
 Tergaq; post (neq; enim frustra) proiecerat illos.
 Nanq; quot exierant fircundo sanguine guttae,

Terra tot ebibit: hinc longus sibi uertitur annus,
 Et mox Tartaræ coram cernuntur Ermines,
 Horrificisq; graues sonuere Gigantes in armis.
 Hinc et quas Melias uocitant, fit origo deabus.
 Ast ubi cæsa patris adamante uirilia Cœli,
 Aequoreasq; ea Saturnus proiecit in undas,
 Iamq; diu frustra pelago sunt uisa natare,
 Candentes circum spumæ, quibus inclyta tandem
 Virgo oritur, primumq; sacris natat orta Cytheris.
 Fluctibus argutam petit hinc Venus aurea Cyprum.
 Plurimus oris honos illi, facieq; uerenda
 Ambulat, et teneris uestigia sumit ab herbis.
 Hanc homines, uarioq; uocant cognomine diui.
 Nunc Aphrodite, nunc ea dicitur Aphrogenia:
 Quod prius à spumis illi creatur origo,
 Quod sata sit Cypri, dea Cyprogenia uocatur.
 Hanc quoq; sæpe leges Cytheream: causa putatur
 Illa, quod admotis prius appulit orta Cytheris.
 Sunt et qui diuam merito Philomedeæ dicant,
 Quod dea testiculis quondam sit nata marinis.
 Sæpe locus matri comes it, cæcusq; Cupido.
 Illa deos coram, Maiestatemq; salutatur:
 Is fuit in primis honor illi. deniq; sortem
 Dicitur hæc hominum medio sortita, deumq;.
 Virgineos ea sermones, risusq;, dolosq;,
 Fert et amicitiam, nec delectatio longe
 Cernitur: assiduos apud hanc dulcedinis usus
 Inuenies, et nec sine mansuetudine uiuit.

THE OGONIA.

At sua Titanas Cœlum cognomine dixit,
 Pignora, pignoribus crebro dum litigat ipsi,
 Quicquid agant: vocat intentos ad pessima semper,
 Crimine pro tanto poenam sibi iure daturus.
 Nox quoq; mox Sortem peperit, Parcamq; nigrantem,
 Et Mortem: nec vos partu puto proba reliquit.
 Nec mora, cum Somnis Insomnia parturit: atq;
 Qui culpas hominum carpit, delictaq; Momon.
 Et quas Hesperidas uocitant, quibus aurea curæ
 Mala per Oceani ripas, hortosq; fuerunt.
 Et uos Fata, parens inuictæ pectore semper,
 Gignit, & æternas immitia numina Parcas:
 Clothoq; & Lachesium, surdas & quæ gerit aures
 Atropos, hæ bona sunt, & pessima tradere dictæ.
 Errores hominum observant, culpasq; deorum:
 Nec locus insidijs, quas hæ posuere, quiescit,
 Donec in expositos poenæ reus incidat uncus.
 Filiaq; obscuræ fuit Indignatio Nocti.
 Nulla uiris grauior pestis magis obsuit unquam.
 Hinc & Amicitiam peperit, Fraudemq; latentem,
 Atq; Senectutem, canis adit ista capillis.
 Vltima pignoribus tumido Lis additur ore.
 Filius huic Labor est, modicaq; Oblivio mente,
 Debilibusq; Fames membris, uacuoq; palato.
 Adde graues lachrymis & tristi corde Dolores,
 Præliaq;, & Pugnas, & multo sanguine Cedes.
 Quid quod et hanc uocitant caram Mendacia matrem?
 Ambages, multaq; grauis Victoria præda:

Læſioq; , & ūeris Infamia nota cachimis,
 Plus alij geminae ſibi conſueuere uiciſſim.
 Quā & præfectum genuit iurantibus Horcunt.
 Officit is, falſæ cum ſint periuria lingue.
 Nerea ſincerum Pontus, uerboq; ſeuerum,
 Progeniuit: natis ſenior ſolet ille uocari.
 Grandæuum pleriq; uocant: quòd nullus in illo
 Sit dolus, & culpa uitam non inficit ulla:
 Quòd ſit manſuetus, quòd fas, quòd iura ſequatur,
 Conſilij quòd ſit mitis, largitor & equi.
 Teq; creat Thaumas Pontus, Phorcumq; ſuperbum.
 Coniunx terra fuit. tulit hac quoq; coniuge natus
 Ille duas. pulchra te Ceto fronte priorem:
 Eurybien, cui mens adamantina facta, ſecundam.
 Porro coma laudata nimis pulcherrima Doris
 (Edidit hanc pater Oceanus ſub finibus orbis)
 Virgo ſeni nupſit Nerei. torus, æquoris unda,
 Gratus in hoc Nymphæ natæ dicuntur aquoſæ:
 Eucrate, Thetis, & Proto, Spioq; , Saoq; ,
 Eudore, Glaucēq; procax, hilarisq; Galene,
 Doto, Dynamene, niueis Eunica lacertis,
 Cymothoe, Thalie: quibus addimus Amphitritem;
 Paſitheen, Meliten, formoſoq; ore Pheruſan,
 Protoq; , & multos Erato quæ cepit amando:
 Eulimenen poſthac, & quam miramur Agauen.
 Dorida, Neſeen: nec te Galatea reliquit,
 Candidiorq; comas, faciemq; ſimillima lacti.
 Protomedea ſubit, Panopeq; , Acteaq; uirgo:

Gignitur Hippothoe formosior, Hipponoëq;
 Cymodoce, motas pelago quæ temperat undas,
 Ventorumq; ipsos facili premit ore tumores.
 His Amphitriten, ulnas quæ rore madescit:
 Gignit & Euagoren, & tutam Pontopoream.
 Lysianassa subit: nec dectant, Laomedea,
 Eione, Cymo, pulchraq; Halimeda corona.
 Nec te Glauconome, facili lætissima risu:
 Nec te Liagore, nec te Pronœa tacemus:
 Nomen & à multis quæ legibus accipit una,
 Pollynomen peperit. subit hæc Euarna sorores.
 Afficias, nihil est quod iure reprehendere possis.
 Aemula naturæ est studijs, & amabilis æquis:
 Egregiam pariter Psamathên, diuamq; Menippen,
 Autonomen, Nesoq; parit, iustamq; Themisten.
 Addidit Eupompen: & quæ gerit una parentis
 Acterni mentem, sociæ Nemertea dicunt.
 Fallor? an hæc numero decies sunt quinq; sorores?
 Oceano posthac præstanti corpore natam
 Duxerat Electram Thaumas. his nascitur Iris,
 Harpyiæq; comis pulchræ, fœdæq; rapina.
 It prior Ocypete. post hanc infamis Aello:
 Scilicet hæc uentis præstant, auibusq; uolatu,
 Tempore proq; suo clamoribus aëra turbant.
 At Cetonis atrox petijt connubia Phorcus.
 Annuerat soror, & fratri commixta marito est.
 Formosæ nascuntur anus, canæq; capillos,
 Comptaq; Pephredo uestes, & tristis Enyo.

Gorge-

Gorgones adduntur. qua soles Hesperus abdūt,
 Oceanum propter campos habuere feraces.
 Dulcibus Hesperides sunt illic uocibus usæ:
 Euryalc, Sthennoq; potens, multisq; Medusa
 Nota malis: mortem sola est hæc passa sororum.
 Ius alijs nec mors, nec curua senecta duabus.
 * Dixit ad uxorem maius Neptunne Medusam:
 Pro thalamo stat aquosus ager, pro candida lecto
 Stat rosa, stant uiolæ, cuncti stant deniq; flores.
 Illius at postquam Perseus caput abstulit, idq;
 Victorem misera potuit fecisse puella,
 Horrendus Chrysaor, subitis et Pegasus alis,
 Exiliunt. equus Oceani sub fontibus ortus
 Dicitur: est quoniam fons dictus ab helline Pege.
 Alter ab aurato, manibus quem fulminat, ense,
 Fit Chrysaor: sonat ensis Aor, sonat et Chrysos aurum
 Pegasus astriferum tandem petit aliger orbem,
 Incola, perq; deos et magni tecta Tonantis
 Attulerat tonitrumq; Ioui, fulgurq; coruscum.
 Eddidit at Chrysaor sibi Geryonea trifaucem.
 Ante suas illum uis Herculaeia iuuenas
 Perdidit, atq; animam claua deponere iussit.
 Senferat ereptum infelix Erythea tyrannum,
 Ditariq; sua doluit Tiryntha rapina.
 Cæsus et Eurytion, stabulis atq; Orthus opacis,
 Deq; illa est ingens atq; insuperabile monstrum
 Progenitum, nulliq; deum nulliq; uirorum
 Rar erat, aspectu grauius: cui nomen Echidne.

Pars prior egregiam forma præstante puellam,
 Ultima terribilem sæuumq; professa draconem est.
 Cruda nimis spelæa colit, uarioq; colore
 Cernitur, atq; cauas habitat sæuissima petras.
 Huic sedes olim à coelo terraq; remotas
 Concessere dei. iacet immortalis Echidna
 Antra per, æternam solet & duxisse inuentam.
 Scilicet huic sæuum coisse Typhaona dicunt,
 Infandoq; procax uento commixta puella est.
 Hec quoq; Geryonea uirum sibi duxit habendum.
 Dum coeunt, infanda canem foetura priorem
 Eddidit: Orthus is est. oritur sed acerbior alter,
 Cerberus: horrendos aperit sæuosq; latratus,
 Quinquaginta quatit diris ululatibus ora.
 Ferrea uox, acerq; nimis stat, & absq; pudore.
 Lerneam perperit posthac immanior Hydram:
 Hercules labor illa fuit, magniq; decoris
 Nomina. Iunonis contra nihil obsuit ira.
 Hanc ea nutrierat pestem. comes Herculis ibat
 Ad noua uitales Iolæ pericula mortes.
 Consilijs doctæ tandem ruit illa Minervæ.
 Hydra grauem uastamq; nimis genuisse Chimeram
 Dicitur: illa leues uelocior anteit auras,
 Acribus aspirat flammis, multaq; fauilla
 Aestuat, & rapidos de naribus euomit ignes.
 Huic caput est triplex monstro. pars prima leonem
 Monstrat, habet medium serpens, stat sine chimæra.
 Pegasus hanc magno rapuit sub consule tandem.

Bellerophonteos quis non audiuerit ausus?
 Heu Cadmi domus infœlix: connubia sanxit
 Orthrus, amatrici genuit qui Spinga Chimæræ
 Heu monstrum crudele tibi. congressa marito
 Est iterum ipsa Chimæra, Nemeæumq; leonem
 Edidit: ô quantam pestem. dea scilicet illum
 Nutriit, inq; umbris impegit Iuno Nemæis.
 Sanguine frondosa multo regnabat in aula.
 Quid moror? Herculeæ fuit is quoq; gloria clauæ.
 Rursus in amplexus Phorcum notissima Ceto
 Excipit: hinc ingens multis et onustior armis
 Fit serpens latebrosa colit, cecæq; cauernas,
 Malaq; non ullo seruat uigil aurea somno.
 Semina Cetonis cecini, Phorciq; superbi.
 Fluminaq; Oceano peperisse puerpera Tethys
 Dicitur: Eridanus altis hinc enatat undis,
 Nilus, et Alpheus, pulchrisq; meatibus Ister.
 Strymonaq; et Rheum genuit, Misumq; Caycum,
 Meandrumq; uagis anfractibus, Heptaporumq;
 Nascitur et Rhodius, magnaq; superbus Eeta
 Phasis, et aurata qui labitur Hermus arena,
 Quiq; habet argento similes Acheloius undas.
 Edidit et Nessum, pronoq; Haliacmona lapsu.
 Graniconq; simul peperit, Phrygiumq; Simunta.
 Additur Aesapns, nigro natat ille fluento.
 Et qui tabificum purus non accipit amnem,
 Penæus, socioq; negat cum gurgite tingi.
 Sangarium Tethys, Ladonaq; Partheniumq;

THE OGONIA

e17

Euxinum, Ardeſeumq; parit, diuumq; Scamandrium.
 His cum formoſas mater pulcherrima nymphas
 Eſt enixa. mirum genus hæ, ſtirpemq; puella,
 Cum ſturijs ſibi ſemper alunt, & Apolline rege:
 Ab Ioue naturam naſtæ dicuntur eandem.
 Pithoq; Admetenq; parens, & Prymnona Tethys
 Edidit: Vranie ſpecie ſubit æmula diuos.
 Electren tulit, & Clymenen, Zeuxoq; Thoenq;
 Te quoq; Callirhoe: leuior nec deſuit Hippo.
 Paſithoen, Aſiemq; parit, malisq; Rhodeam
 Leuibus: hæ Pluto ſequitur formoſa ſorores.
 Plexaure deinceps, Polydoraq; Melobofiſq;
 Atq; Galaxaure, facieq; Petrea decora.
 Metis, & Eurynome, flauis & Xantha capillis.
 Addidit Europen, croceoq; Teleſthoa peplo:
 Quas Ianira procax ſequitur, pulchroq; Diona
 Pectore: cumq; Tyche pulchram Cerceida uinxit.
 Quid quod Eudore, niueis & Acaſta lacertis,
 Naſcuntur. Perſeis adeſt, & prompta Menestho.
 Gignit & Idyiam: quibus Amphiro, Ocyroamq;
 Iunxit: Ianthæi nec gratia deſuit oris.
 At neq; præteriſt Clytien, dulcemue Calypſo:
 Et Creſeis adeſt, & cum Creſeide Doris.
 Vltima Styx oritur: cunctis Styx præſtitit una,
 Omnibus Oceanus ſenior, grandeuaq; Tethys,
 Auſtores. patrio chorus hic excellit honore.
 Dehinc alias pater Oceanus, uenerandaq; coniunx
 Ediderant: numero tribus extant millibus ille,

Veſti-

Vestigantq; solum, pressisq; paludibus errant.
 Totq; alia Oceano sunt edita flumina, terras
 Quæq; rigant, et quæ Tethyn dixere parentem:
 Omnibus his neq; enim poterit sua reddere quisquam
 Nomina. quid quicumq; suo nascatur in orbe
 Novit, et ignotos alijs sibi nominat amnes.
 Magnum præterea Solem, Lunamq; uagantem,
 Thea, nimis caros peperit sub Hyperione natos.
 Tertia fit soboles croceis Aurora quadrigis
 Quæ micat, atq; diem cælo terræq; ministrat.
 Haud secus Eurybiæ peperit tria pignora Crio,
 Maiorem Astræum natu, Pallanta minorem,
 Ultima sortitur partus uestigia Perses.
 Primus erat tamen ingenio, pinguiq; Minerva,
 Inter mortales multo præstantior omnis.
 Adde quod indomitos Eoa puerpera uentos
 Mixta deo, nostrum diffuderat usq; per orbem,
 Argesten, Boreamq; graucm: Notus additur illis,
 Quiq; novas Zephyrus flando leue parturit herbas:
 Lucida dein tremulis produxit sidera flammis,
 Quæ data sunt Cælo pro lumine. fungitur illis,
 Proq; caput merita solet insignire corona.
 Tum demum multa Styx atra libidine mota est.
 Nupserat, eq; uiro natos Pallante creauit.
 Aemulus hinc oritur Zelus, Contentio fratri
 Addita: formosis solet hæc incedere suris.
 Et quæ sublimi Iouis assedere cathedræ,
 Nomine dicta uiris Vis prima, Potentia dicta est

Altera:regali comes utraq; facta Tonanti.
 His sine non callem, non ullam Iuppiter aulam,
 Non urbes, summum non his sine permeat orbem.
 Ab Ioue Styx gratis hoc impetrasse putatur,
 Cœlicolas unâ coram cum cogeret ille:
 Indixitq; graues pugnas, preciumq; laboris
 Obtulit, auxilio Titanas si quis in hostes
 Iret, & inuasum Iouis instauraret honorem.
 Præmia nedum (inquit) quisquam fasces ue priores,
 Sub patre Saturno quibus est is functus abundè,
 Non perdet: uerùm quem non genitoris habebant
 Munera, fœcundis ego donem fascibus illum.
 Consilio primum cari Styx mota parentis,
 Duxit opem, & trepido cum natis affuit orbi.
 Quid tantis igitur meritis par redderet ille,
 Pensabat. tacitam subit hæc sententia mentem,
 Per Styga cœlestes iurent, nec fallere quisquam
 Audeat. at duo uos, Vis, atque Potentia, mecum
 Viuite. sic fatus, diuis impertit honores
 Omnibus. ipse sua regnat sublimis in aula.

Nubit amatori Phœbe pulcherrima Cœo:
 E quibus exoritur pignus mirabile tædis.
 Grator in primis medio Latona deorum
 Visa fuit, coetuq; uirum nil dulcius illa.
 Quinetiam Asterien Persi genuere maritam.
 Nascitur ex istis Hecate, præclara duobus
 Muneribus, multoq; palam Iouis erat honore.
 Namque ea ius terræ, superi sortitur & orbis:

Subq; eius uastum cohibet ditione profundum:
 Perq; deum superas graditur spectabilis aedes.
 Hanc quoque mortales uotis uenerantur opimis.
 Sacra deæ leti faciunt, Hecatenq; uocantes
 Quæ sit maiestas, eiusq; potentia, monstrant.
 Illa preces & nota libens assumit, & illis
 Carpere fecundas dat opes, & honoribus uti.
 Ergo mortales inter, coeliq; colonos,
 Cunctorum decus & partem sortita bonorum est.
 Ab Ioue uis illi non fit. quoscunque recepit,
 Munera cum uobis olim diuisa darentur
 Titanes, ni fallor, adhuc ea seruat honores.
 Ne'ue quod Asteriæ proles fuit unica tantum,
 Concessos olim fasces depulsa reliquit.
 Arbitrio micat illa potens: nimis utilis illa
 Consilijs, & quem coetu uult præficit omni.
 Stant acies, strictoq; micant densa agmina ferro:
 Nemo tamen uictor, nisi cui fauet illa, recedit.
 Regibus assidet, atque illis dat regna tueri,
 Iustitia. quod si pugiles in agone frequentes
 Emineant, multoq; petant sudore coronam,
 Hæc dabit ad nutum uires, palmamq; uocata.
 An memorem, quid equum præstet domitoribus, atque
 His qui cæruleum tumidis mare nauibus errant?
 Illi sæpe preces Hecate, plerunque potenti
 Neptumno sudere: colunt hæc numina nautæ.
 Hac duce sæpe redit præda uenator opima.
 Sæpe dolet longo cum illuserit illa labori.

Quid

Quid quòd Mercurio comes it, stabulisq; capellas,
 Armentumq; ferax et oues augere putantur?
 Ex modico multum, ex multo facit illa pusillum.
 Sic ea, sit tantum proles licet una parenti,
 Ingenti diuos inter tamen extat honore.
 Iuppiter huic homines etiam concessit alendos,
 Degere qui uitam possint, lucemq; tueri.
 Scilicet his Hecate narratur honoribus usa.
 At Rhea Saturno numero sex inclyta partu
 Pignora contulerat, Vestam Cereremq; feracem,
 His subit auratis Iuno pulcherrima plantis,
 Et tu qui Stygias colis improbe Pluto paludes,
 Quiq; maris geris imperium Neptunne profundi.
 Addidit illa Iouem, diuùmq; hominumq; parentem,
 Fulminibus terram crebro qui oppugnat acutis.
 Horum crudelis pater unumquemque uorabat
 Nascendo, patrium ne post quis obiret honorem.
 Illi namque prius Coelum Tellusq; parentes
 Prædixere, suo quòd erat fatale domari
 Pignore Saturnum: licet is fortissimus esset.

Hoc ideo metuens, sæuit nascentibus ore
 Pignoribus. miseras mater dabat ægra querelas.
 Propterea Rhea fulmineum paritura Tonantem,
 Dicitur his caros tandem implorasse parentes:
 Consilio miserae precor en succurrite nate.
 Dicite, præsentem sortum quò tuta locorum
 Enitar, quæ poena patris sit habenda furori:
 Quòd partus uorat ille meos. mouere profuse

Hæ Coelum Terramq; preces, iustæq; querelæ.
 Ergo Rheæ, quæ sint patriq; Ioui; futura
 Ostendunt, & quid sit eis fatale duobus.
 Quid moror? hæc Lyctum Cretæ defertur opimam,
 Armatum paritura Iouem. misere parentes:
 Vt peperit natum, sibi Terra recepit alendum.
 Nox erat, atque omni Coelum tum luce carebat,
 Cum Lyctum peteret nato Ioue mater: & illum,
 Haud secura, cauo furtim comexit in antro.
 Monte sub Idæo syluis latet ille profundis.
 Iamq; avidus fauces aperit Saturnus, ut ipsum
 Ore recens natum queat inglutire Tonantem.
 Stabat forte silex: silicem Rheæ cepit, & illam
 Pro Ioue Saturno posuit festina uorandam.
 Hanc miser inglutit Genitor, uentriq; recondit:
 Ignarus, post terga Iouem pro caute manere,
 Inuictum, mœsti; nihil præ fronte gerentem:
 Cui cito debebant sæui delicta parentis
 Cedere, quem regno seruabant fata paterno.
 Nec mora, formosa concreuit imagine natus.
 Vis aderat, qualisq; decet præstantia regem.
 Interea lapsum rursus Sol induit annum:
 Saturnus, monitu cui iam frustrata parentis
 Mens erat, atque dolis potuit succumbere nati,
 Stare Iouem liquit natum: Terræq; procumbens
 Ora quatit, quasso lapis ultimus exit ab ore.
 Iupiter hunc capit, inq; sacra Pythone manere
 Iusserat, illa cauo Parnaso moenia quondam

Extul-

Extulcrat: lapis in signum memorabile cessit,
 Gentibus ut fieret res admiranda futuris.
 Tum demum patruos à Cœli nexibus ultro
 Solut. agunt dignas tanto pro munere grates:
 Atque Ioui tonitrum dederant, fulmenq; trifidum,
 Et fulgur. terram prius id defodit in altam
 Iupiter. his fretus telis, toto imperat orbi.
 Duxit at Iapetum Clymene formosa maritum:
 Oceano genus hæc sibi cepit ab æquore Nympha.
 Bis duo progeniuit natos: Atlanta priorem
 Edidit, elato fuit ore Menœtius alter.
 Consilio sequitur uario curuq; Prometheus,
 Et quem non recta dicunt Epimethæa mente.
 Nam prior inuentis hominem lesisse putatur,
 A Ioue plasmatam quod abegerat ille puellam.
 Fertur at æræo strauisse Menœtion igni
 Iuppiter, & stygijs miserum damnasse sepulchris,
 Quod malus, atque animos tumescerat ille superbos.
 Maximus Hesperidum iuxta confederat Atlas
 Prædia, qua Oceano iurgit confinia tellus:
 Infractis humeris cœlum (mirabile uisu)
 Sustinet, & nullo deflectit pondere collum.
 Iuppiter hanc sortem dedit illi. porro Prometheus
 Fumibus ingenti fertur strinxisse columnæ.
 Fœcundo (an memorem?) quod in epate sederit ales
 Semper, & excretam nunquam satur accipit escam:
 Namque dies quod ei absomit, nox sufficit ultro.
 Vidit auem satus Alcmena, uisamq; peremit.

Inuito neque enim uolucrem Ioue perdidit. atque
 Plus solito pater Herculeæ conducere laudi
 Censuit. Et quanquam grauis ille Promethea triuit,
 Quod sibi consilijs olim contendit iniquis:
 Abstulit immissas studio tamen Herculis iras.
 Iudicium diuis fuit et mortalibus olim
 Meconæ: socium uenisse Promethea dicunt
 Ante Iouem, fertur sectum posuisse iuuentum.
 Fraude bouem secuit: carnes et uiscera, lectam
 Is sibi constituit præpingui sumine partem:
 Ventre bouis gracili preciosa cibaria textit,
 Tergoreque inclusit foedo. mox alba secundo
 Ossa loco dedit, et molli pinguedine sepsit.
 Hæc hominum diuūque parens dum mente uideret:
 Iapetionide, qui mentis acumine præstas,
 Qua tibi fraude nimis partem lasciue parasti?
 Dixit: at è contrà leue subridendo Prometheus
 (Nam neque fraudis erat coeptæ immemor) ista profatur:
 Stant geminæ coram Pater optime maxime sortes:
 Elige, si qua tuæ pars est gratissima menti.
 Dixerat ista dolis. at Iuppiter omnia cernens,
 Hæc nouit. neque enim latuit dolus improbus illum.
 Quid faciat? mox ille uiris graue lumina torquens,
 Plurima quæ possent animo librabat obesse.
 Hinc adipem ille manu candentem sumit utraque,
 Excudit exta furor, uultuque impingitur ira,
 Alba quod exertis conspexit fraudibus ossa.
 Quo fit, ut illa uiri sacras adolere per aras

Assueti,

Assueti, ueteris imitentur originis usum.
 Tum demum iratus cœli cui numina parent,
 Iapetionide, qui præstas omnibus (inquit)
 Consilio, coeptas neque enim sinis improbe fraudes.
 Talia turbato mittebat Iuppiter ore.
 Proinde doli memor, abdiderat mortalibus ignem.
 Id satus Iapeto sensit, ferulaq; fauillas
 Inijciens, tepidos terris clam detulit ignes.
 Tanta Iouem medio sub pectore cura momordit:
 Affecitq; graui neque enim mediocriter ira.
 Pro raptis igitur flammis mortalibus ingens,
 Addidit ille malum. Vulcano namque pudicæ
 Iussit ut è terra formaret plasma puellæ.
 Iussa facit deus, ambiguo qui crure laborat.
 Compsit eam multo Pallas tum cæsia cultu:
 Donauit zona, nec abest argentea uestis.
 Ipsa manu dea palliolum, mirabile uisu,
 Explicat. inq; humeros à fronte reflectit eburnos.
 Fertur et hanc tenera quos ungue reuulsit ab herba
 Floribus, aurataq; caput redemisse corona.
 Lemnius hanc docta deus insigniuerat arte:
 Inq; illa longosq; dies, multumq; laborem
 Impendit: placuisse Ioui sic ille putatur:
 Sculptilibus pinxit uarijs, et imagine multa.
 Nam quæcunque mari, quæcunque animantia terris
 Apparent, in ea uiuunt. micat indita late
 Gratia: neu tantum pictas motare figuras
 Membra, sed has ueris affirmes uocibus uti.

Vt pulchrum mox ille malum (uice nanque bonorum
 Fecerat) hanc oculis hominum diuūmq; patere
 Exhibet: allatis ea deinde superbior ibat
 Muneribus, largaq; nimis gaudere Minerva.
 Astantes stupor inuasit: mortalibus inde
 Quod grauior fraus est & inexpugnabilis orta.
 Foemineum genus hinc ortum, sexusq; proterui
 Progenies effecta, uiros quæ ledere nata est.
 Hos puto qui rebus non consulere, sed omni
 Tempore cum satie libito sunt uentris abusi,
 Quale fuis examen apum dulciq; liquore
 Cernimus, infames haud raro pascere fycos.
 Per thyma mane uolant, & picta per arua tepenti
 Sole uagæ, cerasq; legunt & dulcia mella.
 Prædo latet, curioq; uorax sub uimine uiuit,
 In suaq; abdit edax alienos exta labores.
 Talis in humanis prius ab Ioue foemina rebus
 Est data, flagitijs hominem quæ ledat iniquis,
 Altera mortales est uisa lacescere pestis.
 Nam qui coniugium spernit, nomenq; mariti
 Triste fugit, nescitq; tori parere querelis:
 Hic altore licet careat, multa q; senecta
 Sit grauis, & prona prospectet fronte sepulchrum;
 Indiget haud uictu uiuens, solitaq; diata.
 At postquam uita excessit, prò quanta relictas
 Turba fit inter opes: latas pars una nouales
 Diuidit, inuentum pars altera diripit animum.
 At cui ducta fuit multa uirtute marita,

Sit cara, sit prudens, sit & integra moribus illa,
 Acquabunt mores secum mala nata probatos.
 Infœlix sed si fuerit, cui fœmina nequam
 Nupserit, ô quantæ uiuent in pectore curæ?
 Quod sit ei nulla morbus medicabilis arte.
 Sic animum transire Iouis, mentemq; latere
 Non datur. hoc in se probat haud impune Prometheus.
 Multorum licet is prudens, rerumq; peritus
 Esset, erant tamen hunc quæ ledere uincula possent.
 Quin & Briarei fastum, Cottiq; Gygisq;
 Vranus ut uidit pater, admiratus eorum
 Corporis ingentem molem, spaciolaq; membra,
 Sicut erat, uasta terræ furiatus abysso
 Iecit, & Infernas (ait) en habitate tenebras.
 Hic dolor æternus lugentibus, hic erit horror.
 Iuppiter haud multis post hæc labentibus annis,
 Quosq; dei Rheæ Saturno concœperat, atrum
 Vnanimes adeunt Erebum, clausosq; Gigantas
 Exoluunt. uasti ualvæ sonuere baratri,
 Consilijs auia rursus Telluris in æmum
 Apparere diem. caros nam Terra nepotes
 Cum tribus his docuit, palmas ex hoste futuras.
 Nec mora, bellum oritur patruis Titanibus ingens
 Cum Ioue. multa Iouem fratrum tutela leuabat,
 Quiq; recens Stygias Erebi liquere catenas.
 Pars, ea de summo librabat spicula cœlo.
 Tela suis dedit editior Titanibus Othrys.
 Inq; Iouem & fratres uibratas fortiter hastas.

Projiciunt, pulsantq; polum: tremit ille cadenti
 Penè par. arma dei trepidant, trepidantibus arma
 Porrigit, inq; suos graue Iuppiter excitat hostes.
 Tanta fuit belli sitis, et Mauortius ardor,
 Ut plusquam denos produceret arma per annos.
 Ambrosiam interea socijs apponit in escam,
 Nectareosq; palàm calices, quibus illicet haustis,
 Iucundos subiit non pauca elatio diuos.
 Vidit, et inde inquit diuùm pater atque hominum rex:
 Vos ô, Terra uocat Cœlo quos coniuge natos,
 Lampridem bello multos absumpsimus annos,
 Sperantes decus et palmam uirtute parare,
 Hinc nos inde nocens non paruis uiribus hostis.
 Eia agite, inuictasq; manus uiresq; potenci
 Pandite nunc animo, atque Othrym expugnate superbū.
 Haud certe immemores, Ioue quòd ductore soluti
 Venistis, nostro Stygiam superastis abyssum
 Consilio, nexusq; graues, turpesq; tenebras.
 Hec ait. æquato respondit pectore Cottus:
 Summe parens, nobis haud ignorata profaris.
 Nam neque nos sensu, neque nos ratione caremus.
 Scimus enim quòd sis diuùm tutela, paterq;
 Qui Stygios coluere sinus, infernaq; regna.
 Adsumus en reduces misero de carcere, passi
 O hominum diuùmq; parens, indigna relatu.
 Sed quid pro tantis meritis reddemus? in arma
 Ire iuuat, belloq; tuas defendere partis.
 Firmior hæc nobis mens est, certumq; sub alto

Pectore

Pectore consilium dicentem talia Cottum,
 Ore auido exhaustere dei. Mars ergo calêre
 Incipit, & multo bellum clamore uocari.
 Vnâ dijq; deâq; uocant, quos maximus olim
 Saturnus natos Rheâ pariente creauit.
 Vidisses & quos gelido dissoluit ab Orco
 Iuppiter, & nostrum traxit miseratus in orbem,
 Instantis studio latè gestire duelli.
 Marte graues hilarant, uastis & uiribus arma
 Expediunt, centumq; manus & brachia centum
 Quisque gerit, capitum ex humeris fecundius agmen
 Funditur: in ramos ea quinquaginta secantur.
 Et iam dira cohors Titanibus obuia passim,
 Rupibus excisis saxosa uolumina torquet.
 Titanum contrâ per agros fulsere phalanges,
 Viribus ingentes, & ad omnia bellica promptæ.
 Curritur, inq; uicem mixtum graue fluctuat agmen:
 Clamatur: tumsum reboat clamoribus Aequor.
 Horruerat Tellus, pulsum suspiria Cœlum
 Edidit, & lachrymis fleuisse putatur obortis.
 Tantus erat diuûm fragor, ut concusus Olympus
 Nutaret, crepituq; graui concideret axis.
 Ipsa nouos sensere pedum stupefacta fragores
 Tartara: terribilis metui fuit undique clamor
 Pugnantum, & si qui uertissent terga sequentum.
 Interea mixtis uicibus dum tela uolarene,
 Aureaq; immanis stridor contunderet astra,
 Ipse deûm pater haud ultrâ cohibere furorem

Novit.

Nouit, at irata iamdudum mente coactas
 Ostentat uires: rapidos de nubibus ignes
 Spargit, & à summo flammam intorquet Olympo.
 Fulgurei uolitant crines, & fulgure peius
 Fulmen ab horrifonis erumpunt nubibus ambo.
 Infrenuit passim sparsis ambusta fauillis
 Terra, nec arboreis syluis sacra flamma pepercit.
 Pontus, & horrendis efferbuit aestibus ingens
 Oceanus: uapor aduersos desæuit in hostes.
 Quin lux ærium cœlo tenus attigit orbem,
 Titanumq; oculis immersit clara tenebras:
 Nèue sacro calor est uisus splendore carere.
 Haud secus hæc oculis uidisset, & aure patenti
 Hausisset, spectator ibi si fortè fuisset.
 Quod si terra graui crepitu mundusq; coirent,
 Terraq; per partes flueret, mundusq; dehiscens
 Sideret, & multa conuolueret astra ruina.
 Horruerant fremitu uenti, lateq; coactos
 Pulueris attollunt montes. tonet undique cœlum:
 Arma Iouis, nec fulgur abest, nec ab æthere fulmen:
 Perq; graues uolitant ualidiq; per agmina uenti.
 Fit fragor: heu quanta crebescunt numina lite?
 Quantum quisque manu potuit, monstrauerat hostis:
 Nec prius abstinuit bello, quàm flectere coepit
 Vnà per auersos acies turbata maniplos.
 Antè ferox nam Briareus Cottusq; ruebant,
 Quiq; Gyges nullam patitur cum Marte quietem,
 Ter centum torquent pugnando per aëra saxa,

Marmoreumq; manu graue desuper hostibus imbrem
 Præcipitant. rapit umbra diem, densantq; sub ipsis
 Cautibus horrendæ sub lata luce tenebræ.
 Fit fuga, subq; solum Titania turba repente
 Truditur, & ualidis ibi cogitur esse catenis.
 Sub Styge Titans, cæco clauduntur & Orco.
 Hinc tanto refugit spacio telluris orizon,
 Editior quanto polus à tellure recedit.
 Ferrea Tartaream sapes circundedit aulam,
 Quam circum triplicis nox atra uoluminis orbem
 Implicat, & nimias auget densata tenebras.
 Sub Styge radices Telluris, & Aequoris altum
 Educunt caput, & superas tolluntur ad auras.
 Vltimus est illic terræ locus. horrida porro
 Illuies scatet, & seuos alit undique uermes.
 Talia Titans uobis ergastula magnus
 Iuppiter indidit, & miserum uos trusit in antrum.
 Haud retrò ferre gradus licet. irreuocabile fecit
 Ex erebo Neptunus iter. duro hostia ferro
 Cudit, & admoto murum construxit in ære.
 Briareus simul accessum, Cottusq; Gygesq;
 Observant, multaq; fide loca septa tuentur.
 Illic sidereus polus, infernaq; paludis
 Regia, concretis & tellus atra tenebris,
 Et quod pacatis æquatur fluctibus æquor,
 Quisque sibi proprios fines & flumina seruat.
 Quis labor, heu quales ibi uiuunt denique uermes?
 Ordine cuncta carere putes. Chaos omnia miscet:

Haud

Haud breuibus Stygiæ repetuntur callibus ædēs.
 Esto quòd in primo uegetus sit postè uiator,
 Tartaræq; citus petat interiora paludis:
 Longa diuturni prius orbita desinet anni,
 Quòd medios illi sit fas intrare penates.
 Hinc quòd & hinc aditus turbo rapit, ille deorum
 Numinibus plerunque grauis sæuusq; putatur.
 Scilicet hoc monstrum multa caligine noctis
 Tecta notat, densisq; tegit sub nubibus aulam.
 His coram Cœlum tenuisse Promethea dicunt,
 Infractasq; manus sublataq; colla gerentem.
 Nox illic, clarusq; dies uestigia ducunt
 Mutua, perq; uices soliti sunt reddere uerba.
 Nunc is ferratos, nunc permeat altera postes:
 Cumq; dies exit, nox intrat: cumq; ea limen
 Linqvit, aperta dies tenebris adit hostia pulsis.
 Haud unà manes habitant. ubi cesserit alter,
 Non nisi decretam redit altera uiderit horam.
 Lucidus is multo mortales lumine donat.
 Nubibus ista caput graditur uelata, manuq;
 Fert Somnum, Somno Mors est soror. ambo parenti
 Pignora dicuntur Nocti, Stygiamq; paludem
 Unà habitant: quorum radijs nunquam attigit ora,
 Seu sol cum scandit, seu cum descendit Olympum.
 Ex his unus humi, totoq; cubilia ponto
 Somnus habet, dulcemq; homines dat habere quietem.
 Alterius cor in ære riget, præcordia duro
 Stant ferro: nihil est, pietas quòd molliat intus.

Quem

Quem primum capit, haud unquam crudelis abire
 Sustinet, heu pariter superis infensior hostis.
 Quin & Tartarei latet infima numinis illic
 Regia, prædoni qua Persephonea marito
 Iungitur, inuitis & cum uix accipit ulnis.
 Infrenit horrendum diris stridoribus aula:
 Antè sedet canis immitis custodia, limen
 Fraudibus aggreditur: si quis subit aduena, cauda
 Blanditur, geminaq; procax submurmurat aure.
 Si reditum tētes, grauior non ille redire
 Te sinet, infestos sed agens ab imagine uultus
 Corripiet, uastoq; uorax te uentre recondet.
 Infernum porro diuis metuenda baratrum
 Styx habitat, canos uenerabilis ambulat annes.
 Eminus à Cælo depressam possidet arcem.
 Grandia sunt cæcæ domui pro tegmine saxa.
 Sculpsit in argento multas circum alta columnas
 Atria, sidereo quarum caput imminet orbi.
 Hanc prope Thaumatis uersatur nata, per altas
 Aequoris Iris aquas. Iouis est ea nuncia magni.
 Nam seu dijs oritur grauior contentio, siue
 Turpiter illorum linguam mendacia scædent,
 Aut iusiurandum præstent, uolat ocyor Iris,
 Formosamq; auro Stygijs in fluctibus urnam
 Mersat, & hinc gelidum Cælum super euehit amnem.
 Frigidus hic amnis, saxo quia decidit alto,
 Subq; diu Tellure natat, noctuq; nigrantes
 Fundit aquas. Styx Oceani pars dena putatur,

Aequor

Aequeor & extantem reliquas circundere terram
 Dicitur, inq; ipsum spumoso uortice pontum
 Praecipitat. superos tantum pars unica laedit.
 Nanque deum quisquis potuit periurus haberi,
 Deprehenso talem luit his pro crimine poenam.
 Debilior totum recubat postratus in annum:
 Ambrosiam non ille dapem, non nectaris ille
 Foecundo sacrum bibit e cratere liquorem.
 Vox illi non ulla, trahit uix uiuus anhelam
 Ore animam, iacet immiti sub tergore tectus:
 Iamq; noui serus redit illi circulus anni,
 Peste quod ex illa fit liber. at altera maior
 Rursus adest: nam lege nouem procul exulat annos,
 Et neque sidereis mensis conuiuia uocatur,
 Consilium nec adire Iouis coetusq; beatos
 Huic licet, extremum iacet at depulsus ad orbem.
 Interea decimum sibi conuertuntur in annum
 Solis equi, mutaeq; piant periuria linguae.
 Iamq; ablutus adest. uenit ad conuiuia rursus,
 Perq; choros, longam luerat qui crimine poenam.
 Mos ita iurandi diuis: tanto extat honore
 Stryx canas grandaeva comas. iter illa natare
 Angustum solet, & nullo corrumpitur auro.
 Hic obscura suos Tellus, & Pontus, & ater
 Tartarus, & magni Coeli domus ordine fontes
 Quisquis habet. quid quod seuis loca uermibus illie
 Horrescunt, animosq; deum formidine terrent?
 Ferrea marmoreis durant ibi limina portis,

Continuis compacta simul radicibus haerent.
 Hæc loca Titanes habitant, soliꝑ; lacuna
 Demersi, socia soli caruere caterua.
 Qui parti affuerant Iouis auxiliaribus armis,
 Oceani vastas habitant sub gurgite sedes,
 Cottusꝑ; atꝑ; Gyges. generum deus æquoris altis
 Briareum Neptunus aquis selegit, & illum
 Cymopolea tuo noctu dedit esse cubili.
 Ast ubi de Cœlo Titanas Iuppiter alto
 Expulerat, nuptam duxisti Tartare Terram.
 Iam tumet illa sinus, iam facta puerpera natum
 Dicitur excretæ admouisse Typhoëa mammæ.
 Iam puer ingentes humeros, iam fortia tractat
 Brachia: continuoꝑ; pedes agit ille labori.
 Statꝑ; ferax capitum ceruix, uelut arboris ingens
 Innumeros truncus qui spargit ad æra ramos.
 Si numeres, centumꝑ; manent, speciemꝑ; draconum
 Ora gerunt, ductis uisæ æra lambere linguis.
 Acrior ex oculis ardebat flamma, nec unum
 Ille sonum, centum reboabant uocibus ora.
 Quin & murmur erat uarium: mirabile dictu.
 Dixisses exinde deos certissima fari,
 Nonnunquam indomitos coram mugire iuuenços,
 Nunc catulos latrasse putes, nunc seua draconum
 Gutturæ terribiles de montibus edere uoces.
 Perꝑ; cauas ualles, perꝑ; altas murmura colles
 Spargit, & haud una se uoce Typhoëa reddit.
 Et iam res eius uoto cessisset, & ipsis

Iura deis daret, et toto regnaret Olympo:
 Ni tantum facinus procul aduertisset acuta
 Mente deum pater. ingenti namq; ille fragore
 Intonuit, sparsitq; sacros de nubibus ignes:
 Terraq; cum coelo commota, referbit equor
 Fluctibus, Oceanusq; graues exhorruit undas.
 Nunc Ioue, nunc diuis hinc inde ruentibus, orbis
 Intremuit: dubia timuerunt astra ruina.
 Heu heu quanta parens traxit suspiria Tellus.
 Hinc tonitrus fremit, inde grauem dare fulgura lucem
 Visa, nec assiduis cessabant fulmina telis.
 Perq; solum cecidere faces, perq; ardua coeli
 Culmina, nec liquidis sacra flamma pepercerat undis.
 Sensit et ipse minas imi regnator auerni,
 Atq; suis timuit nimium graue manibus Orcus.
 Titanum tum densa cohors sub carcere nigro,
 Saturnum multo circundedit acta fragore.
 Viribus armatur tum Iuppiter, armaq; sumpsit
 Fulgura. non tonitrus desunt, non fulminis ignes:
 Exiliensq; loco, summiq; cacumine coeli,
 Intorsit de nube faces. diuina Typhoei
 Ora micant, sacrisq; iacent exusta fauillis.
 Ingemuit nato Tellus ardente, profundi
 Fulmina senserunt montes, multumq; parentis
 Iam fuit exustum: ceu plumbum saepe frequentes,
 Aut ferrum candente fabri fornace minutis
 Excidunt frustis, feruenti liquitur igni:
 Perq; solum domitum ueluti natat unda metallum.

Iuppi-

Iuppiter hinc Stygijs trussisse Typhona cauernis
 Dicitur. infames uomit is de gutture uentos.
 Non Boream, non ille Notum, Zephyri ue tepentis
 Flamina, non nigris Argesten spirat ab Indis,
 Quos diuûm genus esse putes. quis commoda narret
 Illorum erga homines? mittit quæ flabra Typhœus,
 In mare præcipitant frustra, pontumq; nigrantem,
 Turbineq; erumpunt uasto. labat ætheris omnis
 Machina, mortales passim euersura labores.
 Pulueri densant nymbi, sublataq; uento
 Sylvarum sarmenta uolant: perq; aëra longum
 Errantes qua parte ruant, qua deniq; campos
 Tempestate premant, miseri didicere coloni.
 Sunt alij frêta qui uersant, puppesq; procellis
 Inuoluunt, frustra oratis suffragia nautæ.
 Ast ubi cœlicolûm labor est expletus, et ipsi
 Titanes pœnas Ioue iam uictore dedere,
 Imperium unanimes Terræ Cœliq; tyranno
 (Consilium Tellus dedit) ascripsere Tonanti.
 Hinc prius is meritos socijs discreuit honores.
 Et iam regali stabat sublimis in aula,
 Metida cum primum thalamo uocat. illius uxor
 Esse prius Metis meruit. nanq; una deorum
 Atq; hominum coetus est scita reperta per omnis.
 Intumuerè sinus: parituram Iuppiter arte,
 Dulcibus et uerbis, uteros exegit ut inter
 Pallada comprimeret. genuit nam Pallada Metis.
 Consilij illam Cœli Terræq; sefellit.

u a

Namq;

Namq; Ioui amborum nimium sollertia cauit,
 Præter cum summo neu quis regnaret Olympo.
 Namq; erat in fatis, orituram ex Metide doctam
 Pallada, cui patrias vires æquare liceret.
 Quin & cum Metis regem diuûmq; hominumq;
 Qui nimis elatis animis foret, edere uellet,
 Egit ut excretam cohiberet Iuppiter aluum.
 Talia namq; Ioui persuasit Terra nepoti.
 Deim Horas Themis ediderat, Iouis altera coniunx:
 Iusticiam, Legemq; bonam, Pacemq; uirentem.
 Quicquid agant homines, tres obseruare putantur.
 Hac quoq; fatales genuit de coniuge Parcas,
 Iuppiter: hæc Clotho, Lachesis fuit altera, sedem
 Atropos extremam tenuit. decus omnibus ingens
 Addiderat pater, & multo donauit honore.
 Namq; mali uis atq; boni dicuntur habere,
 Proq; suo tres cuncta regunt mortalia nutu.
 Tresq; Ioui Charitas præstanti corpore, nata
 Occano tulit Eurynome: si nomina quæris,
 Aglaie prior, Euphrosyne, Thalieq; sequuntur.
 Ex oculis pulchrum aspiciunt, iucundus ab harum
 Sidereis irrorat amor de more pupillis.
 Adde, uirum sæcunda Ceres experta Tonantem,
 Persephonen parit. heu Stygio nimis illa tyranno
 Dum placet, a cara rapta est (Ioue dante) parente.
 Quin & Mnemosynem (comptis erat illa capillis)
 Vidit ut, ô dederis mihi tu quoq; pignora, dixit.
 Ergo nouem peperit formoso corpore Musas:

Nec

Nec uigor his semper, nec delectatio defit.
 Latonæ posthac congressus, Apollinis ingens
 Progeniuit iubar, & claram uenando Dianam.
 Vltima Iuno placet: tædæ placuere sororis.
 Hac Lucina oritur, simul & spectabilis Hebe,
 Et Mars, commotis semper qui fluctuat armis.
 At cui cunctarum rerum est concessa potestas,
 Pallada sœcundo potuit peperisse cerebro.
 Armatas ea sæpe acies, durosq; tumultus
 Excitat, & medios grauis it nec iniqua per hostes.
 Quicquid agit, patrium seruat ueneranda decorem.
 Sic quoq; nullius commixta libidine Iuno,
 Te Vulcane tulit, sed non sine coniugis ira:
 Insignemq; deos te reddidit arte per omnis.
 Neptunno at Triton, Amphitritiq; procaci
 Nascitur: auratas habet ille sub æquore sedes,
 Atq; unâ matri comes it, regi; parenti.
 Heu grauior nimium Triton deus. aurea Marti
 Pellito Citherea Metum, trepidumq; Timorem
 Gignit: uterq; grauis bello pugnantibus esse
 Dicitur, & densas pariter turbare phalangas.
 Nec non Harmoniam, gaudet qua coniuge Cadmus,
 Progeniure. Ioui præconem Maia deorum,
 Mercurium Atlantis peperit. Dionyse crearis
 Tu quoq; sitq; parens Semele clarissima Cadmi
 Progenies. patrem tibi uendicat illa Tonantem.
 Securum mortis genuit te Liber: at illam
 Mors rapuit. nunc esse deos polus astringit ambos.

Herculeas posthac Alcmena puerpura uires:
 Ediderat, furata tuum Latoa maritum.
 Inclytus Aglaiae thalamo Vulcanus adhæsit,
 Vnam quæ Charitis præstat lætatus habere.
 Auricomam summis Ariadem Bacchus ab astris
 Vidit ut (hanc genuit Minos) pro coniuge sumpsit.
 Hanc quoq; funereæ morti, turpiq; senectæ
 Iuppiter exemit, medijsq; locauit in astris.
 Herculis at postquam labor, et certamina tandem,
 Plurimaq; Argoi cesserunt iussa tyranni,
 Ad sua formosam connubia uinxerat Heben.
 Herculeæ uirtutis honos, ea filia magnæ
 Iunonis, magniq; Iouis, cœlestia tædas
 Atriaq;, et diuos celebrarunt tecta iugales.
 At Soli genus Oceano quæ ducit aquoso,
 Et Circen parit, et regem Perseis Eetam.
 Formosis Idyia genis subit: illa sororem
 Perseim uocat, atq; socrum, nam nupsit Eetæ,
 Medeamq; illi genuit. Vos ô, polus omnes
 Quos habet: et sedes gaudet regnare beatas,
 Saluete. tibi Terra parens, tibi dico salutem,
 Et quæcunq; uago dispergeris insula ponto.
 Nunc mihi, mortalem si qua est experta maritum,
 Et semen cœleste solo commiscuit imo,
 Dicite: uester erit labor hic quoq;, dicite Musæ.
 Iasium foecunda Ceres heroa maritum
 Excipit, hæc ditem dederant connubia Plutum,
 Vrbs fuit Itripolis, pinguis fuit insula Crete,

Prima puer quibus exoluit cunabula Plutus.
 Fortunate puer pelago terraq; iacere
 Diceris, atq; domos hinc inde locare beatas:
 Quem seu fors hominem, propria seu sponte sequeris,
 Diues erit, largosq; feret te dame maniplos.
 An loquar Harmonien, Cadmo quæ coniuge foeta,
 Inoq; & Semelen peperit? nec deerat Agaue.
 Addidit Autonoen: cuius connubia pulcher
 Legit Aristæus. multis erat ille capillis.
 A patrijs subis has Thebis Polydore sorores.
 Calliroe, neq; enim te nunc labor Oceanine
 Hic tacet: ingentem subiisse Chrysaora coniunx
 Diceris hinc cunctis melior mortalibus unus
 Geryones, nostras datus est uenire sub auras.
 Ah puer Herculeam infelix extendere famam
 Tu quoq; debebas: nam te abstulit ille tuarum
 Forte boum. testis tantæ est Erythea rapinæ.
 Indica Tithono posthac Aurora marito,
 Pignora legitimo peperit duo foeta cubili.
 Aethiopum prior egregijs formosis in armis
 Rex Memnon erat. at nati si forte secundi
 Scire quod est nomen cupis, Emathiona uocabant.
 Tum demum Cephali narratur amoribus usa,
 Quis Phaëtonta creat. diuis gratissimus ille,
 Florentes annos uiridemq; ætate iuuentam
 Comptus erat: puerum Cypris cum cepit, & illum
 Nocturnum sacras fore damona iussit ad aras.
 Nec tacuisse uacat, sibi quam præclarus Iason

Duxerat Aesonides. ea filia Phasidis Aetæ:
 Medeam dicunt. sanxere iugalia diui
 Vincula, nec frustra iuuenem certasse tulerunt.
 Namq; graues Pelia pugnas, et dura iubente
 Arma obijt, patriam tandem est regressus Iolcon:
 Caraq; nec lætæ coniunx Medea carinæ
 Defuerat. tædis ortus Medæus ab istis
 Dicitur. hunc Chiron in monte recepit alendum
 Phillyrides: quod certa Iouis sic fata iubebant.
 Grandæuum sunt quæ patrem sibi Nerea dicant,
 Ut Thetis, et Psamathe. mixtæ mortalibus ambæ,
 Mortales ex se foetus genuisse putantur.
 Aeace te Phoco Psamathe formosa parentem
 Effecit, Thetis albentes argentea suras
 Pelea magnanimo patrem donauit Achilli.
 At Venus Anchisæ herois supposita cubili
 Aencam peperit, nemorosæ in montibus Idæ.
 Edidit Agrium Circe, fortemq; Latinum,
 Quem nulla quisquam culpa carpendo momordit.
 Quis pater ambobus quæris? facundus Vlysses.
 Omnibus imperio pariter duo iura dedere
 Tyrrhenis, longè fines extendere dicti.
 Vltima Nausithoum concepit diua Calypso,
 Nausinoumq; suo cum iam potiretur Vlysse.
 Iamq; ego, si qua uiris dea sit mortalibus usa,
 Pignoraq; ediderit, uideor satis esse profatus.
 Nunc cantate nurus harum, et genus, heroïnas:
 Quæ Ioue, quæ summo Musæ gaudetis Olympo.

O modo

O modò tam digno cur me Fortuna fefellit
 Codice? materia cur me priuauit honesta?
 An quo iam merito uatem fraudaret honore?
 Né ue suum decus esse suo furiata labori
 Ferret, & Ascræas ea nollet uiuere Musas?
 Nos ea Romanis an quòd conuertere uerbis
 Noluit? ah si sic, quanti? puto conscia diua es,
 Aemula Mombrinium nolis emergere nomen,
 Quæ te causa mouet? sunt quæ nos multa ualemus
 Scribere, sunt studijs accommodata plurima nostris.

THEOGONIAE HESIODI

per Boninum Mombrinium Patritium

Mediolanensem Latio donata,

FINIS.

**AD LVCAM TERTIVM PATRI-
ciorum Brixiaē splendorem, & Me-
cœnatem suum, Pylades.**

*Tertie, cura poli, Musarum gloria, Luca,
Carmine diuorum suscipe quæso genus,
Quod Pylades nuper fictum tibi dedicat uni,
Dum sibi præsidij te satis esse putat.
Nil habuit maius, quo te lux maxima uatum
Munere deuotus posset adire cliens.
Quicquid enim inconstans homini fors addit, & aufert,
Argenti & rerum, possidet ille nihil.
Contentus casulae, & modici possessor agelli:
Si modo uix tenuis suppetat ore cibus.
Hunc tu iudicio postquam grauiore libellum
Terseris, in populum (si uolet) ire iube.*

DEO

**DEORVM GENEA
LOGIAE A BVRCARDO PY-
lade Brixiano uersibus elegiacis
conscriptæ, Liber
primus.**

ARMINE concipimus geneas conta-
re deorum,

Quos pia gentiles turba uocare solet:
Quo' nam quisque patre, et qua sit
genitrice creatus,

Forsitan et clarum si quid in orbe dedit.

In quibus Ascræi pars est non ultima uatis:

Multa etiam, Siculus que Diodorus agit.

Quicquid et aggeßit quondam Certaldus in unum,

Aut ueteres scriptis nos docuere suis.

Melpomene assiste, turba comitante sororum.

Res et in hoc schedio uestra putatur agi.

Quem primum longæua deum commenta uetustas

Dicitur, huic nomen Gorgonis illa dedit.

Quod neq; fas aperire foret, nec proderè cuiquam,

Hac uenerata suum religione deum.

Hunc sine principio, nulloq; autore parentem,

Credidit in tenebris degere posse Chai.

Id Chaos (ut perhibent) rudis atq; incondita rerum

Materies, uno corpore iuncta fuit.

Cui neq; quam posset quisquam dignoscere formam,

Nec

Nec nisi pondus iners, & graue, uultus erat.
 Dicitur hanc deus is sedem tenuisse profundam:
 Hinc factum, ut nulli cognitus ille foret.
 Qui congesta Chao discordia ferre tumultum
 Semina concipiens, intulit hisce manum.
 Litigium eduxit primum: id sine matre profectum,
 Panaq; tum Parcas exijlisse ferunt.
 Prima fuit Clotho, Lachesis subit, Atropos inde:
 Hæ manibus uitam fataq; nostra gerunt.
 Ipse Polum digitis post hæc conclusit in orbem
 Exiguum ductis: sic uaga fama canit.
 Protulit hinc Terram, dictam quoq; nomine Vestæ:
 Quæ Famam, & Noctem, Taygetemq; parit,
 Tartaron, Antæum: numero quæ pignora quinq;
 Sola creat, nullo semine fulta uiri.
 Tum Terræ iunxisse latus, Phytonaq; magnum,
 Inde Erebum fertur progenuisse Deus.
 Mox Erebum de Nocte ferunt ter pignora septem
 Gignere. primus Amor diceris esse puer,
 Gratia dehinc, patiensq; Labor, liuensq; uenenum
 Inuidiæ, Metus hinc, Frausq;, Dolusq; subit:
 Humanisq; tenax nimium quæ mentibus hæret,
 Nonus Egestatem sustinuitq; locus.
 Hinc ea quæ miseros fertur sortita, Famesq;,
 Cum Senio, Morbus, deinde Querela uenit.
 Pallorem, & Tenebram, ac Somnū, Mors atra sequuta est,
 Atq; Charon, penè est ultima nata Dies.
 Ast oriens Aether conclusit uiscera matris:

Cui soror est natos proxima nixa duos.
 Hunc primum dixere Iouem monumenta uetusta,
 Hunc Coelium: atq; idem Coelius esse potest.
 Iuppiter è cerebro natam eduxisse Mimeruam
 Dicitur, & nulla de genitrice, suo.
 Altera nata tulit nomen Proserpina matris,
 Quae (si uera canunt) illius uxor erat.
 Qua Diana simul, Tritopatreus, Ebuleusq;
 Et Dionysus item, profiliere Ioui.
 De Niobe est Apis, Lysica susceptus at Hercules,
 Hermen Cyllene protulit Arcadica.
 Sunt scita, Sol primus, Liberq; ex ordine primus,
 Pignora de incertis matribus orta deo.
 Idem Epaphum genuit, siue Isis nata Promethei,
 Siue Io hunc tulerit: praesit utramq; deus.
 Teq; ex Persephone, Liber, dixere secundum
 Mercurium, uates progenuisse pij.
 Primus at ex illo, primaq; Cupido Diana
 Editus est: alijs nixibus Autolius.
 Lychione hunc illi peperit, fuit illa parente
 (Sed nondum uolucris) Dædalione sata.
 Autolius primum non nota è matre Sinonem:
 Sisyphon hic, geminos, Autoliamq; tulit.
 Dicitur hac sollers quondam prognatus Vlysses,
 Proditor hoc Troiae patre fuisse Simon.
 Ex Epapho Libya est, & coniuge Cassiopea,
 Belus inexplicitis Priscus ab uberibus.
 Ex Belo Danaus, geniti, Aegisthusq;, & Agenor:

Sed

Sed quibus, haud clarum, matribus extiterint.
 Quinquaginta ortæ Danao, fera pectora, natæ
 Matribus ambiguis: quæ necuere uiros.
 Nomen Hypermestra est primæ, Bona dicta secunda,
 Tertia Amymone: cætera turba latet.
 Prima tamen scelere abstinuit, sponsoq; pepercit:
 Aegisthi reliquæ dissecuere genus.
 Quo pater his factò perituras Iuppiter undas,
 Quas referant humeris, sub Phlegethonte dedit.
 Lynceus Aegistho natus perhibetur, et unà
 Quos decies fratres quinque fuisse patet.
 Tanta cohors dubium quibus à genitricibus orta:
 Deq; tot, hic nomen Lynceus unus habet.
 Iunctus Hypermestræ magnum produxit Abantem,
 Cuius in Argiuis regna fuere diu.
 Is Proetum, Acrisiumq; è uentribus, Iasiumq;
 Sustulit ignotis. Proetus at ipse Mæram.
 Cumq; Mæra geminas (si stant audita) sorores:
 Sed non sunt illis nomina certa satis.
 Antiopa has fertur, Sthenobœa, uel Antia nixa:
 Sunt uario uatum pectora iudicio.
 Acrisio Danaë genita est: stetit abdita mater,
 E' pluuiò Danaë Persea nixa Ioue.
 Iasio Amphion, Thalaon, Atalantaq; nati:
 Hippomanem cursu quam superasse ferunt.
 Orta tua est Neleu coniunx Amphione Chloris,
 Phlegæusq; fuit de Thalaone puer.
 De Thalaone uiro prodit malefida Eriphile,

Sæua tori consors Amphiaræ tui.
Eurynome huic mater dicta est: sed cætera turba
Partubus obscuris edita profiliit.
Quin etiam Eurynome Thalaon tibi gignit Adrastum:
Argiam hic natas, Deiphilenq; duas.
Non patuit genitrix. uerum hac tu coniuge Tyden
Letus es: illa uiro non Polynice minus.
Tertia sed Beli proles narratur Agenor,
Septenum tacito uentre parasse genus.
Europam in Cretam tauro per cæcula uectam,
Et quæ Taygetam traxit amore Iouem.
Quamq; canunt factam nato Lacedæmone matrem:
Sint licet, hunc Semelæ qui tribuisse uelint.
Hoc Polydorus item natus fluxisse putatur,
Et Cadmus, Phoenix, Labdacus, atq; Cilix.
Hermione Autonoe Cadmo, Semelenq; et Agauen
Edidit: Inoë filia quarta fuit.
Datq; Philistenem Phoenix, quo deinde Sychæus:
Te Phoenix triplici pignore Bele patrem:
Didone, atq; Anna, diro quoq; Pygmalione.
Nec satis, hos utri qui genuere, patent.
Tresq; Cilix profert obscura coniuge natos,
Non ullo illustri nomine Lampfacium:
Pyrrhodem, è filice primus qui excussit ignem:
Et patrem antiqui Pygmaliona Paphi:
Quem peperit dilecta prius sibi eburnea uirgo.
Deq; Papho est Cinyras, matre latente, satus.
At Cinyras Myrrham, et de Myrrha sumpsit Adonim:

Sed

Sed genitrix Myrrhae nomine nulla datur.
 Labdacus extrema est producta ab Agenore proles:
 Laius huic tacito filius ex utero.
 Laius Oedipodem ex Iocasta coniuge sumpsit.
 Ex matre impurus quatuor Oediopodes:
 Antigona, Ismenen, Eteoclea cum Polynice.
 Thersandrum Argia de Polynice parit.
 Coelius aetherae sobolis pars altera, bis sex,
 Sed tantum e Vestra pignora sena dedit:
 Tethyn, Opim, Cererem primam, Titana, marisque;
 Rectorem Oceanum, fulciferumque senem.
 Vulcanum primum tulit inde, Iouemque secundum:
 Sed quo concubitu, non tenuisse licet.
 Mercurius pariente Die quoque tertius, illi,
 Si modo uera canunt, magnaque nata Venus.
 Inuentorque domus luteae, sine nomine matris,
 Toxius ortus ab hoc, atque secunda Venus.
 A uenio deducta Venus, quod ad omnia diua
 (Tullius ut cecinit) prompta uenire solet.
 Haec eadem a spumis olim sibi nomina traxit,
 E quibus in rauco dicitur orta mari.
 Nam pelagi tumidas quum demisset in undas
 Saturnus Coelo membra resecta patri,
 Illorum e spumis contractis sanguine fuso,
 Virgo sub aequoreis orta putatur aquis.
 Aphrogenia igitur dicta est hinc, atque Aphrodite,
 Dorica quod spumam lingua uocauit aphron.
 Et quod nata sacris primum est appulsa Cytheris,

Hoc Cytherea sibi nomen habere solet.
 Quod Cypron hinc petijt, sedes ubi plurima diue est,
 Huic quoque cognomen Cyprogenia fuit.
 Natus Eryx, structo Siculorum in uertice templo,
 Fecit ut huic nomen post Erycina foret.
 Sunt qui illam dicant Philomedeæ, testibus orta
 Quod fuerit, risum uel dea semper amet.
 Te peperisse uolunt matrem hanc formosæ Cupido,
 Qui mentes hominum coelicolumq; domas.
 Mercurio fulgens peperit Venus Hermaphroditum,
 Qui mulier, qui uir, neuter et unus erat.
 Vulcano è primo primus fuit ortus Apollo,
 Quem Iouis alterius nata Minerva creat.
 Prima Ceres Acheronta parit: qui Nocte Megaram,
 Tisiphonam, Aleetò, tris furias genuit.
 E terraq; Stygem: parit hæc Cocyton: at ille
 Te Phlegethon: Lethen tu generare soles.
 Vtraque in obscuro est genitrix. Acheron quoq; nympha
 Turbidus ex Orne, protulit Ascalaphum.
 De Styge te nata natam Victoria. sed te
 Natus Honor sola est, delituitq; pater.
 Se quondam læto Reuerentia iunxit Honori,
 Et sacra Maiestas protinus orta fuit.
 Titanum è terra bis septem promere foetus
 Constat, et Aurora est filia sola tamen.
 Cetera turba mares, Hyperion, et ipse Lycaon,
 Coeus, et Astræus, seuus et Iapetus.
 Pallenes, Pallas'uc, et Typhon, siue Typhæus:

Quiq; patris nomen non habuere sibi,
 Enchēladus, Briareus, Aegeon, Runcus, Aloëus,
 Falciferi ultiores, Porphyreonq; dei.
 Quis pater infestos olim sibi Iuppiter igne,
 Ad Styga fulmineo trusit ab arce poli.
 Sanguine ab illorum fuso excreuisse uirorum
 Cadibus et uitij corpora plena ferunt.
 A magno exortum memorant Hyperione Solem,
 Et Lunam: obscurus partus uterque manet.
 Aeonas, Horasq; Chronis: sed Nerea Soli
 Lampetiam, et pariter te Phaëtusa tulit.
 De Persa Oceani prole est sublataq; Circe,
 Aetesq; deo, qui uehit altus equos.
 Medeam Aetæ coniunx Ipsæa tulisse
 Fertur, et Absyrtum, Calciopenq; uiro.
 Vxorem hanc Phryxus, Medeam duxit Iason,
 Quæ fratrem potuit dilacerare suum.
 Sol quoque Miletum non nota excepit ab aluo,
 Angitiam, Dircen, Pasiphaënq; simul.
 Candida Mileto Cyane est enixa gemellos,
 Biblida cum Cauno, quos malus ussit amor.
 Arcadis at mater de patre Lycaone nata est
 Calisto, arctoi gloria summa poli.
 Hæc ursa est, Helice, Septentrio, uel Cynosura,
 Interdum Phoenix nomine dicta nouo.
 Latonam è Cæo, qua tu susceptus Apollo,
 Asterienq; ferunt matre latente satas.
 Aurora Astræo peperit Titania fratri

Astræam,

Astræam, & uentos, qui freta longa premunt.
 Primus ab exortu consurgit Apeeliotes,
 Quem Subsolanum lingua Latina uocat.
 Huic stat ab occiduo aduersusq; Fauonius orbe,
 Græcula quem Zephyrum dicere turba solet.
 Perfurit arctoo Septentrio missus ab axe:
 Hunc Boream Graiæ constituere notæ.
 Limite quem recto mittit contraria tellas:
 Est Latij Auster, Cecropijsq; Notus.
 Inter eum & primum celer est Vulturnus Achæis,
 Ingenti strepitu quod fluat, Eurus erit.
 Personat Argestes contra, nostroq; uocatus
 Spirat in æquoreas nomine Corus aquas.
 Austrū inter Zephyrūq; fremēs uenit Aphricus, aut Libs:
 Obuius huic Aquilo turbidus ore furit.
 Quem Libs atque Notus claudunt, ab utroque uocatur,
 Compositis gemino dogmate nominibus.
 Cæcian opposita dicunt de parte meantem,
 Is sibi Romanum non puto nomen habet.
 At quem Vulturnus medium comprehendit, & Auster,
 Euroaustrum appellant, Euronotumq; simul.
 Thrascion obijciunt crepitantem à fronte poëtæ:
 Fallor, an hæc numero stirps duodena fuit?
 E' Zephyro Balium, Xanthumq;, Harpyia Podarge
 Fertur Achilleis nixa tulisse iugis.
 Sed Zethum, & Calaim, Boreæ parit Orithyia:
 Ignoto Harpalicen sustulit ille toro.
 Hesperon ex Asia, atque Epimethes, teq; Prometheus:
 Atlantem

Altantem ex Clymene protulit Iapetus:
 Hesperus Hesperidas, Aeglen simul, atque Erethusam,
 Tertia quam memorant Hesperethusa fuit.
 Pyrrha patrem nascens Epimethea sola uocauit,
 Cognita Pyrrha satis Deucalione uiro.
 Hesperidum & Pyrrhae matres latuere: Prometheus
 Pandoram molli fecit at ipse luto.
 Iside mox factus pater est, & Deucalione,
 Quos tulit obscura de genitrice duos.
 Deucalion Pyrrha genuit de coniuge, uersum
 Psittacon in uolucrum nominis inde sui.
 Hellanumq;, Hellas quo dicta est Græcia: tectis
 Sed te Phentrates & Dionyse toris.
 Ex Atlante fuit tacito de uentre Calypso,
 Sed puer ex Aethra post generatus Hyas.
 Hic uenator erat, quem fulua leæna peremit:
 Illa diu est Itachum sed remorata uirum.
 Atlanti coniunx Hyadas quoque parturit Aethra,
 Quas numero septem fama fuisse refert.
 Pyrrhodile, Eudora, Ambrosie, Chronis, atque Thiene,
 Polyxo, & Phyto: nomina Græca manent.
 Pleione Atlantis foemori coniuncta, putata est
 Nutrices Bacchi gignere Pleiadas:
 Taygetam, Maiam, Steropen, Meropenq;, Celeno,
 Electram, Alcyonen, sidera facta polo.
 Pallene, aut Pallas quintam genuisse Mineruam
 Diceris: at uenter, quo generata, latet.
 Creditur illa tamen patrem occidisse. Typhæus,

*Seu Typhon, natos edidit ipse duos:
Aeon, & ignota fuit hic productus ab aluo:
Chedria te mater seu Chimæra tulit.*

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA-
de uersibus conclusæ, LIB. II.

Nunc Iouis in sobolem laxamus uela secundi,
Coelius ignota est cui genitricis pater.
Partibus huic tribuit uarijs annosa uetustas
Sex numero foetus protinus, atque decem.
Hunc Latona patrem Diana & Apolline fecit,
Gratia non una est partaq; ab Autonoe:
Pasithea, Euphrosyne, Aegiale, tres nomine dictæ:
Amphion, Calais, Zethus ab Antiopa.
Te Semele peperit Cadmi stirps cognita Bacche,
Asterie quarto est Hercule facta parens.
Arcade Callisto: Tityum fuisse tulerunt
Hellaron, Orchomeno de genitore satam.
Latonam hic stupro Tityus quum forte uocasset,
Fixus ab Ortygio tartara nigra subit.
Infelixq; nomen sparsus per iugera terræ
Pascit inexhausto corpore semper auem.
Taygetam nato foetam Lacedæmone, magnum
Dardanon Electra profiliisse canunt.
Tantalum ignoto regem de uentre Corinthi,
Bellorum inuentrix teq; Minerva ferox.
Argeum, Autoum, Nomiumq; ab Apolline tractos
Fertur: Aristæum iungere fama solet.

Cyrene quos nympha deo Peneïa fudit:
 Si modò non uatum pondere uerba carent,
 Ortus Aristæo tacita est Iolaus ab aluo,
 Autonoë Actæon præda futura canum.
 Matribus ignotis Lapitham produxit Apollo,
 Quo Lapithas dictos turba diserta putat:
 Eurynomen simul Adraſti Eurydicesq; parentem,
 Et populi Aethiopes quo Garamanta sati.
 Edidit & Pſychen placida deus Endelechia,
 Inſignemq; modis Orphea Calliope.
 Lychione edoctum citharaq; Philemona, clarum
 Inde Arabem naſtus de Babylone fuit.
 E' nata Laucis, Sucronis coniuge, Branchum:
 Pſammathiaq; tui prole Crotope, Linum.
 Huic Mopſum Manto peperit, uel dulcis Hymante:
 Tuq; Philiſtenem Cantio leta uirum.
 Hoc quoque tu Aeſclapi, nymphaq; Coronide ſumptus,
 Hippolyto uita qui redeunte peris.
 Teq; Machaon habet genitorem, Aſclepius illum:
 Hic tamen ambiguo prodit, & ille toro.
 Dictus ab Argiuis radios quòd iactet, Apollo:
 Si modò nil ficti dogma Platonis habet.
 Chryſippus, quia non multi, uerum unicuſ ille eſt,
 Cenſuit id quondam nominis eſſe deo:
 Cuius in aſſenſum priſci uenêre Latini,
 Qui Solem, cui par non fuit ore, uocant.
 Speuſippus dictum multis à uiribus ignis,
 Flammifero gradibus quem uehit axe, putat.

Ex alijs atque ex alijs quòd flexibus orbis
 Assurgens ortus proferat ille suos.
 Protulerat doctus magno à Zenone Cleanthes,
 Se nondum passus diriguisse fame.
 At tu Cornifici, quoniam referatur ad ortus
 Orbem inter mundi, nomen habere canis.
 Quòd perimat dixere alijs, atque animantia tollat,
 Corrupto quotiens aere pestis adest.
 Vnde illum gestare arcus, et tela sinistra,
 Que iaciat, morbos quum ferit orbe, ferunt.
 At quia tergemina est ipsius gratia dextra,
 Hunc medicaq; putant arte ualere deum:
 Quum Solis calor ipse omnes depellere morbos,
 Temperie soleat concomitante sua.
 Sunt qui illum tanquam pellentem corpore tristes
 Languores, dictum saepe referre uelint.
 Hinc et Alexicacon nobis uaga fama uetustos
 Rettulit hunc solitos dicere Cecropidas.
 Loemion hinc Lyndi finita peste uocatum,
 Hunc etiam summo prorsus honore colunt.
 Virgoq; Vestalis sacris huic rite peractis,
 Et medice, et Pæan dicere Apollo solet.
 Hunc Pæana tulit sedatis Græcia morbis,
 Vel quia dispergens noxia tela ferit.
 Ante quibus magnum telis Phytone peremit:
 Dum puer in cunis ipse sororq; iacet.
 Quo quia perpetuis celebratus laudibus ille est,
 Dum Pæan toto uictor in orbe sonat:

Hinc factum, ut Pæan Phœbi pro laude feratur,
 Et si qua est alijs sepe relata deis.
 Pythius hinc etiam dictus Phytone perempto,
 Vel quia putrescant fœda calore dei.
 Delius & fertur, claro quòd lumine monstrat
 Cuncta: uel in Delo est hunc quia nixa parens.
 Cynthius à Cyntho, Deli qui sidera monte
 Pulsat, & ipsius condita templa gerit:
 Ortygius, quoniam Delos sibi nomina multa
 Sumpsit: & Ortygiam, Pyrpileamq; uocant:
 Asteriam, Lagiam, Mydiam, Cerham, atq; Cynethum:
 Quin illi interdum Cynthia suggeritur.
 Fama cothurnicis tamen hanc de nomine dictam,
 Ortygiam, est ortyx quæ uocita, refert.
 Nam Iouis Asterie quum uim fugitaret, in illam
 Versa prius fuerat, quàm scopulosa foret.
 Inde autem quum formam aquilæ sumpsisset, eandem
 Vrgeretq; deus, saxeâ facta fuit.
 Et latuisse diu saxo mutata sub undis
 Creditur, inuita ne poteretur amans.
 Sed tandem precibus Latonæ adiuta sororis,
 Permissa est undis exeruisse caput.
 Vnde putant Delon posthac cognomine dictam,
 Quæ sese ostendit quum latuisset aquis.
 Hinc ergo Ortygia, Asterie est hinc insula primum
 Dicta, tot ex illo prædita nominibus.
 Latonamq; Iouis plenam, Phytonis acerbis
 Exagitata diu quum foret illa minis,

Excepit

Exceptit miserrata soror. tulit illa gemellos,
 Et Phœbum & Phœben, iussa quiete frui.
 A' specie Phœbum, multoq; nitore, uocarunt,
 Splendidus & pura sit quia luce deus.
 Est Clarius dictus, Clario Colophonis ab urbe,
 Qua solitum multo constat honore coli.
 Tum Nomius, non ille greges quod paucrit olim,
 Sed quod quæ Tellus omnia pascit agit.
 Et Lycius, quoniam Lycus est quoque dictus ab Argis:
 Nam similis multum creditur esse lupo.
 Utq; armenta lupi rapiunt, sic humida quæque
 Attrahit, & radijs surripit ille solo.
 Siue quod albescant ortum post omnia solis,
 A' luce exceptum nomen id esse uolunt.
 Thymbræum appellant, pluuios quod is excitet imbres:
 Quod tamen à Tymbra maxima turba refert.
 Hæc herba est Latijs populis Satureia dicta,
 Forsan & Origanum quam uocitare solent.
 Hac ager Iliacis tectis uicinus abundat,
 Inde ibi Tymbræo sunt sacra templa deo.
 Grynæum nemus est, dedit urbs cui Grynia nomen,
 Quæ sedet Aetolis Ionijsq; locis:
 Id tibi Phœbe sacrum, Grynæus & inde uocaris:
 At Myrbinus, Myrhina te quod in urbe colunt.
 Phocidis à Cyrrha pariter Cyrrhæus Apollo,
 A' Pataris Lyciæ sed Pataræus adest:
 Huic in utroque loco quoniam tribuantur honores,
 Dictus ab aurata Chrysocomusq; coma.

Cecropis in uicis quia sit celebratus, Agyieus,
 Nomine quo uicos Attica terra uocat.
 Sminthius à templo, quod quondam Teucrus in oris
 Troijugenum fertur constituisse deo,
 Postquam terrigenas serrato praelia uidit
 Edere, & in clypeos loraq; dente sibi.
 Quos quoniam Sminthas appellat Gnosia tellus,
 Sminthion hinc Phoebum, Sminthia templa uocant.
 Quodq; arcus speciem argenti diffundit in altum,
 Exoritur quotiens, Argyrotoxis erit.
 Quotidie uero quoniam renouatur, & ipse
 Gignitur, ac gignit splendidus ore micans,
 Argeneten Dores simul, & dixere Phaneta:
 Loxiam obliquus circulus esse facit.
 Vlion inde, salus quoniam tribuatur ab ipso,
 Meonius uates protulit ore graui.
 Est Libycis saluis dictusq; Libysinus olim,
 Qua sua Trimacrius terga Pachynus habet.
 Tum soror est Phoebi uario quoque nomine culta,
 Quod fuerit nobis parua referre mora.
 Diana est, quod nocte diem quasi conficit, aut quod
 Tempus eam duplex noxq; diesq; uidet.
 Quod iuuat, est Iuno: Lucinaq; prodere luci
 Quod soleat partus mensibus illa suis:
 Aut oculis luci; fauens, uel fors an ab illo
 Qui sacer huic fuerat lucus in Exquilijs.
 Dogmate quin etiam dicta Ilithyia pelasgo,
 Hanc quia placaret foemina parturiens.

Artemis

Artemis hæc eadem, ceu quæ secet aëra magnum,
 Fertur ab his quibus est atticus ore lepos.
 Quod triuijs pæerat, Truiam causantur: ob idq;
 Tris facies reddunt, oraq; terna deæ.
 Sed Lunam iccirco, noctu quòd luceat una,
 A radijs uel quòd lumina Solis habet.
 Persephone est Græcis, atque hinc Proserpina nobis,
 Vel ceu proserpens credita utrinque gradi.
 Dictynnam à capto summersæ retibus olim
 Corpore Minois uim fugientis agunt.
 Vnde etiam montem, quo templa fuere Dianæ
 Condita, Dictynnum Cretica terra uocat.
 Nata quòd in Delo est cum Phœbo, Delia, fratre
 Dicitur. at Phœbe, pura quòd ore nitet.
 Quod centena deam placaret uictima, uel quod
 Centum errare annos non tumultata daret,
 A Græcis Hecate est: Pergæaq; ab urbe uocata
 Pamphiliæ, Perga, qua sibi phana tenet.
 Bis septem Amphion Niobe temeraria coniunx
 Foeta tibi est, arcu quos dat Apollo neci.
 Semarchum, Epinitū, Archemorū, Antegorumq; uocarūt,
 Phædimon, et Sipylon, Tantalōn atque, mares.
 Quattuor ast alij mutarunt nomina primis,
 Te quibus Alphenor supposuisse uolunt.
 Et simul Ismenum, Damasitona, et Illioneum:
 Sed maribus numero est sumpta puella pari.
 Nerea, Pelopia, Cleodoxe, Chloris, Ogune,
 Cum Phytia, extrema est Astycratia soror.

Pulchra

Pulchra Itylum Zeto, atque Thyim produxit Aedon,
 Mortua quæ de te Cardue nomen habet.
 Enixa è Baccho Venus est Hymenæa. Thyoneus
 Est etiam Bacchi, matre latente, genus.
 Fertur & è Baccho peperisse Ariadna Thoantem,
 Qui tulit obscuris nixibus Hypsipylum.
 At Baeten Bacchum, & Graij dixere Babæten,
 Clamorem uacuum quod sua lingua notet.
 Nam madidi uino magnos efferre tumultus,
 Bacchantesq; solent sæpe uocare deum.
 Bassarea appellant, quoniam sit bassara uestis
 Baccharum, ad summos usque remissa pedes:
 Lydia quam mittit. locus est nam Bassara, uestes
 Qua similes fiunt Lydia terra tuus.
 A' strepitu Bromius, quod uociferetur Iacchus:
 Quod curis soluat corda, Lyæus erit.
 Nec minus Alysius, latio seu nomine Liber.
 Quod pius est, Eleus dicitur esse pater.
 Hunc utero (ut fama est) Semeles à fulmine tactæ,
 Iuppiter excepit, suppositq; sibi,
 Hinc lateri insutus quia sit Iouis, Eraphioten:
 Nam suere est raptin, lingua pelasga refert.
 Quodq; Iouem pupugit, Dionysius: ostia lucis
 Quod bis. adit, nomen huic Dithyrambus adest.
 Seu quod ad os iterum quæ sunt admissa, redire
 Cogit, & arcani non tenet ille fidem.
 Quodq; duas matres est uisus habere, Bimater
 Dicitur: hinc Semele, Iuppiter inde fuit.

Nythi-

Nyctilium perhibent, noctu quia membra resoluat,
 Vel quòd nocturno tempore sacra ferat.
 Nyseus fuerit, quia sit quoque pungo nyazo,
 Urbs illum Aegypti uel quia Nysa colit:
 Qua primum hunc referunt uinum ostendisse, uel illa
 Nysa Helicon, pagus qua patet ara tuus.
 At quia grassentur bacchantum membra, Thyoneus
 Extiterit: ferri est impete namque thym.
 Menalius, quòd turba furat: uel ab Arcade monte,
 Annua quo soliti condere sacra deo.
 Dictus ab elatis bacchantum uocibus Euan,
 Aut Euan Bacchum Phryx quia sermo uocet.
 Quòd madidos faciat, quòd uino corpus inundet,
 Dorica Bryseum dogmata saepe canunt:
 Aut quia Brysea celebretur in urbe Laconis
 Præcipuo cultu, nomen ab urbe gerit.
 Euchion à precibus, quòd uota precesq; litantum
 Susciperet, dictum nuncia fama tulit.
 Euhyon à magno coeli rectore uocatum,
 Id sonat in Latijs filius euge bonus.
 Namque giganteo tremarent quum numina bello,
 Iamq; polum manibus turba teneret atrox,
 Primus ibi indutus Bacchus noua membra leonis,
 Horrendum subita morte giganta premit.
 Quo pater exultans tunc Iuppiter, Euhye dixit,
 Ingenti fassus pectore letitiam.
 Montibus in summis quoniam sit cultus, Oræus
 Fertur: ab Arcadiæ monte, Lycaeus erit.

Leneus

Lenæus, seu Lenobates, à uase feretur,
 Quo calcata fluens eijcit uua merum.
 Quodq; ignem inducat nervis, pariatq; calorem,
 Sæpius Ignigenam lingua Latina uocat.
 Herculis est quarti Carthago filia dicta:
 Huncq; colunt Tyrij, foetaq; nulla patet.
 Arcadis Ionijs nympha est stirps orta Selene,
 Nomina quem perhibent exhibuisse freto.
 Huius at Euandri mater Nicostrata proles,
 Fertur ab ignotis edita uisceribus.
 Sed Iouis è nato Lacedæmone prodit Amiclas:
 Argulus hoc illo est, Oebalus atque, patre.
 Oebalus, Oebalij quo sunt à rege uocati:
 Icarus, & Leda Tyndarus, unde sati.
 Icarus Erigonem tulit, & te Penelopea,
 Iphthimaq; Eumelo consociata uiro.
 Deq; tot à magno quondam Lacedæmone ductis,
 Nullius genitrix cognita uera fuit.
 Dardanus Electræ stirps & Iouis alma secundi,
 Dardana quo tellus nomina gensq; trahit,
 Gignit Erichthonium. nixa hunc Candauia partus,
 Dicitur & coniunx illius atque soror.
 Troius hoc genitus, seu Tros: quo Troia uocata est,
 Quæ regio fuerat Dardana dicta prius.
 Trosq; Ilium, Ilionem ue, altam qui condidit urbem
 Ilium: & Assaracum, cum Ganymede tulit.
 Ex ilo ductum sed Laomedonta fatentur,
 Hercule periurus qui domitore perit.

Quo simul Hefiona est Telamone puerpera facta,
 Et Teucrigenitrix, Antigoneq; sata.
 Tithonus; Lampus, Clytionq; Hicetaon, et ipse
 Rex Priamus, iuncto Bucolione simul:
 Matribus incertis ingens quæ prodita turba.
 Tithono Aurora est Memnona facta suum.
 Nymphaq; Auaruarea Esipium, Pidasumq; tulisse
 De magno fertur Bucolione, duos.
 At Priamus quondam Troiæ rex inclytus, amplam
 Progeniem uarijs partibus extulerat.
 Hoc primum atque Hecuba de coniuge, prodiit Hector;
 Thessalicis circum Pergama tractus equis.
 Cui puer Astyanax, genitor quem sæpe Camandrum
 Dixerat, uxore est sumptus ab Andromacha.
 Ex Hecuba Paris est Priamo satus, atque Polites.
 Oenone est Paridi nymphaq; nixa duos:
 Daphnim, et Idæum. tacita de matre Polites
 Dat Priamum, Ascanio qui comes ire tulit.
 Phorbantem genuit Priamq; Epitesia mater,
 Obscuro Phorbas Illionea toro.
 Denaq; progenies Hecubæ parientis ab alio
 Exiliit, Priamum quam genuisse putant:
 Ilione, Thracum regi quæ contigit uxor,
 Cassandra et uates, sponsa Chorcæbe tibi;
 Aeneaq; sequens uestigia rapta Creusa,
 Dum patrem et patrios sustinet ille deos.
 Laodice Thracis coniunx Helicaonis: et te,
 Thrax cui rex auro dat Polydore necem.

Deiph o-

Deiphobe insidijs Helenaq; uxoris adempte,
 Et qui Pelidae Troile ab ense cadis.
 His Helenum uatem, atque Epiri regna tenentem
 Addimus, Aeneas unde futura capit.
 Quaeq; patris tumulto est mactata Polyxena Pyrrho:
 Antiphus Atrida cæsus ab hoste subit.
 Testorium Priamo parit inde Perhibia regi,
 Atque Iphatem, Antilochi qui cecidere manu.
 Sustulit è nymphea Teucrum simul Antiodona:
 Vnguibus hic ursi dilaceratus obit.
 Laothoë senis Althai pariente Lycaon,
 Alter et es Priamo deim Polydore fatus.
 Te quoque Castimira genitum, à Teucroq; peremptum
 Gorgition, Priami seminis esse ferunt.
 Cui fuit et mater, siue uxor Arisba, Thymoetes,
 Sumendi heu Graij iam male suasor equi.
 Huic et Alixirhoë peperit te nata Dimantis
 Aeface: de ignotis cætera sumpta cohors.
 Hippothous, Pammon simul, Antiphonusq; et Aganous:
 Inde Agathon, Mestor, Dicomoonq; nothus:
 Quem pugnans Ithacus ferro confecit Vlysses,
 Isus et Atrida percutiente cadens.
 Quos Diomedis item uirtus subduxit, Echemon
 Et Cromenon, paribus dum ueherentur equis.
 Patrocli et saxo Cebrion prostratus ab ictu,
 Laocoonq; sacer maxime Phœbe tibi.
 Mentoridæ coniunx, Polypi quoque Medificastis,
 Chaon et, unde Heleni nomina terra tenet.

Et tua Polydamas coniunx formosa Lycastæ
 Aiacisq; necat quem Doridona manas.
 Asaracus Trois generosi tertia proles
 Dat Capyn, Anchises editus ipse Capy.
 Non patuere tori, Aeneam Simoentis ad undam
 E' magno Anchisa protulit alma Venus.
 Anchisen formosa patrem genitrice latente,
 Nupta tibi Alcathaon Hippodamia refert.
 Ascanium Aeneæ coniunx enixa Creusa:
 Iulius Ascanio, Rhomaq; progeniti.
 Syluius à syluis, casu quibus ortus habetur:
 E' Rhomaq; urbem nomen habere putant.
 Mater in obscuro est qua sit conceptus uterq;
 Syluius Aeneæ posthumus ortus item.
 Hunc patre defuncto, in syluis Lauinia coniunx
 Edidit hinc, dicta est Syluia posteritas.
 Ex illo Aeneas alter satus: inde Latinus:
 Filius hoc Alba est, hinc generatus Athis.
 Ortus Athi Capys, in Capuam quo decidit urbem
 Nomen: ab hoc genitum Capeton esse uolunt.
 Inde refers Tyberine genus, quo uortice merso
 Albula mutato nomine dicta fuit.
 Agrippam tamen ante seris, Remulus fit ab illo,
 Qui Iouis ætherij fulmine tactus obit.
 Iulius hoc, à quo gens Iulia creditur orta:
 Hoc quoq; Auentinum patre fuisse patet.
 Ille Procam, atq; hic te genuisse putatur Amuli,
 Teq; simul Numitor, pignora scæua duo.

Dat Numitor Lausum, patrui quem dextra peremit:

De patre Laus tuo est Ilia nata Rhea.

Omnibus his certas nulli tribuere parentes:

Marte Rheaq; sati Romulus atq; Rhemus.

DEORVM GENEALOGIAE A PYLA-
de uersibus conclusæ,

LIB. III.

O Ceanus Vesta & Cœlo genitore creatus,
Plurima, sed uaria pignora matre, dedit.
Pleionem, quam duxit Atlas: Phlaëtonaq; nixam
Te Clymene, & Circen te quoq; Persa feram.
Hinc Aethram, Atlantidis quæ dicta est altera coniunx:
Et quæ Vulcanum nutrit Eurynomen.
Coruficen, Pallas qua inuentrix nata quadrige est:
Et quæ Chironem Phyllira protulcrit.
Tum Solem, quo mel, quoq; est medicina reperta.
Nec satis, hos uteri qui genuere, patent.
At Dorim Oceano Thetis est, & Protea, fortæ
Et Tritona, genus qui tenet ambiguum,
Neptunno fertur nam diua Salacia coniunx
Mensibus expletis hunc peperisse deo.
Sustulit Idotheam Proteus, nigramq; Melantho,
Neptunno oppressam: mater utriq; latet.
E' terra pater Oceanus bis flumina sena
Prodidit: hæc uario fluctibus orbe ruunt.
Thessalia exoritur Peneus, amœnaq; Tempe
Alluit, & Macedum littora pulsat aquis.

Hic Daphnen Phœbo dilectam protulit olim,
 Quæ fugiens lauri cortice tecta fuit.
 Te quoq; Aristæi Cyrenæ cognita mater,
 Quem cum melle oleum prædocuisse uolunt.
 Currit ab Aonijs Epidamnum Asopus ab alto
 Fulmine iam tactus, dum mouet arma Ioui.
 Ipse qui genuit, comitatum Eteoclea bello:
 Nomen & Aeginan, insula cuius habet.
 Appenninigenam Thuscosq; Vmbrosq; secantem:
 Rhoma capit Tyberim, dum freta longa petit.
 Ocnus ab hoc genit: proles fuit inclyta, Manto
 Tyrrhesiæ uatis flia quem peperit.
 Impiger Aoniam Cephissus fluctibus ambit,
 Cui latus implicuit candida Lyriope,
 Narcissumq; tulit: qui dum se cernit in undis,
 Dicitur in florem uersus amore sui.
 E' Pindo tellus Acheloum Thessala monte
 Excipit: Aetoli est terminus ille soli.
 Atq; uno tantum perfertur in æquora cornu:
 Herculeæ reliquum diminueret manus.
 Syrenas genuit (si uera est fama) puellas.
 Terpsichore has peperit, Musa uel Calliope.
 Leucosiam, Lygiam, Pisnoen, carmina dicunt:
 Quarta tribus iuncta est, Parthenopea soror.
 Urbs noua Parthenope cuius de nomine dicta est,
 Hac quoniam moriens urbe sepulta fuit.
 Irrigat Argolicos Inachus delapsus Achæis,
 Cui stirps incerta est trina parente data.

Io prima fuit, quam Iuppiter arserat: ante
 Quam data Iunoni munere uacca foret.
 Altera Phægeus, superis quem prima sacella,
 Cumq; annis menses instituisse ferunt.
 His subit, Argiuum tenuit qui regna, Phoroneus:
 Quo satus Aegialeus dicitur, et Niobe.
 Crimnifus Siculas fluuius perlabitur oras,
 Sargesta hunc nato fecit Aceste patrem.
 Hanc tulit Hippotes Troiani sanguinis unus,
 Oppressit fluuius, dum canis ora gerit.
 Flumina Thesalico ducit Sperchius ab orbe:
 Pegaseumq; sinum, Thermopylasq; premens.
 Pelleis huic genuit Polydoris Mnesthea, qui se
 Pellidæ socium Pergama ad alta dedit.
 Appameam Meander habet, Phrygiasq; Celenas,
 Inq; suos ortus uersus et ora rigat.
 Alluit Ioniam, Carasq;, urbemq; Prienam,
 Miletumq; actō diuidit ille sinu.
 Biblidis et Cauni Cyanen genuisse parentem
 Hunc fama est: dubium de genitrice tamen.
 Paphlagonum campos rutilantibus Axiis undis
 Spargit, et elatis fontibus arua tegit.
 Maxima Acheffomeni quæ nata Perhibia dicta est,
 Illius amplexum sustinuisse ferunt.
 Sub decimumq; fuit mensem Pelagonius ortus,
 Qui tulit Asteropum: nec torus, unde, patet.
 Hellidis Alpheus claro de fonte putatur
 Editus, Arcadico flumina ferre solo

Qui terras subter, pelagiq; abstrusa profundi
 Labitur, & Siculo tollit in orbe caput.
 Alphæo Orsilochus satus est, illoq; Diocles:
 Hoc pariter Criton, alter & Orsilochus,
 Ignotis uenere toris. hos, fama, gemellos
 Ad Troiam Aeneæ procubuisse manu.
 Nilus ab Aegypto Aethiopum determinat oram,
 Omnia foecundans quæ madefecit aquis.
 Incerti est ortus, fluuiorum creditus ingens,
 Et quinum incerta matre tulisse genus.
 Herculis hic nomen sibi possidet, illa Minervæ:
 Hic Dionysus erit, Mercuriusq; subit.
 Mercurius, nobis qui fertur in ordine quartus:
 Pluribus hic Hermes, sed trimegistus adest.
 Hic genuit Daphnim, syluis qui pastor in altis
 Primus, & egregio frontis honore fuit.
 Mercurium pariter quintum, cui Mercuriorum
 Cunctorum ascribi plurima gesta uolunt.
 Editus hoc Norax, quem protulit Oschyra nymphe,
 E' Pirenei semine progenita.
 Vulcanum quintam sobolem tibi Nile dederunt:
 Hunc Apim Aegyptus, quo duce gaudet, ait.
 Is tulit Aethiopem, populi quo autore feruntur:
 Quum primum Aetlantes, ætherijq; forent.
 Solem etiam genuit, quo Lampæthusa parente,
 Et Phætusa fuit, Lampeticq; sata.
 Tum Phaëthon, Clymene peperit quem candida nymphe,
 Hæu patrij currus qui male rexit equos,

E Phaëtonte Lygus non certa nascitur alio,
 Quo Lygures populos nomen habere putant,
 Ascreus, flumios Tethy genitrice profectos,
 Oceano, uates, et genitore canit.
 In quibus Eridanus grandis memoratur, et Ister,
 Strymon, et Alpheus, Nilus, et Heptaporus;
 Meander, Rhesus, Mysosque sub orbe Caycus,
 Ideo Rhodius uertice ad ima cadens.
 Colchorum Phasis, Lydorum turbidus auro
 Hermus, et in Phrygijs quem Simoenta uocant,
 Argento similes qui fert Acrisius undas,
 Nesus item, pronis inde Liachmon aquis:
 Aesippus, Ladon, Grenicon, Partheniusque:
 Peneum his addit, Sangariumque, duos.
 Euenum, Ardiscum pariter, diumque Scamandrum;
 Sequi alios uates scribere posse negat.
 Enixa Oceano Tethys quoque Nerea magna,
 Qui tulit è Dori coniuge Nereidas.
 Illa quidem soror et coniunx, ut Iuno Tonanti,
 Nereos est olim dicta fuisse dei.
 Nereides uarijs traxerunt nomina rebus,
 Ingenio, uictu, corpore, uentre, locis.
 Dictaque prima Thetis, Pelidae mater Achillis;
 Proxima Cymodoce, fluctibus una quies.
 Cymothoe, Spio, Glauce, Neseo, Pherusa,
 Amphithoe, Clio, Dynameneque potens.
 Phillococe, Euarne, Proto, Xanthe, Galatea
 Alba comas, Drymo quercubus assimilis,

Ætæa, Amphinome, Autonoe, et formosa Menippe:

Inde Ephyre, et Melite dulcius ore canens.

Apseudes, Panope, Nemertes, Callianira,

Opis, Dexanene, Deiopea subit.

Has Hiera, atq; Arethusa, Lycorias, Orithyia,

Cum Clymene, et Doto, Callianassa premunt.

Eucrate insequitur, Neso, Cymoq; Saoq;

Atq; Eudora nitens, Moera, Thalia, Thoë.

Pasithea, et niueis post has Eunica lacertis,

Eulimene, et curis Protomedea frequens.

Hinc Amphitrite, et pacata mente Galene,

Multorumq; Erato pignus amoris habens.

Hipbothoë, Hipponoë, Euagore, et tu Pontoporea,

Eione, et risu prædita Glauconome.

Laomedia sagax, Halimedaq; cura profundi,

Legibus à multis dictaq; Pollynome.

Liagore, Eupompe, Psamathe, Pronœa, Themiste,

Acterni referens pectora iusta patris.

Cydippe, et florens Ianira, et Doris, Agaue,

Mox Halia, et roseis compta Ianassa genis.

Tum quæ stagna colit Limnoria, blanda Lygea

Additur, extremo es tuq; Amathyia loco.

Insper Oceanum Hesiodus, cum coniuge Tethy,

Multiplies nymphas progenuisse refert.

Quas numero ter mille canit, pressisq; paludes,

Atq; solum uarijs incoluisse locis.

Ante omnes Pytho, Vranieq; simillima diuis

Incedunt, Prymno tertia iura tenet.

Admete hinc, Clymene, Electre, et formosa Rhodæ,
 Callirhoe, Zeuxo, sedula deinde Thoe.
 Melobosis, Pluto, Polydoraq; Pasithoëq;
 Plexaure, atq; Asie, tuq; Petrea subis.
 Xantha, Galaxaure, simul Europea, Telesto,
 Cumq; Hippo, adiuncta est his Ianira procax.
 Eurynome, et pulchrum pectus sortita Dione,
 Flauaq; Cerceis, et moderata Tyche.
 Idyia, Eudore, Perseis, Acasta, Menestho:
 Quæ secum Amphirhoen, Ocyrhoenq; trahit:
 Styx, et Iantha uenit, Clytie, dulcisq; Calypso:
 Nec non Chreseis, pulchraq; Doris adest.
 Cætera quis poterit comprehendere nomina uersu,
 Sedibus, ore, cibus (ficta) uel officijs?
 Vltima Saturnus Coeli Vestæq; propago,
 Dena quidem, at septem pignora sumpsit Opi.
 Plutonem infernum, qui te Reuerentia natam
 Dicitur ignoto progenuisse toro.
 Glaucam etiam tulit, et Vestam, Cereremq; secundam,
 Persephones matrem, falcifer ille senex.
 Vos quoq; Neptune, et Iuno, et qui Iuppiter olim
 Dictus es à primo tertius esse Ioue.
 Tum Cronin, à nostris qui Serpentarius esse
 Constet, et obscura sit genitrice satus.
 Phyllira teq; seni Chiron præceptor Achillis
 Extulit, unde uocant te quoq; Phylliriden.
 Chironi Ocyrhoen rapidis (sic fama) Cayci
 Fluminis in ripis filia nymphe parit.

Ausonia regem Picum Saturnus. at ille
 Et sentam Faunam, te quo Faune tulit.
 Eurymedon Fauno, Eurymedonte Perhibia regis
 Phæacum genitrix edita Nausithoi,
 E' Fauno Satyros, Panes, Faunosq; creatos,
 Sylvanosq;, uolunt: nullaq; mater adest.
 Acis & ex illo, nymphaq; Simethide cretus,
 Sæpe suo fouit quem Galatea sinu.
 Nympha quoq; è Fauno est enixa Marica Latinum,
 Præneste hinc, cuius urbs sibi nomen habet.
 Hinc etiam Aeneæ coniunx Launmia nata est,
 Nondum auis: hanc uxor gignit Amata uiro.
 Ecce pater Neptunus adest, longa agmina secum
 Natorum uarijs matribus orta ferens.
 Ex Helope est Dorus, parit Euryma Telemon, unde
 Eurymedes dictus uatibus ille fuit.
 Ex Amphitrite Steropen, Brontem atq; Pyragmon,
 Busirimq; Epaphi sustulit ex Libya.
 Alcyone Hircæum, Phorcum pariente Thoossa,
 Qui maris è monstro Gorgonas exhibuit.
 Euryalen, Sthenno, plenamq; decore Medusam,
 Gorgonibus frater tuq; Bathylle uenis.
 Scylla quoq; è Phorco genita, & Critheide nympha:
 Et cui certa datur nulla, Thoossa parens.
 E' terra Harpyias gignis Neptunne, Podargen,
 Ocypetenq;, duas nomine phama refert.
 Has præter geminas iunxere Celeno, & Ahello:
 Sic numero harpyias quatuor esse patet.

Quas tamen Electra quidam & Thaumante profectas
(Vt sunt diuersa pectora mente) uolunt.

Nycteus è pelagiq; deo satus, atq; Celeno:

Qui sibi Nyctimenen, Antiopamq; tulit.

Mater Amalthæa est natarum dicta duarum,

Nympha sub Idæis cognita littoribus.

Neptunnum alatus patrem genitrice Medusa

Pegasus, haud dubia uoce referre solet.

Hunc etiam memorant genitorem, Othus, atq; Ephialtes

Vxor Aloëos hos Iphimedia parit.

Te quoq; de nata Phorci Polypheme Thoossa,

Sub liquido æquoreus protulit orbe senex.

Incerta genitrice Taram, qui condidit urbem,

Vnde Tarentini littora nota sinus.

Sicanum incerta, de quo Sicania: dicta

Collibus à ternis Trinacris ora prius.

Incertis Siculum, Siculae quem nomina terre:

Aonaq; Aoniae quem tribuisse uolunt.

Bergion, Albionem, Aëtorium, Meliona, Pelasgum,

Chrysaorem dubijs edidit inde toris.

Et Cygnum, ad Troiam qui impar congressus Achille

Occidit, eiq; suo corpore fecit auem.

Mesapum pariter, uates quo autore putatur

Ennius à proauis continuasse genus.

Addidit Onchestum, qui mœnia condidit urbis,

Quam de se Onchestam dicier instituit.

Hoc Megareus, illo Hippomanes genitore creatus;

Cui cecit cursu uirgo Atalanta pedum.

Ortus Amymone est Danaï, Neptunnia proles
 Nauplius: auditis si modo danda fides.
 Hic natum obscura Palamedem excepit ab aluo,
 Infidijs Ithaci quem mala saxa premunt.
 Mox Amycum nymphea ex Milite Neptunne tulisti
 Is Buthen, uterum fama sed occuluit.
 E' Buthe generatus Eryx, magnaq; Dione:
 Cuius & à templo dicta Erycina fuit.
 Aegæum maris inde pater, qui rexit Athenas,
 Sed tacito fertur progenuisse toro.
 Huic Medum Medea parit, quo Media dicta est:
 Quæ tristes succos edere terra solet.
 Huic Aethra eximium bello factisq; superbum
 Thesea, qui è Phædra sustulit Antigonum.
 Deseruitq; suam qui Phyllida, Demophoonem,
 Illo quæ potuit non redeunte mori.
 Hippolytum Hippolyta Theseus quoq; Amazone gignit,
 Quem trepidi phoca dilacerastis equi:
 Virbion hinc dictum, quoniam reuocatus ab umbris
 Arte Machaonia, bis uir in orbe fuit.
 Virbius huic etiam, quem mater Aricia sylvis
 Extulerit, fertur deinde fuisse puer.
 Hinc tibi Nausithoum Neptunne Perhibia fudit,
 Illo Rixinorq; Alcinousq; sati.
 Rixinorq; Aretem genuit, latuere parentes.
 Ex Arete Alcinous Laodamanta ferit,
 Clyonium, atq; Halium, & madidū quæ excepit Vlyens
 Nausicaam, & patrios nexit ad usq; lares.

E' nymphea

E' *nympha Peliam Tyro Neptunus, & altans*
Nelea qui struxit protulit inde Pylon.
Patricidarum dubia genitrice sororum,
Et tuus est Pelias dictus Acaste pater.
Tum duodena senex Chlora de coniuge Neleus,
Carmine Meonio pignora clara dedit.
Quattuor at nobis patuerunt nomina tantum:
Surripuit famæ cetera tempus edax.
Inde Periclymenus, Chromius uenit inde, Biantis
Hec Pero est coniunx, hic quoq; Nestor adest.
Nestoris Antilochus, Pisistratus, Anthos, Echephron,
Et Stratius, Perseus, cum Thrasimede, uiri.
Fœmina sola fuit Polycastis nomine dicta:
Quos omnes coniunx parturit Eurydice.
Iuno tuum Saturne genus, sed in ordine primum,
Si modo Nasonis carmina pondus habent:
Lactucis Heben fertur peperisse comesis,
E' tactu floris belligerumq; deum:
Iurata quem Flora deæ se posse tacere
Nascentem in campis prodidit Olenijs.
Sunt quoq; percussa Martem qui dicere uulnus
Exortum pergant maxima Iuno tibi.
Marte deo belli prodit terquina propago,
Et uarijs foetus pastus ab uberibus.
Aliger ex Venere est susceptus matre Cupido,
Psyche uoluptatem protulit Aligero.
Hermionen Martiq; Venus pulcherrima nixa est,
Quod graue Vulcani corda tulere uiri.

Hinc fuit Hermione Cadmo quum contigit uxor,
 Infauftum claudi nafta monile dei.
 Aftyocho Afcalphus tibi Mars, & Ialmenus orti.
 Aftoris Axidæ hæc filia clara fuit.
 Ex Thebe Euadne eft, Afopi coniuge, nata,
 Ignibus in medijs concomitata uirum.
 Zefius ex Hebe. tua fed Remus Ilia proles,
 Romaniq; caput Romulus imperij.
 Bifthonide è nymphe Mars eft quoq; Terea naftus:
 Cui parit & Progne, deinde propinat, Itym.
 Quæ fequitur dubijs è uentribus orta propago,
 Belligero pariter dicitur effe deo.
 Britona Minoem, quæ fe non paffa furentem,
 In mare feruata uirginitate, dedit.
 Cuius ab æquorea fubducto retibus unda
 Corpore, Dictynne condita templa deæ:
 Tum iaculi inuentor, quod Plinius affert: unde
 Creditur Actolus nomina ferre folum.
 Occiditq; animal qui primus Hyperuius, & qui
 Helidis & Pife rex fuit Oenomaus.
 Oenomaus, genita eft Pelopi quo iuncta parente
 Viéta olim rapidis Hippodamia rotis.
 Ex Merope, aut Sterope Atlantis, Parthaona gignit
 Mars deus. at foetus quattuor ille creat.
 Theftion è nymphe genitum Calydonide, matrem
 Suftulit Altheam qui Meleagre tibi:
 Quosq; dedit letho fratres Meleagrius enfis
 (Temporis ut priſci nuncia fama refert)

Insignem Phlexippo equis, et Toxion arcu:
 Quorum opera Actolus funera sensit aper:
 Cuius ob creptum quod uirgo Atalanta gerebat
 Sorte caput, iuuenes occubuerunt duo:
 Agrius, atque Melas, et rex Calydonius Oeneus:
 Cetera Parthaon stirps tibi nata fiat.
 Et pater Altheæ, fratrumque puerpera nulla;
 Aut modo quam dictos tris genuisse ferant.
 Altheaque Oeneus Meleagrum, et Tydea sumpsit,
 Prælia miscantis fulmina bina dei.
 Atlanta Meleagre seris tibi Parthenopeum,
 Tydea Deiphile dat Diomede patrem.
 Sunt tua de incertis proles genitricibus Oeneis,
 Alcide coniunx Deianira feri.
 Quem dedit et letho Menalippum dextera Tydei,
 Cauta parum: et Gorge, non reuenda soror.
 Marte satus Phlegyas superum contemptor, et altis
 Subdere qui potuit Delphica templa focis.
 Quem deus Arcitenens calamis prostravit acutis,
 Inde animam Stygios trussit ad usque lacus:
 Atque sub ingenti religatam sistere saxo,
 Pendet ubi assidue uasta ruina dedit.
 Causa mali princeps, Phœbo uitiata Coronis,
 Extitit. hinc Phlegyam perculit ira patrem.
 Ortus et Ixion Phlegya. non ille parente
 Sanctior, et poena non leuiore cadit.
 Hoc patre Pirithous, Ditis quem regna petentens
 Cerberus ægida nix superante, necat.

THEOGONIAE LIB. IIL

352

Sed tulerat fortem bello prius is Polypoeten,
 Illius hunc coniunx Hippodamia parit.
 At miser Ixion cœlo pietate receptus,
 Consciens arcani cum Ioue factus erat.
 Dumq; toros sternit molles, dum cætera tractat,
 Iunonem est ausus sollicitare deam.
 Suppositaq; ferox genuit de nube uirorum
 Corpora, Centauros quadrupedumq; truces.
 Nomina sunt, Amycus, Rhoetus, Grinaeus, Oëclus:
 Eurytus, Orneus, Mermerus, atq; Medon,
 Pisenor, Lycidas, Thaumās, Pholus, Astylus, Hyleus,
 Nesus, Abas, Menaleus, Monycus, Antimachus,
 Eurynomus, Thereus, Dorylas, Danis, Iphinousq;
 Teleboas, & cum Demoleonte Chromis,
 Dictys, Helops, Phareus, Cæneus, Petreus, Aphidas,
 Neseus, Thonius, Pyramus, & Stiphelus,
 Nedimnus, Ripheus, Phelegæus, & ipse Bianor,
 Hippasus, Hylonome, Cyllarus, inde Lycus,
 Phæocomes, Imbreus, Cænæus, Aræus, Odites,
 Iunctus Eridupo tuq; Pyrete uenis:
 Mox Helimus subit, & Latreus, Bromus, atq; Lyceper:
 Quæq; duplex retinet cætera turba genus.
 Iamq; audax nimium Ixion Iunonis adulter,
 Sedibus ætherijs à Ioue pulsus erat.
 Venerat in terras, & se iactare potitum
 Iunonis sancto corperat ille toro.
 Iuppiter exarsit: temeraria uerba loquentis
 Fulmine ab ætherio perculit ora polo.

Subq;

*Subq; imos pepulit manes, & tartara nigra,
Versariq; dedit noxia membra rota.*

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA
de uersibus conclusæ, LIB. IIII.

Tertius eximium nobis parat ecce laborem
Saturno genitus Iuppiter, ortus Opi.
Edidit hic Musas, uatum pia numina, doctas:
Mnemosyne dicta est quas peperisse nouem.
Per totidem noctes socium quæ passa Tonantem,
Vertice Pierio foetibus aucta redit.
Calliopen græco primam sermone poetæ,
Quod bona uox illi fertur adesse, uocant.
Quod celebret quæ gesta canit per carmina, Clio,
Surgit & ex illa gloria, nomen habet.
Hanc inuentricem historiæ monumenta tulerunt,
Qua nota antiqui temporis acta forent.
Dicta fuit dulces Erato quia cantet amores:
Nam quod erin dicit Graius, amare sonat.
Illius inuentum connubia prima fuisse,
Rettulit ad nostros nuncia fama dies.
At quia multiplici cantu uiret usq; Thalia,
Inq; dies floret Palladis auctus amor.
Hac una arboribus fretos autore serendis,
Rumor ait primos edidicisse patres.
Melpomenæ à cantu stetit appellatio. uerum
Terpsichoræ, celeres quod iuuat ipsa choros.
Enterpenq; uocant, quoniam delectet, & esse

Omni-

Omnibus assuevit grata canore suo.
 Huic primum dulcem modulata est tibia cantum,
 Si ratus à priscis sermo refertur auis.
 Laudibus à multis, memori' ue Polymnia mente,
 Aruorum cultus, noticiamq; dedit.
 A' coelo Vranie, coelestes promere cantus
 Fertur, et astrorum prædocuisse vias.
 Has simul à cantu Latium dixisse camœnas,
 Argiium Musas, dogmata, certa fides.
 Seu quod nos doceant: nam fert idioma Pelasgum,
 Nostra quod assuevit lingua docere, myim.
 Siue quod inquirant. hæ namq; fuisse putantur
 Artibus autores omnibus, atq; duces.
 Quod tuus his Helicon Bœotia mons dedit ortum,
 Inde Heliconiadum nomina sæpe tenent.
 Non procul assurgit quoniam Parnassia rupes
 Phocidis aut impar uertice, uel niuibus,
 Quam simul hæ habitasse ferunt, Parnassidas inde
 Carminibus crebris turba diserta uocat.
 Quòd Thracum Aonia est regio, contermina terræ
 Phocidos, Aonidas hinc uocitare solent.
 Quodq; Cytheronem saltum coluisse feruntur,
 Appellant uatum metra Cytheriadas.
 Pieridas Macedum regio celebrata uocari
 Tradidit, antiquo nomine Pieria.
 Emathiam dixere noui. sed Pieris illi
 Pierie dederat nomina sylua prius.
 Sunt qui Picridum cantantibus agmine uicto,
 z A' totidem

A totidem Musis, nomina sumpta uelint.
 Theſſia Phocæo ſedet urbs, Helicone propinquo
 Littore, qua genitam Theſſida in urbe uolunt.
 Exiit una nouem Muſarum Theſſis alumna,
 Vnde illas ſoliti dicere Theſſiadas.
 Fons tuus eſt Helicon nitidis puriſſimus undis,
 Pegafus impacto quem pede preſſit equus.
 Hunc Hippocrenen Dores, Romanaq; fontem
 Lingua Caballinum, Pegafeumq; tulit.
 Pegafidas reſerunt, atq; Hippocrenidas ergo,
 Fonte ſub hoc Muſas quas habitare canunt.
 Libethrus Macedum latis fons ortus in oris,
 Magnetum populi qua regione ſedent:
 Libethra hunc iuxta eſt antrum, Libethrides inde
 Nomen habent, locus his quum ſit uterq; ſacer.
 Pimpleo de fonte alio, uicó ue iacente
 Sub Macedum campis, quos patet eſſe uagos,
 Monte uel Orchomenum, Pimpleidas appellarunt:
 Quod patet hos illas incoluiſſe locos.
 Nec mihi Caſtalius fons, in radicibus imis
 Parnaſi montis prætereundus erit:
 Caſtalie qui nomen habet de nomine nymphae,
 Quo ſacra Muſarum ludere ſueta cohors:
 Caſtalidas tali memorant à fonte poëta,
 Quarum perpetuo uerba fauore ſerunt.
 Mnemoſyne extremum tribuit cognomen. at illud
 Syllaba non patitur uerſibus eſſe meis.
 Id patronymicis non multum creditur impar.

Quid

Quid faciam? mater prodere sollicitat.
 Da ueniam lector, uult Mnemosynidas illa
 Dicere, sic nomen tollere ad astra suum.
 Ab Ioue rex olim Messenius ortus Achæus,
 Unde suum populus nomen Achiuus habeti
 Menaq; prolatis in mensem dicta præesse
 Floribus, et Phrygia Xanthus ab urbe cadens.
 Mater abest. Ioue nata Venus, pulchraq; Dione,
 Vulcani coniunx tertia dicta Venus.
 Ex Venere est generatus Amor. Corymose Tonanti
 Myrmdonem fertur nympa tulisse deo.
 Leda Clytemnestram fuit, hæc Agamemnonis uxor:
 Leda Helenam, nupsit quæ Menelaë tibi.
 Quam Phrygius postquam rapuit Lacedæmone pastor;
 In Troiam bello Græcia tota ruit.
 Iuppiter ex Leda Pollucem et Castora, fratres,
 Gignit: equo hic, pugnis inclytus ille fuit.
 Nata Ioui est Cerere est coniunx Proserpina Ditis,
 E' luna exortum te Dionyse putant.
 E' Ioue, sed nympa Garamantide, prodit Iarbas,
 Getulum tenuit qui ditione solum.
 Nympa Ioui geminos peperitq; Thalia Paliscos,
 Hiscentem referunt nomina rursum humum.
 Europam niueo mutatus corpora tauro,
 Transtulit ad Cretæ littora nota parer.
 Hinc satus es Lyciæ rex iam Rhadamante future,
 Cuius et inferno iura sub orbe patent.
 Prodiit hinc Minos, qui post Cretensia regna,

Cum fratre in Stygio iudicat acta foro.
 Minoi Androgeum, Phædræ simul, atq; Ariadnam,
 Pasiphaë coniunx, edita solc, parit.
 Glaucum etiam Minos genuit, cum Deucalione,
 Natum Deucalion Idomeneæ tulit.
 Orsilochem Idomeneus, Ithaci quem perdidit ensis:
 Hiq; omnes tacitis exiliere toris.
 Aurea Luciferum nixa est Aurora Tonanti,
 Ceycem Alciones edidit ille uirum.
 Edidit accipitrem factum quoq; Dædaliona,
 Dictaq; Trachinna est nympha utriusq; parens.
 Dædalion sed te latuitq; puerpera, gignit
 Pæonij coniunx credita Lichione:
 Qua cithara insignis tibi natus Apollo Philemon.
 Furq; tibi est Hermes nobilis Autolius.
 Tu quoq; siderei non ultima gloria cœli,
 Diceris Orion semen habere Iouis:
 Si modo danda fides Nasonis uersibus ulla est,
 Immixtum corio dum bouis esse refert.
 Quod licet ediderint facinus tria numina, summam
 Fama patris dignum fecit honore Iouem.
 Neptunno Ascræus quanquam Minoida uates
 Credidit Euryalen hunc peperisse deo.
 Sunt quoq; Trimacrio qui dicant Oenopione
 Progenitum, uel quem miserit alma Chios:
 Illius et natam Meropen, uel nomine dictam
 Candiopen femori supposuisse suo.
 Ex illa Hippolagum genuisse, sed ille Dryantem:

Is te rex Thracum docte Lycurge tulit.
 Protulit Augem rex Harpalicenq; Lycurgus,
 Quæ patrem è medijs abstulit ense Getis.
 Et te, quæ nimio correpta cupidine Phylli,
 Ad reditum lento Demophoonte cadis.
 Horum nulla datur genitrix. sed & Aona celsus
 Iuppiter è nymphea Mnocide progenuit.
 Aone dixerunt ignota matre Dymantem,
 Ignotaq; duos esse Dymante satos.
 Hinc Asium, tibi qui non uanum auunculus Hector,
 Atq; Hecubæ, ex alio sed patre, frater erat.
 Hinc ea, quæ sumptis nondum processerat alis
 Aesacus in mergum uersus, Alxirhoë.
 E' Ioue Sarpedon, peperit quem Laodamia:
 At nothius ex illo prodiit Antiphates.
 De Ioue Pylumnus, qui stercore ferre per agros;
 Et docuit populos pinsere grana rudes.
 Huic Daunum Acrisij Danaë compressa tulisse
 Creditur: à Dauno, Daunius ortus ager.
 Ex Dauno Turnum formosa Venilia gignit,
 Iuturnam Daunus matre latente serit.
 Filius ætherij Iouis est Acrisius, huius
 Laërtes, dubio partus uterq; toro.
 Laerti coniunx Anticlia fudit Vlyssæm,
 Et natam pulchris uultibus Echimenen.
 Sunt quibus Autolia est Anticlia dicta, patremq;
 Qui Laertiadæ Sisyphon esse putent.
 Is latro notus erat, seruans angustas uiarum,

Et saxo impediens prætereuntis iter.
 Letaq; quum peteret noua nupta oracula diuûm,
 Vim tulit, et seua traxit in antra manu,
 Inde grauis peperisse uiro narratur Vlyssëm,
 Quem Laertiaden Sisyphiumq; uocant.
 Penelope est illi satus Icareotide, nulla
 Cui par uisa fide est, coniuge, Telemachus.
 Telegonus Circe: patrios qui noscere uultus
 Dum cupit, incautus perdidit ipse patrem,
 Ausonius tacito ex utero quoq; natus Vlyssi
 Fertur, ab hoc fluxit nomen in Ausoniam.
 Mercuriumq; Tonans eduxit Atlantide Maia
 Portantem gemini nuncia fida poli.
 Myrtilus Oenomai currus auriga, parentem
 Hunc uocat. at genitrix non satis ulla patet.
 Huic parit Eudorum soboles Polymela Philantis,
 Huic Lara dat geminos, siue Larunda, Lares.
 Esse Lares, Geniosq; uolunt, data numina bina
 Omnibus: et uitæ, funeris atq; duces.
 Sunt quoq; Penelopen qui, uix bene credita uerba,
 Mercurio natum Pana tulisse ueiunt:
 Non quem Pana deum uenerantur in Arcade terra,
 Sed quem de cunctis sustulit illa procis.
 Mercurio Euandrum peperit Nicostrata regem
 Arcadiæ, Euandro stirps geminata fuit.
 Hinc genitrix orta est Pallantia grata Latini,
 Vnde Palatinus nomina sumpsit apex.
 Hinc ferus à Turno confossus uulnere Pallas,

Et quibus

Et quibus exierit uiscera neuter habet.
 Persea rex superum genuit Saturnius, auro
 Quem pluuio Danaë protulit Acrisij.
 Is Persen, prima est à quo monstrata sagitta:
 Censuit ut quondam Plinius ore graui.
 Mater in obscuro est. quos uerò exinde creauit,
 Edidit hos illi quatuor Andromeda.
 Quattuor è numero surgit mihi primus Erythreus,
 Vnde putant rubro nomina facta mari.
 Consequitur Sthelenus, cui durum Eurysthea coniunx,
 Sit licet ignoti nominis illa, parit.
 Tertius accedit Bacchemon: filius illi
 Ortus Achemenides, Orchamus inde fuit.
 Non torus illuxit: sed te uocat Orchame patrem
 Leucothoë, tibi quam sustulit Eurynome.
 Gorgophonem prodit quarto sed in ordine Perseus,
 Pignora quo uates bina recepta ferunt.
 Hinc Electrionem, quo sis Alcmena profecta
 Herculis ætherio de Ioue facta parens.
 Alceum hinc, qui te Amphitryo produxerit. atque
 Omnibus his uentres, qui peperere, latent.
 Sunt tamen Acmenæ qui peruenisse parentem
 Eurydicen Pelopis, Lysidicen uel putent.
 Alcmena Amphitryo de uxore Iphiclea gignit,
 Huic puer obscura matre Iolaus adest.
 Aeacon Aegina est magno connixa Tonanti,
 Qui prius Oenopiam de genitrice uocat,
 Et scelera in Stygio cum fratribus excutit orbe.

Phocus ab hoc, Peleus, cum Telamone sati.
 Mater abest. duplex Telamone est orta propago,
 Diuerso quanquam uenerit illa toro.
 Hefiona est Teucer nam Laomedontide cretus,
 Aiace dubie progenere fores.
 At Peleus tacita Polydorum sustulit aluo,
 Insignem bello Mnesthea quæ peperit.
 E' Thetide eximium atq; inuictæ mentis Achillem,
 Scyria cui Pyrrhum Deidamia parit.
 Andromache est, aut Hermione Peripelea Pyrrho
 Foeta. Molossus at est ortus ab Andromacha.
 Hunc genuisse ferunt Polydectam, nullaq; certa est
 Mater: & ignotum, uir, mulier' ne fuit.
 Vulcanum regina Ioui tulit inclyta Iuno:
 Quem Lemni fabrum, Mulciberemq; uocant.
 Huic Prænestinæ fundator Cæculus urbis
 Filius, ambiguo contigit è thalamo.
 Cacus & Herculeis oppressus uiribus olim,
 In sua dum tractas diripit antra boues.
 Dum tua Vulcanus cupido petit ore Minerua,
 Oscula dum pugnas, uimq; pudica fugis:
 Natus Erichthonius sparso de semine terræ
 Dicitur. hoc Cephali Procris amica sui,
 Hoc Boreæ coniunx, matrum decus, Orithyia,
 Et rex Pandion Atticus exilijs.
 Esse duas perhibent genitas Pandione, Progen,
 Quæ Thracum regis Tereos uxor erat:
 Et quæ trunca fuit linguam Philomela, scelesti

Ne facinus

Ne facinus posset Tercos ore loqui.
 Nulla tamen genitrix, positis tot in ordine natis,
 Emicuit, cuius nomina fama gerat.
 Tullius inde tibi Vulcane est Servius ortus,
 Cresia cui mater Corniculana fuit.
 Contigit huic duplex, natio sed pectore, nata:
 Hæc maior, fuit hæc Tullia dicta minor.
 Venter abest. Aruntis erat prior, altera Luci
 Vxor: Tarquinius quos pater ediderat.
 Dissimilis natura fuit: pius ille, ferocem
 Hic animum gessit: dissimilisq; torus.
 Fata animos iunxere. perit minor, & perit Aruns.
 Lucius & maior conveniuntq; duo.
 Quid moror? impulsu iam sumptæ coniugis, ille
 Regalem ascendit, corrupuitq; gradum.
 Dumq; socer prodit solium capturus, ab illo
 Pellitur, & multo uulnere plangit humum.
 Audierat coniunx, regem uisura maritum
 Profiliit, rapidis in fora uecta rotis.
 Dum redit, auriga est uiso genitore perempto.
 Territus, & frenis iam retinebat equos.
 Nata uetat, patriosq; iubet proculcet ut artus
 Curribus, & scindat uerbere quadrupedes.
 Filia dura quidem, atq; omni damnabilis ævo,
 Cumq; uiro & natis funere digna graui.
 Hippotæ Sergesta Ioui te filia Trois,
 Aeole non ficto nixa putatur auo.
 Non minus Hippotades igitur, quam frater Accles,
Diceris.

Diceris. hæc natos uos tulit una duos.
 Multa sed ignotis proles tibi matribus orta:
 Primaq; Ceycis creditur Alcyone.
 Tum Canace, & Macareus: uetito quos iunxit amore,
 Quæ solet ignotos iungere sæpe, Venus.
 Misenusq; iacens tribuit qui nomina monti
 Baiarum, præstans ære cingere uiros.
 Nec non Salmonæus, tonitrum qui imitatus Olympi,
 Fulmine sub Stygias est reuolutus aquas.
 Hoc Tyro genita est, Neptunno foeta gemellos,
 Critheaq; Aeoliden postmodo nacta uirum.
 Te Cephalus, Procis coniunx, uocat Aeole patrem,
 Hesperus Aurora est cui pariente satus.
 Te uocat Iphiclus, cui pota uenena Podarcem
 Serpentis natum contribuisse uolunt.
 Rex Athamas uocat, Inoë cui foeta Learchum:
 Illisit saxo quem pater inde furens.
 Et qui Portumnus, Melicerta est, siue Palæmon
 Dictus, & Inois de pariente deus.
 Prima tamen coniunx Athamanti prodidit Hellen
 Neiphile, unde Helles nomina pontus habet.
 Et simul aurato uectum super æquora Phryxum
 Ariete, quum nondum lapsa natasset aquis.
 E Phryxo, ignota fluxitq; Cyturus ab aluo,
 Paphlagonum de quo terra uocata fuit.
 Aeolus est Ephiræ tibi rex & conditor altæ
 Sisyphæ ab antiquis creditus, esse pater:
 Quem fama Ionij, Aegæiq; in littoris ora

Abruptum

Abruptum est olim corripuisse iugum,
 Perdere consuetum saxo de monte reuulso,
 Fors quibus illorsum seua dedisset iter.
 Unde Acheronte situs, prægrandi pondere saxum
 Voluis, et elapsum rursus ad ima petis.
 Nupta tibi Merope est Peligni carmine uatis:
 Qua Glaucum, et magnum deinde Creonta seris:
 Hunc regem accipimus defuncto patre Corinhi
 Natam unam, obscuro sed genuisse toro.
 Nata Creusa fuit, sponsam hanc non duxit Iason,
 Cum patre quod raptæ est Colchidis arte focis.
 Bellerephon Glaucæ est ignoto uentre creatus,
 Achimene huic coniunx pignora terna dedit:
 Isandrum, Hippolochum, pulchram quoque Laodamiam
 Quæ te Sarpedon de Ioue nixa fuit.
 Hippolochus est alter Glaucus, sed ab ubere testæ
 Partus, et hic Phrygijs moenibus auxit opem.
 Critheæ uentorum genuit rex Aeolus. illi
 E Tyro natos quattuor esse putant:
 Aesona, Medæ redijt cui fortior ætas
 Artibus: binc Pheritas, Alcimedonque subit.
 Hinc Amythaon adest. fratres Polymela, et Iason,
 Aesone sunt orti: nec tamen unde, patet.
 Hypsipyle Euneumque, Thoantaque gignit Iason,
 Aurato felix uellere nomen habens.
 Gignit et obscuro Philomelum corpore. Plutum
 Ille, sed hic nato fit Pareante pater.
 Hinc Paron appellant, quæ fit Minoia primum

Dicta

Dicta, quod hac sedem fixerit ille suam.
 Fudit Epitropium Alcimedon. Amythaone creti
 Sunt duo: & inde Bias, inde Melampus adest.
 Nec quibus è thalamis patuit. fueratq; Melampus
 Herbarumq; potens, augurioq; sacer.
 Theodamasq; illo satus est, non segnior augur,
 Suffectus titulis Amphiaræ tuis.
 Mantyna, Antiphatemq; Bias de coniuge Pero
 Extulit. at geminos Mantyon ipse creat:
 Formosum Clytonem, Aurora est qui raptus ab æmæ
 Et uatem, nomen cui Polyphidis erat.
 Ille Theocimene est factus pater augure docto:
 Nec tribus his data sunt ubera certa satis.
 Antiphate est, & mater abest, generatus Oicleus.
 Haustus ab hoc satus est Amphiaræus humo.
 Cui natum Amphilochem peperit coniunx Eriphile,
 Quiq; illam Alcmaeon perdere sustinuit.
 De genitore etiam prodit Catyllus eodem,
 Hoc triplex dubijs nixibus inde puer.
 Tyburtus simul, atq; Corax, Catyllus & alter,
 Moenia sunt quorum Tyburis aucta manu.

DE ORVM GENEALOGIAE A PYLA
 de uersibus conclusæ, LIB. V.

T Antalus è Plote est nymphea tibi Iuppiter ortus,
 Quem natum fama est apposuisse deis.
 Ille quidem superum fertur conuiuia fuisse,
 Arcadis summi nec caruisse patris.

Que

Que quoniam est ausus mortalia ferre sub ora,
Pectora sunt multo pressa dolore Iouis.
Protinus ad Stygios pulsus fuit ille recessus,
Pomaq; et inter aquas esurit atq; sitit.
Taygeta huic Nioben peperit, quam prole superbam
Teq; uiro Amphion, diriguisse canunt.
Ededit, et Pelopem, tergo qui insignis eburno
Fulsit, ubi infernis est reuocatus aquis.
Quatuor inde Pelops foetus tulit Hippodamia,
Quam uictam celeri duxerat ille rota.
Lysidicem matrem Alcmenae, dirumq; Thyesten,
Atreumq; serum, Plistheniumq; simul.
Polluit Atrei thalamos scelerata libido
Fratris, et Harpagigen, Plistheniumq; tulit.
Tantalus accessit thalamo sublatus eodem,
Sed prior et Pelope nata Thyeste fuit:
Cui pater impurus sese commiscuit, inde
Sanctior Aegisthus non genitore satus.
At miser Atreus natorum epulanda Thyesti
Membra tori obiecit fraude recepta sui.
Quem mox Aegisthus ferro confecit, et illi
Ereptum patri reddidit imperium.
Filius Atreo Euiolus fuit, atq; Melampus,
Tertius Alceon, mater et omnis abest.
Plisthenio geniti Menclaus, et ipse Agamemnon:
Quos Merope exortos matre fuisse uolunt.
Hos pater Atreo fratri, quum cessit in auras,
Tradidit: inq; suam rettulit ille fidem.

Atridae

Atreus hinc fama uocat, quos extulit Atreus
 Vt genitor primis fidus ab unguiculis.
 Ex Helena Hermionen genuit Menelaus, Oresti
 Pactam, nec Pyrrho surripiente datam.
 Quo tamen occiso, rursus hanc sibi duxit Orestes,
 Vt nos antiqui temporis acta monent.
 Te Menelaë patrem fortis uocat et Megapenthes,
 Quem tibi foetura Lydia serua dedit.
 Rege Mycenarum fluxere Agamemnone foetus,
 Matre Clytemnestra, quos memorasse libet.
 Laodice, Electra, Iphianassa, aut Iphigenia,
 Pulchraque Chrysothemis: sed nec Alesus abest.
 Altera consequitur mox Iphianassa, et Orestes
 Filius: huius habet semina Tisamenes.
 Huius item, patuit genitrix et nulla, Corinthus:
 Quo dicta est, Ephire terra uocata prius.
 Alter ab hoc patris de nomine fertur Orestes
 Editus, hinc populos exilijisse uolunt.
 Fama Iouem magno patrem tulit Hercule factum,
 Quum latus Alcmenae subdidit ille suo:
 Et tribus edixit fieri de noctibus unam,
 Vt posset uoto commodiore frui.
 Seminis Herculei Lydus, Lamyrusque fuerunt,
 Eurythe rex Iole quos tua nata dedit.
 E Lydo Lanus processerat: abdita mater.
 Herculis et stirpem tu Diodore tenes.
 Teque Sophon prodit: genitrix est neutra reperta.
 Hercule terquimum nascitur inde genus.

Deicoon Megara, Teriomachusq; parente,
Et Creontiades: quos pater ipse necat.
Illa etiam Oxeam genuit. cum matre peremit
Hunc quoque, dum Stygio victor ab orbe redit.
Ex Paphia (si uera canunt) susceptus Ithoneus,
Ilus & ex alio Deianira tuo.
Telepolemum nixa Astyocha est: Sardumq; Crominq;
Atq; Agilem, & Cyrnum, cognita nulla tulit.
Telephus ex Auge est, lactatus ab ubere ceruæ,
Et pater Eurypylo, tum Cyparisse tibi.
A Pyrro Eurypylus cæsus fuit, iste dolore
Languit, arboreo stipite membra tegens.
Thessalus Alcida, Phidippus & Antiphus illo
Exorti certum non habuere torum.
Fertur Auentinus diuo quoq; ab Hercule natus,
Matre Rhea, ut uates Andicus ore sonat.
Inde Scythes, Scythica est regio quo dicta. Gelonum
Addimus: hoc populos de duce rumor ait.
Herculis Heracles dixerunt nomen Achai,
Quod per Iunonem præmia laudis habet:
Viribus, infracta superans & mente labores,
Quos audax subiit obijciente dea.
Dictus ab altrice est idem Tyrinthus urbe,
Quæ Tyrins Argis proxima terra fuit.
Amphitryoniades, Alcmena matre creatus
Quod fuerit, cui uir contigit Amphitryo.
At quoniam Alceus pater exitit Amphitryonis,
Alciden uatum carmina sæpe uocant.

Ipse puer geminos à canis reppulit angues,
 Elidens tenera guttura pressa manu.
 Vastantem iuuenis Teumesia regna leonem
 Strauit, et inde humeros tergo fultus abit.
 Mox alium Nemeam iuxta, paruasq; Cleonas,
 Qui leo funestus sub regione fuit.
 Hospitio fretus pastoris forte Molorchi,
 Perculit, et claua quam dedit ille necat,
 Sunt tamen hunc illumq; putent qui prorsus eundem,
 Et uaria priscos mente fuisse patet.
 Lerneam absumpsit ferro, sed et ignibus, hydram,
 Septenum posset quum renouare caput.
 Menalium confecit aprum, quod in Arcade terra
 Monstrum erat, infesto cuncta pauore tenens.
 Hunc alij ad durum perhibent Eurysthea tractum,
 Quum nondum letho succubuisset aper.
 Is tamen Arcadiae uarijs à montibus hausit
 Nomina, quos uersu non memorasse piget.
 Menalus est, Pholoë, Cyllene, atq; inde Lycaeus,
 Quo Iouis ætherij templa uetusta sedent:
 Parthenius, Lampheus, Nonacris, et ipse Erymanthus:
 Vnde Erymantheum fama uocauit aprum.
 Artemiseus item. sed enim quia Thessalis ora,
 Menala, et Arcadicum continet omne solum:
 Menaliam consueta feram sunt carmina uatum,
 Et magicos uersus dicere Menalios.
 Acripedem ceruam, atq; auratis cornibus, olim
 Menalium solita est quæ coluisse nemus,

Alcides

Alcides potuit celeri comprehendere cursu,
 Et captae spoliū cornu fulua tulit.
 Stymphalidas summo percussit in aëre telis,
 Stymphalus Arcadico quas tulit orbe lacus.
 Corpore tam grandi uolucres, ut lumina possent
 So is, et obducta tollere nube diem.
 Taurum Cecropias immāni corpore terras
 Vastantem, Herculeae perdomuere manus.
 Victus et ablato cornu est Achelous ab iisdem,
 Se licet in formas uerteret ille nouas.
 Palma sequens illi uenit Diomede perempto,
 Threicijs olim Bisthonijsq; duce:
 Hospitibus qui suctus equos depascere cesis,
 His cibus Alcida subijciente fuit.
 Busirim Aegypti regem, qui proxima Nilo
 Diripiens, toto littore saeuus erat:
 Hospitis innumeri foedans quoq; templa cruore,
 Occisum illius obtulit ipse deis.
 Aeneum, Libycis cui regia Lixus in oris,
 Cui fuit immāni corpore terra parens,
 Omnibus infestum, terraeq; mariq; cruentum,
 Perdidit, inq; ulnis compulit ire neci.
 Tum geminas pelago fertur posuisse columnas,
 Qua sese Oceano porrigit unda minax.
 Atq; duos montes, Abilam, Calpenq; recisos,
 Perpetuum solitos continuare iugum.
 Hesperidum uigili mala asservata dracone
 Aurea, confecta sustulit inde fera.

Gerionem triplici forma Tartesia nactum
 Littora, & Hispana sub ditione pecus,
 Strauit: & ablati gregibus perduxit in ortus
 Hesperij magnum quod decus orbis erat.
 Thermodoontiacam spoliauit Amazona balteo,
 Huncq; Mycenei regis ad ora tulit.
 Nec Cacus Herculeas uires & pondera clauae
 Fugit, ubi auersas traxit in antra boues.
 Sed iacuit, foribus linquens affixa cruentis,
 Quae dederat letho perditus ora iurum.
 Centauros solita domitos uirtute peremit,
 Pirithoi cupidos dissociare torum.
 Amphitryoniadae pactam quoq; Deianiram,
 Eurythus optaret quum rapuisse ferox.
 Foedis fragum rapta fixit Calydonide Nessum,
 Eueni ut tumidas exuperauit aquas:
 Sanguine qui moriens, tibi Deianira fluentem
 Pestifero uestem tristia dona dedit.
 Neleos undenam sobolem, patriamq; domumq;
 Diruit, in Pylios dum grauiora parat.
 Unus ab it tanta Nestor subtractus ab ira,
 Posset ut in Phrygios utilis ire suis.
 Bergion, Albionemq; tibi Neptunne creatos,
 Sistere dum uellent praetercuntis iter:
 Ad Rhodanum, & lapidum campum, cessante pharetra
 Fundere Gnosiaci noxia tela soli,
 Imbribus adiutus lapidum, Ioue pauca rogato,
 Vicit, & inceptam protulit inde uiam.

Prostrauit

Prostravit cecum, soluit scopuloq; puellam
Hesionam, Phrygio Laomedonte satam:
Mercedem et tædæ natæ, tantiq; laboris
Cum patre diuino semine pactus equos.
Periurum posthac regem, et promissa negantem
Vltus, in Iliacos prælia magna tulit.
Deleuitq; urbem, et populos cum rege peremit,
Abduxitq; illi qui puer unus erat:
Sumere quem Priami nomen uicinia fecit,
Hunc redimens auri pondere ab hoste graui.
Extremam Italiae quum prædo Lacinius oram,
Græcia quæ magna est, in scelus omne daret:
Multaq; diripiens infestior omnibus esset,
Concidit, Alcide percutiente manu.
Condita Iunoni qui templa Lacinia dixit,
Quoq; iacent furis mons sibi nomen habet.
Alcmene genito, seuorum est causa laborum,
Dixerat Eurystheus, maxima Iuno tibi.
Atq; hinc Alciden telo penetrare trisulco,
Iunonis mammam non timuisse ferunt.
Terrigenum superi tremere quum prælia, quisq;
Interiore poli sede receptus erat:
Nutabat curuum nimio sub pondere coelum,
Casuros poterat terra timere deos:
Protinus Alcides magno sociatus Atlante,
Orbem humeris subiit, sustinuitq; suis.
Aut quum fessus Atlas humerum mutare pararet,
Herculis interea membra tulere polum.

Ductaret quum forte boues Tyrrhinus olim,
 Qua Siculum cohibent littora longa fretum:
 Ecce uorax anus una pecus furata Charybdis,
 Coeperat abstrusis oculuisse locis.
 Amphitryoniades tumidas hanc misit in undas.
 Quas illa absorbens, ut pecus ante, rapit.
 Hinc Erycem Butæ, Siculas qui rexit habenas,
 Viribus, eximium castibus, ipse necat.
 Plutonem Pylijs, ipso oppugnante, fauentem,
 Percussit teli cuspide tergemini.
 Quod nisi Pæonijs foret ille adiutus ab herbis,
 Omnia morte premens ipse peremptus erat.
 Erginum Orchomeni mira feritate tyrannum
 Sustulit, atq; urbi libera colla dedit.
 Ad Sagarim fluuium, qui Lydia temperat arua,
 Sæuus inauditi corporis anguis erat.
 Hic homines rapiens, et agros et cuncta terebat,
 Qui tamen Herculeo robore cæsus obit.
 Iussus ad Hesperios olim dum pergeret hortos,
 Deuius à recta coeperat ire uia.
 Caucasum ingressus, uinctumq; Promethea uidit,
 Pascentemq; iecur non percuntis auem:
 Quem miserans, aquilam fixit qua cæsa sagitta est,
 Dicitur hæc astris esse relata poli.
 Pirithoum Theseus Stygias comitatus ad umbras,
 Stabat in inferno carcere uinctus adhuc.
 Id postquam Alcides didicit, per operta Laconum
 Tenaron ingressus, limina Ditis adit.

Liberat Argiden, triplici ligat inde catena
Cerberon, abstractum donat habere uiro.
Soluít & Alcesten Pelia, pro coniuge mortem
Quæ subit Admeto, uiuus ut ipse foret.
Retulit hanc illi, Stygioq; ex orbe retractam
Rursus in ærio sistere posse dedit.
Comperit infernis quum iam rediisset ab undis,
Nescio quem Thebis imperitare Lycum.
Ceperat hic solum uiolento iure, subacta
Herculis & Megara coniuge letus erat:
Deiectum regno occidit, Thebasq; tyranno
Soluít, & oppressa dempsit ab urbe iugum.
Mox furijs captus, sœua Iunone magistra,
Vxorem & natos sustulit ense suos.
Eurytus Oechalie natam promiserat illi
Rex, Iolen, stabili iungere connubio.
Fallentem Alcides, & tradere uelle negantem,
Perdidit illius cum patriaq; domum.
Inde Iolen raptam tanto dilexit amore,
Illius ut iussu quodq; subiret opus.
Senserat id coniunx, & Deianira morantem
Allicere ad sese credula posse uirum,
Acceptam à Neso uestem, pia dona marito
Coniugis immemori misit habenda sue.
Induerat missam: quæ dum uenatibus instat,
Humidus & toto corpore sudor abit,
Ipsius occulto penetrauit membra ueneno:
Quod, nisi mors potuit dura leuare nihil.

H E S I O D I

Concidit ille igitur inuliebri uictus amore,
Qui mihi inuictum liquit in orbe ferox.

F I N I S.

H E S I O D I V I T A E X

Volaterrano.

Hesiodus poëta Cumæus, puer olim unâ cū patre Dio, & matre Pychemede ex patria migrantibus, Ascræ Bœotia oppidum perductus est, cuius ipse meminit in *Ergis*. Scripsit poëmata, *Theogoniam*, *Aspida*, *Heroidum mulierum catalogum*, *Epicedium* in quendam *Batracum*, quem dicunt dilexisse: præterea *Erga* & *hemeras*. Decessit iugulatus noctu ab *Antipho* & *Ctimeno* fratribus, putantibus per errorem sororis interfectorem aggredi. Fuisse dicunt nonnulli antiquiorem *Homero*. *Porphyrus* autem, pluresq; alij, post eum annis centum, ante uidelicet primam *Olympiada* annis x x x i i. author *Suidas*. Ipse uero de se testatur, uictorem fuisse ex uersibus in tripode scriptis apud *Heliconem*. *Pausanias* dicit, eum in certamine musica fuisse repulsum, quod non didicerat unâ cum cantu cithariçare. Primus agriculturæ præcepta tradidit, ut *Plinius* Lib. x i i i i. scribit. Idem, teste *Augustino* Libro primo de *Concord.* primus fabulas scripsit. Adstipulatur & *Quintilianus* Lib. v. Fabula etsi ab *Aesopo* nomen accepit, quia uidetur primus earū author *Hesiodus*,
nomine

V I T A.

nomine tamen *Aesopi* maxime celebrantur. Idem
Lib. v i i i. *Hesiodus* raro adsurgit, magnaq; pars
 eius in nominibus occupata: est tamē utilis circa prae-
 cepta. Daturq; ei palma in illo mediocri genere. *Aspi-*
da Hesiodi *Aristophanes* grammaticus esse non
 putat: sed alterius, *Homericum Aspida* imitari uo-
 lentis. *Stesichorus* tamen ipsius esse testatur. *Argu-*
mentū eius, *Hercules* cū *Iolao* auriga suo proficiscēs
 contra *Cygnum Martis* filium, eum simul cum *Cei-*
ca eius *socero* propē iam uicerat, nisi *Mars* illi *cly-*
peum obtulisset, fabulis adnotatum. *Theogo-*
nia, deorum genealogiam & fa-
 bulas narrat.

C
ΙΟΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜ-

ΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ῥήγνους τῶν βιβλίων τοῦ

Ἡσιόδου,

τῶν ὄργων καὶ ἡμερῶν.

τῆς ἀσπίδος τοῦ Ἡρακλέους.

τῆς θεογονίας.

IOANNIS GRAMMATICI

Tzetzis expositio librorum

Hesiodi,

Operum & Dierum,

Clypei Herculis,

Generationis Deorum.

*Summa nunc demum industria ad uetustissimi atq; opti-
mi exemplaris fidem castigata, inq; lucem edita, adiecto
etiam rerum ex uerborum in hisce omnibus
memorabilium Indice.*

Cum gratia & priuilegio ad
septennium.

B A S I L E A E.

3

ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ ΤΟΥ

ΤΖΕΤΖΟ ΔΕΞΗΓΗΣΙΣ ΤῶΝ ὉΡΓΑΝΩΝ ΚΑΙ ἡΜΕΡΩΝ Τῆ
ΒΙΒΛΟΥ ΤΟΙ ἩΣΙΟΔΟΥ.

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ ΚΑΙΝΟΙ.

ΕΚ ΤῶΝ ΠΡΟΚΛΙΚῶΝ ΛΕΗΜΝΟΓΡΑΦΩΝ ῥΗΜΑΤΩΝ, ὁ πρόκλος
χρῆνεται
Ἡ ΒΙΒΛΟΣ ΕἶΧΕ ΛΙΠΕΩΝΑ ΚΑΙ ΖΑΛΙΝ.

ΚΑΙ ΜΑΚΡὰ ΜΙΚΡΟῖΣ, ΚΑΙ ΖΗΡΑΦὰΣ ΠΟΛΥΣΙΧΟΥΣ.

ΤΖΕΤΖΗΣ Δὲ ΛΙΝῶΝ ΦΙΛΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡ ΠΕΘΟΝ,

Τὸν ΠΡΟΚΛΟΝ ἈΦΕῖΣ, ΚΑΙ Τὰ ΤΟΙ ΠΡΟΚΛΟΥ ΖΗΡΑΦΕΙΝ,

ΛΕΒΡῶΣ ὈΜΩΤΕ ΚΑΙ ΣΑΦῶΣ, ΚΑΙ ΣΥΝΤΟΜΩΣ,

Τῶ ἈΣΚΡΑΪΚῆν ἡΜΕΡῶΝ ΤΑΥΤῶΝ ΒΙΒΛΟΝ

ΣΧΟΛΙΟΖΗΡΑΦῶΝ, ΕΚ ΝΟΥΣ ΚΑΤΑΡΤΕΥΣ.

ΣΤΙΧΟΙ ΙΑΜΒΙΚΟΙ ΕΠΡΟΣ ΤΟΝ

ΠΡΟΚΛΟΝ, Τὸν ΠΡῆν ΔΕΞΗΓΗΣΑΜΕΝΟΝ Τὸν ἩΣΙΟΔΟΝ, Ὁ ΛΕ

ΓΟΝΤΑ ΤὰΣ ΜΕΣΑΣ ὅν ΤΟΙ ἘΛΙΚῶΝΙ ΧΟΡΔΥΕΙΝ ΤΑῖΣ ΣΦΑΙ

ΡΑΙΣ ὅν ΝΕΙΑ ὅσαις ὕΔΗΒΕΒΗΚΥΑΣ. ΚΑΙ ΕἰΣ Τὸ

ΑὐΤὸ ὅν ΤΙΣΙ ΚΟΜΠΕΤΟΡΟΝ

ΚΑΙ ἈΣΑΦΕΙΣ.

ΑΦΕῖΣ ὦ ΠΡΟΚΛΕ Εὖ ἈΠΚΡΗΜΝΕΣ ΛΟΓΟΥΣ,
ΚΑΙ Εὖ ΣΦΑΙΡΙΚὸς ΕὖΣ ΤΡΕΧΕΙΣ ἈΝΑΔΡΟΜΟΥΣ,
Εν οἷΣ ΚΑΙ ΜΕΣΑΣ ΔΕΙΚΝΥΕΙΣ ΣΦΑΙΡΟΔΡΟΜΟΥΣ,
ΚΑΤΕΛΘΕ ΜΙΚΡΟΝ, ΚΑΙ ΤΑΠΕΙΝΑ ΜΟΙ ΖΗΡΑΦΕΙ.

Μή πως αἰ κυλίσσαι σε τῇ σφαίρας κάτω
 ῥίψωσιν εἰς γλῶ, καὶ ῥαγῆς πῦλαινα.

Ολιθὸς γὰρ σφαιρικὸς σύμπας δρόμος.

Εἰ δ' ὅθελαις ἀνθρώπε πρὸς δρᾶμῶν κάτω,
 Εὐκυνῆς τῷ σῶν, λαὸν βραχὺ σφαιρωμάτων,
 Καὶ τῷ ταπεινῶν ἡμεδ' ἀπῶν ῥημάτων,
 Τὸ ἀσκραϊκὸν βίβλον ὀκνηγυμνίων,
 Αἰνεῖ μικρὸν οὐτελῶν γεγραμμένων.

Τ Α Τ ΟΥ

ΤΑ ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΕΙΣ ΗΣΙΟΔΟΝ ΠΡΟ

λεγόμενα.

ΜΕΝ σοφὸς πρόκλος ἐπεξηγᾷ
μὲν τὴν πρῶσαν βίβλον τῇ
δ' ὄρων καὶ ἡμερῶν τοῖς ἡσίοδου,
ὅδ' ἐν γηναῖον, καὶ τὴν κείνην σο-
φίας ἀρμόδιον, ὅτε ἄξιον ἐξηγή-
σεως ἐξέδεγασατο. πρῶτα μὲν γὰρ
ἐχρὴν διαίρεσιν φάναι τῇ ποιᾷ τῇ, ἵνα τινὰ τούτων
χαρακτηρίσματα, καὶ τινὲς τούτων οἱ πειθόμενοι
ἔπειτα τὸ γένος εἰπεῖν τοῖς περικείμεναις πρὸς τὴν ἐξη-
γησιν, καὶ τινὶ συνήκμασε, καὶ πόσας βίβλους ἐξε-
πονήσατο. πού, καὶ ποίῳ τρόπῳ τὸν βίον κατέλυ-
σεν. εἶτα τὴν βίβλον τῆς τοῦ περὶ χειρὸς ἀμύλου, πρῶ-
τον μὲν ἀκριβῶς τὸν τούτου φάναι σκοπὸν. μετέ-
πειτα δὲ ἵνα τὰς μυθικὰς ἱστορίας εἰς πλάτῃ, εἶτα
καὶ ταύτας ἀλληγορεῖν, καὶ μέτρα, καὶ ταλοιπὰ
τῇ ἀναγκασιότῳ, σαφετέρῳ καὶ διδασκαλικῷ
τρόπῳ ἐπεξηγήσασθαι, ἀλλὰ μὴ λαβυρινθώδεις καὶ
ἄσαφες, καὶ χηρὸν μάλλον αὐτῷ πλεον ἐπεξηγή-
σεως, ἢ πόρ τὰ περικείμενα πρὸς ἐξηγήσιν. ὁ δὲ, ὅδ' ἐν
τούτων πεποιηκῶς, ἀπεδοκίμηται ἵνα ἀκεφάλως, ἵνα
ὅσπορ ἐξ ὑποδοχῆς καὶ ἐφόδου, καὶ ταύτης συγ-

6 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

κεχυμένης, πρὸςβάλλει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. καὶ πῃ
 μὲν ὁ καλῶς μεταωρολογεῖ καὶ συμφάξει λεκμνηγο-
 ρῶν, πῃ δὲ τοῖς λειμύσις ταυτολογῶν, ὅτι πρὸς ταῦ-
 τα ἔνδρα τριβῶν, πολὺσιχον, ἀλυσιτελὲς ἔζεπον ἡ-
 σαπὸ συγγραμμάτιον. ἀλλὰ τὰ μὲν ἡμαρτημῶνα
 τῶν σοφωτάτῳ πρόκλῳ, παρεατέον μοι. χωρητέον
 δὲ μοι πρὸς τὴν ἔξηγησιν. ὑμεῖς δὲ ἀμφοτέρως τὰς
 ἐξηγήσεις θύγντον παράλληλα ἀφιλέχθως καὶ φι-
 λαλήθως, οὗτοι πρόκλου, καὶ οὗτοι ἐμοὺς ἀετιδῶς
 ὑδικεῖνατε, ὁπότερον καθαρώτερον πρὸς τὴν ἡσιό-
 δ' ποιήσιν, ὅτι τὸ ἀληθείας * πρόγονον ἀντιβλέπε-
 σιν ἡλίον. καὶ πρὸς αὐτοῖς ὁ πόδι κρυμμένης τῆς
 λέξεως πόδι ἐθῆκε πῆρευσας. ὁ δὲ γὰρ απουδάσειον,
 ἀλλ' αὐτοχέριον ἡ μοι τὸ ἐγχείρημα. ὥσπερ ἀφ' αὐ-
 καὶ ἴσασι, οἱ τινὲς ἡμᾶς εἰς τὸν ἄδλον οὗτον σιωπῶ-
 δικσαν, λείνατε γοῦν ἀφιλέχθως, καὶ τοῖς λελπι-
 κῶν ῥημάτων δικασικώτεροι γίγνεσθε, καὶ τὰ βρέφη τῆς
 λόγων ἀκρεβῶς δοκιμάσατε, ὁπότερον ἀφ' αὐτῆς
 πατρικῆς φόβει ἐμφέρειαν, καὶ ποῖον νόμον ὅτι τῶν
 ἡσιόδ' ὁ γονῆς, ἢ ἀτελοῦ φόρηται, καὶ ἀμβλυθεῖδιον
 κύημα. καὶ κατὰ τὴν χρυσόπολιν πόαν, ἢ τὴν λυ-
 δίαν λίθον τὴν βάσανον, ὅτι πῦρ τὸ δοκιμαστικόν,
 ὥσπερ οἱ χρυσογνώμονον, καλῶς δοκιμάσατε. καὶ
 ὁ δὲ ἔντ' οὗτον τῶν ὑποθέσεως καταρκτέον μοι.

Γεῖ μὲν τῶν ποιητῶν διαίρεσεως, καὶ πρώτῳ
 μοι

μποῖ ἐπιξείργασαι μικρόν συγγραμμάτιον, αὐτοχρῆ-
στοις σωτηθῆμενον ἰάμβοις. καὶ τοῦτ' ἐμῷ δὲ ἀδελ-
φῷ ἐκπεπόνηται λίαν κάλλιστα ἑὶ φιλοτιμότητα,
ὣν τῇ τῷ λυγρῷ φρονος ὀζυγήσει. ὁμῶς καὶ πάλιν τὰ
καριώτερα τούτων ἀναληπτέον, καὶ διαβραχέων
λεκτέον μοι. ὁ δὲ λεπτομερέστερον εἰδέναι ταῦτα βε-
λόμενος, ἔντυγχανέτω αὐτοῖς, μὴ κατοκνέτω ταῦ-
τα πρὸ πάσης πυκνίδος πεικτικῆς πρῶτῃ θῆναι. καὶ
δὴ ἀκροατέον τῇ διαρίσεως.

Τῶν ποιητῶν οἱ μὲν εἰσι λυρικοί, οἱ δὲ μονωδοί, οἱ δὲ
ἰωμικοί, ἑῖς τεροι τραγικοί. ἑῖς τετρα μυσία ὀνόματα.
κατ' ὀζυρέτ) ἧ, ἑῖς οἱ ἀνωνύμῳ καλόμενοι ποιηταί.
ἑῖς γνωρίσματα μὲν εἰσι λυρικοῦ ποιητῶν, τὸ πρὸς λυ-
ραν τὰ τούτων ἀδελφῶν μέλη, ὡς τὰ πινδάρου, ἑῖς σπι-
χόρου, καὶ ἀνακρέοντος. μονωδῶν ἧ γνωρίσματα, τὸ
μονοπρῶσώπως ὑπόθεσιν ἐφηγεῖσθαι τῷ οἴανδ' ἠποτε,
οἷός ὅστις ὣν τῇ ἀλεξάνδρου λυγρῶν. ἰωμικῶν δὲ ὁ
γέλως μετὰ χορδῶν καὶ πρῶσώπων. οἷος ἀρίστοφά-
νης, εὐπολίου, φερεκράτους. τραγικῶν δὲ ποιητῶν γνω-
ρίσματα, οἰκτοί, καὶ συμφοραί. οἷός ὅστις ἀισχύ-
λου, σοφοκλῆς, θυριπίδης. ποιηταὶ δὲ ἀνωνύ-
μως ἐπεῖναι κατ' ὀζυρὶ καλοῦνται, οὕσπερ χα-
ρακτηρίζει ταῦτα τὰ τέσσαρα. μέτρον ἠρωϊκόν,
μῦθος ἀλληγορικὸς, ἰσορεία, ἥτοι παλαιὰ ἀφήγη-
σις, καὶ ποικίλεις. ἥτοι ἠρωϊκὴ, καὶ ἀξιοματικὴ,

Β ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

καὶ τοῖς ἡρώϊκῳ μέτρῳ ἀρμόζουσα, ἀλλὰ μὴ κατὰ
 τριμυλὴν καὶ χθαμαλήν. μάλλον δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων
 τόπων, ὁ ἀληθινὸς μῦθος τὸ κυριώτατόν ἐστι τῶν
 ποιητῶν χαρακτηρισμα. γέγονασι δὲ τόπων τῶν ποιε-
 τῶν, ἀνδρῶν ὀνομαστοὶ τέσσαρες. ὁμηροῦ ὁ πολὺς,
 ἀντίμαχος ὁ κολοφώνιος, πανύασις, πείσανδρος ὁ
 καμειρὺς, καὶ ὁ ἀσκραῖος ὅστις ἡσιόδου, ὅπου ἐπε-
 ξηγεῖσθαι τὴν βίβλον ἐπεβαλόμεθα.

Οὗτος δὲ ὁ ἡσιόδου συὲ ἀδελφῷ πέρσῃ, πᾶσι
 ἐγγόνει διὸς ἐπικυμῶντος. κατ'ὠκεῖον δὲ ἐν τῇ λυ-
 μν. αὐτὴ ἡ κύμη, ποδὶ τῷ μυτιλῆνι ὅστις. καλεῖ-
 ται δὲ νῦν φεικωνίς. ἡ δὲ ἐτέρᾳ κύμη, ὅθεν ἡ αἰό-
 λος καὶ ἡ σιδύλλα τῆς ἰταλίας, κυμαίων ἀιολέων
 πονήτων ἀνθρώπων. οἱ δὲ τὸ ἀποροῦν καὶ τὰ χρεῖα
 τῷ ἑαυτῶν πατρίδ' αὐτῷ φυγόντες, μετανα-
 στεύουσι ποδὶ τῷ ἀσκραίῳ, χωρίῳ τῶν βιωτῶν, δ' υσ-
 χείμδρον τέ καὶ κακοθέριον, ποδὶ δὲ αὖτ' ἄλλοι πρόπο-
 δας κειμῶν τὸ ὄρεος τὸ ἐλικῶνος. κακεῖ κατοικοῦ-
 σι. τοιαύτη δὲ τῶν ἀνθρώπων πονία συμικυμῶν,
 συνέβαινε τὸν ἡσιόδου γῶγον, ἀφ' ὧν ἐν τοῖς ἐλικῶνι
 ποιμαίνει. φασὶ δὲ, ὡς ἐννέα τινὲς ἐλθῶσαι μῦσαι
 γυναικῶν, καὶ δρεψάμεναι κλῶνας δ' ἀφ' ἧς ἐλι-
 κωνίτιδος, αὐτοῖς ἐπισίτισαν. καὶ ὅτω σοφίας ἐπὶ
 πικτικῆς ἐπεμφορέτο. ἀλλὰ μέχρι μὲν τούτου, ἀλη-
 θῆ τε καὶ ἀτρέκιστα, ὅτι πᾶσι ὁ ἡσιόδου πονήτων
 ἀνθρώπων

ἀνθρώπων, διὰ τὴν πυκνότην, ὥς ποδὶ τὸν ἐλικῶ
 ναζήσαντι. τὰ δὲ ἐν τούτῳ μεμνηγόρη, καὶ ἄλλα
 γοεικώτορα λείπεται. καὶ γὰρ ἐν τῷ ποιμαίνειν
 ποδὶ τὸν ἐλικῶνα, καθύδ' ἡσας ὁ ἡσίοδ' ὅναρ εἰ-
 δ' ἐν, ἐννέα γυνᾶς δ' αἰφνας αὐτῷ ψωμιζούσας.
 ἐδήλου γὰρ πάντως τὸ ὄναρ, ὡς πικρίας καὶ πό-
 του μετεχκῶς τῆς παιδ' οὐσεως, αἰθαλῇ γυμνήσει
 ποιήματα. ταῦτα τίνυν ἡσίοδ' ὅτι ἐν ὅψι ὀνείρων
 τεθιαμενίῳ καὶ διυπνιῶν, καὶ τὸ ποιμαίνειν ἄ-
 φεις, καὶ πόνοις ἐκδύς ἑαυτὸν καὶ μαθήματα, τὴν
 τῶν ὀνείρων ἐπίλυσιν ἔξεπδράσεν. ἢ ποδὶ τὸν ἐλικῶ
 να ποιμαίνων ἐξηγοῦν, καὶ ἄγρυπνος ὢν, σιώντες
 τε πρὸς ἑαυτὸν γεγονώς, καὶ πρεπόντα νοῦν ἐχη-
 κώς, ἀρετὴ δ' ἀσκήσας μὲν τὸ θυτελές, καὶ ποιμαίνον,
 καὶ σκληρόδιον. καὶ πρὸς δ' ἀμὼν τῇ παιδ' οὐσει,
 καὶ πόνοις πρὸς καρτέρησας, μεγάλῳ καρποῦται
 τὴν οὐκλειαν. καὶ βίβλους τσαύτας ἔξεπον ἡσα-
 το, ἃς ἐγὼ μεσῶν τε καὶ γνώσεως ἐπίσταμαι ψάμ-
 σμα. ὁ δ' αἰφνης λάλου ἐλικωνίτιδας, ἐλιστομελίας
 ἀπανταχῶ, καὶ θαλλούσας, καὶ κερυπλούσας, τὸν
 πρὶν μὲν οἰκτρόδιον καὶ ἀφανῆ νομέων ποιμνίων.
 νῦν δὲ ἡμίθεον, χρηματίσαντα δι' ἀρετῆς καὶ παι-
 δ' οὐσεως. ὡς πόρ καὶ ὁ σωφρονίσκου σωκράτης ὁ λι-
 δοφόδ' ὅτι, καὶ ὁ ἰχθυοπώλης δ' αμώδης, καὶ ὁ ἐλ τυμ-
 πανιστρίας αἰχμῆς, σίμων τε ὁ σκυτεὺς, καὶ ὁ λα-

χαλκὺς θυριπιδῆς. ἐπὶ καὶ ὁ σκύθης ἀνὰ χαρσὶς. καὶ
 ἄμφω τὸ δούλω, ἀλωπος, καὶ ἐπίκτυτθ. Ἐὶ ὁ σὺ
 ρος ῥήτωρ λακιανός, ὁ λιθοφόρος τε καὶ ἡμίδ' ἔλθθ, Ἐ
 λοιποί. ὡς πρὸ Ἐ παρ' ἡμῖν ὁ χρυσογνώμων ἐκείνος σὺ
 τήριχος. Ἐ ὁ νῦν πῶδε ἴδθ ῥ' ἡ νικημένης οἶνοπράτης
 ἀρχιερέως, ὅς ὁ νῦν ἐθέλει τῶι πυθεῶνθ' ὁ ζήσανθ',
 ἀλλ' ἐπὶ τὸν οἶνον μιγνύει, Ἐ μεταβάλλει αὐτὸν ἄμφω
 ρεῖς. ῥῆθθν τοι μή τις τῶν νέων νωχελῆς καὶ ῥάθυμος,
 Ἐ ἀμβλὺς πῶδε λόγους τελείτω, καὶ μονονυχὶ καθύ
 δ' ἐτω τοῖς πῶδε τὸν ἡσίοδον ὁδὸν ἡ πατημένηθ' μὲν
 θοῖς, καὶ παρ' αὐτὸν ἐπελθεῖν δ' ἀφνηφορῶσας τινὰς
 παρθγῆς καραδοκῶν ψωμιζῶσας τὰς δ' ἀφνας, καὶ
 δεδωκεμένας ἀκαερίως σοφίξειν. ἀλλὰ τῇ ἀλλογο
 ρία ταύτῃ πρὸς ἑχθρῶν, καὶ πόνοις πρὸς κείμηνθ, Ἐ
 πάντας τούτους αὐτὸν πρὸς κείμηνθ ἔχωρ ὡς πρὸς πρὸς
 δ' εἶγμα, αὐτὸς αὐτοδρόως ἀντεχέσθω τῶν λόγων, καὶ
 μόχθῳ αὐτὸς θησαυρὸς ῥ' ἡ σοφίας λαμβάνων, ταμιδὺς
 τῶν δὲ τὸ πρὸς ἑλπίου. παρθγῆς δὲ δ' ἀφνηφορῶσας
 καὶ σοφίζῶσας ἀκαερίως, μηδὲ ἐλπιζέτω. Ἰὰ μ
 γὰρ καὶ παρὰ τινὰς νῦν παρθγῆς καὶ δ' ἀφνηφόρος
 ἀφίγονται, γυμνῶσιν πάντων, ἀλλ' ὁ σοφίσουσιν.
 ῥῆθθν τι πάντες νέοι πονῆτε, καθεκάπθ' ἡσίοδ' Ἐ, καὶ
 δρῆψαδε μεσῶν, ὡς ἐκείνθ, καὶ δ' ἀφνας ἀμαράν
 τες ἐλικωνίπιδας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ μυθοπλα
 σούμενα πῶδε τῆς τῆς ἡσίοδου δ' ἀφνηφαγίας, καὶ
 ἀγωγῆς

ἀγωγῆς ἐκείνῃ, καὶ τῇ παιδ' οὐσίας. σὺν κηρυκῶναι
 δ' αὐτὸν οἱ μὲν ὁμῆρῳ φασὶν, οἱ δὲ καὶ ὁμῆρῳ πτο-
 γμύστερον εἶναι δι' ἰσχυρίζονται. καὶ οἱ μὲν πτογμύ-
 στερον εἶναι ὅσον ὁμῆρῳ διιχυρίζονται, ὃν ἀρχαῖς εἰ-
 νάε φασι τῇ ἀρξίππου ἀρχῆς. ὁμῆρῳ δὲ ὃν τῷ τέ-
 λει. ὁ δ' ἀρξίππου οὗτος, ὃς ὡς ἀκάστου, ἀρξας
 ἀθλῶαίωρ ἔτελε. οἱ δὲ συγχρόνους αὐτοῦ εἶναι λεγον-
 τόν, ὡς τῇ τελευτῇ τῷ ἀμῶιδ' ἀμαντῷ τῷ βασι-
 λέως θυβοίᾳς, φασὶν αὐτοῦ ἀγωνίσασθαι, καὶ νῦν κη-
 ρύσαι ἡσίοδον, ἀγωνοθετουῦντα καὶ κρίνοντα τὰ
 μέτρα πανίδου τῷ βασιλέως, τῷ ἀδελφῷ ἀμῶιδ' ἀ-
 μαντῷ, τῷ τῷ ὡς ἀμῶιδ' ἀμαντῷ, γανύκτορος
 τε τῷ λοιπῶν. ὅς κηρυκῶναι γὰρ αὐτοῦς πολλὰ πρὸς
 ἀλλήλους δι' ἐπῶν αὐτοχρῆδίων, καὶ ἀποκρίνασθαι.
 καὶ πᾶσι τὸν ὁμῆρῳ τὰ πρωτεῖα λαμβάνειν. τέ-
 λει τῷ βασιλέως πανίδου εἰπόντων αὐτοῖς, τὰ
 κάλλιστα τῶν ἐαυτῶν ἐπῶν ἀναλεξαμένοις εἰπεῖν,
 ὁμῆρῳ μὲν ἀρχεῖν λέγειν ὅσον τὸ χεῖρον, ἀπὸ πολ-
 λῶν ἐπῶν ἀρξάμεντα ὅτι οὗτοι.

Ἀσπίς ἄρ' ἀσπίδ' ὀρέσθαι, κέρυς κέρυϊ, ἀνέρα δ' ἀνῆρ.
 Ψαῦρον δ' ἱππόκρομοι κέρυθιν λαμπροῖσι φάλοις
 ἐδύοντων, ὡς πυκνοὶ ἐφίεσσαν ἀλλήλοισι.

Καὶ πόραι τῶν τούτων. ἡσίοδος δὲ, τῷ πυλῆϊ ἀ-
 δῶν ἀτλαγμυνάων ὑπὸ τελλομυνάων ἀπέρχεται, τῷ
 ὁμοίως ὁμῆρῳ πτογμύσῃ, μέχρι πολλῷ τῶν ἐπῶν. καὶ
 πάλιν

12 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

πάλιν ὑδὶ τέτοις οἱ πρῶτοι πάντες τ' ἐλλογίμων
 στρατῶν, τ' ὁμηροῦ ἐσεφάνων. ὁ δὲ πανίδης ἐκείνου
 καὶ τὸν ἡσιόδου, ὡς εἰρήνῳ ἐγὼ γεωργίαν διδ'άσκον-
 τα, καὶ ἔκαθ' ἄπορ' ὁμηρῶ πολέμους καὶ σφαγία.
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν εἰσὶ ληρήματα τῶν νεωτέρων, καὶ
 πλάσεις τ' πρὸς ἀλλήλους δρωτικμάτων, ἐπὶ τῶν δ' ὁ-
 μήρων παρεκβεβλημένων ἐπ' αὐτῶν, καὶ ὑπ' ἐκείνους δ' ἦθ' ἐν
 εἰρημνύων. ὁμηρῶ γὰρ ὁ χρυσούς, ὡς ἐγ' ὦμαι, μάλ-
 λον δὲ ἀκριβεστάτως ἐπίσταμαι, πολὺ τε παλαιότε-
 ρῶ ἡσιόδου ὑπερῆκε, καὶ εἰ πρὸς αὐτῷ θρυλουμένους
 ἐκείνους θεῶς δρῖν ἐσήσατο λόγων. καὶ κατὰ τοῦτον αὖ-
 τὰ πρῶτα καὶ αὐτῷ σεφάνους ἠνέγκατο. ἀλλ' ἴσως ὁ
 ἑτορῶ ὁμηρῶ ἢ τοῦ ἡσιόδου ἰσχύοντο, ὁ τοῦ δι-
 φορείωντο πᾶσι ὁ φωκίδης, ὁ καὶ τούτω τῷ δρῖν ἐν
 σάμῳ. καὶ τὰ ἔπειτα τοῦ θεῶ ἐκείνου ἀνδρὸς τῆς ὁ-
 μωνυμίας πεπλανημένοι, λέγειν τοῦτον ἐπλάσαντο. ὁ-
 μηροὶ γὰρ πολλοὶ γέγονασιν ἑτοροὶ, ζήλω τ' παλαιῷ
 τῷ τούτου κληῖσι λαμβάνοντο. καὶ γὰρ καὶ τοῦ
 φωκίδους ὁμήρου τούτου ἑτορῶ ὑπερῆκε νεωτέρῶ ὁ-
 μηρῶ, ὁ τῷ διφροῦ ἀλφειοῦ ποιήσας. ἢ δὲ ἑτορῶ πᾶσι
 ἀνδρομάχου, τοῦ γῆνι ἐνζάντι. τὸν παλαιὸν δὲ
 ὁμηροῦ, διονύσιον ὁ κυκλογράφος φησὶν, ἐπ' ἀμ-
 φότερον ὑπερῆκε τῶν θεαϊκῶν στρατειῶν, καὶ τῆς
 ἱλίου ἀλώσεως. ἐκ τούτου γοῦν λογίζομαι, τοῦτον τοῦ
 ἡσιόδου εἶναι τετραησίου ἐπὶ τῶν περὶ γῆνι ἐστῶν, ἀρίστο-
 τέλους

πέλκεις γὰρ ἢ ὁ φιλόσοφος, μάλλον δὲ οἶμαι ὁ αὖτὸς πρὸς
 πλους σιωπᾶσθαι ἐν τῇ ὀρχομενίῳ πολιτείᾳ, ἐκείνῳ
 χορὸν τὸν μελοποιὸν εἶναι φησι ἡμῶν ἡσίοδον, ἐκ τῆς
 λιτῆς αὐτοῦ γνηθῆντα τῷ ἀμφιφάνει, καὶ γὰρ
 οὐκ ἐστὶν ἀδελφῆς, θυγατρὸς δὲ φησέως. ὁ δὲ σπεί-
 χορ ἐστὶν σύγχρονος τῷ περὶ ἀγῶνα τῷ φιλοσό-
 φῳ, καὶ τῷ ἀκραγαντίνῳ φαλάειδι. οἱ δὲ, ὁμήρου
 ὑπέριχον ὡς ἔστιν. καθὰ φησι καὶ ἡρίδου. ἀλλὰ
 καὶ αὖτὸς χρόνος εἰπόντες, ἐν οἷς ἔφασαν ἡκμακύναι
 ἡσίοδον, εἰπωμεν καὶ πόσας βίβλους ἐξεπονήσατο.
 βίβλους μὲν ἑπταεκάδεκα σιωπᾶσθαι. ὁμηροῦ
 δὲ ὁ παλαιὸς ἐγὼ. τελεσθῆναι δὲ ὁ ῥηθεὶς ἐστὶν ἡσίοδος
 ἐν λοκρίδι, τριπυτρώπως. μετὰ τὴν νίκην τῷ αὐ-
 τῷ νενικηκύναι φασὶν ὑπὸ τελεσθῆναι ἀμφιδάμαν-
 τος, εἰς δελφούς ἐπορεύθη, καὶ ἐδόθη αὐτῷ οὐτο-
 σὶ ὁ χρησμός.

Ολβίος ἐστὶν ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
 ἡσίοδος μῦθοι τετιμῆναι ἀθανάτοισι.

Τὸ δὲ καὶ καλεῖται ἔσθαι, ὅσον ὑδικίδναται ἡώς.

Ἀλλὰ διὸς πεφύλαξο νημεῖς κάλλιστον ἄλσος.

Καὶ γὰρ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

Ὁ δὲ τὴν ἐν πελοποννήσῳ νημεῖαν φυγὼν, ἐν οἷ-
 σιν τῷ λοκρίδι ὑπὸ ἀμφιφάνει ἐγανύκτορ
 τῇ φησέως παίδων ἀναεῖται, καὶ ῥίπτεται εἰς
 τὴν θάλασσαν, ὡς φθέραις τῇ ἀδελφῇ ἐκένων λιτῆ
 μνήμῃ.

μυλίνω, ὃς ἦς ἐγγυμνήθης σποῖχος. ἐκαλεῖτο δὲ ἡ οἰνός, διὸς νεμείσ ιδρόν. μετὰ δὲ τρίτῳ ἡμέραν, ὑπὸ τῷ δελφίνω πρὸς τὸν ἀγριαλὸν ὃς ἔχθη τὸ σῶμα, μεταξὺ λοκρίδ' ὅ και ὀυβοίας. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν λοκροί, ἐν νεμέα τῇ οἰνός. οἱ δὲ φονεῖς τούτου νηὸς ὑπὸ βάντου, ἐπειρῶν το φυγεῖν. χειμῶν ὅ δὲ διεφθάρησαν. ὀρχομυλίοι δὲ ὕστερον κατὰ χρῆσμον ἐνεγκόντες τὰ ἡσιόδου ὅσα, θάπτουσι ἐν μεσητῇ ἀγορᾷ, καὶ ἐπέγραψαν τὰδε.

Ἀσκη μὲν πατρίς πολυλήϊ ὅ, ἀλλὰ θανόντ' ὅ.

Ὅσκι πληξίππο, γῆς μιν ὕψος κατέχει

ἡσιόδου, τοῖ πλείστον ἐν ἀνθρώποις κλέε ὅξιν,

Ἀνδρῶν λεινομυλίων, ἐν βασιάνοις σοφίης.

Επέγραψε δὲ καὶ πίνδαρος ὅ.

Χαῖρε δ' ἰς κῆρας, καὶ δ' ἰς τάφῳ ἀντιβολήσας,

ἡσιόδ' ἀνθρώποις μέτρον ἔχων σοφίης.

Ἀλλ' ἐπεὶ ἤ τὰ πόδι τ' πικτ' ἅπαντα κατελέξαμεν, φέρε λοιπὸν ὅ τῇ ὑπὸ γραφῆς τ' βιβλίου ἀψώμεθα.

ἡσιόδ' ὅ γὰρ ὅ ἡμέραι τὸ βιβλίον ὑπὸ γέγραπ', ἡδὲ διδασκαλία γεωργίας ὅ ἡμερῶν, καθ' ἃς δ' εἰ τόδε ὅ τόδε ποιῆν. Οὕτω ὅ ὑπὸ γέγραπ' ὅ πρὸς ἀντιδιαστολῇ τῷ ἐτόρῳ αὐτοῖ πρηντεκαίδεκα βιβλίων· ἀσπίδος, θεογονίας, ἥρωογονίας, γυναικῶν καὶ ἰαλός, ὅ λοιπῶν ἀπασῶν. ἐστὶ ὅ πρὸς ἀντιδιαστολῇ τῷ τ' μεγάλῳ ὀρφείῳ ὀργῶν καὶ ἡμερῶν. ὅν ὀργῶν ὀρφείῳ

ὀρφείως, ἥτοι τὸ πόδι γεωργίας, ὅπως ὅτιν ἡ ἀρχή.
 Εἰ δὲ γεωπονίας σε φιλομυρότου ἡμερος αἰρεῖ,
 Καί τ' ὑπὸ χρυσείης γῆρας ἐντιύειαι ὄργα
 Ταῖαν ὑπὸ ζείδωρον ἄγων δύναμπος ἄροτρον,
 Ἡ γυροῖς ἐνὶ κλήμα μεθυμναῖς λελίσσαι
 Κατθεμνάει, καὶ λαρόν ὁπώρας εἰδ' ἀρ' ἐλεῖσαι,
 Ἰμείρη σκαπάνη τε λαχλῶσαι ἄμβροτον αἶαν.
 Αὐτίκα δ' ἡ τοι πᾶσαν ἐπητυμίνην καταλέξω,
 Ὅπως αὖ πανδία σε λῶν πεπύθοιτο.

Ὀμπνιά σοι δ' ἡμῆτρο, ἀερσινόοιο τε βᾶκχον,
 Δῶρ ἀναπεμπέμεναι, ἃ ὑπὲρ τανὸν ὄλβον ὁπάζειν.

Καὶ τῇ μὲν ὄργων ὀρφείως, ὅπως ὅτιν ἡ ἀρχή. αἰ δὲ
 ἡμέραι, ἥτοι αἰ ἐφ' ἡμερίδες αὐτῶν, ἀρχονται ὅπως.
 Πάντ' ἐδάκρυ μισαῖς θεόδραδε, εἰ δ' ἐσ' ἀνώγει
 Θυμὸς ἐπωνυμίας μοῖραν μῶνς ἤτ' μοῖραν ἀκῶσαι
 Ρεῖά τοι δ' ἐξέρω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Οἷον τάξιμ' ἔχοντα κυρεῖ, μάλα γὰρ χέρος ὅτιν
 Ἰδ' ἔμεναι, ὥς αὐτὴ πᾶσιν κλέθ' αὐτυγι μῶος.

Δια ταῦτα πάντα τὸ βιβλίον ὑδηγέγραπ', ἡσίο-
 δ' ὄργα ἃ ἡμέραι. ἔγραψε δὲ τὸ πρὸν βιβλίον δ' ἡσίο-
 υδος, πρὸς πέρσω τ' ἀδελφόν, πρᾶντισιν ὑθικλῶ ἃ
 οἰκονομικῶν πρὶέχον παντοίαν. ἃ πρὸς πέρσω πρὸς
 ὄργα, ἃ γεωργίας διδάσκαλίαν, πρὸς ἐλ' ἡ καίρων,
 εἰς δ' εἰ τὰς ἐργασίας ποιῶσαι, καὶ ἡμέρας σε λῶνς
 ὑποδλεικνύειν, τίνας τε αὐτῇ ἀκφράδες, καὶ τίνας
 ἐνήσμοι.

ὁν ἡσίομοι. μετὰ γὰρ τὴν τελουτὴν τῇ γενέσῃ, τὴν
 ἑαυτῇ πειρασίαν ἡσίοδ' ὁ καὶ πείρους δαίλωντο.
 καὶ ἡσίοδ' ὁ μὲν σωφρόνως, πείρους δ' ἄσώτως,
 καὶ ἀργὸν βίον διαβιόντες, τὴν τε ἰδίαν οὐσίαν ἀνέ-
 λωσε, καὶ τῇ ἡσίοδου πινὰ ὑφαίρου μὲν ὁ, καὶ αὖτε
 δικαστὴς ἐξηγούμην ὁ, ταῖς δίκαις κατέτριβε τὸν
 ἡσίοδου. ὅθεν ὅπως τ' ἀργὸν βίον, καὶ τὸ ἄσώτου δια-
 γωνῆς αὐτὸν ἀκτρέπων, δια τὸ παρόντος βιβλίου
 πρὸς γεωργίαν προτρέπεται.

Εἰ δ' ἐπὶς ἀκροίῃ, διατὶ τῇ ἡμερῶν τὰ ὄργα προ-
 τίθεικε, σὺ μὲν τὰς ὑποψύχας τῇ πολλῶν παρόν-
 λύσεις. εἰπέ ὅ, ὅτι κακῶς τὰ ὄργα προσέταξεν. ἄσώ-
 τως γὰρ καὶ ἀργῶς βιῶντα τὸν ἀδελφόν, εἰς πρῶ-
 τα προτρέψει πρὸς τὸ ὀργάζεσθαι, καὶ πρὸς ὄργων
 ἐπεῖν, εἴτα καὶ πρὸς τῇ ἡμερῶν, ὅν αἱς χρὴ τὸ καθε-
 καστοῦ τῇ ὄργων ὀργάζεσθαι. ἄλογον γὰρ ὡς, ὄργα-
 σιῶν ἡμέρας ὑποδείκνυειν, πρὸς τὸν μὴ καταπειθῆ
 πρὸς ὄργα γινόμενον.

Μοῦσαι πειρίκην.) Ἰστέον ὅτι ἀρίσταρχος
 καὶ ἑτέροι, ὁβελίζουσι τὸ προοίμιον. καὶ πρα-
 ξιφάνης ὁ μαθητὴς θεοφράστου, λέγων ἀπροιμίας
 βιβλίου ἐντυχεῖν, ἀρχομνίῳ ἐντὸς ὅθεν, ἐκ ἅρα μῦθον
 ἐκὼν ὀρίδω γένος.

Μῦσαι.) Πρὸς τὸ μῦθον τὸ ζητῶν. αἱ πάντα ζητῶσαι
 καὶ ἀνδρείσκειν τῇ ἑαυτῇ ἀγχινοίᾳ. ἢ αἱ παρὰ
 πᾶσι.

πάντων ζητῶμεθα. αὐταὶ γάρ εἰσι αἱ γνώσεις. καὶ
αἱ μαλᾶσαι καὶ ἐκτρέφεσθαι τοῖς παιδ' δύμασι. ἐπεὶ
δὲ τις ἤρω ἀκρωῖν, τίν' ὅ γ' ἔνεκα φασὶν ἔνεα τὰς
μῦσας εἶναι, καὶ ὅ πλείονας ἢ ἐλάσσονας, φερέας οἷον
ἡμῖν πρῶτον ἴδω ὑπ' αὐτῶν μεθ' αἱ. εἴτα δ' εἴδομεν, καὶ
δὲ ἔνεα μῦσας εἶναι. μετὰ δὲ τὰς τούτων μυθικὰς ἰστο-
ρίας, ἰχνῶς καὶ σαφεστάτως, καὶ λεπτοτάτως ἀλλο-
γοῦμεν, τίς τε ὁ ζεύς, καὶ μῦσαι, καὶ Περσία, καὶ
ἑλικῶν. καὶ ὑπ' αὐτῶν μεθ' αἱ. εἴτα, τίν' ὅ γ' ἔνεκα ἐν
τῇ θιογονίᾳ ὅς ἐστιν ἑλικῶν τὰς μῦσας καλεῖ, ἀπὸ δὲ τῇ
Περσίας ἐνταῦθα. ἔνεα εἰσὶν αἱ μῦσαι, ὡς ἴδωμεν, καὶ
ὅτι τρεῖς ἀγῶνες καὶ σφαιρὸς ὁ γ' αὐτῶν ὅστις ἀριθμὸς. τοῖς
αὐτὰ δὲ καὶ αἱ γνώσεις, διότι ὁ ἔνεα, πολλάκις πολ-
λά ὅστις. ὁ τρία γ' ἀριθμὸς, ἀρχὴ πλήθους. ὁ δὲ ἔνεα,
γ' γ', ἡμεῖς πολλάκις πολλά. καὶ γνώσις δὲ μυρία εἰσὶ.
ἄλλως τε ὅς ἐστιν ἔνεα μόνον εἰσὶν αἱ μυθικαὶ λεγόμε-
ναι μοῦσαι, καθὼς σὺ τε καὶ ἑτοῖοι ἴδωμεν δοξάζετε.
ἀλλ' οὐ μὴν καὶ ὁ καλῶν, τρεῖς φασὶν εἶναι θυ-
γατέρας ἀπόλλωνος, ἑκτοῦ, ἀρμονίαν, βαρυ-
θερμίδαν. ἀπὸ δὲ ἐν τῇ πέμπτῃ τῇ ἀσπιδί, δὲ
λέγει, διὸς τοῦ αἰθέρος, καὶ Περσίας νύμφης ἀρχὴν,
μελέτιαν, θελξινόαν, καὶ ἀοιδίαν. τινὲς δὲ πάντες αὐ-
τὰς εἶναι φασί, καὶ ὀνόματα ἔχειν τῇ πέντε αἰδῇ-
σεως. ἐπίχαρμος δὲ ἐν τῇ ἥδης γάμος, ἐπὶ ἀλγῶν,
θυγατέρας Πέρσεως καὶ Πηληϊάδ' ὅς ἐστιν νύμφης νειλῶν,
6 τριτάτην,

τριτώλιω, ἄσωπουῦ, ἐπῆαπόλιω, ἀχελωΐδια, πιπὸ-
 πλουι, καὶ ῥοδίαν. πρῶτὰ δὲ ἡσιόδῳ ἐν θεογονίᾳ ἐννέα
 λέγονται εἶναι· κλειῶ, θάλεια, ὕτορπη, τὸρψιχόρη,
 ὄρατῶ, πολύμνια, μελπομένη, οὐράνια, καὶ καλλιό-
 πη. καὶ αἱ μὲν τρεῖς, εὖρον αὖτ' μουσικοὺς τρεῖς τό-
 νος· τὸν ἀδρόν, μέσον, καὶ ἰσχρόν. τὰς τρεῖς πθο-
 σιδίας· ὄξειαν, βαρεῖαν, πόδιασωμένην. αὖτ' τρεῖς
 χρόνους· ἐνεσῶτα, παρεληλυθότα, καὶ μέλλοντα.
 καὶ τὰ τρία πρόσωπα· πρῶτον, διδύτορον, τρί-
 τον. καὶ αὖτ' τρεῖς ἀριθμοὺς, καὶ τὸ τρίγωνον τῷ
 ἁσδρόν, καὶ περὶ αὐτὰ, ὅσα ὑπὸ τὰ τρία ἀνα-
 γωνται. αἱ δὲ τέσσαρες, τὰς τέσσαρας διαλέκτους·
 ἰάδα, ἀτθίδα, δωρίδα, αἰολίδα, καὶ πολλὰ τῶν
 ὑπὸ τὰ τέσσαρα. αἱ πέντε, εὖρον τὰς πέντε αἰ-
 δήσεις, καὶ ὅμοια. αἱ δ' ἐπεὶ ἐπῆα, τὴν ἐπῆα χορδὴν
 λύραν, καὶ τὰς ἐπῆα ζῶνας, καὶ αὖτ' ἐπῆα ἄεζας,
 καὶ τὰ ἐπῆα πρὸς τούτοις φωνήεντα, καὶ ἑτοῖρα
 τοιαῦτά τινα. αἱ δ' ἐννέα εὖρον, κλειῶ ἰσορείαν,
 θάλεια φυπυργίαν, ὕτορπη αὐλούς, μελπο-
 μένη ὠδίαν, τὸρψιχόρη χορείαν, ὄρατῶ γαμικὰ
 καὶ ὄρχησιν, πολύμνια γεωργίαν, οὐράνια ἀστρο-
 λογίαν, καλλιόπη ποίησιν. ὅθ' ἐν καὶ διὰ τὰς ποι-
 αύτας εὐρέσεις, θεὰς αὐτὰς ἐμυθόβουσαντο. καὶ μέ-
 αας ἀπὸ τῆς γνώσεως μούσης ἐκάλειςαν. καὶ ναῦ
 δὲ πᾶς ἀνὴρ καὶ πᾶσα γυνὴ, ζήτητηοὶ πινῶν καὶ
 ἐφδύρε-

ἐφδύρετιχοί, μουσικοὶ καὶ μῦσαι λεχθήσονται· ὅσ-
 πόρ καὶ πᾶς τέχνης μουσικῆς ὠπόμελόν μενθ· καὶ
 γὰρ ὅρ' αὐτοῖσιν ἐκείνῳ διονύσῳ ὁσίριδι σινεί-
 ποντο τὴν γεωργίαν διδάσκοντι, αὐλητρίδ' αὖ-
 τήν τε μουσικὴν ἀδόνσαι, ἅς πόρ μούσας ἐκάλεσαν.
 τινὲς δὲ ἑτοῖροι ταύτας τὰς ἑννέα φασὶ πρῶτας μῦ-
 σας γεγονέναι· καλλιχόρῳ, ἐλίκῳ, θυνίκῳ, θελ-
 ξινόῳ, τερψιχόρῳ, θυτόρπῳ, θυκελαδῳ, δῖ-
 αν, ἑνόπῳ· ἀγνοοῦντο, ὡς εἴκοιεν, ὅπόρ τανῶν
 μοι ἐρρέθη· ὅτι πᾶς ἐφδύρετικὸς τέχνης τινὲς, ὁ-
 μοίως δὲ καὶ πᾶσα γυνή, μουσικοὶ καὶ μούσαι κα-
 λουῦνται· ὅθεν οὐ μόναι ἅς οὕτω φασίην, ἀλλὰ καὶ
 μυθεῖαι ἑτέρας εὐρεθήσονται· καὶ τινὲς μὲν ἅς πᾶ-
 σας ἔφασκεν μούσας, παρδόνους εἶναι φασί· τινὲς
 δὲ τὰς λοιπὰς μόναι, χωρὶς τῶν παρ' ἡσιόδῳ ἑννέων.
 τούτων γὰρ ἑλαιοῦς μὲν καὶ μάγνητ', ἰάλεμεθ
 καὶ ὑμνίαμεθ· θυτόρπης δὲ καὶ ἀστυμόν', ῥῆ-
 σθ, ἢ κατὰ τινὰς τερψιχόρης· ἀπόλλων' δὲ
 τοῦ κάρβαντ' καὶ θαλείας, παλαίφατ', ὀφ-
 ρανίας καὶ ἀπόλλων', ἢ πέρου γηγμοῦς, λῖνθ·
 μελπομένης δὲ, ἢ κατὰ τινὰς τερψιχόρης καὶ ἀχε-
 λῶου, σειρῶν· τερψιχόρης δὲ, ἢ μελπομένης καὶ
 λίνου τοῦ ἀπόλλων', ἢ κατὰ τινὰς λαφρου, μίλ-
 πθ· ὄρα τοῦς δὲ καὶ αἰθλίου τοῦ ἑνδ' υμίων', ἢ
 αὐλάμων', θάμυρις· πολυμνείας δὲ καὶ κελῶν,

εἶτε χειμάρρου τοῦ ἀρεῖου, τριπλόλημ. καλλιό-
 πης δὲ καὶ οἰάχρου, ὀρφούς. ἀλλὰ τί μακρηγορεῖν
 ἀναγκαίως ἡμᾶς ἀναγκάζεις; καὶ τὰς ἀκθὰς τῶν νεω-
 θολοῦν, ἀπόρραντολογία ἐκαίαν, καὶ μεσῶν κατὰ
 λόγον γράφοντας, καθάπερ εἰ μὴ τζιτζις ἐτύγχα-
 νοι, οἰκονομίαν εἰδώς, καὶ σαφιλύφαν ἀσπαζόμενος,
 καὶ χέζων πλείστα γράφειν ἐκείναι, βραχέσι συγ-
 γράμμασιν, ἀλλ' οὐ βραχέα καὶ φαῦλα ποδινυνομέ-
 νοις ἐκφέρειν καὶ μακροτάτοις ῥήμασι· καθάπερ πε-
 ρὲς οἰκματίαι, καὶ λεραύγασσι. ἀλλ' ἰδοὺ σοι πεσόμε-
 θαι ὀξυμαρτήκα, καὶ τὸν λόγον τοῖς λήροις μεσῶν
 καταλόγοις, ἐκτίτευχα. νῦν δὲ ὥσπερ * νῶν ἐμιλ-
 λοι βραχυλογήματι τζιτζικῶν, τὰ ποδὶ τῶν ψιδυδ-
 νύμων τούτων μεσῶν, καὶ ἐτόραπλείονα συμποδὶ
 λαβῶν, κεφαλαιωδέστρον ὀρῶ, ποδὶ τῶν ἀληθῶς καὶ
 ὄντως ὁσῶν γράφων μεσῶν, τότε δικαίως τὸν λό-
 γον παρὲκτείναιμι. τὸ δὲ νῦν ἄκρον πολυλόγημα,
 σὸν λογιζέσθαι ἀμαρτήματα. καὶ δὴ κατ' ἀνάληψιν,
 ποδὶ τῶν φαύλων τούτων μεσῶν, κεφαλαιωδέσ-
 τρον καὶ κυριώτερον ἄκουε.

Πολλὰς μὲν ὅν πολλοὶ καὶ διαφόρους ἔφασαν εἶναι
 τὰς μεσὰς, τοῖς ὀρῶσι, καὶ τοῖς ὀνόμασι. καὶ τὰς ἡ-
 εἶν πρὸς τὸν φασί· τὰς δὲ παρ' ἡσίοδῳ γένεα, ἐπὶ πᾶσι
 δ' αὖτε κεῖν, ἃς καὶ διὸς λέγουσι θυγατέρας, ἐκ μνη-
 μασύνης αὐτῶν γημνηθείας ἐν περείᾳ, γένεα ἡμέρας
 συγκα-

συγκαθιδύοντι αὐτῇ. αἱ γηνηθεῖσαι ᾧ ὃν πείρα,
 πρὸς τὸν ἐλικῶνα χωρδύουσι, καὶ τὸν αὐτῶν πατόρα
 γεραίρουσι. καὶ πόδι μὲν τῶν λοιπῶν μεσῶν ὠρπὸρ
 φασίμ, ἰδίμωαῖνας ταῦτας εὐρελκὰς γηνέας τεχ
 νῶν, καὶ βιωφελεσάτων τινῶν. καὶ δ' αὖτε μούσας
 ἐλπεύουσαι, ἀπὸ τοῦ ὡς ἀληθῶς μέσης, ὅτι γνώσεως. ὅθεν
 καὶ μυριάδας μυρίας μέσας αὖ τις καλέσει, καὶ ὅ
 μόνας ὅσας ἐκεῖνοι, εἴπορ εὐρίσκει πινὰς εὐρεπιδὰς
 βιωφελῶν τινῶν καὶ τεχνῶν. αἱ δὲ παρ' ἡσιόδῳ ὃν
 νία λεγόμεναι, οὐτε ὃννία, ὅτε μωαῖκον φθαρτοῦ,
 καὶ αὖτε αἱ. ἀλλ' ὅδε παῖδες τίκτειν ὑπίσαντο. ἀλλὰ
 μέσας μὲν ὅστις, ἡ δ' αὖτε παῖδ' ὀύσεως γνώσις, ὅχι ἡ αὐτο
 φυνὲς καὶ ἀδιδ' ἀκτῶ φρόνησις. μέσας δὲ λέγεται,
 πρὸς τὸ ὑπὸ πάντων ἢ τῶν πλείονων ζητεῖσθαι, ἢ πα
 ρὰ τὸ πόδι πολλῶν ζητεῖν, ὅτι πολυπραγμονεῖν. συλ
 ληπτικῶς δὲ καὶ πληθυντικῶς ἡ μέσας, μέσαι ἐκλή
 θησαν. καὶ ὃννία μὲν εἰν μινθδύονται, ὡς τρεῖς τρεῖς,
 ἢ γὰρ πολλάκις πολλά. ὁ γὰρ τρεῖς ἀριθμὸς, πλήθος
 ἀρχή. καὶ γὰρ ἡ καθόλου γνώσις μονοειδ' ὡς ὅστις, καὶ
 ἐπλή. ἀλλ' ὃν ταῦς κατὰ μέρος πόδι γνώσεσιν τε καὶ
 ἐφ' ὧς ἐσσεσιν, εἰς ἀπειρον παρεκτείνεται. αἱ γὰρ ὃν
 ἀνθρώποις γνώσεις, ἀμυδραῖ τε καὶ μετρικώταται,
 καὶ ὅχι οἷα πρὸς τὸ θεῶν, ἐνιαία τε καὶ ὁλόκληρα.
 γηνηνται δὲ αἱ παρ' ἡμῖν αὐταὶ γνώσεις αἱ μέσας,
 ὃν τῇ πείρᾳ, τῶν τοῦ διός, ἢ γὰρ τοῦ νοὸς οἰκηθεῖν

Ἰσὺ πῶδε τῶν κεφαλῶν ἡμῶν τόπων· γινῆτα τὰ πίνοντα
 καὶ πιμελῆ, καὶ ἀγχινοῦσατα ῥέεσι, τοῖ διὸς ἑννέα
 ἡμέρας μιγνύς τῇ μνημοσύνῃ· τυτέσι τοῖ νοὸς πολ
 λάκις ἀναπολήσαντο, καὶ μνημονδύσαντο, ἃ
 ἀνέγνωκε. γηνηθεῖσαι δι' αἱ γνώσεις ἐν τῇ τοιαύτῃ
 πειρίᾳ, ὅκ ἐν Ἰσῷ ὄρει, χορδύοσι ἐν Ἰσῷ ἐλικῶνι τὸν
 αὐτῷ πατόρα δία ἡ ὑμνουσῶν. τυτέσι, ἐγγρα
 φεῖσαι ταῖς βίβλοις, ἐλίσσονται, καὶ πόδι φέρονται
 πανταχοῦ, δίκῃ χορείας ἐκρύπτουσαι τὸν αὐτὰς
 γηνησάμενον νοῦν. ὅτω τὸ τοῖ νοὸς οἰκητήριον, ἐγὼ
 πειρίαν καλῶ. τὰς βίβλους δὲ, ἐλικῶνα, ἐν αἷς πε
 ριχορδύοσι αἱ μῦσαι, γνώσεις καὶ τὰ συγγραμμά
 τα, οὐ γὰρ ἐλικῶνα ὄρη καλεῖται ἐνθάδε γινώσκουσι.
 καὶ σφαίρας ἑννέα, ἐν αἷς αἱ μῦσαι κατὰ τὸν πρό
 κλον βαδίζοσι, ὅ δεδουκῆαι τὸν ὀχλοῦν. ἀλλ' ἐπεὶ
 διεξήλθομεν πῶδε διὸς καὶ μῦσῶν καὶ πειρίας καὶ
 ἐλικῶν, εἰπωμεν καὶ πῶς μῦσῶν ἔφασαν παῖ
 δας, αὐτὸς ὅσπορ εἰρήκαμεν. ἰάλεμον δὲ μὲν, καὶ ὑ
 μνάκιον, ἡλεῖς μῦσης παῖδας φασί, ἡ γὰρ ἱστορικῆς
 γνώσεως· πρὸ τὸ ἡλείω, τὸ δοξάζω, λεγόμενον· ἡ
 γουὺ ὁ μὲν τὰς θελωώδεις, ὁ δὲ τὰς ὑπὸ καλουμένας
 ἐφ' ὅντιν αὐδ' ἄς. ῥῆσιν δὲ, ὅτι ὁ τυτόρης, ὅτι τῷ πῶς
 κόσμον καὶ ὡραϊότητα σώματ' καὶ σολισμῶν ὅ
 παρῶφω, εὐρετῆς ἐγγόνει. ὡς τὸ κόσμον τύτου
 ἐν τοῖς πολέμοις παρίσκει ὁμπρ', λέγων,

Ἀρμα

Λεμα δ' εἰοίχουσιν τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἡσκηται.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ἵνα μὴ μακρολογῶ. θαλείας ἣ πάϊς
ὁ παλαίφατ' λέγεται, ὡς τὰ πόδι φυτουργίαν
συγγεγραφώς. λῖν' δὲ ὁ ἔρηνίης, ὡς πόδι ἔρην' ἢ
κόσμος παντός σωματ' ἀμύνει. μελπομένης, ἢ κα-
τά πινας τρυφίχόρης καὶ ἀχελώος, σιγῶν, ὡς μελ-
πῶν καὶ χορδῶν εύρεταί. δῶρους θάμυρις, ὡς
πρῶτ' δῶρικα σωματ' ἀμύνει. πολυμνίας δὲ
πάϊς ὁ τριπρόλεμ', ὡς γεωργίαν εύρων, τὴν πολ-
λοῖς ὕμνου μνήνῃ, ἢ τὴν ποδητίαν καὶ πολυμνή-
μονα. καλλιόπης δὲ ὀρφεύς, ὡς καλλιλογίας ποιη-
τικῆς εύρετῆς, καὶ ὕμνων τῶν εἰς θεοὺς. ἀλλὰ καὶ
τοῦτο πάλιν τὸ μακρολόγημα, σὺν ὅσῃ ἀνωδι γὰρ
παρὰ σοῦ προτραπείς ἀπάσας τὰς μύσας εἶπῃν,
ἐπεὶ καὶ τούτων παῖδας κατέλιξα, πρέπειν ἐ-
δόκει μοι, καὶ περὶ τούτων ἀλληγορεῖν. ἐπεὶ δὲ
καὶ πόδι τούτων ἀλληγορήσαμεν, φέρε καὶ τοῦτο
ζητήσωμεν.

Διατί ἂν τῇ περείας ἑνταῦθα τὰς μύσας καλεῖ.
οὐ μὲν γὰρ γε ἀπὸ τοῦ ἐλικῶν', ὡς ἑν τῇ θεογονίᾳ
ποιεῖ, καί γὰρ ὁ ποιητὴς ὡς ἐλικῶνι, ὡς πε-
ρὶ τὴν ἀσκήν οἰκῶν. λύσις κατὰ πρόκλον· καὶ ὁ
μὲν φιλοσοφώτατ' πρόκλ', παιδ' ὀυτικῶν τρό-
πων τοιόφῃ ποιῆσαι τὸν ποιητὴν, ὑπογραμ-
μὴν τοῖς παιδ' ὀνομαῖσι τιθέντα, τοῦ μὴ τὰ οἰκεία

ὀζαίρειν, ἀλλὰ καὶ τὰ παρ' ἐτόφοις χρεσά πῦθιμώ-
 τόρα δοκῆν τῶν οἰκείων, καὶ πειρίαν ἐπάγει, καὶ ἑ-
 λικῶνα, καὶ σφαίρας, ἐν αἷς χορδύειν λέγει τὰς μῦ-
 σας. ἐπὶ ᾧ ὁ τὸ φησὶν ὁ πρόκλος, διελονότι ὀθνεῖον,
 καὶ οὐχ ἡσιόδου ὅτι τὸ προοίμιον, ἐκ τε τοῖ πολλοὺς
 ἐντυχῆν τούτῳ τῷ Βιβλίῳ ἀπροοιμιάσω, καὶ μὴ
 ἐκ τοῖ ἐνταῦθα μὲν τὸν ποιητὴν ἐκ πειρίας τὰς μῦ-
 σας καλεῖν. ἐν δὲ τῇ θεογονίᾳ, ὅζ' ἐλικῶνθ'.
 ταῦτα μὲν ὁ πρόκλος. λύσις ἤν' τὸν τζέτζλιν. ἡμεῖς
 δὲ μικρὸν τι μακρολογήσαντες, διαλυκαύωμεν τῇ
 ἀλήθειαν, τίνθ' ἕνεκα ἐν τῷ πρῶντι συγγράμμα-
 τι τὰς μούσας ἐκ πειρίας καλεῖ, ἐν δὲ τῇ θεογονίᾳ
 ὅζ' ἐλικῶνθ'. διπλᾶς ἐγὼ τὰς πειρίας καὶ αὐτὸ ἐλι-
 κῶνας γινώσκω, πραγματικῶς τε λεγομένης, ὅτι κα-
 τὰ τὰς ψυχικὰς ἐνεργίας. καὶ τὸ μούσης δὲ ὄνομα,
 ἔριχως οἶδ' αὖ νοόμενον· πραγματικῶς, ψυχικῶς, καὶ
 σοιχειακῶς. καὶ πραγματικῶς μὲν πειρία καὶ ἐλι-
 κῶν, ὅρη καὶ πόλεις Βαιωτίας. καὶ ἡ μὲν πειρία πρό-
 τόρον ἔσθ' οὐκ ἐκ τοῦ κτηδεῖα, ἔσθ' οὐκ ἐκ τοῦ μεθῶντες
 ἀδελφῶ, πατρὸς δὲ λίνθ', πειρία ἐκέκλητο. ὕστερον
 δὲ λύνκθ' ἐκλήθη. ἥς ὅτι τῷ ἀρχλῷ ἔχον ἀέροπος,
 ὁ προεβύτατθ' τῶν ἡμαδίωνθ' παίδων, καὶ δὲ
 μελίσσεύς φησι ὅτι τὰ ἀδελφικὰ σιωταξάμενθ'. ἐλι-
 κῶν δὲ καὶ κιθαριῶν, ἀπὸ ἐλικῶνος καὶ λιθαιριῶνθ'
 τῶν ἀδελφῶν ἐκλήθησαν, οἳ τινὲς πρὸς ἀλλήλους
 ἐπολέμη-

ἐπολέμισαν, καθὼς ὁ κυρῶαῖΘ λυσιμαχΘ ὦν τῷ
 πρώτῳ ποιητῷ ἴσται, ὅτῳ πραγματικῶς ὄρε γινώ-
 σκω τὸν ἐλικῶνα καὶ πειρίαν. ἤν τὰς ψυχικὰς δὲ
 δυνάμεις πειρία δῶι, τὸ τῷ νοὸς διὸς οἰκνέειον, ἥγυν
 ταλογισικόν, ὅζ οὐ ὡς καὶ πρὶν ἐφῶ τὰ πύονα καὶ
 ἀγχινούσατα ῥέουσιν. ἐλικῶν δὲ, τὸ τὰ νοηθέντα
 καὶ γνωσθέντα καὶ λογισθέντα γραφῶναι βιβλίῳις,
 καὶ πόδελλίσιεσθαι πανταχοῦ. καὶ τὸ τῆς μούσης
 δὲ ὄνομα, ὡς πόρ ἐφῶ, τριχῶς οἶδ' αὖ νοοῦμενον. ψυ-
 χικῶς μὲν, ἢ καθόλου γνῶσις νοεῖται. σοικεακῶς
 δὲ, ἢ τῷ ἀσέριον, καὶ τῷ παντὸς κόσμου μοικωτά-
 τη καὶ ἡναρμόνιΘ λίνησις. πραγματικῶς δὲ, οἱ εὐ-
 ρεταί τινῶν καὶ εὐρέτιδ' οὐ, μᾶσαι ἤν μὲνδεξιμ τού-
 των καλουῦνται. νῦν δὲ, ὅτε πόδε τῷ μερικῶν μοσῶν
 δαλέγεται, ὅτε πόδε τῷ μοικῆς τῷ παντὸς τῷ τῷ
 ἀσέριον λινήσεως, ἀλλὰ πρὶ τῷ ψυχικῆς μόσης, ἥγυν
 τῷ γνώσεως, ὡς ἀρχαιοτρόπως συλλαπῆικῶς ἀπῆικῶ
 τρόπον μόσας καλεῖ. τῷ εἰνότως μὲν * αὐ μὲν αὐτὰς
 ἐκ τῷ πειρίας. ὦν δὲ τῷ τῷ θεογονίας ποιήματι, ὅζ
 ἐλικῶνΘ. ἄκουε τοιγαροῦν ὄρανοδρόμει πρόκλει, ὅ
 πολλὰ βροντῶν, καὶ μετάρσια τρέχων, ἐκ τῷ ὕ-
 ψηλῶν καὶ μετάρσιον δρόμων. νῦν μὲν πόδε φυ-
 τουργίας καὶ γεωργίας ἡσίοδ'Θ πῶς τὸν ἀδελφόν
 τῷ δίδασκαλίαν ποιούμενΘ, ἐπεὶ τὸ σύγγραμ-
 μα ταπεινὸν τυγχάνει καὶ ὀυτελές, εἰνότως ἐκ τῆς

πειρίας καὶ τῶ αἰκείῳ νοῶς, τὰς μούσας, ἡγοῦμαι τὴν γνῶσιν καλεῖ. Ἐοῖον εἶ ἀφ' ἑαυτοῦ λέγει τὸ σύγγραμμα ὡς ἐκτίθεσθαι. ὅτι δὲ τῇ θεογονίᾳ πόρῃ τ' τῷ παντός θεογονίας διδασκῶν, ἐπεὶ μέγα τὸ σωτάγμα ὡς καὶ φυσικῶτόρου, ἀρμοδίως ὅς ἐλικῶνθ' ὡς καλεῖται τὰς μῦσας· τουτέστι, προκατασκοῦάζει, λέγει, ὅτι πόρῃ ὧν ὅτι τῇ θεογονίᾳ ταύτη μέλλω εἶναι * οὐδὲν ἀπ' ἑαυτοῦ ὀρῶ, ἀλλ' ἀπ' ὧν μούσας καὶ γνώσεως, ὡς ὅς ἐλικῶνθ' καὶ βίβλων ἐτρύγησα. ὅτω τὰς πειρίας, οὕτω ὡς ἐλικῶνας, οὕτω τὰς μούσας νοῶ. οὕτω καὶ τὸν ἡσίοδον νῦν μὲν ἐκ πειρίας ταύτας καλεῖν λέγω, ὅς ἐλικῶνθ' δὲ ἐκείσε. τὸ δὲ μῦσας ἢ θεὰς τινὰς καλεῖν, πρὸς τὸ λέγειν ἃ τις ἐθέλει, μῦθ' ἀλληγορικὸς ὅστις· ὁ πρῶτον τυγχάνει ποιητικῶν χαρακτήρισμα. τὴν γὰρ ἰδίαν γνῶσιν, καὶ ὅς ἐτόρῃν τινὰ, ὅ θεῶν, ὅ γυναικῶν παρακελεύεται λέγειν.

Οὐκ ἐστὶν προοιμίου τοιοῦτον. ὡς μῦσαι καὶ γνώσεις, αἰελεῖσθαι καὶ αἰσθάνεσθαι τὸν σφέτερον ἑμέτερον πατόρα. ἐλλειπτικῶς δὲ καὶ σιωπῶντως λέγει τὸν δία, ἡγοῦμαι τὸν νοῦν. καὶ ἔστι καὶ τὸν δία τιθέασιν τῇ γραφῇ, τὸ δὲ γράφοντες. δ' οὕτως δὲ πειρίσθην, ἡγοῦμαι ἐκ τῆς πειρίας, ἡγοῦμαι τὸ ἐμὸ λογιστικὸν αἰσθητικόν. ὅτι ἐπεὶ τε ἔειπατε ὑμῶς, ὅτι αἰσθητικὸν καὶ ἐπιστὶ καὶ ποιήματα, δ' ὅτι τινὰ, λέπει, τὸν τρόπον.

τρόπον. οἱ ὁμῶς καὶ ὁμοίως ὑπαρχόντες βροτὶ καὶ
φθαετοὶ ἄνδρες, εἰσὶν ἄφατοι, καὶ ἄσδοφοι, καὶ ἀνό-
μαστοι, φατρί τε καὶ ὀνόμαστοι καὶ ἐπίσδοφοι. τὸ βαρ-
βαροὶ δὲ καὶ ἑλλήνες, πόλεισόν τε πρόκλειόν τε. τα-
ῦτα ὁ ποιητὴς ἐρωτᾷ, πῶς οἱ ὁμοίως φθαετοὶ ἄν-
θρωποι, αἱ μὲν εἰσὶν ὀνομαστοὶ τε καὶ πλάστοι, αἱ δὲ ἄ-
σδοφοι. εἶτα προσωπεποιεῖ τῇ μῦθον, ἥ γοι τι γινώ-
σκει αὐτῷ, λέγουσαν ταῦτα ὅτω γίνεσθαι ἔκκει, καὶ
βυλῇ τῷ Διὶ, ἥ γοι τι εἰμαρμένης. ἀλλὰ πρότερον
διασαφῆσαντο τὸ ζεὺς ὄνομα ὅσαχῶς λέγεται, εἶ-
τα καὶ τὰ λοιπὰ διεξέλθωμεν. τὸ θεὸς ὄνομα, καθο-
λικῶς τε ἀκριβῶς λεγόμενον, πᾶν σημαίνει. σοφὸς
βασιλεὺς, τὰ σοιχεῖα, τὰς ψυχικὰς δυνάμεις, καὶ τὰ
πάθη, τε εἰμαρμένην, ἥν ἑτεροὶ πρόνοιαν ἐκέλευν.
ὅτω μὲν ὃν ἀνωτέρως τὸ θεὸς πᾶνταχῶς λέγει. Δεῖκα-
σον δὲ τὸ θεῶν ὄνομα, τριχῶς. ψυχικῶς, σοιχειακῶς,
τε πραγματικῶς. οἶον, τὸ ἥρα σημαίνει γυναικα βασι-
λίδ' α, αἰθέρα, τε ἀνδρείαν. τὸ ἀθλίωα, γυναικα βασι-
λίδ' α, τὸν παχυμῶρ ἢ αἶερα, τε τῇ φρόνησιν. τε τὰ λοι-
πὰ ὁμοίως. τινὰ δὲ τῶν θεϊκῶν ὀνομάτων τε πλεονα-
χῶς λαμβάνονται, ὡς πρὸς τὸ ζεὺς. σημαίνει γὰρ τινὰ
βασιλέα, πραγματικῶς. ψυχικῶς δὲ, τὸν νοῦν ὅς
καὶ τὰς γνώσεις, μούσας γῆν' α. σοιχειακῶς δὲ παῦν
τὸ ὀρᾶνιον σῶμα, καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ. τὸν αἶερα, καὶ
τὸ νεφελῶδ' α κατὰ σῆμα, καὶ ὀμβροῦ τὸν ἥλιον,
τὸν

τὸν ἄσπερὰ τὸν πλάυητα. καὶ τὴν εἰμαρμένην κατὰ
 τοῦ σοῦκούς, ὃ καὶ ἐνταῦθα ἐν ὅλῃ τῇ ποιήματι
 δ'ηλοῖ, πλὴν μόνως ἐλ' ἀρχῆς. ἐν ταύτῃ γὰρ τὸν νοῦν
 μεσοῦν, ἢ γὰρ γνώσεως πατέρα καλεῖ. ἐν δὲ τῷ ἄλλῳ
 σχεδὸν ποιήματι, τὴν εἰμαρμένην λέγει. πλὴν γὰρ
 τυχὸν πόδι σοιχείων, ἢ ἐτόρων πινῶν δ'αλαμβάνει.
 καὶ σὺ δὲ τὰς σημασίας τούτων γινώσκων, συμφε-
 ρόντως καὶ ἁρμοδίως καὶ καταλλήλως τοῖς τόποις
 τοῦ ὀνόμαζον, ἐν τοῖς σοιχεύουσιν ὕμνον ἢ ἄερα, ἐν
 τοῖς ψυχικοῖς νοῦν, καὶ ἐν ἐτόροις πάλιν ἁρμοδίως
 καὶ καταλλήλως. νῦν δὲ, ὡς ἔφην, τὴν εἰμαρμένην
 δ'ηλοῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ πόδι διὸς ἀρκευύντως ἐρρέθη, καὶ
 πόρι τῷ λοιπῷ μοι λεκτίον. Βροτοὶ αὐδ' ὁδῶν.) οἱ
 φθαρτοί. ἀπὸ τοῦ βρότῳ, ὃ σημαίνει τὸ μετὰ κόνεως
 αἶμα. Τὸ αὐτὸ σημαίνει πᾶντι· τὸ ἀνδρόν, τὸν γὰρ
 μαυτὰ, τὸν φύσει, τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν λαβόντα, ὃ
 τὸν ἀνθρώπου. Ρεῖα μὲν βεῖα.) τὸ ρεῖα μὲν, συ-
 νήκους ὅτι ἐλ' μακρᾶς συλλαβῆς, ὃ ἐλ' ἄλφα εἰς
 μίαν μακράν. Μινύθει.) φθείρει, σμικρύνει. ἀπὸ τῆς
 μινυός, ὃ μικρός. ὅθεν ὃ μινυόειον, τὸ βραχυχρόνιον.
 ὃ δὲ νῶς τοῦ ρεῖα μὲν βεῖα, δ' ἡλ' καὶ ἰδιώταις. ὅ-
 τι ἡ εἰμαρμένη, ὅπως αὐξάνει καὶ αὐτὸς ἀφανεῖς,
 καὶ αὐτὸς περιβλέπῃς καταβάλλει. καὶ ὁ πρόκλ' ὅ-
 μαλλον ἐν τούτοις μακρογρη. ἰθαῦνι σχολίον.)
 τὸν ποικίλον τὸ ἡλ' δ'α πανσεγίαν, σχολίον ὀνο-
 μάζει.

μᾶζα, ὅσων ἐν ἰθαῦναι τὸν δία, πάλιν εἰς τὸ ἀπλουῖν
 ἐπανάγοντα ἦθος, δὲ τ' ἐκλάζει αὐτὸν ὑπὸ τῇ πα-
 νουργίᾳ. Ζεὺς ὑψιβρεμέτης.) ἡ εἰμαρμένη. πῶς
 δὲ ὑψιβρεμέτης ἡ εἰμαρμένη; ὅτι δὲ ὑψος, ὅτι τῇ
 ἀσέβων ἑνότητος πέμπεται καὶ αὐτὸς ἐκτὸς τοῖς ἀν-
 θρώποις τὰ εἰμαρμένα, αὐτὸν μὲν δοξάζοντα καὶ πρι-
 κρατοῦντα, καὶ οἷον ἐκ καταβροντῶντα ταῖς θυφί-
 μιν καὶ ἀναρρήσεσι, αὐτὸν δὲ πῶς βομβῶντα συμφο-
 ραῖς καὶ τοῖς δυσκλήμασι. Ὑπέρτατα δ' ὦμα-
 τα.) τῇ εἰμαρμένης τῆς δὲ ἀσέβων ὁ ζωσμένος ἐν-
 κλός ὅστις, δὲ ὅς καταπέμπεται τὰ τε δυσκλήμα-
 τα, ὅς δ' ἐκμενέματα. Κλύθι ἰδῶν.) ἐπανελαβὼ
 πάλιν τὸ ἑαυτοῦ πρόσωπον ὁ ποιητής. ὅτι φησὶ πῶς
 τὸν δία, ἡ γὰρ τῇ εἰμαρμένῃ. ἑλύνθι ὅτι ἀκουσον, τύ-
 νη καὶ σύ, ἰδῶν τὰ πρῶντα, αἰῶν τε καὶ ἀκουστικῶς
 ἔχωρ, δικαίως δὲ ἑλύνων τὰς θεμίστας ὅτι δίκας. ἐγὼ
 δὲ τῷ ἀδελφῷ πέρσῃ ὁρῶ τὰ ληθῆ. ἀλλὰ τί κατὰ
 πρόκλον τὰ μὲν γινώσκων λόγον ἄξια γράφομεν; Τὸ δὲ
 κε ὄνομα, τῆς σημαίνου δίκας κείνου, δικαιοσύνη, ὅτι
 καταδίκην. Θέμις.) ἡ γῆ, κατ' ἀρχήν. ἀπὸ γοῦν
 τοῦ δικαίου τῇ γαργίας, καὶ ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡ ἀ-
 πλῶς δίκη, θέμις καλεῖται. Γύνε.) θεωρικὴ πρῶτα
 γὰρ ἀντωνυμία. ἔτσι γὰρ τὸ γύνε, ἀντὶ τοῦ σὺ γύν-
 ε λέγουσι, καὶ ἐγὼν, ὅτι τὰ ὅμοια. Εγὼ δ' ἐκε πέρ-
 σῃ.) ὅτι τὰ ὑπερβλήματα, ὅτι οἱ πρῶτα πληρωματικοί, φω-
 νήεν.

νήντητο ὑποφθοριμῶν, ἐφέλκονσι. συμφώνου δέ,
 ὁκέτι. Οὐκ ἄρα μουῖον ἔλω.) ἐν τῇ θεογονίᾳ, ἐν
 γῆντο αὐτὴ τοι εἶδ'το εἰπὼν τῷ εἰδῶν, ἡσίοδος ἐν-
 ταῦθα ὡς ὑπὸ διορθῶται αὐτὸ λέγων, ὅχι δ' ἢ ἐν γέ-
 ντο ὅτι τῷ εἰδῶν, ἀλλὰ δ' ὕο. ὅρις γὰρ ὁ ζῆλος λέ-
 γεται, ὅπου ὅτι ἢ ἀγαθὴ ὅρις. ἀλλὰ καὶ ὁ φθόνος,
 καὶ ἡ κακία ὅρις, καὶ αἰμοχαρής. Μοῖνον, μόνον ἰω-
 νκῶς. δ' ὕο τὸ ὁ μικρὸν ἢ τὴν ἰωνας. ὡς δὲ μέρτο λόγος,
 μακρὸν δ' ἐχεται ἢ τὴν κοινῶν συλλαβῶν. ἢ τὴν δ' ωρεῖς
 δὲ καὶ ἀπὸ κῶς, μέγα. ὅτι δ' ἐν γῆ καὶ ἐν ἔρανῳ ἀε-
 ὅρις δὲ, δ' ἦλθον. τὸ δ' ἐν τοῖς θυτελέσι, καὶ ὁ λόγος ἀ-
 ξίσις, λόγους μῆκυειν, πρὸς κλειῶν ὅτι. ὡς ἐπὶ τὸ ὑπὸ
 μωμητῆ. ἐπὶ τὸ διανδιχα θυμὸν ἔχουσι. ὁ σοφὸς πρό-
 κλος, θυμὸν τῶν ζώων λέγει. ἡμεῖς δὲ, γλυκύτατον
 ἐμψυχον λόγον καλοῦμεν. τῷ γὰρ ὁρίζοντι τὸν
 θυμὸν, ἢ τοι τῶν ψυχῶν διπλῆν καὶ διαμεμερισμέ-
 νῳ ἔχοντων, ὁ ἡσίοδος ἐπὶ τῷ ὁρίσας ὅτι εἶπε.
 πόλεμος.) πολυαμῆς τις ὢν, ὁ πολλὰς ἀμῶν καὶ θε-
 εἶζων. ἢ πολυεμῆς, ὁ πολλὰς χεῶν καὶ καταβάλλων
 καὶ τροπικώτερον. Σχετλῆν.) χαλεπὴ, κρατικὴ λίαν.
 κρατικὰ γὰρ ἐπὶ πρᾶνμα, τὰ φαῦλα. τὰ δ' ἀγαθὰ,
 σωτόμως ἐκτρέχει. Οὐ τις τῶν γε φιλεῖ βροτός.)
 μὴ εἴπης ὑπερβατῶς, οὐ τις τῶν γε φιλεῖ βροτός ἀ-
 θανάτων βυλῆσιν. ἀλλ' οὕτως, ὅτις τῶν γε φιλεῖ
 βροτός, δ' κλονότι ἐκὼν, ἀλλ' ὑπὸ ἀνάγκης καὶ βίας
 ἐν

τῶν ταῦς βελαῖς τῶν ἀθανάτων, ἥ γουιν τ' εἰμαρμένης.
 θεοὶ γάρ, ὡς ἔφην, ἡ εἰμαρμένη, τῇ δὲ ἴμῳσι τῇ βα-
 ρείαν. εἰ δ' ἐπὶ τις δρεῖ, ἄρα οἱ θεοὶ κακοῦ ἀπιοι; ναὶ καὶ
 ἡσιόδου δόξαν εἶπε. ὅς γάρ ψυχῶν λέγει εἶν' πθοῦ-
 παρξιν. αἱ δὲ ψυχαὶ αὐτῶν καθ' ἑαυτὰς ὄσαι, οὔτε
 τροφῶν οὔτε κτημάτων ἢ χρημάτων, ἢ πνός ἐτόρε
 τῶν σωματικωτέρων ἐδέοντο, δι' ἃ γίνονται μάχαι
 καὶ δρίδ' οὐ. ἐπεὶ δὲ εἰμαρμένην τινὶ σιωπῇ δύνηκσαν
 σώματα, ἃ καὶ τροφῶν καὶ χρημάτων καὶ τῶν ἄλ-
 λων ὑπιδεδέλωται, δι' ἃ συμβαίνουσιν δρίδες, εἰ-
 κώτως ἀθανάτων, ἥ γουιν τ' εἰμαρμένης βουλῆς ἔ-
 φη, τιμῶσι τὴν δρεῖν οἱ ἄνθρωποι. Νύξ δρεβγνή.)
 τὴν ἀγαθὴν δρεῖν, ἥ γουιν τὸν ζῆλον, φησὶ πθοί-
 ραν τῆς φαύλης, ὅθ' τε χροῖαι, καὶ ἀξιώματι. τὸ
 νύξ δὲ δρεβγνή, οὐκ ἐκ τοῦ ἀφανοῦς ἐγὼ λέγω.
 καὶ γὰρ καὶ ἡ ἐτόρα, δὲ ἀφανοῦς γίνεται. ἀλλ' οὔ-
 τω φημι, ὅτι ἐν ἀρχῇ ἡ δρεῖ βῆ καὶ χάθ. εἴτα
 γεγονασιν ἄνθρωποι. σύμφυτῶ οὐ καὶ σύγχρο-
 νῶ τοῖς ἀνθρώποις, ἡ χρεσὴ δρεῖς, ἐκ τοῦ ἐρέβους ἐ-
 κείνου καὶ τοῦ χάους ἐγγύς. ἡ δὲ φαύλη πθοίχμυ-
 το ὕστερον. πάντα γὰρ τὰ ἀγαθὰ, σύμφυτα τοῖς
 ἀνθρώποις. ἐπίκτητα δὲ, τὰ φαῦλα. ἢ καὶ οὕτως·
 ἡ χρεσὴ εἰς ἐκ τῆς νυκτὸς δοκεῖ γεγενῆσθαι, τρυτέ-
 σιν δὲ ἀφανοῦς. ὅτι πᾶς τινῶ ζῆλωτῆς, κρυφῇ τοῦ-
 τοι ἀπομιμεῖται. ὁ δὲ φθονῶν, φανερώς λοιδορίας
 ἐνείρει

ἑνείρεται ὁ μάχας. Εξεβγνῆ.) αἰολικῶς διαδύοντο
 γραφεται. Οἷκε δ' ἐμὴ κρονίδης.) ὁ κρόνου πᾶς
 ζεύς, ἡ γὰρ ἡ εἰμαρμένη, ἡ κοροπύσσα, ὁ σκωτίζουσα τ'
 σουῦ, ὁ ἀφανής καὶ ἀδ' κληθ, ἡ γὰρ τοῖς ὑψιλοῖς ζυ-
 γοῖς ὁ καθέδρας τοῦ ζωδ' αὐτοῦ κύνου ὁ τοῦ αὐθε-
 ρεῖς ἰδρυμένη. ἐφ' ὧν γὰρ, ὡς ἐκ τῆς ληνήσεως λέγου-
 σι τῇν ἀτέρω ἀρτελείδαι τὰ εἰμαρμένα. ἔθηκε γὰρ
 ταύτῃ τῷ ἔριμ πολλῶ ἀμείνω φ' ἑτόρας ὁ ζεύς, ὁ
 ναίων ἐν τῷ αὐθεῖ, ὁ ναίων ἐν ταῖς ῥίζαις φ' γῆς, ὁ
 καίων ἐν τοῖς ἀνδράσι. δια δ' εἶπον, ὅτι τῷ εἰμαρ-
 μῶνι νῦν λέγει. Η τε ὁ ἀπάλαμνον πρ.) ἡ τις ἀ-
 γαθὴ ὄρις ὁ τὸν ἀδ' γνῆ, ὁ τὸν μὴ παλαμάδα καὶ
 ὁ γὰρ ζεῖται διωάμνον, ὅμως ὑπὸ ὄργου ἐγείρει. ἡ ὁ-
 μῶς, ἐν' ἡ ἐλλειπῶς ὁμοίως τῷ ἀπαλάμνω, τὸν ἀπά-
 λαμνον ἐγείρει. Τίς ἑτόρου γὰρ.) τίς γὰρ χήζων
 ὄργου, ἰδ' ὧν εἰς ἑτόρου πλῆσιον, πλῆσιον ἀπ' ὄργου,
 ὅς καὶ ὅτ' ἰδ' ὧν, ἀποδ' ἀζει ἀρουῦ καὶ φυτῶν.

Αερόμηναι) τὸ εὖ μακρόν, ἐκτείνεται δ' ὑπὸ τῷ
 μ' ἀμεταβόλου, ὁ γίνεται κοινὴ συλλαβή. εἰ δ' ἐβλη-
 τὸν ποι, καὶ ἴσθ' μέγα γραφέτωσαν ἀπ' ἡλικῶς. Ζη-
 λοῖ δ' ἐ τε.) ἡ ἀγαθὴ ὄρις, ὁ ζῆλος λέγεται. ἡ δ' ἐ φαί-
 λη, φθόνος. ὅμως ἐμπροσθεν εὐρήσεις τὸν ἡσίοδον καὶ
 τακεχρημῶν τῷ ζῆλω, ἀντὶ τ' φθόνου. Εἰς ἀφ' ὧν
 ἀποδύονται.) ἀφ' ὧν, πλῆτ' ὧν, ὅλ' ὧν, τύχη, ὁ δὲ
 δ' αἰμονία διαφέρει. ἀφ' ὧν μὲν, καὶ ἀφ' ὧν, ὁ μετέ-
 χων

γὰρ ἀφ' οὗ λέγεται. ἀφ' οὗ δ' ὅτι, ἡ ἐπιτομία συ-
 νομιδὴ τῶν καρπῶν. πλεονάζει, τὰ δὲ πολλῶν ἐτῶν
 συναγμένα. δοῦλοι, κτήσεις, ἀγροί. ὁλοθ, τὰ ἀμ-
 φοτέρω. τύχη δέ, ἡ δόξα τοῦ βίου καὶ ἐπιτομῆς. οὐδ' αἶμα
 κία δέ, ἵνα τὰ πολλὰ πείρασθαι, τὸ εὖ τοῦ δ' αἵμονθ,
 ἥτοι τῶν ψυχικῶν ἀρετῶν ἔχει. δαίμων γὰρ καὶ ἡ
 ψυχὴ λέγεται παρ' ὁμήρω, καὶ πρὸς σωκράτη.
 Καὶ κοραμεὺς κοραμεῖ.) μεταβαίνει δὲ πρὸς τὴν φαί-
 λιαν ὁρίων, καὶ τὰ ταύτης ἐπεξηγεῖται. πτωχός, ἐκ τῆς
 πείρασθαι, τὸ δ' εἰλιπῶ. ἡ ὁ πεπρωκὼς τὸ ἔχειν. Τεῶν ἐν
 θυμῷ.) ὅτι τῷ σῶ θυμῷ, νυῦ, τῇ ψυχῇ. σημαίνει ὅτι καὶ
 τὰ μόρην αὐτῆς τὸ θυμικόν, ὑπὸ θυμικόν, καὶ λογ-
 ικόν. ἡ γὰρ ὁμόνοια τῶν λογισμῶν ὅτι. Κακόχαρτος.)
 ἡ χαίρουσα ὅτι τοῖς κακοῖς. ἡ ὅτι ἡ χαίρουσα οἱ κακοί.
 Αγορῆς ἐπακουόν.) ἀκουσὶν τὴν ἐν ὅλῳ πωλητικῆς
 λαλουμένων. σημαίνει δέ ἡ ἀγορὰ, τὸ πωλητικόν,
 τὸ βυλδύτηριον, τὰ ἐν ἀμφοτέροις πλήθη, τὰς ἐν
 ἀμφοτέροις λαλίας. καταχρηστικῶς, καὶ πᾶσαν ἀρε-
 τάν του λαλιᾶν. ἀγορὰ λέγεται, καὶ τὸ ἀγοράζομε-
 νον πράγμα, ὅτι τὸ νόμισμα δ' ἐκ ἀγοράζεται. ὡς
 γὰρ τ' ὀλίγον.) ἀντὶ τῆς, ὅτι καὶ φιλονεικῶν φροντίζειν,
 καὶ τῆς ἐν ὅλῳ πωλητικῆς διατριβῆς, ἐκείνου τὸν
 ἀνθρώπου, ἐν ᾧ ἡ ἐπιτομία συνομιδὴ τῆς ζωῆς, ἡ ἐκ
 τῶν καρπῶν τῆς γῆς διδομένη, οὐκ ἔστιν ἱκανὴ δια-
 τριβὴ πρὸς ὅλον ἐνιαυτόν. ὡς, ἡ φροντίς. καὶ ψι-
 γ

34 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

λούται. ὁθεν κκτωρός φκμλν μετὰ ψυλοῦ τοῦ π
 ε μετὰ δ' ασίως τοῦ φ. ὀλίγη.) ὅδε μικρά. κφκίωρ
 τ' ἀγορεύω πε.) δ' ὕσσωιζήσας εἰς τὸ εἶχαι. κίωρ τ'
 ἄγο, δ' ἀκτυλθ. τὸ γὰρ κίωρ, ἀντὶ μιᾶς μακρᾶς ὅδε
 ρίωρ τε, τροχαῖος. καὶ τὸ ρίωρ γὰρ, ἀντὶ μιᾶς κίωρ
 μακρᾶς. Βίθ.) τὸ Βίθ. ἐξ σημαίνει. τὴν τέχνην,
 ὡς τὸ, βίον ἐμποικίον ἢ φιλόσοφον ἔσθ. τὸν τρόπον,
 ὡς τὸ, χρυσὸν βίον ὅδε. τὸν πρὸντα κόσμον. τὸν ἐνός
 ἐκάστου χρόνον. Φιζῶς τὴν πόδικσιν, ὡς τὸ πάλιν
 ἡ αὐτῷ ὁ Βίθ. καὶ πᾶς πῶς τὸ ζῶν σιωτανοῦσα
 προφᾶς ὅπου τὸ ἐνταῦθα δηλοῖ κίωρ. ἐπὶ τῷ
 νός.) ὁλοχρονίως ἀρκεῖν διωάμενθ. ἐκ τῷ ἔτις ἐτα
 νός, ἐτανός. καὶ ἐκτάσει, ἐτανός. Ωραῖθ.) ὁ ἐ
 πωσάρων ὥρων τῶν χρονίων γινόμενθ. εἰδὼς δ'
 καὶ τὸ Βίθ. ὄνομα σημαίνει πολλὰ, δλαῖων τέτα
 κε τὸ ὥραῖθ. ἐπεὶ δ' βιωφιλῆ καὶ ὥραῖα εἶδε καὶ
 ἔτορα, ἐκ ἀπὸ γῆς δ', πρὸς θέκε τὸ, τὸν γαῖα φέρει
 ἀκμήτορος ἀκτῶν.) Φι γῆς δ' ὥρημα δ' ἡμῶν γὰρ δ'
 γῆ, δ' ὥρικῶς. ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ γ, δ' πθίαισι, δινοφε
 ρον γνοφερόν, καὶ δ' ἡμῶν γῆμῶν λέγουσιν
 ἀκτῶν.) ἀκτῆς, θηλυκόν, ἢ τὸ ἡλίον. καὶ ἀκτῆ, δ'
 ἀγριαλὸς λέγεται. τὸ δ' ὥρημα, ὁ ἀκτῆς τὸ ἀκτῆ
 τὸν ἀκτῶν, ἐκ τῷ ἄγω τὸ φέρω. καὶ νῦν ἢ πῶς δ'
 μήτορθ σιωπῶντος ἔπου, τὸ σαφές τε ἐ ἀληθείας
 τὸν καὶ τὸν μυθικὸν δ' ἰσχυρῶς ἀκτῶν, ἀλλὰ καὶ
 ἀλλὰ

ἑλληγορεῖται μοι. ἐκ ἐρήτης, ἢ μάλλον ἐκ σικελίας,
 ἔδ' ἡς ἀφ' ἧς παρὰ τὴν δ' ἡμπτροῦ θυγατὸρα τὴν κῆ-
 ρω. δόκωσε δ' ἡ μήτηρ, μέχρι τῆς ἀθλῶν καὶ τῆς
 ἑλλάδος ἀφίκετο. ὑπὸ τριπτόλεμον δὲ τὸν ἑλίου καὶ
 μετανείρας παιδὸς, τὰ ποδὶ τῆς παῖδα μαθῶσα, εἰς
 ἀμοιβὴν τοῦ τριπτόλεμον τὰ ἀντίματα δίδωσι, ἃ
 παρ' αὐτῇ ἄρμα δρακόντων· ὡς τούτῳ ποδὶ ἐπ' ἀμεί-
 νω πανταχοῦ, τὰ ποδὶ γεωργίαν δίδ' ἄσκει. ταῦτα
 μὲν τὰ μυθώδη. τὸ δ' ἀληθὲς οὕτως ἔχει. μὴ ποτὶ τῆς
 γεωργικῆς ὑπὸ γινώσκων ποδὶ τὴν σικελίαν, ἃ τῆς
 λιβύης, σὶ τ' αὐτοματίζων ἐγίνετο, καὶ πάλιν ἐ-
 φθίετο, μηδ' ὅπως αὐτῶν ὑπὸ γινώσκοντος. λίπετο δ',
 ἢ τις ἕτερος, ἄρμον εἰς λιβύην ἃ σικελίαν μετακί-
 ψαμένο, ὃς οἶδ' αὖ πρὸς τίν' αὖ μαθῶν, ἐκίλινε συ-
 ναγκαίῃ σῖτον ἐκ τῶν ἐκείνου φουμένων, καὶ εἰς ἑλλάδα
 μετακισμίσαι. ὃ δ' ἡ γεγονότος, τριπτόλεμον πρῶτος
 ἀφ' ὧσιν, καὶ ἀνείρας ἢ ὅν ἀφ' ὧν χωρίῳ ἀπ' τῆς πρώτης
 ἀφ' ὧσιν, ὃ νῦν νῆαι πάτραι καλοῦνται. ἢ καὶ τῆς
 πλείων ὅν ἐλθούσιν ἐλ' ἀπ' ἡκῆς, γεωργεῖ καὶ συγκα-
 μίζεται οὗ καρπούς. εἴτα ἃ συγγραψάμενοι πε-
 ς γεωργίας, τοῖς πᾶσι ἀνθρώποις δίδωκε. ἃ δὲ
 μήτηρ μὲν ἡ γῆ καλεῖται, ὅτι πάντων γῆ μήτηρ. κα-
 ρὴ ἡ νῦν ἃ πρὸς φόνον, τὰ ἐκ τῆς γῆς κατ' ἕως πρὸς τὸ
 ζῆν δίδωκε· μᾶλλον ἢ σῖτος, ἃ τὰ γεωργικά· δ' ἂν πε-
 ς αἰσὶ φόνον ἃ πόλεμοι γίνοντο. ταῦτα ἐν τῇ κῆρῳ,

ἦγον τὸν σῖτον, ἅδ' ἡς ἀφῆρπαζε. φύμιδ' ἡ γὰρ ἰσθμὸς
 πρότερον, σιυνέβαινε ἀφανίζεσθαι πάλιν δὲ τὴν ἀγ-
 νοίαν γεωργίας, ὡς ἔφημεν. ὡς δὲ ἀγῶνι μετανοή-
 σαντες, πρὸς τριπλόλεμον ἐν ἐλδυσῖνι ἐσπάρη καὶ
 ἀνεφύη, καὶ πανταχοῦ ἐδιδάχθη, ἔφασαν τὴν δ' ἁ-
 μητραν εἰς ἀθλίωσιν ἐλθεῖν, ἦγον τὰ ἐλ γῆς δ' ὠρεάμα-
 τα, καὶ πρὸς τριπλόλεμον μαθῶσαν εὐρεῖν τὴν πό-
 ρην, ὅς ἐλδυσῖνι ἀνερχομένην ὅς ἀδου λδυνόπω-
 λον. ἐκεῖ γὰρ κρυβεῖς καὶ σπαρεῖς ἐν τῇ γῇ ὁ σῖτες,
 εἰς φῶς ὅς ἦλθε. δρᾶκοντες δὲ πῆρωτοί, οἱ * πῶ-
 προεικοί λόγοι, καὶ οἱ γραπτοί, οἱ πανταχοῦ πόδι πο-
 ρεύομενοι, εἰ τὴν γεωργίαν διδάσκοντες. ταῦτα
 τὰ μυθικά ἐστι ἀλληγορομένη. ἐστὶ δὲ καὶ ἐτόρα ἰσοεία
 πόδιφορομένη πόδι ἐλ δῆμητρος. ὅσοις, ὁ καὶ δίο-
 νυστος, μετὰ ἰσοδ' ἐλ αὐτὸ γυναικὸς καὶ δ' ἁμα-
 τρος καλουμένης, καὶ στρατὸ πλείστου, μετὰ μου-
 σικῶν καὶ αὐλῶν πόδιρχος, τὴν γεωργίαν καὶ φυ-
 τουργίαν διδάσκων. ὅθεν αὐτὸν καὶ διόνυσον ἐκά-
 λεσαν, ὡς εὐρετὴν φυτουργίας. τὴν δὲ ἰοίμ δ' ἁμα-
 τραν, ὡς τὰ τ' γῆς δ' ὠρεαμένη, καὶ γεωργίαν διδά-
 ξασαν. Τὸ λεγομένον αὐτὸ.) ὅτιν ἐλ δ' ὠρεά-
 ματος καὶ βίος τοῦ ἐκ ἐλ γεωργίας κορεθεῖς, ἀφίλ-
 λους, ἀντὶ τ' ὠφίλλει καὶ αὐξεῖ τὴν ὄρην. ὅτι πῶς ἔτι
 δὲ ἰσθμὸς ὠλονεῖον εἶναι, ταῦτά φησι· ἀλλ' εἰδὼς, ὅτι
 εἰ πῶς ὄργα καὶ γεωργίαν χολάσει, ὅτις τὸν τύπος
 ἀγο

ἀχοληθῆσεται, ὅτως εἰρήκῃ. Κικαρυστάμεθα, ὅσα λόγου δίχα τινὸς διπλασιάζει τὰ σύμφωνα, ἀσ-
 λικά εἰσιν. Κτῆμασ' ἐπ' ἄλλοτρίοις.) οἱ ποιηταί,
 καὶ δ' ὕο γράμματα, ὡς νῦν, ἐκδίδουσιν ἀσολικῶς, ὅ-
 τὰ μακρὰ κενώζουσι. Τοῖσι δ' ἐκίπτε δ' ὀυτόραν ἔ-
 σται.) ἐκίπτε δὲ ἐκ δ' ὀυτόραν ὡς καὶ ἡ γὰρ ὄρνις τὸν τρό-
 πον σοι γνήσεται, λαμβάνειν τὰ ἐμά. ἀλλὰ λυθῆτω
 αὐτόθι τὸ ἡμέτερον φιλονείκημα, θυθείαις δικαιοσύ-
 ναις, ἢ δικαίαις κρίσεσιν, αἱ ἅρ' τοῖς θεοῖς καὶ τῇ πε-
 κρίας ὅτι εἰμαρμένης εἰσὶ τίμαι. Δωροφάγος.)
 ἐκ εἶπε δωροδόκους, ἀλλ' ὕδατι καὶ ὡς δωροφάγους·
 τρυτίειν, ἐκ τοῦ λαμβάνειν δῶρα δαζώντας. οἱ δὲ
 τρυτίται, τί τῶν φαύλων ὑκρίνουσι τοῖς δαζῶν ἦν κα.
 δωροδόκοι δ' ἐπειδὴ γίνονται, καὶ φίλοι τρώπῃ δι-
 χα φαυλότητος ἀρσολὰς εἰς δεχόμενοι. Ὅσα πλέον
 ἡμῶν πάντος.) ἀντὶ τοῦ ὅτι ποῖα πράγματι τὸ ἡμέ-
 σιν πλέον τοῦ ὁλοκλήρου. τὸ ὅσα, ποσότης ὅτι ἀντὶ
 περικλήτους. τὸ πλέον δὲ τῇ ἀξίᾳ νοστήσει οἶον, οἱ ἐκ
 δικαίᾳ δ' ἐκ χρυσοῦ, πλείους τῇ ἀξίᾳ τυγχάνουσι τῶν
 κ. οὐ γὰρ ὅτι ποσῶ ποτε τὸ ἡμῶν τοῦ ἐαυτοῦ ὁλο-
 κλήρου, πλέον τις εἶπεν. Οὐδ' ὅσον ὅτι μαλάχῃ.) ἐλ-
 λιπῶς ὅτι σωτόμως τὸ φησι ἡσίοδος. εἰπὼν γὰρ, ὅτι
 ὅτι γινώσκουσιν, ὅτι πλέον τὸ ἡμῶν τὸ ὁλοκλήρου, ἐπεί-
 χει, ὅτι γινώσκουσιν ὅσον μέγα ὄφελος ὅτι μαλάχῃ ὅτι
 ἐσφραδῆται ὅτι πελιδύσι λαχαίνουσι ὑπάρχει. λείπει τὸ,

παρὸ δ' ἀδίκων βρωμάτων πολυτελῶν.
 Γάλην δ' ἢ ὁ λόγος, ὅζα ποτ' ἴει λόγους.
 Ερδύγετο δ' ἐκ πασιφρονα ζάλλω,
 Θέλω δ' ἀσκεῖν ἢ ἀλίμῃ τὸν τρόπον.
 ΑΛΛ' ὅδ' ἔν' εἰδ' ὡς ἀφειᾶ μάτῳ γράφω.
 ΑΛΛ' αὐτὸς εἶπ' ἐν καὶ δ' ἀσκεῖν καὶ γράφειν
 Αἰκῶν, πρὸς τοῖς ἐργοῖς τούτου ἐρότης.
 Σκίλλης τὸν ὄγκον, καὶ μαλάχης αὖτ' ἐλάσθους
 Τιμῶν ἔν' ὄλμῳ, συγκειράσας καὶ μέλι.
 Καὶ αὖτ' ἐν βραχὺ πρὸς τροφίῳ τῷ τμημάτων,
 Οὐκ αὖτ' ἐπὶ τοῖς τοῖς λιμῶν τὸ πυρφόρον,
 Εἰ συγκειράσας ἀκρίβως καὶ πρὸς τέχνῳ.
 Εἰ δ' ἔσ' πρὸς ἀδ' ἡ βραδ' ὕε φανῇ τρέχων.
 Σκίλλα γὰρ οἶδ' αὖτ' ἀτέχνους ὀλύνει.
 Εἰ δ' αὖτ' ἐν τὸν ἰὸν ὅζον ἔχῃς ἐν τέχνῳ,
 Βράττω δ' ἐν χύτραις ἱκανῶς μεθ' ὕδατος,
 Ἐπειτα τέρψινος αὐγαῖς ἡλίῃ,
 Τιμῶν τε λεπτὰ συμφουράσας σποτάμεν,
 Μέλι τε μίξας, καὶ τὸ μήκρον δ' ἀκρῶν,
 Πρὸς σταθμὸν ὅμ' ἔχῃ, καὶ ποσὸν, καὶ πρὸς μέτρον,
 Οποῖ γινώσκων, ἀκρίβως ἔχῃ γράφω,
 Σμικροῖς ἔν' ὄγκοις ἱκανὸν δρέψας ὄχλον.

Κρύψαντες γὰρ ἔχουσιν.) ἀντὶ λεκρῶσιν, ἀπὸ
 πῶς. οἱ γὰρ ἀπὸ τῶν μετοχῶν ἀντὶ ῥημάτων λέγου
 σι. τινὲς καὶ παρολκίῳ, ἢ γὰρ πρὸς τοῖς τίθεισιν, ὡς
 τῷ

οὐδὲν ἐλὲψαντο ἀντὶ τῆς λεκρυφασί. τὸ δὲ ἔχουσι πα-
 ρὰ πρὸς αὐτὸν λέγεται. ὁ δὲ νῦν οὐδὲν, ὅτι πέρου, μὴ ἀρ-
 γός ἐν ταῖς ἀγοραῖς ἐπὶ τοῖς πωλητικαῖς διατρίβει.
 ὅτι γὰρ μὴ ἔχοντι τὴν ἐκ γεωργίας χρονίαν ζωὴν, ἀ-
 ργία οὐδὲν. ἡς γεωργικῆς ζωῆς τῇ σὺν οἰκίαν πλη-
 ρύσας, ἔπορ σοι αἶρετόν, ἔπειτα φιλονείκει. οἱ θεοὶ
 γὰρ, ἢ γούμῃ ἢ εἰμαρμένῃ, ἢ ἐκ τῆς ἀσέβειας γινομμένη,
 ἀπέκρυψε, καὶ δύσασόντων ἐποίησε τὸν βίον τοῖς
 ἀνθρώποις. δύσκολος γὰρ πρότερον καὶ μὴ ἡμέρα ἐξ-
 γασάμενοι, εἶχον αὖ ἀρκούντων ζωὴν πρὸς ὅλον ὄντι-
 αὐτόν, καὶ ἀργός. καὶ ταχέως αὖ τὸ πικρὸν αἰὼν ὑπε-
 ράνω τῇ καπνῷ κατατίθεται, δειλόντες ἀπαξ πλούτους.
 ἐπὶ ἀπόλοιτο ἐπὶ ἀπώλοντο αὖ τὰ ὄργανα τῆς βοῆς, δει-
 λόντες ἀπαξ στὸ ὄργανον. ἀλλὰ Ζεὺς, ἢ γούμῃ ἢ εἰ-
 μαρμένῃ, ἀπέκρυψε τῇ ῥαδίᾳ ἐπὶ δύσκολον τὰντὺν
 ζωὴν, ἀπαίτηθαι πρὸς τῇ πικρῇ, ἐπὶ λαπαίς ὑπὸ αἰ-
 τῷ τὸ πῦρ. αὐτὸ δὲ ἐλὲμμαρς τῇ πυρός τὴν μωαῖαν
 ποιήσας, συμφορῶν τὸν βίον ἐπληρώσε. ταῦτα μὲν
 μυθικά. ἐπὶ δὲ σαφέστερον, ἐπὶ ἡτὶ ἀληγορίαν μοι μαῖν-
 θαν, ἐπὶ ἰσορροπίας ἐπὶ ἀληθῶς ἡτὶ ἑλλήνας, φασίμ
 ἑλλήνας, ὅσοι τὸν κόσμον γηογόνον εἰν λέγουσι, ὅτι
 μετὰ τὸ διαφραγεῖν τὸ ὄρεος, ἐπὶ τὸ ἀέρα συσπῶναι,
 ἐπὶ συσπῶναι τῇ γῆν πελάει καὶ παντελῶς ἀπα-
 λῶν, συμπυκνῶν δὲ καὶ πομφολυγῶν εἰς ὑμῖνες ἐκ-
 ταύτης ἀναδιδῶναι. ὅτι ὑπὸ τῇ ἡλίου θερμαινομένην
 γ 4 ἡμέρας,

40 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἡμέρας, νυκτός δὲ τρεφομένων ταῖς σελήναις ὑ-
 γρότησι, καὶ μετὰ τὴν αὐξήσιν ἐκτραγύτων, ἀνθρώ-
 πους σιωέει γένεσθαι. καὶ παντοῖον ζῶον ἰδίας
 πρὸς τῇ στοιχειακῇ ὑπὸ κράτειαν, τὴν ὑδατῶδ' ἢ φε-
 ρμὴ καὶ πυρῶδ' ἢ, καὶ γῆδ' ἢ καὶ ἀερώδ' ἢ. κατεξικ-
 μαθεύσης δὲ τῇ γῆς ὑφ' ἡλίου, καὶ μικέτι γήναυ δ' ὑ-
 ναμύνης, ὅς ἀλληλογονίας φασὶ τὴν γήνησιν γίνε-
 σθαι. ὅτι δὲ ζῶα γήναυ οἶδ' ἐν ἡ γῇ, δεικνύουσι πολλὰ
 λόγον, ὅτι ἐκ τῆς ἐν θεβαίδι τῇ αἰγυπῆϊ γήνωμύων
 μετὰ τὴν τοῦ νεύου τῇ ἀναβάσεως ὑποχώρησιν. οἱ
 τότε δὲ τῆς ἀνθρώπων ἀπλότητος, ὄντος ἀπάσης ὅ-
 ἀπειρίας ἀνάμεσσι, ὅδεμίαν ὅτε τέχνῃ, οὔτε γεωρ-
 γίαν ὑπῆσαντο, ὅτ' ἄλλο ὅδ' ἐν, οὔτε ὅ, τι ὅτι νόσθ
 ἢ θάνατθ ἐπεγίνωσκον. ἀλλ' ὡς ὑπὸ κοῖτον ὑπὸ τῇ
 γῇ πίπνοντο ἀπέψυχον, ὅτι εἰδύτο ὁ πάχουσι.
 Φιλαλληλίαν δὲ μόνον ἀσκηῶντος, ἀγελαῶν διέ-
 ζων τὸν βίον, δίκῃ ποιμνίων ὑδημονὰς ὀξιώντος,
 καὶ τοῖς ἀκροδρύοις κρινῶς καὶ τοῖς λαχάνοις τρεφόμε-
 νων, καὶ ἀλλήλοις ἢ θηρίων πρὸς βοήθειαν καὶ συ-
 νεμάχοντο, γυμνοὶ γυμναῖς ταῖς χορσί. γυμνοὶ δὲ
 ὅτω τυγχάνοντο, καὶ σκέπης καὶ χημάτων ὑδι-
 δεῖς, καὶ μηδὲ καρπὸς καὶ ἀκρόδρυα πρὸς ἀκρί-
 κας συναγαγεῖν εἰδύτο, ἀλλὰ μόνῃ ἐοδίοντο τῷ
 φῶ τὴν ἐφ' ἡμέραν, χειμῶνθ γεγονότθ, πολλὰς
 διεφθέροντο. λοιπὸν τῇ ἀνάγκῃ χόντις διδ' ἄσκει-
 λογ,

λογ, τὰ ποῖλα τῶν δ' ὀφθῶν, καὶ τὰ διασεία, καὶ χι-
 σμάς πετρῶν, ἃ σπῆλαια ὑπερ' ὕοντο, καὶ αὖτ' ἔτι
 κερπῶν δυνάμεντος φυλάττειν μέλις γυνεῖσαν-
 τόν, καὶ ἄπαξ αὖτ' ὅς σωμαγείροντόν, ὅμ' ὥς σπῆ-
 λαιοῖς σωμαπετίθοντο, καὶ βύτοις ἐντρέφοντο δ' ἰδ-
 λου ἡνιαντο. τοιαύτη συζῶντο τῇ εἰμαρμένῃ, βίον
 ἀπλοῦν καὶ ἀπέριτον καὶ φιλάλλαλον, δίχα πυρὸς
 ὑπὸ γνώσεως. ὁ βασιλεῖς, ὁ ἀρχοντας, ὁ δεσπότας, ὁ
 στρατείας, ὁ βίας, ὁ ἄρπαγας, ἀλλὰ φιλαλληλίας
 μόνον καὶ τὸν ἐλδύθρον καὶ ἀπέριτον ὅσον βίον
 ζῶν εἰδότες. ἐπεὶ ὅτ' ὁ πῦρ ἐφδύρον, ἃ θερμότητων, ἃ
 πυρροτότων πραγμάτων ὡρεχθῆσαν, ἃ τὸν ἀπρί-
 του καὶ ἐλδύθρον βίον ἐκείνους μετέτρεψαν διαγωγῆν,
 καὶ εἰμαρμένῳ, ὡς εἴποι τις. καὶ τ' ὅτ' ὁ χρῆσις τὸ πυ-
 ρὸς αἰτέχνηαι πῦρ ἐφδύρεθον, δ' ἰδὼν ὁ βίος κοσμεῖ-
 ται, καὶ τὰ ἡδύα ἡμῖν καὶ τέρπνα καὶ ἀβρότα πα-
 γίνεται, δίκῃ γυναικὸς ἡμᾶς καταδέλγοντα, καὶ
 τρυφεροτότους ἀποργαζόμενα. ὁ καλεῖ πλάσιν γυ-
 ναικὸς ὁ ποιητής. ἐπεὶ ταῦτα ποθήσαντες ὅτ' οὐρε-
 καμνέ, καδ' ἑαυτ' ἐκτινέμεθα τῇ πανουργίᾳ ταύ-
 τῃ, καὶ τὸν πῦρ ἐφδύρον, ἃ τ' τεχνῶν πασῶν, καὶ
 τὸν ἐφδύρῃ, καὶ τὸν ἐκ τῷ ἀπρίτῳ καὶ σκληρῷ
 βίῳ ἐκείνῳ ὑπὸ τὸ θαλυπριπέτορον καὶ βλακωδέστε-
 ρον μετὰ γυναικὶ πανδ' ὤραν, καὶ

ἰσὺν πολυσήμονα, καὶ ἔτορα καλέσει τις μελέα. ἔ-
 τω γουὺ ἐκ τοῦ πυρὸς ἑλοπῆς, ἥ γουὺ ἐκ τοῦ ἑφούρεσεως
 ἐκ τοῦ χέσιως, ἐφούρομεν νέον κακὸν + νέον ἐπίστω-
 σον, τὴν πρυφώτοραν ταύτην βιοτήν, τὸ ὑπὲρ
 βιάων μαλακῶν ἐκ ταπέντων καθόδιον, ὅπου ἀμ-
 φαγαπῶμεν. κακὸν δὲ ἡμέτερον, ὅτι ποδοῦντο
 πύτων τῇ λαμπριονόντων τὸν βίον πῦρε πικτή-
 σπαδα, εὐδ' ἐποτε παυόμεθα καμάτου καὶ εἰζύθη-
 αίνης. καὶ τὸ πρὶν ζῶντων ἐλδύθεροι καὶ ἀθόρυβοι,
 νῦν δοῦλοι γεγόναμεν δ' ὕσλωι, βασιλεῖς καὶ ἀρχον-
 τες καὶ δεσπότας ἡμῖν ὑδισήσαντες, ἐκ τοῖς οἰκείοις
 πονήμασι ὑπερεπὺντο αὐτοῖς τρὸμα πολλῶν. ὅ-
 τινος ἀνδροκτεσῖαι τε, μάχαι τε, καὶ ἀνδροφόνει
 γε λυδοίμοι. εἰ δὲ ταύτας τὰς τέχνας οἱ ὑπὸ μνῆστρε
 καὶ ὑπερόβουλοι μὴ εἰδέαντο, τότε σὺ οἱ μετὰ τὸ πᾶ-
 ρος τὴν γνῶσιν ὅντων λαβόντες, καθὰ πρὸ αὐτῶν
 μνῆστροί τινος καὶ τὸ μέλλον πῦρ βλέποντες πύ-
 τες ἐκάλυσαν, οἷα εἰδότες τὰ συμβεσόμενα, εὐδ' ἐν
 τούτων τῇ διυχερῶν τῇ ἐκ τοῦ ὅτυχῶς καὶ μακα-
 ρίας ἐκ βραῆς ἐκ γλυκείας πικρᾶς συνέβαινον αὐτῶν
 βιοτῆς, ἀλλ' ἐξῶμεν τὸν μακάριον βίον ἐκείνον,
 τὸν ἐλδύθερον, καὶ λιτὸν καὶ ἀπείρητον καὶ φιλάλ-
 λου, καὶ τῇ νῦν κακῶν ἀνεπίδεκτον, μικροῖς π-
 σι τοῖς πονήμασι τὰ ὥραῖα τ' εἰς ὁδὸν ἀκρόδρου
 καὶ παῦν λάχασον πῦρ τροφῶν συναείραντες, καὶ
 ἔτι

ἢ τι που ἱστέωμ τοσούτοτροπον καὶ τῷ πρῶτα μὲν
 ἀγνοσίμην. ὥστε γούμ καὶ αἰσιόδης φησι πῶς πῖρσαι
 τὸν ἀδελφὸν δὲ τῷ πρῶτον ἐπὶ δὲ ὡς πῖρσαι, αἰσιό
 τῷ ὡς ὁ βίος, καὶ ἡ εἰμαρμένη ἐπὶ αὐτῷ, ἢ ὁ παλαιὸς
 βίος μετέτραπται, καὶ λίαν δὲ νύκτῃ δὲ οὐχ ἰστέωμ
 ὡς δὲ οὐκ αἰσιόδης, καὶ κεχαρμένη πολλῶν, δέον σε
 μὴ διαγὰν ἀργόν, ἀλλὰ παντοίως πονεῖν καὶ ὄργα
 ζεῖν. καὶ ὅτω γὰρ μόλις ἐκφύγης τὴν τῷ βίῳ δὲ οὐ
 χεῖραν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὅτω. φέρε δὲ καὶ τοῖς ἑπὶ
 σὺν αὐτῷ σαφηνίσωμεν. Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι.) οἱ
 θεοὶ, ἢ γὰρ ἡ εἰμαρμένη κρύπτει τὸν πρῶτον ἢ ἀπλοῦς
 βίον τοῖς ἀνθρώποις. ἢ ἔστι νύκτῃ οὐκ αἰσιόδης καὶ ἐπίπο
 νος. Ρῆϊδης γὰρ κεν.) τότε γὰρ τῷ πρῶτον βίῳ μὲν
 αἰστέωμ ὄργαστέμηνος, εἰχὸν αὖ ὁλοχρονίαίαν ζωὴν. ὄργ
 ασίαν δὲ φησι ὁ γεωργικὴν, ὅχ ἱστέωμ τέχνῃ π
 νά, ὅ γὰρ ἦσαν, ἀλλὰ τὴν συλλογὴν τῇ κατεπῶν.

Αἰψά κε πηδ' ἄλιον.) ἀντὶ τῷ, ταχέως εἰς καπνὸν
 ἔρριψας αὖ τὸ πηδ' ἄλιον, ἢ κατέκαυσας, ἢ ὡς κα
 πνὸν καὶ οὐδ' ὅν ἡγήσω. ἀντὶ τῷ, οὐκ αὖ ὡς πῖρ
 σὺν ἰδέσθης ναυπηλίας. Απὸλοιτο δὲ.) ἢ ἀπώλλου
 το αὖ καὶ αἰ ἱστέωμ τῇ βίῳ, καὶ τῶν ἡμιόνων.
 οὐκ αὖ γὰρ ὡς οὐδὲ τούτων ὅν χεῖρα. οἱ δὲ ὅχ
 γούμην καὶ λίγοντο, ὅτι ἀπαξ πλοῦσαι, καὶ ἀ
 παξ ὁμοίως γεωργήσαι, ἴδου τὸ πηδ' ἄλιον ὑπὲρ
 καπνοῦ κατεκμήσθαι, καὶ τὴν ἐκτὴν τῶν γεω
 γικῶν

γικόων πόνων ἀπέλυσας, μάττω λαβράζου. ἔκ λῶ
 γὰρ τοι ὡς ἐφίω, τότε ἔτε πλῆς, ἔτε γεωργία. ὁ καὶ
 αἰσιόθ' ἀκρεῖβῶς ὑπὸ σάμνος ἔτω φησίμ, ἢ ἴσως τὸν
 λόγον καὶ ἀναχωρεῖ ὁ ποιητής, καὶ τὰ ὑπὸ τούτου
 γινόμενα πῶς αἰ χρόνοις τοῖς παλαιαῖς. ἀλλὰ γοι-
 κώτορον δέ, οὕτως σί νοκτίαν. ἀπαξ ὀργασάμεθα
 τῆς συλλογῇ τῇ καρπῶν, εἰ λῶ ὁ βίος οἱ θ' ἔπρην,
 ἐκτός αὖ τῶ καπνῶ καὶ τῇ βιωτικῶν φροντίδων
 τοῦ κυβερνήτῳ νοῦ ἔθε, ὅτι ἀφροντίστως διαγὰ.
 ἀπέλλονται δ' αὖ καὶ αἱ βουαί, καὶ αἱ μάχαι, καὶ δό-
 ρυβοί, καὶ αἱ πῶς βαρβάραι ἔθνη ὑπὸ γαμίαι, αἱ δ' αἱ
 τὰς ὑποψίας καὶ αὖ πολέμους γινόμενα. ταύτας
 γὰρ ἡμίονους καλεῖ. μᾶλλον δέ αὖ ἐκ τούτων ὑπὸ
 μῶν γινόμενους, ἢ τοι κερμύνους. καὶ γὰρ τὸν κῦρον
 ὁ χρυσμός ἡμίονον ἔφη, ὡς ἐκ μητροῦ καὶ μηδρ, ἢ πα-
 τέρα δέ πέστω. ἢ τὰς ἀπλῶς ὑδμιξίας καὶ μάχας
 καὶ συρράγας ἐθνῶν ἔθνεσιν, ἡμίονους καλεῖ. καὶ τα-
 λαοργούς, ὅτι τὰ πολλὰ καρτορεῖν καὶ πάχειν αὖ
 συγκροτήσαντας τὸν πόλεμον. Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυ-
 ψεν.) ἀλλ' ἢ εἰμαρμένη τὸν ἀπλοῦ καὶ ἀπείρητον
 ἐκείν) βίον, ἀπέκρυψεν ὀργισθεῖσα. πῶς ποποσιῶν
 δέ τῳ εἰμαρμένῳ, ὀργλῇ αὐτῇ πόδι τίθησιν. ἐκρυ-
 ψε δέ ὀργισθεῖσα, ὅτι ὁ πῶς μεθεύς, ἢ γοι καὶ πῶς δολῇ
 καὶ ἢ πρόγνωσις ἡμῶν, ἢ ἀγκύλα καὶ πόρις πῆλα
 βελλομένη, ὅτι κατέτισε καὶ πῶς ἔψε μὲν καὶ αὖ-
 τῳ

τὴν τὴν εἰμαρμένην. ἔκρυψε δὲ ἐπὶ ποσειφύλαξ τὸ
 πῦρ. ὅπου ἐπὶ δ' ἂν αὐτὸς ὁ εὖς καὶ μέγας πᾶσι τοῖς
 πεπρωμένοις, ἥτοιμα ἐπὶ λινήσους τοὺς νῦν πτωμαθεὺς ὁ ῥυθίς,
 ἥτοιμα ἢ ἡμῶν πωδονλὴ καὶ πρόσκειψις ἔκλεψον,
 ἐκλέψας κατήγαγε τοῖς ἀνθρώποις πρὸς Διὸς γνώ-
 μιν, ἥτοιμα ἐπὶ εἰμαρμένης, ἐπὶ μεγάλα βελούοις.
 ὅ γὰρ μετατρέπεται ἢ ἐπὶ εἰμαρμένης βελὺ. κίχθ
 φε δὲ τὸ τοιοῦτον, ὅν κούλω νάρθηκι. τὸν δὲ αὐτὸν τὸν πε-
 πικέραννον, ἥτοιμα τὴν ἢ ἐφ' ἡν εἰμαρμένην ἔπει με-
 ταθεπικῶς, ὡς ῥέπουσαν καὶ καταγωνιζομένην αὐτῶν
 ὅταντις, καὶ ἀτυχῶς, δίκην κεραυνῶν. ἢ τὴν τὸν
 πομένην ἐπὶ χείρας τοῖς ἐκ' ἐπὶ κέρωνοις, ἥτοιμα
 πάρεσι, καὶ φαντασίαις. τίς δὲ ἢ τὸ πῦρ ἐκλεπὴ,
 μαίνεσθαι. πρὶν μὲν ἢ τὸ πῦρ ἐκλεπὴς χεῖρας ἥτοιμα
 τοῖς ἀνθρώποις. οἱ πτωμαθεὺς δὲ τὴν ἀνθρώπων, καὶ
 μῶν ἐπὶ γεγονότῃ, καὶ κεραυνωδόντῃ δίκην τοῦ πε-
 πικέραντος, ὡς πλησιάζαντος ἐκείνῃ ἐπὶ θέματος ἀποδοῦναι
 ἔχον, μηχανῶνται φυλάξαι τὸ πῦρ. καὶ δ' ἂν σοφοῖς
 τοῖς ξύλοις, καὶ νάρθηκι, δυνάμει αὐτῶν φυλάξαι,
 κατέκρυψαν. καὶ οὐράνιον πῦρ ὑπαρχόν τὸ πρὶν
 ὅτῳ καταχθινῇ, καὶ γεγονὸς ὅν χεῖρας πᾶσι ἡμῖν,
 ἐμβόλῃ ἐλαπιδῶναι, παρ' εἰμαρμένης βελὺ, ἀλλὰ
 ἐπὶ πτωμάτων. πρότερον γὰρ ἡμῖν εἰμαρμένην εἶναι
 φησι, ζῶν ὡς πρὶν ἐφ' ἡν ἀπλῶς, καὶ δίκην πῦρ καὶ
 τεχνῶν. ἐπὶ δὲ εἰμαρμένην, ἥτοιμα σύμβημα ἐπὶ τῷ,

46 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἐκ πῦρ ὁλῆς ἡμετέρας ἐφύρετο τὸ πῦρ ὅτι τὰς τέχνας
 ὡς γυναικα παρὸ ὧραν καλεῖ. ἡ δὲ παρ' ἐτέρων π-
 νῶν ἀλληγορομελὴς ἐνταῦθα ψυχικῶς ἀλληγορεῖται
 ὡς τὸ πῦρ ἡ νοερά ζωὴ, καὶ νάρθηξ τὸ σῶμα, ποδὶ τ-
 τὸν δὲ, καὶ ὁ δὲ μέχρι παντός συνάγετα διεξίκοιτο
 νῦν δὲ ἡ ἀλληγορεῖα ῥητορικὴ καὶ πραγματικὴ ὅτι,
 ἡ ποδὶ τῷ ἐν χήσει πυρὸς λέγουσα καὶ ὅτι τούτου
 εὐρέσεως, ἡ σπρ' ἐφίω ὅτι ἐκ πῦρ ὁλῆς ἡμῶν, καὶ πε-
 ς ὅτι τῷ βίῳ διακοσμήσεως ὅτι ἐκ τῶν τεχνῶν ἀπα-
 σῶν, ὡς πρὸ τὸ πῦρ συνειδήσατο. ὡς καὶ γυναικα παρ-
 ὦραν καλεῖ, καὶ ἡ φαίσα λέγει πλασθῆναι. ἐν τῇ
 λιπὴρολογία δὲ τῶν ἐπῶν, σαφέστερον εἶποιμι. νῦν δὲ
 καὶ τὰ ἐπὶ συντακτικόν. ἀλλὰ ζεὺς καὶ ἡ εἰμαρμένη
 ἔκρυψε, χολωσαμένη, ὅτι μιν καὶ αὐτὸν ὁ ζην πᾶσι
 σεμὸ πῦρ ὁλῆς. ἔκρυψε δὲ τὸ πῦρ ὁ αὐτὸς πῦρ ὁλ-
 θεὺς ὁ ἀγκυλομήτης, τὸ μὲν καὶ ὅτι πρὸ πῦρ αὐτοῦ, καὶ
 ὅτι ὁ εὖς πᾶσι τῷ ἰαπετοῖο, ἡ γοῦν ὁ αὐτὸς πῦρ ὁλ-
 θεὺς ἔκρυψε, καὶ κλέψας κατήγαγε τοῖς ἀνθρώποις
 ἐν κοίλῃ νάρθηκι, διὸς πρὸ πρὸ γνῶμιω τῷ διὸς ἔ-
 κρυπτοντο, λαδὼν αὐτὸν τὸν διὰ τὸν τὸν πικέσαι
 νοῦν, νῦν τὴν εἰμαρμένην. τοῦτο καὶ ἂν ἀνθρώποις
 ἐμήσατο ἡ δὲ λυγρὰ. ὁ πῦρ ὁλῆς νῦν, ἡ γοῦν ἡ ἡ-
 μετέρα πῦρ ὁλῆς, καὶ ὁ ζεὺς, ἡ γοῦν ἡ εἰμαρμένη.
 Τὸν δὲ, χολωσάμενον.) τὸν δὲ πῦρ ὁλῆς ἡμῶν
 τὸν νῦν ὁ γινώσκων ἡ ὡς πρὸ ἀγέρσει νεφίλαι,
 καὶ

καὶ ταύτας συγκαλυπτομένης, καὶ σιωπῆν καὶ ἀ-
 πώροτα ἑμαρμένη, πρὸς τὴν ἐκείνου ἀφικίαν,
 φασίμ· ὡς ἰαπετιονίδης λογισμῶν ὑπὸ τῆς πᾶς,
 πρόβλεπον καὶ πτωχότητων φρόνημα· ἀντὶ τοῦ ὅτι
 θεοποι πτωχότητων, χαίρει τὸ πῦρ ἐφ' ὅσοντος,
 καὶ τὴν τῶν πτωχότητων καὶ ἐκδοίεργον βίαν μετατρέ-
 ψαντος ἑμαρμένην. σημειῶσαι δὲ, ὅτι νεφελῶδες
 τὴν καὶ τὸν πικέραντον διὰ τὴν ἑμαρμένην λέγει,
 κατὰ συντημολογῶντος ἑφαμένη. Σοί τ' αὐτῷ,
 ἀντὶ τοῦ ὑμῖν τοῖς ἀνθρώποις τοῖς εὐρεταῖς, καὶ τοῖς
 ὑπερὸν γημοσυνῶν, γηρόν· ὡς μέγα κακόν· ἀνθ'
 ὧν γὰρ τῶν πτωχότητων βίαν ὀξείαται, καὶ ὡς τὸ πῦρ
 ἐφ' ὅσοντος, τέχνη δόξουνται, καὶ σμῦσαι μὲν τὸν
 βίον, καὶ θέλγουσαι, καὶ μαλθάσουσαι γυναικὸς δὲ
 κίω· πλὴν ὅτι ἄλλο συμφυρῶν, ὅτι πτωχότητων. ἀγα-
 πῆσιν δὲ ὅμως τὸ καματηρὸν καὶ σκληρὸν ὡς τὸ
 ὀξείαται, καὶ ἐπίπονον, ὅτι τὸ ὅτι αὐτὸ τὸ πτωχόν ἐλε-
 πτομένη ταῖς ἐλπίσιν· ὅτι μὲν ἡ ἑμαρμένη ἔφη, καὶ
 πτωχότητων· καὶ ὅτι ἡ φάεισιν πτωχὸν ἡ πάντ' ὡς
 ἐπλάσθαι, καὶ ἐπεκδομένη γυνή, ἡ γυνή ἡ πάντα δὴ
 ὡς μὲν ὅτι βίαν συνεκδομένη τῶν τεχνῶν· ἡ ἡ ἐκ πάν-
 των τῶν διῶν καὶ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων καὶ
 ἡ σίον συγκαταμμένη, καὶ δὴ λαβοῦσαι· ἡ
 μὲν γὰρ πτωχὸς ἡ φάεισιν, τὰ ὅτι καὶ ὅτι ὅτι
 ἡ δὲ τῆς φρονήσεως ἐκείνης, τὸ καματηρὸν
 καὶ

καὶ ἀγγέλου. ἐκ δὲ τῆς ἀφροδίτης, ἤγουν τῆς συγκρο-
σεως, τὸ ὡραῖον. τὸ δὲ ἀναιδὲς καὶ δραστήριον, καὶ
πρὸς τὰς ἐμπορίας αἰμύλον, ἐκ τοῦ ἔρμου, ἤτοι τοῦ
πυθφορικῶν λόγου. ἐπεὶ δὲ ἐκ πυρὸς καὶ φρονήσεως
ἡ γυνή, ἤγουν τὸ κόσμιον ἐφάνη τῶν τεχνῶν, ὅτι πο-
λυσημῶν ἴσος, καὶ ἡ σύστασις πασῶν τῶν τεχνῶν ἐ-
διδάχθη καὶ πικρὰν εἰμαρμυλίαν, καὶ τοῖς μεταγεν-
νετέροις ἐδόθησαν. καὶ ὅτως ὁ βίος συμφοραῖς ἐπι-
πλήμμυνεν. ἡ ὀργὴ δὲ τοῦ διός, ἤγουν τῆς εἰμαρμυλίας,
καὶ ὁ χόλος, καὶ αἱ λαλῖαι, καὶ τὰ λοιπὰ, πρὸς ὧν πο-
ποιία εἰσι. πρὸς αὐτὴν γὰρ τὴν εἰμαρμυλίαν, ὡς δὲ τι-
νὰ, τοῦτο δρῶσαν. ὅσοι δὲ πρὸς τοῖς ῥήτοσι, τὸ καθ'
ὑπόθεσιν γῆμα καλεῖται. ὅτω γὰρ ὡφελὴν εἶπεν.
εἰ μὴ αἰδοῖσιν καὶ φωνὴν τῇ εἰμαρμυλίᾳ, ἐφθέγγετο αὐ-
τὴν ὡς γίγνηται, ὅτι πρὸς ὅλους τοὺς ἀπλάτων γεγονό-
τες οἱ ἄνθρωποι, τὸ πῦρ κατέχου, καὶ τὰς τέχνας ἐ-
πεχείρουσι δὲ τούτου εὐρίσκειν, καὶ εἶπεν αὐτὸν ὡς
λάσασα τὸ σαρδόνιον, ὅτι ὑμεῖς ὄψεσθε. δόσω γὰρ ὑ-
μῖν, ὃ ποθεῖτε ἐκ τοῦ πυρὸς εὐελεῖναι, τὰς τέχνας.
ὑφ' ὧν ἀβρότης μὲν καὶ ὡραιότης, καὶ παῦν τερπνότης
τοῦ βίου γυμνάζεται. ἀλλ' ἔχω εἰς ὁδὸν καὶ δίκην
πᾶν μύθον πόνον, ὅτι πρὸς αὐτὴν. νεφελεγερέτης
δὲ νεῦν καὶ τερπικόρανον δία, ὅτι ὕψος, ὅτι ἀσέ-
ρα, ὅτι τὸν μύθον βασιλεῖα ἐκείνου, ὅτι ἄλλο ὅδ' ἔν-
θεν τὸν νεῦν λέγει ὁ ποιητής, ἀλλὰ τὴν εἰμαρμυλίαν
καὶ

καὶ τὸν ῥιείμαρμυλίνης νοῦν. διόπορ τὸ νεφεληγρέ-
 τικς καὶ τερπικέραυνος, ὅτως ἔφη ὡς εἶπομ. τὰ δὲ
 λοιπὰ ὡς μὴ ὄντα τῆς νῦν ὑποθέσεως, παρεῶ. ὡς
 καὶ ὑμῖν καταρχὰς ὑπεθέμην ὅτω ποιεῖν, πρὸς τὰ
 πρόσφορα τῶν ἐπῶν νοεῖν, καὶ δῖας καὶ ἀθλιωᾶς, καὶ
 πτωμυθεῖς, καὶ τὰ ἑτέρα· καὶ μὴ ἀνόητως ἴδῃ πολυ-
 σιμάντων φύτῳι πλανᾶσθαι, καὶ συγχέειν τὰ ἔπη,
 καὶ τὴν δαίνοιαν. ὅθεν ἰαγὰ αὐτῷ πτωκειμύλῳ τοῖς
 ἔπεισι σιμασίαν, ταύτῳ ἐτυμολογῶ, καὶ πόδι ταύ-
 τικς δαλαμδαίνω. τὰ δὲ λοιπὰ γνίστε πᾶρξέχω, αὐτὸς
 ἀκροωμύλῳς ὁπότε βλάπῃεν αὐτὸν ὠφελείας ἐπίστα-
 μαί, καὶ ἀχρεῖον πολύσιχον τὸ σύγγραμμα γίνετο.
 τίς γάρ οἱ οἶδεν, ὡς ἀλλαχοῦ τῶν ἐπῶν, ὁ ὕρανος νε-
 φεληγρέτικς καὶ τερπικέραυνος λέγεται; σιμαγεί
 γάρ τὰς νεφέλας, καὶ παταγεῖ. καὶ τὸν ξηρόν τῆς
 νήσει ἐκθλίβων αἶρα, αὐτὸν κεραυνοὺς ἀποργάζεται.
 οὐδὲν τε καὶ τὸν νοῦν οἶδα μὲν διακαλεῖν, καὶ ἀλ-
 ληγορεῖν ἀκριβῶς, καθὰ καὶ πόδι τῶν ἐτόρων ἀπάν-
 των. ἀλλ' ὅ νῦν πόδι φύτῳι, πόδι ἢ ῥιείμαρμυλίνης,
 ὡς ἀλληγόρησά τε καὶ ἐτυμολόγησα. Ἰαπετιονί-
 δης.) πάλιν ὁ πρόκλῳ νῦν λαλεῖ βλασφημίας.
 Καὶ τίς ὁρᾷ τὴν ἐκείνου πονκτίδα,
 Καὶ τὸν φορυτὸν εἰ θέλει σιμαγέτω.
 Ἡμῖν δ' ἀνάγκη, πτωσφυῶς πάντα γράφειν.
 Τελήως οἶδα νοσμήσομ τὸ πτωμυθεῖς ὄνομα·

δ

τὴν

τὴν ἐκ κινήσεως ὕψους κοσμικὴν ἔδραν, καὶ ὑπὲρ ἧς
 εἴξιν τὸ παντός, καὶ εἰμαρμένης βυλὴν γεγονῆας
 καὶ ἑλλώας. ἢ καὶ τὴν βοὸς διαμοιρασίαν, καὶ τὴν
 ἀπ' αὐτῆς διὸς ἀνατίθημι. πόδι ἥς νύκτ' ἀλληγορεῖν ἔ-
 χι πρόσφορον· σοικειανὸν γὰρ ἴσθ' , καὶ τῇ θεογονίᾳ
 ἀρμόδιον· οἶδ' αὖ καὶ πραγματικῶς πτωμνθεῖα λεγό-
 μενον ἀνθρωπον, ὃς ἀγροικίας εἰς ἀνθρώπους με-
 ταξὺ θυμίσαντα· ὅς δ' αὖ ἴσθ' πλάσαι εἰς ἀνθρώπους
 μυθολογούμεναι· οἶδ' αὖ καὶ ψυχικῶς πτωμνθεῖα, τὸ τῶν
 ἀνθρώπων πτωμνθεῖα καὶ τὴν πρόγνωσιν, ἰαπε-
 τῇ καὶ κινήσεως λογισμῷ παῖδ' αὖ λεγόμενον, ὃ κιν-
 ημένης εἰς ἀκρόντου φρονήσεως· ἢ γὰρ θέμις, ἢ τοι π-
 γῇ, τὸ σοικειανὸν πτωμνθεῖας μήτηρ ὄσιν. τὸ πτωμ-
 νθεῖας εἰς πτωμνθεῖα τούτου πατὴρ ὡς ἐφ' ἡμῶν, ἢ τῶν
 λογισμῶν κινήσεις, καὶ ποσειδωνικῶς ποσειδωνική.
 ἰαπετὸς δὲ λέγεται, πρὸς τὸ ἰεῖναι, καὶ ὁρμαῖν εἰς πέ-
 τεσθαι πανταχοῦ, καὶ πάντα ἀνερόδυναν, καὶ ζῆ-
 τεῖν πόδι πάντων. ἐστὶ καὶ ἐτόρθε παῖς ἴσθ' ἰαπε-
 τῷ τούτῳ, ὃ βραδυνὸς καὶ ὑστερόντης ὁ ὑπὸ μνηστῆρος, ὃ
 μὴ τὸν ἄκρον νοῦν καὶ τὴν φρόνησιν ἔχωρ ὡς καὶ τὰ
 μέλλοντα συμβαίνειν γινώσκειν, ἀλλ' ὃ μετὰ τὸ συμ-
 βῆναι εἰδὼς. τὸ δὲ ὡς ἀπὸ τῆς εἰμαρμένης λεγέσθαι ταῦ-
 τα, προσωποποιεῖται ὄσιν, ὡς ἐφ' ἡμῶν. εἰ δὲ ἔκ λυτῆς ἀλληγο-
 ρημνίως τεθῇ ἡ τῇ φρονήσει γῆμα τὸ καὶ ὑπόδε-
 σιν λεγόμενον ὡφειλῇ δὲ γινεσθῆναι. κλοπῇ πυρὸς
 εἶπον,

ἔπον, τὴν ἐκ κοραυνοβόλου δ' ἄνδρα ἐκ πτομηνείας
 τῇ τότε ἀνθρώπων ἐφύρεσιν. ἡ πόροπδους καὶ ἀ-
 πάτη φρενῶν εἰμαρμένης, τῷ δὲ λεγομένου νῦν,
 τὸ μετατραπῶναι ὑπὸ τῇ πτοβουλίας ταύτης ἐκεί-
 νῳ τὴν πτοτόραν τῷ βίῳ διαγωγῇ ὑπὸ τῇ εὐρέ-
 σεως τῷ πυρός, ὃ καὶ τοῖς εὐρέσι καὶ μεταγχεσίραις
 γέγονε βλάβη. *όσις γυναικός, ἀντὶ τῇ εὐρέσεως τῷ
 πυρός πρὸς τῇ εἰμαρμένης, ἥτοι τῷ συμβάματι,
 ἀλλὰ τῷ δουτόρου, τὸ ἐκ τῇ τεχνῶν ἡμῖν συμβαδ
 τῷ βίῳ πάντος ὑπὸ κήσμημα, καὶ τὸ τρυφερόν καὶ
 ἀβρόν, ὃ ὑπὸ κτήσασθαι ἀγαπῶντος καὶ ἀνδύδοντες
 ὃ μικρῶς τελευτωρῶμεθα, καὶ κακῶς πάχομεν· τὸ
 εὖ καλλίστως λεῖται λίαν. ἡ τῷ πρόκλου δὲ μάλλον
 διορθώσις δ' ἀκρῶν δ' εἶται. Ως ἔφατ' ἐκ δ' ἐγέ-
 λασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.) Ὡς γὰρ δὲ πτοσω
 ποποιία, Ὡς γῆμα τὸ καθ' ὑπόθεσιν ὅτιν. ἀντὶ, εἰ μὴ
 ἀεδοκίαι τῇ εἰμαρμένῃ, ἐγέλασεν αὖ τὸ σαρκ' ὄνιον.
 πατόρα δ' ἀνδρῶν καὶ θεῶν τὴν εἰμαρμένῃ λέ-
 γει, ὅτι καθ' ἐλλύων πινὰς, εἰμαρμένης βυλῆ οἱ τε
 θεοί, ἡ γοῦν τὰ σοιχεῖα, καὶ οἱ ἄνθρωποι γέγονασιν. ἢ
 τὰ ἐν τοῖς σοιχείοις γινόμενα, Ὡς τοῖς ἀνθρώποις συμ-
 βάματα· οἷον ὄμβροι, χειμῶνες, σεισμοί, κοραυνοί,
 καὶ τὰ ὅμοια, καὶ ἀνθρώπων εὐδελίαι καὶ δυσδε-
 λίαι, καὶ εὐτυχίαι καὶ ἀτυχίαι. πότε δὲ τῷ σαρκ' ὄ-
 νιον γέλωται, εἰπεῖν δ' εἰς μοι.

Σαρδ' ὡ τις ἐστὶ νῆσθ' ἰβηροτρόφθ',
 Ἐν ἡ βοτάνῃ φθαερτικῇ γῆς ἐκτρέχει,
 Σελιωοειδ' ἡς, σαρδ' αὖν καλουμένη.
 Βεβρομένη δὲ τοῖς ἀπείροις, αὐτίκα
 Σπασμὸς τε ποιεῖ, καὶ γελῶτων ἰμφάσεις.
 Καὶ πότμθ' ὀυθὺ, καὶ γελᾶσι μὲθ' ὀρθ'·
 Ἄλλοι δὲ φασὶ σαρδ' αὖν εἰς τοὺς βαρβαρὺς
 Γερῶντας αὐτῶν τοὺς γηναρχὰς ἐχάτως,
 Ἀγειν λαβόντας εἰς ἀπόκημνον τόπον.
 Κτείνειν δὲ τοὺς, ἐν ῥοπάλοις, καὶ λίθοις.
 Ἐπειτα ῥίπτειν ἐκ πετρῶν τοὺς δυσμόρους,
 Γελῶντας εἰκὴ παιδιαῖς πατροκτόνοις.
 Ἄλλοις δὲ τοὺς θνήσκοντας ἀρέσκει πλέον
 Γελαῶν, ὁρῶντας τεχνικὰς πρῶινίαις,
 Καὶ τὰς κυλίστρας καὶ στροφὰς τῶν πραγμάτων.
 Οὕτω μὲν ὁ σαρδ' ὠνιθ' γέλωτος ἔχων ὄζει.

Οὐ ποικίλης φησι γελάσαι αὐτὴν εἰμαρμένην, εἰ
 πρὸς αὐτῇ πρὸς τῷ αἰσθησιν. ἡ καὶ πατὴρ θεῶν ἐπὶ
 ἀνδρῶν εἶπεν, ὡς ῥοπῶ εἰρήνη μὲν. ἡ φαισιν δ' ἐκ
 λούσε.) τὸν δ' ὁ δ' ἀκρῶν ἡ φαισιν ἐκέλευσεν, ὅπως
 καὶ γὰρ μίξαι, ἐπὶ ποιῆσαι ἀνθρώπου φωνὴν καὶ δύ-
 ναμιν, αὐτὴ τὸ ἀνθρώπου γυναικα, καὶ ὁμοίαν θεοῖς.
 ἀλλ' ὅτω μὲν τὸ μυθῶδες. ἀλληγορικῶς δὲ καὶ τὸ
 τὸ ἐκέλευσε, ἡ γοῦν ἐπὶ ἐκδύσιν ἡ εἰμαρμένη, ἐκ τῆς
 ποικίλου καὶ ὁ δ' ἀκρῶν καὶ παντίχως πρὸς κατ'
 αἰχρῶ.

πλοῦλον, μεγάλῃαι γλῶ καὶ ὕδαρ, ὅχι πλοῦλον, ὅχι γυ
 ναῖκα γρηῖον, ἀλλὰ τὰς τέχνας αἷ ἐφίλω. ὕφ' ὧν τεχ
 νῶν τῶν δὲ εὐρείσεως τοῖ ποντῶν, φύλα ἐκ γῆς τμήθη-
 σεται, καὶ γρηῖσονται πλοῖα, καὶ ἐμβληθήσονται τῇ
 θαλάσῃ πρὸς πλοῦν. καὶ ὅτω τοῖς ἀνθρώποις γῆ καὶ
 ὕδαρ κοινώσεται, καὶ ὡδὶ τῶν γεωδ' ὧν δὲ πύτων
 ὑπὸ τοῖ θαλατῆς φόρομλιν ὕδατ' ἐμπορεύόμε
 νοι ἔσονται. Ἀνθρώπου δὲ αὐδ' ἡ καὶ διγ' ὧν.) τὸ,
 λευκῶς τότε τὴν τ' ἀνθρώπου λαβεῖν ἐπωνυμίαν, καὶ
 ὀνομασθεῖσθαι τὸ καθεκασμ' ὧν ὅν τῷ βίῳ, καὶ δ' ὕ
 σαμιν ἡτ' θηρίων, καὶ τῶν λοιπῶν, καὶ μηχανὸς ἀπά-
 σας ὅνδ' εἶξαδαι, πρὸ τοῦδε λευκωδ' ὧς ζῶντος, κατ'
 ὅσιαν μόνον ἐλέγοντο ἄνθρωποι, καὶ ὅ ἡτ' τὴν ἀνθρώ
 πινω ὅνδ' ἔργων. Κλειτὸς, ὁ ὅνδ' ὅξος· κλυτὸς δὲ, ὁ δὲ ἀ
 κους. καὶ ὁ μὲν λευκὸς, πάντως καὶ κλυτὸς ὅξιν·
 ὅ πύναντιον. δὲ ἀκουςον γάρ τινα καὶ ὡδὶ κακοῖς
 ὅξιν εὐρεῖν· ὅ πάντως δὲ οὗτ' καὶ κλειτὸς. Τὸ
 κῶας καὶ τὸ ὕδαρ, καὶ τὰ ὅμοια τὰ εἰς αἷ ἀωλικῶς
 μετατρέπονται εἰς οἷ. ὡς ἐκ τοῦ ὕδαρ, γέγονεν ὕ-
 δος, δὲ ὅ τὸ ὕδ' εἰ. Ἀθανάτης δὲ θεῆς.) ἀθανάτοις
 δὲ θεαῖς, ἡγοῦν τῶν θηλυκῶς λεγομένων σοιχείοις, ὅ-
 μοίαν λέγει τὴν τῶν τεχνῶν πόριλιν. καὶ πρὸ θένους,
 ὅτι ὅ φθαρήσονται αἱ τέχναι, ἀλλ' ἔσονται, ἔς' αὖ καὶ
 τὰ σοιχεῖα συμπαμλύνωσι. οἱ μὲν γάρ τεχνῶνται
 θνήσκουσιν, αἱ δὲ τέχναι ὡς ἀθάνατοι διαμλύνουσι. καὶ

πρόβηνοι, ὅτε αἰνεῖσαι, ὅτι πρὸς φθορίαν καὶ πῦρ. Καὶ λόγος δὲ εἶδος, ὅτι ὁ βίος ἐκ τῶν τεχνῶν γίνεται ὡραῖός τοι. καὶ ἐπὶ τούτου, ὅτι πάντες δὲ ὁμοῦ τῶν τοῦ βίου ἡδύων. Αὐτὰρ ἀθλιώτην δὲ γὰρ διδάσκειν.) ὑλίων ἀπὸ τοῦ τῆς συστάσεως τῶν τεχνῶν, τὸ πῦρ γέγονεν. ποικιλιὴν δὲ ἢ κατασκευαστικὴ καὶ διδασκτικὴ τούτων φρονήσις, ὡς ἀθλιώτην νῦν καλεῖ, καὶ διδάσκειν τῶν δὲ γὰρ, ἰσὺς δὲ, ἢ συμμιγῆς καὶ πολυμιγῆς πασῶν τῶν τεχνῶν πολυπλήθεια. Καὶ χάριν ἀμειλίχῃ κεφαλῇ.) ἀπὸ κοινῶς τὸ ἐκείνουσιν, ἢ γοῶν ἐπὶ ἐκείνουσιν ἢ εἰμαρμένην ἐκ προμυθείας ἐτόλμας εὐρεθῆναι τὸ πῦρ, ὑλίων ἀπὸ τοῦ τῶν τεχνῶν. εἴτα φρονήσει πρὸς ἀθλιώτην τὰς τέχνας, ὡς ἔστι πνεῦμα χαλεμότης. εἴτα πῶς κεφαλῇ καὶ τὸ ἀπὸ τέλους καὶ τῆς τέχνης κοσμηθῆναι ὑπὸ θυμῷ καὶ ὡραϊότητι τῇ χρυσῇ καὶ ἰλαρῇ, ὡς πόθον ἡμᾶς ἔχειν ὅσοι πρὸς ἐπικτησιμότητα. καὶ φροντίδας ἐδιδόσας τὰ μέλη, ἐλκόμενους τῇ ὑπὸ θυμῷ καὶ τούτων ὑπετεχνίας καὶ ὡραϊότητος.

Εἰ δὲ θέμεν καὶ νόον.) ἐπὶ γένεσιν δὲ ἢ εἰμαρμένη καὶ τὸν προφορικὸν λόγον ἐρμηνεύει, ἀναιδίῃ καὶ πολλοῦ λογισμοῦ, καὶ πανουργίᾳ καὶ ἀμύλιον ἢ θῶς ἐνθῶναι ταῖς τέχναις, καὶ τοῖς τεχνίταις. τοῖς τοῖς γὰρ οἱ τὰς τέχνας μετέχειζόμενοι.

Ὡς ἔφαθ' οἱ δ' ἐπίδραστο.) οὕτω καὶ εἰμαρμένης ὑπὸνδυστάσεως, ταῦτα πάντα ἐγγύς. ἀλλὰ μὲν δὲ
τοῦτο

ἔστω μιν, ὅθεν ὁ πεφοβηκὸς λόγος ὁ ἐρμῆς, διὰ
 κτερος, καὶ ἀργειφόντης λέγεται· ἐκ τοῦ δὲ ἀκτοῦ,
 καὶ ἀγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν. καὶ ἀργειφόντης, ὅτι
 ἀργὸν ἀνείλεν τὸν πανόπῃω, ὅμ' ἢ ἦρα φύλακα τῆς
 ἰδὸς ἐπέσκησε, τῆς ἰνάχου παιδός. ὁ δὲ πεφοβηκὸς λό-
 γος ἐρμῆς λέγεται, παρὰ τὸ ἐρμῶεντικὸς εἶναι. ὁ
 δὲ ἀκτορ, ὅτι διεξάγει, καὶ ἀγγέλλει τὰ τῆς ψυ-
 χῆς καὶ τοῦ νοῦ ἑνδυμήματα. ἀργειφόντης δὲ, ὡς
 ἀργὸς καὶ καθαρὸς φόνος. παιδ' οὖν γὰρ καὶ ἑνδυ-
 μίζει, καὶ πρᾶναι τὸ θυμικὸν τῆς ψυχῆς. ἢ ὅτι τὸν
 ἀργὸν λιύνα ἀναιρεῖ, τυτῆσι τὰ λυοσώδη καὶ ἄτα-
 κτα ἑνδυμήματα. Εἰπιδόντο.) τὸ πῖ ἰωνικῶς ἰω-
 ταγραφεῖται, ἐκ τῆς πιθῶ ἀπῆικῶς. ἱερνίωνα τὴν
 εἰμαρμένην λέγει, ὡς ἀφανῶς καὶ ἀδ' ἡλως ἀποτε-
 λουμένην τῶν εἰμαρμένων, ἐκ τοῦ κροῦ καὶ θολῶν
 τὸν νοῦν. ὅς τις γὰρ νοῦς ἀνθρώπινος ἀκραιβῶς οἶδε τὰ
 εἰμαρμένα ὡς συμβεσόμενα. ἀνακτα δὲ ὡς βασιλεία
 ταύτῃ φησὶ, ὡς πάντων δεσπόζουσαν, ὡς δὲ αὐτῆς
 γινομένην ἀπάντων. Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει.)
 τῇ γυναικὶ ταύτῃ, τῇ τεχνῶν ἀπασῶν σύνασις,
 ὁ ἡφαιστος, ἡ γὰρ τὸ πῦρ ἐκ γῆς πλάττει· ὅτι τὰ ἐκ γῆς
 καὶ ἡ γεωργία, πρώτη ὡς τιμιωτάτη τῶν ἄλλων τεχ-
 νῶν. ὅρα γὰρ τὸ ζῆν πάς ἀνθρώπος τὰς τέχνας μετὰ
 χεῖ. Κλυτὸς ἡφαιστος, ἡ γὰρ δὲ ἀκροῦ τὸ πῦρ· ὅτι δὲ
 αὐτὸ πᾶσα γίνε' τεχνῇ, ὡς πᾶσι γινώσκει. ἡφαιστος

δὲ λέγει, ἐκ τοῦ ἀπῶ. ἀμολγῆναι, ὁ ἀμφοτέρωθεν
 σίνωρ καὶ βλάπῃωρ. ἀδ' δ' ἡφαγὸν γὰρ ἐκ καυσίῃωρ
 τὸ πῦρ. ἢ ἀμολγῆναι, ὁ ἐκατέρωθεν χολός. ἢ μᾶλλον,
 ὁ ἐτέρω μέλει χολός. ἀναφερόμενον γὰρ τὸ ἐν χήσει
 πῦρ, ὡς πῦρ ὑποχολούει, καὶ ὑποσκάζει. ὃ γὰρ πα-
 ραύνομόν ὄσιν, ἀναλισκομένης τῆς ὕλης. τὸν μυθιῶν
 δ' ἐφασιν ἡφαιστον, ἀμολγῆναι, ἢ ὅτι ἐνί μέρει χω-
 λούει, καὶ ὑποσκάζει, ὡς ὑπὸ τοῦ διὸς ριφθέντα, καὶ
 χωλωθέντα τὰ γῆα, ἢ τοὶ τὰ μέλη. Ζῶσε δὲ, καὶ
 κῆσμεσιν.) ἀντὶ τοῦ ἐπέσκιψε καὶ ἐπεκῆσμεσιν,
 ἀπὸ μεταφορᾶς τῇ ζωννυμλίωρ. ἐκ τούτου δὲ συμφω-
 τέον, ὅτι καὶ ἡσίοδ' ὁ ἀλληγορικῶς ἐγραψεν, ὡς πρὸς
 αὐτὸς νυῦ ἀλληγορῶ. ἀνῶθεν γὰρ εἰπὼν διδ' ἀξαι τῆ
 πανδ' ὥρα ἰσὸν, νυῦ δὲ λέγων ζωννύειν κοσμεῖν. ἐκ
 οὗν τῆ ἀφροδίτης νυῦ τὰς χείρας εἰπὼν, μανίακας
 χρυσείας πῶδι τὸν τράχηλον ἐκείνης τιθέναι, ἔδειξε
 ὅσον καταφανέστερον, ὅτι μυαῖκα τὴν ἐκ τεχνῶν τῇ
 Βίβ' ὑδηνόσμησιν καὶ ἀκρότητα λέγει, ὡς φρόνησις
 μὲν μετὰ τὸ πῦρ συνεισέσκατο, ὡραιότης δὲ ἐκ χείρας
 εἰς τέλ' ἐκῆσμεσιν. αἱ ὥραι δὲ σεφηφορῶσιν, ἀλλ'
 ἐκ ἐαρινόις ἀνθεσι, τοῖς δὲ καλλίστοις καὶ ἀειθαλεῖν
 ποιῶσι τὸν τῶν δωρήμασιν. ἔαρ, ὁ πῶραις αἷς ἔχει,
 καὶ μύροις, καὶ ἀνθεσι. θέρεθ', σίτοις, καὶ τοῖς λοι-
 ποῖς. φθινόπωρ', οἶνω, ἐκ τοῖς ἐτέροις. χθιῶν, ἐλαίω,
 καὶ ἄλλοις δωρήμασιν. ἢ τοῖς αὐτῇ κατασέμασιν. ὁ

μὲν

καὶ χαμῶν ὑγρῶν, καὶ γαλακτοποιῶν τὰ σπαι-
 ρήντα. τὸ ἑαυ δέ, φόνον τοῦτα, καὶ αὔφορ, καὶ πόδι-
 πνέον δυκράτω ἀείει. τὸ δὲ διέρθ' ὀζικμάζωμ, καὶ
 στεριουῦ. ὁμοίως τῶντις καὶ τὸ φθινόπωρον. καλλιπῶ-
 μος δ' ἐφισι αὖθις καιρὸς, ὅτ' αὖτ' οὐ καλίστως κομαῖν αὖθις
 ἔχοντας τὰ τότ' ὁρμήματα. Πάντα δ' ἐοίχοντο.)
 τὸ παῦν δὲ τῶν τεχνῶν ἢ φρόνησις πρὸς ἁρμονίαν ἐρ-
 ρύθμισιν. ἀθλιωῶ δὲ ἢ φρόνησις, παρὰ τὸ τὰ πάντα
 ἀθροῖν καὶ βλέπειν, καὶ πόδι πάντων νοεῖν. ἢ ἀθι-
 λῶς ὅσα, ἢ μὴ θηλάζουσα, καὶ νηπιόφρων, ἀλλὰ γρη-
 ναιοτάτη καὶ ἑντρανὴς. καὶ τροπὴ τὸ λάμβδ' αἰς
 ὦ δ' ὡρικῶς, ἀθλιωῶ. ὡς τὸ ἥνθομ, ἀντὶ τοῦ ἥλθομ.
 Παλαῶς, ἢ παλλομένη, καὶ δυκίνητ' ὅ. ἢ ἐν τῷ ἐκ τ'
 οἷος νοός κεφαλῆς γημνθλιῶαι, πάλαισα τὰ ὅπλα.
 ὀπλισμένη γὰρ ἢ φρόνησις λέγεται, ὅτ' αὖτ' οὐ καταπληκ-
 τικόν, καὶ ἐπανδρόν, καὶ τὸ σταθρόν. τὰ γὰρ γλαυ-
 καὶ τῶν ζώων, καταπληκτικὰ, αἱ θυμοδ' ἐσερα. ἢ γλαυ-
 κῶπις λέγεται μεταληπτικῶς, ἢ καθαρῶς αἱ ὀρθῶς
 ὀρῶσαι καὶ κρίναι τὰ πράγματα. ὡς ποιμαντίον, δ
 θυμὸς λελαενώπης. Εἰ δ' ἄρα οἱ σήθεσι, ἐν μέσῳ
 τῶν τεχνῶν, ποντίσι πάσαις ταῖς τέχναις καὶ τοῖς
 τεχνίταις, αἰμυλίας καὶ ψεύδ' ἢ καὶ ἀναιδείας κα-
 τάσπειρον. Βαρυέκτυπον τὴν εἰμαρμένην λέγει,
 ὅτ' αὖτ' οὐ βόας καὶ ἀναρρήσεις τῶν δυτυχοῦντων, καὶ
 τὰ ὀνείδ' ἢ καὶ καταρρήσεις τῶν δυσκληροῦντων.

Εμ δ' ἄρα φωνῶν.) ὀνόμαζέ τι σὲ δὲ τὸ πᾶν ὁ πῶς
 φοεικὸς λόγος ἐρμῆς ὁ θεῶν ἰήρυξ, ἢ τοῖς ὁ θαυγάλλων
 καὶ μιλύων τὰ θ' ψυχῆς λονήματα, καὶ τῷ νῦ.
 Ονόμιλλε γάρ, ὁ μικρὸν ἰωνικῶς. Γνωαῖκα δέ, εἰ τῇ
 τῇ τεχνῶν σύστασιμ' ἢ κατ' ἄλλοι, τῇ γεωργικῶν.
 καὶ πανδ' ὡραν καλεῖ, ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχικαὶ δυνά-
 μεις σὺν τοῖς πνεύμασι ταύτῃ ἐτέχνωσαν, καὶ ἐπέτε-
 σαν, τὸ οἰκίον ἐκάστη δυνάμει, ὡς ἐφημεν. ὡν
 δὲ θ' γεωργίας καὶ τῇ γεωπονικῶν, ὅτι πᾶσι πάν-
 τα δ' ὡρεῖται τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἢ ὅτι οἱ θεοὶ, ἢ τοῖς τὰ σο-
 χεῖα καὶ αἱ ὥραι, αὐτῇ δ' ὡρεῖνται τὰ οἰκία, ὄμβρος,
 θερμὸν, ἀνέμους· ὑφ' ὧν ἐκτρέφονται τὰ σπέρματα.
 ἐκ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ὁλύμπια δ' ὡματ' ἔχοντες, δέικνυ-
 σιμ' ὅτι πόδι τῇ ψυχικῶν δυνάμεων λέγει, τῇ κα-
 ποιουσῶν πόδι τὸν ἡμέτερον ὀλυμπον καὶ οὐρα-
 νόν, ἢ γινωσκὼν τὸ λογιστικὸν ἡμῶν. ἐδ' ὡρεσαν, ἀπὸ τῆς ἀρ-
 καπῆ. καὶ καὶ τοῦτο ὁ πρόκλος, ἰωνικὸν λέγει. Γῆμ'
 ἀνδράσιμ' ἀλφειῶσι.) βλάβῃ λέγει τὰς τέχνας γε-
 νέσθαι, τοῖς ἐφ' οὐραῖσιμ' ἀνδράσιμ', διὰ πόρ' ἐφ' ἃ τὸ
 πρότερον. Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον.) ἐπεὶ δὲ νόυσει τῆς
 εἰμαρμένης ἀπὸ τῆς ἡμετέρας αἱ τέχναι· τίς γὰρ εἰμαρ-
 μὴν πατὴρ καλεῖ, ὃς τρόπον πρῶτον εἰρήκειν· ὁ
 πρὸ φοεικὸς καὶ διδασκαλικὸς καὶ ἐφορμωδύτι-
 κὸς λόγος ἐρμῆς, εἰς τοὺς ὑπὸ μεθεσδόνους καὶ ὑπερ-
 γνώμονας παρέπεμψε τὸ δῶρον, τὸ τῶν τεχνῶν,
 καὶ

καὶ τὴν πύλιν διδασκαλίαν. οἱ δὲ οὐκ ἔγνωσαν
 ἀποδιῶσαι, καὶ μὴ δέξασθαι ὅσο πρὸς τὴν δεινὴν εἰ-
 μαρμύνην, ὥσπερ αὖ ἐπε καὶ πρὸς κείνους τις πρὸ
 μηδέσθου, μή πως γήνηται βλάβη πολλοῖς. τὸ
 δὲ παρὰ ζωὸς ὀλυμπίου, ἀντὶ τοῦ ὅτι εἰμαρμύνης τὴν
 ὅλβου διδωμένης, ἢ τῆς ἐκ τοῦ ἡμετέρου ὀλύμ-
 που καὶ οὐρανῷ δ' οὐδείσης, ἢ τοῖς τῆς κακοβούλου. ἡ-
 μεῖς γὰρ τὴν παλαιὰν ἐκείνῃ μετετρέψαμεν εἰ-
 μαρμύνην, ὅτι ἡμετέρου λογισμοῦ τὸ πῦρ καὶ τὰς
 τέχνας εὐρόντο· ὧν πρὸ φανεισῶν, δυσχόρῃ ζω-
 μιν βίον. Αὐτὰρ ὁ δέξάμενθ'.) οἱ δὲ ὡς μηδέ-
 σθου καὶ ὑδρογνώμονον δέξάμενοι τὰς τέχνας, ὅ-
 πότε ἐπ' ἡλθουσιν ἡμῖν αἱ πόλεις αἰσῶν, καὶ αἱ συμ-
 φοραὶ, τότε ἐπέγνωμεν. Δεξάμενθ'.) τὸ νόσ κρι-
 νή συλλαβή, καὶ ἐστὶ μακρόν. Χθονί.) τῇ γῇ. ἐκ
 τοῦ χῶ, τὸ χωρῶ. χῶν, ἢ χθῶν, ἢ πάντα χωρῶσα. Νό-
 στωμ ἄτορ.) χωεῖς. ὅσο δὲ τὸ σχῆμα ποιητικῶς
 μὲν ἐκ παραλλήλου καλεῖται, ῥητορικῶς δὲ πόλι-
 γραφία. Νόσων τ' ἀργαλίων.) ἀπὸ κοινῆς τὸ νόσφι
 τε ἀργαλίων νόσων ζωισκῶν. Αἵ τ' ἀνδράσιμ.) αἱ ζέ-
 νει θάνατον ἐπ' ἡγαγον τοῖς ἀνθρώποις. Απορία.
 πῶς ὅτι τληπαθέσθαι μάλλον ἢ οἰκτῶν βίον ζώντων
 ἐκείνων τῇ πρὶν, ὅτι φησὶ ζῶν ἐκείνους χωεῖς πό-
 νων ἢ νόσων; Λύσις. τληπαθῶς μὲν ἢ ὑδιπόνως
 ἔζων, ἢ νοσερῶς, ἀλλ' ὅτι ἡδίσταντο τὰ πάχουσι. ἀλλ'

60 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἡ γυνή, ἡ γυνὴ τὸ μαλθακὸν τὸ ἐκ τῆς ἐφθέρσεως τεχνῶν, ὡς αἱ φύτῳ ἀβρότητος, εἰδὲσαν ἡμῖν τὸς ποτρόπως τὰς τε νόσους, ὡς τὰ σκληρὰ. πρῶτον μὲν γὰρ ἐπὶ τῇ ἐλίνῃ καὶ σρωμῇ μαλακῇ, ὅτε τὰ πικρὰ, ὅτε χλαῖναι τῶν παχειῶν καὶ λασίω, ὅτε τὸ ἰσχυρὸν ὅτε δὲ ἡ σκληρότης ἡ τότε, καὶ τὸ ψυχρὸν κοινόν ὅτε τοῖς πᾶσι, καὶ μὴδ' ἐποτε μεταχὼν τυχὸν θερμῆς, ἡ μαλακότης, ὁμοίως καὶ τὰ λοιπὰ, ὅτε ἐδύκω καὶ ἐλγνῆς ὅτε ὑπὲρ πᾶσι τῶν ὑπὲρ σιβάδος, ἡ λασία καὶ ὅτε ὑσάμενοι χλαῖναι, ἡ ἱερὰ γένεσις ἀβρότης. ὅτε δὲ σκληροποιτήσαντες, ἡ γυμνιτῶσαντες, ἡ ἀσπῆσαντες, ἐπέγνωμεν ὅτε τὰ δύσχερῃ, ὡς πόρ ὅτε πίθῳ καὶ ἀφανῆ πόδι λῆψαι ὄντα πρὶν ἐγκυμῆναι. φανερωθέντα δὲ, καὶ ἐκχυθέντα τω τότε, τῇ γυναικί, τῇ ἐκ τῶν τεχνῶν γυμνῇ τρυφῇ καὶ ἀβρῇ βιοτῇ, καὶ πρὸς ἑαυτὴν ἡμᾶς ἐφελκύνει, δίκῃ γυναικὸς ὡραίας τε καὶ θυμῆρας. Εσκέδασεν.) ἀντὶ τῶν ἡ ἐκ τῶν τεχνῶν τρυφῇ βιοτῇ, ἐσκέδασεν, ὅτε ὁρπισεν, ἡ γυνὴ εἰς φῶς ὅτε ἡ γυνὴ τὰ πρὶν ἀγνοῦμενα, δύσχερῃ, καὶ γνωστὰ καὶ κατὰ δὲ πᾶσι ἐποίησε. λίθος δ' ὁ πρὸ κλῆψου ψυχμάτων πεπλησμένους, Γάλιμ πρᾶγει, καὶ σατύρως, καὶ κρότῳ. Μὲν δ' αὐτῷ ἐλπίς.) πάντα μὲν ὅτε ἡ γυνὴ καὶ πεφάνερωται, τὰ πρὶν ἀγνοῦμενα δύσχερῃ. ἐλπίς δὲ μόνῃ ἀφανῆ καὶ ἀδὲ κλῆψου, μὲν ὅτε πίθῳ, ὡς πρὸ εἰρήνης

αἰρήκαμεν, δυσκλείας ἐδυσκλείας. ἄδ' ἄλλων γὰρ
 εἶσο. ἀλλ' ὅμως ἐλπίσι χρευστόροις τριφόμεθα, ὡς φα-
 σι καὶ θεόκειτο·

Ελπίδ' οὖν ὦν ζωῆσιν, ἀν' ἐλπίσιν δὲ θανόντας.

Ἀρρήκτοις δόμοις.) μεταφορικῶς εἶπεν, ἀν-
 τὶ τῷ ἰχυραῖς συγκρουαῖς. τίς γὰρ οἶδ' οὖν, ὅτε τῇ
 τῆς ἡμῶν ἐλπίδ' οὖν πρὸ βήσεται; Θύραξ ἰνείως,
 τὸ ἔξω τῆς θύρας. νῦν δὲ καταχρηστικῶς, καὶ προ-
 πικιστόρως, τὸ ἀπλῶς ἔξω. καὶ ὁ πρόκλ' οὖν τοῖς
 ποιούτοις ψδνδ' ὡς ἀπώμετο, καταφορικῶς ὅτι
 καὶ ἀφόρητο. Αἰγαλίου.) ἐκ τοῦ δόγμου, τὸ
 δυσχερές. ἢ ἐκ τοῦ ἀλγ' ἐμποιεῖν, ἀλγαλίου,
 καὶ αἰγαλίου. Εξέπ' η, ἐπιτάδ' η. μεταφορικῶς
 δὲ καὶ αὕτη ἡ λέξις, ἀντὶ τῷ ὅτι ἡλθε. Πρόδ' οὖν γὰρ
 ἐπέλαβε πῶμα.) ἡ γὰρ ἀφανὴ εἶασε ταύτῃ μὲν,
 ἢ πῶποτε τὰ δυσχερῆ γνωρίσασα ἡμῖν τεχνουργία,
 τρυτίστην οὐκ ἠδωκὴ φανεράν ἐτιμὴν ἐλπίδα ποιῆ-
 σαι, εἰμαρμένῃ ἀφύκτω λυγρῇ. ἢ τὸ πῶμα μόνον, ἡ γὰρ
 ἢ ἀδ' αἰλία ἐπέλαβε, καὶ ἐκράτησεν αὐτὴν βελῆ. ὅτι
 εἰμαρμένης. ἀλλὰ δὴ καὶ νεφεληγρέτῃ ὅτι οὖν
 εἶπον, ὅτι τὴν εἰμαρμένην καλεῖ. Αἰγίοχον δὲ αὐ-
 τὴν λέγει, ὅτι τὸ καταγίγειν καὶ καταβάλλειν οὐκ
 δυσκλερουῦται, πολλὰ τῶν ὅτι οὖν σφοδρότορον
 καταλγίδ' ωρ. Ἀλλὰ δὲ μυρία λυγρὰ.) ἢ ἐλπίς μό-
 νη ἀφανὴς εἶμεν. ἀλλὰ δὲ, ἢ πολλὰ χαλεπὰ, ἢ μυ-
 ρία,

εἶα, καὶ θρηνητικὰ κατ' ἀνθρώπου πλανᾶται. γέ-
 με γὰρ πολέμων ἢ γῆ, πειρατῶν ἢ θάλασσα. νόσοι
 δὲ φανεραὶ καὶ ἀπρόοπτοι σιγῇ καὶ ἀγνώστως. οὕ-
 τως ὅτι πη δόξαι.) τὸ χῆμα, ὑδλοπικὸν, καὶ συμπε-
 ρασματικώτατον· ἢ δὲ ποιητὰς, καλεῖται ἀπόθε-
 ρις. ὅπως ὅτι πη δόξαι, ὅπως ἐπεὶ πόρ ὁ μὲν ἀπλῶς
 ἀπέριπτος ὅτι ἐκείνι πολιτεύεται βίβη, ἀλλ' εἰμαρμέ-
 νη σκληρῶ τινί, τὸ τῶν τεχνῶν ἐφάνη πολυχρόδες,
 καὶ πολύμοχθον, οὐκ ἔστιν ἐκφυγῆν τὸν νοῦν τῆς
 εἰμαρμένης· ποδιφραστικῶς αὐτῶν τὴν εἰμαρμένην
 τὴν ἡμῖν τὸ ζῶν πρὸς κυρώσασαν, σεραῖς ἀνάγ-
 κας καὶ πόνοις· λείπεται ἀρᾶ, ὡς πέρσῃ, μὴ ἀργού-
 ῃς καδιδουδῶναι, ἀλλὰ παντοίως μοχθεῖν, ὡς
 τὸν διαρκῆ πόρον τοῦ βίβη συλλέγειν. εἰ δὲ θέ-
 λεις ἐτόρον δι' ἐγὼ λόγον.) τὸ χῆμα πρὸς κατὰ σῶ-
 κα καὶ πρὸς κατὰ σκόνην, καὶ ὑπόχρεσις. ἢ δὲ μέθοδον δὲ
 δεινότητος, δι' ἐτόρων νῦν λόγων βυλόνεται ἐ-
 πὶν ἀπὸ πρότορον. ὅτι γὰρ τῇ πρὶν πρὸς αἰνέσει ἔφη,
 πρὶν μὲν ὑπὸ τοῦ βίβη, καὶ ἀπλῶς, καὶ ἀπο-
 εἰργῇ. εἶτα τοῦ πρὸς εὐρεθῆναι, καὶ δι' αὐτοῦ
 τῶν τεχνῶν, διυπαόεισθαι ὑδλοπικῶς γέγονε, καὶ ἔ-
 τι μᾶλλον ὑδὶ τὸ χεῖρον πρὸς βέβηκε, τῶν ὑδλοπικῶν
 δεξαμενῶν τὰς τέχνας. καὶ ἔστιν, ὡς πόρσῃ, λίαν
 διυπαόεισθαι· καὶ γὰρ πόνων καὶ φροντίδων, ὅτι με-
 τρητῶν. ταῦτα μὲν εἶπε πρὶν. νῦν δὲ φησὶν, εἰ δὲ
 ἐθέλεις

ἐθέλεις, ἐτόρόν σοι λόγον ἐκρυφώσω, ἐλβεφαλαώσω, καὶ ἐκπλερώσω, εἰς κρυφίῳ αὐτόν καὶ τέλει ἀγαγών, ἢ ἀπὸ κρυφῆς καὶ ὅς ἀρχῆς ἀρξάμεν.

Ὡς ὁμόθυρον γέγραπται θεοί.) πῶς, ἢ ὅτι ἐπ' ἑλ καὶ ἕλως ὁμοῦ θεοί, ἢ γινώσκον τὰ σοιχεῖα, καὶ οἱ ἄνθρωποι γέγονασιν. ὥς πάλαιον γὰρ πρῶτον εἰρήκειν, οὗτος πρότερον ὄρετο ἡ καὶ χάρις. ὡς δὲ τὸ ἀέριον τυχόντων καὶ ἑλλώας, σιωπῆς τὰ σοιχεῖα πρὸς οἰκίῳ τόπων διακρίβηναι, καὶ ἀνθρώπους ὅς ἐν εἴπον ὑμῶν γινώσκειν, καὶ ἐπερὶ ζῶα παντοῖα. ὁρῶ δ' ἐσσι εἶ καὶ ὑπὸ τῆς αἰτίας· σὺ δὲ θεὸς ταῦτα ὁρᾷς ὡς λογισμῶν. καὶ ταῦτα εἰπόν, καὶ περικρατῆσαι τὸν αὐτὸν λόγον, εἰς βάλλει πρὸς τὴν ὑπόθεσιν, καὶ λέγει ἀπὸρ καὶ πρότερον, δι' ἐτόρων μὲν τοι ἔγνωμάτων ἐλ λέξεων, ὅτι πρῶτον χρυσουῦ γέγονε γένος ἀνθρώπων, ἢ γινώσκον καὶ θάλασσαν πάντα, καὶ κακίας ἀνεπίδεκτον, ὥς πρὸ ὁ χρυσὸς ἰδ. εἶτα ἀργύριον, ἢ γινώσκον ὑπελίσσετον τούτου, καὶ μικρῶ φαιλότερον, καὶ πρῶτον. εἶτα χαλκουῦ καὶ πολεμικόν· λέγει δὲ τὸ γιγαντικόν. εἶτα τὸ ἥρώων, ἢ γινώσκον θήβαις καὶ τροίαις στρατεύουσάντων. νῦν δὲ φησι σιδ' κρῶν γένος ὄρεν, αὐτὸ τὸ τληπαθέσασθαι, καὶ καρτερικόν, ἐλ πόνοις καὶ καμάτοις πρὸς καρτεριῶν, ὥς πρὸ ὁ σιδ' κρῶν. σὺ γὰρ σιδ' κρῶν ἡ ὅς ἐπερὶ, οὗτε ἡσίοδ' ἔτα δ' ἐφασι καὶ τούτο χεῖρον ἀνθρώπων γένος γινώσκον, τὴν

τὴν καὶ ἡμᾶς γρηγὰν διανοόπι, ὁπότε πᾶς ὕβρι-
 σθεὶς, καὶ πατραθείας καὶ ἄλλοι, ὑπὲρ δικαίους ἐ-
 σεμνὸς καὶ χρηστοὶς τετίμητοι. καὶ παραχῶν καὶ
 θορύβων ὁ βίος μεμίστωται, καὶ συμφορῶν χελε-
 πῶν. καὶ αὐδ' ὡς ὅκ' ἐστὶν, ὅδε μέμψις ἐπὶ ὑπὲρ τιμῆσι,
 τὴν προσημνίων ἀδίκως, δικαίως. ταῦτά φησιν. εἴτα
 πρᾶξις μιν κινῶν ὑπὲρ φέρει τοὺς δικασαῖς, ὅσα τοῦ
 μύθου ἐπὶ ἀκρόν, καὶ τοῦ ἱερακοῦ. ὡς ὅτι καὶ οὐ δύ-
 νατο, καταβλάπτειν οὐδ' ἀδυνάτοις. τοὺς γὰρ ἀδίκους
 ἀπὸ τινος εἰμαρμένης ὑπὲρ γίνονται συμφορᾶι, τοὺς
 δικαιοπραγοῦσι δὲ παντοῖα χρῆσται. ταῦτ' ἰδὼν τὴν πα-
 ραίτησιν καὶ πρὸς τὸν πέριξ ποιεῖται. καὶ ἴδω δ' ἐ-
 φησι πρὸς αὐτὸν, ῥᾶσι μὲν ἡ κακία, ἐπὶ οὐκ ὅλως. δύ-
 σχεις δὲ ἡ ἀρετὴ, καὶ δύσπορος, ἡμῶν σοὶ πρᾶξις
 καταφαίνομαι. ἀλλὰ καὶ γλυκεία πρὸς τὸ τέλος. ὅ-
 θεν τοὶ ὅτι ὄργων καὶ πόνων οἰκείων, κτῆσαι βίον ἐ-
 παύει τὸν, καὶ πρὸς τὸ τέλος γλυκάζοντα, ὅτι γὰρ
 μὲν καὶ μοχθῶν, ὅσα δ' ἡ καὶ τὸν αὐτοῦ αἰῶνα, ἐπὶ μὴ
 τὸν ἀργὸν προκρίνει βίον. καὶ ἀρπαγα, ἐπὶ ἀγοραῖον.
 ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὅτι. νῦν δὲ καταλεπθὼν, καὶ ταῦ-
 τα τοῖς οἰκείοις ἐπεσι πρὸς αὐτὸν μὲν, καὶ πρῶτον
 σιωπᾶν οὐκ ὀκνῶ. εἰ δ' ἐθέλεις ἐπὶ τὸν τοὶ ἐγὼ
 λόγον ἐκκρυφώσω, καὶ πληρώσω. ἡ δὲ ἀρχὴς ἀρξο-
 μαί, ἡ σιωπῶν ὅτι. ὡς ὁμοῦ πᾶσι, ἡ τοὶ ὁμοῦ ἐπὶ
 ἐκ τῶν αὐτῶν αἰτίας καὶ ὕλης γεγονάσιν οἱ θεοί, ἡ γοῦν
 ταῖς

τὰ σοιχεῖα καὶ οἱ ἄνθρωποι, ἐκκορυφώσω δὲ, καὶ λή-
ξω, ἐν καὶ ὑδισκαμνύω· σὺ δὲ ταῦτα ἴδ' σὺ λογι-
σμῶ θῷ. πῶς δὲ ὁμόθεν τὰ σοιχεῖα καὶ οἱ ἄνθρωποι,
ὅτω πρότορον ὄρεθ' ἰὼ καὶ χάθ'. λινήσεως δὲ ἔ-
κείθ' τυχόντ' καδ' ἑλλκνας, σινέβη τὰ σοιχεῖα
πῶς αὖ οἰκείως τόπως διακειθῶναι, καὶ ἀνθρώπους
ὅζ' ὦρ εἶπον ὑμῖνων γημέσθαι, καὶ ἑτόρα ζῶα παν-
τοῖα. ὅτως ὅν ὁ μῦθ' φησὶ, σοιχεῖα καὶ ἀνθρώπους
γημέσθαι. Χρύσειον γηύθ'.) καθαρὸν, τίμιον, πο-
νηρίας ἐκτός, ζῶν τὸν βίον ἐκείνον φιλαλλήτως, τὸν
ὄρνθ' ἐφ' ἰὼ ἀπλουῖ καὶ ἀπθωμνέσαστον, καὶ δίχα
τεχνῶν. χρυσοῦ δὲ λέγει, διὰ τὸ λαμπρὸν, ἢ τὸ τί-
μιον. ἢ κακίας ἀνεπίδεκτον, ὡς ὁ χρυσὸς ἰῷ. Χρυ-
σὸν γὰρ ἰὸς τῶν κυνῶν ἰοῖ μόνθ'. ὡς τῇ μαγνήτην ἐλ-
κτικῇ θραύει ὀφθαλμούς, ἢ σφοδρικὴ δύσπνοια προσ-
τετριμμένη. Μόροπων.) μεμερισμένῳ ἐχόντων
ὅπα, τῇ διαλέκτῳ. ἄλλως γὰρ ὁ σκύθης, καὶ ἑτόρως
ὁ πέρις, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐθνῶν, ἄλλως πως διαφέ-
ρως ἀλλήλοις λαλοῦσιν. Ολύμπια δώματ' ἔχον-
των.) ἢ τὸν ὀλολαμπῇ ὕψανθ' κατοικοῦσα εἰμαρμέ-
νη νῦν. πρότορον δὲ, ἢ καὶ τὸν κόσμον ὑποσταμέ-
νη. καὶ γὰρ αὖ ἐλλκνας, εἰμαρτὴ γημέσθ' κόσμον, ὅτι
γονεῖ, ἢ κυρίως ὅτι πρώτῃ εἰμαρμένῃ καλεῖται. διδύ-
κτα δὲ καὶ μέθ' ἐκείνης εἰμαρμένης, ἢ ὅζ' ὕψανθ'
ὅτι τῶν ἀστρικῶν λινημάτων, πάντα τὰ καὶ τὸν βίον
πληροῦσα,

πληρῶσα. Οἱ μὲν ὑδὶ κρόνον ἦσαν.) ἔτι μὲν οἱ ἀν-
 θρωποι οἱ τοῦ χρυσοῦ γένος, ὑδὶ τοῦ κρόνον ἦσαν. νῦν
 ἑκατόμ' ὅσι σοιχεῖα κῶς λέγειν, ὅτι οἱ ἰνδὸν ἀνθρώποι
 ἦσαν ὅποτεν ὁ κρόνον καὶ τὸ σπντενόν τοῦ ἀέρος
 ἐρεβθ' ἐβασίλδνε, καὶ ἐπεκράτει τοῦ ὕρανθ'· τότε
 γὰρ ἀδωάτωρ εἶναι ἀνθρώπους, ἢ ἔτορα ζῶα τινα.
 καὶ ἐμπειδοκλῆς, καὶ πρὸ τοῦ ἀπλωδλῶαι τὸν π-
 λιον, φησὶ φυτὰ γημέδα καὶ ζῶα· οὗτω δὲ μάλλον
 ὅτ' ἀλληγορεῖ. οἱ τοῦ χρυσοῦ γένος τότε ὑπερχον, ὅ-
 ποτε ὁ κρόνον καὶ ἡ ἀγνοια ἡ θολοῦσα τὸν νοῦν, καὶ
 ἡ τῶν πραγμάτων ἀνεπιστημοσύνη, καὶ ἀτεχνία τοῦ
 οὐρανθ', ἡ γοιὴ τῶν σφαιροειδῶς κεφαλῆς, καὶ εἰς μί-
 κημα ὕρανθ' ὑπαρχούσης, καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ λογισ-
 τοῦ, ἐπεκράτει καὶ ἐβασίλδνε, ὥσπερ ἀχλὺ καὶ
 ἀορασίαν ὅτ' νῦν καταχέασα. συντίειν, ὅτε οὐπω
 ἦσαν οἱ ἀνθρώποι πρῶτον δέσφοι, καὶ τέχνας εἰδόν-
 ταν. κρόνον γὰρ ἡ ἀγνοια νῦν, παρὰ τὸ κορόν καὶ
 μέλανα καὶ σπντενόν τὸν νοῦν ἀποργάζεσθαι, ὥσ-
 τη δωάσθαι πρῶτον καὶ πρῶτον γινώσκειν τὰ μέλ-
 λοντα, καὶ τὰ σπντείνοντα διαπράττειν. ἀθάνα-
 τα δὲ τὰ σοιχεῖα καλεῖ, ὅτι τινες ἀφθαρτα τοῦτο
 φασίν. καὶ διὰ τὸ μακροχρόνιον ἀθάνατον γὰρ καὶ τὸ
 ἀφθαρτον, καὶ τὸ μακροχρόνιον, λέγεται. Ως τε
 θεοὶ οἱ ἔζωσι.) ἡ γοιὴ ἀνοπίστον καὶ ἀμοχθον καὶ ἀ-
 φρόντιστα βίον ἔζωσι, ὥσπερ οἱ θεοὶ, ἢ οἱ τὰ σοιχεῖα
 οἱ

οἱ ἀσέβεις, ὃ γὰρ μοχθεῖ ταῦτα ἐκ κοπιᾶ. ἢ ὡς βασιλεῖς
 ἔζωμ, διὰ τὸ ἀπέειπτον τῇ διαίτης, καὶ τὸ ἐλευθέρου.
 ἢ ὡς σοφοί, τουτέστι φιλόσοφον βίον ἔζωμ, ἀπράγμο-
 να πάνυ καὶ ἀβόρυντον, ἀρκούμενον τοῖς πρὸς ὀφειλ-
 ναῖς λαχάνοις, καὶ ἀκροδύοις καὶ ὕδασι, καὶ κεχη-
 σμένοι πρὸς καρικίαν καὶ σπηλαίοις καὶ ὄρεσιν. ὅ-
 τι δὲ τὸ θεὸς ὄνομα ἔσμεναι, τὰ σοιχεῖα, οὐ σο-
 φὸς, οὐ βασιλεῖς, τὰς ψυχικὰς δυνάμεις, ἐκ τὰ πά-
 θη, καὶ τὴν πρόνοιαν αὐτῶν, ὡς οἱ ἄλλοι ἐμαρμέ-
 νῳ ἐκάλουν, πρῶτον ὅππῃ εἶπον. Αἰκιδία.) ἀ-
 φρόντισα, ἢ καὶ ἄλυτον· ὅπου γὰρ αὐτοῖς ὁδὸν ἄλ-
 γεινὸν ἐπεγινώσκω, πρὸ τοῦ φανῶμαι τὴν τροφὴν
 καὶ τὰς τέχνας. νῦν γὰρ ἐθάδες ὄντες εἰμάτων καὶ
 σρωμάτων, ἐκ τρυφῶν, ἐκ κληρονομῶν ἢ γυμ-
 νασίας, ἢ δυσκολοποιήσομεν, θυβὺς ἡμῖν ἄλγος
 ἐκ νόσοι, καὶ ὅσα ἢ πανδώρα τῶν τεχνῶν εὗρεσις τοῦ
 βίου πρὸς ἡμῖν· πρότερον δὲ τοῖς τότε ἀνθρώποις ὁ-
 δὸν τούτων ἐπεγινώσκω. Νόσῳ ἀτάρ.) χωεῖς
 πόνων τε καὶ οἰζύνῃ, ἐκ ταλαιπωρίας ἐκ τὸς ἔζωμ,
 ἢ τῶν ὁδυνῶν. ὃ γὰρ ἐγίνωσκον ταύτας. ἢ χωεῖς κό-
 πων, καὶ πόνων, καὶ οἰζύνῃ, καὶ μόχθου, τοῦ περὶ
 τὰ βιωτικά. πόνων δὲ, τὸ πᾶν κρινήσῃ συλλαβή.
 ἔπειτα γὰρ τὸ ἄμεταβόλου ἐκτείνεται. Οὐδέ τι
 δειλὸν γήρας.) οὐδὲ κατὰ τι δειλὸν ὑπῆρχον αὐ-
 τοῖς τὸ γήρας, ὡς νῦν ἡμῖν. ἢ ὅτω, ὃ δὲ ἐπὶ καὶ ἀκμῶν

ἐπὶ τῇ γῆρας δ' αἰλὸν καὶ ἄθλιον, ἢ δολίᾳς ἀνὰ μέσην
καὶ ἀληθῶς λέγει· ἁώρως γὰρ ἐτελεύτω, καὶ πρὶν
εἰς γῆρας ἐλᾶσαι. ἢ ἴσως ἐ' ἀφρόντιδ' οὐ ζῶντος, ἔκ
αὐτοῦ ἐγῆρασθον. Αἰεὶ δὲ πόδας.) ἀντὶ τοῦ καὶ τὸ βα
διστικόν οὗτονοι ὑπάρχοντος, καὶ κατὰ χειρῶν γῆν
ναῖοι καὶ ὁ μεταμειβόμενοι πρὸς τὸ τρομερόν καὶ ἀ
νίχυρον, ἀλλ' αἰεὶ ὅτως ἔχοντες. Θαλίᾳσι.) θαλία
νῦν παρ' ἡμῖν, ἢ μεγάλη δύωχία λέγεται. ἦν ταῦτα
δὲ πλὴν κοινῶν συσφαιρίτησιν καὶ φιλάλληλων τῶν π
τε ἀνθρώπων λέγει, ὡς ἔχον πρὸς συλλογῶν βαλά
νων, ἐ' τῶν ὁραίων καὶ ἐ' ὠδ'ίμων τῶν λοιπῶν ἀπὸ
χόμενοι. Κακῶν ἐκτοθεν ἀπάντων.) μισαλληλίας,
κακοπραγμοσύνης, φθόνου, καὶ τῶν τοιούτων λέγει.
τῶν γὰρ ἄλλων κακῶν, ἀρεθύντως ἔχον, ψυχρὸς, καὶ
πρὸς, ὑπὲρσεως τῶν θηρῶν, καὶ λοιπῶν. καὶ ἄλγη
ρὰ τούτοις ἐκ ἐδόκουν, δὴ τὸ συσφρόφους εἶναι αὐτοῖς,
καὶ δ' ἀπείριαν ἐτόρας ζῶντος. Οὐκ ἔστιν οὐδ' ὡς ὑπ
νω. νοσοῦντος ὑπὲρ ἀνάστα, καὶ ὁ πάχισιν ἐκ εἰδύ
τες, ὡς ὑπὲρ κοῖτον ὑπὲρ τὴν γλῶσσαν κατὰ φρόνιμοι ἐπιπ
τον, καὶ ὅτως ἀπέπνεον. Εἰδὼ δὲ πάντα. ἀπὸ πρὶν
ἔμπον, φιλαλληλία, συσφαιρίτης καὶ συμβίωσης, ἐ'
ὅσα τοιαῦτα· ἐπὶ δὲ καὶ τὸ μηδ' ἐν δεδιγμέναι τὸν θά
νατον. ἐτελεύτω γὰρ ἀνοδυνῶς, αὐτὸν ἐκ ὑπὲρ γινώ
σκοντες. τὸ γὰρ ἀγνωστον ἐκ ἀλγύνει, καὶ ἐστὶ λίαν βα
ρύνεται. Καρπὸν δ' ἐφόρει ζείδωρος ἀφ' ἑαυτοῦ.) τὰς βα
λαύνας,

λαῖνός, καὶ τὰ ὥραῖα πάντα λέγει ἀκρόδρουα, καὶ
 ὅσα ἢ γὰρ αὐτοματίζουσα δίδωσι. (ζείδωρος ἢ ἢ γὰρ κατ'
 ἐμὲ, ἢ ὅν τρεῖς ζεῖδαι, καὶ θερμαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου
 δυνάμει, δ' ὡς μελὴν πάντα ὅχι τὰς ζεῖας μόνας, ὡς
 πόρ τινες φάσκουσι. Πολλόν τε καὶ ἄφθονον.) ἐκ
 πρῶτον τοῦ αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ πολυῦ. ἢ καὶ ὅτι, πο-
 λὺν τε καὶ μὴ φθόνῳ ἀρπαζόμενον τοῖς τότε, ἀλλὰ
 φιλαλληλῶς σιγούμενον. τὸ δὲ πολλόν νῦν, ὅτι ἐπὶ
 ῥημα, ἀλλ' ὄνομα ὅστις, ὁ πολλὸς τοῦ πολλῶ τῷ πολλῶ
 τὸν πολλόν. εἰ δ' ὅτι ὅτι οὐθεία ὁ πολλός, ἀλλ' ὁ πο-
 λὺς, ἢ ὅτι καὶ ὅτι πολλῶ αὐτὸν ἐγράφω, ἀλλὰ ὅτι
 πολῶ. καὶ ὁ μεγάλῳ δὲ οὐθεία ὅτι, καθὼς αἰγύλος
 δαίκνυσι γράφω, ὡς μεγάλες ζῶν, ὡς πολιστῶν θεοί.
 εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ ὁ μέγας ἐκλίνω, ὅτι αὐτὸν ἔμεγαλον καὶ
 τοῖς μεγάλοις ἐκλίνωμεν, ἀλλὰ τοῦ μέγα, καὶ τοῖς μέ-
 γαλις, καὶ ὑπὸ τῶν λοιπῶν ὁμοίως. Οἱ δ' ἐβελήμοι,
 ἡσυχῶν. ἐκ πρῶτον τοῦ αὐτοῦ, ἀντὶ τοῦ ἡσυχῶν. ἢ ἐ-
 βελήμοις γινώσκοντες ἡσυχῶν πολλοὶ γὰρ βορυβάδεις
 ὄντες, διὰ τινὰ πόριστασιν ἄκοντες ἡσυχάζουσι.
 Περὶ γὰρ ὅτι ἐκλίνω.) ὅτι γὰρ νῦν τὸν συλλογῶν τῶν αὐτῶν
 ματρῶν καρπῶν λέγει. τὸ δὲ ὅτι ἐκλίνω, ἢ ἡσυχῶν, ἢ ὅτι
 ἐκλίνω, καὶ διεμέριζον ἀλλήλοις. Αὐτὰρ ἐπεὶ ἐκλίνω.) ἐ-
 πεὶ δὲ δὲ. τὸ καὶ δὲ μακρόν, ὡς κοινὴ συλλαβὴ. εἰς μέ-
 ρεσιν γὰρ λόγου λήγει. οἱ δὲ τὰ μέτρα μὴ εἰδότες, καὶ
 ὅτι συμφώνως ὑποφειρομένη καὶ ταῦτα τὸ ἢ ἀρβὰλ

λουσι, μετὰ τῶν βούλωνται γράφειν αὐτὸ κακῶς.

Τοὶ μὲν δ' αἰμονέες εἰσι.) ἡγοῦν θεοί. ὑψιφωνήματα δὲ ὁ λόγος, καὶ πλημερὲς, θεοὺς ὑψιχθονίους λέγειν. δ' αἰμονόου γὰρ ᾧ θεοὶ οἱ αὐτοὶ λέγονται κατὰ τινας. ἄλλοι δὲ διακρίνουσι τοὺς δ' αἰμονεας, οὐσίας λέγοντες αὐτοὺς εἶναι ἄσωμάτους, τὰ πόδι γλυῶ ὁρῶντας ᾧ ὑπὸ γλυῶ. τινὲς δὲ καὶ τὰς ψυχὰς τῶν ἀρβιουῶντων. ἥρωας δὲ καλοῦσι, τοὺς ἐκ τοῦ ζῶν μετασάυντας. τὸ δὲ κρείττον, θεοὶ οἱ θεώμενοι, καὶ βλέπομενοι, καὶ ὁράμενοι ἁσέροου καὶ τὰ σοιχεῖα ἢ δέοντος καὶ τρέχοντος. δ' αἰμονόου δὲ, αἱ ψυχικαὶ δυνάμεις, καὶ αἱ ψυχὰς δ' αἰμονόου καὶ ἐμπειροὶ ὄσαι, ἢ δ' αἰζουσαι καὶ διαμερίζουσαι πάντα κείνουσαι κατ' ἀξίαν. ἥρωες δὲ, οἱ ζῶντος καὶ ὄντος ἀρετῇ τινὸς μέτοχοι. ἄνθρωποι δὲ, οἱ ἀθροῦντος καὶ γινώσκοντος ἃ ἀπώσαι. θεὸς δὲ καὶ ἐφόρος τῶν ὑπὲρ γῆς, βεβηκὼς ᾧ μεγαλοδυνάμου εἰμαρμένης λέγει γένεσθαι, τοὺς ἀνεπιδ' ἐκτος κακίας ἀνθρώπους ἐκείνους, καὶ τὰς ἐν ἀνθρώποις δικαιοσύνας καὶ ἀδικίας ὁραῖν, ὅπως ἀναστέλλει ᾧ ἀδικίας τὸν ἀδελφόν, λογιζόμενον ὅτι δυνάμεις τινὲς εἰσὶν ἀφανῶς πόδεπολοῦσαι τὸν βίον, καὶ πάντα ὁρῶσαι, ᾧ κείνουσαι. Φύλακός.) αὐτοκτεταὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Σχέτλια.) ἄδικα, φαῦλα. σχετικὰ γὰρ καὶ κρατητικὰ λίαν τὰ φαῦλα καὶ πῦρόνομα, καὶ μὴ σωτόμως ἀφ' ἡμῶν ἀρτῆρον

τκ.

τὰ καθάπερ τὰ χρυσά. Ἡέρα ἰσάμενοι.) ἀντὶ τῆς
 ἀορασίαν ἔνδεδ' υμνέοι. λύσις δὲ τοῦ τοῦ ἀντιπίπτου
 τῆς. ἴσως γὰρ αὖ ἐπὶ τὴν ὁ πέρσης, εἰ ἔν γ' εἰσὶ, πῶς
 εἰς ὁρῶμεν αὐτὸς; ὅθεν ὅτως ἐπὶ. Ἡέρα δὲ λέγει, τῆς
 ἀορασίαν. ὅτι ὁ ἀὴρ φύσει σκοτεινός ὄσιν, ὑπὸ δὲ
 τοῦ ἡλίου λαμπρύνεται. τὸ ἰσάμενοι, δ' αὖτις.
 ἐκ τοῦ ἐπὶ γὰρ, τὸ ἔνδεδ' υμνέοι. ὅθεν εἶμα, τὸ ἰμάτιον.

Πλουτοδότης.) τοῦτο ἐπὶ, ἅμα καὶ τὸν ἀδελφόν
 προτρέπων ἀγαθοεργεῖν, ἀνταμοιβὴν τοιαύτην ἐλ-
 πίζοντα· καὶ τοῦ δικαστῆς ἀρετρεπὸν δ' αὖτις.
 λέγων μᾶλλον βασιλεύσει καὶ ἀρχουσι ἀεμόδιον ἐ-
 ναι τὸ δίδόναι καὶ πλουτίζειν, οὐ τὸ λαμβάνειν.

Δούτορον αὖτε γένος πολυχαιρότορον.) γένος τῆς χρυ-
 σῆς πολυχαιρότορον, ἡ γένος τῆς ἀντιπιδέκτων κακίας
 ἀνθρώπων. οἱ γὰρ τοῦ δούτορος γένος, προμηθεύ-
 ροι ἦσαν, καὶ τέχνας εὔρον. Οὐτε φυλῇ.) τὸ μέ-
 γεθος, τὴν ἡλικίαν. οἱ γὰρ πρότορον ἐκείνοι, ἅτε ἐκ
 τῆς γῆς γημνηθῆντος, εἰ δὲ ἀμυγῶν τῶν πρώτων σοφ-
 χείων, μεγάλοι τε ἦσαν τοῖς σώμασι, καὶ θυεῖς
 τὴν θεαν. οἱ δὲ τοῦ δούτορος γένους, ἅτε δὲ ἀλληλο-
 γονίας, ἡπτόντο τούτων ἐν ἀμφοτέροις ὑπὸν.
 φυλῇ, τὴν ἡλικίαν, παρὰ τὸ φύω, ἀπὸ μεταφο-
 ρᾶς τῶν φυομένων δ' ἔνδεδ' υμνέοι καὶ βοτανῶν. Ἡλίο-
 πιον.) καὶ κατ' ἐπέκτασιν, ἡ ἀλίγκιον, τὸ ὁμοίον·
 ἀπὸ τοῦ ἡλίου ἔγγιον, καὶ πλησίον καὶ ἐμφερές εἶναι.

Ἐξοπῆ τοῦ εἰς κ. ἔτε νόημα.) ἡ γὰρ τὸ ἀπλοῦ ἐκεί-
 νο λέγει, ἡ ἀπάνεργον. ἔτοι γὰρ πολὺ τῶν προτόρων
 προμηθεῖς, καὶ πανεργονόμοι. Ἀλλ' ἕκαστον
 μὲν πᾶσι ἔτα.) οἱ μὲν προτόροι δ' ἰόλα σιωπῶν ἀλ-
 λήλοισ· αἱ δὲ τοὶ δ' αὐτοὶ γῆρας προμηθεῖς γερονό-
 μοι, πολλὰ τὸν πρὶν βίον ἐκαινοτόμησαν, τέχνας ἡ-
 ἔτορα εὐρόντες. ἡ γὰρ δὲ πρὸς ἐξοῦρον, μέχρι μὴ πολ-
 λοῦ πινός χρόνος τοῖς γονόμοι σιωπῶν, καὶ οἰκουρεῖν
 μᾶλλον σιωπῶν ταῖς μητράσι καὶ ἔτι γυναικῶν ὡς ἀ-
 νετρέφοντο. ἔξελθόντες δὲ ἡ χωριζόμενοι τῶν οἴκων
 τῶν πατρικῶν, ἀλλήλων ὕβρεις μὴ φέροντες, μὴ δὲ τὰ
 πρέποντα λογιζόμενοι, βραχύβιοι ἐγίνοντο, ὑπὸ θλί-
 ψιν καὶ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναειρόμενοι. εἰς δὲ αὐτῶν
 ἐν γυναικωνίτιδι τεθραμμένους, καὶ οἰκοσιτούς, ἀπα-
 λούς, ἡ μὴ δυναμένους τλήναι τι, βραχύβιοι εἰν, ἡ
 ἔτι τελευτᾶν ὄθον καὶ μεγάλους νεκρούς αὐτοὺς λέ-
 γει, ἡ τὴν πρὸς αὐτῶν ἀνατροφὴν. ἀλλ' ἴσως ὁρεῖ-
 ται, καὶ τί λοιπὸν ἡ τὴν αὐτῶν ἀγαθόν; πολλὰ ἡ ἐκεί-
 νοις τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὅσα καὶ τοῖς προτομοῖς. ἐν δὲ ἡ
 δύο τὰ ἐλαττώματα· τὸ μὴ φέρειν ἀλλήλων τὴν ὕ-
 βριν, ἀλλ' ὀφυχολεῖν· καὶ τὸ μὴ θεραπεύειν θεός, ἡ
 γινώσκων τὰς ψυχικὰς δυνάμεις. τουτέστι, τὸ μὴ προσκο-
 πῆν καὶ πρὸς λογίζεσθαι, σεβρόνδερον τε καὶ πανεργ-
 γόντορον ποῖ τὰ τοῦ θυμῶ τούτοις πρὸς ἑαυτοῦ.
 ἐνί.) ἐνί ὧ, τουτέστι ἐν τῷ ὧ, καὶ ἐν τῷ ἰδίῳ. ἔστι δὲ

τὸ χάριμα, ἀνέστροφὴ καὶ ἐπέκτασις. Βήσσει, ἑῖκοι
τὸ ἀντὶ τοῦ ἤβησε, καὶ ἔκτορ ἀθικῶς. ἤβησε δὲ μῆτρον,
ἢ ἤβη ποδифραστικῶς. ἤβη δὲ, ἢ ὀνηλικίωσις λέγεται.

Παυεῖδιον.) ὀλίγον, γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πάνω, παῦ
ρον τὸ ὀλίγον καὶ βραχύν, καὶ σωτόμως παυθῶσε
διωάμην. Ἡ παραγωγὴ ὑποκειμένη ἀθικῶ, παυεῖ
διον. εἰκότως ὅτι βραχύν τ' χρόνον δίδωμι, τ' πα
τρικῶν οἰκῶν ἐκσάντες. ἀπραγμόνως γὰρ ἦσαν, κα
θεδύμενοι τοῖς πατρικοῖς οἰκοῖς, καὶ δὲ ἐκείνων ἴε
φόμενοι. ἐκσάντες δὲ τούτων, καὶ φροντίσι ἱεχόμε
νοι, ἔτι δὲ καὶ πρὸς ἀλλήλους ὀφυχολοῦντο, καὶ δια
πληκτιζόμενοι, σωτόμως τὸν βίον κατέστρεφον.

Υβειν γὰρ ἀτάσθαλον.) τῇ γὰρ θάλασσαν ὅν κακοῖς,
ἦτοι τὴν ἀδίκον ὑβειν ἀπέχειν καὶ λιλύειν ἀπαλ
λήλων ὅκ ἡδυνάεντο. Οὐδ' ἀθανάτους θεραπύειν.)
ὅδε τὰς ψυχικὰς διωάμεις καὶ τὰ πάθη ἠβελον θε
ραπύειν, ἡ γοῦν κρατεῖν θυμῷ, Ἡ τῶν πραύνειν,
καὶ τὰ ὅμοια δρᾶν. Οὐδ' ἐρδῖν μακάρων ἱεροῖς
ὑπὲρ βωμοῖς.) ὅδε ὅν τρεῖς βωμῶν καὶ κατοικία καὶ θυ
σιασθεῖα τῶν θεῶν, ἡ γοῦν τῶν ψυχικῶν διωάμεων,
ἠβελον ἐρδῖν καὶ πράττειν καὶ θύειν· τουτίστι, συλ
λογίζεσθαι καὶ κατὰ πείθεσθαι· ἀλλ' ἐδίδωμι αὐτοῖς ἐκ
μιας ἀφορμῆς τρεῖς θυμῶν. βωμὸς δὲ τῶν θεῶν τῶν τῶν,
ὁ ποδὶ τὴν λιφαλὴν ἡμῶν τόπῳ, τὸ λογιστικόν. ὡς
καὶ οὐρεπίδης φησὶ πον·

οὐκ ἔστι πειθὺς ἐν ὁρῷ ἄλλο, πλὴν λόγῳ.

καὶ βωμός αὐτῆς ἐστ' ἐν ἀνθρώπου φύσει.

Τὰ δὲ πόδι τῶν μυθικῶν θεῶν, ὅτι ἐκ ἔθους θεοῖς, ἰὼ, ὡς πτωχείως καὶ βρέφεισι δὴ λήπῃα. μάκαρ δὲ.) μὴ λιπεῖ καὶ μοίρα ὑποπίπτοντο. Ως θέμις.) ὅτω συστακτῶν. ὅδ' ἠθέλον ἐρεῖν μακάρων αὐτῶν βωμοῖς, ἢ τὰ ἠθῆα, καὶ τὰς διαγωγὰς αὐτῶν, καὶ διατριβὰς. ἠγοῦν τὴν ἑαυτῶν ζωὴν, καθὰ θέμις καὶ δίκαιόν ἐστι τοῖς ἀνθρώποις. θέμις δὲ, ἡ θυσιάζουσα, καὶ τὸ δίκαιον. παρὰ τὸ συγκατατίθεσθαι πάντας, ὡς καλῶς ἔχοντι. Ζεὺς κρονίδης.) ἢ ἀπθόρατ' εἰμαρμένην νῦν. Τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάκαρ δὲ.) μὴ ὑποχθόνιοι εἴπῃς, ὡς ὁ πρόκλ' ἔχει. τὸ γὰρ δ' οὐτόρου, ἀπαιτεῖ καὶ αὐτῶν ὑποχθόνιους δ' οὐτόρους λέγεσθαι μάκαρας. ἀλλ' ἔμπης.) ὅμως. ἔστι δὲ ἐναντιωμανικὸς σμῖνδ' οὐμ' ἄντι τῷ, ὅμως καὶ ὀφυχόλοις οὔσι, καὶ τινὰ λεκτεμνύοις ἐλαττώματα, τιμὴν ἔπειτα. Ζεὺς δὲ πατὴρ καὶ μερόπων ἐρρέθη ὀπίσθην. Χάλκειον γένος.) τοῦ γίγαντας λέγει, ὅτι τὸ πολεμικὸν εἶναι. χαλκοῖς γὰρ τὸ παλαιὸν καὶ ὅπλοις, καὶ ξίφεσι, καὶ γεωργικαῖς ὀργαλείοις ἐχρῶντο, βαφῇ τινὶ τοῦτα σομουῦντο. ἀπολλομένης δὲ τῇ σομοῦσι βαφῆς τὸν χαλκόν, χρώμεθα ἴσθ' αὐτῶν. χαλκὸς δὲ λέγεται, χάλυβός τις ὢν. ὅτε πρῶτον χάλυβός αὐτὸν εὗρον. ἐγὰρ δὲ ἀρχῇθεν τὸν σιδῆρον

σίδ' ἔργον εἶναι φημί. λέγεσθαι δὲ τὸν πολυμήκον καὶ
 ἀναιρετήριον ὑφ' ὁμήρου χαλκὸν ὑπ' ἑσπερίων, παρὰ
 τὸ χεῖρ τὴν ἀλκίω· οἶον, ξίφος χαλκεόν, ἔγχε'
 χαλκίω, τοῦ χέοντι τὴν ἀλκίω καὶ τὴν δυνάμει
 τῇ ἀναιρετηρίῳ. ἢ πείσῃ μοι τοῦ ἡσιόδου, καὶ τοῖς
 λοιποῖς. ἃ γὰρ ἀκριβῶς οὐκ ἐπίσταμαι λέγειν, εὐ-
 γω σιωπᾶν, ἢ λαλεῖν ὑκαίρως. Εὐμελῖαν.) τρεῖς
 τὸν φησὶ γηγεῖν γῆν παρὰ τῆς εἰμαρμένης, τὸ
 γιγαντικὸν ἐκείνο, τὸ μάχιμον. τὸ ἐκ μελῖαν, θεω-
 ρικῶς ποδισπᾶσιν, ἐκ τῆς μελῖαν λεγόντων γηγε-
 ῖν αὐτὸν γίγαντας, ἀλλ' οὐκ ἐκ τῆς νυμφῶν. ὥς εἰ
 χρεία σοι, ὅς ἐμὲ μάθε καὶ τὰ ὀνόματα. ἐλίκη, λιγύ-
 σουρά τε, ἀρέθουσα καὶ ἰδὴ, λερώμη, βεῖθω, καὶ λε-
 λαινώ, ἀδράσεια, καὶ γλαύκη. οὐκ ἐκ τούτων τῶν
 μελῖαν, ἀλλ' ἐκ μελῖαν δένδρων φασὶν αὐτῶν, ἢ
 γοῦν σερεῖς. ἐγὼ δ' εἴ φημι, ἢ εἰμαρμένη ἐποίησεν ἀλ-
 λότριον γῆν, ποταπὸν ἐκ μελῖαν, ἢ γοῦν σκλη-
 ρόν. ἢ ἀπὸ τῆς δένδρων λεκείνοι φασὶν, ἢ ἀπὸ τοῦ
 ἔξω μελῖαν καὶ σωματῶν ἀνθρωπίνων δοκεῖν εἶναι,
 διὰ τε τὸ ὑπεροχὸν αὐτῶν, καὶ τὸ φονικόν. οὐκ ἐφεί-
 δοντο γὰρ τῶν οἰκείων σωματῶν, ὥσπερ εἰ λίθος χῶς
 λῶ, ἢ σίδ' ἔργον. χαλκὸν ἀναχέει, τὰ μεσίχουα βαλ-
 λομένηισιν. οὕτω γοῦν ἐγὼ φημί, ἐκ μελῖαν λέγε-
 σθαι. ἢ παρὰ τὸ ἐκμελὲς καὶ ἄρ' ἔνθμον εἶναι, καὶ ἀ-
 πειθὲς. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ μέλους τοῦ μουσικοῦ.

Οὐδ' ἔμοιγε

Οβεμον, ἰχυρόν. βεμὼ δὲ, ἐὶ ὀβεμὼ κυρίως ἢ πρὸ
 σφόνη, ἢ γουὴ ἢ γῆ καὶ ὁ θάνατος καλεῖται· ὅθεν τὸ
 ὀβεμον λεγέται. Οὐδ' ἐπὶ σῖτον ἢ ἄδιον. τὸ μὲν δ'
 ἐν τοῖς καιροῖς τῶν τραπέζων αὐτοῦ ἡρεμεῖν, ἀλλ' ἐ-
 νόπλος καὶ πεφυρμένους ἐδίειν ἐν αἵμασιν, εἰπὼν
 αὐτοῦ μὴ δὲ σῖτον. τραπέζης γὰρ καὶ σίτων καιρὸς,
 οἰκωαῖος, καὶ τὸ ψίθυμθ. Ἀδ' ἀμαντθ' ἔχορ
 θυμόν.) τουτέστι, σκληρὰν ψυχὴν εἶχορ, καὶ ἀκαμ-
 πεῖς ἦσαν, ὥσπερ ὁ ἀδ' ἀμας. ἀδ' ἀμας δ' ἐὶ ὅστις εἰσὶς
 σιδ' ἦρθ, καὶ λίθθ' σερρός, ὅς δ' ἐπὶ ὑπερβάλλουσιν πυ-
 κνότητι, ὅτε πυρρῶται, ὅτε σιδ' ἦρθ τέμνεται· ἀλλὰ
 μολίβδω, καὶ αἵματι τράγου. Ἀπλᾶσαι.) ἀπθ-
 αῦλᾶσαι, οἷς ὁδὸς πλησιάζει, ἄγριοι. Ἀπῆτοι.) ἀ-
 κράτητοι, ἢ ἄφοβοι. ἀπῆωθ' γὰρ ὁ ἄφοβθ', ἀσολικῶς
 μικρογραφεῖται. Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον.) δίκλιν δ' ἐν
 ἄρῳ ἐφύοντο, ἐκ τοῦ πεφύκω ῥήματθ'. Ὅλα δὲ τὰ
 ἐπέφυκον, δείκνυσί τι πελώριον τούτων, καὶ γι-
 γαντόσωμον. Χάλκιοι δ' ἐπεὶ οἶνοι.) ὅχι χαλκοὶ ἦ-
 σαν. Ὅλα δὲ τὸ εἶν' πεπληρωμένους τοῦ χέωρ πολυμι-
 κῶν, χαλκὸς αὐτοῦ λέγει. Χαλκῶ δ' ὀργάζοντο.)
 ἐν χαλκῶ ὀργαλείω· δίκλιναις, ἀφίναις, καὶ λοιποῖς.
 Σφιτόρησι.) καταχρηστικῶς, ἀντὶ τοῦ εἶναι καὶ
 ἰδίαις. τὸ γὰρ σφετόραις κυρίως ὑπὲρ δ' οὐτόρθ' πρὸς
 πρὸ ὅτι, ἀντὶ τῆς ἡμετέρας· καὶ ὁ πρόκλος μᾶλλον ὁ-
 πιῶν ἀντιφρόως ἐδίδ' ἀσκε καταφροικῶς καὶ ἀ-
 φορήτως

φορέτως, ἢ ἡ σιόδου φερόμενθ. Εὐρώοντα δὲ
 μοκ.) σκοτεινόν, πλατυὺν, ἀπικῇ ἐκτάσει τὸ ρω μῆ-
 γα· ἢ πρὸς τὸ δῦρεϊαν καὶ πλατείαν ἔχειν τὴν ὥαν
 καὶ ὀροφὴν, καὶ τὴν χώρησιν ἀπλῶς. καὶ μὴ τὸ
 δὲ γράφειν ὅτι ἀπαναίνομαι, δὴ βρώοντα αὐτὸν λῆ-
 γων, ὡς σήψεως ἀνάμεσον. ὥσπερ καὶ κρυερὸν, δὴ
 τὸ ψυχρὸς εἶναι αὐτὸ ἀκθνήσκοντα, ἐκλείποντθ τὸ
 ζωπικροῦ θερμῶ. Εκπαύλους.) καταπληκτικὸς,
 φοβερός, ἐκ τοῦ ἐκπλήσσω. ἀλλὰ τί ὄν τοῖς πάνυ σα-
 φέσι πολυλογουμέν; καθάπερ τινὲς ἑτόροι, οἱ τὰ λό-
 γου ἐχόμενα, καὶ τὰς ἀλληγορίας παρνήεις, ποῦ τὰ
 ποιαῦτα ἐχονοτριβήσαν, πολλὴν καὶ νέοις τούτοις
 αὐτὴ καθάρεως βατίαν καὶ ἀχέρου ὑπεσείσαν-
 τες. Ἡλιθ.) ἄλιθ τις ὤρ, ὡς δὲ ἄλός, ἢ γουὶ θα-
 λάσσης τὴν γήνεσιν ἔχωρ. ἢ δ' ἡλιός τις ὤρ, καὶ φανε-
 ρός, καὶ ἀφαιρέσει ἡλιθ. Αὐτς.) τὸ αὐτς φασὶ
 ὑδὶ τοῦ εἰς τὸ ὑπίσω τίθεσθαι. τὸ δὲ αὐθς, ὑδὶ τοῦ πᾶ-
 λιμ, καὶ ἐκ σιδυτόρ. ἐγὼ δὲ ἰωνικῶς μὲν αὐτς φα-
 μι λέγεσθαι ἐπ' ἀμφοτόρ. φιλοταὶ γὰρ οἱ ἰωνοί.
 ἐπ' ἀρμάτων γὰρ φασὶ καὶ λδυκίππῳ, καὶ ἀπα-
 λιώτης, καὶ τὰ ὅμοια. ἀπικῶς δὲ, τό, τε εἰς δῦπίσω,
 καὶ τὸ ἐκ σιδυτόρ αὐθς. δ' αὖτις γὰρ οἱ ἀπικαί,
 αὐθς λίσπης λίσφης λέγοντες, καὶ τὰ ἀπ' ἐτλα σφί-
 τλα, καὶ ἀμφέχει, καὶ ἐφίσης, καὶ τὰ ὅμοια. ὅθεν αὖ
 σφί κρύου, σημειώσαι γῶρ. εἰ δ' ὁ δέλεις, πλεονῶ σὺν
 τοῖς

τοῖς ἄλλοις. Δικαιοτόρον.) ἀντὶ τοῦ δίκαιου, ἢ δι-
 καιότατον. τὸ συγκριτικόν, ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦς, ἢ ἀντὶ τοῦ
 ὑπερθετικῶς. ὃ γὰρ δικαιοτόρον αὐτοῦ λέγει τοῦ γιγάν-
 τωρ, οἱ τινες γίγαντες ἦσαν ἢ τῶν ἡμετέρων γραφῆν
 πατεκλύωσαν, ἢ δὲ τὸν ἡσίοδον ἐμφυλίῳ πολέ-
 μῳ ὑπὸ ἀλλήλων ἀνῆρέθισαν. εἰ γὰρ δικαιοτόρος τῶν
 ἀπηνῶν ἐστὶ σκληρωτόρων ἐκείνων γιγάντων αὐτοῦ
 λέγει, ὑβρίζων ὅτι αὐτὸς ἥρωας, ὅπως ὁ φαίνεται ποιῶν.
 θεῖον γὰρ γένος, καὶ ἡμιθεοὺς τούτους καλεῖ. ἡ-
 ρῶων.) ἥρωες λέγονται, οἱ ἀπὸ τῆς δόξης, ἥτις τῆς
 γῆς, ἢ δὲ δαίμονος. ὅς τις πᾶς ἀνθρώπος, ἥρωας αὐ-
 λεχθεῖν. ἢ ἀπὸ τοῦ αἵματος. αἱ ψυχὴ γὰρ τῶν ἀγαθῶν
 ἀνθρώπων, διαζυγεῖσαι σώματι καὶ ἐλλείψας, τὸν
 αἶμα ποδιπολοῦσαι, ἐφορῶσι τὰ τῆδε, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀρε-
 τῆς, ὡς φησι ὁρφεύς.

ἡμετέρας δὲ ἥρωων ἀρετῇ ἀπάνεσθαι λέγουσιν.
 ἢ ἀπὸ τοῦ δόξσεως ἐστὶ μίξεως τῶν θεῶν. ληρῶσι γὰρ, ὅτι
 θεοὶ θνηταῖς γυναιξὶ μιγνύμενοι, ἐποιοῦσι τὸ τῶν ἡ-
 ρῶων γένος. Ἰστέον δὲ, ὅτι αὐτοὶ θνητοὶ καὶ γυ-
 ναῖκες θνηταί, τὸ φθαρτὸν ὅτι ἐκ τῶν φύσεως. αἱ
 ψυχὴ καὶ δὲ διωάμεις, αἱ καὶ θεὰς ἔφασαν, τῇ ἡμι-
 τέρα ταύτῃ φθαρτῇ φύσει μιγνύμενοι, ἡμιθεοὺς
 καὶ ἥρωας αὐτοὺς λετισταμένους αὐτοῦ ἀποργάζονται.
 ὑπὸ γουὶν ὅτι τὸ ἥρωας, καὶ τὰ ἑτέρας τρία ἀνάγον-
 ται. καὶ ὅτι δὲ σὺν τούτοις ἰστέον, θεῶν μὲν πα-
 τέρων,

πράων, θνητῶν δὲ μικρόρων ἐκείνους καλεῖν, ὅσοι τινὲς θεωρητικῶν ἀρετῶν ἔχουσιν, ἢ τις καὶ γηναία, καὶ ἀνδρώδης ὄσι, μετὰ καὶ τῇ λογικῇ. ὅσοι δὲ τῇ πατὰ χεῖρας καὶ πρακτικῇ διαπρεπούσιν, θνητῶν μὲν καλουῦνται πάντες μικρόρων, θνητῶν δὲ πατέρων.

Κατ' ἀπείρονα γαῖαν.) ἀπείρονα, τινὲς σφαιροειδῆ. οὔτε γὰρ σφαῖρα, ὅτε κύκλῳ πέρας, ἀλλ' ὅτε ἀρχὴν ἔχουσι. καὶ τινὲς μὲν τῶν φιλοσόφων, μάλιστον δὲ οἱ πλείους, σφαιροειδῆ πάντα τὰ σοιχεῖα φασί. τινὲς δὲ τινὲς γλῶττυμπανοειδῆ. ἑτέροι δὲ κωνοειδῆ ἔφασαν. ἀλλὰ τὰ τῶν φιλοσόφων διανοήματα, ἢ διαφωνήματα, νυνὶ ἐατίον μοι. πῶς δὲ τινὲς τοῖς ποικιλοῖς γνῶμιν, ὅσοι δὲ κακτίον. γαῖα, τὸ γαῖ διφθογγος, ἀπικῶς. αἶα γν', ὅτι πελοδίκη γαῖα. ἰωνικῶς δὲ γαῖα, τὸ γε ψιλόν, ὅτι ὁ σιμωαίρις γν'. Καὶ τὸν μὲν πόλεμος τε κακός.) τὸ χῆμα ὅσοι καὶ ῥήτορες, ἄθροισις, καὶ μερισμός καλεῖται. ὁ μὲν πρῶτον αὐτὸς μὲν, ἄθροισις, ἀντὶ τοῦ πάντας. τὸ δὲ δεύτερον, αὐτὸς μὲν τοὺς δὲ, μερισμός, ἀντὶ τοῦ πινὰς μὲν, πινὰς δὲ. σιμωαίρις δὲ οὕτως. καὶ τοὺς μὲν πόλεμος τε κακός, καὶ φύλοπις ἀνὴρ ὅλιον. τοὺς μὲν ὑφ' ἐπταπύλου θύβη, κασιμείδι γαῖα μαρναμένους, ἔνεκε τῶν μέλων τοῦ οἰδίποδου. τοὺς δὲ, καὶ ἐν νηόυσιν. αἱ ἰσοεῖαι δὲ διήλαι, τῆς τε θαλάσσης, καὶ τῆς ὑδὸς τραίαν στρατείας. φύλοπις, κυρίως,

κυρίως, ἢ ἐμφύλιος μάχη· κατὰ χριστιανικῶς δὲ, πᾶς πό-
λεμος. Ἐπὶ ἀπύλου θῆβαι. εἰσὶ γὰρ ἑῖς ἐκαστον τῶν
λαῶν θῆβαι ἐλπίσιν. καὶ θῆβαι ὑποπλάκιοι, ποῦ
τὸ ἀτραμύνειον· ὃ ἐκλήθη ὅτως, ὅτι ἀφ' ἀμυτον τὸν
κροίσου ἀδελφόν. Κασσιμίδι.) ὁ καὶ μὲν γὰρ ἔ-
κτισε τὰς ἐπὶ ἀπύλους θῆβας. Μήλων γένεσιν.) γέ-
γενετο ἐλπίδοισι καὶ βασιλείας τοῖσι οἰδὶ πόδ' ὅ, δι-
ὡς ἐπικλῆς καὶ πολυνείκης οἱ ἀδελφοὶ μονομαχή-
σαντες, ἀλλήλους ἀπέκτειναν. μήλων γένεσιν λέγει,
ὅτι τὸ παλαιὸν βασιλεῖς πολυθρέμμονες, καὶ ποι-
μνικὸν ἔζων τὸν βίον. μήλων δὲ λέγεται τὸ πρόβα-
τον, ἀποδολικῶς. λέγεται δὲ πρὸς τὸ μήλον καὶ ἡμε-
ρον καὶ χαῖνον εἶν. ἢ πρὸς τὸ μέλω, τὸ φροντίζω. πε-
ρὶ πολλὰ γὰρ ὡς ἐφ' ὧς ἡ χρῆσις τῶν θρεμμάτων τοῖς
παλαιοῖς. Οἰδὶ πόδ' αὖ.) τοῖσι οἰδὶ πόδ' ὅ. ἀφ' ὧ-
θείας ἐλπίδοισι καὶ τοῖσι οἰδὶ πόδ' ὅ, καὶ οἰδὶ πόδ' αὖ,
ἐκλύσει ἰωνικῇ. ἐστὶ δὲ καὶ ἑτέρωθεν θείας, ὁ οἰδὶ πος,
ἑῖς τὸ ὁ οἰδὶ πους, καὶ ὁ οἰδὶ πόδ' αὖ. Λαῖτμα.) ἡ θά-
λασσα, καὶ τὸ θαλάσσιον κύμα, παρὰ τὸ λαῖον καὶ
ἀφ' ἑτέρου τμήματος καὶ ἀπαίσιον εἶν. εἰς δύο γὰρ τμή-
ματα ἢ καὶ ἡμᾶς οἰκουμένη διαιρεῖται, εἰς ἑλῶ καὶ
θάλασσαν. καὶ δεξιὸν μὲν τμήμα, καὶ κάλιτον ἢ
γῆ· λαῖον δὲ καὶ φαῦλον ἢ θαλάσσα, ἑῖς τὰ ὅτι αὐτὴ
κύματα. ὅτι ἡ χαλεπὸν ἢ θάλασσα, ἑῖς ἀφ' αὐτῆς φησι,
χαλεπὴ δ' ἐπέκειτο θάλασσα.

νηόμαιο.) Νηόμας. Εὐθ' ἄρτι.) ὁπποῦνδ' ἂν τό
 πα. τὸ γὰρ γῆδα, ῥηπικόν καὶ χρονικόν ὄστι. Διχ'
 αὐθρόπων.) χωεῖς. Βίατον, ἑ. ἡθεα.) Ζαῖω, καὶ στα-
 σσιβάς, καὶ σταγωγίω. Ζεὺς κρονίδης.) ἡ εἰμαρ-
 μλήν. Εὐμακάρων νήσοισιν.) ὡς ποῦ ἡμεῖς τοῖς ἀ-
 σταθοῖς ἀνδράσιμ ἀρκληρεῖμεν τὴν ἐν πῆλαδ' εἶσα στα-
 τριβίω, ὅτω τοῖς ἥρωσιρ' ἐλλίωδ' ἀρνέμεσι μακάρ-
 ων νήσους, καὶ πεδίουρ' ἡλύσιον, καὶ ἀσφοδελὸν λή-
 μωνα, τὸν ἀδύψον. Ἰδοὺ γοῦν φησι καὶ ὁ ἡσιόδ' ὅ, ὅ-
 τι θανόντων οἱ ἥρωδ', οἱ ποδὶ θήβας καὶ τροίαν στα-
 τούσαντων, τῇ μακαρίαν ἐκείνῃ στατριβίῃ ἐκλε-
 ρώσαντο. ποδὶ δὲ τῇ ἐν ὠκεανῷ νήσῳ, ὀμηρῷ, καὶ
 ἔτε ὁ ἡσιόδ' ὅ, καὶ λατοφρῶν, καὶ πλάταρχῷ, ὁ
 φιλόστρατ' ὅ, καὶ δῖωμ, καὶ ἑτόφοι τινὲς συγγραφε-
 φήκασαν, ὡς ἀγαθὴ τε ἡ χώρα ὄστι, καὶ αἰ καταπνεο-
 μὴν ζεφύρῳ, τρεῖς ἔτεος ἐκάστου ἀναδίδωσι αὖτ' καρ-
 πούς. ἐκείσε δ' ἔφασι καὶ τὰς τῇ ἀρβευιακότητι
 ψυχὰς σταπορθεμύεσθαι, γράφοντων ταῖα δὲ. ποδὶ
 τὴν ἀκτὴν τοῖ ποδὶ τὴν βρεταννίαν νήσον ὠκεανῷ,
 αὐθροποὶ ἱνὲς οἰκῶσιρ' ἰχθυοθάρα, κάδοικοι μὲν φράγ-
 γας, φόρον δὲ μὴ τελαῶντων αὐτοῖς. ἔτι ποδὶ τὰς
 αὐτῇ οἰκίας καθιδύδοντων, φωνῆς ἀκούουσι καλῶσις
 αὐαῖς, καὶ κρότον ποδὶ τὰς θύρας αἰοδάνονται. ἀνα-
 πάντων δὲ, πλοῖα εὐείσκεισι ἱνα, ἔχῃ τὰ αὐτῇ, ὑπὲρ
 δετῇ μισά. εἰς ταῦτα ὅν εισελθόντων μιᾷ ῥοπῇ πῶς
 τὴν

τὴν Βρεταννίαν νῆσον κατοικοῦσι λιππυλάτῳντες.
 καί πορ μόλις ὅλω νυχθημέρῳ λαίφεισι πεπῆαμενάς
 καταπλέοντες εἰς αὐτὴν, ὅτε ταῖς ἰδίαις ναυσὶ λί-
 χην. Ἰ. ἐκεῖ γὰρ ἀρβάντες, ὅζ' ἀγροσὶν ὅς ὅκ' εἰσδότες φέ-
 ροσιν ὑψηλάτας. ὁδὸν δὲ ὁρῶντες, ἀκρόσι φωνῆς τ'
 ὑποδεχομένων αὐτοῦ κατ' ὄνομα, Ἐῖ κ' φυλακῶν,
 Ἐῖ κ' συγγένειαν Ἐῖ τέχνην, καλῶσις αὐτοῦ. Ἐῖ αὖτ'
 δὲ ὁμοίως ἀρκεινομελίῳ. καὶ ὅτω πάλιν μιᾷ ῥοπῇ
 πρὸς τῇ ἐαυτῇ ἀρπλέοντες, αἰοδιάνοντες τῇ νηὶ ἐ-
 λαφροτόρῳ, ἢ ὅτε ὅς εἶχον ἀπεινόμεζον· ἐκ τούτου πάν-
 τες ἔφασαν παῖδες ἑλλήνων, ἐκεῖ τὰς τῇ ἀρβιδικω-
 κότῳ διαγερν ψυχάς. ὁ νῦν Ἐῖ ἡσίοδος φησι ποδὶ τ'
 ἡρώων. Τεῖς ἔτιος βάλλοντα.) (ξεφύρῳ ἐφίω τὴν
 χώραν καταπνεῖδι. καὶ τρεῖς τοῖ ἔτος τὰ ἐκείσε δ' ὅν
 ὅρα καρποφοροῦσιν, ὡς φησι οἱ ἰσραηλῖ, ὡς ἀληθῆς,
 Ἐῖ ὅχ' ὡς μῦθον. τίς δὲ κ' γαῖον ἰάλιον καί σαρρα δυν-
 χέστρον ὄντα ἐν πολλοῖς, κ' τοῖ ὠκεανῷ ὄντος τυχόν-
 τα, ὅρα πρᾶσιωθῆναι φησι ῥίηρι μιᾷ, Ἐῖ ἐκατ' ὑψηλά-
 ταις, ἀρεδιόντα τῷ λίαν πρὶκαλιστατῷ τ' χώρας,
 ἐκεῖ θελήσαι κατρκῆσαι. ὅζωδιώσαι δὲ ὑπὸ τῇ ἐ-
 κείσε, Ἐῖ ἄκοντα. Μικέτ' ἐπειτ' ὄφελον.) αὐτὸς
 οἶς ὁ ἡσίοδος τοῖ ἡρώικῳ γένει, Ἐῖ δ' εἶφας ὅσον ἀγχε-
 θιον, ἀκδύχεται μήτε ὑστερεῖ τοῖ ἡρώικῳ τότε γε-
 νος γηρέσαι, μήτε ὑστερότορ, ἀλλὰ θαυεῖν ἐν τῇ
 πύτῳ γημιᾷ. ὅτω δὲ σιωτακτέον. μικέτ' ἐπειτ'
 ὄφελον

ὁφείλου ἐγὼ πᾶσι μετεῖναι ἀνδράσι, ἢ ἔπει-
 τα γηγνέσθαι, ἀλλ' ἢ πρόθετε θανεῖν, ἢ γοῶν ὅτι τῇ ἡρώϊ-
 κῃ γηγνέα. οἱ δὲ λέγοντες οὗ ἐπειτα ἀνθρώπους λέ-
 γειν τὸν ἡσίοδον μέλλειν γηγνέσθαι, ὅταντίως ἴδῃ ἡσίο-
 δος, καὶ ὃ κατ' ἐκείνον φασί. (Σιδ' ἡρώϊ.) κακίους
 παντοίας ἀνάμεισον, καὶ πόνοις αἱ κῆποις παντοίοις
 πρὸς καρτέρου. ἀλλ' ἔμπης καὶ τοῖσι μεμίξετ'. αὐτῶν
 δ' ἐφκοι, πῶς τὸ μὴ ὀξεπεῖλαι πῶς παντελῆ κακίαν
 τὸν πέρσιον, ἀκρόντα ὅτι καὶ πόρ κακοῖσι ὅσι βίς
 οὖν, ὅμως πῶς ἀμέμιξε καὶ τι τῶν ἀγαθῶν, πῶς αὖτε
 ὑστερον μέλλοντας γηγνέσθαι. Εὐτ' αὖ γινόμενοι.) ἡνὶ
 κατέλειθαι αἱ ἐπαρχοὶ πολιοκροῖταφοι αἱ γεραιοί,
 γινόμενοι καὶ τεχθῆντες. πολιοῖσι δὲ οἱ κρόταφοι
 πρότορον τῶν τοῦ ἀνθρώπου λοιπῶν μερῶν, ὅτι ταῦ-
 τα τὰ μέρη ὑγρότερα, καὶ φλεγματικώτερα, ἢ πόρ
 τὰ ὀπίσθην. ἡ πολία δὲ ὅσῃ εἶα γίνεται ὑγρᾶς θερμῆς
 πυρρᾶς. μαχάλα δὲ ὃ πολιοῖσι, ὅτι θερμὰ καὶ ἀφ-
 τεινώδεις. αἱ μὲν ἰχθυοὶ δὲ λέγονται, καὶ κρόταφοι,
 ἀπὸ τῶν κρεσφόρων ζώων μεταφορικῶς· ἐκείνη γὰρ
 τοῖς κρεσφοφόροις τὰ κέρατα ἐκφύονται, κρότα-
 φοὶ πινού καὶ κρόταφοι. εἶπε δὲ τελευτῶν γενη-
 στας, καὶ πόρ καὶ νέων καὶ βρεφῶν τελευτῶντων,
 πολλὰς δὲ αἰῶνας ὡς ὡς πλείονος γινόμενον, καὶ τὸ
 μέλλον πρὸς δόκιμον. Οὐδ' ἐξείνθ' ξεινοδόκον.)
 ἐπὶ κρινῶν τὸ ὁμοίῳ, ἢ γοῶν ὁμογενῶν. ὁ μὲν
 2 2 γὰρ

γὰρ τυχὼν ξυγίσει· ὁ δὲ, πρὸς τὸ μὴ ἀντιξυγίσαι, ἴσως καὶ βλάψει. Φίλῳ, ὁ συγγηγὴς λέγεται, ᾧ ὁ παρὰ τῇ συνηθείᾳ λεγόμενός ἐταῖρος, ὁ συμπολίτης. ξυγίῳ δὲ, ὁ ἀφ' ἐτόρας χώρας φίλος. Αἰψὰ δὲ γρηάσκοντας ἀτιμάσουσι τοκῆας.) οἱ παῖδες δὲ πλεονότι. πρὸς λέγει δὲ τὰ μέλλοντα καταλήψεσθαι τὸν βίον ἀνιάρᾳ. Βάζοντ' ἐπέεσι.) Βάζοντε, ἀντὶ τοῦ βάζοντο. τὸ δ' υἱὸν, ἀντὶ τοῦ πληθυντικοῦ· ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ,

Ωλύκιοι πόσε φεύγετον νῦν θεοὶ ἐσόν; καὶ τὸ, Ἄσσοι ἴονθ' ὅτε κύνρι ἀάπτῃς χεῖρας ἐφείω.

Τὸ ἴοντε, ἀντὶ τῶ ἴοντο. ὅτε θεῶν ὅπιν εἰδότες.) τὴν ἔντολὴν τῶν θεῶν, ἥ γινω τὰ φρόνημα καὶ συνετά. νῦν γὰρ θεὸς τὰς ψυχικὰς δυνάμεις φησὶ. οὔτε θεῶν ὅπιν. ὁ τὲ σμῦδ' ὄνμεθ' πλεονάζει. Γηράντεσι.) γηράσασιν. ἐκ τοῦ γήρημι, ἢ μετοχὴ ὁ γήρας. ἀφ' ἐπὶ γηρία.) διαφροφὰς· οἱ παλαιοὶ γὰρ τοῖς γονόυσιν ἐδίδδον τὰ γηρία. ὅτι δὲ, ὅς φησι πρὸς ἑαυτὸν μὴ δίδδοναι, ᾧ ἀτιμήσουσιν αὐτὸν. σωτακτίον δὲ ὅτως. αἰψὰ δὲ γρηάσκοντας ἀτιμήσουσι τοκῆας, ὅδ' ἐμὴν γηράντεσι τοκοῦσιν ἀφ' ἐπὶ γηρία δίδδον. Χειροδῖκαι.) οἱ μὴ κρίσει καὶ νόμοις πειθόμενοι, ἀλλὰ χόρσῃ καὶ ἰσχύϊ πάντα δρῶντες. Αλαπάξει.) ἀλαπάσθαι γὰρ ἀπικῶς τὰ λεγόμενα καὶ ἢ ἀλάπαθ' βοτάνη, ἢ καὶ λάπαθ', κτηνωματικὴ ὁδὸς. ἢ δίκη δὲ ἔν

ἐν χερσὶ, τὸ δίκαιον ἔσται ὁ κείσθαι νόμοις, ἀλλὰ δύ-
 νάμει χερσῶν, καὶ ἰσχύϊ. Αἰδῶς καὶ ἀρχαῖν καὶ ἀρε-
 σόφην τὸν μισθὸν διαφέρουσι. καὶ ἵνα τὰ πολλὰ
 τοῦτο πρᾶξω, αἰδῶς μὲν ἢ μικρὰ καὶ αὐτὰ τοῖς τυ-
 χούσι γρηγορήναι ὑποσπλή, ὁυλαβεῖ λογισμῶν ἀρχαῖν
 δὲ, ἢ ἐν κακοῖς ἀπηνία. Ἐπεὶ δὲ ὅρκον ὁμείτται.)
 βλάψαι φησὶ τὸν ἀγαθόν, ἀφαιρέμεναι τὰ αὐτοῦ,
 καὶ αὐτὸν λοιδορῶν καὶ πρὸς τούτων καὶ ὅρκον χρε-
 σεταί, ὁμνύων αὐτοῦ εἶναι τὰ ἀφαιρεθέντα. (Ζη-
 λῶ.) τὸν φθόνον νῦν λέγει. ὁ γὰρ (ζηλῶ) λευδίως, ἐ-
 παινέμενός ὅστις ὄστις γὰρ ἀγαθὸν, ἢ τοι μίμνῃς ὅστις.
 ὁ δὲ φθόνος, ἐπίμορφος. Δυσκόλατος.) κακό-
 χρετος. πρῶτον ποιοῖ τὸν φθόνον, καὶ τὰ τῶν φθο-
 νουμένων ἴδῃα πρὸς ὅσων μεταφέρει. οἱ φθονοῦντες
 γὰρ, λελάσθους καὶ θορύβους ποιοῦσι, καὶ ἐγείρουσι,
 καὶ χεῖρουσι τοῖς κακοῖς τῶν φθονομένων, καὶ συγ-
 ρῶς ἐμίσσηται ὁρῶσι. Λάλητοῖσι φερέωσι.) τὸ τὸ
 φησὶ, ὅτι ἅν τις τῶν ἀνθρώπων, ἢ καὶ χερσὶν πᾶσι
 ἢ αἰδῶς καὶ ἢ νέμεσις τὸ βίον ὁρῶσιν ἀκίβητον, καὶ
 ἀφορισμῶν πρᾶξι δίδονται, ὅμως οὐκ εἰσὶ σκωτεινά τε
 καὶ μελαγχρόνους, ἀλλὰ καὶ λευκοχίτωνους, καὶ ἢ
 λίου λαμπρότερον ἀπαστράπτουσαι. τὸ τούτων γὰρ
 ὄνομα, πρὸς τε βούληται πανταχοῦ. Ἀθανάτων με-
 τὰ φύλον.) τῶν σοφῶν νῦν, ἢ τῶν φρονίμων. πρῶτον
 ποιοῖ δὲ ἐν ταῦτα τὴν δίκαιαν μέμψιν, καὶ τὴν

ἀλλ' ὡς μέλλουσιν φεύγειν διὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων ἀ-
 δικίας, ὧς βίας, ὧς ἀπέρχεται ἐν τοῖς τοιχείοις, ἢ τοῖς
 φρονήμοις καὶ δίκαιοις· μόνοις γὰρ ὅς ἀνθρώπων τῶ-
 νται ἢ ἀλλ' ὡς καὶ ἡ νύκτις πρόσσει. τὸ ὕδωρ γὰρ τὸ
 θαλάσσιον, ἔχει τὴν ψάμμον ὡς ὄριον, καὶ μέχρι ταύ-
 τῃς προβάλλει, καὶ ἀγριῶται τοῖς κύμασιν, ὅμως ὡς
 πρὶν αἰδ' εἶται καὶ νυμίσσεται πρὸς αὐτῶν χωρεῖν, ὧς
 ὅλγῃς καταβάλλει τὰ ὄρια. τῶν δὲ ὁμοίως αἶψα, ὧς
 τὸ πῦρ, ἀλλήλων μὴ ὄντα πολέμια, τόποις καὶ τοῖς
 οἰκείοις ἐμμελύνοντα, ἔτι πρὸς τῶν χειμῶν ἑαυτῶν
 ρῥῶ φθινόπωρον, ἡμέρας νύξ, ὧς λοιπὰ, τὴν αἰδ' ὧς
 τῶν νύκτις ταῦτα φυλάττεισιν, ὅς ἰσάμενα ὅτε δ' εἶ,
 καὶ ἐγκαίρως ἀλλήλοις ὑπείκοντα, ὧς πλεονεξίαν ἢ
 βίαν, ἢ τόπον ἢ χρόνον κατ' ἀλλήλων νοσῶνται· καὶ
 ὅσα φησὶ ὁ σοφοκλῆς, ἀπλῶς ἐκ τοῦδε τῶν ἡσίοδ' εἰς λό-
 γον ταῦτα λαβών. ὧς γὰρ τὰ δίδυμα καὶ τὰ καρτορικῶς
 πετα ἱμαῖς ὑπείκει. ὧς ἦ, νιφοσιβεῖς χιμῶν δ' ἐκ
 χωρῶν δυνάμει θέρει· ὅς ἰσάται δὲ νυκτὸς αἰανῆς
 κύκλος, τῇ λευκοπόλῳ φέγγῳ ἡμέρας φλέγειν, καὶ
 τὰ λοιπὰ. Οὐρανός. ὁ οὐρανός, καὶ ἡ τοῦ παντὸς
 κόσμου ὅλη πύλοχος. ὁ οὐρανός δὲ λέγεται, πρὸς τὸ ὅλο
 λαμπρῆς εἶναι. φιλοῦ δὲ, ὅτι συνεκλήθη αἰολικῶς, ὅλο
 λαμπρός, ὧς ὁ οὐρανός· τρέπεται γὰρ ὧς τὸ αἶς εἰς ὕψος, τὰς
 σέρας σύρας λέγονται. ὅτι τὸ ὁ οὐρανός φιλοῦ-
 ται. τῇ γὰρ τοῦ τῶν τὰ ἐντελῆ, διασπνέται, τὰ δὲ
 συνο

εὐγεγόνητα φιλοῦται. ὡς τὸ ὀλόλαμπθ, ἀρμόφομε
 νθ, ἀλώμενθ, ὀλυμπθ, ἀρῶμενθ, ἀλμενθ. ψε
 λούται δὲ τὸ ὀλυμπθ. εἰ δ' ἐμοὶ δύσασιν τις ὡς εὐ
 ρεσιπτεῖ, ἀκούτω ἐξ ἡρώτων· ἄτε καὶ θαλασσομένη πόν
 τος ἰοειδέα ὀρίνει, ἐπ' ἀλμενθ ὀφέϊ δουρί. ὀλυμπος
 ὅττω φιλοῦται, καὶ ὅττω λέγεται ἑρᾶνός. ὁμοίως δὲ τῷ
 ἑρᾶνῳ καὶ ἡ σφαιροειδὴς ἡμῶν κεφαλὴ, ἣν ἢ τὸ ὀλο
 λαμπές λογιστὴν ἰδρυνται, ὀλυμπθ λέγεται. πε
 ρὶ γὰρ ὅρας ὀλύμπου νῦν λέγειν, ψυχολογία καὶ λῆ
 ρθ. ἦνταῦθα ἐμελλεν εἶναι τὸ λυκοῖσι φαρμάσι.
 Τὰ δὲ λείπεται ἄλγος λυγρὰ.) τὰ δὲ ἄλγος ἦνα
 πολλοφθίσεται μόνον τοῖς ἀνθρώποις. λυγρὰ, τὰ λυ
 πρὰ, ὡς τὸ λίαν ὑγρὰ εἶναι. καὶ γὰρ ἐκ τῶν ὑγρῶν καὶ
 ψυχρῶν φασὶ εἶναι πάντα τὰ λυπρὰ, ὡς ἐκ τῶν θερ
 μῶν τὰ ἡδέα. Νῦν δ' αἶνον.) νῦν δὲ θυμικῶς πε
 ραίνεσιν. εἰκάξει δὲ ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἀκρόνι, ὅλα τὰ
 τ' ποικτικῶς ὠδικῶν· οὐ δὲ λειτὰς ἱερὰς, ὅλα τὸ ἀρ
 πακτικόν. γνωστὸν δὲ τοῦτο πασί, καὶ ὅτι εἰ ἦνταῦ
 θα προκλικῶν ματαίων πλασμάτων· ἦν γὰρ τοῖς
 ἀποδ' αἰοῖς ὁ πρόκλθ ὁ δ' ἡ γράφων, ἦν τοῖς ποιού
 τοις μεγάλῃ γορθ, καὶ μακρότορα γράφων τῆς ἰ
 λιάδθ ἀπαναίνεται οὐκ. ἡμεῖς δὲ ταῦτα παρῆν
 τος, τὰ δ' ἐόμμενα δ' ἐκ γήσεως λείβομεν. καὶ πρῶτα
 πάντῳ τῷ σωτάξιν, καὶ πόρ κακῶς ἔχουσιν.

Νῦν δ' αἶνον βασιλοῦσιν ὀρέω.) ὡς τε, τουτίς

μυθιῶν φρονέουσι καὶ αὐτοῖς· εἴτα ἀρχεται τὸ μύ-
 θος· ἰρῆξ ὀνύχεσι μεμαρπῶς ἀποθῶνα ποικιλόδειρον,
 ὤψι μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρων, πρὸς εἰπὴν Δαμνοῆς,
 τί λελήκας, ἔχει νύ σε πολλὸν ἀρείων· ἢ δ' ἐλεῶν
 γναμπῆοισι πεπῆδμένη ἀμφ' ὀνύχεσσι, μύρθε· τίω
 δ' ὅγ' ὑπὲρ κρατίως πρὸς μῦθον εἶπε, τῇ δὲ ᾧ ἐνταῦ-
 θα εἰσι καὶ εἰσιβὶ καὶ πορδύου, ὅπου σε αὖ ἐγὼ ἄγω·
 δ' εἶπνον δ' αἶκ' ἐθέλω ποιήσομαι, ἢ ἐμεθήσω· μεχε-
 τίδε ὡς ἀπ' ἧν ὀρνέων ὁ ποιητὴς αὖ λόγους ποιεῖ-
 ται· ἐν τούτῳ δὲ ἀναλαμβάνει τὸ ἴδιον πρόσωπον,
 καὶ λέγει τὸ ὑπὸ μῦθον, ὅσοι τὸ δίστιχον τοῖς κείταις,
 τὸ, ἀφρω δ' ὅς κ' ἐβέλκει πρὸς ἱερίσοντας ἀντιφε-
 ρίειν.

Καὶ τὸρ ἐτόρου σίχον εἶπε, πρὸς τὸν πέρσιν ἀρσρῆ
 φας τὸν λόγον, φησὶ τὸ, ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἰρῆξ·
 καὶ ἔτως, ὅδε ὁ πρὸς πρόκλῳ ἀρίσταρχος χεῖ χώσαν
 ὀβελίζειν αὖ δ' ὅσοι σίχους τούτους, τὸ ὑπὸ μῦθον· ἀλ-
 λως τε δὲ ὡς πρόκλι τε καὶ ἀρίσταρχε, ἵαν πόρ ἡμεῖς
 αὖτο ὅς διορθώσμεν, ὅ γελοῖον ἵω καδ' ἡμᾶς, τὸ τὰ
 ἄλογα μὲν καὶ ἀνθρωπίνως λαλεῖν συγχωρεῖν, μὲν
 μὲν τοὶ δὲ γνωμολογεῖν δ' κλονότι συγχωρηθῆσεται·
 ἀλλ' ὅτι περὶ τὴν ὑμετέραν ἀλαζονείαν ἐλέγχων μα-
 κρογρόσω· πρὸς ἀμῶμαι δὲ, ὅσοι μόνον ἀρφαίνό-
 μεθα, ὅτι καλῶς λέγετε· ὑμῖν δὲ τοῖς ἀκροωμένοις
 φημί, ὅτι ἐν τῷ ῥηθῆντι νῦν χωρεῖν τῷ ἐπῶν, ὅς ἐδ' ὁ
 πολυ-

παλινλογίαις, λέγων δὲ βραχεῖον τινὲς καὶ γέγρα-
 φα ταύτας ἀνωθεν τῶν ἐπῶν. οἷον τὸ παικιλόφω-
 ρον, τὸ παικιλόφωρον λέγει, ἢ τὸ ἐσιγμάλιον καὶ
 παικίλιον ἔχουσιν τὸν δ' ἐρῶν, ἢ γὰρ τὸν τράχι-
 λον. Δίκης τε εἴρεται πρός τ' ἀεχέον. αἰχμὴ φη-
 σὶ πῶς γίνεσθαι, ἐκ πληγῶν ἢ ὑβρεῶν, πῶς τοῦ ἥτ-
 τηθῆναι τοῖς ἡτῶσι συμβαλλῶσι ὁρῆν μετὰ λειπρό-
 νων. ὁ δὲ πρόκλητος λέγει τὸ ὅσα καὶ βδύεται. ἱρηξ,
 ψιλωτίον. ἐκ τοῦ ἰω γάρ, τὸ πορεύομαι. καὶ ὁμηρος,
 αὐτὸς δὲ ὡς τ' ἱρηξ. ἀπὸ τῆς δὲ διασυνέται, ἐκ τοῦ
 ἱκμι, τὸ πέμπω. Τανυσίπῃρος. ὁ λίαν τανύων
 τὰ πῃρα, τεχὺς, ὡς τὸ δόμοισι ποιητοῖσι, τοῖς λίαν
 καὶ καλῶς πεποιημένοις. Σὺ δὲ ἄκουε δίκης.) τῇ
 ἐκθεσί τῳ μύθῳ ἐπαγαγὼν, καὶ δείξας ὅτι ὑπὸ τῷ
 ὀδοναγῶν καταβλάπτονται οἱ ἀδελφεὶς ἀδίκως, ἀπο-
 στρέφει τὸν λόγον πρὸς τὸν πέριλιν, καὶ φησὶ σὺ δὲ
 πρὸς τὸν ἐσο δίκαιοσύνῃ καὶ λείσεις. μὴ δὲ ἀνδρα-
 δίκης, καὶ θάπτερ οἱ ἀλαζόνες καὶ ἀδικοὶ, ὅφελε καὶ
 αὐξάνῃ τὸν ὑβριν ἐν βλάβει καὶ ἀδικίᾳ. ὕβρις γάρ
 τε κακὴ δειλῶ βροτῶ.) ἢ ὕβρις γάρ, καὶ ἡ λοιδορία,
 τοῦ δειλῶ καὶ τοῦ ἀγνῆ ἀνθρώπῳ ὑπαρχει εἰς τὸ
 χεῖν αὐτὸν αὐτῇ κατ' ἄλλην, ὅχως ὁ πρόκλητος λέ-
 γει. Εὐδλός.) ἐθέλω, ἐθέλός, ἐὺ εὐδλός. Ρῆιδίως
 φερέμεν.) τὸ φερέμεν, μὴ ὡς πρόκλητος εἶπες, ὅτι τὸ
 δυνάσται φέρειν ὁ εὐδλός τὸν ὑβριν, ἀλλὰ αὐτὴ τῷ

φορέμω καὶ ἔχων, τουτίσιμ ὁ ἀγαθὸς οὐκ δυκόλωσ
καὶ ὑπὸ μακροῦς αἰτίας διώαται φέρεμ καὶ ἔχων
τὴν ὕβριν, ἢ τὴν λοιδορίαν, ἢ τὴν κατὰ πινθὶ βλάβ
βίω. Εγκύρως ἀττισιμ.) ἢ τοι ἐμπιστὼν βλαβῶς.
τουτίσιμ, ἐὰν ἄκωμ καὶ ὁψὲ ποτε ὁ ἀγαθὸς ὑπὸ πιν
κθὶ πικρανθεὶς ὕβριση ἢ βλάβῃ πινὰ, ὅσο ποίη
σας μεταμέλεται, ὅτι ποσῶς πρὸς ὅσο λεκίνηται.
εἰ μὴ γὰρ διώαται κατὰ τὸν πρόκλω τὴν ὕβριν, ἢ
τὴν λοιδορίαν ἢ τὴν βλάβην ὑπομείναι, τί σημαῖον
χρηστότατον λεκνυται. Οδὸς δὲ ἐτόρκατε παρὶλ
θεῖμ.) ὑπὸ δ' εἴξας τῷ ἀδελφῷ, ὅτι ἢ ὕβρις καὶ ἢ βία
τῶν φαύλων εἰσὶν, οἱ δὲ ἀγαθοὶ οὐχὶ ταῦτοι, ἀλλ'
ἐτόρκα τρόπον εἰσὶ, φησὶ πρὸς αὐτόν· σὺ γοῦν τὴν
ὁδὸν καὶ τὸν τρόπον τῶν φαύλων τούτων, μὴ πο
ρδυνῆς καὶ μετέλθης. ἔστι δὲ ὁδὸς καὶ τρόπος ἐτε
ρῶν ληρώσων, ἀρκυμίζων ὅτι τὰ δίκαια, δὴ λονότι ὁ
φί ἀγαθοεργίας, ὅμ οἱ χρηστοὶ καὶ σωσθ' αἰοὶ μετόρχον
ται, λὺ δὴ λονότι πορδυνθόντων. Δίκη δὲ ὑπὲρ
ὕβριως ἴσχει.) ὑποδρίχει δὲ ὅτι ὑποδρέχει, ἀντὶ τοῦ π
μωτόρα ὑπαρχει φησὶ ὕβριως, καὶ βλάβης, καὶ ἀδι
κίας ἢ δικαιοσύνης. Ες τέλθ' ὀξελθῶσα.) ἀντι
πίπτει λύνει ὁ ποιητής. εἰπὼν γὰρ, ὅτι ἡ δικαιοσύνη
ὑποδρέχει ὕβριως καὶ ἀδικίας, ἠκουσεν αὖ παρὰ τοῖς
πύρρον, ἢ ἐτόρκα πινός, ὅτι καὶ μὴν εἰς ἀδίκους ὀξῶ
μω πλέων τῶν χρηστῶν διδλωσμένους καὶ χείροντας.
λύων

λύων γούῳ ἰδοῦ τὸ ἀντιπίπτον, φησὶν δὲ τέλει θ' ἐλθούσα. οἶον, καὶ τί τοῦτο μὴ πῶς αὐτίκα φανῇ τῆς δικαιοσύνης ἡ δυνάμις, ἀλλὰ χρόνῳ ποτὲ ὑστερον ὁρᾶται, πῶς ἀντιπύοντων συμφορᾷς τῇ ἀδικίᾳ.

Μαθὼν δ' ἐτε νήπιος ἔγνω.) καὶ ἰδοῦ τοῦτο τοῦ ἀντιπίπτοντος σημεῖον, μετὰ καὶ παραινήσεως καὶ ἀποτροπῆς τῆς ἐκ τοῦ ὕβρεως. εἰπὼν γάρ, τὸ δίκαιον δὲ ὑπέρχει τοῦ ὕβρεως, τὸ ἀντιπίπτον λύσας εἰρήκει, δὲ τέλει θ' ἐλθούσα, ἢ τοι πληρωθεῖσα κηρύττει. εἶτα καὶ ἐκφοβῶν καὶ ἀποτρέπων τὸν πῆρσιν τῆς ὕβρεως, λέγει, μαθὼν δ' ἐτε νήπιος ἔγνω· τουτέστιν ὁ ἀπρόβλεπτος, μὴ ποιῶν τὸ δίκαιον, τότε γινώσκει, ὅποτε περιπέσει ταῖς συμφορᾷς. ὁ δὲ κλονότι μὴ γήνοιτό σοι παθεῖν πῆρσιν, ἀλλὰ πῶς ἀλῶν, καὶ πῶς τὸ μέλλον, καὶ δίκαιος ἔσο. Αὐτίκα γὰρ ῥέχει ὄρεος.) κατασκυάζων πῶς ἡ δικαιοσύνη ὑπερφέρει τοῦ ὕβρεως, φησὶ. σχολίων γὰρ δίκαιων, καὶ κακοκείσων γινόμενων, ἐπονται ὄρεος. τοῦ δὲ δικαιοσύνης ἐλκομένης, καὶ μετατροπῆς, ἢ καὶ ὅπου ἄγουσιν αὐτὴν οἱ δωροφάγοι κριταί, ῥέθεται, καὶ ἡχεται, καὶ θόρυβος γίνεται τῇ ἀδικουμένῳ, δηλονότι ὁ δὲ υρομένη καὶ θρηνούτων, καὶ ἐτόρων πολλῶν καταβοωμένων τὴν ἀδικον κείσιν αὐτῶν. ἄσῳσι δὲ καὶ κείνῳσι γραπῶν, ὁ γὰρ πῆ, καὶ ὁ κῆ, πῶς τοῖς ἰωσι πῆ πρὶν ταῖς ὑποτάσσ.

Σκολιάς δὲ δίκης.) Ὡς δὲ δίκης κείνῳσι τὰς θέ-
 μισας, καὶ συγκαταθέσεις νῦν. ταῦτα δὲ, ὅδ' ἔχου
 σι πόλεμῳ καὶ μὲν, ὅδ' ἐρμηνείας δέομαι. πρόκλος
 δ' ἔν τούτοις μᾶλλον πολυλογεῖ, ῥόθους λέγων τὰς
 τραχείας ὁδοὺς, καὶ λόγους ἀκαίρους ἐπαύξων. διὸ
 καὶ ἡμεῖς τὸ τῶν νέων ψευδολιχνοῦ δεδιότῳ, μα-
 ταίως πρὸς αὐτὰ γεγραμμένον. ἀλλ' ὅτι τοῖς σαφε-
 εῖς πάνυ ληρῆσομεν. ἡ δὲ σαύταξις ὅτως ἔχει. τὸ
 δὲ δίκης ἐλημελῆς ἢ κ' ἀνδρῶν ἀγῶσι δ' ὠροφάγοι,
 κείνῳσι δὲ τὰς θέμισας. Ὡς σκολιάς δίκης, ῥόθῳ
 δόρυβῳ καὶ ἡχῳ γίνεται, ἀκμετάφορας τὸν κυ-
 μάτων. ἡ κ' ἡ πρόκλος ῥόθῳ, ἡ τραχεῖα ὁδός. ἡ δ'
 ἐπετομὴ κλαίεσσα.) Ὡς πρὸς αὐτοποιίᾳ ὅτι, ὁ καὶ ἐμ-
 ψυχῳ ἐγλυκύς λόγῳ λέγεται. εἰσάγει γὰρ τῶν
 δικαιοσύνη καὶ ἡμελῆς, καὶ κατόπιν ὀρχαμῆς
 Ὡς ἀδικίας, ἡ γὰρ τὰ δ' οὐτόρεια φέρουσιν, καὶ ὁδὸν
 ὀρχαμῆς, καὶ κλαίεσαν τὴν πόλιν, καὶ τὰ ἡμέα, ἡ
 τοῖς αὐτοῖς πόπας καὶ τῶν διατριβῶν τῶν λαῶν, ἀορά-
 τως βλάπτουσιν αὐτοὺς ἀδίκους ἀνθρώπους. ταῦτα ἄ-
 φῃ, καὶ μὴ μακρογροίας δέομα. ὁ δὲ μακρογροίας
 ἀκαίρους ἐκ τῶν, ὁρᾶτω τὸν πρόκλος. ἡμεῖς γὰρ, ὅ λη-
 ρον ἀσκητῶν ψυχῶν λογιζόμεν, ἀλλὰ τὰ καίρια
 γεγραμμένον, μὴ δὲ τὰς λέξεις φρασῶντος, καὶ διογύ-
 λοντος συμφασικῶς καὶ μετεώροις λαμβράσμασι,
 ἀλλὰ περὶ καὶ ἀπλοῖ καὶ συνηθεῖς τῇ λέξει κε-
 χήμεθα,

χρήμεθα, διδασκαλικῶς λεχημελίοι τῶν τρόπων, καὶ
 μὴ τὴν ἐαυτῶν διδάμιν ὥνδ' ἐκνύμενοι ποδὶ τὴν τῶν
 λέξεων ἀκρότην δύσιν. Οἱ δὲ δίκας ξύψισιν.) οὐκ
 ἔχω πῶς ὀζηγήσομαι τὰ ὥντ' οὐδα ἡσιόδου σαφές
 ρον, ἢ ὅτι παιδ' οὐτικῶς φησὶ ταῦτα πρὸς τὸν ἀδελ
 φόν, ἀκτρεπὼν αὐτὸν ἀδικίας καὶ ἀεργαγῶν, πῶ
 τρεπὼν δὲ πρὸς τὸ τὰ δίκαια δρᾶν· ὥν τῶν πρώτων
 μὲν δ' εἶξαι, οἷον ὅτι τὸ τέλει τῶν ἀδικησῶν. νῦν δὲ
 λέγει καὶ τὸ ἀντίθετον, ὅποια ἔπεται τοῖς δικαιο
 πραγοῦσιν. Τέθηκε πόλις.) ἀντὶ τοῦ χαίρει, αὐ
 ξει, πληθύνεται. τροπικὴ δὲ ἡ λέξις, ἀπὸ τῆς θαλλόν
 των δ' ὥνδρων. Ἀνθόσιν.) ἀνθοῦσιν, αἰολικῶς ὡς
 δ' αἰολικῶς. τὸ γὰρ ἔ καὶ ὁ πρὶν ὥς σιωαεῖται. αἰολι
 κῶς καὶ δ' αἰολικῶς εἰς τὴν οὐ δίφθογγον· τὸ ἀχιλ
 λέως γὰρ ἡμεῖς φαμὲν, ἐκεῖνοι δὲ τὸ ἀχιλλοῦς. ἀπὸ
 κῶς τὸ ἔ καὶ ὁ εἰς τὴν εἰ δίφθογγον λισσάται, δέον
 δ' εἶναι, πλεον πλεῖν. ἰωνικῶς δὲ, εἰς τὴν οὐ δίφθογγον,
 ἐμῖο ἐμῶ, σέο σοῦ, καὶ τὰ ὅμοια. τὸ ἀνθῶσι τροπικῶς
 εἶπεν, ἀντὶ τοῦ θαλλοσιν, ὥν οὐθυμία ὡς ἀγλαία καὶ
 χαρὰ διάγουσι. Κρεοτρόφῳ.) κρεοκτόνος ὁ πό
 λις, κρεοτρόφῳ δὲ ἡ εἰρλή. καὶ τοῖς μὲν ἀδί
 κῶς φησὶν, ἢ εἰμαρμένην πολέμου ἐπάγει αὐτὸν ἀνδρῶ
 κτόνους. ἐπὶ γὰρ μικρᾷς ἀφορμῇς ἀναρρίπτονται φό
 νοι, οἷς καὶ τιμᾶται τὸ δίκαιον, εἰρλήν λαοτρόφος
 ἐνθάδε. κρεοτρόφον δὲ αὐτὴν εἶπε, καὶ τοὶ καὶ γρεο
 τρόφον

τρόφον ὄσαν, καὶ βρεφοτρόφον, ἀπὸ τῆς ἡλικίας
Βασιλικωτάτης καὶ λείποντο. Κρεοτρόφοι, ἐ-
νοργητικοί, ἢ τρέφουσι αὐτοὺς κούρους. Κουροτρόφοι
δὲ παθητικοί, οἱ τρέφονται κούρος. Εργαλείον.)
ἐκ τοῦ ὄργου, τὸ χαλεπὸν καὶ δύσχερὲς, ὀργαλείον, ἢ
ἀργαλείον. ἢ πρὸς τὸ ἄλγος, ἀλγαλείον, ἢ ἀργαλείον.

Τεκμαίρεται.) νῦν πληροῖ, ὑπάρχει. Εὐείδοπα
ζούς.) ἢ μεγαλόφωνοι εἰμαρμένη. μεγαλόφωνον δὲ
τὸ εἰμαρμένῳ λέγει, ὡς ὅτι οὐκ ὑψιβρεμέτις, ἀλλὰ
τὰς βίας τε καὶ ἀναρρήσεις τῶν δυστυχούντων, τῶν
ἀτυχούντων δὲ καταρρήσεις καὶ ὀνειδισμούς. Οὐ-
δέποτε ἰθυσίνοι.) τοῖς δίκαις κείνοισιν ἀνδράσι
ὅτε λιμὸς ἐπέρχεται, ἀλλὰ τὸ πανταχόθεν ἐμπόρος κα-
ταίρει αὐτοῖς, ὡς τὸ δίκαιον ἀντεχομένους. ὅτε βλά-
βαι ἢ πόλεμοι, ἢ μοιχεῖαι. ὅχι ἀρπαγαί, ὅχι ἄλλο τοῖς
πορτοῖς. αὐτοῖς γὰρ καὶ βαρβάρων ἀδίκων πολέμων
καταρχαί. μοιχεῖαι δὲ, καὶ τὰ τοιαῦτα, παντελῶς
τοῖς ἐκ νόμων δίκαιος ἐκνόηται τιμωρήμασιν. φέ-
ρει ἡ γαῖα πολὺν βίον.) γαῖαν νῦν τὸ ἀρόσιμον λέ-
γει. βίον δὲ, τὰς τροφὰς τὰς ἐκ τῆς ἀσφαλείας.
Οὔρεσι δὲ δρυὺς.) ὅχι ὅτι τὰ ὄρη γῆς εἰσὶν, ἀλλὰ ἐκ
τοῦ κυριωτέρου τὸν ἀρόσιμον ἐκάλεσε γῆν. ὅτι τοῖς ὄ-
ρεσι δὲ ἢ τοῖς ἀγεωργήτοις τῇ γῆς μέρεσιν, αἱ δρυὺς,
ἐν τῇ πάντως τὰ δένδρα, ἐν τῇ ἄκρῃ μὲν φέρε-
ται ὁ πῶρος ἐν τῇ μέσῃ δὲ, ἢ τοῖς ἐν τοῖς κυρίως

ἐλιχῶν, μελίσας. Εἰροπόκοι δ' οἶδ' .) πόκους ἐ-
 ρίωμ τρέφοντο. Εοικῶτα τέκνα τοκέσσι .) ἴα
 τὸ ἀφοδρῶς ἐν τοῖς δικαιοπραγοῦσι τιμωρεῖσθαι αὐ-
 μοιχόνοντας. Οὐδ' ὑπὸ νηῶν νείσσονται .) ὁρμῶ-
 σι, πλέουσι. δ' εἰκνυσι δ' ἐν τὸν ἥσιον Θ, ὡς ἀπὸ κη-
 λυμένης τῇ ναυτηλίᾳ διακείται, καὶ ὅτι τοῖς ἀγα-
 θοῖς καὶ δίκαιοις ἐκ ἀγαθῶν ὅσιν ἐμπορεύεσθαι, καὶ
 ἐλὶ πατρίδ' Θ ἀρεδ' κμῆν. ἄλλοι γὰρ ἀλλοτρίαν κα-
 ταίροντο ἴα τὰς τούτων ὕβυδικίας, αὐτῶν τῶν
 λιμένας καὶ τὰ νῆερα τῶν ἐμποριῶν πληροῖσι. ταῦ-
 τα δὲ πάντα, ὡς ἐφημῶν, παιδ' ὀυπικῶς φησι πῶς
 τὸν ἀδελφόν, ἵνα τὰς ἀμοιβὰς ἐλὶ βίας καὶ ὕβριος
 καὶ ἐλὶ δικαιοσύνης εἰδῶς, ἀνθίξεται πάντως τῆς
 κρείττον' Θ. Οἷς δ' ὕβρις τε μέγαλον .) οὐκ οἶδ' α
 ποῖαν ἀδελφείαν τ' ἀνδρῶν καταγνῶ, οἳ τὸν ἥσιον
 δὸν ὁμήρῳ συγκρίνεται, καὶ ἐκ ὀυβειῶσι λέγειν, ὡς
 νηϊκήκην. εἰ μὲν σκυτία τινα νηϊκήκην ὀμπερον, ἐκ
 ἔχον λέγειν τὸν ἀκείδεια. ὀμπερον δὲ μὴ τοι γε τὸν φαι-
 κέα, καὶ τὸν ἐμφρονος. ἀλλ' ὅδε τὸν νειότερον τὸν βυ-
 ζάντιον, τὸν ἀνδρομάχης υἱόν, ἀρεπεφασμένως εἴποι-
 με ὡς νηϊκήκην. ὀμπερον δὲ ὀλμῆσαι τὸν μέγαν εἰ-
 πεῖν, παραπληφίας καὶ μανίας καὶ ἀσπίας ἐχά-
 της ὅσι. καὶ γὰρ τὰ ἐπὶ τούτου λιβδ' κλα ἐν παλ-
 λῶσι· ἀλλήλων ἄλλως γὰρ λέχεται τοῖς διχρόνοις, ὡς πρὸ
 οἱ καὶ δ' ἡμᾶς· καὶ ὁ ταῦς δὲ τῶν ἐπῶν τοῦ ἀνδρός,
 πρὶν

πρεφθαρός τε καὶ ἀφαιρός, καὶ πολλάκις μεταπη-
 δῶρ, καὶ μὴ ἔχωρ τὸ βέβαιον. ὡς νῦν το, οἷς δ' ὕβρις
 τε μέμνην, καὶ ἔτορα· τὰ δὲ τῷ θεῷ ὁμήρῳ, ἀμβρο-
 σία πάντα καὶ νέκταρ συγκικέραςται; Ἐὶ δὲ νυγ-
 μῶν ἢ ξυσμῶν ἀπλήψιμον ἔχουσιν. Οἷς δ' ὕ-
 βρις τε μέμνην;) ἀκαιοῦ ταυταλογία ἐνταῦθα
 ὅτι· εἶπε γὰρ καὶ πρότερον πρὸς τοῦτον. ὕβρις γὰρ τε
 κακὴ δ' αἰὼν βροτῶν, καὶ τὰ τῇ ὕβρι, ἢ γοῦν τῇ βίᾳ
 ἐπόμενα· καὶ νῦν δὲ πάλιν πρὸς τοῦτον φησι ἡθιλα
 θόμην, ὥσπερ οἱ ἐν βαλασειᾷ ἔρποντο, καθά-
 περ λέγουσι τὰ γραῖδα. τοῖς δὲ δίκλῳ Ἐπιμωρία
 τεκμαίρεται, καὶ πληροῖ, Ἐπιδόσιν ἢ εἰμαρμένη.
 καὶ τὸ τοῦ διὸς ἄνομα, ἢ τοι τ' εἰμαρμένης, τετράκις
 ἐνταῦθα λέγεται ἀσθλεχοῦ μῦθον· Εὐρύσπα Ζεὺς,
 Κρονίων, Ζῆνός φρεσ' ἰοσιώας· καὶ τὸ Κρονίων ἄρ-
 τάννυται· σιωπᾷ κτίον καὶ ἄτως, ἢ καθεξῆς εὖ σι-
 χους ὡς λείνεται. τὸ δὲ τοῖσι δ' ἔρανόθεν, ὁ σολοικὸς
 ὅτι, ἀλλὰ πρὸς ἀπὸ τοῦτον, ἢ γοῦν τῇ πόλει. ἢ γὰρ πό-
 λεις ἐνικῶ ἀριθμῶ, εὖ ἐν αὐτῇ πάντας πρὸς ἔχει. καὶ
 το, ὅς τις δὲ ὁμοίως τῇ ἀδ' ἡλίᾳ πληθὺς σιμαίνει. σιω-
 πακτίον γοῦν ἢ καθεξῆς εὖ σιχους ὡς λείνεται. ἢ ἄ-
 τως, οἷς δ' ὕβρις τε μέμνην. Ἐπὶ το, τοῖς δὲ δίκλῳ τεκ-
 μαίρεται Εὐρύσπα Ζεὺς· τοῖσι δὲ, ἀντὶ τοῦ τοῖσιν
 ἔρανόθεν μὲν ἐπ' ἡγαγὼν τῇμα Κρονίων· μέχρις οὐλοῦ
 τοῦ, ἢ νέας ἐν παντὶ προκίδης ἀρτίοννται αὐτῶν.
 εἶπε

ἔτα αὖτ' ὁ δ' ὅς τις, τὸν Πολλάκις, καὶ τὸν Ος τις ἀ-
 λυτράνει. Πολλάκι, ἀωληνὸν. οἱ μὲν γὰρ ἀωλεῖς.
 πῆ ῥ' διπλασιάζουσι τὰς, ὡς τὸ πάντεσσι, χείρεσσι,
 ἔτι τὰ ὁμοία· πῆ δὲ ἐκθλιβουσι αὐτὸ, τὸ ὅπιθον ὅπι-
 θον λέγοντόν, καὶ τὸ πολλάκις πολλάκι, καὶ τὰ ὁ-
 μοία. Απηνύρα.) ἀπῆλυνσε. καὶ ἴσθ' δὲ λύσις τυγ-
 χάνει τοῖ ἀντιπίπτοντι. ἴσως γὰρ αὖ ἐπὶ τὸν ὁ πέρ-
 σης, ἀλλ' ὀλίγοι μὲν εἰσι οἱ κακουργοῦντόν, πολλὰ
 δὲ πλείους οἱ ἀγαθοί· καὶ πῶς τί τῶν διυχερῶν ἡμῖν
 ἀπαντήσῃ; ἴσθ' γοῦν λύων τὸ ἀντιπίπτον, ὡς τα-
 τικῶς ἐπὶ τὸν, ὅτι πολλάκις καὶ δ' ἵνα πόλεις ὁλόκλη-
 ραι ὄλυνται· ἢ ἢ κακίας ἐκείνῃ μετασθῆσις τοῖς
 λοιποῖς, καὶ φκῦλόν τι πράξαντι. διὸ καὶ πόλεις
 πολλὰι, ἔτι ὅ μίαι, πολλάκις ἀνάστατοι ἐγγεγόνεσαν, ὡς
 μὴ ἔρ' κακὸν γὰρ τιμωρίαν ἀξίαν ἐπὶ γεννηθῆσαι ἢ
 ἐγχερῆματι. ἔχεις πρῶτον τὸν παρὲν ἀλέξαν-
 δρον· ἔχεις τὸν ξερξίον τὸν βαρβαρον, δ' ἵ οὐκ ἔδ' ἀκρυ-
 σον ἢ πόρσις, πᾶν τὸς αὐτῶν τοῖς ἀνθεσ ἀρλωλότῃ.
 ἢ ἢ στρατιᾶς· ἔχεις σπινθῆρα μεγαλειῶν, δ' ἵ οὐκ ἔδ'
 κλῆς συμφορῶν τῶν πᾶσαν ἐλλάδα πεπλήρωκεν.
 Απηνύρα. ἀπῆλυνσε ἢ ἀβυλίας. Ατὰρ δαλα.) τὰ
 διάλλοντα ἐν ταῖς ἀταξίαις, ἢ γοῦν βλάβης ἀνάμεινα.
 Κρονίῳν, ἢ ἀφανῆς καὶ ἀπρόορατῃ εἰμαρμένῃ, ἢ
 κρυῖσα καὶ μελαίνουσα τὸν νοῦν, καὶ σκιάζουσα. ὁ-
 ραυόθῃ δὲ, ἐκ τῶν ἀσέβων κινήσεως. Λιμὸν ὁμῶς
 καὶ

καὶ λοιμόν.) Ἰδοὺ μὲν λιμῶν, ὁ λοιμός ἐπετα· κακοὺν
μοις τροφαῖς λιχνημάνων τῶν λιμοπόντων, ὅσα τὴν
ἐνδύειαν· καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, ταῖς πᾶσι τυχεύουσιν καὶ
ἄκοντες τρέφονται. ὁ δὲ λιμός γίνεται, ἢ κακοχόλας
γνώμη, τῶν ἀνθρώπων μὴ προσεχόντων τῇ γεωργίᾳ·
ἢ πολέμιων ἐφόδους, τὴν γλῶσσην πολέμωντων ὀργά-
ζεσθαι· ἢ ξηρότητι τῶν αὐχμῶν, ἢ χαλάζης καταφοραῖς·
ἢ ἐπομβρίαις ἀμέτροις ἐνίοτε τῶν γεωργίων ἀρλιν-
μάνων. Φθινύθουσι.) φθείρονται. ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς πᾶσι
ζαγῆς. ἐκ τοῦ φθίνω γάρ, πᾶσι λόγως λέγουσι φθινύθου.
Οὐδὲ μωαῖκός τίκτεσι.) Ἐν τῷ οὗτο λίκον ὅτι συμφανέ-
σεον. λιμός μὲν γὰρ κατασέλλει οἷδε τὰ ἀφοδίσιαι. ὁ
δὲ λοιμός Ἰδοὺ πυρφόρῳ τῷ νόσῳ ὅσα φθείρει τὸ λυοφό-
ρημα. Μινύθουσι δὲ οἶκοι.) ἀντὶ τοῦ μικρύνονται,
φθείρονται. μινυὲς γὰρ ὁ μικρός. καὶ εἰκότως οἱ οἶκοι
φθείρονται παντελῶς. αὐτὸ μὲν ἀνδρῶν ὁ πόλεμος
ἀναρρεῖ· ὁ δὲ λιμός τὰς συμαφείας ἀπείργει. ὑπὸ δὲ
τοῦ λοιμοῦ καταφθείρονται τὰ λυοφορεῖσθαι προφθά-
σαντα. Στρατὸν ὄντως ἀπώλεσεν. ἐκστρατεύσαν-
των δὲ κλονότι πρὸς ἄλλας, ἢ τείχος ὤνστρατεύσαν-
των αὐτοῖς πολέμιων, ἢ νέας φήσεις, ἢ τὰς ἐμπορι-
κὰς. τὸ δὲ νέας, συσολή ὅστις, ἢ τις ὑπαρχὴ τῶν ἰώνων.
Τίννυ.) τιμωρεῖ. αὐτοὶ βασιλεῖς.) ἀκροσφὴ τὸ χῆμα.
ἀκροσφὴ γὰρ τὸ λόγον πρὸς αὐτὸν δικαστὴς. Ἐφισί, ἐκ
λόγῳ αὐτοῦ ἐν οὗτο πρὸς τὸ αὐτὸ δικαστὴς. θεοὶ γὰρ ἐφορῶσι
τὰ

τὰ ἀνθρώπινα, ὧς αὖ ἀδικημένους, καὶ αὖ ἀδικούν-
 τας. Φράζεσθαι.) Βυλόμενοι, νοεῖτε. Πρὸς καὶ ἡ ἡ, τὸ
 τίσι πόσει δύναι. Τείβουσι.) κατὰ βίβουσι, πείβουσι, δ' α
 πανωσι. Οπιρ.) ὡς τροφίω, φροντίδα, ἡ, πρὸς
 χηματισμόν. ὁ δὲ ὧς μεταπλάσμος καλεῖται. ἡ ὧς
 γὰρ ὡς, ὅπως, ὅπα· ὧς δὲ ἀπὸ θυθείας ὧς ὅπως εἶπεν,
 ὅπως, ὅπως, ὅπως, καὶ ὅπιρ. Τεῖς γὰρ μύριοι.)
 αὐτοὶ τὸ πολλοί. ἡ ἡ, σύνθεσις, ἡ ἡ, διάσπαισι συλλα-
 βῶν. μύριοι δὲ, οἱ πολλοί. ἐκ τοῦ μύριος, τὸ πλημμυρῶ.
 Αθάνατοι (ζωός.) τὸ ἀθάνατοι ἀπλῶς ὧς ἀρλελυμέ-
 νοι. ὧς δὲ ὡς ἀπὸ τοῦ, ἡ ὡς πρὸς τὸ ὧς ἐσέξατο δ
 τὸ μέγαν νοητικῶς ὁμηροῦ. ὧς ὧς πῶς καταγίνω-
 ῖ ἀπακιδύσιος τὸν πολυμοσάντων εἰπεῖν, ὧς τὸ
 τὸ νικηθῶναι τὸν ἡμίθεον ὁμηροῦ. ὧς δὲ νοεῖται τὸ
 ἀθάνατοι (ζωός, μυθικῶς μὲν οἱ μετὰ τὸ διδοῖν ὧς
 τὸ οὐρανίον, καὶ ἀντιφάσκει ἑαυτοῦ χθονίους
 τύπους λαλῶν. ἀλληγορικῶς δὲ πολλὰ δυνάμεις
 καὶ ἐκδικήσεις τὸ ζωός καὶ τῆς εἰμαρμένης εἰσὶν,
 ὧς τοῖς χθονίοις καὶ κατὰ ἡμᾶς πράγμασι γινόμε-
 ναι. Ἡεὶ εἰσάμενοι.) ἡ λεπτόσωμοι καὶ ἀεροει-
 δεῖς, ἡ ἀορασίαν ὧς ἐδύμνοι· τί δὲ μετὰ πρὸς
 αὐτῶν πολλάκις τὸν διὸς λείονα γράφει. Οὐ-
 δὲ τε παρδῶν.) καὶ ἡ δικαιοσύνη παρδῶν δὲ,
 σὺ ταῖς δυνάμεισι τῆς εἰμαρμένης, καὶ ἐκδικήσε-
 σιν αἷς πρὸς ὧς. Διὸς ἐκγεγαῖα.) ἡ ἐκ τῆς
 * 2 εἰμαρ

είμαρμένης, ἢ τοῖ ὕραν, ἢ τῷ νοὸς γηνηθεῖσα. τὸ ζεῦε
 γὰρ ὄνομα, πολλὰ σημαίνει, καθάπερ εἰρήκειν ἐπὶ πρό-
 τоро. καὶ ἡ δικαιοσύνη, πᾶσι αὖτε εἰμαρμένης κα-
 λῶτε, ὅτι ἐξ εἰμαρμένης πάντα καθ' ἐλλύας. πρό-
 τоро δὲ τῷ φαύλῳ καθέστηκε τὰ χρεῖα, ὡς γὰρ ἡ δι-
 καιοσύνη. νοὸς δὲ πᾶσι, ὅτι οἱ ἐχέφρονες καὶ οἱ σιω-
 τοί, τὰς δικαίας κρίσεις γηνηώσι. ὕραν δὲ πᾶσι, ὅ-
 τι γὰρ τοῖς σοχείοις καὶ τοῖς παντὶ κόσμῳ, ὡς πόδια
 χη τυγχάνει ὁ ὕραν, ὁρᾶται τὸ δίκαιον. ἡλὶς γὰρ
 ὑπὸ γλῶττι ἐλθόντες, ἐξίσταται μὲν τὸ φῶς ἐπὶ ἡμέρας,
 οὐδὲ δὲ αὐτὸ αὐτὴ ὑπαιστέρεται. καὶ ὅσα πρώτῳ ἐ-
 ρηκεμεν ἵνα μὴ ἤτλη πρόκλην, γὰρ οἷς ὁ χη, μάλλον κα-
 τηγόρεμεν. Θεοῖς οἱ ὅλνμπον ἔχουσιν.) ἢ ταῖς
 ψυχικαῖς διωάμεσι, ἢ τοῖς σοχείοις. Γὰρ διὲ πα-
 ρὶ καθεζομένη.) ἢ τῇ εἰμαρμένῃ, ὡς ἐφίω. μοῖρα γὰρ
 τις ἐκ ὀτυχῆς, σιωελάνει αὐτὸς ἀδικουῦντας πρὸς ὁ-
 λεθρον. ἢ διὲ κρονίονι, τοῖς νοῖ. ἀδικίας γὰρ πολλὰς
 κισ γηρομένης, δίκαιον θυμὸν καὶ πρέποντα νοῦ οἱ
 ἡδίκημένοι λαβόντες, σπινθήρα μικρὸν ἐπαγαγόν-
 τες τινῶν πόδισσέων, πόλιν ὅλν ἐτέφρωσαν. ὡς
 Ἀχιλλεὺς τὴν ἐλλάδα, ἐπὶ Βοιωτίᾳ τῇ μὲν ἰδίᾳ.
 Δῆμος ἀτασθαλίας.) σιωίησις ὅτι γὰρ ἐπὶ σίχῃ τῇ
 τῶν τὸ γὰρ λῆω, αὐτὸ τὸ ἀπὸνδ' εἰς δ' ἐχέται. σιωι-
 ζάνει γὰρ τὸ λῆ καὶ τὸ ὦν εἰς μίαν μακράν. Γα-
 κλίνωσι.) τὸ παῖ μακρὸν ἐδέξατο, ἐπὶ τὸ κλῆ βραχύν.
 ὡς ἐπὶ

ὁ ῥα βέλτερός τ' ὁλμυσάντων ῥῶτον καλεῖν ὁμῆ-
 ρον ἀνθάμιλλον, καὶ ῥι ἐσχάτης ἀτοπίας, καὶ νικη-
 τῶν. ἀλλὰ τοῖ μὲν πρᾶκλίνουσι τὸ πᾶ, καὶ μακρὸν
 ἴσως δεχθήσεται· δι' ὅν πρ κανόνα, οἱ παλαιοὶ ποιη-
 τοὶ καὶ μέτρων εἰδῆμονες, καὶ αὐτὸς ὄζει πίσαμα·
 βλῖναι δὲ τὸ κλῖ, εἰ καὶ σκυτδύς τις ἐτόλμωσε βρα-
 χὺ δ' ἐξαδαί, καὶ ῥι πόλεως αὖ ῥῶτον ὄζειωσεν, ὅν ἤ-
 περ διέτριβον, εἰ δυνάτως εἶχον, ὥς μὴ τὸ ῥι τοιαύ-
 της κακίας μῦθος γήνοιθε δ' αὖθις, πολλὰ αὖ ἐδ' ἐπ-
 σε τὸ, ῥῶτον μὴ κεῖναι ὁμήρου ἀνθάμιλλον· ὅς ὃν πά-
 σαις ταῖς ὑδισήμας, Ἐ τέλος ταῖς λογικαῖς, ἀπάν-
 των ὑποδράνειακον, ὃ μόνον ἀνθρώπων, ὁλμῶ δὲ Ἐ
 ἀγγέλων εἰπεῖν, εἴπορ ἄρα καὶ ἀγγελοὶ εἰσιν ὑψίστη
 μοναρχαί, ἢ τεχνάρχαι. Βασιλεῖς, νῦν λειταί, σφο-
 λιῶν δικῶν. Οἱ αὐτῶ.) αὐτὸς ἐαυτῷ γίνεται βλά-
 βος ἀετιῶ, ὃ κατὰ βλάπτων ἐτόρξας. οἱ βλαπτόμενοι
 γὰρ ποδὶ χεῖματα, καὶ τὰ ἐκτὸς βλάπτονται. ὁ δὲ
 βλάπτων καὶ ἀδικῶν, εἰς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν. καὶ ἢ
 κακὴ βουλὴ τοῖ βυλόνσαντε κακίση, τοῖ αὐτῷ τρὸ
 πῶ. Διὸς ὀφθαλμός.) ῥι εἰμαρμένης ἐφορατικὴ
 δυνάμις. μάλλον δὲ ποδὶ φραστικῶς, αὐτὴ ἢ εἰμαρμέ-
 νη. Νῦν δὲ ἐγὼ μὲν τ' αὐτὸς.) ὁ πλὸς ταρχῶ, καθε-
 φησι πρόκλῶ, ὁ βελίξει αὖ ἐπ' ἅ τούτους σίχας· ἀπὸ
 τοῖ πάντα ἰδῶν, μέχρι τοῖ, Ἀλλὰ τὰ γ' ὅπῳ ἐολπᾶ,
 ὥς ἀνάξια ἡσιόσθου, καὶ βλάσφημα. ἐγὼ δὲ ῥῶτον τὸ

καθ' ὑπόχρεσιν χῆμα εἰς ἐπίσταμαι. φησὶ γὰρ ὁ ἥσις
 δ' ὁ μετὰ βαρύνει, μὴ εἴλω μήτι αὐτός ἐγὼ δὲ
 καὶ ὁ, μήτε ἐμός πᾶσι ἐπεὶ καὶ ὁ ὑπάρχει, τὸ εἰς
 ἀνθρώπου νῦν δίκαιον. εἴτα ὑπέρει τοῦ καθ'
 ὑπόχρεσιν χῆμα· εἰ μείζονα δίκην καὶ τάξιν καὶ π.
 μῶν, ὁ ἀδικῶ ἐξεί. εἴτα πεποιδώς ἐπάγει τὸν
 οἰκείον σκοπὸν, καὶ λύει τὸ ἀντιπίπτει, λέγων· ἀλ-
 λά ταῦτα μὴ οὐπω ἐολπὰ πληροῦν τῷ εἰμαρμέν-
 ῳ. τὸν πικέραννον δὲ εἶπον, ὅπως ταύτῃ καλεῖ.
 Νῦν δ' ἐγὼ μὴ τ' αὐτός.) καὶ τοῦ ἀντίστροφου θάυ-
 μασον, ὡς ἄξιον ἀνταμίλλει ὁμῆρον, καὶ νικητὴ ποιε-
 ται, ἐμός ὅς.) καὶ μαίνας τίς πᾶσι ἥσιόςδου. πᾶσι δὲ αἰ-
 μὴν μνασεία, οἱ δὲ ἀρχιέπῳ. ἑτάροι δὲ σκοιχορον τὸν
 μελωδὸν ὅρ' ἔξεδ' ἔξαντο. Ω πέρση.) ἀκροφὴ τὸ χῆ-
 μα. καὶ νῦν δίκης ἐπάκουε.) ὁ νῦν τ' ἐρείσεως, ἢ τ'
 δικαιοσύνης ἐπάκουσον. ἢ καὶ καταπράδεις ἔσο ταύ-
 τη. Βίης δὲ, ἢ γὰρ πλεονεξίας καὶ ἀδικίας ὑβήλας
 θάνει, ἀλλὰ ταῦτα σαφὴ καὶ ἀπρᾶντολογίας εἰδὲ
 ται. Τὸν δὲ γὰρ ἀνθρώποισι νόμον.) καὶ τοῦ ἄ-
 ξιου ποιητὴ νικήσαντ' ὁμῆρον. ὁμῶς ἀδ' ἐν ἀπει-
 κῶς εἰς συμμορίαν μεθύσων, καὶ ἀγοράων τινῶν πε-
 ρὶ αὐτῶν ἔχων ἥσιόςδ' ὁ, ὑπ' αὐτῶν ἐκνεύχθη νῦν κα-
 κῶσαι τὸν ὁμῆρον, καὶ πρὸ μακροῖς πῶσι καὶ κατ' ἐ-
 μέχρονος ἐκείνῳ τυγχάνω μεταγυμνέσθ' ὁ. καὶ νῦν
 γὰρ οἱ ἐγοράοι καὶ σύρφακτοι, πολλὰς ποιητὰς μὴ
 δ' ἀκροφ

οὐδ' ἀπειθῶς τὰ μέτρα εἰδότες, ὥς ὅτι αὐτῶν συμμο-
 ρίας ἀνακρύνῃσι ποικτικῆς ἀκροβόνια. ἀλλὰ ταυ-
 τὶ παρὲν τούτῳ, τὸν νικητὴν ὁμήρου, καθάπερ καὶ τὰ
 ἔπη λιβδ' ἡλως ὀξέθρο, ἐπεξόργασαίμεθα. Τὸν
 δὲ γὰρ ἀνθρώποισι νόμον.) τὸ ἥνι μείσμον χῆμα, ὁ
 σοφὸς οὐκ ὀσι ποιητῆς, ἢ ἥνι ἄθροισιν καὶ μείσμον
 ἅμα ἔνταυθα, οὕτως ἐμελλεν ὀξαγαγεῖν χωρὶς τοῦ
 ἀνθρώποισι. τὸν δὲ γὰρ νόμον δέταξε κρονίων, ἰχθύ-
 σι μὲν καὶ θηροῖσι καὶ οἰωνοῖσι πετελινοῖς ἔδωκεν ἀλ-
 λήλοισ· ἥνι ὅσο τὸ ἥνι μείσμον ὄσι χῆμα. ἢ ἥνι ἄ-
 θροισιν καὶ μείσμον ὄτω. τὸν δὲ γὰρ ἀνθρώποισι νό-
 μον δέταξε κρονίων. εἴτα μείσας τὸ ἀνθρώπους
 κατ' ἄθροισιν ὄν, εἰς τομάς, ἐμελλεν εἰπεῖν, ἔλλοσι
 μὲν τὸ, ῥωμαίοις δὲ τό· καὶ ῥωμαίοις τὰδε, καὶ λοι-
 ποῖς τὰδε. καὶ ὅδε τὸ ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκλιν
 ὠφελον εἰπεῖν, ἵνα μὴ μάτλιν διπλολογήσῃ. καὶ οὕ-
 τως αὖ ὅδε ἔχον ἁμαρτήματα. νῦν δὲ τὰ ἔπη ταυ-
 τὶ, δ' ὅδε ἁμαρτήματα φέρει, ἀρτιγύεια ὡς ἀκμάζον-
 τα, ὡς ὅδε ποτε ὅτι ἀβελτηρίας γήρας γήνησε, ὡς
 τοῖς ποικτικῶς ἅμα ὡς ῥητορικῶς βασανίζουσι. δὲ ἅ ἡ
 γὰρ ὅτι εἰπεῖν, ἀνθρώποισι νόμον δέταξε κρονίων, εἴτα
 ἐπὶ γενεαῖς, ἰχθύσι ἡ ὡς θηροῖσι ὡς οἰωνοῖσι, δοκεῖ ταῦ-
 τα πράττειν ὅν τοῖς ἀνθρώποις. δὲ ἅ ὅτι ἐπαγαγεῖν,
 ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκλιν, φαίνεται ἀκαίρως καὶ
 μάτλιν διπλολογῶν ὁ νικητῆς τοῦ ὁμήρου, οὐ τοῖς

ἔπεισιν ὁ δὲ θεός, ἡ δὲ τὴν τυχοῦσαν λαβὴν τησοῦσας·
 δ' ἡ ποτε τέχνης εὐρήσεται. ταῦτα δ' εἴτε ὀρθῶς εἴτε
 λυβδ' ἡλως ἔχοντα, φησὶ πρὸς τὸν ἀδελφόν, ἐκτρέ-
 πωρ αὐτὸν ἐν θηριώδους ἀλλοιοφασίας, καὶ τῶν ἀρ-
 παγῶν, ἐν βίᾳς· πρὸς τρέπωρ δὲ πρὸς τὸ δίκαιον πάν-
 τα ποιεῖν. Οἰωνοῖσι.) οἰωνοὶ λυβδ' ὡς οἱ γύπτες, ὡς
 οἰωοί, ἢ τοὶ μόνοι δίκαια σωουσίας ὡς ὑπὸ λυβδ' ἡλως
 τῶν τούτων, νῦν δὲ πάντα τὰ ὀρεα λέγει. Πετεινόν,
 πρὸς τὸ ἐν τῷ πρὸς τρέπωρ τρέπωρ τὸ πρὸς τρέπωρ.
 πετεινόν δὲ, πρὸς τὸ ἐν τῷ πρὸς τρέπωρ πρὸς τρέπωρ ἄνω,
 οἷον τὸ ὑψιπέτες· ὅθεν τὸ μὲν δίκαιον, τὸ δὲ ἡττα γραφεῖται. Δίκαιον
 ἀγορεύειν γινώσκων.) καλῶς εἶπε τὸ γινώσκων.
 πολλοὶ γὰρ ἄκουσεν ὁμολογοῦσι τὸ δίκαιον, ἐν δὲ τῷ
 σιν αὐτό, νομίζοντες δὲ τὸν τούτου μᾶλλον ἀδικῆσαι
 καὶ βλέψαι τινὰ, οἷς ἔστι χάρις, ὡς ἀκουσία δὲ τῶν
 σασιν τὸ δίκαιον· ὁ δὲ ὀυδαιμονία καὶ πλῶτ· πρὸς
 τῆς εἰμαρμένης δοθῆσεται αὐτοῖς. οἷος ἡ λυβδ' ἡλως
 ὁ ἀργεῖ· ὁ δὲ γὰρ δέλωρ ἀνελεῖν πρὸς τρέπωρ
 δεπῆλόν φῦμα ἔχοντα, παίσας τῷ ξίφει παρὰ τὸ
 φῦμα, ἡ δὲ σμικύνθης δὲ νικάνορα δὲ βαλὼν,
 τῷ πελίσπω ὠφέλησε. καὶ ἡμᾶς δ' ἐπὶ τὴν ἐκσωά-
 δωρ δὲ βαλὼν τοῖς οἷς ἐθελούμεν, ὅτι πᾶσι δόντες
 μῆλα λυβδ' ὡς, ἡμῖν ὁ δὲ δώκασι· ἐν τούτου γινώσκων
 αὐτὸς δὲ ἡττα ἡ γανᾶκτησα, ὡς ἐκείν· ἐπλάσασθαι, ὡς
 πεισά αὐτὸν ὅτω πρὸς τρέπωρ πρὸς ἡμᾶς ἀεὶ δὲ βαλὼν
 ὁ δὲ,

καὶς. Μεγαλὴν πεπρωμένην.) καλῶς αὐτὸν ὅτι κα-
 λῆ, ὡς θυοῖται τοῦ μὲν καὶ ὑπὸ γνώσει τοῦ δικαιο-
 συνῆς ὅτις, αὐτὸν δὲ ἀδικίας ἡχοῦμεν καὶ ἀρπα-
 γαῖς. μιγνύει δὲ τῇ παλαιότητι τὸ ὄνειδ' Θ. Καὶ
 ἰλαδ' οὐ ὅτι ἐλέσθαι. ἰλαδ' οὐ, καὶ ὁλοκληρίαν. ο δὲ
 λέγει, τοῦτο ὅτι· ὅτι καὶ ἐπικτῆται ἡμῖν ἡ κα-
 κία, ὅμως πάντων ῥαδίως καὶ ἀκαριαίως ῥοπή καὶ
 ὁλοκληρίαν ὑποκτάται, καὶ ὅσον πορὶ ἡ ἀρετὴ δ' υ-
 παόρειός ὅτι καὶ χρονία. ἀπαξ γὰρ τις κεκλυφώς, τῇ
 λιπῆρικῇ κακίᾳ καὶ ὁλοκληρίαν ἀκαριαίως ἐ-
 κτήσεται, ὅτι τῇ μοιχικῇ δὲ ὁμοίως, καὶ τὰς λοιπὰς·
 ἡ ἀρετὴ δὲ ὡς ἐφημερὴ, χρονία καὶ δύσχερής. τυχὸν
 γὰρ τις ἐθέλει γραμματικῶς ἀρετῶν ὑποκτῆσθαι,
 καὶ ὅσον θεῶς αὐτῇ γίνεται μέτοχος, ἀλλὰ πρότερον
 αὐτὸν ἐκδιδῶσι τοῖς στοιχείωδεσι γράμμασι, εἴτα
 ταῖς συλλαβαῖς καὶ τῇ λοιπῇ παιδείᾳ, ἔπειτα τῇ
 διονυσίᾳ βίβλων πωσέχων, καὶ τοῖς θεοδοσίᾳ λευόσι
 καὶ ποιηταῖς· εἴτα σχεδὸν γραμμάτων ἀπέρχεται· καὶ
 πολλὰ πολλοῖς μογήσας τοῖς χρόνοις, μόγις τὴν ἀρε-
 τὴν ὑποκτάται. Ολίγη μὲν ὁδός, μάλα δ' ἐγγύ-
 θι ναίει.) πτωποποιεῖται τῇ κακίᾳ ἀρετῶν. ὅτι
 οἰκίας αὐτῇ ὑποδείκνυσιν, ὅτι ὁδός. ὅτι μὲν κακίας
 ὀλίγος, ὅτι τὸ ὅσον ἐφ' ὃν ὑπόκειται. ὅτι δ' ἀρετῇ, μα-
 κρὰν καὶ ὀρθίαν, ὅτι τὸ πόνον καὶ χρόνον πωσδεῖσθαι.
 ὡς ὑπερὸν καὶ ῥαδίαν εἰς φασί, ὅτι τὸ γλυκεῖον καὶ
 δύσκολον

ἔκκολον εἶν αὐτῇ μετὰ τὴν ἐπίκτησιν. ὁδὸν δὲ κῆν-
 ρος προσωποποιεῖ αὐτῇ ὑπὸ τραχείος λόφου καὶ ὑψη-
 λῶ, ἐπάνω φοίνικος δ' ἐνδὸς καθιδρυμένῳ. τὸ ἐπὶ
 πονορ πάντως καὶ χρόνιον δὲ αὐτὸς ἐνδ' εἰκνύμενος,
 αἰ ἀνιπτόμενος. Μετὰ τὴν πρὸς τὸν ἀδελφὸν νε-
 θεσίαν, καὶ τὴν γνωμικῶς ταύτῃ εἰσφέρει πρῶτον
 σιν, καὶ φησι· πανάρευσθ' ὅτι, ὅς τις ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ
 αὐτοδιδ' ἀκτῶς τὸ πρέπον νοεῖ· προβολόμενος καὶ
 πτογνὸς, ἃ καὶ μέχρι τέλους εἰσὶ βέλτισα. ἀγαθὸς δὲ
 ἢ δ' οὐτόρου λόγος, δὲ ὁ μὴ ἀφ' ἑαυτοῦ μὲν γνὸς, πρὸ
 οὐδὲ τοῖς καλῶς συμβουλεύουσιν. ὁ δὲ ἀπρόβουλος
 ἔμα καὶ ἀνθετκτος, λίαν δὲ φαυλότατος. ὅσον δὲ
 εἰρηκην, οἷον εἰ λέγων αὐτῷ, ὅτι ἐχρῶ σε ὡς πέρση νῦν
 ἔχοντα, μόνος εἰδ' ἔχειν τὸ ἀγαθόν, δὲ μὴ δ' εἰδὼς συμβου-
 λίας. ἐπεὶ δὲ μόνος ἔκ' ἔγνω, ἔκ' αὖ ἐμοὶ τὰ λῶσα βε-
 λδύομενά σοι πείσθητι. εἰ δὲ μὴ, φαῦλος εἶης, καὶ μά-
 τατος· ὅσον δὲ τῷ πρόκλῳ ζῴωνας δὲ ἀριστάρχης, πα-
 ριατίω, ὡς πρὸς πῆδς. Γέροντι δ' ἴον γῆνός.) ὕε δὲ, ἢ ὅ-
 γηνός γῆνός. δ' αἰνοτάτως καὶ αὐτὸ δ' αὖ τῷ πρῶτοντος
 ἐγκωμίσ, πρὸς ἀγαθοεργίαν πρὸς τρέπει. ὅσον πρὸς
 γὰρ ἀνδρὶ δύστην, τῷ μὲν χρυσῶν ἀπ' τρέχει, τῷ δὲ
 φαύλῳ ἀντέχειται. ἀλλὰ ταῦτα ἡμῖν καταπέπει-
 κε, τὸν ἀτόρμονα καὶ σκληρόν, ὡς ἡσίοδ' ὅσον τὸν ὁ-
 μηρον ἐκ νυκτὸς. τὸ ταῦτον γὰρ αἰεὶ συνεχιζόμενον
 εἶν ἐν τοῖς ἔπεισι, τὸ, ὡς πέρση, σὺ δὲ ταῦτα μετὰ
 φρεσὶ

φρυσί βάλλω σῆσι. καὶ τὸ πῦρ καπνίσθαι, σὺ δ' ἐγὼν
 ἐδιδάκνεις νοτίων ὀρέω. καὶ τὸ, νῦν ὁρῶ γὰρ πῶς σε δίδως
 ἔγνων. πρὸς τοῦτοίς δ' ἐμὲ καὶ τὸ ἀφελὲς ἴδω καὶ
 ὑπὸ ψυχρὸν καταπέπεικε, τὸ ὄφρα σε, καὶ τὸ, φι-
 λῆς δ' ἐσε, καὶ ἐτόρα μυρία. ὅζω ὅ καδ' ἡμᾶς ἀμα-
 θῆς καὶ μὴ διδάσκων ἀνδρῶν διακρίνει ποιήμα-
 τα, μόλις γινώσκει τὸ ἀληθές, ὡς βιάσθαι ἐπὶ ποιη-
 τῶν νηϊκικῶν ὁμῆσθαι. οἱ δὲ ἀγχινοῦσται καὶ ὀξείας
 καὶ λειτοῦ, καὶ πρὸς τοῦτο ἐκ τῆς ῥάσου καὶ αὐτο-
 χεδίᾳ ἴδω ἐπέγνωσαν. Ὀφρα σε λιμὸς ἐχθαί-
 ρει.) πρὸς τοῦτο ποιῶ τὸν λιμὸν καὶ τὴν γεωργίαν, ὅ-
 πόρ' ὅτι φι γλυκύτητ' ἐστίν. καὶ φησι, ὁρῶ γὰρ, ἵνα σε δ
 λιμὸς μισῇ. φιλεῖ δὲ ἡ δὴ μήτηρ ἐπὶ τῇ γῇ, ἡ γῆ καὶ φυ-
 τεῖα καὶ γεωργία, καὶ πληροῖ σου τὸν οἶκον ζωῆς φι
 ἐκ τῶν τροφῶν. ὅ δ' εἰ δὲ ἐνταῦθα πολυλογίας, δια-
 τὰ σαφές τῶν ἐπῶν. Εὐσέφανον δὲ εἶπε τὴν γῆν, ἡ
 διατὰ τὸ δυνάμειον φι ἀλλωνθ', ἡ διατὰ τὸ σεφανῆσαι ἡ-
 μᾶς τοῖς αὐτῶν νοήμασι, ὁπώρας παντοίας καὶ
 σάχεσι. Βίον, τ' ἐκ τῶν τροφῶν ζωῆς. Καλιάν.)
 μεταφορικῶς, τὸν οἶκον. Σύμφωσθαι.) συμφο-
 ρὰς, συμφορὰς. τούτῃ, ὁ ἀργὸς συμφέρεται
 πρὸς, καὶ συζῆται λιμῶ. Θεοὶ καὶ ἀνδρῶν.) θεὸς
 νῦν αὖ σοφὸς, καὶ αὖ τὰ θεία εἰδότες καλεῖ. ἀνθρώ-
 πους δὲ, αὖ ἀνθρωπίνως μόνως καὶ παχυλῶς ζῶν-
 τας. καὶ φησὶν, ὅτι τῶν ἀργῶν δικαίως ἅπαντες μίμ-
 φονται,

φαντα, σοφοί τε ἔ' ασσοφοι. Ζώει.) ζῶν ζῶεις ζῶει.
 Ζῶν δὲ, θυκτικὸν καὶ ὑποτακτικὸν ἢ. τὸ ὡς κε,
 καὶ τὸ κε, πρὸς ἰωσιμ' ὅ· πρὸς δὲ ἀπικηῖς, ὑποτάσ-
 σαι. Κηφλιώεσι κοθύροις.) ὁμοίως ὑπαρχῶν κατὰ
 τὴν ὀρμὴν, ἢ τὴν ὀργὴν· τουτίστιν ἀρπακτικὸς καὶ
 π' ἀλλοτριωφαι, ὡς πόρ οἱ κηφλιῶν· κηφλιῶ δὲ
 ζωῦσιόν ὅστιν ἐμφόρῃς μελίσση, ἀργὸν ἔ' ἀκύντρον,
 ἐσθίον λαθραίως τὸν πόνον τῶν μελισσῶν κοθύροις,
 κακούργοις, ἢ ἀκύντροις, ἢ κοθύροις, τοῖς κότον ἔχου-
 σιν ἐν τῇ ἐρεῇ. ἢ τοῖς κολοβίῳ ἔχουσιν ἐρεῖν, καὶ ἀρ-
 κείπῃσι αὐτῶν. ἢ τοῖς καθόδουσι, καὶ ὑπὸ τῆς
 γλῶσσης, ὅταν αἱ μέλισσαι ἐξέρχονται, ἵνα λαθόν-
 τος ἐσθίωσι τὸ μέλι.

Τότε μὲν αὐτὸς πρὸς κλόθην κηχημύει,

τίθηκα τοῖς χήρῃσι ἐμακρηγόρων.

Σοὶ δ' ὄργα φίλ' ἔσω.) σοὶ δὲ πρὸς φίλῃ ἔσωσεν
 τὰ ὄργα, ἢ τοι τὰ σεμνὰ καὶ μὴ ἀτόρπῃ, ὡς τε κο-
 σμεῖν δ' ἡλονότι σε αὐτόν, ἔ' μὴ ἀκωσμον εἶν τὰ φαῦ
 λα μετόρχομνον. Εξ ὄργων δ' ἄνδρυν πολὺ μα-
 λοὶ τ' ἀφνειοί τε.) ἐξ ὑπὸ τῆς δύμῃ τῶν ὄργων
 καὶ τεχνῶν, ἐκ δὲ ἀργῶν βίῃ, οἱ ἄνδρες πολυθρέμ-
 μονοὶ γίνονται, καὶ τὰς ἐπισηαίς πρὸς ὅδους κηκτη-
 μῖνοι ἐλαρκεσάτας. Καί τ' ὄργαζόμενοι πολὺ
 πλείων ἀγαπήσῃ, καὶ σοφοῖς καὶ ἀσοφοῖς. Εργον
 δ' ὁδὸν ὁνειδ'·) εἰς τὸνδε τὸν λόγον ὑποδείκ-
 νει, ἵνα

σελλε, ἵνα δ' κλοῖ τὸ δῖον, ἥτοι τὸ αὐτὸ αἶμα οὐδ' ἔστι
 κατατ' ὅδ' ἔν' ὑπαρχει ὄνειδος· εἰ γὰρ εἴπης, δῖον δ'
 ὅδ' ἔν' ὄνειδος, μὴ δ' ἄσσειας ὡς εἶπον, δ' ἐκνύεις, μὴ δ'
 τὸ μαυροπύδον, μὴ δ' ἐπὶ λοιπὰ τῶν αἰσχυρῶν δῖον
 εἶν' ὄνειδος. Πλούτων δ' ἀρετὴ.) πῶς τοι πλάτω,
 πρὸς ἀκρασίαν καὶ ὑβρεῖς μάλλον προτρέποντος, ὅ-
 τος φησι ἀρετὴ αὐτῷ ἐπεσθαι; ὅτι οἱ μὲν φασὶ τοῖς δῖ-
 ον δῖον πλάτῳ, ἐπεσθαι τὴν ἀρετὴν, ὅτι καλῶς φασὶ· ἐγὼ
 δὲ φημί, καὶ τῷ οἶω δ' ἢ ποτε πλάτῳ ἐπεσθαι ἀρετὴν,
 τί μὴ ὅσαν δὲ, ἀλλὰ τί μὴ δοκῶσαν. Ἦ γὰρ πλάτων
 τῶν τοῦ μὲν φασὶ σωφρονεῖν, τοῦ δὲ ἀνδρείου, ὅτι
 τόροι θεραπεύοντες τί μὴ τὸν ὑποδρόχον. ἢ ὅτι ἄλλως.
 δ' εἰσὶν αἱ πρῶται καὶ γυμναστικαὶ ἀρεταί· ἀνδρεία, φρό-
 νησις, σωφροσύνη, καὶ δικαιοσύνη. ἀλλὰ καὶ τὸ κάλ-
 ος, ὅτι τὸ τάχος, καὶ τὸ ποδὶ βλέπεσθαι, καὶ ἑτέρων
 εἰς τὰ αὐτὰ, ἀρεταὶς ἐκείνων οἱ παλαιοί. τούτων δ'
 πῶς πρόσθεν τοῖς πλάτῳ. τοῖς δὲ πρηνέρεσι, καὶ
 ὅσιν, ὅμως ἢ γινώσκοντες ταῦτα συγκρούηται, ὥς πορ πρ-
 μυθολογουμένη λιμένα, τοῖς αἰδοῖτο. Δαίμονι δ'
 οἶτο ἐκείνῳ.) ὅσον τὸ χῆμα, λύσις δὲ τοῖς ἀντιπίπ-
 ροντο. πρὸς πόμηνος δὲ πρὸς δῖον ἀνδρείαν ὁ πέρος,
 ἵσως αὖ κώλυμα πρηνίαν καὶ ἀτυχίαν πρηνεῖς. ὅ-
 λων ἡσίοδος φησι· τῷ δ' αἰμονι δὲ καὶ τῇ τύχῃ οἷος
 ὑπαρχεις ἀτυχῆς ἢ δυστυχῆς, ἢ πρηνῆς ἢ πλάσιτο,
 τὸ δῖον ἀρετῶν ἀμεινον. εἰ γὰρ καὶ δ' ἢ μελετᾷς καὶ φρον-
 τίσεις

τίσεις, το βίβως λελόω, τρέψας τὸν ἀεσίφρονα θυμὸν καὶ πεπετασμένον εἰς τὸ ὄργον, ἀπὸ τῶν ἀλλοτριῶν ἐκτιμάτωρ καὶ ἐκτιάτωρ· τουτέστιν, ἀπὸ τοῦ ἄρπάζειν τὰ ἀλλότρια. Αἰδῶς δ' ἔκ ἀγαθῆς.) ὁ μὲν σίχθη τοῦ ὁμήρου, ἴσθ' ἡσιόδῳ ἐχρήσθη. ὁ δὲ τοῦς οὐτῷ ὅτι· οὐκ ἀγαθὴ αἰδῶς τὸν ἐκρημνίζον καὶ πονόμενον κομίζει καὶ ἐκτιάχει, τουτέστι πονόμενον ἔκ ὁφείλεις αἰδεῖσθαι πρὸς τὴν ὀργασίαν. αἰδῶς, ἢ τ' ἀνδρας.) τὸ σχῆμα ἐπαναληψίς καὶ ἐπαναδίπλοσις καλεῖται. λέγει δ' ἡ τὴν αἰδῶ καὶ βλάβῃ, καὶ ὠφελείῃ τοὺς ἀνθρώπους· διπλῶ γὰρ εἶναι ταύτῃ φησί. ὁ δὲ λέγει, τοιοῦτόν ὅτιν, ὡς πλέον διὰ τοῦ κατωτέρου σίχου φανεροῦνται. ἐάν τις πονόμενον αἰδεῖται ὀργάζεσθαι, καὶ ἑτέρου τι ποιῆν ἀγαθόν, καταβλάπτεται. ἐάν δὲ αἰδεῖται πράττειν ἀσχηρὰ, ὠφελεῖται, ὥσπερ καὶ ἐάν αἰδεῖται κλέπειν, ἢ τυχόν ἐάν στρατιώτης ὦν αἰδεῖται λειποτακτεῖν. αὕτη γὰρ ἡ αἰδῶς ἀγαθῆς. φαύλη ἢ ἡ προτέρα αἰδῶς τοι πρὸς ἀνολβίαν, σφραγίζωρ διὰ τοῦ νῦν σίχου τὸν τρόπον. καὶ ἔστιν ἡ αἰδῶς σίνηται καὶ ὠνίνησι, ἢ τέσσει καὶ διαδροῖ, ποῖα αἰδῶς ἢ βλάβῃ, καὶ ποῖα ἢ ὠφελούσα. καὶ φησὶν, αἰδῶς σοι, ἢ σὴ ὑπαρχέτω πρὸς ἀνολβίαν, θάρσθη δὲ καὶ τόλμη πρὸς ὄλβον. τουτέστιν, αἰδοῦ ἀργὸς ὦν καὶ κινδυνεύων πονητῶσαι·

θεασύς

δρασύς δὲ καὶ ἀναειδὴς ἔσο πρὸς τὸ πλατύνσαι, πᾶν
 τα τὰ πρὸς ὅσων σιωπείνοντα ὀργαζόμενθ'. καὶ ὁ
 μὲν κοσμηὸς ἀρῖστόξενθ', ἀεχμῆς οἷδε ἐπ' αἰδῶνς δια-
 φοραὶν. ἀεχμῆν ἢ καλῶν, τῇ γηρομῆνι ἀτιμίαν
 ἐπ' αἰσχροῖς, οἷον τὸ μετὰ τῇ λεωπῆνι ἀλῶναι τινα,
 καὶ καρῆναι, καὶ δημοσίως τυφθῆναι. αἰδῶ δὲ, τὴν
 θυλάθειαν καὶ σεμνὴν ὑποστολήν. ὁ δὲ ἡσίοδος νῦν
 καλλίστως αὐτῇ τὴν αἰδῶν, εἰς δύνει δεικνύει, ὡς ἔφα-
 μεν, ὡς ὠφελούσαν, καὶ σίνεσαν· αἰδῶς τοι πρὸς ἀ-
 νελβίην. ἐγὼ μὲν γράφω μετὰ τοῦ ν, καθαὶ καὶ ὅξιν
 γησιέμην. οἱ δὲ λοιποὶ, χωρὶς τοῦ ν γράφουσι. θράσθ',
 ἢ ἀναειδὴς καὶ ἀλόγισθ' τόλμα. θάρσθ' δὲ, ἢ λελο-
 γισμένη. Χρήματα δ' ὅχ' ἀρπακτα.) αἰδῶ φη-
 σὶ ἔχε πρὸς τὴν ψυχὴν, θρασὺς δὲ ἔσο πρὸς τὸ ὅξιν ἔρ-
 γων πλατύνει. τὰ χρήματα δὲ τὰ θεόσδοτα, πολλὸν
 καὶ ἤν' πολὺν λειπόμεν. ὅχι τὰ ὅξιν ἀρπαγῆς καὶ βίας.
 Εἰ γὰρ τις καὶ χορσί, βίη.) εἰ γὰρ τις καταχών-
 πνα πράγματα χειρὶ καὶ βίῃ, ὁμοσῇ, ἢ ἴσως μὲν
 ὁ κατέχων αὐτὰ, ὑψηλὴ δὲ τοῦ κέρδους ἐπ' αὐ-
 τῇ καταχέσεως ὁμοσῇ, ληϊσάμενος αὐτὸς καὶ ἀεχ-
 μαλωπίας τὸν ὄρθον τῇ γλῶσσῃ, πυτίσι ψυδδρεκ-
 σαι, οἷα γίνεται ὁπόταν τὸ καὶ τὸ, ἐπ' ἢ δικαιοσύνη
 κατοπάξῃ τὴν ἀναειδειαν, ἢ γοιῶν ὅταν ἐν ποδέργῃ
 καὶ ὑστέρῃ λογιᾷ τούτης, ὀνόλως τὸν ταῦτα πο-
 θουῶτα οἱ θεοί, ἢ γοιῶν ἢ ἐλῖμαρμένης παντοδ' ἀπὸς
 δυνάει.

δυνάμεις, μαυροῖ καὶ ἀφανίζεις. μινύθουσι δὲ οἶκοι.)
 ἔλατ' ἡοῦται οἱ οἶκοι τοῦ ἀνέρι τούτῳ. τουτέστιν, ἐκ
 θοιχθρείας ἢ εἰμαρμένης καὶ ἢ πλονοίας, οἰκοφθο-
 ρίαν ὁρᾷ παντελῶς. Γαῦρον δ' ὑπὸ χρόνον.) καὶ
 εἴς τοι λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος. εἶπε γὰρ αὐτῷ ἴσως ὁ πέρ-
 σης, ὅτι μὲν τοῦ ἀντιόρκους καὶ ἀναιδεῖς καὶ τοῦ τοῖ-
 τους, ὁρᾷ μὲν μᾶλλον θυμωσμένης. ὅθεν ὁ ποιητὴς
 λύων τὸ ἀντιπίπτον, ὅπως εἰρήκει· ἀλλὰ τὸ μὲν μι-
 νύθει, τὸ ἔλατ' ἡοῦται εἰπομένῳ. ἀπὸ τοῦ μινυός, ὁ μικρός
 λέγεται ἀπικῶς. τὸ δὲ γαῦρον, τὸ ὀλίγον, ἀπὸ τοῦ
 παύω παύσω, τὸ σιωπῶντως παύομενον. ἐρρέθη δὲ,
 ἢ ἀπὸ τοῦ πεφορεινοῦ βραχυλογήματός, ὃ δ' ἀπὸ
 καὶ βραχυλογηθῆναι, ὅτι γλώσσῃς θυμῷ παύεται.
 ἴσως δ' ὁδὸν ἰκέτω.) εἰπὼν ὁ πέρσης, ὅτι τοῦ ἀντιόρ-
 κου καὶ βιαίου, τιμωρία ἢ ἀφανισμός, ὅπως πα-
 ρὰ ἢ εἰμαρμένης καὶ ἢ πλονοίας δυνάμει ἐπὶ ὁρ-
 χεταί, καὶ ἐπ' ὀλίγον χρόνον δύσαιμονία τούτῳ ἐ-
 πακουθεῖ, λύει καὶ τὸ ἴσως ἀντιπεσόμενον παρὰ
 τοῦ πέρσου, ἐγὼ γὰρ αὐτῷ ἴσως εἶπεν ὅτι εἰμὶ ἐπίορκος.
 ὅθεν ὁ ποιητὴς εἴς τοι λύων, φησὶ· ἴσως τοῦ ἀντιόρκου
 ὁρᾷ, ὅς τις εἰς ἰκετόν τε καὶ εἰς φίλον, ἢ εἰς ἄλλο-
 δ' ἀπὸν, ὡς ἔξει καὶ ποιήσει βλαβερὸν ἔργον. ὅς τις δὲ ἀν-
 τιβαίνει ὅτι κρυπταδὴς θυμῷ, ἀνὰ τὰ δέμνια τῆς
 ἀλόχου τοῦ ἐδ' κασιγνήτου πᾶσα καίεται ῥέζων, τουτέ-
 στιν, ὅς τις ἑρπύλλως μοιχᾷται τῷ γυναικί τοῦ ἀδελ-
 φου.

φῶ, ὅς τις τε εἰς τοῦ καὶ τινὸς ὀρφανὰ τέκνα ἁμαρ-
 τάνει, τουτίσιν, ὅς τις καταβλάπῃ αὐτὸν ὀρφανός.
 γῆραΘ ὁδ' ὦ.) τῇ φλοιά, βῆ γῆρει πόδιφρασι κῶς.
 ἴσσυ δὲ εἶπεν ἁμαρτήματα ταῦτα πάντα τελείν, ἀντὶ
 τοῦ ὁμοίου. ὁμοίως γὰρ πάντα ἁμαρτήματα λέγον.
 ὁ μὴν ἰσόμετρον εἶπε· πῶ γὰρ ταῦτα ἰσόμετρα. οἱ πα-
 λαοὶ δὲ, τὸ ἴσσυ ἀντὶ τοῦ ὁμοίου ἔλεγον· ἕως ὃ πυνθα-
 γόρας ἀρχηγὸς φιλόσοφος, ἀρχύτας τε καὶ ἀριστέ-
 λης, ὅτι οἱ μετὰ αὐτοῦ τὴν πολυπραγμοσύνην πῶ πε-
 ς πάντων φιλοσοφίαν καλέσαντο, τὸ ἴσσυ ἐθεσ-
 μοθέτησαν ὑπὸ τοῦ ποσοῦ λέγεσθαι. τὸ δὲ ὁμοίου,
 ὡς τοῦ ποιοῦ. Ἀλλὰ σὺ τὸν μὲν.) ἀλλὰ σὺ
 παντελῶς ἀπὸ τῆς κρίσεως, ἔργον καὶ κρίνεις τὸ πε-
 ς πεπετασμένον. καὶ μάταια φρονούντα θυμόν,
 ἥτοι πῶ ψυχῇ. Καθ' ὁδὸν αὖτις δ' ὁδ' εἰμ.) ἡτὶ τὸ
 δυνάτορ σοι, ὅρ' δὲ ὅτι θύε τοῖς θεοῖς. τούτοις ταῖς ψυ-
 χικαῖς δυνάμεσιν. ἡ γὰρ, ὡς δυνή, βελόν' ὅτι δρῶ τὰ
 λῶσα ὅτι κάλλιστα. ἡ θεοῖς θύε, τοῖς σοιχείας νῦν ὅτι τοῖς
 ἁστέραςιν. ὃ ὅτι λέγει τοιούτῳ ὅτι. ἡτὶ δυνάμις πρὸς αὐτὸν
 οἰκείας καὶ ὁδ' ὅτι, ἡ μέλλει ὁδ' ὅτι, ὅτι ἡ αἰετὶς
 δ' εἰ, ὅτι θέρει, ὅτι τοῖς λοιποῖς ὁμοίως. μετέχου γὰρ καὶ
 οἱ καὶ σοφία κῶς συγκραμμάτων. πρῶτα δὲ ὅτι
 αὐτὸν ἐφεσώτας ἁστέρας, ὡς δυνάτορ. συμβάλλον' ὅτι γὰρ
 καὶ οἱ ἁστέρες τὰ μέγιστα, πρὸς τε γεωργίαν, καὶ φυ-
 τουργίαν, ὅτι ἐμπειρίαν, ὅτι σωόλως εἶπεν, πρὸς πάν-
 τα

τὰ τὰ κτλ τὸν βίον γινόμενα· τὰ δὲ πρὸς θυσιᾶς τῶν
 μυθεργουμένων θεῶν, δῆλα τοῖς Βαναύσοις. Αἰ-
 νῶς καὶ καθαρῶς.) ἀγνῶς, ὑπὲρ ψυχῆς λέγεται. κα-
 θαρῶς δὲ, τὸ ἀρρύπαντως ἔχειν, ὡς ὑπὲρ σώματος.
 Ἐπὶ δὲ ἀγλαὰ μνηστῆρα.) πραγματικὸν ἄν, δῆ-
 λον· ὅτι μνηστῆρα ὁσέα τοῖς θευλασμένοις θεοῖς ἔθνον.
 συμβολικώτερον δὲ, δῆλόν τούτων ἐπύχοντο τὰς κτλ
 τὸν βίον αὐτοῖς πορείας, καὶ τὰ ὁρμήματα, καὶ τῶν
 ἐνθυμημάτων καὶ τῶν λογισμῶν τὰ κινήματα εἰς
 αἴσιον ἀρφαίνειν, καὶ θεοειδῆ καταφαίνεσθαι· ὃ καὶ
 νῦν δῆλοι, δυνάμει σου τὰς τῶν ὀργασμῶν πορείας, ὡς
 τὰ κινήματα τῶν λογισμῶν, πῶς τὸ θεοειδέστερον ὡς
 αἴσιον. Σπονδὴν.) ἢ τῶν οἶνων ἐπίχυσις, πῶς τὰ ἰδρυ-
 γόμενα· θυμῷ δὲ, τὸ θυμίσκμα, καὶ ἀρώμα ὁσφρά-
 διον. ὅσοι δὲ πιψισί, νῦν βυλόμενοι καὶ φροντί-
 ζων, καὶ οἰκονομῶν σου τὸν βίον, ὅτε μὲν πῶς τῶν
 πρὸς σέχρῳ, δικαίῳ θυμῷ πρὸς τρέπων, εἰς τὸ δέον-
 τως πάντα ποιεῖν· ὃ τε δὲ δῆλα κεχυμένῳ ἔσοι καὶ ἰ-
 λαρός, καὶ μὴ ἀναετίαις οὔσι χαλεπαίνει. ἀντὶ θυ-
 μοῦ δὲ λέγει νῦν τὴν σπονδὴν· ὃ γὰρ οἶνον τὰς φρε-
 νας μεθισαῖ. ἡνίοτε δὲ θυμὸν ἐπάγει, ὡς ὡς ἰππὸν αἶψα,

Ολίγα φρονέσιν, οἱ χάλιν πεπωκότῳ.

καὶ μελάνθι· ὃ τραγικὸς πρὸς θυμῷ φησι,

Γράσσει τὰ δεινὰ, τὰς φρένας μεθρικήσας.

οὕτω γοῦν τέθεικε τὴν σπονδὴν, ἀντὶ τοῦ θυμῷ· τὸ

θυ^ο δὲ, ἀντὶ ἰλαρώμετος. τὸ γὰρ θυμίαμα, θυφραῖ
 νει ψυχάς. ἢ καὶ τὸ νύκτιον· ὅτι τὸ αἶμα καπνὸν
 ἐγείρει, καὶ αἵματιον· ὃ δὲ οἶν^ο Φηλιοῖ, καὶ συμπότας
 ποιεῖ. Ο μὲν ὅτ' ὀυνάξῃ.) καὶ νυξὶ ^ἢ ἡμέρας τὰ
 δέοντα πράσσει. Ως κέ τι ἰλασθῇ.) ὅπως τὰ δέοντα
 βυλδουομένη τε καὶ δρωῖν τι, ἐκ τε ^ἢ σῆς θυβελίας,
 καὶ ^ἢ τῶν σοιχείων καὶ τῶν καιρῶν θυκρασίας, καὶ
 θυκαιρίας, καὶ ὑπὸ σάσεως τῶν ἄστρον, πάντα σοι γί-
 νοιτο κάλλιστα. Οφρ' ἄλλων ὡν ἢ κληρονομ.) ὅπως οἰ-
 κονομικῶς καὶ θυβέλως πάντα ποιῶν, τὰς ἐτόρων
 αὐτοῦ κληρονομίας ὡν ἢ. Τὸν Φηλιόντ' ὑπὸ διαῖτα
 καλεῖν.) ἡθικὴ καὶ θυληπῆ^ο ἢ πρῶταίνεσις, ^ἢ μακρο-
 γροίας οὐ γὰρ πρὸς τὴν ταύτης δὲ γήνησιν. εἰ δὲ ψυ-
 δούς μακρογροίας τις δέοιτο, τὸν πρόκλον ὀράτω.
 τὸν Φηλιόντα γὰρ νύκτι, τὸν Φηλικὸν καὶ εἰρηνάειον
 καὶ ἡσύχιον ἔχοντα γνώμην, φησί. ἐχθρόν δὲ τὸν
 ἐχθρογνώμονα καὶ παραχόδῃ τὸν δὲ μάλιστα καλεῖν,
 τῶν τὸν Φηλόφιλον καὶ εἰρηνάειον, ^ἢ ἡσύχιον κά-
 λει, καὶ ὁμοτράπεζον ποιεῖ, ὅς τις πρὸς τῶν τοιῶντ^ο
 εἶν γειτνιά σοι. Εἰ γὰρ τι καὶ γῆμ' ἐγχώριον κα-
 τασκιδύαζαι καὶ δέικνυσι, δ' ἰὺ ἀτίαν λέγει τὸν
 Φηλικὸν γείτονα πρὸς τὴν ἄλλων Φηλων, καὶ ἐ-
 νῶν συγγενῶν. καὶ φησι, ἢ γὰρ ὑπόθεσις τις, ἢ θόρυ-
 β^ο ἐγχώρι^ο πρὸς ἐμπέσοι, οἱ μὲν τοῖοι γείτονες,
 ἄζωσοι, καὶ ἄοπλοι, ἢ ἡμίγυμνοι μονονοχί, καὶ σιωπῶ-
 μως

μῶς ἐκθίκοι, πρὸς ἀφωγλὴν καὶ βοήθειαν. Χώσαν-
 το δὲ καὶ ἠμέλυσαν.) ἢ ἐμελέτησαν, καὶ ἀντιβράδυν-
 ναν οἱ ποιοί. ποιοί δὲ λέγονται, οἱ κατ' ὑδὴ γαμβρίαν
 συγγενεῖς, ἐκ τοῦ πένθ, ὃ δηλοῖ τὸ ἀνδρῶν. κατὰ χρε-
 στικῶς δέ, καὶ πάντες οἱ συγγενεῖς. Γῆμα κακὸς
 γείτων.) ἴσθι δηλοῖ καὶ ὁ ἴσος. Αἰτολοὶ γὰρ καὶ
 ἀκαρνανεῖς γείτονες ὄντες ἀλλήλους κακοί, διὰ τὴν
 καλυδωνίαν οὗτος κεφαλὴν, καὶ τὸ δέσμα, πρὸς ἀλ-
 λήλους πολέμησαντες συνετρίβησαν. ὁμοίως δὲ
 τούτοις καὶ καρχηδόνιοι καὶ βυζάντιοι, διὰ πλοιαρίων
 σκαλῶν διγνεχθέντες, δ' αὖτως ἐναυμάχησαν ἐν τῇ
 βοιωτίᾳ. καὶ οὗτοι τῶν ἡνιμέσθων γειτονιάσεων, πολ-
 λὰ πικρὰ τὰς καὶ ἐφθύσεις. Οὐσαντ' ἀγαθὸς
 μὲν ὄνειαρ.) δ' αἰκνυσι ἴσθι πλάττει. θεμιστοκλίας
 γὰρ φασί, ἢ πλάτωνα, πιπράσκοντα τὸν ἀγρόν λέ-
 γειν, ὅτι καὶ ἀγαθὸν ἔχει γείτονα. Εμμορῶν.) ἔτυ-
 χον. ἐκ τοῦ μέρω, μερῶ, μέμορα. καὶ ἐκθλίψει ἔμο-
 ρα. καὶ ἀολικῶς ἔμμορα. ἢ ἐκ τοῦ μοῖρα, ἢ μερίς, ἔμορ-
 ρε τὸ ἔχειν, καὶ τροπὴ τοῦ εἰς μ', ἔμμοιρε, καὶ συ-
 σολὴ ἔμμορε. Τιμῆς.) τιμῶσι γὰρ ἀλλήλους οἱ χρη-
 σοί τῶν γειτόνων. Οὐδ' αὖ βῆς.) ἢ τὸ ὀργατικὸν
 αὐτὸ κτλῶθ, ἐκ αὐτοῦ ἀφανισθείη, ἀγαθὸν καὶ πρὸς κ-
 λικῶν τοῦ γείτονος ὄντος. ἢ συμβολικώτερον, ἢ βῆς
 ἢ ὑπόζυγον, ἢ γονὴν ἢ γυνή, ἐκ αὐτοῦ μοιχοῦσθαι, μὴ κακῶ
 γείτονος ὄντος. Εὐ μὲν μετρεῖται πρὸς γείτονα.)

εἰ γὰρ ὁ ποιητὴς τὸν ἀδελφὸν πέρσῳ, ἀρπαγὰ τε
 καὶ ἀργὸν μεταρρυθμίζει, ὅτι τοιαύτης ὁδοῦ κακίας
 εὐθιχωτόως παιδ' ὄντων, ὅτι οἰκονομικὸν αὐτὸν ἀπὸρ
 γάζεσθαι βύλεται, πρὸνθετήσας ὅσα πρὸς ἑρῆκον · εἰ
 δὲ ὡς δὲ αὐτὸ τοῖς δ' ἀνείζουσι ἀρσερῶντα τὰ δ' αὖτις,
 ὅτι πόρῳ τὸ τοῦτο διδ' ἀσκει ὅτι νυθετεῖ λέγων, καλῶς ἢ
 μετ' ὅ καὶ δ' ἀνείζου παρὰ τοῦ γείτονος ἐν μέτρῳ καὶ
 σκόβει, καὶ μεδίμνω τινί, λαμβάνων ἀπὸρ δ' ἀνείζου
 οἶον, σῖτον, ἔλαιον, οἶνον, καὶ τὰ τοιαῦτα · καλῶς
 δὲ ἀποδίδως τοῦ γείτονι αὐτὸ τοῦ μέτρου καὶ τὸν
 προσισμὸν ὡς εἶπη τις καὶ κρεῖττον, ἐὰν δ' αὖτις ὅτι πρὸ
 κατ' ἑρῆκα τοῦ χάριτος, ὅπως ὅτι ὕστερον χρηρίζω καὶ δ' ἀ
 νείζουσι ὑπὸ θυμῶν, εὐρεῖς αὐτὸν ἐπὶ πρὸς αὐτὰ. Διαφέ
 ρει τὸ μετρεῖν, σαθμαῖν, ἀριθμεῖν. τὸ ἢ γὰρ ἀριθμεῖν,
 αὐτὸ ψήφου λέγεται, οἶον ἐν δ' ὄνο, καὶ τὰ λοιπὰ τ' ἀ
 ριθμῶν · τὸ δὲ σαθμαῖν, αὐτὸ ζυγῶν, ὡς τὸ εἶπεῖν τυχόν
 ἐσαθμήθη, καὶ ἐστὶ ταλαυλαίας ὁληκῆς · μετρεῖν δὲ λέ
 γεται, τοῦ μεδίμνω καὶ ἀγχείω τινί ἀρτὶθεοῦται, ἢ
 δίδόναι, οἶον σῖτον μεδίμνω, οἶνον καὶ ἔλαιον με
 τρηταῖς καὶ πλοχοῖς. Μὴ κακὰ κόρδ' αἰνεῖν.) μὴ
 κακῶς ἐνδ' αἰνε, καὶ ἀπὸ φαυλοτάτων τρόπων.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖν.) ὁ μὲν πᾶσαρχος τοῦτον
 ὀβελίζει αὐτὸν σίχους, λέγων ὅτι ἐποτε αὐτὸν γημέσθαι φί
 λον, εἰ τῶν φιλωδοσολογῶν ἐκάτορος ἀναμελῆς,
 πρὸ τοῦ ἐτόρος φιλωδωῖναι. ὅτι ἐστὶ δὲ ὁτοῦ, ἀλλ' ὅτως
 ἔχει

ἔχει τὰ ἔπη. τὸν δὲ φιλικῶς γνώμῳ ἔχοντα καὶ εἰ-
 δότα φιλεῖν, φίλει· καὶ ἄρ' πθοσίον τι, καὶ δυνάμι-
 λον γνώμῳ ἔχοντι, πθοσίον, καὶ δυνάμιλ' ἔσο· καὶ
 ἄς δόμῳ ὅς κε δῶ.) ὅς τις εἰ εἶχε δωρητικὸς ὢν, καὶ
 θυμετάδουτ'· καὶ μὴ δόμῳ, τὸν πύτῳ ἔναυτίον.
 ἄς δόμῳ, καὶ μὴ δόμῳ, ἰωνικῶς ἔνταυθα εἰγράφη-
 σαν· καὶ τὸ, δότη καὶ ἀδότη. ὁμοίως τούτοις νοη-
 τίον, ἄρ' δωρητικῶς γνώμῳ ἔχοντι, καὶ μὴ πιαύ-
 πῳ· δότης δὲ καὶ ἀδότης μικρὰ γράφεται· ἀπῆ-
 κῶς δὲ ἔνταυθα ἔξετάθησαν. Δὼς ἀγαθὴ.) οὐ
 εἶται ταῦτα ἔξηγήσεως καὶ ἐρμηνείας· σαφὴ γάρ
 εἰσί. Ὅς μὲν γὰρ κεν ἄνθρωπος.) ὅς τις γὰρ ἐθελου-
 σίως δῶν, ἁρ' μέγα δῶ, χαίρει. Ὅς δὲ κεν αὐτὸς ἐ-
 λπῇ.) ὁ δὲ ἔξ ἀναδείας ἀφελόμενός τι, ἁρ' μικρὸν
 ἀφείλητ', λυπεῖται ἢ ἰσοῦν τὸν ἀφαιρεθῆντα. πα-
 χνὸν γὰρ τὸ λυπῶν, ἁρ' μεταφορᾶς τ' παχνης, τ' λυ-
 πῶν τὰ λήϊα. Εἰ γὰρ κε ἔσμικρῳ.) κατασκυῖ-
 ζει, πῶς ὁ σμικρὸν ἀφαιρεθείς λυπεῖται· καὶ φησι, εἰ
 γὰρ κεν ἔσμικρὸν ὑπὲρ σμικρῷ ἐπάγῃς, ἔσμιχῶς
 ἰσοῦν δρᾶς, ταχέως μείζον γήσοιτο. Καταθείο.) κατὰ τὴν
 θέαν, τὸ δύκτικόν κεντὶ ὑποτακῶ. Ὅς δ' ἐπεὶ οὐ φέ-
 ρει.) ὅς τις ὑπὲρ ἄρ' ἐφυπάρχοντι φέρει, ἐκφύξειτ' ἢ
 καυτικὸν ἔσθιμον λαιμόν. Οὐδὲ τὸ γ' εἰν οἴκῳ κα-
 τακείμεν.) ὁ δὲ τὸ ἐν οἴκῳ ἔναπόθετ' ἢ ἐπισίωμ καρ-
 πῶν, λυπεῖ ἄνθρωπον ἔσθιμον. Οἱ βέλτορ' εἰν.)

κατ' οἶκους κρείττον ἐῖν ἀρτιθυμλῖα τὰ ἐτήσια τῶν
καρπῶν, ἐπεὶ βλαβερόν το θυρεῖν. χαλεπὸν γὰρ τὸ
μὴ ἀρκεῖσθαι ταῦτα ἐν τῷ οἴκῳ, ἀλλ' ἐκ τῶν θυραδα
καὶ ἔξω ταῦτα ὠνεῖσθαι. Εὐδλὸν μὲν παρεόντῳ
ἐλέσθαι.) ἀγαθὸν γὰρ ἔσθαι καὶ ἐν τῷ οἴκῳ ἀρκα-
μλῶν τῶν ἐτησίων τροφῶν, λαμβάνειν ὅτε δέησι.
λυπηρὸν δὲ δ'εἶσθαι πούτῳ μὴ ὄντῳ ἐν τῷ οἴκῳ,
καὶ δὲ ὄργασκείῳ καὶ τῶν ἐμπορίῳ συνεχέσθον
δζωνεῖσθαι. Α σε φράζεσθαι ἄνωγα.) ἀντίπησις,
ποδὶ ὦν σε βυλδύῳ καὶ νυθιτῶ βυλδύεσθαι. Αρ-
χομλῖα δὲ πίθῳ καὶ λήγοντῳ.) ἐν ταῖς πατρίαις
ἐλλυῶν ἐορταῖς ἐτελεῖν καὶ τὰ ἀσκόλια, καὶ ἡ πι-
θυγία, εἰς τιμὴν Διονύσου, θυτέσι τῷ οἴνῳ αὐτῷ. Ὡ-
τὰ μὲν ἀσκόλια, ποιῶς δὲ ἐγίνετο. ἀσκόλῳς πεφνησ-
μένους, Ὡ πνδύματῳ πεπληρωμένους, τιθέντες κα-
τὰ γῆς, ἐνὶ ποδὶ ἐφαλλομλῖας, ἄνωθεν πούτῳ ἐφε-
ροντο. Ὡ πολλάκις καπολιθαίνοντο, εἰς γλῶ ἐπιπ-
τον. Ὡ δὲ ἐποίουν, ὡς ἐφλῶ, τιμῶντος Διονύσου. ὁ
δὲ ἀσκόλῳς, δ'ερμα τράγου ὀξίμ. ὁ δὲ τράγῳ, αὐτὸν θαλ-
λούς φλ' ἀμπέλου τρώγων λυμάνετο. ἡ πιθαγία
δὲ συμποσιακὸν ἢ συμπόσιον. ἀνέωξαντο γὰρ
αὐτὸν πίθους, πασί μετεδίδουν τὸ Διονύσου δωρήμα-
τα. τὸτ' ὅν καὶ ἐν ταῦθα λέγῃ. ἀρπωμάσας τὸν πί-
θον εἰς κῆρον τῷ οἴνῳ, σὺν μιᾷ τοῖς καὶ οἰκέτοις ἀ-
πόλαβε, ἱαθεῖς γὰρ ὑψηλῆς μετὰ καταρχλῶ, ὀξί-
νης

πας αὖ καὶ ἐκτροπίας γηρόσεται, καὶ λῆγον δὲ ἐ-
μοίως ἄχρηστον ἔσται· πρὸς τούτοις δὲ καὶ ἡ τρυφὴ ὄνο-
χλῆ καὶ λυπεῖ. Μεισόθι δὲ φέσθι.) ὅτι τε ἀρίστου
τότε ὁ οἶνός, καὶ ὅτε δ' ἐθ' ὄσι, μὴ πῦ τοῖ δ' ἰοντό
ἔδιδλείψαν. ἄλλοι δὲ ἀλληγορικῶς, ὡς τῶν τριῶν ἡ-
λικιῶν τὸν πόνον φασί· παιδικῆς, ἀκμαστικῆς, καὶ
γεροντικῆς. καὶ φησὶν, ὅτι πᾶσι ὧν καὶ γεῶν, ἀπό-
λαυε τῶν τοῖ βίῃς ἡδ' ἐσθ'· ἡ δὲ τὴν ἀκμαστικὴν ἡλι-
κίαν ὀργάζεσθαι. Μὴ δὲ γυνή σε νόον πυγασόλθ' ὄζε
πατάτω.) (ἀφ' ἧ ταῦτα, ἐν οἷς μᾶλλον ὁ πρόκλος κα-
λεῖ. σε νόον.) σοῦ τὸν νοῦν. τὸ ἀντίπῃσις.
Πυγασόλθ'.) ἡ σολίζουσα καὶ κωσμούσα τὰ πόδι τὴν
γυνὴ καὶ τὴν ἑσθ' ἀνδρῶν, ζωνίους, καὶ λοιποῖς. ἡ ἡ σολ-
λίζουσα αὖς πυγῶνας, καὶ αὖς πᾶχεις, καὶ τὰς χεῖ-
ρας, πόδι βραχιόνους ἑ δ' ἀκτυλίους. Κωτίλλουσα.)
πολυλογούσα· ὡς τίλε γὰρ ἡ χελιδὼν, ὅσα τὸ λάλος
εἶναι, πρὸς τὴν ἀνακρίοντι, καὶ σιμωνίδῃ καλεῖται.
Καλεῖν.) τὴν φωνεῖν. νῦν δὲ, ἡ τὸν τόπον, ἡ τὸν
οἶνον δ' ἐκδοῖ. Φιλήτησι.) ἐλέπῃσις, ὑφαιρομένοισι τὰ
ἀλλότρια, ἑ πᾶσι κακοῖς· πρὸς τὸ φιλεῖν τὰς ἄτας,
ἑ ὅσα τοῖ ἡ πρὸς τὸ φιλεῖν, τὸ ἀπαταῖν, ὅσα τ' ἡ.

Μουσολογῆς δὲ πᾶσις.) τὰ μὴ τοῖ πρόκλου ἐπὶ τοῖς
Βελεμνέοις σκεπῆν. ἐγὼ δὲ οὕτως ἐφ' ἡμῖ· πρὸς ἀνέ-
σας τὸν πῆρσιν πόδι πολλῶν, παρακαλδύεται νῦν
αὐτόν, καὶ μίαν γυναικὶ πλησιάζειν, καὶ μὴ πολ-

λαῖς. ἵνα μὴ ἐτόροθαλεῖς παῖδας καὶ ἐτόρογαστρίους
 τεκῶν, λύπῃ αὐτοῖς γυνήσῃ, καὶ πρόωρον θάνα-
 τον, λαθραίως τῶν γυναικῶν καὶ τῶν παίδων πρὸς
 ἑαυτοὺς ἐκείνου τὸν τῶτα βίον ὑφαίρομεν. ὥς ὁ τ'
 αἰσώπου μῦθος τὰς δύο γυναῖκας εἰσαφέρει, φιλό-
 κρανον ὀργασαμένης, τὸν μεσαιπόλιον. Μου-
 νογενὴς δὲ παῖς.) ἀντὶ τοῦ, ἐκ μιᾶς γυναικὸς παῖ-
 δὸν. ἀδελφοί, ὁμογάστριοι. Εἶπ, ἔστω, ἀντὶ τοῦ ἔστω-
 σαν. Φορβέμεν.) ἀντὶ τοῦ τρέφειν. Ὡς γὰρ
 πολὺν τὸν αἰετὸν.) οὕτως γὰρ, εἰ ἐκ μιᾶς γυναι-
 κὸς ἔξῃς παῖδας, καὶ ὁπολλὰς πλησιάζεις, αὐξη-
 θήσεται ἡ πόρεσις, συμπονέσης σοι καὶ τῆς γυναι-
 κὸς, καὶ τῶν τέκνων. Μεγαροῖσι, νῦν καταχρῆται
 κῶς πᾶσαν οἰκίαν ἀπλῶς καλεῖ. Κυρίως ὁ μέγαρον
 λέγεται, ὁ πλάσιος καὶ ἐπίφθονος οἶκος, πρὸς τὸ
 μεγαίρειν, τὸ φθονῶ. Γηραιὸς δὲ θάνοις.) οἱ πόρε
 πρόκλον καὶ ἀρίσταρχον, ἢ πλάταρχον, ἀδανόκτον
 φασὶ εἶναι, καὶ πόρεσόν. ἐγὼ δὲ φημί, λίαν καλῶς
 ἔχειν αὐτὸ. οὕτω γὰρ μιᾶ γυναικὶ πλησιάζοντι, καὶ
 ὁπολλὰς, καὶ οὐ παιδοποιήσῃ σοι, αὐξηθήσεται
 σου ἡ πόρεσις, καὶ ἀλύπως ὑπὸ τῇ τοιαύτῃ συμβίω-
 σι διαγῶν, τελούτησις γηραιὸς, καὶ οὐ πρόωρος.
 Ὡς πόρ εἰ πολλὰς πλησιάζων ἐπαιδοποίησας, ὑφαί-
 ρομεν σοι παρὰ μέρους τὴν πόρεσιν ἐκείνης σὺν
 τοῖς ἰδίαις παισὶ, καὶ δ' αὖτε συμφορῶν ἐνδεσθῇ
 θλίψεων.

θλίψεων, καὶ ὁμῶς διδύσους σε γήραϊ, καὶ ἐπὶ μάλ-
 λον αἰῶρα θανάτου, ὑδισυμβαίνει ἐκ θλίψεων. ἢ καὶ
 φαρμάκων ὑπὸ σκόδης γεγονότων, ζήλω τυπουνσῶν
 ἀλλήλοις τῶν γυναικῶν. Ἐτόρον παῖδ' αὖ καταλεί-
 πων.) ἀντὶ τοῦ τοῦ παῖδ' α, ἢ γὰρ αὖ παῖδ' ας ἴσθ'
 βίῳ ἐάσας. Ρεῖα δ' ἐκ' ὧν πλείονεσι.) καὶ πολλὰς
 παῖδ' ας ὁμογενεῖς γυνήσεως, καὶ ὅπως ὅλος αὐ-
 τοῖς ἐκ τῆς εἰμαρμένης γηθήσεται, δηλονότι συμπο-
 νῶσιν ἀλλήλοις. Πλείων μὲν.) πλείονων μελέτη.
 πολλὰ μὲν δ' ἀπάνη πόδι διατροφὰς ἐγγίνεται τοῖς
 πολὺ παισι. μείζον δὲ τὸ ὑπὲρ γινόμενον κέρδιον, ἐκ
 τῆς ὀργασίας αὐτῶν. πόδι γεωργικῶν δὲ παίδων λέ-
 γει, ὃ πόδι πολιτικῶν καὶ ἀσμάτων· ἐκείνοι γὰρ ὡς ὑπὲρ
 τὸ πλεῖστον, μόνον δ' ἀπάνης πρᾶκται γίνονται. Σοί-
 σι' εἰ πλάττον.) σοῦ δὲ ἡ ψυχὴ, εἰ ὑπὲρ μεῖ πλάττον
 ἢ τὸ ὅσον τὸν τρόπον, ἐρδε καὶ πράττει, καὶ ἄλλο ἐπ'
 ἄλλο ὄργον ἐργάζεσθαι. ὧν τὸ ὑπὲρ δὲ εἰσβάλλει ὁ ποιητὴς
 καιρὸς ἐκάστας πρὸς φόρος διδ' ἀσκεῖν, ἀροτριάσει
 καὶ σπύρον, καὶ ἀμῆται, καὶ τρυγητῶ· καὶ ἐπὶ πόδι
 καυτηλίας, καὶ τῶν λοιπῶν. Β Ι Β. Β.

Πλειάδων ἀτλαγμῶν.) τῶν ἀτλαντῶν θυγα-
 τῶν πλειάδων ὑδὶ τελευσῶν τῆς εἰῶαν αὐτῶν
 ἀνατολῇ, ὃ τὴν εἰσπείραν, ἀρχεῖς, αὐτῶν τῆς ἀμῆ-
 ται. τοῦ ἀρότρου δὲ καὶ τοῦ ἀροτριάσματος, ἀπὸ τοῦ πᾶ-
 ρος τὸ ἀρχε, δ' υστερομηνῶν, καὶ μελλουσῶν δ' αὔραι,
 τὴν

124 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

τὴν ἐσπερίαν δὲ δ'ύσιμ, οὐ τὴν ἑώαν. ἀλλὰ λεκτίον
 πρῶτον τὴν ἰσορίαν, εἶτα καὶ μαθηματικὸν τρόπον δι-
 δακτίον μοι. τοὶ ἔρανθ' παιδὸς ἰαπετοὶ καὶ ἑλυμέ-
 νης, ἢ Ἀσίας, ἢ ὠκεανῶ θυγατρὸς, γηγνῶνται (ὡς οἱ
 μυθογράφοι φασί) πωμκθεὺς, ὑπ'μηθεὺς, μενοίπιος,
 καὶ ὁ νῦν ἡμῖν πωκείμηνθ' ἄτλας· ὅμ καὶ μυθόιον
 ται, κίονας φέρειν μακράς, αἱ γαῖαν τε καὶ ἔρανθ' ὅμ
 ἀμφὶς ἔχουσι. τούτου καὶ πλείονης ἢ ὠκεανῶ θυγα-
 τρὸς, γηγνῶνται θυγατρός ἐπ'ἄ. πόδι ὅμ φησι ἄρα
 τῷ ἔν τοῖς φαινομένοις, ὡς δ' ἔπως·

Επ'ἄ δ' ἡ τοι ταύγε ὑπ' ῥήδ' ἴω καλέοντα,
 Εξ οἷά ἐπ' ἔδσαι ὑπόψιαι ὀφθαλμοῖσι,
 Ἀλκυόνη, μερόπη τε, κελαενώ τ' ἠλέκτρι τε,
 Καὶ σερόπη, καὶ τκῦγέτη, καὶ πότνια μάια.

Ταύτας φησὶ τὰς πλειάδας, μετὰ τ' μητρὸς αὐ-
 τῆς ἢ πλείονης, ἢ Βοιωτίαν πέντε ὅλους ἑνιαυτοῦ,
 ὡρίων ἐδίωκον ὡς συγγήοι το. αἱ τῶς θεοῖς θυξάμι-
 ναι, πρὸς πλειάδας πρὸς ἡμεῖς. Ζεὺς δὲ ἢ κακο-
 παθείας οἰκτείρας, αὐτὰς ἔν τῳ ζωδ' ἀκῶ κατὰ σέ-
 ρισον. ἄλλοι δ' ἔτινόν, δ' ὡδε κα θυγατρός φασὶ γε-
 νέσθαι τῷ ἄτλαντι, καὶ ὑὸν ὕαντα, ὅμ ἔν λιβύη πε-
 ρῶντα ὅπως ἀνείλγον. καὶ αἱ ἢ πέντε τὸν ἀδελφόν
 ἔδον θελῶσαι, ἀπόλλυντο. Ζεὺς δὲ ἀσέρας ταύτας
 πεποίηκε, τὰς λεγομένας ὑάδας. ὅμ τὰ ὀνόματα δ'
 ἀσκραῖθ' οὐτῷ ἡσίοθ' , ἔν τῇ ἀστρικῇ αὐτῷ Βί-
 βλαι

Ελθὼ δὴ δ' ἄσκει λέγων·

Φαισύνῃ, καὶ δὲ κρηωνίς, ἐὺσεφανὸς τέ κλίσια,
Φαιώδ' ἱμερόεσσα, καὶ θυδ' ὤρη τανύπεπλο·
σύμφαι, ἃς ὑάδ' ας καλέεσσι φύλ' ἀνθρώπων.

Αἱ δὲ πλειάδ' οὐ προείπομεν, ὅπως καταστρέψαν· ἀλλὰ καὶ τὰ πόδι ἄτλαντο καὶ τὴν πύργον καταστρίψιν, ἀλλήγορία καὶ ἰσορία δέσφ' σαφηνίσιν. ἄτλας ὅστις ἀλλήγορικώτερον, ὁ ἄψων ὁ οὐρανὸς καὶ διακρίνων τὸ ὑπὲρ γλῶ καὶ ὑπὸ γλῶ ἡμισφαίριον· ἰαπετό, ἢ τοι λινήσεως οὐρανοῦ· ὅτι καταρχὰς συγκυμνίον τοι παντὸς κοσμοῦ σώματ', συνίβη τὸν αἴερα καὶ ἑλλίνας, σφοδρότερας λινήσεως πετυχαίνουσαι, καὶ ὅτω διορίσας τὸ αἶμα καὶ κἄτω ἡμισφαίριον, καὶ διαβρωῶσαι τὸ παῦν. θυγατὸρ οὐ ἄτλαντο, καὶ ὑάδ' οὐ, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἄστρων ἐστὶν ἄστρων, ὅτι μετὰ τὸ διοριδύσαι τὰ ἡμισφαίρια, ἐστὶ διαβρωθῆναι τὸ παῦν, οἱ ἄστερες ἐφάνησαν, καὶ παῦν τῶν ἄστρων τὸ σύστημα. λίνοντας δὲ, ἃς ὁ ἄψων ἄτλας κατέχει, ὁ βόρειο πόλο ὅστις, καὶ ὁ νότιο. καὶ ταῦτα μὲν πόδι τοι σοιχέαινοῦ ἄτλαντο, τοι καὶ ἄψων. μέγιστος δὲ καὶ τις λύβης ἀνὴρ μαθηματικώτατο, ἄτλας τὴν κλῆσιν, ὅς ἐμυθόβη τὸν οὐρανὸν ἔχει, ὅτι τὸ ἀφίσως ἀστρολογεῖν, καὶ πόδι τῶν οὐρανίων ἀκρίβειαν διδᾷ ἄσκειν· ὃ καὶ ἔοι, ἰσχυρὸς καὶ ὑάς· καὶ θυγατὸρ οὐ, πλειάδ' οὐ καὶ ὑάδ' οὐ, φιλαδέλφ.

λαδελφόταται· ὅς καὶ ἄς ἐν τοῖς ἄστροις σοφώτατος
 ὤμ, κατεκείρισεν· ὡς καὶ τοῖς ἀστρολόγοις οἱ ἀστέρου
 ὧσιν ὀνομαζόμενοι, ὀνόματα ἔχοντες, καὶ τῶν πα-
 δῶν αὐτοῖς τοῖς ἄστροις πρᾶμνοι τὸ ὄνομα, ἔρ-
 τι αἰῶνι περιφερόμενον· ὅσοι δὲ καὶ μύριοι ἑτόροι πε-
 ποιήκεσαν, ὡς καὶ ὑπὲρ πηλομαίχ οὐκ ὄντων κατὰ στε-
 ρας ἐν Βερονίκης τὸν πλόκαμον· οὕτω μὲν ὅτω καὶ
 οἱ λοιποὶ πάντες ἀστέρου καὶ τὰ ἄστρα κατεκείρι-
 σαν· ὃ γὰρ αὖ ἐπειδὴ ἀνὰ κρῖνον, κατὰ τινὰς τῶν
 ἔξω σοφῶν, ἀστέρου γηνώμεθα, ὅς οὐκ ὀνομαζόμενος ἀριστοφά-
 νης ἐμπέπαιχε· ἀλλὰ τὸ ψυχρὰ λέγειν καὶ κατε-
 σκευάζειν πρὸς τὸν, τὴν τε ἰσορείαν τῆς πό-
 ρας τῶν πλειάδων ὑπὸ ὠρίωνος ὑστέρῃ πολλὰς γε-
 νεῖς τῶν πλειάδων ὑπαρχόντων, καὶ τὴν ἐν ἡλε-
 κτρᾷ πυράκτωσιν ἐν τῇ πορθέσει ἐν τῇ τῶν, μετὰ
 ἑσπέρᾳ γηνώμενος γηνομένης· μικρὸν δὲ τι φάμενοι, πό-
 ρα πόρην καλεῖται πλειὰς, καὶ πόρᾳ τινων ἑτόρων
 βραχυτάτων, χωρήσομεν πρὸς τὴν διδασκαλίαν
 τῶν ἀστρονομῶν ὑπὲρ πολλῶν καὶ τῶν δύσεων· ἀρχαγγε-
 λὸς δὲ διδάσκει ὅς τις ἡμεῖς τὰς πλειάδας μαν-
 θάνειν, ὡς ἐν τῇς μέσας, πρὸς ἑτέραν ἑτέραν πρὸς κλῶ-
 δὲ γὰρ ἡμεῖς τῶν λαβερῶν, ὅς οὐκ ὀνομαζόμενος ὑπὲρ
 ἀλλὰ σαφές τε καὶ σωστόν ἐν ἀληθείας ἐχόμενον,
 εἰ μὴ πού ἢ ψεύδῃ ἢ τινὰ ἰσορείαν ἐλέγχομεν, ἢ διο-
 βοίημεν, ἢ τι μυθῶδες ἀλληγοροίημεν, ἢ ἀτέχνως γε-
 γραμ-

γραμμῶν τεχνικῶς διαγράφειν· οὐ μεταρσίως
 λόγων συνθήκαις, ὅς κ' ὀμπα ῥημάτων, ἀλλὰ σαφεῖς
 ποδὶ πεζίῳ τῇ λέξει, ὥς ὁ διδασκαλικὸς λόγος πᾶς
 καλῶνται. Πλειάδ' οὖν λέγονται, ἀπὸ πλειόνης ὅτι
 αὐτῇ μητρὸς· ἢ ἀπὸ τοῦ πελειάδας αὐτὰς γενέ-
 ναι, φθουγούσας τὸν ὠρίωνα. ἢ πρὸς τὸ ὡς πολλὰ χρο-
 σιμολύει· σημαίνουσι γὰρ θέρος, καὶ αὐτόν. ἢ ὅτι πλη-
 σίον ἀλλήλων κείνται, ποδὶ τὸ λαὸν κέρας τοῦ ταύ-
 ρου. λήθη καταχθεις ποδὶ ὑάδων γραφείν, εἶπον
 τὰς πλειάδας πρὸς τὸ λαὸν κέρας ἰεῖν τοῦ ταύ-
 ρου· ἵσταται δὲ, ὅτι αἱ ὑάδου κείνται ποδὶ τὸ λαὸν μέ-
 ρος τὸ ῥηθὲν. αἱ δὲ πλειάδου, ποδὶ τὸ ὕψος τοῦ αὐ-
 τοῦ ταύρου, ὅπου ἡμίτομόν ἔστιν. Ατλαγεννάων.)
 οἱ ποδὶ τὸν πρόκλον γελοῖον φασί, τὸ ἀτλαγεννάον,
 ἀτλαντογεννάων λεγόντες εἰν δέον. ἐγὼ δὲ φημι κα-
 λῶς ἔχειν ποδὶ ἀμφοτέρῃ. κλίνε' γὰρ ἀτλας ἀτλαντός,
 ποδὶ ἀτλας ἀτλα, ὅς ὁ τὸ ἀτλαγεννάων. Επιτελλο-
 μέν.) πρὸς ἀνατολῶν ποδὶ δ' ὕστερον ἀστρικῶν εἰπεῖν ὡς
 κεμῶν μοι, δέον μοι πρῶτον κεφαλαιοσέμερον καὶ
 σωτόμως ἐκθεῖναι τῇ πᾶσαν ἀστροθεσίαν, ὣν ἑστὶ ζώ-
 δια καὶ λοξοκινήται κύκλος, ὅς ἀπὸ βορρᾶ πρὸς νότον
 κινεῖται. Ἀστρον ὑπαρχοσι τμήματα δύο καὶ δεκά, ἃ
 καὶ ζώδια καλεῖνται. ὧν τὰ ὀνόματα, κριός, ταῦρος,
 δίδυμοι, καρκίνος, λέων, πρῶθηνος, ζυγός, σκorpion,
 τοξότης, αἰγόκερως, ὕδροχόος, ἰχθύς. ὡς ἐκάστη ὅτι
 ἐπὶ αὐτῇ

ἐπὶ τὰ ὕψανίωμ ζωνῶν, ἃ καὶ σφαῖραι καλουῦνται, εἰς
αὐτὰ λέγεται τὸ πλανημελίων ἀστέρων. ἐν μὲν τῇ ἀνω-
τάτῳ καὶ πρώτῃ, κρόνον Θ. ἐν δὲ τῇ δ' οὐτόρῃ, ζεύς.
ἔπειτα ἀρης, καὶ μετ' αὐτὸν ἥλιος, εἶτα ἀφροδίτη,
καὶ μετ' ἐκείνῳ ἐρμῆς, ἡ δὲ σελήνη πάντων ὕσδρα
καὶ κατωτάτη. πλάνητον ὀνομάζονται, ὥς ἂν δ' υ-
σμῶν ἐπ' ἀνατολὰς λευκόμηναι, ἐναντίως τῇ λευκώσει
τοῦ ὕψανος. ζώδια μὲν, ὥς ἐφ' ἡμῶν, εἰσὶ δ' ὡδεκα· πλάνη-
τον δὲ ἀστέρον ἐπὶ τὰ ἄστρα δὲ ἀπλανῆ, λεῖ, ἀρκτο-
μεγάλη, περκύων, ἀρκτο- μικρά, ἱππο-, ὄφις, ἀν-
τὸς, δελφίς, οἰσὸς, κασιέπεια, λαγωός, πόρσεύς, λεῖ-
κος, ἀνδρομέδα, ὠρίων, ἡνιόχος, κένταυρος, κόραξ,
ὑδρο-, αἶψ, λύρα, ὄριφοι, ἐν γόνασι, σέφανος βο-
ρεος, ἀργώ, σέφανος νότιος, ἡριδανὸς ποταμός,
πλειάδων, θυμιατήριον, ὑάδων, ἀρκτοφύλαξ, ὃ καὶ
βοώτης· ὄφις, κηφύς, κύων, πόξος, κύκνος,
κρατήρ, ἰχθύς, δ' οὐμὰ ταῦτα πάντα τὰ ζώδια καὶ
τὰ ἀπλανῆ, καὶ οἱ πλάνητον, διττὰς ποιοῦνται ἀνα-
τολὰς τε καὶ δύσεις. μίαν μὲν, λεῖ σὺν τῷ παντὶ ὕ-
ψανῳ ἀνατέλλουσι καθ' ἡμέραν, ἂν τὸ ὑπο-
γείν ἡμισφαίριον εἰς τὸ ὑπέργειον καὶ πάλιν, ἂν τὸ
ὑπέργειον εἰς τὸ ὑπόγειον διώσιν. ἐτόρῃν τε δύσ-
σουμελίων ἀνατολῶν τε καὶ δύσιν ποιοῦνται, σὺν
τῷ ἡλίῳ κατ' ἐνιαύσιον κύκλον. ἀνατολῶν, ἑῶαν
καὶ ἑσπερίαν, καὶ δύσιν ὁμοίως. τίνων δὲ αὐτὰ, ὡς
πῶς,

πῶς, καὶ πότε γίνονται μάνθανε. ὅταν τις ἀσὴρ, ἢ
 ἄστρον, ᾗ ταῖς ἡγουμέναις καὶ πρώταις μοίραις πρὸς
 τὸς ζωδικοὺς ᾗσαι, ἀσποδὸν καὶ δεξιάς ἐκ ἀνατολικὰς
 λέγουσιν. ὁ δὲ ἥλιος προδραμὼν ταύτας ᾗ ταῖς
 ἐπομέναις, καὶ μετ' αὐτάς ὅδιν, ἅς καὶ ἀριστεράς ἐκ
 δυτικὰς καλοῦσι, πεντεκαίδεκα μοίρας ἀπέχωρ
 τῷ ἀστέρος, λέγει. τότε ὁ ἀσὴρ ἔωαν ἀνατολῶν πρὸς
 τὸν ἥλιον ἔχει. αὐτὴ δὲ ταῖς πρώταις μοίραις ὁ ἥλιος τρέ-
 χη, ὁ δὲ ἀσὴρ ᾗ ταῖς ἐπομέναις ἐπὶ προλαβὼν, κτῶας
 μοίρας τοῦ ἥλιου, τότε λέγεται ἑσπερίαν ἀνατολὴν
 πρὸς τοῦ ἥλιου ἔχει. δ'ύσις δὲ ἔωα ὅδιν ἀστέρος, ὅ-
 ταν ᾗ ταῖς ἡγουμέναις ὁ ἀσὴρ φαίνη, ᾗ δὲ ταῖς ἐπο-
 μέναις ὁ ἥλιος τρέχη, ἀφισπικὰς τῷ ἀστέρος ἰδ', ἢ
 ιγ', ἢ ἐλάττωνας μοίρας. δ'ύσις δὲ ἑσπερία, ὅταν ὑ-
 πέρχη τὸ ἀνὰ πάλιν, ᾗ ταῖς ἡγουμέναις ἢ μοίραις
 ὁ ἥλιος τρέχη, ταῖς ἐπομέναις δὲ ὁ ἀσὴρ ἰδ', ἢ ιγ',
 ἢ καὶ ἐλάττωνας μοίρας ἀπέχωρ τῷ ἥλιῳ. αὐτοὶ εἰ-
 σὶν αἱ ἀνατολαὶ καὶ δ'ύσεις. σπειγμὸς δὲ καὶ ἀκρὴ-
 ροίαις, καὶ σιμωφὰς καὶ πῆξεις, καὶ κολλήσεις καὶ
 ἀπεμβάσεις, καὶ τὰ λοιπὰ χήματα τούτων, ἐὼς λέ-
 γειν, ὡς πόδι πᾶ. ἢ ὑπὸ τολὴ τῶν πλειάδων γίνεται,
 ἀπὸ μαΐου ᾗάτης, μέχρις ἰαννίου κγ'. ἢ δὲ τούτων δ'ύ-
 σης, ἀπὸ ὀκτωβρίου ἢ, μέχρις δεκεμβρίου ᾗάτης, σαφῶς
 καὶ ἰατρικῶς. μαθηματικὸς δὲ ἀκαμβέσιον ἔμπρο-
 σθε μάθης. τὸ ἀρχεῖται, καὶ πάντα τὰ ἀπ' ἐμφατα,

130 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ἀντὶ πῶσα κτηνῶν τίθησιν ὁ ποιητής, ἢ νοεῖται ὑπὲρ
 πᾶσι τὸ θέλει οἶον, θέλει ὀργάζεσθαι, θέλει σπείρειν, βοσ
 τεῖν, καὶ τὰ ὅμοια. Αμνησθ, ἀσπόμενθ ὅτιν δ
 σπόμενθ. ὅξυντόνως δὲ, καὶ χρόνος διαγράφει. Τὸ
 ζῶδιον ὁ ἥλιος πρὸς τέλος φθάνει. συνιγγίζουσι δὲ
 αἱ πληαδᾶς, ἐπεὶ δὲ ἡ μετὰ τὸν κελὸν ὁ ταῦρος ὅτιν,
 ὅτι τῇ ζώνῃ αὐτοὶ κείντοι, πάντῃ ἀμαυροῦνται τοῦ
 ἡλίου συνιγγυς πρὸςβάλλοντῃ αὐταῖς. τὸν γοῦν
 ὅλον ἀπείλιον μίῳα διέρχεται τὸν κελόν. ὅν γοῦν
 ταῖς ἡμέραις ταῖς ἀνατολαῖς τοῦ μίῳος ἔ
 σαις, ὡς συνιγγυς ὄντῃ τοῦ ἡλίου αὐταῖς, ὑπὸ τοῦ
 πλείστον φωτός ἀμαυροῦνται. ἀφ' οὗ ἡ τελειώσει τὸν
 κελόν, πρὸςβάλλει ἑξὶ ταύρου, ἢ τὸν μάλιστα ἀπαντα· ὁ
 δὲ μάϊος ἔχει λα. δ' γοῦν, καὶ λα, μ. μεθ' οὗ δὲ τε
 λειώσει τὸν μάϊον, καδ' ὅν κατόρχειται τὸ τοῦ ταύρου
 ζῶδιον, πρὸςβάλλει ἑξὶ διδύμω, κατὰ τὸν ἰώνιον
 μίῳα. διελθὼν δὲ τὸν ταῦρον, καὶ συνιγγυς τὰς
 πληαδᾶς, καὶ πρὸςβαλὼν ἑξὶ διδύμω ἢ τὸν ἰ
 νιον, τότε μεθ' οὗτος ἐμποδίζοντῃ ἐκείναι ἀνατέλλει
 σι, ἢ τὸν ἰώνιον μίῳα, καδ' ὅν ἀρχονται δείξαι. καὶ
 μάλινον ἡναντίως ἔως φασί, τῇ τ' τζετζε δ' ἐκ γήσφ.
 Γληϊάδων ἀτλαγμνάων.) καδ' ὅν γὰρ καιρὸν ὅτε
 τὸ ἀροτριαῦν, ἢ γοῦν τ' ὀκτώβριον ἐν νοέμβριον μᾶνα,
 τότε κυρίως ἀνατέλλουσι. ὑπὸ τὴν γὰρ, ἢ μετὰ τοῦ ἡ
 λίου δ' ὕσιν ἐλλαμψίς τ' ἄστρον. αὐτὴ γὰρ ἢ τὸν και
 ρόν

ρόν τῷ ἀρότῳ, ἤγουν τὸν ὀκτώβριον καὶ νῆμειον
 μελῶα, ἀνατίλλουσιν ἀφ' ἐαυτέας, μετὰ τὴν ἡλίαν δ' ὡ
 σιν· ἡ δὲ τὸν καιρὸν τῷ θεῷ, τὸν ἰόνιον καὶ τὸν ἰα
 λιον, ἀνατίλλουσι τῷ πρώτῳ. Α δ' ἡ τοι νύκτας τε
 ἔῃματα.) μ̄ νυχθήμερα. πρῶτ' ὅτι κέται ὦν τῷ ζῳ
 δ' αὐτῷ κύκλῳ, ὁ κείος. μετ' αὐτὸν, ὁ ταῦρ' ὅτι. μετὰ
 τὸν ταῦρ' ὅτι, ὁ δίδυμ' ὅτι. ὦν τῇ μέσῃ δὲ τῷ ταύρῳ, ἡ
 γουν ὦν τῇ ζώνῃ, κέινται αἱ πλείαδ' ὅτι αἱ ἔξ, αἱ τινε
 λέγονται καὶ κοινῶς ἑξάστερον. ὁ δὲ ταῦρ' ὅτι ἐχμῶ
 τισαι, μέχρι τῇ μέσῃ πόδας μὴ ἔχειν. ὅτε δὲ ἔλθῃ ὁ π̄
 λυ' ὦν τῷ ζῳδῷ τῷ κείῳ, καὶ διερχόμεν' ὅτι,
 ἡ δὲ μελῶα δὲ ἀπρίλλιον αὐτὸ διερχεται, πθισβάλλει
 τῷ ταύρῳ ἡ δὲ μάϊον ἀπαντα, καθὼς πθείπομεν.
 Χαλαρομελίοιο σιδ' ἡρσ.) ὑποθέμενος ὁ ἡσίοδος τῷ
 πέρσῃ δὲ ἀναδολῆς ἔῃ δ' ὕστεως τ' πλείαδ' ὅτι, αἰδ' ὦναι θε
 ρος καιρὸν ἔῃ ἀρότῳ, ἐπεὶ δ' ὕστεως ἡ τῶν γυνῶν
 ἰδῶνται ἰδῶνται ἀνδρῶν, ἀφ' ἑαυτέας νύμ' ἔῃ δὲ ἰδῶνται
 τῶν πρῶτ' εἰγμάτων, δ' εἰκνυσιν αὐτῷ τὴν τ' πλείαδ'
 δ' ὡν ἀνατολῇ, λέγων τότε αὐτὰς ἀνατίλλειν, ὅτε οὐ
 γεωργοὶ χαράσσουσι καὶ σὺν ταῖς δ' ἡσίοδος, καὶ
 πῶς θελομένων ὅτι πρὶν πρὶν. δὲ ἀμήτου, ὅτι δὲ ἀρό
 τῳ ἐπεὶ κατὰρχοι, ὅπως δ' ἔῃ ἐλπίδα τ' κέρους
 πῶς ἔῃ πῶς γεωργίαν αὐτὸν, ἔῃ ἀρόν φύσιν τῆς
 χαίνοντα, ἔῃ νωθεστέον. ὅτι πεδίον πῶς ἡ νόμος.)
 πρὶν αὐτῶν πῶσαν πρόφασιν τ' πέρσῃ, φησὶν ὅτι τῇ

γεωργίας νόμος ὅστις, ἀροτριαὺν πλείαδ' ὅ * , ἀμαὺν δὲ
ἀνατελούσης, ἡμῶν ἐν πᾶσα θαλασσίῳ καὶ ἀμμούσῳ
καὶ λιπιδεύῳ τινὲς καρπικῶσι χώρα, ἡμῶν ἐν μεσο-
γείῳ καὶ λιπιδῶ, καὶ μακρὰν ἀπεχούσῃ θαλάσσης.

(Γυμνὸν ἀπείρειν.) γυμνὸν ἀμαὺν, γυμνὸν δὲ βιω-
τέην, καὶ ἀροτριαὺν. ἔστι δ' ἐφ' ἧς, πᾶσι πόμηνον αὐ-
τὸν προφθάνειν τὸν χειμῶνα, καὶ πᾶσι γὰρ ἄλλοις. ἢ
ὡς αὖν ὅπως ἐν ῥώσῳ, καὶ γυμνασίῳ ὁρμάζοιτο. Τὸ
εἰ χώρα, καὶ τὸ, ὡς οἱ ἐκασταὶ ὡς ἀέξεται, ἀντικρὺς
αἰρεχελία καὶ φλυαρία ὅτι. Μὴ πως τὰ μεταξὺ
χαρίζω.) μὴ πως μὴ ἔχω ἐν ἑσὶ μέσῳ τοῦ καιροῦ,
πῶσος, πῶσος, ἢ δίκῃ πῶσος γυμνὸς καὶ πε-
ριστερὸς πορεύῃ, πῶς αὖν ἀλλοτρίους οἴκους. Ἐπιδό-
σω.) πᾶσι καὶ ἡλ' ἡμῶν πᾶσι, ὅτι ὡς μετρή-
σω μέτρον τινὶ καὶ μεδίμνῳ. Θεοὶ δ' ἐτεκμήσαν-
το.) οἱ ἀστέρες, ἢ τὰ στοιχεῖα νῦν θεοί. ἐκ γὰρ τῶν ἀστέ-
ρων, τὰ ἐν γεωργίας ὁρμά, καὶ τὰ λοιπὰ ὁρμάζομε
να τεκμαίρομεθα. Ἐτάσια.) μάταια, ἀπὸ τῶν γεω-
ργῶν, οἱ τινὲς ὥσαντες καὶ παραδραμόντες τὸ
δ' ἐπ' ἑτ' γεωργίαν, ἢ φυτεῖαν, ἢ ἐτόροις ἡσὶ οἱ
τοὺς ἐβλάβησαν. Οἶκον μὲν πρόπιστα.) παρακι-
λύεται ἡμῶν ἀδελφῶν, πᾶσι μὲν οἴκου φροντίζαν,
ὡς πᾶσι ἔχοντες καὶ αὐτὸν, καὶ τὰ καταθνήσκοντα.
(Γυναικὲς τὴν λιπιδῶ καὶ ὠνητῶ.) ὅτι γαμετῶ. ἢ
τις ἐν τοῖς βυσίῳ ἐπιοίτο, κατὰ δὲ φησὶ ἡλ' ἀδύνα-

ρου λόγον· ὅπως, τὰ ἐν ἀγροικίῃς οἰκίαις σιυνέχῃ, οὐ
παιδοποιός, λάτρεις δὲ οὔσα γυνή. Χρήματα, τὰ
γεωργικὰ τῶν γεωργικῶν ὀργαλείων, καὶ τὰ λοιπὰ
ἀρμύνα καὶ ἀρμόδια, ἃ μὴ τῷ πρέποντι ἀκρίβειαν
τα, ποιήσασθαι, καὶ ποιήσῃ ἐν τῷ οἴκῳ σου. τὸ ἀρ-
μύνα δὲ καὶ πᾶν ἀπὸ τῶν ἀρμοζόμενα γεγονός, φιλοῦ-
ται, ὡς συνηθὴ ἀιολικῇ. πάντα γὰρ τὰ τοιαῦτα,
ἐντελῆ μὲν ὄντα δ' αἰσινέται, συνηθὴ γὰρ δὲ φι-
λοῦνται. ὡς τὸ, ἀλλόμνηθ' ὁ πηδῶν, καὶ ἀρμοζόμε-
νθ', δ' αἰσινέονται· ἐφαρμοζόμενθ' γὰρ φάμν', καὶ
καθαλλόμενθ'. ὡς ὁ μικρῶν,

καὶ καθαλλομένη, ἰοειδέα πόντον ὀρεῖται.

τὸ δὲ ἀρμύναθ', ἃ ἄλλμνηθ', συνηθὴ γὰρ ἀιολικῇ
φιλοῦνται. ὡς νῦν τὸ πάντ' ἀρμύνα. καὶ παρ' ὁμῶ-
ρον, ἐπ' ἀλλμνηθ' ὀφείδουσι. Ἡ δ' ὥρῃ πῶμαίβητ.)
πῶμαίβητ δὲ ἢ ἀρμόδιθ' ὥρα ἐκάσθις, νιατῶ, σπῆ-
ρα, καὶ τοῖς λοιποῖς. μινύθει.) σμικρύνεται, ἐλατ-
τῶνται. μινυός γὰρ, ὁ μικρός. Μὴ δ' ἀναβάλλε-
σθαι.) μὴ δ' ἀναβάλλεθ' ὑπερτίθῃ τὴν σήμερον ἡμέ-
ραν τυχόν, καὶ τὴν αὔριον, πῶμαίβητ μέχρι τῆς
μινυός γῆρας καὶ πρώτης, ἢ τοῦ ἀρχιμινυού· ἐκ δὲ
τῆς ἐνός ἐνί γεγονός τὸ γῆν, ὅμως διπλασιάζει τὰ δ' ὅ-
ντα, καὶ φιλοῦνται, ὡς ἀιολικῶν. τοῖσ' τοῖς γὰρ οἱ ἀιολεῖς.
ἔτι σπεργός.) ὁ μετὰ πῶμαίβητ τῶν ἀρμοδίων καὶ
ὀργαλείων. ἀρίστω δὲ καὶ λευκίως τὸ ἐτόσιον ἐν

ταῦτα κεῖται, καὶ ὅς πορ ὦν τοῖς ἄλλοις καταχε-
 ρισκώτορ. Καλλιῶ.) νῦν τὸν οἶκον. οἱ γὰρ πα-
 λαοί, πρὸ τοῦ εὐρεθλῶσαι οἰκίας, κάλως ἀπεδ' εὐντο-
 ῦν πσιμ ἀρχαῖς, καὶ πσι πρῶτα πετάσαντες ἀνωθεν,
 σκλωήτῳ τὸν βίον διεζωρ. ἢ ἀπὸ τοῦ κάλου, τὸ ξύ-
 λον, καλιά. ἡμος δ' ἡ λήγη μάλ' .) μετὰ τὸν και-
 ρόν τοῦ διείπυ, καὶ τ' ἀπόρ, διδ' ἀτκή νῦν καὶ τὸν
 ἐπὶ ὑλοτομίας καιρόν. καὶ φησι, ἡνίκα φθινοπωρὶς
 ἰσημερία γηγήσεται, καὶ ὁ ἡλιος τὸ πολὺ τοῦ ἰδρω-
 τος ποιοῦντος καύματ' σβέσει, ὅτετι καὶ κορυ-
 φῶν ἡμῶν τοῖς ἐπὶ ἡμέρας πλείονι ἐσθκῶς διασημα-
 τι, ὥς πορ ὦν τοῖς διερίω καιρῶ ξηραίνων ἡμᾶς παῖς
 ἐκπῆσιμ αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτε τὸ πλείον ὅσον ὑπὸ γλῶ, ἐ-
 μικύνει τὰς νύκτας, ὀλίγον δὲ ἐπὶ ἡμέρας ὑπὲρ κε-
 φαλῆς ἡμῶν ἐσθκει, τότε ἀρίστ' ὅσον ὁ ἐπὶ ὑλοτομίας
 καιρός. ἔσμπῃα γὰρ τὰ τότε τμηθέντα ξύλα περεῖ-
 ται, ὥς ὅτι κμαθύντ' τὸ πολὺ ἐπὶ ὑγρότητ', ἢ
 γὰρ ἄμετρος ὑγρότης σῆψιμ ἐσκόληκας ἐμποιεῖ,
 ὥς ἡ θερμότης ρῶσιμ καὶ θύωδιαν. καὶ εἴς τοι ἰδ' εἰν
 ἔξεισιμ, ἐκ τῶν ἐλωδ' ὦν καὶ καθύγρωι τόπων, καὶ
 τῶν δορμῶν καὶ ἡρέμα ξηρῶν. τὰ μὲν γὰρ ἐλώσι,
 σῆψιμ καὶ κώνωπας, καὶ μύας, καὶ σκόληκας, καὶ
 ποιαῦτα γηγά. ἀεγυπῇ δὲ δια τὸ δορμότατον,
 θύωδιῶν καὶ ἀρωματῶν μήτηρ καδίεσται. καὶ
 τοῖς ἀνδραπίνοις δὲ σώμασιμ ὑπαρχει τὰ ὅμοια. οἱ
 μὲν

μὲν γὰρ σωμασκίοι, καὶ παλίοι, καὶ κέθυροι,
 ἀποφορὰν ἀφόρητον ὄξος, καὶ μᾶλλον ὅν θίρει καὶ
 μέντοι χυμώμιοι, δυσωδ' ἐσθροὶ γίνονται. οἱ δὲ θορ-
 μοτόρας καὶ ξυροτόρας καθιερυνότου ἐλκράσιως,
 οἱ μὲν ὅν τρεῖς καθιερυνόπι καὶ μέσσω τεταχάται,
 πάντε μὲν ὄξοντο, μὴ τε μὲν δυσωδ' ἰάζοντο. ἔ-
 νιοι δὲ καὶ ἀρώματ' ἐκ τῶν σωμάτων ὁσμὴν ἀρ-
 πνύουσιν, ὡς πρὸς ὁ θεόφραστος ἀλέξανδρον λέγει τὸν
 μακεδόννα· καὶ ἡμῖν πολλάκις τις δικπίσυσθον, ὡς
 ὁ κεχημλάνοις ἀρώμασι, καὶ πόδι χρίσι τὰ ὅντος, καὶ
 τοι γε μὴδὲ λουτροῖς κεχημλάνοις, εἰ μὴ πρὸ μετ' ὅντιον
 τὸν, καὶ δ' ὅν καὶ τρεῖς. Ἡμῶ.) ἡνίκα. τὸ ἡμῶ
 φιλοῦται παρὰ τοῖς ἰωσι, καὶ ὅχ' ὑποτάσσει. πα-
 ρὰ δὲ ἀπηνόις, καὶ δ' αὖτις, καὶ ὁ ὅτε καὶ ὁ κρῦ
 ὑποτάσσει παρὰ τοῖς ἀπηνόις. καὶ τὰ δ' ὅντος
 πρόσωπα τῶν παθητικῶν, γραφεῖ * διφθογ, πδύ-
 σωμα πδύσει, ὄψομαι ὄψει, καὶ τὰ ὅμοια. ὅθον οἱ
 εἶς γρίφους τῶν νοημάτων σιωπεθόντο γραμματι-
 κοί, καὶ τὸ ὅρδον τῆς τέχνης τοῖς αὐτοῖς φλυαφοῖς
 σώμασι πόδι φθείραντο, καὶ μὴ τὰς διαλέκτους
 εἰσλότο, ψυχρὰς παρὰ σκμειώσεις παρὰ σκμειώ-
 σαν· πλὴν τῶν δ' αὖτις πάντων. ἐκεῖνοι γὰρ
 πᾶν ἀπαρέμφατον, ἥτα γραφοῦσι. τὸ δὲ συνά-
 γατον καὶ ξηνώτατον παρὰ πᾶσι μεγάλη, παρὰ
 ἀμελῶσις δὲ μικρά, δ' ἡ τὸ μετὰ β' ὅν ὅν, τὰ

136 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

αἰολικὰ ταῦτα ἐκφέρειοτα. τὸν ὄρον δὲ, καὶ τὸν γύ-
 λον ὁμοίως αἰολικῶς μικρὸν, ἀπικῶς δὲ μέγα. οὐ-
 τως εἶδει ταῦτα διδ' ἄσκειν. ἀμαθείς δὲ τῶν διαλέκ-
 των, ὅτι ὡς ἀληθῶς γραμματικῆς ὄντος, οἱ τῶν νοη-
 μάτων πλοκεῖς ἐπαινεμένοι, τοῖς βατράχοις λερα-
 γάσοις καὶ ἀνοήτοις παισὶ τοιαῦτα ζυζάνια δύσα-
 πόσασα τῇ τέχνῃ πρεμφύτδυσαν, ὅτι ταύτῃ δὲ
 φθέραν, μὴ γινώσκοντες εἰπεῖν, ὡς ἰωνικῶς ὅτω
 γράφετ', ἐκείνο δ' ἀπικῶς, ὅτι τόγε ὅτι γε κοινῶς δέ,
 ἀλλ' ἢ μόνον λοξόσεως ὅτι γριφόσεως τῶν λόγων φρον-
 τίζοντος. τοιαῦτα καὶ πόδε τῶν μετρικῶν τέχνῃ
 συμβήσεται, ἀλλήνᾳλλως τῶν νῦν μετρικῶν, καὶ μὴ
 καὶ ὅς πάλαι σοφῶς, τοῖς διχρόνοις καὶ τοῖς ὀνόμα-
 σι λεχημνίων, καὶ γραφόντων διθυραμβικά τε καὶ
 κᾶπηλα, καὶ γραμματικῆς ἀκροῖοντα, καὶ ὁμῶς ὅτι
 νῦν καπῆλοις τιμώμενα. καπῆλους γὰρ καλῶ, καὶ
 ὅς νῦν πῶδαδωαςδύοντες ἐν ταῖς βασιλείαις αὐ-
 λαῖς, ὡς ἱππαγομνίτες θωπείαις, καὶ τὰ κᾶπηλα, τῶν
 συγγραμμάτων ἀκρίβειάτως μὴ ἀκροδκιμάζοντος
 κρίσειν, ἀλλ' ὅτι αἰαχοῦ, μάλλον δὲ πανταχοῦ, καὶ ὅτι
 καὶ τέχνῃ γε γραμνίων δζαίροντας. ὡς οἱ πάλαι
 τῶν δουρίδου κᾶπηλα γράμματα τῶν σοφῶν συγ-
 γραμμάτων αἰγύλου πλοκείναντος, τὸν μακρὸν
 αἰῶνα τοῖς σοφῶν ἀβελτηρίας πῶδαήσαντος μαρ-
 τυρεα. δζαίλονται γὰρ τοῖς ἀμφοτέρων συγγραμ-
 μασι

μισοὶ μέχρι Ἐνυῶ. δουρίδι' ἰω γὰρ πῶ κε κελεύεις αἰ-
 χύλου, ὡς κάπκλον, καὶ τούτοις συμποσιάζοντες,
 καὶ ἀγοραῖον καὶ εἰρώνα. αἰχὺλ' ἔσθ' ἀρχινὸς ἰω,
 καὶ σοφός, καὶ βασιλεὺς γῆρας εἴλκε σιρᾶν. καὶ τοῖς
 ἀδελφοῖς στρατηγῶσι, τὸν ξιφίην κατ' ἄναυμάχισαν.
 καὶ ἡπεῖρα νηϊκικῆ. καὶ συμποσίων, καὶ ἀγρῶν ἐκ
 τὸς ἰω. καὶ ἀθώπδ' ἔσθ', Ἐπὶ δὲ γῆρας ἐν πᾶσι πα-
 ρῶν. ὅθεν ἔλ' δουρητὶς καὶ ἔλ' σοφίας παρ' ἐκείνων
 τοιάντ' ἰω ὑπέχε τὴν δίκην. ὡς καὶ πρὸ αἰχύλου
 ἔλ' ἀληθείας ὁ τραγικὸς φρεσὶν ἔσθ', δίκας δ' ἐτευσεν,
 ἔκμωθ' ἐς χιλιάδας δραχμάς· ὅτι μιλίην πρὸ πόρ-
 σῶν γεγραφεμένη ἀλαιοῖν, Ἐπὶ τὸ θέαρον πρὸς ὀλοφύρ-
 σεις ἐκίνησεν. ὁμοίως καὶ πίνδαρον, χιλίας δραχ-
 μάς δ' ἐτευσεν θυδαίοις, ὅτε τὰς ἀθλῶν ἐλάσθ' ἔλ' γε-
 γραφεμένη δρῆσιμα. τοιάντα πρὶν τε καὶ νῦν ἔλ' ἀθλο-
 πιδύσιος Ἐπὶ ἀληθείας τὰ ἐπίχειρα. (Οἷος κελύειν.)
 τῷ ὀφρυκινίην ὑπὲρ αὐτῶν λοιποῦς τῶν ἀπλανῶν ἀσέ-
 ρων· ὅ μιν, ὑπὲρ τὸν ὕραν ὅμ. ὁ γὰρ ὕρανός ἐστι νυχθη-
 μερον διάστημα πόδισφ' ἐστ', αὐτὸς ὁ ἥλιος πόδισφ' ἐστ'
 ταὶ ἡμεραι. τοσοῦτον ὁ ἥλιος τῷ ὕραν ὅ μιν βρα-
 δύτορος, κρόνον δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσέρων ταχύτε-
 ρος. κρόνον μὲν γὰρ τριάκοντα ἔτεσι πόδισφ' ὄναι
 τὴν τῷ ὕραν, ἰω ἔφην νυχθημερίαν πόδισφ' ὄναι.
 Ζεὺς δὲ ἔτεσι 16. ἀφ' ἧς, ἥλιος, ὡς ἔφην, ἡμεραι.
 ἀφροδίτη, μισί 16. ἑρμῆς ἡμεραι, ἢ μάλλον μισί 16
 ὁκτώ.

ὀκτώ. ἢ δὲ σελῶν, ἐνὶ μόνῳ μῶνι. ἡλιθ. δὲ δ' α-
 σκύνεται.) ἄλιθ. γὰρ τις ὄσιν, ὡς ἀπὸ τῷ ἁλὸς ἔχον
 τὴν ἀναψιν. ἢ ἐλιθ. δὲ ψιλοῦται. τὸ γὰρ α̅ ἢ ε̅ πῶ
 φωνήεντος ὄντα κατὰ διάσπασιν, ἢ ἑλιος, αἰδ' ης, καὶ
 τὰ ὅμοια. Καύματθ. ἰδ' αλίμθ.) δύνζρθ. πῶς
 δὲ φηραπικῶ ὄντθ. τ' καύματθ., δύνζρομ αὐτὸ λέ-
 γει, ὅτι θορμαῖνον καὶ φηραῖνον ἡμᾶς, ὅζυνέγει τὴν
 τῷ ἡμετέρῳ σωμάτων ὑγρότητα, ὅθ' α̅ τ' ἀδ' ἡλων
 πόρων, καὶ ἰδ' ὠτάς ποιῇ. Ζῶος ὀριδογνέθ.)
 τῷ μεγαλοδυνάμει εἰμαρμένης. ἢ Ζῶος νῦν, τῷ ὅρα
 νῷ. Πολλὸν ἐλαφρότερον.) λείπει τὸ γεγονὸς. ἐλα-
 φρὸς δὲ, ὁ παχὺς ἐκ τοῦ ἐλαφροῦ, ἐλαφρὸς. Σείριος.)
 ἄσθρ. ὄσι, κείμενος ὑπὸ τὸ γήινον τῷ κυνός, οἷς φησι
 ἀφ' αὐτοῦ. νῦν δὲ σείριον τὸν ἡλιον λέγει, παρὰ τὸ σεί-
 ρειν ὡς λάμπειν, καὶ φηραῖν. ἄσθρ. ὡς ἄστρον διαφί-
 ρει. ὅτι τὸ ἄστρον σύνημα ὄσιν ὅζ' ἄστρων συνιστός, ὁ
 δὲ ἄσθρ. μονήρης ὄσιν. ὡς ἡλιθ., σελῶν, ὡς εἰς ἐκεί-
 νων τ' συμπληρόντων τὰ ἄσρα. Καὶ φηραῖν.) τ'
 σινυτεβραμνῶν μοίρα ὡς θανάτω. Επαυρεῖ.) πλα-
 σιάζει, ἐπαπολαύει. ἢ πνέει τροπικώτερον, αὐτὸ τ' φέ-
 ρει. ὑποκάτω τ' γῆς. Ἀδ' κῶτάτη.) ἄσκητος, μὴ
 γονῶσα σκώληκας. δ' ἡ γὰρ ὄσιν εἶδος σκώληκος,
 εἰρηνομένης γῆδος ξύλα. ἢ ψ', σκώληξ δὲ κοράτων,
 ἔξ ἀμπέλων, σὺς ἐοδημάτων, τρώξ' ὁσπίων, ψῶν
 σύκων, ὡς ὅροι ἄλλων. Πτόρβοιό τε λήγθ.) τ' κλω-
 νοφνῶν

ποφυῆν τε πάνετα. ΤῆμΘ ἄρ ὑλοτομῆν.) τότε
 ἄρ ὑλοτόμει τὸ ὄριον ὄργον, μεμνήμενος τ' ἐμῆς δ' α
 λονόπ πραινέσιως. Ωριον ὄργον.) τέσσαρες εἰσι
 ὦραι καιρῶ, ἔαφ, θέρος, φθινόπωρον καὶ φθινοπωρίς,
 Ἐ χειμῶν. ὄνταῦθα δὲ τῶν δὲ τῶν ὥρων, ἥγερ πῆ
 φθινοπωρίδι πρὸς τὸ τέλος, κελύει ὅσον ὑλοτομῆν,
 Ἐ ὅσον τὸ ὄργον ὄργάζεαι. Ολμον.) ὀλμος λέγει τῆ
 μόριος τ' ἀνθρώπου σῶματος, ὃ Ἐ θώραξ καλεῖται. ἔστι
 δὲ τὸ ἀπὸ θραχέως μέχρι ἀσθίνων. νῦν δ' ὀλμος ἢ ἔγερ,
 ὅν ἢ κέγχρον Ἐ ἔτορα διαῦτα οἱ γεωργοὶ κατὰ τέμνε
 σι. Τριπόδ' ἴω.) τριῶν ποδῶν μήκΘ ἔχοντα. ὃ
 δὲ ποῦς, δακτύλων ὅσιν ις. καὶ τριπόδ' ἴω μὲν Ἐ
 τετραπόδ' ἴω, Ἐ τὰ ὅμοια, ὃ ἔχον μήκος πρὸς τὸν πο
 δῶν. τρίπους δὲ καὶ τετράπους, ὃ τρεῖς ἢ δὲ πόδας
 ἔχον. Υπόδρον.) λάκτ' ἴω, ναγέα, θίβεια, ἥγερ κῶπα
 νομ. Αξονα δ' ἐπ' ἴω πόδ' ἴω.) ἄξων ὅστις τὸ ξύλον φε
 ρέμενος, Ἐ τῶν ἀρμάτων, ὃ ἐκαστὸν ὄν ἐμβέλων τῶν
 οἱ τροχοί. νῦν δὲ πρὸς τὸ φερέμενος ἄξωνΘ λέγει κα
 κῶς, ἥγερ ἐπ' ἴω πόδ' ἴω δ' εἰ ἔχει αὐτὸν τὸ πλάτος.
 μόλις γὰρ αὐτὸν ἄξων ὑποβάλλει αὐτὸν δ' πόδας. Αρ
 μενον οὕτω.) ὃ μὲν ἡσίοδ' Θ πάνυ ἀρμόδιως ἄξονα
 τὸν ἐπ' ἴω πόδ' ἴω φασί. ἐγὼ δὲ τοῦτον φαίω αὐ
 τὸν πάνυ ἀναρμόδιον, καὶ τοὶ μὴ ἐγγιστα ὦν τῶν γεωρ
 γικῶν. Εἰ δ' ἐκὼν ὀκταπόδ' ἴω.) εἰ δὲ ὀκτὼ φε
 ρει ποδῶν τάμης ξύλον εἰς ἄξωνΘ πείνησιν, ἀπὸ
 τούτου

οὕτως τὸν ὄνα πόδα ταμῶν, ξυλίνῳ σφύραν ποιεῖ
 σφαιρ. ἐκ δὲ τῶν τριῶν ποδιστῶν κῆ, εἰ δ' ἐκ γιν ἀπόκην,
 καὶ σφύραν κην, ἀδυναμίην πολλὴν μετρικῶν τοῖ
 αἰσίοδου καταγινώσκειν ὅσι. Τετραπύθαμον δ' ἄ-
 ψιν τὰμνειν.) ἐκ τετραγώνῳ ἀψίδωρ σιωτίθεται ὁ
 τροχὸς ἢ ἀμάξης. ὁ τροχοῦ τῆς μίσεως ὀρθῆσαν, νῦν
 δεκάδωρον ἄμαξαν φησὶ. φησὶν ὅν, ὅτι ἐκάστη ἀψὶς
 τοῦ τροχοῦ, ἔστι τριῶν σιδαμῶν. ὥς εἰν τῆς πᾶσαν
 ποδιφέρειαν τοῦ ὅλου τροχοῦ, ἡγοῦν τὸν κύκλον, δὲ
 δεκασιπύθαμον. δ' ὠρῶν δὲ, λς. ἡ γὰρ σιδαμὴ ἔχει
 δ' ὠρᾶς, ἡ γὰρ παλαιστὰς τρεῖς. ὁ δὲ παλαιστὰς ὅστι δ' α-
 κτύλῳ δ'. Πῶς δὲ λς δ' ὠρῶν εἰπὼν τὴν πᾶσαν
 ποδιφέρειαν εἰν τοῦ τροχικοῦ κύκλου, τῆς μίσεως δια-
 κουσαν ὀρθῆσαν τούτου, ὁ δ' ὠδεκάδωρον εἶπεν, ἀλ-
 λά δεκάδωρον, τοῖς ὑψηλομετρικοῖς τῶν γεωμέτρων
 λόγοις καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἔναντίον μιν; πᾶσα γὰρ πε-
 ριφέρεια κύκλου, τριπλαγίῳ ὅστι ἢ οἰκείας δ' αμεί-
 τρου ὀρθῆας, πρὸς τὰς ἐκτὸς ὑψηφανείας τοῦ κύκλου.
 οὐκ ἐλκμῆνατο τῶν γεωμετρικῶν ὄραν καὶ τὴν ἀλῆ-
 θειαν, ἀλλὰ καὶ ὅτι τριπλασίονα λέγει τὴν ποδι-
 φέρειαν τῆς δ' αμείτρου, καὶ δ' ὠδεκάδωρον. ἀλλ' αἰ μὴ
 δ' ἑκα δ' ὠρᾶς ἢ ὀρθῆας ἔν τῇ τοῦ κύκλου εἰσὶν ἔν-
 ὃν ὑψηφανεία φαινόμενα, ποδὶ ὦν καὶ δ' αλαμβᾶ-
 ναι. αἰ γὰρ δύο δ' ὠρᾶς, εἰς τὰς συμβολὰς συνεκρίβη-
 σαν, τὰς ἀπὸ ἢ ἔν τῇ ὑψηφανείας, μέχρι τῆς ἐκτὸς ἑκα-
 τέρας

πῶς ὦν τῷ τροχῷ μία δ' ὥρα. Αψίς.) ἡ ἀψίς, ἡ
 πῦρα χηματισμὸν ἀπῆκως. Γόλλ' ὕδιν αμπύλα κα
 λα.) ὕδῃ πολλὰ αμπύλα καὶ λευκοφύμνια καὶ ἀ
 ψιδωδ' ἢ πάλαι καὶ φύλα. Ἰσορ δὲ εἶπεν, ἵνα δ' εἴξῃ ὅ
 τι ὁ μίμν ἀψίδα λέγει ἔχειν τὸν τροχόν, ἀλλὰ τίς
 παρὰ τὸ κάλως, τὸ χοινίον, τὸ κάλον δὲ, τὸ φύλον.
 Φέρε δὲ γύλῳ.) φέρε δὲ γύλῳ εἰς τὸν αἶνον σου, ὅ
 σιό πρίνθ δ' ὄνδρου. ὅταν εὖρης, ψυλαφῶν ἐν ὄρεσι,
 ἢ πεδίοις ἐν ἀρόσιμας τόποις. ὁ πρίνινος γὰρ γύνης,
 ὁχυρότατος ὅστις εἰς τὸ ἀρότριον. ἢ νίκα ὁ δοῦλ' ὅ
 που γὰρ τ' φρονήσεως ἀθλῶας τέκτων, ἢ ἀρότριος,
 πῶς αὐτὸν * ἴσθ' ἐλύματα τὸν γύλῳ, ἐν γόμφῳ
 καὶ ξιλίνοις φίλοις ἢλοις πῦρα κρηται, καὶ πῦρα
 μίση τῷ ἰσοβοῦι καὶ τῷ ῥυμῷ. γύνης δὲ, τὸ ὑπὸ γύλῳ
 φύλον τῷ ἀρότρου· εἰς ὃν ἡ ὕννης, ἢ γοικὶ τὸ σίδ' ἡρῶν
 ἐμβάλλεται. Ελυμα.) τὸ μέσον τῷ ἀρότρου, ὅπῃ
 ὁ γόμφ' ὀβληθεῖς, σιωκτοῖ τὸν γύλῳ ἐν τῷ ῥυμῷ.
 γόμφ', ὁ ἦλ'. ἰσοβοεὺς δὲ, καὶ ὄνδρου, ὁ ῥυμός.
 Δοῦλ'.) ὁ δοῦλ', ἡ δ' ἀλύσις. Εὐτ' αὖ πῦρα
 κρηται, ὡφειλῶν. οἱ ἰωνοὶ δὲ ὅκ' ἐκτείνουσι· ὅθεν
 πῦρα κρηται γράφεται, ὡς καὶ πῦρα ἴσθ' πρὸς ἴδ' ὅ
 πως ἀκλινὴς ἢ σφαίρας ἢ σφοδρότης, ὅς αὐτὴ
 πῦρα σφίγγεται κατὰ δρόμων. Δοῖα δέδοκε
 ἀρότρα.) δ' ὅς δὲ κτῆσαι καὶ ἀπὸ τοῦ ἀρότρα ἡ δ' τῶν
 οἰκίαν, πῦρα κρηται καὶ φροντίσας αὐτοφύη τε ἔ
 χοντα

χοντα τὸν γύνω, καὶ συμβιβλημένον, ὅπως τὸ ἐνὸς
 εἰαχθῇν τῷ, καὶ ἔτι. αὐτὸ δὲ δύκθον ὅτι τὸ λῆ-
 γειν, ἔχει αὐτόγυον καὶ πικτὸν ἀφῶτρον, μὴ πως
 καταχθῇ τὸ ἐτόρον. ὠφείλει γὰρ εἰπεῖν ἀπλῶς, ἔχει
 δύο ἀφῶτρα, εἰ μὴ που τὸ αὐτόγυον ὃν ποιῇ χρῆσι-
 μόν, ὃν ἐτόροις δὲ τὸ πικτὸν. ὁ καὶ δοκεῖ μοι οὕτως
 ἔχειν, καὶ ὅπως φόβου τοῖ μὴ καταχθῆναι τὸ ἐτόρον
 λέγει. Δάφνης δὲ ἢ πηλίας.) ἢ δ' ἀφῶ καὶ ἢ πη-
 λίας δρυμίτυτα ἔχουσαι, ὃ σήπονται ῥαδίως· ἐπεί
 μὴ δὲ ἀποξηρῶσι σκώληκες, οὓς κίας καλοῦσι, κα-
 θ' ἀπὸ τῆς γλυκύχυμα καὶ χαῖνα φύλα. τὸ δὲ πα-
 ρακελούμεθα ἢ δ' ἀφῶνιον ἀπλῶς, ἢ ὁρῶν δ' ἀφῶν καὶ
 ναὶ τὸν ἰσοδοῖα, ἢ γοῖα τὸν ῥυμόν, τὸ ἔλυμα καὶ τὸν
 γόμφον ἀπὸ δρυος, ἀπὸ πείνης δὲ τὸν γύνω, ψου-
 δῶς τῶρα τείας ἡσποδείας ὄγκῳ ὅδιν. ἔσθι γὰρ ἐκ-
 τινῶ μονοειδῶς σὸρρον φύλου, πᾶντα εἰπεῖν πη-
 λίας, ἢ τινὸς ἐτόρου τοῦτου κατακλῆσαι, καὶ μὴ κα-
 ταναλίσκειν λόγον εἰκαλῶς. Εννεαίτερις δὲ βόας.)
 ὅτι ὅλως ἀκοῦσαι ἀνάχοιτό τις γεωργός, μὴ τοῖ γε-
 πῶσι λέξεσθαι, ὡς ὁζῶρες, καὶ γεγερεσθῶτες καὶ ἀδὲ
 νεῖς, ὅς ἐστῶ ὁ τοῖς ἀπαισιδύτοις δοκῶν ὁμῆρα ἀνθῶ-
 μιλλῶ, ὃ καὶ ἀλαπαδινόν λέγει ἔχειν τὸ γῆν. Η-
 βας μέτρον ἔχοντα.) συμμετεῖαν φησὶν ἡλικίας ἔχον-
 τόν, καὶ μὴ τε ἄζυγον πῶλοι, μὴ τε γερανοὶ ὄντες,
 ὃν ἔτι ἐργάζεσθαι ἀριστοὶ τῷ καὶ οὗτοι ἐργάζεσθαι.
 ἢ

ὅτι οἱ εἰ μὴ που δι' ἀπειρίαν γεωγικῶς τὸ ἀδελ-
 φῆ, ἐμπέρους, ὑποζύγνυνσι βόας, καὶ γρηναί ὡ-
 σιν ὅπως μὴ κατὰ τὸ δόγμα αὐτῶ διιδιώνοντο, μό-
 νοι ἐργάζονται. Οὐκ αὖ τὰ γ' εἴσαντε.) οὐκ
 οὐτοί οἱ βόων πασιόσαντο κατὰ τὴν ἀρουμί-
 νην αὐτοῖς γῆν, κατὰξισαν μὲν καὶ σωτηρίψαν
 τὸ ἀρότρον. τὸ δὲ ὄργον τὸ ἀροτριασμῷ, αὐτῶδε
 μάταιον λίποιεν ὥσπερ αὖ εἴησαν σφειγῶντες
 ἀρόζυγες. Τοῖς δ' ἅμα.) τοῖς δὲ ταῖσιν βε-
 σί' ἐστὶ τ' ὄργου ὡς αὐτῶ ἀνὴρ τέλειτο, ὅπως φρεσ-
 τίη τὸ ὄργον· μὴ πως νιότητος ὢν, καὶ πῶς ὁμάλ-
 κας ἀπ' τρυχῶν, τὸ ὄργον εἶ. Τισαροκονταετής,
 εἴριαροκονταετής ἀνδρωπύς, εἴ τὴν ὁμοίαν, ὁφείνεται
 τισαροκονταετής ἢ, εἴ τεταροκονταετής, χρόνος. Ἀν-
 ζυός, κυρίως ὁ νιανίας. νῦν δὲ τ' τέλειτον ἀνδρὸς φρεσὶ
 καὶ σημαίνει πᾶσι τῶν ἐπὶ ἡλικιῶν. Ἐπὶ δὲ δέκασι καὶ
 ἑξονόμους, αἱ τ' ἀνθρώπων ἡλικίαι· βεῖφος ἀπ' γρη-
 σίας μέχρι δὲ ἐπὶ, ἀναλογεῖ τῇ σελήνῃ. ἔπειτα πα-
 δίοι, μέχρι δεκαετίας, καὶ ἀναλογεῖ ἔρμῃ. μέλας
 ἀπὸ δεκαετίας, μέχρι κ', ἀναλογεῖ ἀφροδίτῃ. ἀπὸ
 τῆς ιθ', μέχρι τῶν λζ', νιανίας, ἀναλογεῖ τῇ ἡλίῳ.
 ἀπὸ τῆς τεταροκονταετίας μέχρι τ' νβ', ἀνὴρ, ἀναλογεῖ
 ἀρεῖ. ἀπὸ τῆς νγ' μέχρι τῶν ξδ', πρεσβύτης, ἀ-
 ναλογεῖ δὲ γερων ἐπ' αὐτοῖς, μέχρι ζωῆς ἰσχά-
 τος, ἀναλογεῖ δὲ τῇ ψυχῇ πότε κρῶναι. Δα-
 πνός

144 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

πρός ὅτι, τὸ πρόγνυμα. ἀρίστον, τὸ γούμα· δὲ τὸς, ὃ
παρ' ἡμῶν λεγόμενον· δ' εἶπν'· Τετράτρυφον.)
δι' ἑλάσματα ἔχοντα, σαυροειδῶς. Οκτάβλα
μαυ.) ὁκτὼ δ' ἡγμάτα ἔχοντα· ἢ τὸν ὅλον τετρά
κλεστον ἀρ'· τὸν· ἢ τὸ κατ'· μόνου κλάσμα. ὡς τὸν ὅλον
ἀρ'· τὸν ἔχειν δ' ἡγμάτα λβ'. βλαμὸς γάρ, τὸ δ' ἡγμ κ.
ὡς κ' ὄργου μελιτ'. ὅς τις καθεστῆκεν ἀνὴρ μελιτ'· ὁ
φροντίζων τῷ ὄργου, δύθυτάτῳ τῷ αὐλαχα, καὶ
τῷ τῶν τῷ ἀρότρου ἐλαύνει. Σπέρμα δ' ἀσα
φθα.) τὰ σπέρματα καλῶς διαμοιράσαι καὶ σπεί
ραι. Επαφροδίτω.) τῷ δ' ὀυτῶν, καὶ παναπο
ραν φυγεῖν. οἱ γὰρ κακῶς σπείραντες, πάλιν ἐπα
ρασπείρουσιν, ὡς δ' ἀλλοτρίων ἐτόρον σπέρου. Επ' ὅτι
ται.) πόδι πεπένταται, ἢ χόλιται. Φράζονται δ'
δύτ' αὖ.) Βυλόντα καὶ φροντίζε τῶν γεωργικῶν, ἡνί
κα γεάντ' φωνῶν ἀκούσης, κραυγαζέσης θ' ἡ γεάντ'
ὑψόθεν χρονίως, ἢ τις φωνὴ σημείου φέρει ἀφορισίας,
καὶ τὸν κατόμβου δ' ἐκνύει, καὶ λυπεῖ δὲ τῷ ψυχῇ
τῷ μὴ ἔχοντ'· ὅς γεωργῶν. μετὰ τῷ τῶν ἄστρον
διδασκαλίαν, ἀπ' τῶν γεγάνων παιδ'· οὗτοι τὸν ἀδελ
φόν, εἰδ' ὅτι καὶ τὸς· πωλέγει δὲ τὸς καὶ τὸς ἢ γέρα
ν'· ἔαυτε καὶ χειμῶνα, ὅς ὡς ἀστρολογήσας καὶ ἀνα
λεξάμεν· βίβλους τῷ πηλομαίαν, καὶ μέτων·
καὶ ζωοῦσας, καὶ ἄλλων· ἀλλ' ὅτι ὄντως δ' εἰλότα
τον ζωὸν ἢ γέραν· καὶ δύαμὸν τὸν θέρμης καὶ ψύ
ξεως.

φως. ὑψιπυτῶς δὲ φερομένη εἶα τὸ βαρὺ τοῦ σώ-
ματος, ὅπως μὴ πρὸς τῇ γλῶττι ἐνεχθῇ, εὐπαθὲς ὄντος
τοῦ ἀνω αἵματος, ὅτι πρὸς ψυχῇ ἢ θερμῷ ῥαόνως ἐκτε-
πομένη. ψυχρομένη μὲν ἀλγούσα βοᾷ, πρὸς θερμότη-
ραν δὲ τριπομένη κατὰσασιν, ἀλύπως ἐν ἡρεμίας
φωνῇ πόδι πῆαται. καὶ ὅτως ἡμεῖς ἐκ τῆς ἐκείνης φω-
νῆς, χεῖμῶνα καὶ ἑαρ ὑπὸ γινώσκοντες. Ἀδύτω.)
τὴν τελευταίαν χώραν, σωίζουσι ἔχει ὁ σίχθ.

Δεῖ τότε χορτάζειν.) τότε δὲ χορτάζει. τὸ ἀπὸ ἐμφαν-
τοῦ ἀντὶ πρὸς τακτικῶν, ἀπικῶς. Ἐλίκας βοᾷς.)
ἐλικοειδῶς καὶ ἡμικυκλοειδῶς αὖς πόδας εἰλω-
τας, καὶ συστρέφοντας. τὸ δὲ ἔλιξ, ἀπικῶς δασυώ-
σιν. οἱ δὲ λοιποὶ πάντων φιλοῦσιν. οἱ γὰρ ἀπικῶς,
δασυωταί εἰσιν. ἀμφιλίσεις καὶ ἀμφέχειν, καὶ κα-
θεύγειν λέγοντες, καὶ αὐθις, ὅτι λίσφοι, ὅτι τὰ ὅμοια,
ὥς καὶ τὸ ἄμαξα. ἡ δὲ κοινὴ διάλεκτος, καὶ τὸ ἄ-
μαξα φιλοῖ, καθὼς δῶεις, καὶ αἰολίς, καὶ ἰωνίς.

Ρήϊδῶς γὰρ ἐπθ.) ὅτι οὐλοῦν γὰρ λόγιον ὅτι μὴ
ἔχοντι γεωργῶν βοᾷς, αὐτεῖσθαι παρ' ἐτόρῳ. ῥαδία-
τόρον δὲ κακείνῳ ὅτι ἀρνήσασθαι, ὅτι εἰπεῖν, ὅτι πάρε-
στι ὅτι ἡ δῶεις τοῖς βοσίν. Αἰτῶ, καὶ αὐτοῖς, εἶα
φέρει. Ἐπθ.) τὸ ποῦ μακρόν, κοινὴ συλλαβὴ. εἰς
γὰρ μέρθ λόγου λήγει. Φρῆνας ἀφνειός.) εἰρωνι-
κῶς, πλάσιον ἢ τὰς φρῆνας τὸν ἀφρωνα λέγει, ὅς
τις λογίζειτ' ἐφεσκητόν ἢ δὲ τῇ γλῶττι γεωργίας κα-
κῶς, ρῶν,

ρῶν, τεκταίνεσθαι ἁμαξάν, καὶ γεωργικὰ ὄργα-
 λεία. καὶ οὐκ ἔδωκ' ἐν πρώτῳ σκοπῷ φροντίσαι αὐ-
 τῷ. ΝῆπιΘ.) ἀπὲς τὸ τῆς εἰρωνείας πρόσω-
 πον, καὶ φανερώς ἄφρονα λέγει αὐτὸν, ὡς οὐκ εἰδὼ-
 τα, ὅτι πολλὰ τὰ ἐν ἁμάξῃ εἰσὶ φύλα, καὶ οὐ βρα-
 δίως τεκταίνονται, καὶ ἀκαταία ῥοπή, ἀλλὰ δεῖ-
 ται προμελετήσεως καὶ φροντίδ' Θ. Εκατόν.)
 πολλὰ. ὃ γὰρ ἑκατόν εἰσὶ ταῦτα. Τὸ πρόσωπον, καὶ
 τὸ ἐχέμεν, κρινάει συλλαβαί. Εὐτ' αὖ δὲ πρώτῳ
 ἀφροτός.) προδυστρέπιζε σου φησὶ τὰ γεωργικὰ ὄρ-
 γαλεία. ἥνίκα δὲ πρῶτον ὁ ἀφροτός, καὶ ὁ καιρός τοῦ
 ἀφροτριάσμεν φανῇ, ἢ ὁ ἀφροτ' καὶ ἀφροτριάσμός,
 δὴ τότε ἐφορμηθῆναι, καὶ ἐφορμήδην ἀπὸ τῆς, οἱ
 δ' ἄλλοι τε καὶ σὺ, ἀφροτ' καὶ ἀφροτριάσμεν κατ' ὅσον
 τὸ ἀφροτ' καὶ τὸ ἀφροτριάσμεν, καὶ αὐτὸ καὶ φησὶ
 νοσαν τὴν γλῶσσαν, καὶ διεργῶν καὶ διυγρῶν, καὶ μὴ εἰς
 προφάσεις καὶ ὑπερθέσεις χωρήσας, ὡς τυχὸν πάντων
 ὑγρὰ ὅτιν ἢ πάντων φῆρα. Πρωί.) πρωϊμώτορον. ὃ
 γὰρ ἡτ' τὴν αὐτὴν λέγει ἀφροτ'. ἵνα τοι πληθωσιν
 ἀφροτ'.) ὅπως πρωϊμώτορόν σου ἀφροτριάσαντ' Θ.
 τὴν ἀφροτ' καὶ σιτοφόρον γλῶσσαν, συμβαίνει γέμειν πα-
 χύων. Εἵπει πωλείν.) ἐπὶ διδ' ἀσκει, πῶς αὖ κρεί-
 στονα τὰ ἐν γεωργίᾳ γίνονται, καὶ φησιν ὅτι τὰ ἐν
 εἰσὶ βώλους ἐν γῆς ἀνάστρεφε τῇ δίκῃ, μαρτυροῦ-
 μέναι, ἢ καὶ ἀπειλῶν. ἐν γὰρ γῆς δὲ καὶ μὴ ἐσται α-
 μείνης

μλῆς γῆς φησί. τὸ γὰρ παλῆν ὄνδρ δ' κλοῖ. τὸ πάλῃ
καὶ ἀνάσσει, καὶ μικρὸν γραφόμενον, ὑπὸ τῷ λ
ἐκτείνεται, καὶ γίνεται κοινὴ συλλαβή. ἀπ' οὗτος δὲ
μέγα γράφεται. Θέρεθ' δὲ.) σιωίζκοις. μετὰ δὲ
τὸν καιρὸν τῷ θέρους νιαθεῖσαι, καὶ εἰς νεάτα καὶ
μικρὰ συντεθεῖσαι ὅρ' ἀρότρω, οὐ ψόδιον, ἀλλὰ
σαχύων ἐμπλήσει. τὸ μλν δὲ, ἐκτείνεται ὑπὸ τῷ
ρ, καὶ γίνεται κοινὴ συλλαβή. τὸ ρε γινώσκεις
ὅδ' οὐ φύσει βραχὺ. τὸ δὲ ος δὲ, ἢ μακρὰ καὶ ἢ βρα-
χεῖα συλλαβή, ἀντὶ μιᾶς βραχείας. καὶ ἐστὶ τὸ ὅ-
λον θέρεθ' δὲ, ἀντὶ δακτύλου. καὶ τὸ νιαμλν, σιωί-
ζκοις ὄνι, εἰς τάξιμ' ἀμωμάκρ'· καὶ τὸ μλν νια, ἢ
βραχεῖα καὶ ἢ μακρὰ, ὡς μία μακρὰ. τὰ δὲ ἄλλα μέ-
νουσιμ' ἐν τῇ οἰκείᾳ τάξει, καὶ ποιῶσι τὸν ἀμωμά-
κρον. ἢ ὅτως εἶαι πωλεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ, ὅκ' ἔχουσιμ'
ἀμωβολίαν. Ναιὸν ἢ ἀπείρειμ.) ἀπείρε δὲ τῇ νιαν-
θεῖσαν γλῶ, καὶ ἔτι κούφλῳ ὄσαν, καὶ μὴ συμπίλη-
θεῖσαν, καὶ στερωθεῖσαν, ἀλλὰ ἀπογνώδ' η. εἴτα τρὺ
πεται πρὸς ἔποινον, τ' νιαθείσης γῆς. καὶ φησίμ, ὅτι
ἢ νιαθεῖσαι γῆ εἰσπαρεῖν, ἀπελαύνει τὰς ἀράς καὶ
βλάβας· πληροῖ γὰρ σίτην οὐ γεωγούς. παίδων
δυνακλῆταρα.) ἢ καλῶς θέλγασα οὐ παῖδες. ὅκ' ὅτε
δὲ αὐδ' οὐ καὶ γέροντας ὅθελγαι, ὅτως εἰρήκ' θέλγῃ
γὰρ πάντας. ἀλλὰ τὴν ἔξωρον ἢ βλῶ εἶα, τὴν δὲ αὐ-
ξασαν καὶ πρὸς δόκιμον χρησιμότηειμ, πρὸς λαβὸν. ὅτι

τ' ἄλλων πασῶν ἡλικιῶν λιχνοτόρα ἢ παιδικά, ἔ-
 δέλγεται μᾶλλον ἀνδρῶν καὶ γερόντων ταῖς προ-
 φαῖς. εἰ δὲ μὴ, κλαυθμικρίζεται. δύχεσθαι δὲ δι' κρο-
 νίῳ.) ἀρχομένης δὲ τὰ πρῶτα τοῦ ἀρότου ἔτι τοῦ ἀρο-
 τισμοῦ, ὅταν λαβῶν τὸ ἄκρον τ' ἐχέτης ἔτι τοῦ προ-
 τήματ' τοῦ ἀρότου, ἱκκαὶ καὶ πέντε τοῦ ὄρου-
 κα καὶ τὸ βόσκοντρον ὑπὲρ τὸ νῶτον τῆς βοῆς. ἤτοι
 ὅταν ἀπαρχόμεν' ἀροτριά, κεντήσεις αὐτὴν βόας,
 δύχου τῇ χθονίῳ καὶ γκίνῃ εἰμαρμένη, καὶ τῇ δ' κμή-
 τρι τῇ ἀγνῇ καὶ καθαρᾷ, ἐκπληρέσαι βούβης καὶ
 βαρυύνεας τὸν ἀκτῖν καὶ τὸ δ' ὄρημα τῇ δ' ἡμῆτος,
 ἤτοι τὸν σάχυν. ἢ δ' ἡμῆτης γὰρ, ἔτι ὁ δῖονυσος, ἀ-
 γυπῆς βασιλεῖς ὄντων, γεωργίαν καὶ φυτοργίαν
 ἐδίδαξαν. Ζεὺς δὲ χθόνι' ἐνταῦθα, ἢ εἰμαρμένη.
 ἤτοι δὲ δύχου, δύτυχίαν γένεσθαι τ' γῆς, καὶ ἀρο-
 τήτους σάχυν. Ενδρυομένην ὄντων.) ἐνδρυομένη
 σιμ, ὅ καὶ ἰσοβοεὺς καὶ ῥυμός καλεῖται. μέσσατοι δὲ οἱ
 λῶροι, οἱ μέσοι ὄντων τοῦ ζυγοῦ, καὶ σιμ δ' ἐόντος τὸν
 ῥυμόν τρεῖς ζυγοῖ. ὁ δὲ λέγει, τοῦτο ὅστις. δύχου τῇ
 χθονίῳ εἰμαρμένη, ὅταν ἀρξῇ ἀροτριά, καὶ οἱ λῶροι
 τοῦ ζυγοῦ ἑλκῶσι τὸν ῥυμόν, δηλονότι τῆς βοῆς κινῶ-
 μένων. ὁ δὲ τυτθὸς δ' ὅλ' ὁ, ὁ μικρὸς δ' ὅλος, σου ἀρο-
 τριάωντ' ὅπιδεν ὑπὸ πορδύομεν, καὶ μάκεν
 λαυ ἔχων, λυπείτω αὐτὸν πόδι τῷ σίῳ ἀρῶσαν πόδι-
 πετεδισομένης ὄρνις, συγχωννύων καὶ συγκρύπ-
 τω

των τὸ τῷ ἀπὸ τοῦ φαινόμενον. Τυτθός, ὁ μικρός.
 ἐκ τῷ τυτθός, ὁ μέσος. καὶ τροπῇ τῷ διχρόνῳ εἰς δι-
 χρονον, τυτθός ὁ μικρός. Εὐθυμοσύνη γὰρ ἀρίστη.)
 τὸ καλῶς διατίθεσθαι τῷ οἰκονομεῖν τινα τὰ κατὰ,
 καλλιστον· τὸ ὑναντίον δὲ, φαῦλον. Ω δ' ἐκ γιν' ἀδρό-
 σιμῆς.) ὅπως καλλίστως τὰ πόδι τὸ ἀρότρον καὶ τὸν
 ἀπείρον σου διατιθεμένου, ὃν τῇ ἀδρότητι καὶ ἰσχύ-
 ῖ ἄρξει, οἱ σάχυνον πρὸς τῇ ὀρᾷ, ἢ γὰρ τῇ γλῶ, ὑδικλέ-
 νωντο, τουτέστι πλήρεις καὶ ὀδυθαλεῖς ἔσονται. Εἰ τέ-
 λῃ.) εἰάν ὁ Ζεὺς, ἢ τοι ἢ εἰμαρμένη, ὕστερον τέλῃ
 ἀγαθὸν δοίη. πολλοὶ μὲν γὰρ δ' ἐόντως ἀροτριῶσι, τῷ
 ἀπείρῳ σὺ γὰρ πᾶσι δὲ τῇ εἰμαρμένῃ φανείσης, ἀπε-
 λισφόμενα καρπύμενοι φαίνονται. Εκ δ' ἀγγείων
 ἐλάσσεις ἀράχνια.) ἀράχνη ὅστις τὸ (ωὐρελ)· ἀράχνιον
 ὅ, τὰ παρ' αὐτῇ ὑφαινόμενον, ὃ δ' ἐφ' ἑσθι, τοιούτῳ ὅστις.
 εἰ καλῶς ἀροτριάσεις τῷ ἀπείρῳ, ἀδρότερος ἔξεις πέρας.
 ἐκ δὲ τῇ σιτοφόρῳ σου κιβωτίῳ τῇ μέχρι πύλεως
 κῶρ ἐσθιόντων, τῷ διαδοῖς ἀράχνιόντων, ἐξ ἐλάσσεως
 τὰ ἀράχνια, καὶ ἐμπλήσεις δ' ἰκονόπτε τούτα τῷ σί-
 του· καὶ σε νομίζω χαλεπῶς ὀδυμένον τῷ μεταλαμ-
 βάνοντα τῷ βιώτῳ καὶ τῇ ζωῇ, τῷ ἐκ τῇ ὀρᾷ καὶ
 τῇ γῆς ὄντον ἀρκειμένα. Εὐσχεῖον δὲ, καὶ ἐπ' ἐλπί-
 σι τρεφόμενον καλαῖς, καὶ ὀχρὸς πᾶσι γνήσιον
 μέχρι τῷ λαμπρῷ ἔαρον. Οὐδὲ πρὸς ἄλλους αὐ-
 γάση καὶ ἀρκέσει, τροφῶν γένεα. μάλλον δὲ ἔτε

τόροι σου δευθίσονται. Εὐσχεῖται μὴ γράψας, ὅτι
 οὐκ ἴδεται. ἐσφαλμένον γὰρ οὕτω τὸ ἐπὶ εὐείσκει-
 ται. Εἰ δ' ἐκ γινώσκουσιν τροπαῖς,) ὑποθέμενος δὲ
 τῶν πεντὰ ἑπὶ τῶν τριῶν πέρσῃ τὸν οἰκῆον τοῦ αὐτο-
 ῦ καὶ τῶν, νῦν διδάσκει καὶ τὸν ἀπαύδοντα, ὅπως
 εὖ τὸν ἐκφύγει. ἔστι δὲ ὅτι ὁ πόδι χειμερινῶν τρο-
 πῶν. λεκτέον δὲ καὶ πόδι τῶν τοῦ ἡλίου τούτων τρο-
 πῶν. τέσσαρας τροπὰς ἐκάστω ἡμιαυτῶν ποιεῖται.
 ὁ ἡλιος ἱαρινῶν, θερινῶν, φθινοπωρινῶν, καὶ χει-
 μερινῶν. πέντε δὲ τῶν μὲν ἱαρινῶν καὶ φθινοπωρι-
 νῶν, ἰσημερίας καλεῖται, ὅς τινος. τῶν δὲ θερινῶν
 καὶ χειμερινῶν, μόνες τροπὰς. ἑτοροὶ δ' ἑπέντε, οἳ πε-
 ντε εἰσιν οἱ φιλόσοφοι, θέλοντες λαβεῖν γινώσκον καὶ κο-
 σμῶν τὰς τοῖς μαθηματικῶν οἷς ὁχλῶντο, τὰ πε-
 ρὰ τοῖς ἀστρολόγοις ταῦτα τέσσαρα τετρατημόρια τῶν
 ἡμιαυτῶν, ἃ καὶ τετράγωνα τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου κα-
 λεῖται, κύκλους κατωνόμασαν τέσσαρας ἰσημερι-
 ῶν, θερινῶν τροπικῶν. ἀρκτικῶν, βόρειον, χειμερινῶν
 τροπικῶν. τὸν δὲ καλὸν γαλαξίαν, πέμπτον κύ-
 κλον ὠνόμασαν. ἀνταρκτικῶν ἢ περικλυμένων, ἢ νό-
 τιον. ἀλλὰ τὰ πολλὰ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, * λέγωμεν ὅτι οὗτοι
 ἡμεῶν ὅτι τὸ ἡμιαυτῶν τετρατημόριον ἑκάστην, ἰση-
 μερινῶν τε ἢ τῶν ἀμφοτέρων τροπῶν. ἀπὸ οἷου δ' ὅ-
 σως, ἢ ἰππὺς ἀνατολῆς, μέχρι πλάγῳ ἀνατολῆς,
 ἡμεῶν περὶ ἡγίου ἀπὸ κείῳ μοίρας ἢ, μέχρι καρκίνου
 μοίρας

μοίρας ζ', ισημερία ἐκείνη. ἀπὸ πλειάδων ὑπὲρ πλῆθους, ἢτοι καρκίνου μοίρας ὀγδόης, ἕως ἀρκτούρου ὑδιφανείας, καὶ ἀεγοκίρου ἀνατολῆς, θεινὴ τροπὴ ἡμερῶν ῥ' καδ'. ἀπὸ ἀρκτούρου ὑδιφανείας, καὶ ἀεγοκίρου ὑπὲρ πλῆθους, εἰς πλειάδων καὶ ὠρίων θ' δ' ὕσιν, ισημερία φθινοπωρινή, ἡμερῶν νς'. ἀπὸ πλειάδων καὶ ὠρίων θ' δ' ὕσεως εἰς οἰστού δ' ὕσιν, καὶ ἵππου ἀνατολῆς, τροπὴ χειμερινὴ ἡμερῶν ἑκατὸν. ὅτως ἔχουσιν ἀκερβῶς αἱ τροπαὲ καὶ ισημερίαι κατὰ τοῦ μαθηματικῆς. εἰ δ' ἐκ γινῆσι τροπῆς.) εἰ δὲ κτλ τ' χειμέριον τροπῶν ἀρόσεις, θείσεις καδὲ ἡμερῶν. ὅρα τὸ μὴ ἀναφυῆναι δ' αὐτόν τι τὸν σάχην ὅν ταῖς ἀεζαῖς σου, ἀρμοδίῳ τῶν κόπων σου καὶ τῇ πόδι πολύσει, ὅρα τὸ συνέχισαν καὶ τὸ πλεῖθ' θείζωσιν· ἀλλὰ κομίσῃ ὁλίγον καὶ ἀραλόν, ὅν ὅρα τὸ ὀλίγον εἶναι, καδὲ ἡμερῶν θείσεις, καὶ ὅν φορμῶ καὶ σάχη, ἢ κομίσῃ ἀποκομίσαις. ὅρα δὲ τὸ ἀραλόν εἶναι, κόπῳς πληθύνει.

Ολίγον πόδι χειρὸς ἔργων.) μικρὸν χειρόβολον τῶν σάχων πόδι τῇ σ' χεὶρ κρατῶν. τὸ δὲ ἔργον, ἀπὸ τῆς δ' αὐτῆς. κοινῶς δὲ, ψιλοῦται. πᾶσαι γὰρ αἱ ἐπαυξήσεις, τὰ τῶν πλεονεξιώνων φωνῶντων πινδύματα φυλάττουσιν· ὁρῶ ἔωρον, εἴργου ἔργον, καὶ τὰ ὅμοια. ἐπεὶ δὲ τὸ ἔργον, καδὲ ὅρα φῶν, διφασίται, καὶ τὸ ἔργον ὁμοίως. Ἀντίστυς σμύνων.) ὅρα τὸ τὸ μικρὸν καὶ κομίσῃ εἶναι τὸν

εἰχὺς. καὶ μὴ δυνάσθαι δὲ εἰς ἐσθλὴν δυνάμειν, αὐτὸ
 σφύρων αὐτῶν τὰς ῥίζας καὶ δ' ὀστέων, ὥς τε ἐκατέ-
 ρωθεν εἶναι τοὶ δ' ὀστέατα. τῶν σαχύνων τὰς κορυ-
 φὰς, δὲ τὴν ῥηθείσαν κορυβότητα. Κεκοινίμην.)
 κεκοινίμην, κόνεως πλήρης, δὲ τὸ ἀραιὸν τοῦ χα-
 εῖν ὅτι μάλα χαίρων, ἀλλὰ δ' ἄλλον ὅτι λυπούμην.
 Οἴσεις δ' ἐν φορμῶν.) ἀρκομίσεις δ' ἐσσι τοὺς δέξθαι,
 ὅτι παρὰ καὶ κοινῶν. παῦροι δὲ καὶ ὀλίγοι σε θαυ-
 μάσουσι, ἀντὶ τῆς ἀδ' εἰς. μάλλον δὲ καὶ γελάσουσι,
 ἢ ἐλέησουσι. Ζῶνός νόθ.) πῶς φραστικῶς ἢ εἰ-
 μαρμένη. ἀγίοχθαι δὲ, ὥς καταγίγῃ, καὶ κατα-
 κλύζῃ, οἷς ἐναυτιωθῇ. Αἰγυλῆθαι.) δ' ὑπερὶ κα-
 τὰ τοὺς θνητοὺς ἀνθρώποις. εἰς δὲ εἶπεν, ὅτι ὕπερ
 τοῦ ἀροτρίων τῶν τινῶν, ὅτι τυχεροῦ θέρθαι καραπῶν
 τῶν, τῶν ἀροτρίων τῶν ὀστέων. Εἰ δ' ἐκείν' ὅψ'
 ἀρόσεις.) εἰ δ' ὕπερ τοῦ ἀροτρίων, τὸ τὸ σοι βοήθη-
 μα ὑπαρχέτω, ἀροτρίων δ' ἄλλον ὅτι, ἢ νῦν τὸ πρῶτον ὅ
 καὶ καὶ ἐν τοῖς θνητοῖς καὶ θνητὸς φθιγγετῇ. ὅτι φρά-
 νει δὲ αὐτὸς ἀνθρώπος, καὶ τῇ ἀπείρῳ αἰσφαροφθῇ
 τῇ, ὥς κατὰ γέλλων τὸ ἔαρ δ' ἄλλον, αἰσφαρὸς δ' ὕψω-
 νος. δ' ὕψωνος γὰρ αἰσφαρὸς. ἐστὶ γὰρ, ὥς ἡνέε φασι, δ' ὕ-
 σφωνος, ὅμοιος ἱέρακι. Τῆμος (δὲ.) τότε αὖ ἢ εἰ-
 μαρμένη ἦεν ἡμέρας δ' ὡς ὅμοιος, ἢ ὅτι ἀνέος, ὥς ἢ χαν-
 ούμεν τὸν τοῦ βοός πόδα ἐν τῷ πηλῷ, ἀλλ' ὅτι σιφά-
 νος τῶν αὐτῶν χαλῶν, ὥς ὅτι νῦν καταχευσι πάντε-
 ρον

ρον ἔπυν. ὅτ' ὁ ὄψ' ἀρόσας, τὸ ἴσον φέρεται τοῦ
 πρώτου ἀροτριάσαντο. Εἰς θυμῷ δ' εἰς πάντα
 φυλάσσω.) ἀκρίβει δὲ πάντα, καὶ γίνωσκε σου τῇ
 ψυχῇ αὐτὸς ἱερεὺς, ἱερεὺς τε λαοῦ τοῦ, καὶ ὄμβρος μετα-
 πωρεῖς. πᾶρ δ' ἴθι χαλκίου θῶκον.) ὅν δὲ τῇ ἀροσί-
 μαι ὄρα, ἡδὲ εἰς χειμέριον, πρὸς ἀδραμὲ τὸν χαλκίου
 θῶκον, ἡγοῦμαι τὴν ἐν τοῖς χαλκίοις καθέδραν, ὅτι τῇ
 λέχλι καὶ σωτήριον καὶ φλυαρίαν τὴν ὑπὲρ τῇ ἀ-
 λείᾳ καὶ διερμυ γινόμενῳ. τὸ γὰρ παλαιὸν τὰ χαλ-
 κεία, καὶ πάντα τὰ ὀργαστήρια τὰ πῦρ ἔχοντα, ἄ-
 θυρα ἡδὲ καὶ λέχας ἐκάλεσαν, ὅτι οἱ πρῶτοι εἰσε-
 χόμενοι, καὶ μάλιστα ἐν χειμῶνι ἐν τῷ θέρμῳ αἰνέσθαι
 λέχας καὶ φλυαρίας λόγῳ σωτήριον. ἐν τῷ ἀρο-
 σίμῳ ἐν καιρῷ, πρὸς ἀδραμὲ φησι τῇ ἐν τοῖς χαλκίοις
 καθέδραν. ἢ τὸ καθῆσθαι ἐν τῷ σῶ αἰκῶ, ὅτι θέρμῳ
 αἰνέσθαι ἡδὲ τὴν ἐν τοῖς χαλκίοις τῇ πρῶτῃ καθέ-
 δραν. Ενθα κ' ἄοκνον ἀνὴρ.) τότε ἢ ὁπότε δὴ ὁ
 ἄοκνον ἀνὴρ, μεγάλως τὸν ἑαυτοῦ οἶκον αὖξει, πολ-
 λὰ δὲ σωτήρι κακὰ ἐν τῇ ψυχῇ ὁ ἀργὸς, χρεῖζων βί-
 οτου καὶ τροφῆς, μένων εἰς ματαιὰν ἐλπίδα. εἴτα
 λέγει, καὶ τὰς ἐλπίδας, ὅτι τὸν ἀνδρα τὸν λεχημέ-
 νον καὶ πρῶτον, ὅτι τινι μὴ ἀρεσκῶσα εἴη τροφή, καθῆ-
 μενον ἐν χαλκίοις, ὅτι ἀγαθὴ ἐλπίς κομίζει καὶ κα-
 τέχει· ἀλλὰ δὴλον ὅτι ἡλσῆς, ἢ λησείας, ἢ τῇ ἀπηνε-
 ροῦ μὲν τινός. Δείκνυε.) πρὸς φροντίζωμ πρὸς τῇ

μελλόντων, πρόλεγε τοῖς σοῖς δ' ὅλοις ἐπιθέρας ὑπάρ-
 χοντες, ποιείας καλίας, καὶ οἰκήματα. τότεσι πρὸς
 φροντίσας τῷ τοῦ χειμῶνος, ἑ καλῶς διάβηδας τὰ
 τοῖς οἰκίας. ὃ γὰρ αἰεὶ θέρεται ἐσείτα. **ΜΙΛΩΑ ΛΙΝΑΙΩΝΑ.**
 τὸν χοιανόν, ἢ γοῦν τὸν ἰανναῖον, ὃς λιναιῶν
 παρ' ἑλλοσι καλεῖται. ἢ ὅτε ἢ τῷ οἴνῳ συγκόμιδ' ἢ
 ἢ τῷ ὄρνῳ ἐγίνετο. ἢ ὅτε τῷ λινῷ ἀτίῃ δλονύσας
 ἐορτῇ τῇ λεγομένῃ ἀμβροσίαν ἐτέλει, ἢ πρὸς ῥω-
 μαίοις βρομάλια καλεῖται. βρομά γ', ὃ δλονύσας.
 ὄρνῳ γὰρ τὸν μίλῳα κελύει πρὸς φθάσαι, καὶ πρὸς λα-
 βείν, καὶ πρὸς αὐτῷ ἀπαρτίσαι τὰ τοῦ αὐτοῦ, ἑ ἐκ-
 φυγεῖν τὸν τότε παγετόν, ὃς τις τοῦ βορᾶ πρὸς ὄντας
 τῷ γίνεται. τὰ δὲ ἐπὶ, ἐκ τῷ ὄρνῳ μετεβλήθη.
 φησὶ γὰρ ὁρφόνος.

πολλοὶ δ' ὁρανοὶ καὶ ἐπὶ τῷ ἐκ νεφελῶν,
 τῷ ἐπὶ τῷ φηγοῖς, καὶ δ' ἐν ὄρνῳ ἄλλοις,
 οὐρεσί τε, σπηλίοις τε, καὶ ἀνθρώπων ἐκθύμοις
 πηγυλίδ' ὄν, καὶ ἔσονται ἀμειβόμεν. αἱ δὲ γὰρ ὄντως
 τρέφουσι καὶ θῆρας ἐν ὄρνῳ, ὃ δ' ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου
 προβλῶσκειν μεγάρων δυνάει, ἢ γῆα δ' ἀμαρτῆς
 ψύχει λυγαλῆα. πᾶν δ' ὑπογῆα μέμακε.

ΚΑΚ' ἤματα. καὶ ἡμεῖς, δ' ὑπερβόροι. βόδ' ὡ-
 ρὰ, ἀναρτίκα τῷ ζώῳ. ἑ ἀρτίκα. ἀρτὶ δὲ τῷ βοῖ
 μείζοντα ὄντα, συμπόδιελαβε καὶ τὰ λοιπὰ τῷ
 δρεμμάτῳ. **ΑΛΟΪΑΔΑ.** ἐκφυγε. τὸ ἀπὸ ῥέμα-
 τος,

τῶν, ἀντὶ πῦσ τακτικῶν. Πυγὰ δ' αἰς.) παγετούς.
 Δυσπλεγίον.) κακῶν φροντίδ' αὖτε θέσσαι, καὶ δυσ-
 μέριμον. Ος τε.) ὅς τις βορᾶς, ὅλ' αὖ τῶν βορειοτέ-
 ρων μερῶν ὅλ' ἰσχυρῶς πνέων, παρὰ σὺν τῷ πέλαιος
 μεμυκῆναι δὲ καὶ ἡ χεῖρ, ἢ συσέλλεσθαι, καὶ συσφίγ-
 γεσθαι ποιεῖ τὴν γλῶσσαν καὶ τὴν ὕλην. Δρύς, καὶ ἐλά-
 τε, εἶδ' ἡ δ' ἰσχυρῶν. Βοᾶ.) ἡ χεῖρ. Νήριος.) πολλή,
 πῦς ὡς δ' αὖτε αὖτε τις εἰσαί, ὅλ' αὖ τὸ πλῆθος. Φείσ-
 σονσι.) πικνύντα, συσέλλον. Μείζεια.) τὰ αἰσθί-
 ψυχόμηντοι γὰρ οἱ θῆρες, τὰς ὁρὰς ποδὶ τὰ μέρη τῶν
 αἰσθίμων ὑποκρύπτονται. αἶ γὰρ ὁρᾶν, ὡς νοῦν ὁρᾶν
 καὶ ὁρᾶν, δυσπλεγίονται. Τῶν καὶ λάχνη.)
 ὡν πινῶν θηρῶν τὸ δέρμα, καὶ ὡν λάχνη, καὶ ὡν τρι-
 χῶσι κατὰ σκιον καὶ σκεπτόμεν. Αλλάνυ (τῶν.)
 ἀλλὰ (τῶν) ὅλ' αὖ τῶν θηρῶν, ὅλ' αὖ αἰσθί-
 των, ὁ βορᾶς ψυχρὸς ὢν, δάκνει (τῶν) ὅλ' αὖ πνέει. τὸ δὲ ἄν-
 σι, ἐκ τοῦ ἄνσι τὸ πνέει, ἄνσι ἄνσι. Καὶ τε ὅλ' αὖ ῥινῶ.)
 ὁρᾶν (τῶν) καὶ ὅλ' αὖ τῶν δερμάτων τῶν βοός. Καὶ τε
 δ' αὖ αἰσθί.) καὶ ὅλ' αὖ τῶν μακρότριχῶν αἰγὸς ὅλ' αὖ περᾶ.
 Οὐδ' ἐμὴ ἰσχυρῶν.) ὅλ' αὖ μὴν (τῶν) αὐτῶν τῶν βορᾶν κρατεῖ
 τὸ δέρμα τῶν βοός. Γόνα δ' ὅλ' αὖ.) ὅλ' αὖ δὲ τῶν πνέ-
 ων καὶ τῶν πνέωντων οὐτὶ ὅλ' αὖ πνέει, ὅτι συνεχῶς
 αἶ τριχῶν αὐτῶν, ἀλλὰ δάκνει δάκνόντι, τῶν
 πάντων ποδὶ γίνεται, πλὴν τῆς οἰκουρούσης παρ-
 δέου, ἢ τοῦ βορᾶ δάκνους. Τροχαλόν.) κε-
 κυφότα

κυφώτα ὑπὸ τοῖς ψύχους τὸν γέροντα παιεῖ. τινὲς
 δὲ πρὸς τῶν προβάτων ὕτω φασί. Γῶνα δὲ ὅτι διὰ
 κοίμῃ, ὅτι δ' αἰσέα ὄξιν. τὴν δὲ μίαν πόδιον κείδαι.
 Απαλόχοθ.) Ἰνφορόσωμθ. Ἐργα πολυχρύσε
 ἀφροδίτης.) τὴν σωκοῖαν, τὴν μίξιν. πολυχρύσον
 δὲ, ἢ μεταφορικῶς εἶπεν, ὡς ὅραμ ἡμίαν ἤτ' πολὺ, ἢ
 ὅτε πολὺν χρυσὸν αἰ γυναικες διδ' ὅρα, ἀνδράσι συ
 ζεύγνυνται. Λίπ' ἐλαίου.) οἱ μὲν ἄλλοι πάντων
 λιπρῶ ἐλαίω φασί, καὶ ἤτ' ἀκριβοῦς καὶ λίπα εἶν.
 ἐγὼ δ' εἶφην, λίπει ἐλαίω, ἢ γὰρ τὸ δ' ἐλαίας· κινεῖ
 ζοντο γὰρ καὶ τὰ μακρὰ, ὡς τὸ ἐλόμε' ἐγὼ. ἢ λείπον
 το δὲ πρῶτον αἰ πρῶτοι ἴθι' τοῖς βαλσάμῳ ἐλαίω, ἢ
 γοῦν τὸ δ' ἐλαίας· πόμηναι. Ἀνόσεος.) ὁ πολὺ πρὸς.
 Τρῆνδ' εἰ.) ἰδίαι. τρῆνης γὰρ ὁ ὄξυ πίνης καὶ λαίμαρ-
 γθ. χεῖμωνθ γὰρ πολλὰ γεγονάτθ, τὸ θειοῦν ἢ
 ἀρξτθ, ὅν τῷ ἑαυτῷ φολεῖ καὶ κινεῖ, αὐτὸς ἰδίως πρὸ
 δ' αἰς λιχμάζετο δ' αἰζῇ, ἴθι' ἀκριβοῦς τροφῆς. ὁ δὲ πο
 λὺ πρὸς ὁ θαλάσσιθ, αὐτὸς ἑαυτοῦ πλοκάμους ἰδίαι.
 ὅθην πολλὰκις πολὺ παρ' οὐ εὐρίσκονται κολοβοπο
 δ' οὐ. ἀριστέλης δὲ ὑπὸ παγούρων φησὶ τούτους,
 ὅχ' ὑπὸ τῶν πλοκάμων ἰδίαι. Ἀπυρον οἶνον.)
 ἢ γοῦν μὴ ἔχοντα πῦρ, καὶ ἦθ' ἢ. καὶ δ' αἰσέας λου-
 χαλίας καὶ ἀγούσας θάνατον, καλεῖ τ' ὁ θάλασσαν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἔειλεθ.) ὁ γὰρ λάμπων παρ' ἡμῖν τότε ὁ
 αἰλιθ, δ' αἰκνυσιν αὐτῷ ὀρμηθῆναι πρὸς ὀρμὴν. ἀλλὰ
 τότε

τίτε πόδι πόν τρέφω ὦρ, ὡτὶ εὖ μέλανας ἄνδρας
 εὖ αὐθίοπας, ἀναστρέφεται καὶ λάμπει. Βράδιον δὲ
 πόδι τὴν ἡμέραν ἡμῖν τοῖς πανέλλησι φαίνει, βο-
 ρείοις τυγχάνουσι. Καὶ τότε δ' ἡ κόραοί.) καὶ τότε
 δ' ἡ οἱ θῆρυν οἱ γὰρ τῇ ὕλῃ καὶ τῷ ὄρει κοιμώμενοι, οἱ
 τε κέρατα ἔχοντες, καὶ οἱ ἄκροισι, φύγουσιν ἀνὰ τὰ
 δρυμὰ καὶ τὰ ὄρη βησίνοντα, τὰ ἔξοχα καὶ πτε-
 βάσεις ἔχοντα. φύγουσι ἢ λυγρὸν, καὶ χαλεπῶς μυ-
 λιώντων, ἢ γὰρ συγκεκροκότων ὑπὸ τοῖς κύνεσσι τὰς
 μύλας, καὶ εὖ ὀδόντας. ἀπὸ μέρους δὲ τὰς ὅλας αὐτῶν
 σιαγῶνας δ' ἡλῶι. Καὶ πάντων δ' ἡ θῆρυν, φύγειν
 γὰρ τοῖς κύνεσσι καὶ δ' αἰεσί φροντίζουσιν. Οἱ σκέ-
 πα.) οἱ τινὲς θῆρυν σκέπῃ μαϊόμενοι, καὶ ψαλα-
 φῶντες εὖ δ' αἰεῖς κορυμνῶνας ἔχουσιν. Καὶ γλᾶ-
 φυ περὶ ἡν.) Ἐσκέπασμα, ἢ γὰρ ἀπὸ λαίου περὶ
 δ' ὦν. Τότε δὲ τρέποδι βροτῶ.) τότε δ' ἡ ἀνθρώ-
 πῳ γρηναῖον λευφότι, καὶ πρὸς γλῶν βλέποντι, καὶ
 βακτηρίαν κατέχοντι, ὅμοιον πορεύονται πρὸς τὰ
 δ' ἄσπε, τὴν νιφάδα καὶ τὴν χιονα τῇ λευκῇ ἀλδύ-
 μενοι καὶ ἐκφύγοντες. Τρισὶ δὲ ἀκροπαῖς γί-
 νεται ἐχρήσατο, σκέπα, γλᾶφυ, καὶ νίφα. Καὶ
 τότε ἔσκαδα.) ἢ τὸν χειμῶνα ὡς καὶ καιρὸν, ὅτε οἱ
 θῆρυν φύγοντες χωρῶσι πρὸς τὰ δ' ἄσπε, ἔσκαδα, ἢ
 ἐνδύθητι ὀνύγμα καὶ φύλαγμα τοῦ σώματος, ὡς
 σε κελύω, χλαῖναν καὶ παχὺ ἱμάτιον μαλακόν, ἢ
 χιτῶν.

χιτῶνα τέρμιόντα· μέχρι τοῦ τέρματός, ἤγουν τῶ
 ποδῶν. Χιτῶν δὲ ὅστις ἤϊ ἰσχυρὸν νυῦ, ἐπὶ ἤϊ τῆς συ-
 νήθειαν, τὸ λεγόμενον ὑδὴκάμυσον. κατ' ἐμὲ δὲ, καὶ
 οὐδ' ἀκρεβισάττης τῆς παλαιῶν, χιτῶν καὶ φάρσος
 ὅστις, τὸ διεχισμῶν ἱμάτιον, ὃ καλούμεν ὑπὸ λώρι-
 πον, καὶ παῦν τὸ οὕτω διεχισμῶν. Χλαῖνα δὲ,
 καὶ χλανίσκιον, τὸ νυῦ καλούμενον σφικτόνιον,
 καὶ παῦν παχὺ ἱμάτιον. Εἰσάδα, ἐκ τοῦ ἔω τὸ ἔν-
 δύναι, δασιύεται. ὀθὴν εἶμα, τὸ ἱμάτιον. Στήμι-
 νι δὲ ἔν παύρῳ.) εἰπὼν χλαῖναν μαλακίῳ, διδά-
 σκει καὶ πῶς μαλακὴ γγύοιτο, καὶ φησι· ἔν ὀλίγῳ εἰ-
 μονι πολλὴν κρόκα καὶ ὑφασμα μεθύσασα, καὶ
 μεθύς καὶ ὑφαίνει, καὶ ὅτω μαλακίῳ αὐτὴν ἀποδ-
 γάσῃ. Τὴν ποδὲς σάδα.) ταύτῃ τῆς χλαῖνας,
 τοῦ χειμῶνι ἔνδ' ὑθῆτι, ἵνα σου αἰ τρίχες ἔν τοῦ κα-
 δεσικῷ ᾧσι, καὶ μὴ ψυχρομῆνης σου ἐν κεφαλῇς, ἐπὶ
 ὅτω τοῦ ταύτης δ' ἐρματός· πυκνομῆνης ἀνίσανται
 ὄρθιοι. Ἀμφὶ δὲ ποσὶ.) ποδὲ δὲ τοῖς ποσὶν ἔνδ' ὑ-
 σαι ὑποδήματα, ἀπὸ βοῆς δ' ἐρματός, μὴ νόσῳ τε-
 λούτησαντός· ἀδὴν γὰρ τὰ τοιαῦτα δ' ἐρματα,
 ὥς δ' αμαδύντα τῇ νόσῳ· ἀλλὰ ἀπὸ δ' ἐρματός βοῆς,
 ἔν τοῦ ὑγιῶς καὶ ἐρρωμένως ἔχειν σφαγνόντός.
 Αἰμῶνα, καὶ αἰμώσῃα καὶ πρὸ σφυῖ τοῦ χειμῶνι καὶ
 τοῦ σῶ ποδὶ. Δήσαδ.) ὑπόδ' κσαι. Γίλοις, κυ-
 εῖως τοῖς ὅς ἐρίων πεπλημένους καὶ συμπατηθεῖ-
 σι, καὶ

σι, καὶ συσφιχθεῖσιν ὑφάσμασιν, ἃ οἱ ἰδιῶται νῦν
κύνουκλά φασιν. νῦν δὲ πῖλα, τὰ ἀρτάρια. Πρω-
τογόνων δὲ εἰφῶν.) ἅκ' ἐρματῶ πρωτογόνων
εἰφῶν συρρῶσιν δ' ἐρματα, ποίει ἱμάτια ἐν τῷ
χειμῶνι. διὰ τί δὲ ἅκ' τοῦτων; ἵνα δῶματὰ ἢ τὰ δ' ἐρ-
ματα, νέων ὄντων καὶ σφειγόντων τῇ αὐτοῦ γη-
νησαύτων τράγων. τῇ γὰρ νεάζοντων πατέρων
τὰ τέκνα, γηναῖα καὶ ἀδυναρὰ· ὥς τ' ἡγεαιῶν μὲν
ἀδελφῇ ὑπὸ τὸ πλεῖστον, φρόνιμα. Νόβρω βοός.)
διὰ τὸ ἰχυρὸν εἶπεν. εἰδὼν γὰρ ταῦτα συρρῶσιν
σκέυθαι καὶ νόβρω. Ἡῶ δ' ὑπὸ γαῖαν.) ἡστ' γὰρ
τὸν τότε πρωῒνον καιρὸν ὑπὸ τῷ γλῶσσει ἀκαπλοῦται,
καὶ χέεται ἅκ' τῷ ἔρανθ' ἐν τοῖς γεωργίσις τ' ὀνδ' αἰ-
μόνων καὶ σωφρόνως γεωργουμένων ἀνθρώπων, ἅκ' ἐ-
σιτοφόρῳ καὶ ἀγαθός. Ὁς πε ἀρυστάμην.) ὅς
τις ἀκ' ἐκ τῇ ὑγρῇ ἀτμίδ' ὡς ἀνασπῶν καὶ μετὰ
ειδῆς, ταύτας πνδυματοῖ. καὶ εἰ μὲν παχεῖαι ὦσι,
πυκνώσας αὐτὰς πάλιν ὕων καταχίει. εἰ δὲ λεπτὴ
τόρον πνδυματώσας ὄξανμοῖ. ἴδωρ δ' ἢ χαμέριον
ἀέρα, ἢ τοι χοιανὸν τ' ἰανναῖον μῆνα πθλαβὼν ἐν
τῇ ἀρώσει τῷ σπέρμ' ἢ τοῖς μῆνα, ἐκφύγει αὖ
τ' ὥς χαλιπώτατον τῷ χαμέριον. Αἰγὴν ἀόντων.) ὅς
ὑδ' αὖτων γὰρ τὰ πνδύματα. καὶ ἡρόδοτος, ἐκ ψυχρῶ
φιλεί αὔρη γίνεσθαι. μεῖς, ὁ μὲν, αἰολικῶς. χα-
λιπὸς πθλαβὸς, χαλιπὸς δὲ ἀνθρώποις.) χαλιπὸς
τ' μό-

ὁ μόνον τοῖς μὴ ἔχουσι σέχας βοσκήματα, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἀνθρώποις, καὶ πρὶ ἰκανῶν παῖσαν πρὸς τὸν χειμῶνα κεκτημένους τῶν ἀρσόβησιμ. Τῇ μὲν τ' ὥμῃ συ.) τότε φησὶ καὶ τὸ χειμέριον μὴ αὖτε εἰσθῆναι τροφῆς, τὸ ἡμισυ δίδου τοῖς βροσίν, ὅτι μακρῶν ὁσῶν τῶν νυκτῶν τότε καθύδνουσι, καὶ ὁ κοπιῶσι τοσούτου, ὅσον πρότερον. τοῖς δὲ ἀνθρώποις, δίδου πλείων τῆς τροφῆς καὶ πρότερον εἰσθῆναι ἐκείνοις δίδοναι, ὅτι καὶ ἐν ταῖς μακρῶν ταύταις νυξίμ ἐγερόμενοι, ἐνίσταται ὀργάζονται, καὶ ὁκ ἀργοῦσι, καθάπερ οἱ βοῶν. Ἐπὶ ὅτι ἐν χειμῶνι πλέον ἐδιδόμην οἱ ἀνθρώποι, ἡμῶν τὸ δόγματ' ψυχρομένης τοῦ ψύχει, καὶ καὶ θερμότητ' ἐνδὸν χωρῆσης, καὶ πετῆσθης ῥαόνως τὰ ἐδιδόμηναι, σωμαρομένης ἡμῖν εἰς πέψιν καὶ καὶ μακρῶν ταύτης νυκτός. Τ' ὥμισυ δὲ, σωμαρομένη ἀπὸ κί. Αρμαλιῆς.) τροφῆς, ὡς σωμαρομένης τὰ μέλη. Ταῦτα φυλασσόμεν.) ταῦτα τηρῶν μου φησὶ τὰ παραγγέλλεται, ἄχρις ὅλας ἐνιαυτ', ἀπὸ θερῆς, μέχρι καὶ θερῆς ὀξίσου, καὶ λογοπράγῃ τὰς ἡμέρας καὶ τὰς νύκτας, καὶ εἰ μὴ μακρῶν ὀργάσιμα τοῖς βροσίν αἱ ἡμέραι, δίδου τῶν δ' ἐδούσαν τοῦτοισ τροφῶν. εἰ δὲ τοῦναντίον αἱ νύκτες μακρῶν καὶ ἀνέσιμοι, δίδ' τοῦτοισ ἐλάσσονα τῶν τροφῶν. πλείονα δὲ τοῖς ἀνθρώποις, δ' ὡς ἀετίας ἐφικμην. Αὐτῆς.) ἡ κοινὴ δὲ ἀλεπτ' καὶ ἰωνίς, καὶ εἰς τοῦπίσω καὶ πάλιν ταῦν γράγει.

γράφει. ἢ δὲ ἀπὸ κῆ, θ. Εὐ τ' αὖ ἐξήκοντα.) ἡνίκα
 δὲ ἐξήκοντα ἡμέραι χεμερίαί πρὸς ἔλθωσι, μετὰ τὴν
 χεμερινὴν ταύτην τροπὴν, τότε ὁ ἀρκτοῖρος ἀστὴρ
 ἐκ τῆς ὠκεανῶς ἀνατέλλων, ἀκρόνυχθ' φαίνεται. με-
 τὰ μικρὸν δὲ ἴσασται καὶ τὸ ἔαρ, καὶ ἡ χελιδὼν φαί-
 νεται. πρὸ γοῦν τοῦ ἔαρος καὶ τῆς ὑπὸ φανείας τῆς χε-
 λιδόνος πτερυγίων φησὶ, κλάσθ' ἑσὶ τὰ ἀμπέλια.
 Χεμερία δὲ τροπὴ τοῦ ἡλίου, ὅταν ὦν τοξότῃ τρέπε-
 ται ὁ ἡλιός, ἢ γοῦν μοιρῶν δεκεμβρίῃ, ἢ ὀλίγον τι
 πλείον, ἢ ἔλασσον. Ζεὺς.) ὁ οὐρανός, ἢ ἡ εἰμαρμένη.
 ὦν γὰρ τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ἡλιός τὰ
 τριακονταδικὰ τμήματα τοῦ δωδεκαζωδίου περι-
 πολύμενος, τὰ τῶν ἡμερῶν ἀποργάζεται διαστή-
 ματα. ἢ ὅτι ἡ εἰμαρμένη, ἣν ἡμεῖς πρόνοιαν θείαν κα-
 λούμεν, ὅπως ἔταξε νυχθημέρας καὶ νύκτας, καὶ ἡμι-
 αισαίους κύκλους ἀρτελεῖσθαι. Ἀστὴρ.) τὸ ἄστρον
 ἀστέρης πόρεχει. Ἀρκτοῖρος.) ὡς τὸν ὕμνον λέγουσι
 καλλιστοῦς, τῆς λυκάονος θυγατρὸς, ἀρκάδα καλὸν
 μνησθ' ὅτι διὸς μεγνυμένης τῆς καλλιστοῦς, ἡρα κλητοῦ
 πῆσασα, ταύτην ἀρκτὸν ἐποίησεν. ἐπερχομένη δὲ
 τὴν καλλιστὴν ὦν κυνηγεσίᾳ κατ' αὐτὴν, ὁ πᾶς τρώ-
 σης ἀνείλην. καὶ ὁ Ζεὺς ἐλήσας αὐτὴν, κατεσείρισεν.
 ἔστι δὲ ἀστὴρ ὑπὸ τῆς ζώνης τοῦ ἀρκτοφύλακος. Προ-
 λεπῶν ἱερὸν ῥόον.) ἀνατείλας ἐκ τοῦ οὐρίζοντος, ὅ-
 φανείας ἀπροκνήφαι.

Τὰς ἀκρονίφους εἰ μαθεῖν φαύσεις θέλεις,
 Ανατλάς τε καὶ δ'ύσεις τῶν ἀσέρων,
 Παρεῖς τὰ πολλὰ τῶν ψυχῶν λόγων,
 Ακουε βανῶς ὅζ' ἐμῶν διδ'αγμάτων.
 Ἀσὴρ προμοιρῶν πρηντεκαίδεκα βέχων
 Εἰς τῆς αὐτοῦ ζωδίων ἀναδρομοῖς,
 Τὸν ἥλιον βλέπων δὲ τοῖς κάτω δρόμοις
 Προσὶν ὑπεκβέχοντα μοιρῶν ὧν ἐφίω,
 Ανατολίῳ ἐῶαν ὕδρομῶν τρέχει.
 Εἰ δ' αὖ προδράμῃ προδρομῶν τοῖς ἡλίῳ
 Εἰς κατ' αὐτοῦ αὐτὸς κατὰ κατὰ δρόμους
 Ανατολίῳ τρέχει μὲν, ἀλλ' ὅζ' ἐσπέραις.
 Εἰ δ' αὖ ἐλάτῃς, τὴν δ'ύσιν τὴν ἐσπέραν,
 Μοίρας δὲ πρηντήκοντα προδραμῶν τρέχει,
 Μεσουρανήμα, καὶ δρόμους ὑπὸρτάτῃς.
 Μοίρας δ' ἑκατὸν ὀγδοήκοντα βέχων,
 Ἀσὴρ ὀπίσθιν ἡλίῳ δ'αμέτρως
 Διύοντ' εἰς γλῶ, ἀκρονυχίτραν ἔχει.
 Ταυτὶ μὲν ἔγνωσ, καὶ μαθὼν ὅτ' αὖ νόει,
 Παρεῖς τὰ πολλὰ τῶν λόγων ληρήματα.

Τὸν δὲ μετὰ.) μετὰ δὲ ἀκρονυχίαν ἀρκτούρε, ἢ ὁ
 βορόν, ἢ μεγάλως καὶ ὀρθίως γωῶσα, φαίνεται χελ-
 ιδῶν. ὁ δὲ σφώτατ' πρὸ κλ', τὸν πλάτωνα φέ-
 ρων μαρτύρεα, φησὶ μὲν γ' ὄρνειον λυπούμεν ἄδ' ἐμ-
 ὀθεν ὅδε τὴν χελιδ' ὄνα ὀρθοβόλῳ, ἀλλ' ὀρθοβόλῳ βύλε-
 ται

τα γράφειν. ἡμεῖς δ' ἴσμεν καὶ διχα μάρτυρε-
 πλάτων, ὅτι οὐ γὰρ ὄρνειον λυπούμενον ἄδει. ἀλ-
 λά δεινῶς καὶ ῥητορικῶς ὁ ποιητὴς τὴν λαλίαν ἐν
 χελιδόνος, θρῆνον εἶν λέγει, καὶ τὸν μῦθον ἐν τῷ παν-
 δίων, ἐκείνης θυγατρὸς. ὅθεν ἐπὶ τὴν χελιδόνα παν-
 δίων καλεῖ θυγατρός. καὶ τὸν μῦθον, διὰ τὴν γε-
 γονῆσαν χελιδόνα, τὴν φιλομήλαν λέγει. πῶς ἢ σὺ δ
 μὴ δεξάμενος θρῆναι τὴν χελιδόνα, πανδίωνος ἐδέ-
 ξω θυγατρός; πῶς δὲ ὀρθογόνῳ βάλει γράφειν ταύ-
 τῳ τῇ ὁλοκλήρως βοῶσαν, γὰρ ὀρθῶς ἢ μᾶλλον ὅ. ὁ δὲ
 πλάτων περὶ ὀρνέων λέγων φησὶ, μηδὲν ὄρνειον ἄδδεν
 λυπόμεν, οὐ μὲν ποδὶ τῶν ὅσα μυθικῶς γέγραπται.
 Πανδιονίς.) ἢ τῷ πανδίων, θυγατρὸς. φασὶ μῦθον
 τριόνδε. πανδίων ὁ ἀθλιώτης, θυγατρὸς ἔχεν πρό-
 κνιν, καὶ φιλομήλαν. ὦν τὴν πρόκνιν, τρεῖς τῶ ἐκ
 θράκης δίδωσι πρὸς γάμ). ὅς δ' ἐκείνης ἵτυν γυνῆ.
 χρόνῳ δὲ ὁ τηρεὺς ἐκ θράκης ἐλθὼν ἀθλιώζει, λαμ-
 βάνει καὶ τὴν φιλομήλαν ἀπάγει πρὸς τὴν πρόκ-
 νιν εἰς θράκην. γὰρ αὐλίδι δὲ ἐν βοιωτίας, ἀρπαρθε-
 νδύει καὶ ταύτῃ. καὶ τὴν αὐτὴν γλῶσσαν θερίζει, ὅ-
 πως μὴ γὰρ ἰσχύει φράσαι τῇ ἀδελφῇ. ἢ δὲ εἰς θρά-
 κην ἐλθῶσα, δι' ἰσουργίας τὸ παῦ φανδροῖ. πρόκ-
 νη δὲ τὸν ὕδρ ἀποσφάξασα ἵτιν, ἐσίᾳ τὸν τηρέα. ὁ
 ἢ μαθὼν, ὅτι τὸν παῖδα βεβρώκει, ἀνελείν ταύτας
 ἐμύλην. οἱ θεοὶ ἢ ταύτας ἐλοήσαντες, ἀπαρνέωσάν.

καὶ πρόκνη μὲν ἢ ἀπὸ ὧν γεγόνῃα, τὸν ἴτιω ὁδ' ὕρε-
ται. φιλομήλα δὲ χελιδ' ὦν, τρεῦς φησὶ με ἐβίασεν.
ὁ δὲ τρεῦς ἐποψ' ἡγούμενθ, ποῦ ποῦ φησὶ, αἶ μοι
τὸν παῖδ' αὖ πρὸς δ' ὠχίαν πρὲθνηκαν. ταῦτά εἰσι τὰ
λήρα μυθίαδρια. γράφει δὲ πόδι βούτου σοφοκλῆς, ἐν
βῶτ' τηρεῖ δ' ἄματι. Οἶνας πόδι ταμνέμεν.) τὰς
ἀμπέλους φησὶν ἀφ' ὧν καὶ φυτὸν καὶ σπεί-
ρειν καὶ κλαδ' ὄνειν, καὶ πλείν, καὶ γαμείν, καὶ τὰ
ὅμοια. ὁρφεὺς δὲ μαθηματικῶς πάντα πρὸς ἀκελὸν
τοῦ δ' ὠν' οἶον, σελιώης βρεχούσης πόδι πρὸς ὄνειν πᾶν
τα φυτὸν, πλὴν μόνων ἀμπέλων. μισεῖ γὰρ ἢ πρὸς
ὄνειν τὸν ἀμπέλον, ὅτι τὸν πατὴρα ἰσχυροῦ. διὸς
ὕδρουχός πόδι πολὺνθ μὴ πλὸνθ. χαλεπὴ γὰρ
τότε λίαν ὄνειν ἢ θάλασσα. τοῖ αὐτοῖ διὸς ἐν ἰχθύσι
ὄνθ, καλὸν γάμος ποιεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως.
ΑΛΛ' ὅπ' αὖ φερέοικθ.) ἀλλ' ἡνίκα αἶ πλείαδ' ὄνθ
ἀνατέλλωσι, ὅς πρὸς πεφύγως ὁ φερέοικθ καὶ καχ-
λίας, ἢ ζῶον ὁμοίου μελίσση παρ' ἀφ' ὧν ὄνθ, ἀνατρε-
χει πρὸς τὰ φυτὰ, τότε μεκίτι σκαφθ' γινέσθω σοι
τῶν ἀμπέλων, μὴ πως σφοδρῶς φλέγων ὁ ἥλιος, ἐγ-
κύντας ταῖς ῥίζαις, ταύτας ἀφ' ὧν ὄνθ, γυμνωθεί-
σας ἐν τῷ σκαφθῶν. Αἰσπας τε χαρὰς ἐμελναι.)
χαρὰς δὲ τὰ δ' ὄνθ, ὅς αὖ δ' ὄνθ ἐγείρει, καὶ
τὰ πρὸς θέρθ' ὄνθ πρὸς. φέγει δὲ τὰς σκιερὰς
καθ' ὧν, καὶ τὸν καὶ τὸν, ἢ γοῦν τὸν καὶ τὸν, καὶ
τὸν

τὸν ὕπνον καὶ μεταπλάσμων. ἐν τῷ καιρῷ δὲ τοῦ
 ἔσθαι, τὸν μέχρι πρωΐας. πρὸ τοῦ καύματος δὲ ἀνιστά-
 μιντο πρωΐαίτορον, δείξει ἐν ὁκράτω τοῦ ἀέρος
 τῷ κατασήμετι. ἀμνηστὸς καὶ θεοῦ, οἱ καιροί. ἀ-
 μνηστὸς δὲ καὶ θεοῦ, τὰ θεοζόμενα καὶ ἀφορμώ-
 μена. Οὗ καὶ φησὶ.) ἀπὸ τῶν τὰ τοιαῦτα ἡταγρα-
 φεῖται. ἰωνδὺ δὲ ὅχ' ὑποτάσσουσιν αὐτά. Τημεῖος
 ἀπὸ δύειν.) τότε ἐν τῷ καιρῷ τῷ θεῷ, ὅταν αἱ πλη-
 ῖαι ἀνατέλλωσι, πρωΐ καὶ ὀρθεῖος ἀνιστάμιντο, σὺ
 ναγε εἰς τὸν οἶκόν σου τὸν καρπὸν, ἵνα ζωὴν ἔχῃς ἀφ'
 κοῦσαν. Ἡὼς γάρ.) ἡὼς δὲ σημαίνει. τὴν ἡμέραν
 μόνω, τὸ νυχθήμερον, τὸ πρωϊνὸν κατάνημα, ἢ τὸ
 καθόλου καὶ ἀπλῶς λέγειν ἡμέραν, ὅπου οἱ μυθολο-
 γοί, σωματωεῖδ' ἢ θεῶν ἐκάλεσαν. νῦν δὲ τὸ πρωϊ-
 νὸν κατάνημα λέγει καὶ ποιεῖται ἐπαινον τοῦ τοῦ
 τοῦ τῷ ἡμέρας κατάνηματος, λέγων τὸ πρωϊνὸν ἢ
 ὀρθεῖον τῷ ἡμέρας κατάνημα, τοῦ ὁλοήμερου ὄργου τῷ
 τρίτῳ ἀπομοίραν ὀργάζεται. ὅσο καλλιστόν ὅτι ἢ
 τοῖς ὀργαζομένοις ἢ τοῖς ὀδύσιν. τὸ πρωϊνὸν ὅσο
 κατάνημα φανερὸν, πολλὰς μὲν ὀδοιπόρους πρὸς τὴν
 ὁδὸν πρὸς κίνησε, πολλοῖς δὲ γεωργοῖς ἐπέδουξε τοὺς
 βόας ὑπὸ τὰ ζυγά, ὥς τε ὀργάζεσθαι δὴλον ὅτι. Τὸ
 δὲ ζυγὰ, ἀντὶ τοῦ ζυγού, μεταπλάσμων ὅτι. Ἡμὸς
 δὲ σκόλυμος.) ἡνίκα δὲ ὁ ἀκάνθης τοῦ ὄντος αὐτοῦ, ὁ
 σκόλυμος λεγόμενος, ἢ ὁ ἡγετικός τέλει ἐν δόξῃ.

δρω παθήμεν, ἅδ' εἰ πυκνὸν δῖα τῷ πτερυγῶν. ὅ-
 τω γὰρ ἅδ' εἰ, τριβῶν ἑαυτὸν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ κοπι-
 εῖν θόρυβος, καὶ ἐπιπόνου· τότε αἱ αἰγὸν εἰσὶ λιπῶσαι,
 ὥς ἢ ἡ παυθεῖσαι τοῦ θηλάζειν τὰς εἰφας, καὶ γα-
 λονχεῖν, καὶ ὡς σάρεωτόρας τροφὰς ἐδίδουσαι, καὶ ὁ
 οἶν· τότε ἀρίστος καὶ δεδουκίμασμένον, ὥς δ' ἡ
 φθαρῆσεται ἔτι, καὶ ὀξύνης γηγήσεται, φθινόπωρον
 πτελθῶν, καὶ χειμῶνα καὶ ἔαρ, καὶ ἢ ἡ θέρους ἀψά-
 μεν, καὶ μὴ τραπείς. αἱ δὲ γυναικὸν τότε λαγνέ-
 σθαι μάλλον, καὶ καταφορώτοροι πρὸς σιωπῆς
 καὶ ἀφροδίσια. ὑγρότοροι γὰρ φυσικῶς εἶναι, ὅτι ψυ-
 χρότοροι τῷ ἀνδρῶν, τότε τῷ ἡλιακῷ θερμῷ κατα-
 σήματα δύκρετούμεναι, ὡς ὁξικαθεῖσαι ὑπὸ αὐτῷ
 τὸ πῦρ· ὅτι ὑγρότητι, δύρεκτότοροι πρὸς τὰς
 σιωπῆς, ὅτι δύκρετέστεροι γίνονται. ἀδυνέστεροι δὲ
 οἱ ἀνδρῶν· ξηρότοροι γὰρ ὄντες φύσει τῷ γυναικῶν,
 καὶ πλεονεξαινόμενοι τότε, ἀδυνέστη. ἐν δὲ τῷ
 χειμῶνι, πλεονεξοῦσι τῷ γυναικῶν, ξηρότοροι ὄντες,
 τῇ χειμερίᾳ ὑγρότητι δύκρετούμεναι. τὸ δὲ ἔαρ, ἀν-
 δράσιν ἰσομοιρίαν ἀφροδισίων τηρεῖ. τῇ ἰσομοιρίᾳ
 δὲ ὅτω μοι νόος, δεκαπλασίονα ὀργαῖν τοῦ ἀνδρός τὴν
 γυναικα. **Ηχέτους.**) ὁ ἡχητικὸς, βοιωτῶν καὶ αἰο-
 λέων ὅστις ἰδίωμα, ἢ τοι δίαλεκτο. **Σείει.**)
 νύκτωρ καὶ ὁ ἡλιος νοεῖται, καὶ ὁ ὑπὸ τὸ γήινον τοῦ κυ-
 νὸς ἀσὴρ, σείει καλὸν μένεται. τότε γὰρ καὶ ὅτι
 ἀνα-

ἀνατέλλει ἰὼθ. Πιτράνη σκιά.) ἀσκηλαῖος δ' ἔστι
σκιά. φαίνεται δ' ἡ νῦν ἀντιφατικῶς ὡς ἡναντίως αὐτῷ
τῷ γράφειν ὁ ἡσίοθ' ὅθι. αὐτὸς γὰρ εἰπὼν, φεύγειν δὲ
σκιερὰς θώκους, νῦν αὐτὸν ἡ ἀσκηλαῖος εἰ παρακε-
λεύεται κραδεῖν σκιά. οὐκ εἰσὶ δὲ, ἅ φησιν, ἐ-
ναντία καὶ μαχόμενα, ἀλλὰ μάλλον ἀλλήλοις σω-
πρέχοντα. ὁ γὰρ ἀνωτέρω εἶπεν, ὅτι πρῶτ' ἀναστὰς ἡ
τοῦ ψυχρῶν ἡμέρας μέρι, θέριζε ὡς σῶαγε τὸν
καρπὸν· ὅθι πάλιν ὑποσφραγίζων φησιν, πῶς τῆς
καυσώδους ὥρας ἀναστὰς θέριζε. ὅτε δὲ καυσώδ' ἐσε-
ρον γήνηται τὸ ἡμέρας κατὰσκημα, τότε εἰς τὰς
ἀσκηλαῖος καὶ πιτράος ὑποσφραγίζον σκιάς, ὡς
οἶνον βίβλινον πίνει· ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλου θρακίας.
ἡ ἐλαφρόν ὡς ὑδάτωδ' ἦ, κατ' ἐμὲ, ἀπὸ τῶν ἀσχυρίων,
τῶν ποδὶ τῷ βίβλον καὶ λίβανον· ἐκεῖ γὰρ ὑδροπό-
ται. ὅθι γὰρ δὴλοῖ ἐκ τοῦ ἐπάγειν, τρεῖς ὑδάτω
πῶχαι, τὸ δὲ τέταρτον ἱερὸν οἶνον. τουτίστι, τεταρ-
τημόριον ἔχει μέρι τὸ οἶνον, καὶ τρεῖς μερίδας ὅθι
ὑδάτω, ἵνα ὑδάτος γήνηται. ἡ χειμῶνι γὰρ δ' ἐοικὼς
ἀκρατοτέρω, ὡς θερμοτέρω τῶν οἶνων ἀρρύνεσθαι.

Πιτράνη τε σκίῃ.) ἦτε σκί, δ' ἀκτυλ' ὅθι. τὸ γὰρ
τῆ κοινῇ ὅθι συλλαβῇ. καὶ νῦν οὐκ ἐκτείνει, ὡς καὶ
παρ' ὁμήρῳ·

οὐδὲ σκάμανδρος ἔλκε τὸ ὄν μέρος, ἀλλ' ἐν μάλλ).
μάλα.) τὸ ἀπαλόν, πρὸς τὸ μὴ ἄζα τις εἶναι. ὁ μὲν δὲ

καθὼς φησὶ τὸ παξάματιον. μάζα τ' ἀμολγαίη.) ὁ
 νεοφύρατος ἐ' λεπτός ἐ' τρυφερός ἀρ'τος. πρὸς τὸ μα
 ζῶ, τὸ ἱυφῶ. ἢ πρὸς τὸ μάσσω, τὸ μαλάσσω. ἀρ'τος δέ,
 ὁ μέγας ἐ' ἀρ'τιθ. ἡ ἀρ'οὶ τῶν γραμματικῶν γριφο
 πλόκοι, μάζα μάλλον καλῶς τὸ ξηρόν καὶ σδρόρον ἀρ
 τίδιον. μάζα τ' ἀμολγαίη.) ἀρ'τιθ γυναιὸς ἀμολ
 γεῖ καὶ ποιμνί ἀρμόδιθ, ἢ γαλακτι πεφυρμένος.
 Σβγννυμνάων.) παυθίζωμ τ' θηλάζωμ. ἐ' βοὸς ὑλο
 φάγοιο.) ὑπαρχέτω σοι φησὶ πόδε ἐ' πόδε. ἐ' κρέας
 ὡς τε γῶν ἐ'διδειμ, ὁρετρώφθ ἐ' ἀγελαίας ἐ' ἀδ'αμά
 σου βοὸς σείρας, ἢ πρὸς γένος καὶ ἀτόκον, καὶ πρωτογέ
 νων εἰφωμ κρέας, καὶ χείρων ὑδὶ τῶν θειτῶ καὶ
 καθήμενθ τρύφα, πῶς ζεφυρεῖς αὔρας τρέψας
 τὸ πρόσωπον, καὶ εὖς δούλους κελύων τὸν σῖτον
 ἀλωαῦ. Γῶς δέ ὡς ἡσίοδε, ὁ πῶς μικρὸς ποδιλαχλώδου
 τῶς σὸς ἀδελφός, καὶ πρῶτης ἐ' ἀγορεῖθ, ἔξει τριαύ
 τας τροφάς, ἅς μόλις ἔξωσι καὶ οἱ ἐ' μοίρας ὄντθ
 τ' κρείττονθ; βοὸς ἀγελαίας καὶ ἀτόκον κρέας, καὶ
 πρωτόκον εἰφωμ, εἰ μὴ που ἀέφνης αὐτῶ τὰ τοῦ
 ἰὼς παρυσύρησαν θρέμματα, ἢ αἰ τοῖς εἰχθονίς ἀ
 γέλαι πῶσεπεγμόνθ, ἢ πᾶσα χεδ'ὸν ἢ ὅσια τρι
 ταίχμθ τοῖς βαβυλωνίς τοῖς ἀρ'ταβάξ ὑδ, ὅς ἐκάσθ
 ἡμέρας ἐκ τῶν αὐτῶ χωρίων φόρον ἐλάμβανον ἀργυ
 ρίς ἀρ'τάβλιν, ἢ τοὶ μέδιμνον. ἱπποὶ δέ τούτῳ φορ
 βάδ'ον ἦσαν ἑξακιχίλιαί τε ἐ' μύρια, κήλωνδ' δέ
 ὀκτα-

ἐκτεκνῶσι, πλὴν μὲν τοὶ τῶν πολεμικῶν. κινῶν
 δὲ θεωρητικῶν, ὡς μόλις ὑπὸ φόβῳ πεισθέντων χειρὶ
 δυνάσκει τρέφονται. Τεῖς δ' ὑδάτω πωχέμεν.)
 πτωχόμην πῶδε τούτου. πρόκληθ' δὲ ἀριθμὸς φι-
 σάτω ἀρτίους καὶ πόδεσσιν, πόδεσσιν ἀρτίους, καὶ ἀρτί-
 πόδεσσιν, ἡμιολίους, καὶ ὑπὲρ τριπλούς, καὶ ὑπὲρ μούρους,
 καὶ πολλαπλασίους, καὶ πολλαπλασιμύρους, καὶ πᾶ-
 λοιπὰ, ὅποσα μὴ ἐγκαίρως λεγόμενα, καταψοφεί-
 μιν τῇ νέῃ τὰς ἀκῶν, πόδεσσιν δὲ ἀπαιδ' οὐσίας
 ὁρῶντες τῶν. ὡς πόρ' αἱ ἐν τοῖς σοῖχοις ὑπολυσκῆσαι,
 καὶ πᾶσι καὶ ζωγραφίαι τῶν λιθοργῶν ἐκτε-
 κνῶν, τὰ ἐρῶντά τε καὶ κακοσυμβέτα. ἰεμεν.)
 πᾶσι, ἰεμεν. ὅθεν δ' αὖτις τὸ ἰεμεν. καὶ πῶδε
 διαγνώσεως δὲ ὑδάτων, ὁ σοφὸς πρόκληθ' ἔξω τῶν
 καὶ τῶν φιλοσοφῶν. ὅθεν γὰρ ἐν ταῦτα, πῶδε ὑδροσκο-
 πικῶν ἡσίοδ' ἐκτελέγεται. ἐν οἷς δ' ἐπὶ τοῖς ἐμ-
 πέσοι, ὅ τ' ὁρατῆρα ψυδ' εἶ, πῶδε δὲ τῇ ὁρῶντι σι-
 τῶντες, δ' εἰς οὐρανὸν ἀκρίβειαν, ἵν' εἰδῶτε ὅποσας ὑ-
 δροσκοπικὰς βίβλους ἀνεγνώκει μὲν τῇ παλαιῶν,
 ὡς πόρ' δ' ἡ καὶ ἐτόρας πανθίας, καὶ πῶδε πᾶσι γρά-
 φωμεν, πῶδε ὑμετέρων ὠφέλειαν. ἔξω δὲ καὶ πῶδε
 ἐπὶ τῇ ὑδάτω διαγνώσεως, ἐν τῇ ἡμεῖς τοῖς πτω-
 κλείοις πτωχόμην· ἀρίστον ὑδάτος, ὁ ταχὺ θερμαν-
 θῆναι, ταχέως πάλιν ἐναποψύχει. Δημήτριος ἱερὸν
 ἀκτῶν.) τὸ ἱερὸν δ' ὡς ἐπὶ τῇ δ' ἡμετέρῃ, ἡ γοῦν τὸν

σῖτον. δ' ἡμῆτραν δὲ νῦν φησι, ἢ τὴν γλῶ, ἢ τὴν διονύσου ὀσίειδ' ὅ γε γυναικα, ἢ τὴν φυτεῖαν καὶ γεωργίαν μετὰ διονύσου πορδνομεύω, ἐδίδ' αφε. τὴν δὲ φη' κόρης καὶ δ' ἡμῆτρ' ὅδε ἰσορίαν, κατ' ἀρχὴν φη' βέβλου καὶ μυθικῶς εἶπον, καὶ ἡλληγόρησα. Εὐτ' αὖ πρῶτα φανῇ ὁ δὲ ὅδε ὡρίων' ὅδε.) ὁ σοφὸς πρόκλος ἀφ' ἑαυτῶν καὶ ὑδροσκηπῶν, ὃν οἷς πρ' ὁ δ' εἶ, τὰ χρῆμα δ' ἡ καὶ ὁ δ' ἐκ γήσεως χρῆζοντα πρᾶτρεχει, ὡς νῦν τὴν ὡρίων' ἀνατολῇ. ἀλλ' ἡμεῖς οἱ μὴ δ' ἐν εἰδότητι τοῦτο σοφόν, οἶον καὶ ὁ πρόκλος, τὴν μὲν μυθικῶς τοῦ ὡρίων' ἰσορίαν, ὅτι κυνηγὸς βοιάπ' ὡς, ὅς ἐστι ὑρίως καὶ ὁ δ' ἐκ γήσεως φη' μίνω' θυγατρὸς, ὡς ἀφ' ἑαυτῶν δὲ ἀνῆλθῃ, σκηρπὶον ἀναδύσης, παραδραμόντων μαθηματικῶς ὅδε δὲ δὲ ἀξομῶν, πλὴν σαφῶς τὴν τοῦτο ὡρίων', μὴ μακρολογήσαντες, καὶ πρὸ φη' ὑποθέσεως διδύσης μακρολογεῖν.

Δείκε πρὶν πρὸς ἡμερῶν δρόμοι,
 Εξ ὡρίων' φάσεως πρὸς τὸν κυῖα.
 Οὕτως ἔφη μὲν καὶ ἁφῶς καὶ σιωπῶν.
 Εἰ δ' αὖ θέλῃσι τις πρὸς κτείνω πλέον,
 ἡλ' εἰς βὰς ταυρινὸν δρόμον τρέχει
 Τεσσαρὶν δέκαδ' ὡν ἡμερῶν τρέχει δρόμος.
 Καὶ τρεῖς ἐπ' αὐτοῖς φωσφορήσας ἡμέρας,
 Τροπὰς ἐλαύνει ἀρχεταυρινότροπος.
 Αὐτῶν τροπῶν δὲ τῶν δὲ τῶν θειτροπῶν,

παραδραμόσης ἡμερῶν διπληνίδ' ὦ,
 ἐπιπλήν δ' εἰκνυσι λαμπρὰν ὥριον.
 ἐνθ' ὕθην ἐξάκνυκ' ἡμερῶν δρόμῳ.
 Δύει δὲ λοιπὸν ὁ κράτις ὀρνέων.
 Ἐξ ἄετοί δέ, κρυβείς δὲ πρὸς κυνὸς φάνοισιν
 Ὀλῆ τετρακτὺς ἡμερῶν πρᾶρρει.
 Καὶ τί πλατυῶν αὖθ' δρόμους τῶν ἀσέρων,
 εἰδὼς ἀκρεβῶς ἀσρικλὺν πᾶσαν θέσιν,
 Σιγῶ τὸ λοιπὸν, μὴ θολόσω συγγραφήν.

Μέρω δ' ὀνομασία.) μοδισμῶ δὲ καλῶς ἀρκή-
 μισον τ' σῖτον, ὅν τοις σοῖς κιβωτίοις. τῶν τε, καλῶς
 μετρίσας ὅπόσους μεδίμνους ἐγνώρισας. Αὐτὰρ ἐ-
 πὶ δ' ἡ.) ἐπειδ' αὖν δὲ ἐκρηθισαυέλους παῦ σου γεωρ-
 γιον ὁ σωτὴν πρὸς τὸν βίον ἐπὶ τὸν ζῶντα, κτῆσαι
 ἐμὶδιον ἄοικον, καὶ μεδίαν ἄτεκνον. ἵν' ὁ μὲν ἀρ-
 κλέπῃω τι τῶν σῶν, ὅν τὸν ἴδιον οἶνον ἀρκημίζῃ. ἢ
 δὲ, πόθεν τὸν παῖδα ὅσον γὰρ σημαίνει τὸ ὑπόπορις.
 Βεῖθαι δὲ ἀπὸ τῶν βοῶν, τῶν ἐχθρῶν ὑπομάζιον πόρ-
 τι, ἢ γὰρ δ' ἀμαλιν. Καρχαρόδοντα.) ὀξυρόδοντα,
 δ' ἀκτινὸν εἰς τὸ ἀκροβαῖν αὖθ' ἡμεροκοίτας, ἢ γὰρ αὖθ'
 κλέπτας. Χόρτον τ' ὀνομασίαν.) χόρτον τε ἐπὶ ἄχυ-
 ρον ἀπόθε, ἵνα τοῖς σοῖς θρέμμασιν ἢ δ' ὅλα τὰ ἔτρε
 ἄρκουσα τροφή. ἔασον δὲ μετὰ τὸν θεῖτον αὖθ' γεωρ-
 γὸς βόας ἐπὶ αὖθ' οἰκίας ἀναπαύσεως τυχεῖν, ἐπὶ μὴ
 κατατρυχώσης ἐπὶ αὖθ' ὥς περ πινὲς τ' βαρυτάτων
 δεσπο-

δεσποτῶν ὄρκοις ἐτόδοις, ἵνα πάλιν ἔχης αὐτοῦ ὑ-
 πουργουῦτάς σοι γηρυαλότορον. Εὐτ' αὖ δ' ὠρίων
 καὶ σείριθ.) ἥνικα δὲ ὁ ὠρίων μεσουρανήσῃ, καὶ ὁ
 λευκάστρθ. ὀλίγον γὰρ ἀπέχουσι ἀλλήλων διάστη-
 μα. ὁ ἀρκτορθ. δὲ ὁ φιλζώνης τοῖ ἀρκτοφύλακθ.
 λαμπρὸς ἀστὴρ, ὁ καὶ ἑωσφόρθ. καλούμενθ., ἀνα-
 τέλλῃ ἑῷαν ἀναπολλῶ· ἢ τις γίγνεται μετὰ ἐκκαίδε
 καὶ ἡμέρας φιλ τοῖ κυνὸς ὑπὸ τῆς, ἥρου μετὰ αὐγῆς
 σου ἡμέραν ἑνάτῃ, τότε φησὶν ὡ πέρσῃ τοῖ τρυγη-
 τοῖ μέμνησο. ἄρα δὲ ὁ μάταιθ. καὶ πόλεισός ὁ ἡσίο-
 δθ. βαναύσῃ καὶ ἰδιώτῃ ἀνδρὶ ὄντι τῷ ἀδελφῷ,
 διέρῃ καὶ τρυγητοῖ καὶ τῷ τριῶν ἀπάντων σα-
 φεισάτων ὄντων ἐπάγων ἀσαφῆ τὰ τεκμήρια, ἃ ἐ-
 πισὶ τῷ ἀσρολόγῳ ἡγνόνται; οἶμαι δὲ καὶ ἡσιόδῳ
 αὐτῷ. ὁ γὰρ αὖ αὐγούσῃ τρυγαῖν πρεκελδύθρ.

Μεσουρανήμα δ' ἐῶσι, ὡς πρῶτῳ ἐδίδαξα σοι χεῖρα
 κῶς, ὅταν ἑγγήκοντα μοίρας πρὸ ἡλίου ἀστὴρ ἀνατεί-
 λῃ· τοῦτέστιν, ὅταν τρία ὅλα ζῶσθ. πρὸ δ' ἄμῃ τὸν ἡ-
 λιον. ἀεὶ γὰρ καδ' ἑκάστον νυχθήμερον, ἐξ εἰσὶ ζῶσθ.
 πρὸ τοῦ κάτω καὶ ὑπὸ γλῶ ἡμισφαίριον. τὰ δὲ ἑτε-
 ρα ἐξ, πρὸ τοῦ ἄνω ἐπὶ ὑπὲρ γλῶ. τότε ὅν ὁ ὠρίων τρία
 ὅλα ζῶσθ. πρὸ ἀνατέλλων τοῖ ἡλίου, μεσουρανήσῃ
 τῷ ταύρῳ ἀναφρόμενθ. ὁ δὲ ἡλιθ. μετὰ τοῦ-
 ρου διδύμης, καρκῖνον σὺν τῷ λέοντι ἀναφέρειτ.
 Δείξαι δ' ἡελίῳ.) κατίκμασον δὲ αὐτὸν βότρυν ἀρ-
 τιμῶν

τιμῶν ὧν ἡλίω, ἡμερίας· καὶ πᾶντε πάλιν ὧν σκιερῶν
 τόπων κατὰ θόν, ἵνα μετρίῳ ἀέρι κατὰ χάσιν. ἔπει-
 τα δὲ συμπατήσας αὐτῶν, οἶνοποιήσιν ὧν τοῖς πῆ-
 δοις ἀπαρξύνουσι. καὶ τὸ πόδι τριάντης οἶνα-
 ποιίας διδάσκειν τρεῖς πῆδες μάταιον, καὶ πῆδεσσι
 τρεῖς τοῖς ἀσυστάτοις νόμοις τὸ πλάττων. οὔτε γὰρ
 πῆδες, οὔδ' ἐκείνοι τὸν οἶνον εἰργάσαντο οἶ-
 μαί, οὔδ' ἐπεπώκασιν. Διονύσου.) τὸ ὅ καὶ μικρὸν
 γραφόμενον ὑπὸ τῷ ὕ εκτείνεται. ἀπὸ τῆς δὲ μέγας
 γράφεται. Πληθύνει δ' ὕ αὐτὸν τε.) πόδι τούτων
 πέντε πῆδες· ὕ αὐτὸν δὲ λέγονται, ὡς τρεῖς ὕ στοιχείῳ
 εἰσὶν, ἢ ὡς ὁμβρῶν ποικιλιῶν. διωκομένων γὰρ τῶν
 ἐσπερίων δ' ὕσιν τούτων, πῆδα κελδύνεται ἀροτριῶν,
 ὡς κατ' ἀρχὰς ἐφίλω. Πλειῶν, ὁ χρόνος, ἀπὸ τῶν πάν-
 τα πληροῦν· αὐτὸς γὰρ ὅστις πατήρ πάντων. ἢ ὁ συμ-
 πληρὸς μὲν εἰς ἀπὸρον καὶ θέρει ἐκ τῆς πληθύνει.
 ἢ ὁ ἐκ πολλῶν συλλεγόμενος, καὶ εἰς πολλὰ διηρημένον.
 λέγει δ' ἡ, καιρὸς, μετῴας, ἐβδομάδας, ἡμερόνυχτα,
 ὥρας, λεπτὰ, δ' οὐτοδόλεπτα. Εἰ δ' ἐπεὶ ναυτιλίας.)
 ἀπεχθὲς φαίνεται τῇ ναυτιλίᾳ ἐκείνοις δ' ἀκείμε-
 νον, ἐκ τῆς δ' ὑπὸ ἀνέμῳ ἐκ δ' ἀνταρὰ ποταμοῦ,
 καὶ δ' ὑπὸ ἀνέμῳ τούτων καλεῖται· ἐπὶ δὲ καὶ ἐκ τῶν
 τῶν διδάσκειν πῶς ἀπὸ τῶν, ὅτι οὔδ' εἰ πλείον.
 φησὶ δ' ἐν, ὅτι ὅταν διώκῃ ἐσπερίῳ αἰ πλειάδων,
 φεύγουσαι τὸν ὠρίωνα ὡς κυνηγόν, μετὰ τρεῖς ἡμέ-
 ρας

ρας δίδωει. Ἐὰν τὸς ὁ ὠρίων, τότε ἀνέμων παντοίωρ
 ὀρμαῖσι πνοαί. καὶ μὴ ἔχῃς ναῦν ἐν πηλάγῃ, ἀλλὰ ἔλ-
 κυσον αὐτὴν ἐν ἑλ' λιμνῇ, καὶ ὑποσείξῃς λίθοις,
 μὴ πως ὁ σάλ' αὐτὴν ἀναρπάξῃ. τὴν δὲ πᾶσαν
 θζαρτίαν τῷ πλοῖς ἀρκήμιον ἐν ἑλ' οἴκῳ σου, καὶ
 πόρισελον ὡς χρῆ. ὁ γὰρ δὲ τότε τὴν γλῶ, ὡς σε κε-
 λδύω. μεμνημέν' ὁ κλονότι τῶν πῆλαινεσων. Ὑ-
 γρὸν ἀγίντων.) ὕγρὸν πνεόντων. τὸ γὰρ ὕδωρ παυ-
 θῆν, ἀπὸ γίγνεται. ἐπὶ δὲ πλεον λεπτῶν θῆν, πνύμα.
 Χείμαρρον.) πᾶσαλον νεώς, ὃ ἀνασπασμένη ἐκ-
 χεῖται ἢ ἀντλία. Ὀπλανύ.) πᾶσαν τὴν νεώς
 θζαρτίαν. Εὐκόςμως σολίσας.) κησμίως καὶ καλ-
 λίσως πόδικρύψας καὶ σείλας. Νηὸς πᾶτορα.)
 τὰ ἰσία, αὐτὸν σχοίνους, καὶ τὰ λοιπά. Γηδ' ἄλιον δὲ
 θυεργίς.) τὸ καλῶς δὲ ἐργασμένον πηδ' ἄλιον ἐν
 ἑλ' καπνῷ κρεμάσας, τὴν τούτου ὕγρότητα ἔξελε,
 καὶ κατίκμασον, μὴ τῷ πολλῷ τ' ὕγρότητ' συσ-
 σαπῇ. Αὐτὸς δὲ ὠρεῖον.) σὺ δὲ καρτόρει καὶ κα-
 ραδύκει τὸν ὠρεῖον πλοῦν, ὃν πηδ' ἄλιον ἐρεῖ πρὸς τὴν κων-
 τα ἡμερῶν εἶν, ἀπὸ τῆς τ' θεινῆς τροπῆς μέχρις ὅλας
 θεινῆς. καὶ τότε μόνον φησὶ ναυτίλας. Αρμύλον.) ἀρ-
 μόδιον. πολλοὶ γὰρ δὲ ὑποβάλλουσιν ἀισχροκίρ-
 ρειαν ὑπερμετρον φόρον τιθέμενοι ταῖς ναυσί, καὶ
 κείνας ὑποβρυχίως ποιῶσι, καὶ ἐαυτῶν πρὸς πολλὰ
 σιμ. Εμός τε πατρὸς καὶ σός.) ὁ δ' ἴος. οὐτ' ὅ γὰρ
 ὡ

ἰὼν πύπυις πατὴρ μητὴρ δὲ ἢ πυκιμήδῃ. Πλοί-
 ζεσκε ναυσίμ.) ἔνεπορεύετο, ἔναυτίλλετο. Βίε
 κεχημλίθη ἐοῖλου.) ὄξαχῶς τοῖς βίε λεγομένε τοῦ
 κοσμοῦ ἐλπίσῃς, τῇ τροφῇ, ἐλπίσῃς, ἐλπίσῃς
 νησ, καὶ τοῖς τρόποις, νῦν τροφῇς πλέον, ἢ ἐλπίσῃς
 σίας λέγει. Ος ποτε.) ὅς πατὴρ ἡμῶν καὶ ἐν τῇ
 ἄσκει ταύτῃ ἐλθὼν κατέκτισε, ὁρμήσας καὶ πρῶ-
 σας πολλὰ θάλασσαν ἐν νηί, καταλιπὼν κύμῳ
 τῷ ἐαυτοῦ πατρίδα, τῷ νῦν φεικωνίδα καλουμέ-
 νῳ, ὅσαν μίαν τῇ αἰολικῶν πόλεων· αἱ δὲ αἰολί-
 δος πόλεις, πόδι μιτυλήνῳ εἰσὶν, καὶ αἱ νῆσοι ὁ-
 μοίως. ἔστι δὲ καὶ ἐτόξα κύμη ἐλπίσῃς, ὅθεν ἰὼν ἢ
 σίδυλλα. καὶ αἰολίδος νῆσοι τοῖς ῥηγίσι, ὅν ἡρχον αἰο-
 λαθὼ ὁ ἱππόδου, ὁ μαθηματικός, καὶ ναυικάτατο,
 ὅν καὶ δεσπότην ἀνέμων ἐμυθόβουσαντο. Οὐκ ἄ-
 φρονθὼ φόνου.) εἰρωνικά ταῦτα, καὶ εἰθικά. πυντά-
 σιμ, ὅπλα τῇ πέφονγε, ἀλλὰ ὁρμήσας. Τῷ ζένι.)
 ἢ τινὰ ἢ εἰμαρμένην δίδωσι τοῖς ἀνθρώποις. Νάσ-
 σατο.) κατέκτισε, ἄγχι καὶ πλησίον τοῦ ἐλικῶνθ
 ὄρους. Οἰζυρῇ.) ὡπτόνῃ, χαλεπῇ. Κώμῃ,
 οὐχ ἢ πόλις, ἀλλ' ἢ μέζων ἀγροικία, ἢ γὰρ τὸ μέ-
 γιστον χωρίον. Ἀσκη, χεῖμα κακὴ.) ἔφη μὲν
 καὶ κατ' ἀρχὰς, οὕτω διανοχόμεθ' καὶ κακοδέ-
 ρεθ', ἢ γὰρ ἢ ἀσκήσῃ, ἐν μὲν ἔσθ' ἔρει τῇ ὑπόροχῃ
 τοῦ ὄρους ἀπειρομένην καταπνέειναι, ἐν χειμῶνι
 δὲ

δὲ τὸ ἐκείνῳ χίονθ' εἰς αὐτὸν κατὰ ῥῆσιν ἐμὴν με-
 τέχουσα, καὶ τὸ ἡλιακῆς ὥσθ' ἐκτεμνὴν διάφραγ-
 μα. Τύνη.) σὺ, δλωρικῶς· σὺ δὲ ὡς πέρσῃ, ἔσο
 μεμνημένθ' πάντων τῶν ὀργῶν ὀυκαίρου. πόδι ναυ-
 τιλίας δὲ ὀζαιρέτως, τὴν ὀλίγην καὶ μικρὰν νῆα
 πῆσαι τοῦ. ὥσθ' γὰρ σημαίνει τὸ ἄνει εἰρωνικῶς. ὅτι τῇ
 μεγάλῃ δὲ φορταγῶγει τὰ τὸ ἐμπορίας, ὅπως μέζο
 νθ' ὄντθ' σοι τοῦ φόρτου τὸ ἐμποροῦματθ', με-
 ζορ ἐπακολουθήσει σοι καὶ τὸ κόρδθ', εἴπορ δ' τρι-
 κυμία καὶ ναυαγία γῆρήσεται. ἄλλοι δὲ ὅτω φασί·
 πόδι ναυτιλίας δὲ καὶ εἰς διαπορθμόσιν ἄνει καὶ
 ἐπαίνθ' μικρὰν ὀλκάδα· εἰς φορταγωγίαν δὲ καὶ ἐμ-
 πορίαν, τὴν μεγάλην ναῦν. Εὐ τ' αὖ ἐπ' ἐμπο-
 ρίῳ.) ἡνίκα δὲ τὸν σὸν λογισμόν τρέψῃς, ἅρ' τῆς
 βίας καὶ τῆν ἄρπαγὼν δ' κλονότι. Βυλκθεῖς δὲ ἐμπο-
 ροῦόμενθ' τὰ χρεῖα φυγεῖν, καὶ τὸν λιμὸν, δ' εἴσω
 ἐπὶ ὀθωμάι σοι τὰ μέτρα, καὶ τὰ ἄρμόσθ' τῇ θα-
 λάτῃ, καὶ τῇ ναυτιλίᾳ, ὅδ' εἰ σε σοφισμένθ' ὡς τῆς
 ναυτικῆς. ὅ γὰρ ἐπλῶσά ποτε, εἰ μὴ εἰς ὀυβοίαν, ἢ ὅτι
 τὸν ὀυρὺπον ἀπ' αὐλίδος. πάννυ δὲ ὁ φησι, διάσημα
 ὀλίγον· ὅ γὰρ αὐλὶς τοῦ ὀυρὺπου ἐστὶν. κωμωδ' εἶται
 δὲ ἐπιχινόμενθ' διδ' ἄξαι, πόδι ὡς ὅδ' ὅλως ἐπίστα-
 ται. ὀυβοία δὲ ἐκλήθη, ἅρ' ὀυβοίας τροφῶ δῖος. αὐ-
 λὶς δὲ, ἅρ' τοῦ ἐκείσε αὐλιόδωαι ὡς ἑλλῶας, ὅτι ἐ-
 ποιούτω τὸν πῶς τὴν τροίαν ἀπόπλου. ἢ ἅρ' αὐ-
 λίδος

λίδ' ὅτ' ἐλφορονέως. Ἀμειδ' ἀμαντ' ὅτ' ὅ
 ἀμειδ' ἀμας ὕβοί' ας ὦν βασιλεύς, πρὸς δρετρί' ας
 ναυμαχῶν, ἀνκρέθη. καὶ οἱ παῖδ' οὐ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ
 πθεκέρυξαν ἀγῶνας παντοίους, καὶ ἄδ' α. ὅπρ' τὸ
 πθεπεφραδ' μλῖα δ' κλοῖ, ἥ γ' οὐκ πθεκεκέρυγ μλῖα. ὅ
 νικῆσας ἡσίοδ' ὅτ', ὥς ληρῶσι, τὸν ἡμίθεον ὀμκρον, τρεῖ
 ποδ' α' ἔλαβε, καὶ τοῖς ἐλικωνί' τισι μέσσαις ἀνέθετο, ὅ
 πρῶτ' ὅτ' πᾶσις ἐπακιδ' οὐρο. ἥ καὶ κόπῳ καὶ μόχθῳ
 ἀνυπόρβλῆται χησάμεν' ὅτ' ἐμεμαθήκει, ἅπ' ὁρ' μεμά
 θακον. ὅτι δὲ ὕστερον ἡσίοδ' ὅτ' τοῦ παλαιῶ ὀμήρου,
 καὶ πρότορον εἰρήκην. ἡ ἀμ καὶ ὁ ἡρόδοτ' ὅτ' ὅν πολ
 λοῖς ἐμοί' ἐλεγχθεῖς ὥς ψευδ' κγορῶν, ὀμοχρόνους τού
 τους φησί. καὶ εἰ ὀμόχρον' ὅτ' ἡσίοδ' ὅτ', ὁ θεῖ' ὅτ' ἐκεί
 νος ἀνὴρ, ἡπῆθη αὐτῷ εὐ οἶδ' α, καὶ ὅτ' ἐκ ἐνδοδιάζων φημί.
 αἰεὶ γάρ ἡσίοδ' ὅτ' ὅτ' τὰ χείρονα νικά. Ἡματα πον
 τήκοντα.) ἐντὸς οὐθὺν ἀπέρχεται ὅτ' ὕποχομλῖνς δὲ
 δασκαλίας τοῦ πλῶ, καὶ φησί· μετὰ τὸ ἐνσῆναι τὰς
 τροπὰς τοῖς ἡλῖς τὰς θερινὰς, ὅτ' ὅλας ἡμέρας ἄχεις
 αὐτὸν τελεῶν τὸ κοπιηρὸν θέρεθ', ἥ κοπιηρὰ καὶ ὀρ' γο
 δ' ἔσατ' ὅτ' ὦρα, καίειθ' ὁ πλῶς τυγχάνει καὶ δεξιῶ
 ταςτ' ὅτ', ὅτ' κατὰξαις δὲ τὴν ναῦν τότε ὕπο τρικυ
 μίας δ' κλονότι, καὶ ὅτ' τὴν πονδύμάτων σφοδρότη
 τ' ὅτ', ὅτ' οἱ ἀνθρώποι ναυαγῆσουσι, εἰ μὴ τι καινό
 τορον συμβαίῃ ποδὲ τὴν θάλασσαν. ἥ ὁ ζεὺς καὶ ἡ ἑ
 μαρμλῖν, ἥ ὁ ἀνέμων καὶ σοιχείων κρατῆσαι, ἀντι
 μ πρᾶτ' ἡ

πράξει τοῖς σοῖς ναυκληρήμασι, τότε ἀνέμων πνέον-
 των ὀυκράτων καὶ θι θαλάσσης γαλιωῶσις, ἔλκε-
 τὴν ὀλκάδα πρὸς πλῆρ. καὶ ταχέως τὴν ἐμπορίαν
 αἰνύσας πρὸς τῷ ὀπωρινῶν ὄμβρων καὶ νότων τῷ
 τότε, ἔχον θι οἴκαδε ἀνακομιδῆς. Μετὰ τροπίας.)
 τὸ παρὲς μακρὸν ὄρ, ἐδέχθη βραχύν, ὥς κοινὴ συλλα-
 βή. λήγει γὰρ εἰς μέρεθ λόγον. Καυάξαις.) κα-
 ταάξαις, συμτρίψαις, ἀσολικῶς. οἱ γὰρ ἀσολεῖς μετὰ
 ἄλφα αὐτῇ φωνῇ, ὡς πρὸς τιθέασιν· οἶον, ἀνὴρ αὐτῇ,
 αἰὼς αὐτῇ, ἀάτλι τὴν βλάβλι καὶ τὴν ἀκώρετον αὐ-
 τῇ, καὶ τὰ ὅμοια. συμφώνον δ' ὄντ' μετὰ ξύ,
 ὅκετι. ὡς δὲ τῷ μετὰ φωνῇ, τιθεμένῳ συμφώ-
 νων, διπλασιᾷσιν αὐτὰ, ἢ τοῖς αὐτοῖς συμφώνοις, ἢ ἅ-
 πλῶς συμφώνοις. τοῖς αὐτοῖς μὲν, ὡς τὸ γῆνη, ἄμ-
 μιν, ὕμνον, πέρρηνθ' ὁ πρίηνθ'. ἀπλῶς δὲ συμ-
 φώνοις, οἶον, νώννυμθ', ὅκχθ'. ἀρβάλλουσι δὲ καὶ τὸ
 γ' ἐκ τῷ εἰς υξ, φάρυξ ἢ φόρμυξ λεγόντων, καὶ ἑ-
 τέρῃ μυνεία· χοισὸς δὲ διφθόγγος χράφουσι, ἢ ἀμφι-
 τρυῶν, καὶ ἄδων, καὶ γηρυῶν λέγουσι, καὶ σοπά-
 σωμα. καὶ ἢ χράφεται τὸ κέντη, ἢ τὰ ὅμοια πρὸς
 τακτικά, καὶ πῆκὰ, καὶ τὰ ὅμοια· καὶ παῦν ἀπαρέμ-
 φατον, καὶ ἑτέρῃ μυνεία. Ενοσίχθων.) ὁ κινῶν τὴν
 γλῶ. τὸ γὰρ ὕδωρ ἀετοῦ τῷ σεισμῷ. Εἰς τοῖς
 γὰρ τέλθ.) ὅτι γὰρ τῇ θαλάσσῃ καὶ εἰμαρμένη, κεί-
 ται τοῖς ναυπλομένοισι τὸ τέλθ' ἐδλῶν τε καὶ
 φαύλων.

φάυλων. ΑΛΛ' ὁ δ' εἰαρινός.) ὅτ' ἔμην μὲν ὅτι φησὶ
ὁ καίει καὶ δυπορώτατ' ἔστι δὲ καὶ ἄλλος
πῦρ κενδύου μὲν, ὃ καὶ ἐμοὶ ἀρεστός, ὃ γὰρ καὶ οὐ γι-
νόμην ἔαρ, ὅποτε γὰρ τῇ συκῇ τοσαῦτα φανῶ-
σι τὰ φύλλα, ὅσον πατισίας γὰρ γῆ τῇ κερώνης τὸ
ἔχρος ὅτιν. ὅτ' ἔμην ὁ πλὺς ἀμείβωλος, ὃ καὶ ἐμοὶ ἀ-
ρεστός. ἀλλ' ὅμως καὶ τότε πένες πλέοσι, δρασιχρήμα-
τοι ἄνθρωποι, τρεῖς κέρδι βελγόμενοι. ἰσοψυχα γάρ
τισι τῶν ἀνθρώπων τὰ χρήματα. Κράδ' η, τὸ νεαρόν
τῇ συκῇ φύλλ). ἢ ἀντίφρασι, τὸ ἀκράδαντον, ὃ
μὴ ῥαδίως κινδύνου. Αμβαστός.) ὅτε πίδατ', δὲ
ξίος εἰς τὸ ναυτίλλεσθαι. Αἶνιμι.) αἶνω, καὶ ἢ πῦρ
γὰρ γὰρ ἀπὸ κινδύνου αἶνιμι. Αρπακτός.) πῦρ ἀβολ-
καὶ ῥιπτοκίνδυνον ὑπαρξάντων. Χαλεπός.) μόλις,
δυσχερῶς. καὶ τὰ, καὶ ταῦτα τὰ πόδι τὸν εἰαρινόν
πλοῦν. Μὴ δ' ἐνὶ νηυσί.) ναυτιλλόμενος δὲ, μὴ πᾶ-
σαν σὺ τὴν πόλειουσίαν γὰρ ταῖς ναυσὶν γνέκων ἐμπο-
ρείας ἀρτίθαι, ἀλλ' ὑφορώμενος τὸ τῇ θαλάσσης ἀβεί-
βαιον, τὸ τριτομόριον ἔχει πῦρ ἐμπορείαν. τὴν δὲ δι-
πλομοιρίαν οἷα δὲ καὶ ἀλίμπαντε χαλεπὸν γὰρ διυ-
κλήμασι θαλαπῆοις πῦρ πῦρ, σὺν πολὺ φόρ-
τῃ νηί. εἴτα φησὶ, καὶ τί φημι χαλεπὸν τοῦτο
χαλεπὸν, εἰ καὶ γὰρ ἡπείρω ἐπ' ἅμαξαν ὑπερβεί-
δου θέως φορτίον, καὶ κατεάφη τὸν ἄφονα, καὶ
ὅσο διαχυθὲν ἀφανὲς σοι καὶ εἰς ῥεῖον γῆν ἵσταται.

τῶν σύμμετρίαν ὃν ἅπανσι πράγμασι, καὶ αὐτὸ δ' ἔον
 τας καιρὸς ὑπὸ τῆς. ὅκ' ἐστὶ ἢ ὑπὸ μέμψιν ἡσίοδ' Θ,
 ὅκ' εἰδ' ὡς ναυτιλίαν διδ' ἄσκειν, ἀλλὰ θειραῖς ὥραις
 μόνον κελύων ναυτίλλεσθαι. πειρήκει γάρ, ὡς ἱμ-
 πειρόπλες ὅκ' ἐγγόνει, ὅδε τῶν ναυτικῶν ὑπὸ τῆς.
 Δραῖα Θ δὲ γυναικα.) ἀρμόδιον δὲ χρόνῳ καὶ γάμοι
 σιναρμόθηντι. λέγει ἢ ὅσον εἶν, τὸν μὴ τε πολὺ ἐπα-
 ναβεβηκότα τῶν τριάκοντα, μὴ τε πολὺ ἀρδ' ἔοντα.
 Ὡς ὅσον μὲν φησὶν ἀρμόδιον εἶν χρόνῳ ἀνδράσι πρὸς
 γάμον. γυναιξὶ δὲ τὸν εἰ, εἰ ἀσαφῶς εἴρηκε. καὶ ὅτω
 μὲν ὁ ἡσίοδ' Θ εἴρηκεν, ὅπως ἱκανοὶ τε ὦσιν οἰκονο-
 μεῖν τὰ κατ' ἐαυτὸν οἱ ἀνδρὸς ὡς τέλειοι, καὶ ὅπως
 μὴ πολλὰ τεκνουργήσαντο ὅκ' ἔχωσιν θυχερῶς αὐτὰ
 διατρέφειν, καὶ ὁδωκρότατον βίον διάγωσι. καὶ ὅ-
 τω μὲν ὁ ἡσίοδ' Θ. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ τὰς ἐτόροις νυμ-
 φαγωγεῖν, ὅχοις πόρ ταῦτα πᾶσα κελδύονται. πο-
 λὺ πᾶσι κεσέροις γάρ αὐτῶν ἀνδράσι τὰς συ-
 νάπῃων, ἀφυβεῖκναι μονονδ' τὰς πᾶσα κελδύεται
 πρὸς τὰς τούτων δυνάεις. μικρὸν γὰρ ἦδ' η, καὶ οἱ μὲν
 τελέως γηράσαντο ἀδυνήσουσιν. αἱ δὲ, πρὸς τὸ
 σφαιγῶν ὅλ' ἡλικίας ἀναδραμεῖσαι, τῶν ἀνδρικῶν ἔ-
 βὰδ' αὐτὸς γηρήσεται, αὐταῖς μηχανήσονται. πα-
 ρα κελδύεται δὲ τὸν γάμοις σιναρτόμνον καὶ παρ-
 θένον λαμβάνειν, καὶ εἰ χρόνῳ. ἐμοὶ δὲ διππότεται,
 καὶ ὅλ' μητρώας νηδ' ὤς πᾶσιν Θ νῦν, καὶ ἁπαστα
 τὰ

τὰ θήλαα τίκεται. Μὴ τε τριήκοντα.) μὴ γὰρ
 ψῆς τριηκόντων, εἴτε ἡσιόδου, εἴτε μεταγραφεύου
 τὸ πᾶσις τυγχάνει, ἀλλὰ τριάκοντα. πᾶσα γὰρ
 φωνὴ τὰ τρία γῆμι σημαίνουσα ἐν μιᾷ λέξει, ἅκλυτος
 ὅστις οἶον τριάκοντα, πεντήκοντα, καὶ πάντες οἱ
 ἀριθμοί. ὥς περ καὶ τὸ ἐγώ, σὺ, ἐμοί, καὶ τὰ ὅμοια. οἷς
 δὲ βυβλὴ τὸν ἀπὸ δ' αὖ τοῖς ἐμοῖς λόγοις γραφέτωσαν
 τριακόντων, καὶ πεντηκόντων, καὶ ἑξήκοντων, καὶ
 ἑκατόντων, εἰ βάλωιντο. Τέτορι.) ποσαρδου καὶ
 δεκάτω χρόνῳ. Παρθενικῶν δὲ.) πρῶτον δὲ πρὸς
 γάμον λάμβανε, ὅπως θυμῆρης γῆνται, καὶ τοῖς ἥθε
 σι σωτήροφθ, οἷα μὴ συμειλῶσα ἐτόρει ἀνδρί, καὶ
 ξύνοις σωθεθεῖσα τοῖς ἥθεσι.) Ὡς γειτνιώσαν δ' ἐσοε
 λάμβανε κόριν, ὅπως ἐκτε πατρός καὶ μητρός γε-
 νος ταύτῃ εἰδ' ὥς, καὶ τὰ ταύτης ἀκριβῶς ἀκροώ-
 μεθα, μὴ ἀναξίαν γήμις. καὶ τι τῷ ἀθεμίτῳ ὀφ-
 ρασάμεθα, ἐν οἷς περ εἰώθεσιν οἱ γειτνιῶντος γε-
 λαῦ. ὅδ' ἐν γὰρ ἄμεινον, ἀγαθῆς γυναικὸς ἀνὴρ ὑπὸ
 τᾶται. ὥς περ ὅδ' ἐν χείρῳ φη φάυλης, φη πόδι δ' εἰ-
 πνος καὶ τροφὰς ἀχολουμλῆς, καὶ καίσης τὸν αὐ-
 θρα, καὶ γυναικὸς ὅστις, ἀξύνλω πνεῖ συμφορῶν, Ὡς
 παρ' ἡλικίαν τιθείσης γυναικὸς Ὡς ἀφήλικα. δειπνο-
 λόχης.) φη λάθρα τ' ἀνδρὸς ἐδιδόσης, Ὡς μὴ φανερώς
 φη βωκτίσθ καθεμλῆς καὶ ἀσωτδομλῆς, καὶ
 παρδορδύσης Ὡς δ' εἰπνω. Εὐ δ' ὅπιν ἀθανά-

τωμ.) καλῶς δ' αὖτε σπουδῇ καὶ φροντίδι αἴν, καὶ
 ἔσο καὶ ὑπαρχε φυλάσσω τῶν θεῶν, νυνὶ δὲ τῶν ψυ-
 χικῶν διωάμεωμ. βουτέστι νοῶν, ὡς χή, φρόντιζε κα-
 λῶς τῶν δέοντων, ἵνα μὴ ἴσθ' ἀδελφῶ ποιῆ ἰσότημα
 τοῦ φίλου· ουτέστι, τῶν φυσικῶν μὴ πλοτίμα τὰ κα-
 τὰ θεοῦ, μὴ δὲ εἴ πατερίδ' ἢ τινὶ ἄλλοτρίῳ πλο-
 τίμα, διωροληψίας γίνεσθαι, ἢ ἐτόρθε τινός, καὶ αὐτὸ τῶν
 ὁμοίων τὰ ὅμοια δρᾶ. εἰ δὲ ποιήσεις, ὅρα μὴ παλὶμ-
 βολῇ ἡ μεταπίπτωμ γνῆση, καὶ ἄσπετος, καὶ πλο-
 κατάρχου κακοῦ. μὴ δὲ ψεύδεσθαι.) μὴ δὲ γινώ-
 σκωμ τι ἀληθές, πρίν τρεπεῖσθαι καὶ ψεύδου γλώττῃ
 ῥητορικῇ, καὶ δ' εἰνῇ τυχόν χειρίζομεν. ὁ γὰρ εἰδὼς
 τὸ ἀληθές, ἡ ψεύδωμνος, μοιχὸς εἰ ἀληθείας ὁδόν,
 καὶ ἀδικεῖ καὶ τινὶ φρόνησιν. πανουργίας γὰρ ὄργον
 τοῦτο, καὶ ὁ φρονήσεως. ὁ γὰρ μάλα φρονῶμ, ψεύδ' ἢ
 οὐκ ἐρίσιν. Εἰ δ' εἰ σε τ' ἀρχει.) εἰ δ' εἰ σε ὅτος πλοκα-
 τάρχῃ, ὅπως δ' ἡ ποτε ἀνιάσει, διπλῶς τοῦτο ἡμῶν,
 μεμνημένος ἢ εἰ μὴς ἐν πολλῇ, ἢ ὅτι πρῶτος εἰς τῇ
 φιλίαν πρὸς ἀπὸνδ' ἡσιν. εἰ δὲ πάλιν μετατραπεί-
 πλοκῇται εἰς τινὶ φιλίαν, ἡ αὐτεῖ ἡμῶν δ' ὄναι
 ὡμ ὁρμαρτήκε, φυγνωμοσιῶν πάλιν αὐτὸν δ' ἐ-
 χου. Δειλὸς τι αὐτῇ.) ὁ ἄβλιθ γὰρ καὶ ὁ ὁ γνός λό-
 γου ἄξιθ, ἄλλοπρόσπελλθ γίνεται, πλοκατὰ εἰς φι-
 λίας θεσμούς, παραμείδωμ συνεχέσετον τοῦτο φίλος.
 Σε δὲ μή τι.) σοῦ δὲ τὸν λογισμόν μηδ' ἐν εἰδ' ἢ
 φιλίας

Φιλίας ἀπρεπὺς ἐλέγξῃ. πυντίσι, μὴ ἐλεγχθεὶς, ἢ ἄ-
 μιαν, ἢ πολὺμιαν, ἢ κακῶν φίλον, ἢ ὑβριστὴς
 τῶν ἀγαθῶν φίλων. ταῦτα δὲ καὶ ἐτόρα μυρία εἰ-
 σὶν εἶδη Φιλίας. Μὴ δ' ἐποτ' ἐλομύλιω πρηνίην.)
 μὴ δὲ τιμὴν ὅζ' ἐμαρμελὴς δοθεῖσαν πρηνίαν τοῖς ἀν-
 θρώποις ὀνειδίξει. ἢ ἐτόρα ἢ πρηνία, ἢ ὅζ' ἡμετέρας κα-
 κίας καὶ ἀσωτίας ἡμῖν γινομένη φθίγγεσθαι. τοῦτο
 οὖν πρᾶνεί καὶ τὸν πέρσιον, καὶ μὴ πολυλογίαν ἀ-
 σκείν. ὁ δ' γὰρ ὅτε λῶσιν, ὅτε χείρισιν ἐν γλώτῃς
 ὀείν. ὁ καὶ πιτάνος ὁ λέσβιος ἐνδ' ἐκνύμενος ὅζ'
 ἐρείου τιμὴν γλώτῃαν, ὡς κάλλισόν τε καὶ χείριστον, ἀ-
 μάσιδ' ἔρξ' αἰγυπῆϊον ἀπέσταλκεν· ὅτως ἐκείνου κε-
 λδύσαντο, τὸ κάλλισόν τε καὶ χείριστον ἀπεσταλκῆ-
 ναι τοῦ ζῶος. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ φρυγὶς πεποιήκεν ἀσω-
 πον. Εἰ δὲ κακόν.) εἰ δὲ λάλῃ ὧν ὑβρίσεις, μεῖ-
 ζον ἀκούσεις. οὗτο δὲ ὅζ' ὁμήρου παρέσυρτο, φησὶ
 γὰρ ἐκείνῃ,

Οποῖον κ' ἔπος εἴπηδα, τοῖον κ' ἐπακῶσεις.

Μὴ δὲ πολυφείνῃς δ' αὐτός.) πρᾶκελδύετο οὗτον
 καὶ κοινωτικόν εἶν, ἀλλὰ μὴ ἀσωδίστατον. καὶ φησι·
 μὴ ἔσο δ' υσάρεις ἐκ ἐν πολυφείνῃς δ' αὐτός. πυντί-
 σιν, ἐκ τῶν συσιτίων ἐν εἰσφορῶν ἐράνων, ἐν αἷ καὶ
 λῶμιν καταδόλια, ὅταν κοινῶς εἰδόντες διαπάνην
 συμποσιάζωσιν. εἶτα ἐπάγῃ ἐν τῶν συσιτίων τ' ἐπα-
 νον, ἐν φησὶν, ἐκ τῶν διακίτης κοινωνίας πλείστην ἡδονήν,

ὀλίγον δὲ τὸ ἀνάλωμα γίνεται. Μὴ δ' ἐποτ' ἔξ
 ἡδς.) τὰ μὲν μυθικὰ δ' ἦλα ἐ τοῖς πάνυ ἰδιωτοῦς
 σιν, ὅτι δ' εἰ καθαροῖς καὶ ἀξύνπονοις δύειν χόρσι.
 τὸ δ' ἄλληγορικώτερόν ἐστι, συμβολικὴ πρᾶξις
 πυθαγόρειος, ἔντελλομένη καὶ λεγούσα, μὴ ἄλλα ἢ
 βυλδύειν, ἄλλα δὲ δρᾶν. φησὶ γὰρ μὴ δ' ἐποτ' ἔξ
 ἡδς καὶ φησὶ πρῶτης τοῦ λογισμοῦ προσβολῆς τὸν οἶνον, ἡ-
 γουω τὸν βυλδύειν ὅπου δορμαίνει καὶ συγκι-
 νᾷ, λείβε καὶ πρόσφορε ἔσθ' δέι, ἡγουω τῷ λογισμῷ,
 χόρσιν ἀνίπτοις, ἡγουω πράξεσιν καὶ ἀνομίαις, καὶ
 ἀπαδύσαις, οἷς βυλδύει. καὶ ἵνα φαίλω, καὶ σωτο
 μώτερον ὅσον φησὶ, μὴ δὲ εἰ πρότερον ἀνέλθῃ προσ-
 βολὴ σου λογισμοῦ, ἄλλα ἢ βυλεύεαι, ἄλλα ἢ δρᾶν.
 καὶ θάπορ παντεγύτατοι ἱνές, καὶ κρυψίνου. Μὴ
 δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.) ἀπὸ κοινῶς τὸ λείβε ἀνίπτοις
 χερσίν. ὁ δὲ νῦν τοῦτο, μὴ τε ἔσθ' λογιστικῶς ἔναυ-
 τίαν ἔχῃ πρᾶξιν, μὴ τε ταῖς ἄλλαις ψυχικαῖς δ' υ-
 νάμεισι θυμῷ, ὠπθυμία, καὶ λοιποῖς· πουτέσι, μὴ ἔσο
 κρυψίνος, καὶ προσποιήτως δοκεῖ τινὰς ἀγαπᾶν, ἢ
 μισεῖν· ἄλλως δὲ ἡτ' πρᾶξιν ἔλεγε ἐπ' ἀλήθειαν,
 καὶ ὡς τῶν ἄλλων ὁμοίως μὴ θέλε φαίνεαι πλῆστοις,
 ἢ ὀυδοκιμῶν ἔντισιν, ὅρ' γὰρ δὲ τούτων ἀπάδοντα
 κέκτησο. Οὐ γὰρ ποί γε κλύεσιν.) ὅ γὰρ καταρ-
 θώσεις καὶ ὑπὸ κηδεύουσι, τοῖς ἔναυτοῖς τὰ ἔναυ-
 τία· μάταιον δὲ λογιθῆσθαι. Μὴ δ' αὖτ' ἡελίοιο
 τετραμ

στραμμένῳ.) τὸ μὲν πρόχειρον, γνώριμον καὶ πῶς
 ιδιώταις καθέστηκεν, ἢ τὴν τοῦ πρόκλου μακρογυ-
 ρίαν καὶ μεταχείρησιν. τὸ δὲ συμβολικὸν τοῦ πᾶσι
 γέλωτος ποιῶτον ὄσιν. ἀπείργει γὰρ τὸ φανόρας
 καὶ ἀνευθυμίας ἀκολασίας, καὶ γε τὸ λαθραίας ὀ-
 μιλίας ἐλὶ πρὸς τὰς πόρνas, ἐπὶ δὲ καὶ ἐλὶ πρὸς τὰς
 ἑταίρας ἀσάτου καὶ μεταπηδήσεως ὁρμῆς. καὶ ἐπὶ
 πᾶσι κελεύεται, μὴ γὰρ ἐτόρπον τῷ ἀπρεπῶν δρᾶν,
 καὶ ἔλαττον ἢ τὸ πτωτόρων, εἰ λάθωμι. ἐδὲ γὰρ εἰ
 μακαρίων ἀνδρῶν, καὶ οὐχ ὁρῶ τοῦ πᾶσι πινω, ὅμως ἀ-
 δίδωται αὐτὸν ποιεῖν τὰ αἰχρᾶ. γὰρ δὲ κλοῖ, τὸ
 μακάρων τι νύκτον ἔασι. θεῶν δὲ καὶ φρονίμων ἀν-
 δρῶν λέγει τὸ ἐξόμνητον ὄρεϊν. ἡγοῦται τὸ ἐσπειγμένως
 καὶ μεταπηδήσας τὰς ὀμιλίας ποιῶντα, ἀλλ' ἔχον
 παλακίῳ μίαν, ἢ εἰ ἑταίραν καλεῖται, ἢ δούλῳ.
 γὰρ ὁ τεῖχος δὲ κλοῖ ἐλὶ αὐλῆς. ὡς πόρ γὰρ ἡ οἰ-
 κία ἐκ τῶν τοίχων συνεχέται, ὅτω καὶ οἱ δεσπόται
 δούλοις καὶ θεραπαίνας, καὶ πῶς μιθίοις ὠχύνον-
 ται. τοιαῦτα τὰ πόδι ἐλὶ ὀμιλήσεως. ὅ γὰρ ὁ πέρσης,
 πέρσης, καὶ πέρσης τὴν κλῆσιν, ὡς τε ὁ γυνεὺς ἐφεζό-
 μενος πόρσι καὶ νόμῳ. εἰ δὲ καὶ ἀσαφὲς ἔχῃ τὰ εἰ-
 ρημένα, ταῦτα διασαφηνισμένα. μὴ δὲ αὐτὸν ἡλίσιον.)
 μὴ δὲ φανερῶς καὶ ἑναντίον πολλῶν κλεπτόντων,
 ὁρθῶς ὀμίχει καὶ ὄρεϊ. ἢ πῶς μὴ συνεχίσταται καὶ ὀμίλει
 γυναιξὶν ἀμείβαται, εἴτε μετὰ ἐλὶ αὐτῶν ὀμιλίας,

εἴτε πῶς αἰνέσας. οὕτω γὰρ δ' ἡγοῖτο τὸ ὀρθόν. ὁ ἑσπέρως γὰρ
 ὅτε βασιλεῖ, ὅπου πῶς αἰνέσας δ' ἡγοῖτο ὅτε ἐξέτα, ὅ
 που δ' ἡγοῖτο τὴν πῶς αἰνέσας, καὶ βεβαίως. ἀλλ' ἐστὶν
 ὅπως ἀμείβεται, εἴτε ἐξομαρτύνεται, εἴτε κινηθή-
 σεται. Αὐτὰρ ἐπὶ λέγει δ' ὕμ.) ἐκρυπτοῦς καὶ φα-
 νερῶς. Μὴ τ' ἐν ὁδῷ καὶ πόρῃ σιωποῦσάσους. ὁ δ' ὅ
 γὰρ εἰσὶ δημοσίαι, δ' αὖτ' ἄλλοι δ' ἐρχοντο πολλοί. Μὴ
 τε ἐκτὸς ὁδοῦ.) ἦτοι μὴ ὅς δημοσίαις μὲν, ἀλλ' ἐστὶν
 εἰδὶ καὶ παλακῇ, εἰσὶ καὶ πῶς ὁλίγοις γνωστῇ, ὅρ-
 σης καὶ ὁμιλήσης πῶς αἰνέσας καὶ ἀσπέρως καὶ μετα-
 πῶς. μὴ τ' ἀργυμνωθῇς, μὴ τε ἐτόρῃς ἀπρεπὲς
 δ' αἰνέσας ἀνευθελάσως. Μακάρεσσι τοι νύκτωρ ἔα-
 σι.) μακαρεῖς γὰρ ἀνδρὸς, ὡς πῶς ἐφημῇ, καὶ ὅς ὁ
 ῥῶτο πῶς αἰνέσας, ὅμως αὖτ' εἰδὶ αὐτὸν ποιεῖν τὰ αἰ-
 νέσας τὸ ἐξομαρτύνει, δ' ἐπὶ τὰ λοιπὰ, ἐξέρχεται. Ομιχεῖν,
 οὐρεῖν. τὸ αὖτ' πῶς τὸ μὲν διασπένεται. ὁμιλεῖν, ὁμι-
 λεῖν, καὶ τὰ λοιπὰ. πῶς τὸ ὁμιχῶ, καὶ ὁμιχῇ.
 μὴ δ' αὖτ' αἰνέσας γονῇ πεπαλακῇ.) πάλιν ἐπ'
 ἄλλῳ μεταβαίνει παραινέσας. ἐντελέμεν γὰρ
 αὐτῷ, μὴ ἀνευθελάσως ἐν τῷ φανερῷ τῷ κοινῷ
 ποιεῖν τὰς ὁμιλίας, μὴ δ' ἐπὶ τὸ, καὶ τὸ, ἀλλ' ἔχειν
 μίαν ὁρμίσμῳ δούλῳ, ἢ παλακῇ. πάλιν
 αὐτὸν παραινέει, μὴ δ' ἐπὶ τοῖς κατ' οἶκον καὶ αὐτὸν
 ὁρμίσμῳ σιωποῦντα τῇ λεχθείσῃ γυναικί, ἀλ-
 λά λιλεθῆναι καὶ πύτους τῆς σιμνότητος φρον-
 τίζον.

τίζοντά. ὁ μὲν γὰρ ἡλιθ. δ' κλοῖ, τὸ ὑπὸ πολλῶν βλο-
 πιαῖ, ἀπὸ κοσμητῶν καὶ πάνδημον φῶς. ἡ δὲ ἐ-
 σία, τὸ ὑπὸ μόνων τῶν ὄντων κατ' οἶκον, ἀπὸ φῶς
 ἰδικόν καὶ κατρίκιον. οὕτως ἔχει καὶ ταῦτα. εἰ γὰρ
 κατὰ τὸν πολλὸν πρόκλον ἐσία τοὺς ὄρχεις ἐμπλά-
 σαις παρὲφ' ἑαυτῶν, ἀλὸς αὖ τις βώλακας εἰς τὴν ἀν-
 θρακίαν ὑπερρίψας, τοὺς τοὺς αὖ μιδιῶν ἀπετόξονε,
 πυρρὸς αἰμασιν ἄλσασκοντίων. μὴ δ' ἄρ'
 δυσφήμοιο.) ὅντι οὕτως πρὸς ἐτόραν διδασκαλίαν
 μετέδωκε. καὶ δ' ἰδ' ἄσκει ποταποὺς ὄντας ὅτι κε πα-
 ρ' οὐκ ἔστι, δ' εἰς πλησιάζειν ταῖς γυναιξίν. καὶ φησι
 οὐδ' ἀπορμαίνειν καὶ τὰ τέκνα ἀπ' ἐκφορᾶς νε-
 κρῶν ὑποστρέφοντας, ἀλλ' ἐξ ὀνοχίας καὶ ἑορτῶν.
 ταῦτα γὰρ οἱ παῖδες γίνεσθαι εἰώθασι, ὅποιοι οἱ
 πατὴρ οὗ αὐτῶν εἰσὶν ἐν τῇ παιδείᾳ γινώσκοντες κατὰ
 βολὴν τῶν ἀπορμάτων. μεθύοντων γὰρ μεθύοντες
 γίνονται, σωφρονούντων καὶ νηφαλίων σωφρο-
 νῶν καὶ νηφάλιοι, θυφρανομένων ἱλαροί τε καὶ
 θυφρανόμενοι. σκυδρωπαζόντων δ' ἐ, ὠρακιῶν-
 τῶν καὶ φιλόδουλοι. Δυσφήμοιο τάφου.) ἢ
 δριμύτους τάφου νεκρῶν, ἢ τάφου δυσφήμου
 καὶ εἰπνον. ἢ γοῦν καπιλώσους καὶ κακῶφνον
 καὶ ἀσχήμονα. Ἀθανάτων ἀπὸ δ' αὐτός.) μυ-
 θικῶς, ἀφ' ἑορτῆς. ἀλλήγορικῶς δ' ἐ, μὴ ἀπὸ τά-
 φου καὶ συμποσίου ἀπρεποῦς, ἀλλ' ἐκ βουλόυτη-
 οῦ,

εἰς, ὅπου αἱ τῶν ψυχικῶν δυνάμεων θυγατέρες εἰσι. λογιστοῦ.) φρονήσεως, ἀνδρείας, σωφροσύνης, δικαιοσύνης, καὶ τῶν τοιούτων θεῶν. μὴ δ' αὖτ' ἀπὸ κρηνῶν.) πῶς κελευστέμενος μὴ πλησιάζειν χείρην παιδοποιίας ἐκ μέθης ἐπανιόντα, ἀλλ' ἐκ βυλδύτρεϊον ἐπανακάμψαντα, νῦν πῶς αἰνεῖ μηδὲ δυνάμεων μοιχεύειν γυναικας, ἀλλὰ τὴν τοιαύτης ἀφίσταται πράξεως. ὅν γὰρ τρόπον αἱ κρηναὶ ποταμούςς ἀρτίκτουσι, τὸν αὐτὸν τρόπον αἱ πόδες φανείς τοιαύτῃ γυναικί, τοῦ ἐν τῷ βίῳ πολλῷ ρεύματι χρυσῶν πόδες ῥέοντες ἀνδρας δυνάστας ἐν ὑπόδοχους, ὧν τῷ πλάτῃ πολλοὶ ἀπαρρύνονται, ἀρτίκτουσι. ἀλλὰ νῦν αἱ τοιαύται κρηναὶ, παντρίων ὕδρων ἐπλήθυνσαν. μὴ δ' ἐποτ' ἀγνῶν ποταμῶν.) καὶ τί φημι τοιαύταις μὴ μίγνυνται γυναιξίν, ἀλλὰ μὴ δὲ θητεύειν ὑπὸ χειρὶν ἀρχικωτάτοις ἀνδράσι, πρὶν ἐν πολυκράτει ὑδατελεύκῳ, ἢ γοῶν συμβολῇ καὶ λόγοις καλλίστοις νιψάμενοι τὰς χεῖρας. ἢ τὴν ὁμοιωσας ἐκείνῳ τὰς σὰς πράξεις, ὅπως ἐκείνῳ καὶ θυμῆρης φανείης. αὐτὸ γὰρ σὺ τυχὸν ὁφείας ἡμέτεροχθ, ἐκείνῳ δὲ ἡμιβαρβαρῷ, ἢ σὺ ἀρετῆς ἀντεχόμενῳ, ἐκείνῳ δὲ ἀσελγείας ἀνάμενῳ, ἢ βύναντιον, πᾶσι τῇ τοιαύτῃ λατρείᾳ ὡς ἔσαν ἀπὸ σφυῆς ἀναρμόσων. συγχάρις γὰρ εἶναι, τῷ ὁμοίῳ τὸ ὁμοίον. Ὁς ποταμὸν ὁραβῇ.) ὅς τις πρᾶνῳ τῷ ποταμῷ, ἢ γοῶν πῶς δυνά-

σὺν λατρείᾳ ὑπέλθοι, μὴ ἐκπαθάρας ἐκ κακίας
 τὰς χεῖρας, πυντίσι μὴ ὁμότροπον ὦν ἐκείνῳ (κακία
 γὰρ τὸ ἐναντιότροπον ἐκείνῳ λογίζεται) πύτῳ ἢ εἰ-
 μαρμυλῇ νεμεσᾷ, καὶ ἐναντία ὄσι, καὶ ἄλγεα δ' ὠ-
 κην, ἥτοι δυσκληρίας ἔχει ὧς ἀτυχήματα, σκυτίων
 καὶ βαρβάρων ὑπαίρομυλῶν καὶ αὐξομυλῶν, ὡς ὁμο-
 ῥόπως ἐκείνῳ. Μὴ δ' ἄρ' ὡς πτόλοιο.) τὸ μὲν πρό-
 χειρον, καὶ οἷς πόρ ὁ πρόκλῳ μακρηγορεῖ, τοῦτόν
 ὄσιμ, μὴ ὄζονυχίξῃ ἐν ἑορταῖς, μὴ δὲ τὸν ξηρόν ὄνυχον
 ἐκ τῆς χλωρῶν καὶ ζώντων δακτύλων τῆς πυντό-
 ξῃ χειρὸς ἀπότημνε. Τὸ δ' ἀλληγορικὸν τοῦτόν ἐ-
 σιμ. ὅποτε φησι πόρ πινῶν θείων καὶ ἀναγκαιότε-
 ρων καὶ θαυμάτων λόγοι λινοῖντο, σοφοί, ὡς ὧς θεὸς
 καλεῖ τὰς πυντε ἀειδήσεις, οἷον εἶχε τῆς πυντῶν λό-
 γων ὄζονημιλίας. καὶ μὴ σιδ' ἤρω, ἥτοι σκληρῷ ὧς
 ἄφρονι λογισμῷ ὧς πυντὰ δ' ὧς τῆς ἀειδήσεων,
 τῶν ξηρῶν καὶ ἀπρωσφυῆ πῶς αὖς πυντῶν λόγους
 ἀπότημνε, ἄρ' τῆς χλωρῶν καὶ πυντῶν πρωσφυῆ-
 τῶν. ἀλλ' ὄρα καὶ ἀκούε, καὶ ὄσφραίνε, καὶ γένε, ὧς
 ἀπῆρ' καὶ ἢ ἀκὸν μόνον τότε πρωσφυῆς ὄσι καὶ χλω-
 ρὰ, αἰ δ' ἄλλαι ξηραὶ καὶ ἀπρωσφοροί. Πυντίσι ὄλος
 ὄζ ὄλης ψυχῆς, καὶ πρωσφυῆς γένε τῆς λεγο-
 μυλῶν. Μὴ δ' ἐποτ' οἰνοχόλῳ.) νυῦ καὶ ὁ πρόκλος
 εἰς νοῦν γεγονώς, συμβολικὸν πῶς ἀγγελμα ὄσφ φη-
 σί. ἀντί τῷ, μὴ πρωκείνῃ τὸ ἴδιον τῷ κρινῶ, μὴ δὲ τὸ
 μέρῳ

μέρῳ τοῦ ὅλου. Πινόντων.) ἥτοι συμβέλεις γῆρου
 μέλης πόδι τοῦ κρινῶ. χαλεπὸν γὰρ εἶναι. ἢ μὴ πω-
 τιμήσεας τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος· οὐτελευτερον γὰρ
 καὶ διακονητικόν. ἢ οἰνοχόη, τοῦ κρατῆρος. ἢ μὴ
 γὰρ οἰνοχόη, ὁ βίκος εἶναι, ἢ τὸ ποτήριον· ὁ δὲ κρατῆρ,
 ὡς λέβης εἶναι, καὶ ἐπίθω πρὶν ἐν συσιτίοις καὶ εορ-
 ταῖς, ὅπως ὁ βίκος καὶ ἀρκτῆρ ἐν ἰδικῶ ἐσιάματι.

Μὴ δὲ δόμον ποιῶν.) τὸ πρόχειρον ὅτι, μὴ οὐτε-
 λῆ τὸν δόμον ἐκείνης, μὴ πως καταγγελλόσης κερώνης
 χειμῶνα λυπήσῃ. τὸ δὲ συμβολικόν, ὅτι· μολὶς ἐν ὄρ-
 γον ἀτελὲς ἐκκαλλώπισον ἐκείνης, μὴ τις μωμοσκή-
 πος καὶ λίσαν κρακτικὸς, καὶ λάλος, ὥστε αὐτῇ,
 μώμους καταχέῃ σου. Μὴ δὲ ἄρ' χυτροπόδων.) τὸ
 μὴ κρινόν καὶ δημιῶδες, ὅτι πᾶσα κελδύομαι καὶ
 ἐντέλλομαι σοι. μὴ δὲ ἄρ' χυτροπόδων ἐκ πυρεσθῆναι
 ἀθύτων λαβόντα σε τὴν χύτραν, ἐοδίειν τὰ ἐν αὐτῇ.
 τούτῃ, εἰ μὴ θύσεις πρότορον, μὴ ἄρ' ἢ τῇ ἐν τῇ χύ-
 τρα βρωμάτων, μὴ δὲ λῶσῃ, εἰ μὴ θύσεις ὁμοίως καὶ
 ταῦτα μὴ ὅτι. τὸ δὲ βαθύτορον ὅτι, μὴ ἄρ' ἢ ὑ-
 ποτελῶν ἢ σῶν δ' ἄλων ἀπανθρώπως εἶς φόρος καὶ
 ἀνηλεῶς ἀφελόμενος εἶδεν. ἀλλ' ἔσο καὶ κείνοις μέτριος,
 καὶ θυχῆς μοῖραν παρ' αὐτῇ κληρομενῇ, μέτριος
 ἐκ μὴ λίσαν βαρύνων αὐτὸς. Μὴ δὲ λῶεσθαι.) ἀπο-
 λουτρῶν δὲ κλονότι ἀθύτων. τὸ δὲ πᾶν τοῦτο ὅτι·
 οἰκέτοις μὴ καὶ μιᾷοις οἱ πᾶσι διαδοθέντες καὶ
 χεῖνται.

ῥηνύται· τοῖς μὲν, ὅζ' ὦν διατρέφονται, φόρους συν-
 λέγοντο· τοῖς δὲ, κόσμῳ χρεῖν, καὶ πτωπομπῆς, ἢ
 καλυψέως. Ἐπεὶ ᾧ, ὅζ' ὦν αὐτὸς φόρους λαμβάνουσι,
 χειρόποδες καλεῖ, ὡς φέροντας αὐτοῖς χύτρα καὶ
 βρώματα· αὐτὸς δὲ, ὅζ' ὦν τὴν ὑδικώσμησιν ἢ τὴν πτω-
 πομπὴν ἔχουσιν, λυτρὸν κατωνόμασθαι, ὡς τούτους κο-
 σμοῦντας. τὸ δὲ ὅλον τοῦτο μὴ βαρύνει, ἀλλ' ἰλαρὸς
 ἔσται, καὶ ἀμφοτέρους τοῖς ὑποταγμέναις σοι, ὅζ' ὦν
 τε αὐτὸς φόρους λαμβάνεις, καὶ ὅς' ἔχεις πρὸς ὑδικώσμη-
 σιν, ἢν' ὀφείλῃ αὐτοῖς γίνεσθαι. Ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸ κοι-
 νὸν ἀπὲρρίψῃ. Ἐπεὶ μόνον τὸν πέρσω φησὶ. ποῦ
 γὰρ ἐκεῖνα θεραπείαι τριάντη καὶ πτωποπομπή; Μὴ
 δ' ἐπ' ἀκίνητοις καθίζει.) μὴ δ' ὑπὸ τοῖς τῶν νεκρῶν
 τάφοις καθίζει πάντ' αὐτὰ δ' ὡς δεκάετη. ἀσεβὲς γὰρ ὅσοι
 ἀκίνητοί δὲ οἱ νεκροί. ἢ δ' ὡς δεκάετη πάντ' αὐτὰ μὴ ἐάσης
 ἀκίνητοις ἢ νεκροῖς· ἀλλὰ κίνησθαι πρὸς ὄργα τούτων
 κατὰλληλα· οἱ γὰρ νεκροὶ ἢ ἀκίνητοι, μέχρι τριάντης
 ἡλικίας ἀχρήσιμοι τῷ βίῳ, ἢ ἀδρανεῖς. Μὴ δὲ δύο
 δεκάμηνον.) τὸν ᾧ δ' ὡς δεκάετη φησὶ, μὴ ἐάσης ἀκί-
 νητον πρὸς ὄργα· τὸ δὲ δύο δεκάμηνον, ὃ πρὸς ὄργα,
 ἡλίθιον γὰρ ὅσοι· ἀλλὰ πρὸς πορείαν κινῶν ἀμαξίσι
 ἢ κλινιδίοις καὶ λοιποῖς τοιούτοις ὑποτείχοις, ἵνα
 μὴ κατερραθυμῶν, καὶ νεκρότατον καὶ ἀκίνη-
 τον τὸ βρεφὺς γημῆσεται. Μὴ δὲ γυναικείῳ λα-
 βῶν.) τὸ μὲν προχειρὸν ἢ κοινὸν τῆς γνώσεως,

σαφί-

σαφές ὄφρην, τὸ δὲ βαθύτορον, τοῦτο ὅτι. ὅν τέλλω
μαί μὴ δὲ γυναικείῳ καλλωπισμῷ καλλυνέσθαι ἄν-
δρα, φυκιδύμνον καὶ ξειρδύμνον, καὶ τοῖς λοιποῖς
κεχημύλον, οἷς αἱ γυναῖκες ὅμ πὸρ καλλωπισμόν
καὶ λουτρον λέγει. ὁλετεία γὰρ ποινὴ καὶ ὑπὸ τῶ
τοῦτο πρᾶγματι, καὶ μέμψις ἔσται μὴ χρόναι μαρσε
νομλῆ. Μὴ δὲ ἱεροῖσι.) τὸ πρόχειρον μὴ δὲ ἐν θυ-
σίαις θεῶν τυχόν, μωμοσκόπη τὰ μυστήρια. ἢ μὴ πε-
ρὶ τῶν ἐν οἴκοις πινῶν κρυφῇ τιλουμλῶν ἀσχεῶν
ἐν τοῖς ἱεροῖς διαλέγου. τὸ δὲ βαθύτορον καὶ ἀλλογο-
ρικόν, ὅπως ἔχει μὴ ὁ ἡκουσας μυστηρίῳ δὲ ἀπὸ τι-
νῶ συμβῶσαι χησαμλῆς, διάσυνε καὶ φαύλιζε
καὶ φανέρῃ θεὸς γὰρ τις, ἢ τοῖς σοφός τις καὶ φρόνι-
μος, καὶ ταῦτα ἀετιᾶται. ἢ μοῖρᾳ τις ἔνεκον τῶν
τοῦτων αὐτὸ πᾶσι φίλους φαύλους τιμορεῖ. Μὴ δὲ
ποτ' ἐν πλοχῇ ποταμῶν.) πάλιν τῶν πλοτῶν ἔ-
χεται λόγων. καὶ φησι, μὴ μοι χά σιωπῆντες διωα-
σῶν, ἢ μητόρας μὴ δὲ ἑναπόψυχε ποταμοῖς, τυτέ-
σιμ, τὸν φορυτὸν ὅτι γαστρός ἔκχεε. ἢ τοι, μὴ δὲ ἀσχε-
τόρον δράσεας, * παχιτιῶν καὶ θελιωόρμω.
Προχὴ, τὸ τῶν ποταμῶν σύμμιον, διὸ εἰς βάλλουσι
εἰς τὴν θάλασσαν. νῦν δὲ τὰς σιωπῆντες τῶν διωα-
σῶν, εἰς ἃ ἐκείνοι τὸν ῥοῦν πᾶσι. Ἀλα νῦν.) τὸν
κόσμον. Κριμᾶων.) τῶν μητόρων νῦν τῶν ποιού-
των ποταμῶν. τοὶ γὰρ ὄντι λῶϊον. ὡς γὰρ ὁ δ' αὖτως
βέλτε

ἔπος δὲ τριακοντὴν λέγει ἔννιν. εἶτα, δ', ς', η'. ια'.
 ιβ', ιγ', ιδ', ιε', η', ιβ', η', ι, ιδ', κδ', δ', ε', ιζ', δ', ιθ',
 θ', κβ'. ὅτως ταῦτα συγκεχρημένως φησί. ἢ μετὰ
 δ' ἐκδιόθην, ἐκ νοὸς καὶ φρονουήτων, ἢ τῷ ὄρανῳ.
 φυλάσσω καὶ ὑπὸ τηρῶν τὰς ἡμέρας καλῶς καὶ κα-
 τὰ τὸ πρέπον πέφραδε καὶ λέγει τοῖς δ' μωσί, τὴν
 λ' τοῦ μηνὸς τῆς σελλῶνς ἀρίστω εἰς τε τὸ ὑπὸ τη-
 ρεῖν τὰ ὄργα, καὶ διαδόναι τροφάς, ὅποτε τίως οἱ
 λαοὶ κείνοντες τὴν ἀλήθειαν ἔχωσι τὴν λ' τῇ σελή-
 νης, καὶ ὁ ψόδ' ὧς. (ἐκ διὸς καὶ φρονί-
 μων μαύθανε, ἢ ὄραν τὴν σελήνῃ ἐν ὄρανῳ, εἰ εἰς
 λοιπὰς ἀστέρας γίνωσκε. Τεικῆ δ' α' μῶος.) ἰδέου
 ὅτι μῶα τοῦ τ' σελλῶνς λέγει. Διαγῶν εἰ ἡνὰ μόνον
 φησί ὄραν, καὶ τριακονθήμερον. ὁ γὰρ τῇ σελλῶνς
 μῶ τοιῶτός ὅστις κδ' ἡμισυ ἡμερῶν καὶ τετάρτου. εἰ
 τὴν τριακοντὴν δὲ ἡμέραν, ὅτ' α' ἀγαθὴν λέγει. ὡ
 ὄρφειν φαύλῃ πᾶσι ὄργοις φησί, δοσοληψίαις δὲ
 μόναις ἐσθλήν. Αἱ δὲ γὰρ ἡμέραι.) αὐταὶ γὰρ εἰ-
 σὶν αἱ ἡμέραι πρὸς τῇ ἀμετάτροπον βελῶν ἐχθρῆς
 εἰμαρμένης, ἀγαθαὶ δ' κλονότι. ἢ ἔνν, ἢ τετράς τε, εἰ
 ἢ ἐβδόμη, ἑρὰ ἡμέρα. ἐν ζῇ γὰρ, λητῶ φησι ἐγνήκσε
 τὸν ἀπόλλωνα, ἢ γοιῶν ἐβδόμη, ἐκ τῷ χάρις ἐφάνη ὁ
 ἥλιος. κακῶς δ' εἰ φησι. τετάρτη γὰρ γέγονε, καὶ ἐφάνη
 νη. ὁ γδοάτη τε αὐφομένης τῇ σελήνης, ἐξοχαὶ ἡμέραι
 εἰς τὸ πρᾶττειν, ἢ ια' καὶ ἢ ιβ', εἰς τὸ κείρειν οἷς. ὄραν
 γὰρ

γὰρ νῦν τὸ πείκειν δ'ηλοῖ, ὅτι εἰς τὸ θερίζειν. ἡ δὲ ιβ'·
 φ' ια' κρείττω. ὅτι τῇ ιβ' γὰρ, νήθει τὰ νήματα ὁ ἀ-
 ράχνης, ὁ πετόμην· ὅτι ἔχει ὅτι ταῖς μεγίσταις
 θερείαις ἡμέραις, ὅτι ὁ μύρμηξ σταχυολογεῖ. Εἰς,
 ἡ πρώτη τῆς σεληνῆς, παρὰ τὸ γ' γ'η. ὅθεν νῦν
 διασωέται, ὡς μὴ διπλασιάσαν τὸ ν'. ὅτι δὲ δι-
 πλασιοῖ τὸ ν', ψιλοῦται ὡς ἀολικόμ. Τετράς
 τε καὶ ἐβδόμη.

Καπνὸς πνοκλικὸς ἁρμονικὸς ὅθεν θάδε,
 Καὶ αὐτὸς ἀριθμῶν εἰσκόπειν θέλεις σκόπει.

Μίλιος ἀεξομλίου.) ἀπὸ α', μέχρι δ' ιδ' ἡμίσεως δ'
 τετάρτου ἡμέρας, ὁ σελίωαυ· αὐξεται κύκλῳ.
 εἴτα μέχρι κδ', φθίνει. τῇ δὲ λ', φθίνει τελείως, καὶ
 πάλιν νεα πῶερχεται, σιωπῶν δ' ὄντα ἔχει ἡλίω. εἴτα
 δὲ ὁ ἡσίοδ'· ὅτι ὡς τῆς ὀκτώδεως καὶ τάξιν,
 ἀλλ' ἄλλω ἄλλως τὰς ἡμέρας διδάσκει, καὶ ὁμωνύ-
 μως ὁ γδ' αὐτὸς ἡ τετάρτης, λέγωμ μόνον τὸ αὐξομλίου
 μίλιος, εἴπην, ἵνα νοήσης τὴν πρώτην ὁ γδ' αὐτὸς, καὶ
 τὴν πρώτην ὁ γδ' αὐτὸς. μὴ δὲ τὴν δ' οὐτόραν ὁ γδ' αὐτὸς
 ἢ τὴν δ' οὐτόραν ὁ γδ' αὐτὸς, ἢ τοι τ' ὀκτώκαιδεκάτην,
 ἢ ὁ γδ' αὐτὸς καὶ δεκάτην. εἴτα τὴν τρίτην, ἢ γοι τ' κ',
 καὶ κδ'. πάντας γὰρ ὅθεν θάδε αὐτὸς ἀριθμούς, ἀπὸ μο-
 νάδ' αὐτὸς μέχρι δεκάδ' αὐτὸς, τριπλῶς λέγει. μονάδα
 πρώτην τὴν ὁ γδ' αὐτὸς, δ' οὐτόραν μονάδα τὴν ια'. πρό-
 τη τ' κ'. δ' αὐτὸς πρώτην τ' β', δ' οὐτόραν τ' γ' ιβ'.
 ν 2 γ, τὴν

γ, τὴν κβ⁻. τριάδας τρεῖς, τὴν τρία, τῇ τρισκαι-
 δεκάτῳ, τὴν κγ⁻. δ⁻, πρὸς ἀρδου καὶ δεκάτῃ, κδ⁻, θ
 τὰ λοιπὰ ὁμοίως, μέχρι καὶ αὐτῇ τῇ δεκάτῃ θ⁻. α⁻ δε-
 κας, ἢ ι⁻. β⁻, ἢ κ⁻. γ⁻, ἢ λ⁻. Δύο, τὸ ὁ μικρόν. εἴσι μα-
 κρόν, ὡς λῆγον εἰς μέρθ λόγου. ἀπικῶς καὶ μέγα.
 κλιωὸς ἔφοχ' ἀεζομνός.) ὁ γδδὺς ἡμέραν καὶ θ⁻ λέ-
 γει τὰς τῇ αὐξήσεως τῇ σελλιώνῃς. ἡ γου τῇ πρώτῳ
 ὁ γδδὺς, καὶ τῇ πρώτῳ θ⁻. εἰ τὴν δ' οὐτόραν, ἡ γου
 τὴν ιη⁻, ἢ τὴν ιδ⁻, ἢ τὴν κη⁻, ἢ κθ⁻. αἱ γὰρ τὴν ἀρδου
 ἐκείναι φθίσεως εἰς τῇ σελλιώνῃς, εἰς αὐξήσεως. Γε-
 κειν, κυρίως τὸ κτηνίζειν ἢ πλέκειν. νῦν δέ, τὸ κείρειν
 τῇ πλοῦτων τὰ ἔρια. Τῇ γὰρ τινεῖν.) ἀγαθὴ
 φησι ἢ ιβ⁻ εἰς τὸ ὀργάζεσθαι. ἡ τῇ γὰρ τὴν δ' οὐδεκά-
 τῳ, ὅτε ὁλόκυκλθ ἢ σελλιώνῃς, ὁ ἀρχαῖος ὁ αἰεὶ πε-
 πόμηνθ, ἀρχεται ἰσουργεῖν. ὅτε ὁ μύρμηξ ὁμοίως ἐν
 τῇ θερίνῃ ιβ⁻, κατάρχεται αὐτὸν σάχνας συλλέγειν. τὸ
 τε μὴν τὸ ἰσουργεῖν ἀρχαμνός, πλοφίης τοῖς ὀρ-
 γοῖς γηρύνεται. Αὐροσιπότητος.) ὁ ἐν τῇ αἰεὶ πε-
 πόμηνθ. πρεσχηματίδι δέ ἢ θυθεῖα αὐτῇ ἀπὸ γε-
 νικῆς. αὐροσιπότης μὲν γὰρ κλίνεται αὐροσιπότης, ἀλ-
 λὰ καὶ τὸ αὐροσιπότητθ. ἀπὸ τῇ αὐροσιπότητθ ἐν
 γηρικῆς, εἰτθ τὴν θυθεῖαν ταύτῃ πρεσχηματίσθ.
 Αὐροσιπότης λέγεται τὸ ζῶον αὐτὸ, τὸ ὑφαντὸν γόν.
 ἀρχαῖος δέ, τὸ ὑπὸ ἐκείνῃ ὑφαντόμηνον. Ιδρις.)
 ἔμπειρθ. λέγει δέ τὸν μύρμηκα, ὡς πλογινώσκον-
 τε

τε καὶ ἀνέμους καὶ ἀναισίοις ἡμέρας. ὃν ὁρᾷται γὰρ
 καὶ ἅ τ' οὐ μὲνός ἐστι σελιώης ὅκ' ὀργάζεται· καὶ χει-
 μερὶς καιροῦ γίνεσθαι μέλλοντος, κλείει τῇ μανδραγῇ
 θερμότητος δὲ πάλιν ἀναπετάννυσσι. καὶ τὸν σῖτον
 εἰς δύο τέμνων ἀρτίθῃσι, μήπως ἀναφύσει. καὶ ὁμι-
 λῶν πρὶς χηκὸς, ὅς τ' ἀγεί τὸν νοτιοδύντα σῖτον, καὶ
 τοῦ ἡλίου φηραίνει, μήπως σαπῇ τῇ ἰκμάδι. καὶ ἐπὶ
 ῥα ποικῶτα μύρια. ἢ ἴδριμ αὐτὸν λέγει, ὡς πολὺμοχ-
 θον, καὶ κοπιερὸν, ἐκ τοῦ ἰδῖαι. Μελὼς δ' ἰσαμῆ-
 νος.) αὐφομλῆς δὲ ἐπὶ σελιώης, τὴν γὰρ ἐκφύγει ἀ-
 ρουῶ. φυτοκῆμῶς δὲ, καὶ καλῶς εἶπεν· ὅ γὰρ ταυτὸν
 ὅτι ἀπείρει καὶ φυτῶν. ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ ῥα κατὰ
 ἐλκεῖς, θεῖται πρῶτον ὅς ὑδάτωσης, εἰτα χυλῶ-
 σεως, καὶ ἀργαλακτώσεως, καὶ μετέπειτα ῥίζης, εἰ-
 τα καὶ ἀναφύσεως. τὸ δὲ φυτὸν, τέλειον ὅν, δῆτοα
 ῥιζώσεως μόνον. καὶ ταῦτα μὲν ὅτος. ὁρφεὺς δὲ ἐκεί-
 νος ὁ θρακίστιος ἐν τῷ ποδὶ γεωργίας, ὅ τὴν ἀπλῶς
 ἡμέραν ἐπὶ σελιώης τὴν ποικῶν λέγει λυσιτελεῖν, ἢ
 καὶ ἀνόνητον, ἀλλ' ὅταν ποικῶνδε χηματιδῇ ἐσσω
 τρέχει ζωδίοις τε καὶ τοῖς ἄστροισιν. ὁ δὲ σοφὸς πρό-
 κλος ὅκ' εἰδὼς τὰς ποικῶντας διωάμεις, ὅ βόλεται
 σινετῶς ἀσπάζεσθαι τὴν ποικῶν τούτων σιγῶν. ἀλλ'
 ἐπεὶ λέγειν ὅκ' οἶδε, λαλεῖν ὅκ' ἀναχύνεται, ἀριθμητι-
 κούς λόγους καὶ ἁρμονίας ἐπάγει, οἷς πόρ' ὅδε.
 ἔκτος δ' ἡ μέση.) ἢ β', ἢ γ' αὐτὴ εἰς ἀσύμφορος φυ-
 τουργία.

πυργία. πάλιν ὁ πρόκλος φυσικῶς ψοῦδ' ἢ γράφει
 τὸ φῶς γὰρ φησι ὅτι σεληνῆς ὡς χλιαρόν, τὰ φυτευσ-
 μένα σίπει. ἀλλ' ὦ πρόκλε, εἰ τὸν ἰσοκράτην ἀνέγνω-
 κας ῥήτορα, γράφοντα δύο καιροὺς τῷ λέγειν πορῶν· ἢ
 ποῦδ' ὦν ἀκριβῶς οἶδας, ἢ ποῦδ' ὦν λέγειν ὅτι ἀναγ-
 καῖον, ὅτι αὖ πρὸς καιρὸν θρασυόμενον· ὅτι ἐλέγχου-
 καὶ νῦν τίω ὅτι σεληναῖας ἐκκαλεσκαταίαν, θερμὴν
 εἶν λέγων καὶ σιπηρικὴν τῇ φυτὶ νομνέων, ὅδ' αὖ
 ἡμᾶς καὶ σὲ μακρογορεῖν πρὸς ἐμὴν.

Εμοὶ τὸ λοιπὸν χρώμενον διδάσκαλῶ,
 ἄκουε λεπτῶς τὴν σελιναῖαν φύσιν.
 φύσεις ἀπάντων τῇ χημῶν κληρομενίῳ.
 ὕγρα μὲν ἐστὶ διχάδ' ὅτι πρώτης μέγρι,
 τὴν βρεφικὴν αὔξεισιν ἐκμιμεμένη,
 ὁρμὴ δὲ πανσέλιου ἀντρέχει δρόμον.
 Ἀκμαστικὴ γὰρ καὶ δοκεῖ σφειγαῦ τότε.
 εἴτα δὲ λοιπὸν εἰς διχάδ' αὖ δ' ὀνόσαν
 Ξερὰ ταπεινὴ. πρὸς πρὸς αὖ γὰρ τρέχει.
 Ἐπειτα γηρὰ καὶ δοκεῖ τεθνηκῆναι,
 ὕγρα, δύσειδής, συγκρυβείσα ἑστ' ἡνώφω.
 καὶ ὅτι ἀδ' ἡλου, πάλιν ὀρχεται νέα,
 Γρύσῳ πα καλλιῶσα, καὶ πληρομένη.
 ταυτὶ μὲν ὅτως· ὡς δὲ πρόκλ' οὐ γράφεις,
 καὶ τοὶ ποῦδ' ὁρμῶν, ἢ κενὴ στωμυλία.

Ἀνδρογόν' ὅδ' ἀγαθὴ.) πρῶτα μὲν ἰσίου σιῶν

μω λόγῳ, ὅτι τὰ πόδι τ' ἡμερῶν τῇδε λεγόμενα παρ
 ἡσιόδῳ, λῆρθ' εἰσὶ πάντα καὶ ψυδῆ. ὁζαιρέτως
 δέ, τὰ πόδι τῶν γημεθλίω. μόνῃ γ' ἡ σελήνῃ, ὅτε αὐ-
 φέλεμθ', ὅτε βλαβόρ' αἰ μὴ τοιῶδε, ἢ τοιῶςδε χη-
 ματιᾷ, ζωδίοις καὶ ἄστρασι. ἃ πῶς αληπῆσιν μοι λε-
 γει, ὡς μαθηματικά, καὶ πολυπλήθειαν ἔχοντα. οὐ
 γὰρ ὡς ὁ πρόκλος, ἡμεῖς ἀκαίρως γράφειν ἐθέλομεν. ὅ-
 δὲ αὐτῷ εἰκνυᾷ, καὶ ἡσιόδῳ ἔναντιᾷ, ἀλλὰ τοι-
 ῶν ἐπεξηγεῖσθαι. καὶ δ' ἡ λοιπὸν ἡτ' τὸν ἡσιόδου ὁζαι-
 ρέειν μοι. Μίωός δ' ὀγδοάτη.) ἡ δ' ὀγδοὴ τῆς
 σελήνης ἀγαθὴ, εἰς ἀπιδυνουχίσεις χοίρων καὶ κεί-
 πρων. ἡ δὲ δ' υοδεκάτη, εἰς ἐκτομὴν ἡμίονων. Εἰ-
 κάδ' δ' ἔν' μεγάλη.) μεγάλῳ τὴν εἰκάδα εἶπεν,
 ὅτι τὸ διμοῖρον τ' μίωός, ἡ γοῦν αἰ δ' υοδεκάδες, ἀχρε-
 τάντης πῶς δ' αμοῖρον. ἔτορ' α δὲ μόνῃ μία δεκάς, μέγα
 θ' ἡ ὑπελείφθη. δ' αὖτε δὲ καὶ πλεόνων ἡμαρ αὐ-
 τὴν λέγει. φησὶ ὅτι ἔν' εἰκοστῇ ἰδίῃ γημεῖσθαι ἀνδρας
 πολυίστρας ὡς σοφῆς. Εὐδλὴ δ' ἀνδρογόνθ', καὶ
 ἡ δεκάτη.) θηλειῶν δὲ γονῆς, ἡ ἰδ'. ἀγαθὴ δὲ ὡς πρό-
 βατα, καὶ βῆς, καὶ κύνες, καὶ ἡμίονος πρᾶύνειν, ὡς
 ἡμερῶν, ὡς γυμνάζειν, αὐτὰλλοντα αὐτοῖς τ' χεῖρα.
 Περύλαφο δὲ θυμῶ.) φυλάσσει δὲ μὴ λυπηθῆς κατὰ
 τὴν δ', ἢ ἡτ' τ' κδ'. ἀρετελεσματικὰ γὰρ αὐτῇ.
 ὡς αὖν τότε δ' αὖτε, ὡς πολὺ οὕτω δ' αὖτε.
 Εὐ δὲ δ' μίωός.) μὴ λυπηθῆς φησὶ ἔν' τῇ δ'. γὰρ αὖτε

δε ποίει, οἰωνὸς ἰδ' αὖ γάμων, καὶ μὴ ἀπαίσιον
 εἶναι, κερῶνας δ' ὕσ, μὴ μίαν ἀλκυόνα, μὴ πέλλα
 ὀρώδου, μὴ πρέκα, μὴ μόνω τρυγόνᾳ, μὴ δὲ χελ
 ὄνα, πελαργόν, ταῶνα, καὶ κείνους ἀγαθὸς ὡς αἰσίου
 ὡς μὴ ἀπαίσιον τι ὀρώντας. Πέμπτης δ' ὕστατος
 ὄνα.) πρὸς τρεῖς καὶ τὴν πέμπτην σελήνῳ, αἰ
 γάμους, ἐπεὶ χαλεπὴ καὶ ῥαγὴ, ἢ ἐπεὶ χαλεπαὶ ἐν αἰ
 τῇ καὶ αἰ δύναι, τρυγόνες οἱ γάμοι. ἐν αὐτῇ γὰρ φη
 σι τὰς ἐριννύας ὁρᾶν ὡς γινόμενους ὄρκους, ὅς ἐτεκον
 ἄλλοις, βλάβῃ τοῖς ὑπὸ ῥαγῶν. ὡς δὲ καὶ ὁ ἰσίδωρος
 ἐκ τῆς μελάμπροσς εἴληφεν. φησὶ γὰρ πού ἐκείνος,
 ἐν πέμπτῃ σελήνῃ τις ἐπίσκοπος ὁμοῦται, ἡσυχῆς δὲ ἡ
 μέραις τελευτᾷ. ὡς συμφασκόμενος παρὲς, εὖρον τῶ
 ν ἀληθῆς. Μεσοτῆ δ' ἐβδομάδι.) τῇ ἱε' αἰσίου φη
 σὶ καλόν, καὶ φυλοποιῶν. δ' δὲ, ὡς συριανὴν καὶ πη
 γῆν.) Εἰνὰς δ' ἡ μέση.) ἡ ἑννακαιδεκάτη τῇ δ' αἰ
 ἀν' ἀγαθὴν. Τελεσινάδα.) τῇ κδ', ὀλίγοις λέγει
 νομίζονται ἀγαθῶν εἰς πιθανίαν, ὡς τὰ λοιπὰ ἀφ
 σι. ὀλίγοις δὲ πάλιν ὡς ἀφίσκει, ὅτι ἀγαθὴ ὄντι. τῇ
 δε' ἰδ', ὅτι ἀφίσκει φησὶ εἰς πιθανίαν. ὀλίγοι δ' ἀγα
 θὸν φασιν εἰς πιθανίαν τῇ κα', πρωΐα ὡς δ' αἰσίου. Ἀδ
 δε' μὲν ἡμέραι.) συμπόρῳ τῇ τῇ ἡμερῶν δ' ἰδ' αἰ
 σι καλῶν, νυκτὶ ὑπὸ λογικῶν κεφαλῶν ἐπανακλήθη
 κῶς λέγει, αἰσίου μὲν ἡμέραι ἀνύσιμοι, αἰ δὲ λοιπὰ ἀ
 νοφρὰ δ' αἰσίου. ἄλλοι δ' ἄλλω αἰσίου. ὡς δ' αἰσίου, ὅτι,
 ὁρῶντες

ὀφεινὺς ἄλλας πρᾶξις δ' αὖτις, ἐτόλμας δὲ ὁ μελᾶμπρος.
 ὀλίγοι δὲ γινώσκουσι τὸ ἀληθές. ἡ γὰρ ἡμέρα, ὅτε
 μὲν συωεργεῖ, καὶ ἐστὶ μητρίη· ὅτε δὲ ὀφθαλμοῖς, ὅ
 δοκεῖ μητριά. Τάσιν δ' αὖτις καὶ ὀφθαλμοῖς.)
 αἰνᾶται τοῖς ἀθανάτοις, ὅς τ' αὖτε πάντως εἰδὼς,
 ἀπὸ τῆς δὲ τῆς ἡμερῶν ἐργάζεται οἰωνοσκοπῶν, καὶ
 τὰ ἀπαίσια ἐκφύγον.

Τίλθ' τῆς ἡσιόδου ἐργῶν καὶ ἡμερῶν.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΖΕ-

ΤΖΟΥ ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ

τὴν τὴν ἡσιόδου Αἰωνία.

ὑπόθεσις τῆς Αἰωνίας.

Αἰωνίους στρατὸν αὐτὸν ὕψι τὰς
 ἡλεκτρύων Βῆς, ἀνείλον τὸν
 τῆς ἀλκμήνης ἀδελφὸς, τῆς θρη-
 μάτων ὑπεραγωνισμῶν. τὸ
 δὲ ἀμφιτρύων Βελομῶν αὐ-
 τῇ συωεργεῖ, ὃ πρότορον αὐτῷ
 ἐπέχρη, πρὶν πρὸ τῆς ἀδελφοκτονίας εἰσπράξει-
 ται τιμωρίαν. ὁ δὲ ὕψι στρατὸν αὐτὸν, ἀνείλον αὐτὸν.
 ἡ δὲ τὴν αὐτὴν νύκτα, συωεργεῖται αὐτῇ ἀμφό-
 τοροι, ὅτε ζεῖν, καὶ ὁ ἀμφιτρύων ὁ μὲν, ἐκ τῆς πολέ-

μα ὑποστρέψας, ζεύς δὲ βαλὼν τοῖς ἀνθρώποις βαλὼν
 θάμνησεν. ἡ δὲ κύει ἐκ Ἡραμιτρούωνος ἰοκλῆα,
 ἐκ δὲ Διὸς ἡρακλῆα· ὅς ἐστι κύνειον τὸν ἀγέως ἕρως,
 ἡνίοχον ἔχων ἰόλαον, στρατεύεται· ὅς ἐστι τὰς δεκά-
 θ' αἰσ ἄγοντας εἰς πονθῶν ποδισύλα· σκεπαδὲς ἔν
 ἡφαιστοδύκτῳ ἀσπίδι, πρόσσεισι εἰς τραχίνα πρὸς
 κήνηα. προσβαλὼν δὲ τρεῖς κύνων, αὐτὸν μὲν ἀναι-
 ρεῖ· τὸν δὲ ἀγέως ὑποδρασσίζοντα τὸ ἦν, ἡτ' ἡμῶν
 πιτρώσκει, καὶ ὅτως ὄρχεται πρὸς κήνηα. ἡ δὲ ὁ
 κύων γαμβρὸς κήνη, ὑδὶ θυγατρὶ θεμισονόμῃ.

ἄλλως. οἱ τῶναι ἐοικότες ἐπιδόοντες ὑδὶ
 ἐστὶ ἀδελφὸς ἐπὶ ἀλκμῶν, ἐφόνονσαν αὐτοῦ. αὐτὴ
 δὲ τὸν ἑαυτῆς γάμον ἐκέρυττε γαμείδαι, τρεῖς δ' αὖτε
 μὲν δεικνύσας τὸν θάνατον τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς.
 ποδισύλα μὲν ἔν ὑδὶ τούτοις, ἡλθον ἐν θήβαις, ὅπου
 ἐδούλονε ὁ ἀμιτρούων τότε. κακῶν ὑπὲρ
 ἑαυτῆς, ὁ ἀμιτρούων ὁ τῆς ἀλκμῶν σιῶν-
 νος, τὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς πατὴρα ἡλεκτύνω-
 να ἀπέκτεινε.

Η οἷα, ἡ ὁπία, ἡ θαυμαστὴ. ὑδὶ θάνατος δὲ εἶρε-
 ται ὁ οἷα, ἡ πῦρ κτετα. ἡλθον.) ἡλθον εἰς θή-
 βαια, ὑδὶ τὸν πολεμικὸν ἀμιτρούωνα, κερύττουσα
 τὸν ἑαυτῆς γάμον. ἡ γυναικῶν.) ἡ τις δὲ τὸ
 γυνὴ τῶν θηλειῶν ἡνίκα, τρεῖς ἡσμοί, ὑπὲρ πάντας
 τρεῖς ἡσμοὶ ἐκὲν ἡσμοῦ. Τῆς καὶ ἀπὸ κερύττου, ἡς
 τινος

πινθ' ἐκ φ' κεφαλῆς, καὶ τῶν μεμελανομυλῶν βλε-
 φάρων, τοῖδ' οὖν ἔπνει, ἢ ἀπὸ πένθη το καὶ ἐμύειζεν, ὅ-
 ποῖον ὄσι τὸ ἄσμα τῆς ἀφροδίτης. ἢ δὲ καὶ ὥς, αὐ-
 τῇ δὲ ὅτως, ἢ ὁμοίως κατὰ τὴν ἰδίαν ψυχὴν ἐτίμα
 τὸν ἴδιον ἄνδρα, καθὰ ὁδ' ἔπω τις ἐκ τῶν θηλειῶν
 τὸν ἑαυτῇ ἐτίμησε σωδύνον. Ἡ μὲν οἱ.) ὄντως ἢ
 αὐτῇ τὸν ἀγαθὸν πατὸρα ἐν δυνάμει φονεύσας, με-
 τὰ ἰχθυῶν ἀπέκτεινεν. ὅτ' οὖν μὲν ὁ ἀμμιτρυῶν τὸν
 πατὸρα φ' ἀλκμήνης ἄκωρ ἀπέκτεινεν, ἐλθόντα
 εἰς φλονεικίαν, ἦνεκα βοῶν. Ἀλλως. ἄκωρ ἀνεί-
 λε τὸν πατὸρα καὶ τοὺς παῖδας, ἐν τῇ ἐναντία ἐσῶ-
 τας πῶρα τάξει. πλεονεκτῶμεν οὖν δὲ ὁ ἀμμιτρυῶν
 ὑπὸ ἡλεκτρυῶν τοῖς ἀδελφοῖς, εἰς τὴν ἰδίαν κτη-
 σιν, ἀναρεῖ αὐτόν. Χωσάμεν οὖν ποδὶ βοσί.) ποδὶ
 τ' κτημάτων ὀργισθεὶς, εἰς γηνικὴν ἀναλύει. ὅς θῆ-
 βας.) ὅς τας θῆβας πρὸς φύγην, ὑπὸ τοῦ πολεμικοῦ
 καδ' μέγας, ἢ ὑπὸ τοῦ ἔχοντος μεγάλας ἀσπίδας.
 Ενδ' ὅγε.) ἐκείσε κατὰκει, σὺν τῇ αἰδοῦς ἀξία γυ-
 ναικί, μὴ συγγυμῶμεν αὐτῇ. οὐ γὰρ αὐτῇ ἰσ-
 θύον. τοῦτο γὰρ ἔδοξε τῇ γυναικί, μὴ πείν τινα
 συγγυμῶσαι αὐτῇ, πείν τιμωρῆσαι τοὺς φονέας
 τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς, λαύσει δὲ καὶ τὰς κόμας
 αὐτῶν. Κασιγνήτων μεγαθύμων.) τούτων γὰρ
 συμμαχήσας, ἀνείλε τοὺς ἡλεκτρυῶν παῖδας.
 καὶ αὐτὸν ἡλεκτρυῶνα. ἦνεκα γὰρ βοῶν ἢ μάχη.

Ἀνδρῶν

Ἀνδρῶν ταύτων.) τῶν ἡμιθέων. τάσθι μὲν γάρ, ἐκ
 Φιλήσου λέγονται, ἐκ τοῦ πῆλε βοῶν. μεγαλόφρονες
 γάρ. ἢ ὅτι ἀπέσκησαν πόρρω τὰς βῆς, ἀπελαύνοντες
 τῶν ἀνθρώπων. πούτις γάρ συμμαχήσας, τότε ἀνέ-
 λεκτρύονας παῖδας, καὶ αὐτὸν τοῦ ἀλεκτρυόνα,
 ὅνεκα γὰρ βοῶν ἡ μάχη. Τῶν ὅγ' ὀπίσσω.) πού-
 των τῶν θεῶν ἐφοβεῖτο πλὴν ὀργῇ. ἢ ὅτι φροντίδα ἔ-
 χε, καὶ ὑπερφύων πρὸς ταῦτα πολλῶν. Οἱ δὲ
 θυγ.) ὅπως πρὸς τῷ διὸς ἐπεδέσσω, καὶ ἐννομοθετή-
 το. Τῶν δ' ἅμα.) τούτῳ ἅμα ἠκολούθει εἰς συμ-
 μαχίαν οἱ βοιωτοί. ὑπερσάκτιον πάντων.) πολε-
 μιχοί. ὡς, μάλιστα πάντων τοῦ ἀχαιοί. ὃ κρύπτοντο
 πλὴν ὄψιν, ἀλλ' ἀντικρυς μαχόμενοι, ἢ μέζονα τοῦ θυ-
 μόν τ' ὀπλων ἔχοντες. Λοκροί.) ὁ ὅμπρος τὸναντίον
 ἐπὶ γὰρ σφισσὶν ὑγκλήθη θέλον κῆρ. Εἰσὸν
 το.) ἠκολούθει. πρὸς γὰρ τοῦτων ὁ τῷ ἀλκαίῳ
 πλατὺς ὕψος ἀμειβόμενος, γαυριῶν, καὶ ἐπαρόμε-
 νος. Πατήρ δ' ἀνδρῶν.) ὅτι μὲν ταῦτα ὅνε-
 θυμείτο, ὁ δὲ Ζεὺς ἄλλο ἐβόλετο. ἰδὼν γὰρ τὰς τῶν ἀν-
 θρώπων κακίας πληθυνθείσας, ἠθέλησεν ὅς ἀλκμή-
 νης γέννησαι υἱόν, τὸν δυνάμενον τιμωρῆσαι πάντα τοὺς
 κακοὺς, καὶ ἀπαλλάξαι τοὺς ἀνδρας τῇ βλάβῃ
 τοῦ θεοῦ. βοηθοῦνται γὰρ σωφρονίζοντες, ἐνὸς ἀδύ-
 νατος ἀρκυνομένης. Εννύχιος.) ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ μοι
 χυθείσα. ταχέως δὲ κατέλαβε τὸ τυφάονιον ὅρος τ'
 βοιωτίας,

Βοιωτίας, ὅτε τὸν τυφῶνα ὑδικεῖσθαι. ἐκείθι δὲ πάλιν ἐπέβλεψεν τὸ ἄκρον τοῦ Θικίου. ἔστι δὲ ὅρθον τῆς Βοιωτίας. ὠνομάσθη δὲ ἐκ τῆς σφίγγος, ὡς οὐκ ἐκάλειν οἱ Βοιωτοί. Ἄλλως. Θίκιον ὄνομα ὅρθου ἐν Φρυγίᾳ, ὅθεν ἑλθοῦντες πολλοὶ γίνονται. ὅθεν δὲ πάλιν εἰς ἄλλο ὅρθον ὄνομα, Θίκιον. ἀνδράων δὲ, ὅθεν καὶ Θίξ. Αὐτῇ μὲν γὰρ νυκτὶ.) ἐν αὐτῇ δὲ τῇ νυκτὶ ἐβελούσατο, καὶ συνεγίνετο τῇ ἀλκμήνῃ. Ἐν αὐτῇ.) ἐν ταύτῃ δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ αὐτῇ πρῶτον γίνεται, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ μοιχοῦσθαι. Κεκερμυμένῳ γηρεῖω.) ὁ δὲ ἐκ χειρὸς μύλων γηρεῖον, ὁ δὲ ἐκ τοῦ θεοῦ, ὁ δὲ ἐξ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. Ὅς δὲ κύκνον ἐπιφρον.) ἡ δὲ αἰτία τῆς ὑπὸ κύκνον στρατείας, ὅτι τὸ αὐτὸ ἄγοντας εἰς τὴν πυθὼν δεκάδας ὑπὸ χειρὶ συλλαβῶν, σκέψιν ἔχων τὴν εἰς τὴν τραχίνα πρὸς τὸν βασιλεῖα κήρυκα ἀφ᾽ ἑαυτοῦ. ὁ δὲ ἀνελὼν αὐτοῖς, τὸν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὑπερασπίζοντα τοῦ ἑαυτοῦ, πρῶτον πρὸς τὸν μικρόν. Παγασαῖος.) πάγασος, πόλις τῆς θεσσαλίας. τόπος ὠνομασμένον, πρὸς τὸ ἐκεῖ τὴν ἀργὴν πεπνῆχθαι. ἡρακλείδης δὲ ὁ ποντικός ἐν τῇ πόλει χερσέων, τὸν ἐν παγασαῖς ἀπόλλωνά ὑπὸ τροφῶνις ἰδρῶσθαι φησι. ἢ τι μετ᾽ ἀθανάτους.) τί ὅτι φησι ἡμαρταν εἰς αὐτὸν θεὸς ὁ ἀμειψόμενος, ὅτι φygὰς ἐκ τῆς πυθωνος, εἰς θῆβας ἦλθεν ὅτε τὸν ἡλεκτρίωνος φόνον. ἄκων δὲ αὐτὸν ἐφόβησε πατόρα τῆς ἀλκμήνης, πατὴρ ἡρακλείου καὶ ἰφί.

ἰφίκλου. ἰόλαος, υἱὸς ἰφίκλου. ἰφικλῶ δὲ, υἱὸς ἄμ
 φιτρύων, καὶ ἀδελφὸς ἥρακλέους. ἀνέψιός ἐν ἰό-
 λαῶ ἥρακλέους. Τῷ μὲν φεγγᾶς.) τῷ ἰφίκλου,
 τῷ πατρός ἰόλαος. ἐπεὶ ἀρλειπὼν τῷ δῦρυδι τὸν
 ἑαυτοῦ οἶκον, ἀπεχώρησε. μετὰ δὲ ταῦτα μετεμίσ-
 θη, τῷ μὲν κακῶς πράξαντῶ, τῷ δὲ νομιωδῶντῶ
 ἀξίον εἶναι πλὴν πράξιν. Αλιτήμιλον δῦρυδι ἦα.) εἶναι
 τὸ πρὸ καιροῦ τεχθῆναι. ὅτι γὰρ ἥρας (κλωτυπούσης
 ἀλκμήνῳ, καὶ μὴ χωρησάσης τότε τὸν ἥρακλέα τεχ-
 θῆναι, τὸν δὲ δῦρυδι εἰσατάσης, εἶναι τὸ βασιλεύσαι.
 ὃ γὰρ ὁμόσαις ὑπῆρχον ὁ ζεὺς τοῖς θεοῖς τὰ δὲ ὁ πικτό-
 μινός φησι τήμερον, ἀρξῆαι ὅτι ἀσίας πάσης. ὅρκον δὲ
 παρὰ τούτου λαβῶσα παρὰ τῷ διὸς ἡ ἥρα, τὰς μὲν
 ἀλκμήνης ὠδῖνας ἐπαυσε, τὴν δὲ ἀρχίππης λείλυκε.
 Ἐπὶ αὖ μνηστῶν αὐτῷ ἐχάσης, δῦρυδι εἰσεὶ ἦναγ-
 κᾶδι. Καὶ ταῦρος ἐνοσίγαιος.) ἦρου εἶναι τὸν τῷ
 κυμάτων ἦχον. ὥς ταῦροι γὰρ μυκῶνται. ἢ ὅτι ταυ-
 ρόκρανός ἐστιν. ἢ ὅτι ταύρος ποσειδῶν ἐν πόλει βοιω-
 τίας, εἶναι τὸ ταύρος θύειν αὐτῷ, εἰ μάλιστα ἐν ὄγκη-
 σῷ. εἶναι αὖ ταυροκράνους αὐτὸν ποταμὸς. ἀπὸ δὲ τῆς
 σίας ταύρων ὡς τελεῖν τῷ ποσειδῶνι, ταύρος ἐκλή-
 θη βοιωτικῶς. Φιλόπιδ' αἰσῆσαι.) πόλεμος εἰ φιλό-
 πιδ' αὐτὸ. αἶψα ὅτι θυωχίας πεφιλῆσαται ὅτι.
 Ἄλλως. ἡμῖν ἢ πολὺ κρείττονά ἐστι ὅτι θυωχίας τὰ
 τῷ πολέμῳ ὄργα φησὶ, εἰ τὰ τῷ μάχῃ πολὺ ἐδ' ὕψους
 αὐτῷ εἰσὶν θυωχίαί. Ἀρείονα κυανοχαίτῳ.) ἀρείων

ἵππος, ὃν ἔλαβον ὕστερ) ἄσθματος. ὁμοῦς ὃν εἶπεν με-
 τόπιον ἀρείονα δ' ἴον ἐλαύνει, ἄσθμα τὰχυν ἵπ-
 πον. ὅς ἐστι ἀρκίθεος, ὅτε ἐγγυῖα ὁ ἥρακλῆς, τρεῖς ἀ-
 ρείονί φασι ἵππων κεχρηῖσθαι. ὁ ἐποχόμενος ἄσθματος,
 ὃν ταῖς θήβαις ὄζειφυγν. Ἀρείων, ἵππος ἥρακλέους.
 Ορεχάλκειο φαεινός.) ὀρείχαλκος εἶδος ὕλης, ὅτι πε-
 λεμενῆς ἢ ζεφυῖν ὀχέεισκει. ἄλλοι δὲ λέγουσι, ὅτι
 χύμενσις ὄζει χαλκῷ, ἢ νύμιν εὐεισκει. ὁ γὰρ σόφια
 πινί γίνεται ὁ χαλκός λευκός, φύσφι πυρρὸς αἶν.
 Ληθηφόβοιο δ' ὀτῆρες.) ὠπλανθάνον) οἱ θνήσκοντες
 τ' φθογῆς, τὰ τέτι τ' λέγειν. ἔρρεον) ἐστῆζον ἐπὶ
 κρυσι μύρον, ἀντὶ τ' μύρεσθαι ἐποίουν τὸς τ' ἀνακρεθόν-
 των οἰκίους, ὡς κεχρισμένων τ' βελῶν ὄντων θανασίμου
 φαρμάκου. ἢ καθότι οἱ τυπόμενοι, ὁμοῦς ἐπελδύων.
 ἐπ' αὐτοὺς ὡς τ' συγγενῶν ἐδακρύοντο. μορφοῖτο
 φλεγύας.) ἐπ' ἐρομενοὶ ἦσαν, μέλανος ἀεὶ τ' φλεγύας,
 ἐκ τ' φλέγης, καὶ λαμπρὸν εἶν. οἱ δὲ, ὅρνε) εἶν πρᾶπλη-
 σιον γυπί. Ἀδ' ἀμανδρὸν ὑπὸ κροτάφοις.) ὄζει ἀδ' ἀμα-
 νδρὸς κατ' ἐσκιδνασμένην. ὁ γὰρ ἀδ' ἀμας, λίθος ὄζειν ἀδ' ἀ-
 ματος. κύκλω ζετάνω.) ζηνὲς ἢ γύψον μετὰ λευκῷ
 ὡς ἐπάνω) τ' γύψος, ἢ λευκός ὡς ἐπὶ χρυσός ἢ λευγός
 νη μαρμαρῶν ἐκονία. Εἰ μὲς αὖ) δρᾶκοντος.) σωμα-
 τὸ ποιεῖ τ' φόβον ἐνταῦθα, ὡς αὖ ἐν τῷ μὲς αὖ ὄζει ἀδ' ἀ-
 μανδρὸς ἦν, ὁ δ' αὖ μὲς δυνάμενος ῥηχθῆναι. φοβεῖται.) ἀφ'
 ῥήτων, μὴ δυναμένην λεχθῆναι, ὅτι τὸ ἐκπληκτικόν.
 ἐνταῦθα.

ἐνταῦθα δὲ τὸ φατειῶν, ἔκ τῃ φόβῳ καὶ ἀφρη-
 τῶν, ἀλλ' ὡς ἰδοὺ μακάριον. Μίγας λίσ.) εἰς λέων τε
 πρὸς ἑκατέρω, καὶ δ' ὅσοι καὶ πᾶσι τὰς ψυχὰς ἀφέντες.
 Τοίσι δ' ἐπὶ.) ὅσοι δὲ ὄρῳντες αὐτὸν καὶ μάλιστα, πλέον διε-
 γείροντο εἰς τὴν μάχην. Πειθόμενοι δὲ θήρας ἐλθόντων
 διὰ τινὰ συγγενικὸν φόνον, ὥς τε καὶ παρὰ τὴν φύσιν, ἔχε-
 γναῖκε δ' ἴαν τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα. οἱ γοῦν
 λαπίθαι ὑβρίζοντες εἰς τὰς ἐλλυμίδας γυναικας, πό-
 λεμον συνεκρότησαν ἀμφοτέρω. λέγει δὲ, ὅτι ἐν τῇ
 τῇ ἀσπίδι ὁ πόλεμος τῇ λαπίθῳ, καὶ τῇ κενταύ-
 ρῳ. Αργύριοι χρυσέας.) ἀργύρια μὲν τὰ ζῶα, χρυ-
 σὰ δὲ ἢ ἐπ' αὐτῶν ἐσθῆς. Καὶ τε σωματικῶν.) ὁ-
 μῶς ὁρῶντες, μετ' ὁρμῆς συνελαύνοντο, ὥς περ ζῶντες,
 ὡρέγοντο παρ' ἀλλήλους σωματικῶς. ἔγχεσι γὰρ οἱ
 λαπίθαι ἀλλήλους ἠκόντιζον. Χρυσεὶν φόρμυγ-
 γι.) τῷ φησὶν ἐκεῖ καὶ ὀλυμπῶ, καὶ ἀγορά. πᾶσι
 δὲ τὴν ἀγορὰν καὶ τοῦ ἀγῶνα ὡς αὐτὸν πρὸς αὐτὸν θεὸς ἦν
 μέγας ὄλεθρος, ὡς αὐτὸν ποικιλία μεγάλῃ ψυχῇ. Για-
 νέφθαι καὶ σκητόριοι.) τῷ δὲ λαλεῖν μάλιστα καὶ ὑγρὸν τὴν
 φύσιν, ἢ παναπάλου. ἡρόδοτος δὲ ἀέφθαι φησὶ. πα-
 νέφθαι δὲ, δὲ τὸ ὑγρὸν εἶπε, καὶ ὅτι τυκτομ τ' ἐσθῆς.
 ἰχθύσι δ' ἀμολέκιστον.) νεωτέρων τὸ γινώσκον
 τὴν ἀμολέκιστον χηλῶν. ὁ γὰρ ὁμοιος, ὅτι ἀγκιστρὸν α-
 μολέκιστον εἶδεν. ἰππότα πρῶτος.) ἡ γὰρ αὐτὴ γλωσσόφα-
 γος, ἰππότῳ ἀκούειν τὸν φωνάδ' α. ἐπεὶ ὁ πάππος
 ἀκρίσιος

ἀκρείσθ' ὅξ' ἐβαλεν αὐτόν. ὃ γὰρ εἰσάγεται ἱππὸς
 χρώμενος ὁ πόρσεύς. Γαῶν δὲ μετὰ φρενον.) τείνων
 γὰρ τὴν χεῖρα, ὀπίσω σου κατεῖχον. Ἀλλως. ἐβά-
 σαζον ἢ δεκτικῶς τινι ἀγγεῖω, τὴν κεφαλὴν ἢ γορ-
 γόνθ' ὁ πόρσεύς. τὸ δὲ ἀγγεῖον ἐκεῖνο ἔσκειπε τὸ με-
 τὰ φρενον αὐτοῦ. Ἀμφὶ δ' ἐμὴν λῖβυσις.) λυβωτός,
 ἢ πῶνρα λῖβυσις εἴρηται, πῶν τὸ ἐκεῖ κείσθαι τὴν βό-
 σιν. ἢ πῶν τὸ λῖβον, τὸ πορεύεσθαι καὶ ὁρμαῖν. ἢ εἰς τὴν
 λῖβιν καὶ ἰσῆαι βόσιν ἔχουσα, πυτῆσι τροφήν. Κεῖ-
 το δ' αἰδ' ὅ.) ποδὶ ἐκείτο δὲ ὡτὶ τὴν κεφαλὴν νέ-
 φθ', ἢ γοῶν ἀορασία. ὁ πόρ δ' ἐδ' ὤκον αὐτῷ ἢ ἀθηνᾶ,
 τοῖ μὴ θεωρεῖσθαι αὐτόν ὑπὸ ἢ μεθούσης. ἢ ἵνα μὴ
 πρὸς θάνατον ὁράται πῶν τῇ γοργόωνι, καὶ ἀπόλ-
 λυται. τινὲς νεφέλῃ καὶ ἀορασίαν ἐδ' ἔβαντο. Αὐ-
 τὸς δὲ σπυδύδοντι.) ἔσπυδύδον, ἐφοβεῖτο. ὡς γὰρ φού-
 γων ἐφαίνετο τὰς γοργόνας. αὐτοὶ γὰρ ἐδ' ὤκον, πρὸ
 θυμῶν κατελαβεῖν. Μένει δ' εἰ χάρασσαν.)
 τῇ ὀργῇ, ὡς αὖ ὑπὸ ἢ μανίας αὐτὸς ὀδύντας αὐτὸν ἢ
 τῷ σάκφ' ἐχάρασσαν δ' ἀκνοντες. ὁ φλοῖχος γὰρ εἰσι.
 Ἄνδρες δ' οἱ πρὸν βῆες.) οἱ πρὸν βῆ, οἱ πρὸν βούταί,
 ὅς τὸ γῆρας κατέλαβον. Οἱ δὲ μέμαρπῃν αὐτοὺς
 τὸ γῆρας.) ἀντὶ τοῦ κατελάμβανεν. τὸ δὲ πρὸν βού-
 γονον ἀπὸ τοῦ πρὸν βούειν. ὅθον ἴσως καὶ οἱ πρὸν-
 βούται. Κέρυκες λυαίναι.) ἀντὶ τοῦ λυανθ' ἐζω-
 γραφημῶναι ἢ τὴν πρόσοντιν, δ' εὖς πῶν σκιδνασι-
 καί.

καί. Εὐ τ' ἀρέσαντο.) σημαίνει δὲ τὸ ἐχορτάσθαι, σταν, ἢ εἰς ἀρεσίην καὶ πλήρωσιν ἦλθον. ὅς δ' καὶ τὸ ἀγαρότοιμα ἐδ'ωδ' ἦς, ἀντὶ τοῦ κεκορεσμένου τροφῆς. ἀρέσαντο ὅν, ἐκορέσαντο. Κλωθὴ καὶ λάχεις.) ἢ μὲν λάχεις ἐν αὐταῖς ἐλαχιστοτάτα ἢ φλ κλωθοῦς καὶ φλ ἀτρόπου, ἀλλ' ὁμοίως πρόσβυτορά καὶ πωφεριεῖρα. Καταπεπῆνῃα.) κατισκληκῆα, ἐπίπνο. τοῖς γὰρ φοβεμένοις πῶδε χεῖται. Χρύσεια δ' ἐμιν εἶχον.) ἢ καὶ πόλις ἐκεῖ, χρυσᾶς ἔχουσα πύλας ἐπ' ἡ. οἱ δὲ ἄνδρες φλ πόλεως, οἱ μὲν ἐπαιζον, ἄλλοι δὲ ἐπ' ἀμάξης νύμφῃν ἀνδρὶ ἔφερον. Κορωνιόων τα πέτηλα.) τὰ ὑπὸ καμπῇ γήυνήματα κατεχρήσατο. πέτηλα γὰρ τὰ φύλλα λέγονται. λέγει δὲ αὐτὸς ἐπικαμπεῖς σάχνας. Ἀλλως. εἶδ' ὅτι αὐτὸς εἶδους ἐν ταῦθα ἐδ'έφατο. ἔμελλε γὰρ εἰπεῖν αὐτὸς καρπούς, ἢ γρουῖα σάχνας, καὶ εἶπε φύλλα. Ἐλλεδ' αὐοῖσι.) τὰς κοῖλας τῶν ἀσαχύων λέγει. Ἐπιπλοῦ.) ἐπλήρουν, ἢ ὅς ἐτεινον ὑπὸ τῷ ἄλῳ τουτέστιν ἔψυγον, ἐπλοῖον ὑπὸ τῷ ξηραυθλίῳ. Κάμαφοι.) θηλυκῶς μὲν ἰάβδδι, ἢ κάλαμοι τὰς ἀμπέλους πῶδε πεφραγῆαι. ἀρσενικῶς δὲ σημαίνει τὸ ὄρυγμα, ἢ αὐτὸς πασάλας, αὐτὸς πρὸς τῇ τῶν πολεμίων ὀρωλῷ. εἰρητῇ δὲ πρὸς τὸ κάμειν. Πύξτε ἐλκυσδ' ὡν.) τίς ἐλκύσει τὸν ἑτοῖον πρὸς ἑαυτὸν. τῇ χειρὶ ἐλκόντες ἀλλήλους, καὶ πύξ ἀγωνιζόμενοι. Ἐπεὶ δὲ πληῖναι,) πληῖναι εἰς τὰ φύλλα

ξύλα τ' κραβάτου, τὰ ἔσθ' ἄφονι ἀντοφείδοντά, εἰς αὐτὰ
πολλάκις καὶ λίπος ἐμβάλλουσιν οἱ γεωργοί, ὡς τὸ
ταχέως διατρέχειν τὴν ἀπασαν ἄμαξαν. Αλλ' ἄ-
πειται εἶχον ἄθλον.) ἀλλὰ ἄθλον, ἢ τὸ τὴν μάχην
εἶχον ἀσφαχέωσιν. ὅς εἰς δὲ ἑνίκα, πάντες δὲ ἐπὶ
θυμοῦ πο. Παρ δ' ἰχθύος δονόσων.) ἐπεὶ δ' ἢ εἴπω
ἰχθύος κλονέοντο, ἐπήγαγε, θαῦμα μὲν ἰδοῦν αὐ-
τῷ ἔσθ' οἱ, ὃ δ' αὖ βολὰς ἢ ἀσπίς ἐγίνετο. Κάερε
τε λυγρῶν γυνεῶν.) λυγρὸς μὲν βασιλεὺς τοῦ αἰ-
γύου. ἀπ' λυγρῶς γὰρ ἄβας, ὃ ἀκρίσιον, ὃ δ' ἀνάη,
ἢς πόρσευς, οὗ ἀλκαῖον, ὃ τοῦ ἀλεκτρυόνων καὶ
ἀμμιτρυόνων. τοῦ δὲ ἀλκαίου, ἦρα κλῆς καὶ ἰω-
κλῶν, ἰωκλῶν δὲ ἰόλαον. Γυνῶν γὰρ τοῖς ὀλο-
σόφοις δοκεῖ καὶ τὸ γυν. ὡς ἦρα κλῆς, καὶ ἀντίοχον,
καὶ λυγρὸς, αὐτὸς κέκροτο. γὰρ καὶ γυνῶν λέγεται
καὶ ἡ πινῶν ἐχόντων πως πρὸς γυν. τε καὶ πρὸς ἀλλή-
λους ἀθροισίς, ὡς πόρ ἔσθ' πορφυρίῳ μεμαθήκαμεν.
τέκνα λεχθείησαν οἱ αἰγύοι τοῦ λυγρῶς, ὡς ἐνός πι-
νοντος ὃς ὁ κατὰ γυν. ὡς πόρ οἱ ἦρα κλείδαι, καὶ κε-
κροπίδαι, αὐτοὶ λοιποί. Σάκδους.) οἶονεῖ τ' σάκους. οὐ
γὰρ δ' ὡρεῖς ὅτω κλίνουσι τὸ σάκος τ' σάκδους, τὸ βί-
λος τ' βέλδους. τὸ γὰρ ἐσθ', εἰς εὐτρίπτουσι. Ενθ' ὁ τὰ μὲν
πρῶτον μὲν φασὶ μόνον, αὐτὰ ἀναχώρη. ἐπεὶ δ' ἡμεῖς
τό σοι, ὅτε αὐτὸ ἵππος αὐτῷ λαβεῖν, ὅτε αὐτὸν φονεύ-
σαι. Νίκημ ἀθανάτοις χοροῖν.) ὁ δὲ καὶ ὡς διέταλπον

ικ· ἀναλογεῖ δὲ ἀφροδίτη. ἀπὸ ιθ' ἐπὶ τῶν μέχρι τ' λζ',
 νεανίας· ἀναλογεῖ δὲ βρ' ἡλία. ἀπὸ λη', μέχρι νβ', ἀ-
 νήρ· ἀναλογεῖ δὲ αῤ'. ἀπὸ νγ' ἕως ξδ', προδούτης·
 ἀναλογεῖ δὲ διί'. γέρον, ἐπὶ αὐτῶν μέχρι ζωῆς ἐχά-
 τος· ἀναλογεῖ δὲ βρ' ψυχῶν τότε κρόνω. Αὐτὸς
 δ' ἀπαλλήσεται ἄλλη.) αὐτὸς δ' ἐφησι ὁ Βάλλων
 ἄλλη ἀναχωρήσας, μὴ εἰδὼς τὸν τόπον ὅπου ἔπυσεν.
 οἱ δὲ ἀεγυπῆιοι, ταχέως αὐτὸν εἶδον. Οὐδ' ἔρρηξε
 χαλκόν.) σέλδουκΘ γράφει χαλκός, ἵν' ἢ ὑδὶ τῷ δὲ
 ρατΘ. ἢ γὰρ ἀσπίς ἐκ ἐπεποιήτο ἀπὸ χαλκοῦ.
 Τῶς γὰρ μιν ἀπόλλων.) ὅτως γὰρ ἐκέλδυσεν ὁ ἀ-
 πόλλων, ἐπειδὴ τοὺς φερόντας τὰς θυσίας δού-
 λουεν. ΕγχεΘ ὁρμήν.) ἐκτείναστε τὴν χεῖρα, ἀν-
 τὶ τῷ ἀφανῶς. ἵνα δ' εἴξῃ, ὅτι καὶ οἱ τάφοι ἀφανίζον-
 ται τῶν ἀδίκων. ΑναυρΘ, ποταμὸς θεσσαλίας.
 καλοῦσι δὲ καὶ ἀναύρας αὐτὸν χεῖμα ῥῥος.

ΤέλΘ τῶν εἰς τὴν τῷ ἡσιόδου ἀσπί-
 διαχολίωμ.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΕΙΣ

ΤΗΝ ΤΟΥ ΗΣΙΟΔΟΥ

Θεογονίαν.

Ο Ψι θεογονίας λόγῳ, φυσικῶς διήγησιν
τῶν ὄντων ὑπαγορεύει.

Πό τῶν μυστῶν ἀρχῶν ποιῶμεθα
τοῖς λέγειν, διότι αὐτοὶ ἡμῶν
τοῖς λόγον ἀρχοῦσιν. ἐλικωνιά-
δας ἥ, ὡς βοιωτὸς εἶπεν αὐτὰς.
ἐλικῶν γὰρ ὅρῳ Ψι βοιωτίας.
εἰπεῖν ὅτι οἱ βοιωτὶ ἰδιῶται διε-
βάλλοντο, ἐβλήθη εἰπεῖν ἡσιόδος ἐλικωνιάδας· καὶ
εἶξαι, ὅτι καὶ αὐτοὶ ἔχουσι μέρῳ τι Ψι φρονήσεως,
καὶ ὅτι πάντῃ φοιτῶσιν αἰ μῦσαι, ἥνθα βῆλονται.
Αἶδ' ἐλικῶν ῳ.) αἰ τινὸς μῦσαι, δηλαδὴ ἡ ὁ λόγῳ
καὶ ἡ σοφία, ἐλικῶν ῳ ἔχουσι ὅρος. αὐτὴ τοῖς, αὐτὸν
τὸν ἐλικῶνα οἰκῶσι ποδιφραστῶς, δηλονότι τῶν
κεφαλῶν ποδιπολύσαι, καὶ εἰς τὸν νοῦν τὸν καθα-
ρὸν καὶ ἄρῶν τὸν ὑπὸ πολοῦσι· καί τε ποδὶ ἐλικῶνα
ποδὶ βωμόν ὀρχοῦνται· ἥν τρεῖς αὐτρεῖς γὰρ ὅρει καὶ
λερῆνῃ, καὶ βωμός· ἡ δὲ ἵππου κελύκη, οὕτως λέγε-
ται, ἀναδεδείσα ἐκ Ψι ὀπλῆς τοῖς πηγάσου. ἥν τῷ ἀρ-
γῇ διψάσαντῳ τοῖς βελερεφόντου, ὁ πῆγασθ
τρεῖς

Ἰσθ' ποδ' ἰ τλήν γλήν πατάξας, δ' ἐβαλεν ὕδωρ, καὶ
ἐπλήθη ἰππο κρῶν. ἄλλοι δ' ἐπηγασιάν, ἐκ τοῦ ὄρεος.

ἰοῖδ' ἡ δὲ, ἀνθρώδ' θ, μελάνυδρον. ἰορ γὰρ εἶδ' ὅ
αὐθες· ἢ τλήν ἰοις ποδ' ἐπεφραγμένῳ, ἀνθρώδ' η. ἢ δ' ἰαν
γῆ καὶ καδαράν· δ' εἰ γὰρ εἶδ' ποδ' λόγους ἡσυχολο-
μένους, δ' ἰαν γῆ καὶ καδαρόν ἔχειν τὸν λογισμόν.
καὶ ὁ μόνον τὸν λογισμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα, καὶ
διατοῦτο φησί, καὶ τε λοισάμεναι χροα καλόν,
πόας' ἀπαλοῖσιρ ὀρχοῦνται. μάχεται τὸ ἀπαλοῖ-
σι, καὶ τὸ ὑπερ' ῥώσαντο· τὸ γὰρ σιῶτονον, Ἰσθ' ἡρε-
μαίω ἀντίκειται· ἢ ὅτι πόδας μὲν εἶχον ἀπαλούς,
ἑρῶμελώς δὲ καὶ σιῶτόνως ὀρχοῦντο, ἢ ἐπισταμέ-
νως ἐχόρδον. ἀνοίκειον δὲ παρθένοις, μούσαι, τὰ
ἐπίθετον. Εἰδογνέθ.) μέλλων αὐτὸ λέγειν τλήν
διῶαμιν, εἰπὼν ἔνταῦθα τὸ εἰδογνέθ, ἡγοῦν αὐ-
τὸν τὸν δία. ἔν ἐλικῶνι δὲ ἰω ὁ βωμός τοῦ διὸς τοῦ
ἐλικωνίου. Τέρψνα χροα.) τέρψνα, τὰ ἀπαλά. κα-
τὰ κοινωνίαν τοῦ τ' πρὸς τὸ θ', οἷον θέρψνα. τὰ
γὰρ ἀπαλά, ἀδέρμαντα. τὰ δὲ σκληρά, ἀδέρ-
μαντα καὶ ἀτόρψνα. Τεόρμησός δ' ἐποταμός,
παρακείμενον Ἰσθ' ἐλικῶνι. καὶ ὀλμείος ποταμός
ἐν ἐλικῶνι τῆς βοιωτίας, ἀπὸ ὀλμείου τοῦ σισύ-
φου παιδός. Οὔσαν ἰεῖσαι.) οὔσαν ἄδουσαι
πορδύονται δι' ὅλης τῆς νυκτός. ὅταν, τλήν θείαν
φωγίαν, καὶ τλήν θείαν ἐλκιδόνα, ὥς καὶ παρ' ὁμή-

ρω. ἢ ὅσων ἀκούσας ἐκ δ' ἰός, ἔστι δὲ ὅσα, καὶ ὅ-
 ρθ' θεοσαλίας. Χρυσέοις πεδίλοις.) τοῖς ὑπο-
 δήμασιν, ἢ τοὶ δὲ τὸ πρὸς τῷ πῶς εἶναι, ἢ παρὰ
 τὸ τοῖς ποσὶν εἰλεῖσθαι τὰ πρὸς τοὺς πόδας εἰλούμε-
 να. σιωπῶντες δὲ καὶ τὴν οἰκειότητα. Καὶ δέμιν
 αἰσδίνην.) ἀξίαν, τιμίαν. ἢ ὡς μαλακῶν πῦρ τὸ μα-
 ραντικόν. ὅτω καὶ αἰσδίνην, τὴν δὲ αἰσδύς τοῖς φρονί-
 μοις ἀνθρώποις ὄσαν. ἀπ' ἑκείνης, τὴν ἐλικοειδῆ καὶ
 στρογγύλη καὶ ποδιφερῇ, ὅτι ἀνακικλασμενὰ τὰ βλέ-
 φαρά ἔχουσιν, ἐκ μεταφορᾶς τῇ τ' ἀμπέλου ἐλί-
 κων. Ἡβίω τε χρυσοσίφανον.) τὴν δύμορφον, ἀπὸ
 τ' ἐμφάνης τοῦ χρυσαίου κόσμου, τοῦ ἐκ χρυσοῦ καὶ
 λίθων κατασκευασμένου. Διώνειον.) ὅτι τ' ἀφρο-
 δίτης μνηστῆρα, ἀλλὰ μίαν τῇ ὠκεανίδω, πυτῆσι
 τῇ τιτανίδω. Σημειῶσαι δὲ, ὅτι δύο ἀφροδίται.
 ὧν τὴν μίαν σιωπῶντες δέμιδι ἀρχαιοτάτην ὄσαν.
 Αἶνυ πόδ' ἡσίοδον.) ποδὶ αὐτῷ λέγει, ὡς ποδὶ ἄλλῃ.
 ἀρχαῖον δὲ τὸ ἡβῶ, ὡς ὁμηρῶς ἀχιλλέως, ἢ ποτ'
 ἀχιλλέως ποθῆναι σίοδον φησὶ, τὸν δὲ τελεῖ. Ελικῶ-
 νθ' ὑπὸ (αδύοιο.) αἰ μῦσαι ἀκροτάται ἐλικῶνι ὡς
 θεαί, αὐτὸς ὑποκάτω τοῦ ὄρεος ὡς βροτός. Αἰρα-
 λοί.) οἱ ἐν αἰρῇ αὐλιζόμενοι. Γαστράδ' οἶον.) οἶον
 νεῖ, αὐτὸ τοῦ ποδὶ τ' γαστρά μόνον ἀχολόμενοι, ὅτι
 μόνον τὰ τ' γαστρός φρονούντες. ἀπ' ἁλώνιος ἢ ὁ ῥόδιος,
 λείπειν τὸν πρῶτον σίχον φησὶν· ὃ λείπει, ἀλλ' ἔστι,
 ποιμνίδου

ποιμνὸν ἄγραυλοί ἐστι κἀκ' ἐλέγχαι, γαστέρεσσι μόνον. πολλή τις ὅτι ποδὶ ἡμᾶς ἀρετή· καὶ ὅχως φασὶ τινόν, πάντα φασὶν τὰ ψυδ' ἢ. τὸ γὰρ δὲ, ἀντὶ τ' καὶ ὅσιν. ἀντὶ τοῦ, καὶ ἀληθῆ ἴσμεν λέγειν ἡμεῖς. τοῖς δὲ πικρατασκοῦνάζειν φασὶ τὸν ποικτῶν, ἵνα ὡς τῶν μυσῶν ἀκροώμενοι, πῶς δ' ἐξαίνο τῶν μέλλουσιν τῶν θεῶν γένεσιν, τῶν μυσῶν διδάξασθαι ἡμᾶς, ἀλλ' ὅχι ἡσιόδ' οὐ φιλοῦς. Ἰδόμεν δ' εὖ τ' ἰδέσθμεν.) οἶον, μὴ δ' ἐν δ' αὖ ψυδ' ὁμολοῦναι ὅτι δ' ἀπλανῶσαι. γράφει δ' ὅτι ἀλκιδέα γινύσασθαι, ἀντὶ τ' εἰπεῖν. γινύσθαι γινύσθαι, ἢ ὁμιλία. ὁμιλία, *ὅτι γινύσθαι. ἐκ δὲ τούτου γίνεται γινύσθαι, καὶ τῶν τῶν γ' αὖς κ', ἡγινύσθαι, ὁ λέγων ἐν τῷ ἀπαγγέλλειν τὰς ἀγγελίας. Ἀρτίεπειαι.) αἱ ἀπτηρτισμένα καὶ τέλεια καὶ ὑγιᾶ λέγουσαι. ἢ ἀρτίεπειαι, αἱ ἀρτίοις ἐπεσι γινώμεναι. Καί μοι σκῆπτρον.) ἡγοῦμαι ἐπεὶ πολὺ δ' ἀφνέω ὁ ἐλικῶν τὰς μέσας ἐκ τῶν πῶς ἀπμῶν ὕλης ἐφικον. ἐπεπτε δὲ ὡς ἀπόλλωνος ὅσοι.

Ο δὲ θεὸς μυσταγέτης·

Ἐκ γὰρ τοῦ μυσταγέτου, καὶ ἐκκρόλου ἀπόλλωνος,

Ἀνδρῶν αἰδοῖ ἐασιμ.) ἢ πῶς οὐκ ἢ δ' ἀφνέω γινύσθαι πῶς οὐκ ἢ γινύσθαι. λυγρόφρων, δ' ἀφνέω φάγου φοίβαζον ἐκ λαμῶν ὅπα· τὰ δὲ ποιήματα μετὰ θεῶν ἐκπνύσεως ἔρην.) ἢ ἐπ' ὅτι ἢ δ' ἀφνέω ἀκταλῆς ὅτι, καὶ ὁ λόγος αἰθάλασιμ. Τὰ τ' ἐοσόμενα.) ἵνα

δ' ἔφη, ὅτι ὁμοίον ἔστιν ἡ ποίησις τῇ μαντείᾳ, τὸ πν
 θιάντορον κείτοιν ὑπὸ μάντιος, ὅκ' ὑδὶ ποικτὸν τὰ ὄν-
 σόμενα μὴ δυνάμενός λέγειν τοῖ ποικτὸν. Σφᾶς δ'
 αὐτὰς.) αὐτὰς δὲ ὑμνεῖν πρῶτον τὸ καὶ ὑσδρομ' ὤ-
 σανει ἀεὶ. ἀλλὰ σὺ ὦ ἡσίοδε, πάντα τῶν ἀρχαίων ῥη-
 μάτων, παῦσαι κομψοποιῶν, παῦσαι μύθους λι-
 ρωδ' εἰμ' ἀλλοκότους. τὸ ἧ τῶν, πρὸς ἑαυτὸν φησι κα-
 τὰ ἀρχαϊσμόν· ἀντὶ τοῖ σὺ ὦ ἡσίοδε, δ' ωρικῶς. ΑΛ-
 λὰ τί μοι ταῦτα.) ὥσπερ ἄκαρθε ἐφάνη αὐτῷ ἡ
 ὁμιλία, ἥμ' ἤρξατο λέγειν, ὅτι αἱ μῦσαι ἔδωκάν μοι,
 καὶ τ' ἄλλα. καὶ φησὶ, τί μοι ταῦτα τὰ ῥήματα,
 ὥς περὶ δρουῦ, ἢ περὶ πέτρῳ; τί μοι χρεία ἐστὶν
 ἀρχαιολογεῖν; ἡ γὰρ ποίησις μυθολογία ἐστὶ, ἰακῆς
 ἀληθεία, εἰς τὸ αὐτὸ ἔωσ' ἐπείγοντ' ἀρχαίων λό-
 γον, καθάπερ ἐν δρουσί καὶ πέτραις κατατιθέμε-
 νοι τέκνα, ἢ λέγοντο αὐτοὺς ἐκ δρουὸς γεγενῆσθαι
 καὶ πέτρης. Φωνῇ ὁμιροῦσαι.) ὁμῶς εἰρῶσαι, ἢ τῇ
 φωνῇ συμφωνοῦσαι, ὁμῶς τῇ φωνῇ λέγουσαι. τὸ δὲ
 εἰρῶσαι, ὃ ἐστὶ λέγουσαι, ὑμνεῖσαι. Γελαῖ δ' ἐπε-
 δ' ὤματα παῖρος.) ἀπὸ ἀνθρώπων ἱνῶν ἡδ' υτᾶτων χαί-
 ρουσι οἱ οἶκοι τοῦ διός. ἢ τὸ γελαῖ, ἀντὶ τοῖ δ' ἰαχεῖ-
 ται τῆς φωνῆς σκιδ' ἀμελῆς, ἢ χεῖ καὶ γελαῖ τὰ
 δ' ὤματα. τὸ δ' ἐθεῶν, ἀντὶ τοῦ θεῶν, δ' ωρικῶς.
 πᾶσαν γὰρ τὴν φωνὴν ὃ ἡσίοδε ὅσων καλεῖ.
 ἐκλείουσι αἰδ' ἡ.) τὸ τίμιον γῆν' τῶν θεῶν, ὑμ-
 νῶσι

νῶσι καὶ δοξάζουσι τῇ φωνῇ, οὓς δὲ ἀρχῆς ἔπικρον
 ἢ γῆ καὶ ὁ οὐρανός, καὶ τοὺς ἐκ τούτων γινομένους.
 λέγει δὲ τοὺς τιτᾶνας. Δούτορον αὐτε (λίωα.)
 ἀρχόμενος τοῦ δούτορου πτωομίς, τὸν δία ἐκ δού-
 τορου ἀρχόμενα καὶ λήγουσαι ὡς θεόν, ὡς ἀπ' αὐ-
 τοῦ ἀρχουσαι, καὶ εἰς αὐτὸν λήγουσαι, διὰ τὴν
 νίκην. Τὰς, ἣν περὶ.) περὶ αὐτοῦ μακρο-
 νίας, ἣν ὅτι ἐγγονήθησαν αἱ μούσαι, παρατείνον-
 τας τῆς θράκης. Κρόνον τέκε τυτθὸν ἐπ' ἀ-
 κροτάτης κρυφῆς· λέπει τὸ, οὔσαν τὴν περὶ αὐ-
 τὸν κλονότι. ταύτας μούσας τρεῖς ἰδίῳ πατρί μιγεί-
 σα τρεῖς δ' ἰὶ ἢ μνημοσύνη ἐγγύνησεν, ἢ τὸ λιπαρο-
 τάτου τέπου τοῦ ἐλδουθῆς ἀρχουσαι. σὺν αἷς
 καὶ τὴν λήδην, τὴν τῶν πολυλύπων μεμενῶν ἀ-
 νάπαυσιν. ὁ δὲ ἐλδουθῆς, βασιλεὺς ὢν τῆς χώρας,
 καὶ ὅς ἐστι ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἡρώ· ὅς ἀπολλο-
 νός, καὶ αἰδοῦσης τῆς ποσειδῶνος. Ελδουθῆς,
 ὄνομα πόλεως τῆς βοιωτίας. ἐκ τούτου δ' ὅταν
 προσάπῃ τῇ ἑαυτοῦ χώρᾳ, ὅτι ἐγγονήθη μὲν ἣν
 περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' ἢ μητὴρ τῶν τῆς δουβοίας ὢν μνη-
 μοσύνη ὄνομα γυναικὸς· ὅπου φησὶ ἢ, μνημοσύ-
 νη τιμᾶται. οὕτως λέγει, ὅτι ἐκεῖ δ' ἰόνυσός τῆς
 μανίας ἐπαύσατο, καὶ ἐλδουθῶδης. Λησμο-
 συήκε.) δεῖ γὰρ τὸν συγγραφέα ἔχειν νοῦν
 καὶ μνήμην, ἵνα γεννᾷ λόγον. καὶ ὅτι ἐν ταῖς
 ἀναγνώ-

ἀνγνωστοὶ χηῖναι δ' εἰ πῶσιν τὸν συγγραφέα.

Εννέα γὰρ οἱ νύκτες.) Απορία, πῶς ἡρακλῆς ἐν
μια νυκτὶ πενήτηντα διεκώρεσε κόρας, καὶ κυῖ-
σαι πεποίηκεν, ὥς τε καὶ τεκῆν πενήτηντα γν' τέκ-
νον, ὅτι πρώτης δίδυμα τεκούσης, ζεὺς δὲ ἐννέα ἡμέ-
ρῶν ἐδέχθη; Λύσις. ὅτι χεῖαν ἔχε μνημοσύνην συγ-
γνῆσαι, πῶς σύλληψεν τ' μῦθον, εἰδὼς ὅτι ὁ πῶς
ταῖς μύθοις ὁρῶς, ὅτι ἡ ἡδονὴ βραδείως ἀνύεται. Δι-
αφορὰ ὅτι ἐντελεῖ κέχρηται ἀριθμῷ· ὅθεν ὅτι ἐννέα τίς
γονταί μῦσαι. ὅτι γὰρ ἐλλείπονται ταῖς μύθοις. νόσ-
τοι δὲ εἰπὼν, ἐπέγαγε τὸ ἱερὸν, ἵνα μὴ νομιδῇ μοι-
χία. Αλλ' ὅτε δ' ἡρ' ἐννέαυτός.) ὑποδιαίρεσις ἐν-
ταῦθα τοῖς χρόνοις πεποίηκε, καὶ ἀρχεται ἀκολουθῶς
ἐκ τῶν γένεσιν λέγων δ' ἡ τοῖς ἐννέαυτοῖς. εἴτα εἰς τὸ καθε-
κιστοῦ καὶ τὸ εἰδ' ὅτι. ἀπὸ γὰρ τῶν ὥρων αἱ ἡμέραι συ-
νίστανται, ἀπὸ δὲ ἡμερῶν οἱ μῶντες, ἀπὸ δὲ μῶντων οἱ
ἐννέαυτοί. Ομόφρονες.) ὁμοίαι αὐτῇ φρονέουσας, ἢ τὸ
αὐτὸ φρονέουσας ὅτι μὴ ἐναντιομελήσας ἀλλήλαις. Αλ-
λως. ὅτι ὡς πόρ' ἀμείων καὶ ζῆθος, ἀδελφοὶ μὲν ἦ-
σαν, ἐπὶ δὲ γέγονασι ταῖς πῶσιν, ἀλ-
λὰ τὴν αὐτὴν τῶν ὑπὸ τῶν δυνάμεων ἔχον πῶσιν
σιν. ἢ ὅτι δ' εἰκνυσι τὰς λογικὰς ὑπὸ τῶν, ἀλλήλας
ὑπὸ τῶν. τὸ δὲ κόρας, δ' ὡς πῶς σιωπῶντες.
Μιμνῆται.) μέλει, ἐν φροντίδι ὅτι. τὸ δὲ ἀκνῆται,
ὅπως λεπτίον. δ' εἰ γὰρ τὸν πῶς λόγους ἀχολογῶν-
τον,

νομ, ἀφρόντισον ἐῖς ἄλυπον εἶν. Τυτθὸν ἀπ' ἀκρο
 πάτης.) ὑπερβατόν δ' ἐστὶ, τὰς ὧν πιεῖν τέκε τυτθὸν
 ἀπὸ τοῦ ὀλύμπου. ἐγγὺς γὰρ ἡ πικρία τοῦ ὀλύμπου.
 Γὰρ δι' αὐτῆς χεῖτο.) ἀντὶ τοῦ πόδι τὰς μούσας
 πᾶσαι. Ἄλλως. φησὶ γὰρ, ὥς ὅτι δ' ἐστὶν ὧν ἐλκεῖν
 χεῖτοιν ἱερὸν, καὶ ἱμέρ, καὶ μυσῶν. ἱμερος δὲ, ἡ ἐ-
 πιθυμία. καὶ λόγον δὲ ἱμερῶ καὶ χεῖτοιν συνοικῶ-
 σι ταῖς μούσαις. ἢ τε γὰρ χεῖς, καὶ ἡ ὑπιδυμία, ὡς
 αὐτὸν ὁ δ' ὧν τὰ τῶν μυσῶν δ' ὦρα. ἢ ὅτι ὁ χορὸς ποιη-
 τῆς, ὁ μόνον δ' ἐστὶ πολυμαθὴς καὶ δυνάτος, ἀλλὰ καὶ
 ἐπίχαρις, ἐστὶ μύλῳ, ὥς δουρίπιδος καὶ μὴ παν-
 σάμην ταῖς μούσαις τὰς χεῖτας συγκομιγνύειν.
 τὸ δὲ ὧν θαλίαις, ὧν τῇ δουχίᾳ γὰρ πάντα δ' ἐστὶ τὰ μύ-
 σαι. ὅσων εἶπεν, ὡς αὐτὴ δυνάμει κλεδονόως ἔχου-
 σαι τὴν λέξιν, εἶπε πόδι τῶν μελλόντων διαγορεύου-
 σι. Νόμος καὶ ἠθεα κεδνὰ.) ὕβρις τε καὶ δυνονίμην
 ἐφέποντο. νόμος δὲ λέγει, τὰς πολιτείας, τὰς δια-
 τριβὰς, τὰς νεμέσεις, τὰ διατήματα. Καὶ ἠθεα
 κεδνὰ.) ἠθεα δὲ, τὰ ὄργα. τῶν νόμων γὰρ, οἱ μὲν εἰσι
 φυσικοί, οἱ δὲ τῶν θεῶν, οἱ δὲ τῶν ἀνθρώπων. εἰ δὲ νό-
 μος ὡς σοφὸς ἀγαπήσεις, τὸ αὐτὸ ἔξεις διάνοιαν. Ἀδ-
 τὸν ἔσαν.) ἐπιστημὴν καὶ ταῦτα ὁ ἀριστοφάνης νῦν
 πόδι ἀνέσθου ταῦτα φησὶ εἶς τὸν ὀλυμπον. ὁ πρό-
 σθε γὰρ ἡμῶν λόγῳ αὐτῷ, πόδι αὐτῷ ὧν πόποι αὐ-
 τῶν χορείας. Ὑμεδύσεις, ὁρατός.) ἡ γὰρ σινδύκη
 τῷ

τῷ λόγῳ, ἡδονὴν ποιεῖ, καὶ δ' εἰκνυσι τὸν ποιήσαν-
 τα αὐτὸν τίμιον, ὧς πανταχῶς διαβιβασμένον, πλεὺν
 εἰς σῶφρον καὶ σωαυτὸς εἶναι. Νισομελῶν πατέ-
 ρς ὅν.) πορδουομελῶν αὐτῶν πρὸς τὸν ἑαυτῶν πατέ-
 ρα. ἔδ' εἰ δὲ εἰπῆν, σφῶν πορδουομελῶν αὐτῶν πρὸς
 τὸν ἴδιον πατέρα, ὅς ἐν ὕψους βασιλεύει. Αθανά-
 τοις διέταξε.) καλῶς δὲ τῶν θεῶν, πυτῆσι ἐκάστω αὐ-
 τῶν, τίς ἑαυτοῖ πατὴρ τιμὴν ἔχει, διατάξας καὶ με-
 ρίστας ἐνετείλατο, ὧς τὰ ἄτακτα εἰς τάξιν ἤνεγκεν,
 ἐκάστω μεταδύς τῇ οἰκείᾳ ἀρχῇ. Ταῦτ' ἄρα με-
 σαυτοῖς εἰσὶν.) ἀπὸ τῆς διηγηματικῆς διέβη εἰς τὸ πρόσθε-
 τον μιμητικῶς, ὡς καὶ ὁμηροῦ, ὡς ὁ γέρον ὠτρυνε
 πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς. Εννεα θυγατέρες.) εἰ-
 σὶ δὲ τὰ τῶν μεσῶν εὐρέματα ταῦτα, κλειῶ, ῥητορ-
 κήν, ὑπόθεσιν, αὐλητικήν, θάλασσαν, κωμωδίαν, μελοπο-
 μίαν, τραγωδίαν, τὸν ψιχόρη, κινωδίαν, δράτῶν,
 ποίησιν, πολύνειαν, γεωμεσίαν, ὕψος, ἀστρονομί-
 αν, καλλιόπην, ἔπη· ὧς καὶ προφερεσάτῳ εἶπε πα-
 σῶν, ὅτι πάσης ὡς ἡμῶν ὁ λόγος ἀνώτερος, ὡς τὸ
 τῆς ποικτικῆς ἀνωτέρων εἶναι. ἀρίσταρχος τὸ προφερέ-
 σατον, αὐτὸ τὸ πρεσβύτερον ἡκούσθαι, ὡς τε ἀδελφόν,
 πότμον τῇ ζωῇ, ἢ τῷ χρόνῳ προφερεσάτην. οἱ δὲ, ὡς
 τιμοτάτῳ. Ἀμ' ἀδελφίοισιν.) ὅτι ὁ πᾶσι ὁπιοδεῖ,
 ἀλλὰ τοῖς ἀδελφίοις. ὡς δὲ ἐκ ἡμετέρας ἐκ τῆς πρὸς
 διανοίας, ἀλλ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς. Αἱ τὸτ' ἴσαν.) ἐπο-
 ρεύοντο.

ρούοντο. ἀπὸ τῆς, εἰς τὸν λογισμόν μὲ ἐπῆλθε γνώσις,
 ὡς τε κόποις χηνοπαθῇ εἰς τὸ γνέσθαι με σοφόν. Ο
 νῆς.) οὐκ ὡδὶ τοῖ ἀνθρώποις λιχθλιῶσαι, ἀλλ' ὡδὶ τῆς ἀγ-
 γέλαι. διὸ καὶ νόεα λέγονται. οὕτω δὲ καλοῦνται,
 ὅσα τὸ πρηνεῖν τὰ μέλλοντα. ὡδὶ ἀνθρώπου δὲ λέγε-
 ται, τὸ λογίζεσθαι, καὶ τὸ ἀγχίνους ὁρί, καὶ ὀλίγοι δὲ
 ἀγχίνοισιν ποιῶσι. Γνόμενον τ' εἰσίδωσιμ.) ἀντὶ τῆς
 θυμολογίας θεάσονται, καὶ ὅρ τινα βασιλεία ἴδωσι κα-
 τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἐν τούτῳ καὶ καλίμαχον, μῶσαι
 γὰρ ὅσους ἴδωμι ὁμματι παύδας μιξοπολίους οὐκ ἀπέ-
 θγοντο φίλους. Εἰρησ.) ἡ δρόσος κυρίως. νῦν ἡ μετα-
 φορικῶς τὸ μέλι. γλυκὲρ ἡ, τὸ γλυκὺ ἐῖ ἀπαλὸν
 τῶ λόγῳ. Τῦνε καὶ γὰρ βασιλεῖς ἐχέφρονες, τὸ ἐξῆς.)
 ὁμοῦ γὰρ οἱ βασιλεῖς ἐχέφρονες εἰσι, ἐῖ καλῶντες, ὅτι
 τοῖς ὄχλοις βλαπτομένοις δι' ἀγνοσίαν τοῦ δικαίου, με-
 τατρέποντες τὰς ἀδικίας αὐτῶν, ὡδὶ τὸ βέλτιον πελῶ-
 σι τὰ ὄργα, οὐκ ὀξυσιαστικῶς, ἀλλὰ πραινελικῶς. ἡ γὰρ,
 οὐκ ἐκλάσει, ἀλλὰ μελιχίοις λόγοις, ὅσοι γὰρ τὸ μαλακ-
 τοῖς περιφάσεσιν. Ἀλλως. μετὰ πειθὺς νίμωσι
 τὴν δικαιοσύνην. μετατρέπουσι γὰρ τὰ ὄργα, τοῦ
 ἀδικουμένου περὶσώζοντες, καὶ τοῦ ἀδικουμένου ἀ-
 νακόπουντες, οὐκ ἐκλάσει, ἀλλὰ μελιχίοις ἐπέε-
 σιν. Μετάτροπα.) ἀντὶ τοῦ μεταβλησιμα εἰς τὸ
 βέλτιον. Ερχόμενον δὲ ἀνὰ ἄστυ.) οὐκ ἀναγ-
 κη, ἀλλὰ φίλτρῳ τοῦ βασιλείως, ὅντ' ἡπίου καὶ
 δικαίου

δικαίως πρὸς αὐτὸ κεινομένους, μὴ ἀλαζόνως πρὸς αὐτὸ
 πρῆσιόντας. **Αναῖ ἄν.**) γρ. ἂν' ἀγῶνα, αὐτὶ τοῖ
 ἀνὰ τὸ ἄθροισμα· λέγεται δὲ τριχῶς, αὐτὸ τὸ χεῖρον,
 ὃ ἐν αὐτῷ ὄχλῳ, καὶ τὸ ξυναμφοτόρον. ὥς πορ καὶ
 πόλις ἐτυμολογεῖται, ὅσα μὴ τὸ γυνίαν ἔχει, ἀλλ'
 εἰν πόλιφρεν. οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἄθροίσματος ἄγνευ λέ-
 γουσι. ὥς ὁμνεθ', νηῶν ἀγύρει, αὐτὶ τοῖν ἀγῶνι.
 Τὸ δὲ, θεὸν ὥς ἰλάσκοντες, ὥς θεὸν αὐτὸν ἱμαῖσι, ὅσα
 τῶν πρῶσιώων αὐτοῖ τῶν ἱμαίων. οἷα τε μεσάων.)
 τὸ ποιῶτον εἶδ' ἔθ', αὐθυποφορὰ καλεῖται. αὐθυπο-
 φέρει γὰρ ἑαυτοῦ ὁ ἡσίοδιθ'. ἐκ γὰρ ποιμουσάων
 ποιῶτ' βασιλὸς ὄστιν. ἐπειδὴ αὐτὸ βασιλεῖς εἶπε
 φιλεῖσθαι ὑπὸ τῶν μεσῶν, φιλοῦνται δὲ αὐτὸ ὑπὸ τοῖ
 διὸς εἶπεν. οἶδ' αὖ μὲν γὰρ φησι, ὅτι ὑπὸ μὲν τῷ ἀπόλ-
 λωνθ' καὶ τῶν μεσῶν οἱ ἀοιστοὶ καὶ οἱ κιθαρισταὶ φι-
 λοῦνται, ὑπὸ δὲ τῷ διὸς οἱ βασιλεῖς. ἀλλ' ἐκείνους φη-
 σι ὀλβιώτατον βασιλεῖα, ὅν τινα μετὰ τοῖ διὸς καὶ
 αἰ μεῖσαι φιλοῦσιν. **Ἀλλως.** ἀναλαμβάνει ὅσα τὸν
 ἀνακόπτοντα λόγον· ἐκ γὰρ μεσάων ἔχ' ὑπαρχει τὸ
 βασιλείου γέν' ἔθ', ἀλλ' ἐκ διὸς. μόνον δὲ τὸ δύγλωτ-
 τιν αἰ μεῖσαι πρὸς χουσι. **Ἀνδρὸν ἀοιστοῖ.**) ἐν τοῦ
 θα μαθηματικῶς διδασκῇ, καὶ λέγει, ὅτι ἐκ τῶν συμ-
 φωνίας τῶν ἀσέρων, καὶ τῶν ἀγαθῆς συσδρομῆς τοῦ
 ἡλίου, γίνονται οἱ ἀνδρὸν σοφοὶ καὶ μεσικοί, ὥς πορ
 καὶ ἐκ τοῦ ἐρμῶ· ἐκ δὲ τοῦ διὸς, βασιλεῖς. Εἰ γὰρ τις
 καὶ

καὶ πόντος ἔχωρ.) ἔνταῦθα δ' αἰκνυσι τὴν δυνάμει
 ῥιμοσικῆς, ὅα τὸ εἰπεῖν νεοκιδ' εἰ θυμῷ· δυσκατὰ
 παυσον τὸ νέον πάθῃ, ὡς δυνάτω ὄντ'· τὸ αἰ-
 δοῦ πῶρα μυθήσασθαι, ὅτε καὶ Ζεύς· ἀπόλεσε γάρ πη
 δ' ὦντ'· παῖδ' αὖ φάσκωρ, καὶ τὰ ἔφης· εἰ γὰρ καὶ
 πλάσμα ὄειρ, ἀλλ' ὡς ἀληθεὺς ἐκλαμβάνετο, ὅχ' ὡς
 ἔλαχε πῶρα μυθήσεται. Ἀζηται κραδίη.) ἀναξηραί-
 νει γὰρ ἡ λύπη, ὅθ' ἐν αὐπνῳ τίθησι. Κλεία πῶ-
 τῶρ.) δόξας τὸ κλέος ἡφιωμνίας. ταχέως δὲ πα-
 ρατρέπεται, ἀντὶ τὸ πῶρε τρεψῆναι ἡ λύπη τὰ δ' ὦρα
 τῶν θεῶν, ἡ γοῶν ἡ μουσική. Οὐδ' ἐπὶ κιδ' ἰωρ.) τῶν
 θλίψεων. ὁ γὰρ λόγ'· δυνάται κατασέλλαι τὰς
 θλίψεις. Ἄλλως. τῶν λόγων καὶ τῶν μουσῶν ἡ συν-
 ἡκῃ, πῶρε τρεψέ τὸ λυπούμενον ῥι λύπης. Εἶπα-
 τε δ' ὡς τὰ πρῶτα.) ὁρῶντ' αὖ τὰς μέσας, πῶς ἀκρὶ
 βῶς γράφει τὰ ῥι θεογονίας μαθῶν. εἶπατε, ὅα τῶν
 τῇ εἰπας μετοχῇ κέχρηται. αὖ ποταμοὶ καὶ πόντος
 ἀπείετ'·) αὖ γαῖα τῇ καταπλήξ' ἐπαπηλεῖ τὸν
 ἀκροατὴν. Ὡς τ' ἄφ' ἐντ'· δ' ἄσαντο.) ἄφ' ἐντ' ὄει
 κυεῖως μὲν ὁ ἀπ' ἐντ'· πλητ'· νῦν δὲ ἄφ' ἐντ'
 τὸν ὕδανόν λέγει, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν.
 ὡς ὅπως φησὶ διμερίσαντο, καὶ ἔχ' ἐκαστον τὴν
 ἑαυτοῦ πηλὴν. Ἐξ ἀρχῆς καὶ εἶποθι.) τρία πρῶ-
 τῳ ἐγγύοντο χάθ', γῆ, ὅρως ὕδανιθ', ὅς καὶ θεός· ὅ
 γὰρ ὅς· ἀφροδίτης νεώτερος ὄει. ἐκ δὲ τοῦ ὕδατος,
 ὅ ἐγγύοντο

ἐγμύοντο τὰ σοιχεῖα. γῆ, ἡγῆ συνίζησιμ. ἀήρ, ἡγῆ ἀνέ-
δοσιμ. τὸ δὲ λεπτομόρις τῷ ἀέρι, γέγονε πῦρ. ἡ δὲ
θάλασσα, ἡγῆ ἐκμύζησιμ. τὰ δὲ ὄρη, ἡγῆ ὄξοσρακισ-
μόν τῇ γῆς. Εἰδέναι δὲ δεῖ, ὥς ὁ ἡσίοδ' ἔνταυ-
θα ἀρχέται τῇ θεογονίας τῷ προοίμιῳ, καὶ τῷ τῶν
μοσῶν ἐγκωμίῳ, τῇ ἀνακεφαλαίωσεως παυσάμε-
ν' ὅτι, ὥς καὶ ἄλλων πινῶν ποδὶ θεογονίας γραφάν-
των· καὶ ἴσως ἀληθέσδορον ἡσίοδ' ὁ κατὰ πινας
παλαιοτόρος ἔγραψεν. (Ἡτοι μὲν πρώτιστα.) ἡ τέχ-
νη καὶ ὁ νόσμος, τοῖς αὐτοῖς ὑποπέπλωκε πράγ-
μασι, ὅτι ἔχει τεχνίτῳ μὲν τὸν θεόν. ὑπὸ δὲ τῇ τέχ-
νης τὸδε πεποίηται. ἔστι δὲ τὰ πλουφεσῶτα τ' παν-
τός, ὕλη καὶ ἀρχὴ καὶ σοιχεῖα. καὶ οἱ μὲν συωνυ-
μίαν ἔφασκον εἶναι τὰ πρῶτα, καὶ γνέτορον.
οἱ δὲ διαφείρου λέγοντες, τὴν μὲν ἀρχὴν γῆν
ἔοικέναι φασί, εἰδ' ὅτι τὴν ὕλιν ὅσιν ὡς λαμβά-
νουσι. γῆνοι δὲ τὴν ὕλιν διαφέρειν. καὶ τὴν μὲν γῆ-
νοιν τῆς ὕλης αὐτὴς εἶδος πρὸς τὸν τεχνίτῳ, τὴν δὲ
τῆς ὁσίας προσγυνομένην, οἷον τῷ ἀνδρὶ αὐτοποιῶ.
ὕλη μὲν ὅστις ὁ χαλκός, οὐσία δὲ ἡ διατύπωσις τοῦ
χαλκοῦ. καθότι ὅστις εἰδ' ὅτι ὁρμώμεν' ὁ τεχνίτης
τὸν ἀνδρὶ αὐτὰ ποιεῖ, ὕλη τίς ὅστις ἀποίηται, ἀσ-
χημάτισται· ὡς ὁ θεὸς παραλαβὼν, ἐπέθηκεν αὐτῇ
σχῆμα. οὐκ ἔπ' ἄλλο τι εἰδ' ὅτι τὴν ὕλιν παραλα-
βὼν ὁ τεχνίτης κατεσκόβασε θεός, ἀλλ' ἀπλαστον
οὔσαν

οὐσαν καὶ ἀδιατύπων, τυποῖ καὶ δημιουργεῖ,
 οὐκ ὅζ' ἄλλου τινὸς ἔννοιαν λαβὼν, ὥσπερ καὶ ὁ ἀν-
 δριαντοποιός ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰδ' ὅδε μῶμεν
 πλάττει. καὶ φερεκύνδης δὲ ὁ σύρεθ', καὶ θαλῆς
 ὁ μιλήσει, ἀρχὴν τῶν ὄλων τὸ ὕδωρ φασὶ εἶναι,
 τὸ ῥητὸν τὸ καὶ ἡσιόδου ἀναλαμβάνοντος. Χάθ'.)
 παρὰ τὸ χεῖσθαι χάθ' ἡγήτο. πλάτων πανδ-
 χῆ φύσιν λέγει. εἰ γὰρ τόπον ὑποστήσασθαι, ὅς
 δεχέται τοὺς εἰς αὐτὸν ῥηνωμένους. οἱ δὲ εἰρη-
 δαι φασὶ χάθ', παρὰ τὸ χεῖσθαι, ὃ ὅτι χεῖσθαι· οἱ
 δὲ χαδ' εἰν, ὃ ὅτι χωρεῖν. ἢ ἔν εἰς τὰ στοιχεῖα διάκει-
 σις καὶ διαχώρησις χεῖθ'. οἱ δὲ, τὸ ὕδωρ λέγουσιν.
 ἄλλοι δὲ τὸν αἶρα, ἡ γὰρ τὸν λεχνομένον, ὃν ἔσθ' με-
 ταξὺ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Γαῖα δ' ὀρυέμενθ'.) τινὲς
 γῆν ἐκ τοῦ χάθ' λέγει. ὃ γὰρ εἶπεν, ἐκ τ' χάθ' γῆ, ἀλλ'
 αὐτὰρ ἔπειτα. Ζῶων δὲ ὁ στείκος ἐκ τοῦ ὕγρ' ὑπο-
 σάθμεν γλῶ ἡγήσθ' φησὶ. ὅθεν ἐπαγόμενθ' ἀθετῆ
 αὐτὸς σίχους. ἰσῶν γ', ὅτι τ' ἔννοιαν λέγει εἰς ὕλης πῶς
 τὸν τεχνίτην· τινὲς δὲ τῆς οὐσίας, πῶς τὸ γεγονός. ὥς
 γὰρ ὑδὶ εἰδ' ὀρυέμενθ' ὁ τεχνίτης, τὸν ἀνδριάν-
 τα ποιεῖ· οὕτω καὶ ὁ κόσμος, ὕλη τις ἄπειθ', ἀσ-
 χημάπειθ', ὡς ὁ θεὸς ἔλαβεν ὥσπερ ἀνδριαντο-
 ποίος. Πάντων εἰδ' ὀρυέμενθ'.) ὁ πλάτων ὃν ἔσθ' φαίδ' ο-
 νι, τινὲς γλῶ εἰν φησὶ ἀπάντων εἰδ' ὀρυέμενθ' καὶ ἔδρασμα.
 ἀθανάτων δὲ, εἶπεν, ἵνα δείξῃ ὅτι τῶν ἀρχαίων
 οὐκ ἔστιν

θυσεῶν ὄντων, σιωνιεύοντο αὐτοῖς οἱ θεοί.
 Τάρταρά τ' ἠερόντα.) τὰ δὴ κόντα μέχρι τῆς ἑσχά-
 των ὀλγῆς. λέγει δὲ τὸν αἶρα τὸν τὴν γλῶσσαν ποδίσχον-
 τα, καὶ τὸ ποδὶ αὐτῶν. εἶν δὲ εἰκὸς ἰδοῦ, ὅτι ἐλάσσο-
 σθ' ὑπερὶ εἰς πλείονα ὄγκον διαχέομενον, καὶ ἀτμι-
 ζόμενον. τετάρτακται δὲ μέχρι αὐτῶν λάβη τὸν ἥλιον. τὸ
 τε γὰρ τοῦ ἡλίου συμπνεκτείνεται, ὥς πορ τοῦ πυ-
 ρακτωθέντι σιδήρῳ τὸ πῦρ. τάρταρα δὲ εἶπεν, ἀπὸ
 τοῦ τάρταρεσσιν. ἠερόντα δὲ, σκωτῆνά. Ἄλλως. τὰς
 πύρας τὸν αἶρα, ἀπὸ τῆς τάρταρεσσιν. ἐπειδὴ, ὡς φασί,
 ἔως ὧδε εἶπε τὰ δ' εἰσὶν εἰσὶν, ὅτι πρῶτον γὰρ τάρταρα,
 τὰ ὑπογεια μέρη λέγει, τὰ ῥιγηλά, ἀπὸ τοῦ τρομέου
 ἐμποιῆν. Ἡ δ' ὁρῶ.) ἀολικὸν ὁρῶ. ὅτι οἱ δὲ
 πῦρ τὸ πυρῶδες γὰρ τὸ ὑπερβυμίας. ἢ ὅπως, ἐπειδὴ
 λυμαίνεται τοῦ ζωογονικῶν τὸ πῦρ, διακῶν ὁρῶτα
 αὐτὸν ἀνέπλασε. προσφόρως δὲ, ὅτι μετὰ λαμπά-
 δων γράφεται, ἢ ὅτι ἐκ θερμότητος γίνεται. Ἄλ-
 λως. τὰ τρία εἰσὶν εἰπὼν, τὰ δ' λέγει. τὸ πῦρ,
 ὅπορ δ' αἰμωνίως ὁρῶτα φησὶ σιωνιεύον γὰρ καὶ
 σιωνάγειν καὶ ἐνοῦν πᾶν φησὶν. ἐστὶ δὲ τὸ λείπον, εἰς
 τὸ ἔτορον παῦν, ὅπορ ἀρμονίας εἶδ' ὅ, ἢ ὁρῶτα. ὅτι
 οἱ πλάσαι γὰρ αὐτοῦ πυρός, ὅ γράφεται ὁρῶτας.
 Λυσιμελὴς δὲ, ὁ λύων τὰς φροντίδας. ὅ γὰρ ἐνταῦθα
 τὰ τὴν μίξιν καὶ τὴν ὑπερβυμίαν λέγει, τὴν λύσαν
 τὰ μέλη, ἀλλὰ τὴν ἡδονὴν καὶ τὴν σύγκρασιν τῶν
 εἰσὶν.

σαιχείων. τὸ γὰρ διάστημα τοῦ αἵετος, οὐκράτην ὄν,
 λύει τὰς φροντίδας. ὁρῶτα δὲ λέγει τὸ πῦρ, ὅπου
 ἡνυκράτωσε τὰ πάντα. ὡς ποῦ γὰρ ὁ ὁρῶς ἐνοῖ τὰ θε-
 εῶτα, ὅττω καὶ ὁ ἥλιος ἡνυκράτωσε τὰ πάντα. ὁμι-
 ρος δὲ ὡς ἡφαιστὸς καλεῖ. (Εκ χαιετος.) ὁρθῶς πτε-
 νυ. ὁ γὰρ αἴρ πτεῖ ἡλίου ἀνατολῆς καὶ ἄστρων, σκῶται
 νός. ὁρῶτα δὲ τὸ * ἐπεταὶ γὰρ τῇ νυκτὶ τὸ σκῶται-
 νόν, ὡς μηδ' ἐποτε διαφωτίζοντων τὸ σκῶτα ἄ-
 στρων γεγονότων. Ἄλλως. τινὲς δὲ τὸ ὕδωρ χάος
 εἶν' ἐκ τ' οὐρανόθεν ὕδατος. ἀναδίδεται δὲ, ὡς πτεῖ αἴρ
 σκῶτα νός. ἢ γνέσιν δ' ἀμφοτέρων δ' κλύμενον ἢ νύξ.
 διαίρει δὲ αὐτὴν εἰς δύο σώματα. Νυκτός δι' αὐ-
 τ' αἰθέρος τε.) ὅν γὰρ τῇ νυκτὶ ὁρῶμεν τὸν αἴρα κενῶς
 μηκύνον ἄστρασι, καὶ σελλῶν. ὅτι πάλιν εἰάν μὴ πα-
 ραχωρήσῃ ἡ νύξ, ὅφαινετο ἡ ἡμέρα. Γαῖα δ' ἐπε-
 πρῶτον μὲν.) κέντρον ἢ γῆ. αἵτιον δὲ σφαίρας τὸ κέν-
 τρον. διὸ γῆν αἴ ἢ γῆ τὸν οὐρανόν. ἀλλ' ὁ κράτης ἀρ-
 ρεῖ. εἰ γὰρ ἴσον, πῶς διώαται καλύπτειν; λέγει δὲ ἴ-
 σον, ὅμοιον ὅτι ὁμοίον, σφαιροειδὲς δὲ ὅτι ὅτι μεγέθους.
 διδύμετος δὲ, ὅτι ἐγγυηθή. ὅ καὶ ἀφισοφάνης ὅτι ὅτι
 βίβλων λέγειν, ἀμφοτέρων δὲ αὐτῶν γυναιότορον
 παῖδας γῆν αἴ. ἀντὶ τοῦ, ὅτι ἐπκνήθη ὁ οὐρανός ἀσε-
 ρός. Οὐρανὸν ἀσέροσθ' ἵνα μιν.) τὸ ἀπὸ τῆς γῆς
 συμβαῖν, ὅταν τὰ λέγει. τῇ γλῶσσει καλεῖται νυγμῶν,
 ὡς ὅτι διαβῆται ποδὲρ ἄρα γῆν τὸν οὐρανόν, καὶ τὸ πρῶ-

τὸν παγὴν αἶποι, τὸ πᾶν ῥα γένετο. ὃ γὰρ πρῶ-
 τὸν ἢ πᾶν φέρει, καὶ τότε ἢ νυγμή, ἀλλὰ νυγμή,
 καὶ τότε πᾶν φέρει γίνεται. ἴσους δ' ἢ ὁμοίωσις ῥα
 ὁμοίας καὶ σφαιροειδῆς. ἐναύλους δὲ, ἐναυλησῆς,
 ἐνδραυλησῆς. Εὐνομέλεις.) ἥτοι κρινοτάτας
 ἔχοντα φάρυγγας. Πόντον ἄτορ φιλότητο.) οὐ
 τὸ τὸν ὠκεανόν, ῥα θαλάσσης διατέλλει. ὠκεανὸς
 φησὶ, ὃ τὴν ποιότητα τῇ γῇ πᾶν ἔχει. γέγονεν ὃν πρῶ-
 τὸν τὰ ὄρη, καὶ ἡ θάλασσα· μὴ πω βροχῆς καὶ δρό-
 σον, ἢ ἄλλης τινὸς ποιότητος ὕδατος, ὡδὶ τῆς γῆς
 γινομένης, τῷ ὕδατι δὲ δυνάμεισα, ὡς ἀνείμετα ταῦ-
 τα, ἤρξατο καὶ βρέχειν καὶ καρπεποιεῖν. Κοῖον
 τε.) οἱ αἰολεῖς τὸ ἢ ἀντὶ τοῦ πᾶν τίνονται. ποῖον οὖν
 φησὶ, τὴν ποιότητα. Ζηῶν δὲ τιτῶας φησὶ εἰρη-
 ῶσαι φησικωτέρως, ῥα τὸ μὴ διατάττειν διαπαν-
 τὸς τὸ κόσμον τὰ στοιχεῖα. Κρείον, τὸ βασιλικόν, ὃ
 ἡγεμονικόν. Ὑπερίονα, τὴν ὑπὲρ ῥα γῆς κίνησιν
 τοῦ παντός. Ἰαπετὸς δὲ, ἀπὸ τοῦ ἰέναι. ἐπεὶ γὰρ
 φύσιν ἔχει πάντα τὰ μέρη ἀφ' ἑμῶν πίπτειν αὐτῷ,
 τὸ ποῖον εἶδ' ὃ ἰαπετὸν ἐκάλεσαν. ὅτι δὲ, ὡς ἀφ'-
 κισίλατο, τιταῦδον καλοῦνται, καὶ τιτανίδον. ἀλ-
 λ' ἄλλοι δὲ, τὸν μὲν κοῖον εἶναι τὴν ποιότητα, καὶ
 κρείον τὴν διάκρινσιν· ὑπερίονα δὲ τὸν ὕδατον, τὸν
 ὑπεράνω ἡμῶν ἰόντα. καὶ ἰαπετὸν, τὴν κίνησιν αὐ-
 τοῦ, πρὸς τὸ ἔειναι καὶ πορεύεσθαι. ὃ γὰρ ὕδατος, ἀεκί-
 νητός

οκτός δέ. Θείαν τε.) πρὸς τὸ θεωρεῖν τὰ πρὸντα. ἢ
 πρὸς τὸ τρέχειν. ἢ τὴν θέσιν τοῦ παντός, τὴν ἀμειψί-
 θετον. Ρεῖαν τε.) ρεία ἢ τὸν χύσιππον, ἢ δὲ ὁμ-
 βρων χύσις. δέ. ἢ γὰρ, ρεία ἢ φθαρτική, ὅτι εἰς αὐτῇ
 ἀναλυόμεθα, ἢ ὅτι πάντων τῶν ἐν αὐτῇ διατρέχεισι.
 μνημοσύνη, τῇ ὑπόμνησιν τῇ διαπλάσεως τῇ ζῳῇ.
 φοιδίω.) τὸ καθαρόν τοῦ αἵματος. διαδοῖν καὶ χρυσὸς
 φανον. καθαρός γὰρ ὁ χρυσός. Τηθύ τ' ὁραται-
 νίω, τὴν τροφὴν, ἢ τὴν πλουσίω θάλασσαν, τῇ δια-
 κέρσεως τρέφουσιν. Τὸς δὲ μεθ' ὁπλότατος.) χρό-
 νον, τῇ ἀπόκλεισιν τῇ σοικείω, ἢ ἀπ' ἀλλήλων ποιη-
 σάμενα, ἀνδύταξίως λοιπὸν διέμεναν. ἢ χρόνον, τὸν
 χρόνον. ὅτι τὰ μὲν κρύπτει ὁ χρόνος, τὰ δὲ φαίνει. ἢ
 ὅτι λευθότως πρὸς ἔρχεται. Θαλερόν δ' ἤχθηρε το-
 κῆα.) ἀρίσταρχος ὑπολαμβάνει ὡς ὁ καλῶς τοῦ πρὸς
 βυτῶν ἔραν, θαλεροῦ εἰρημνύς. εἰ μὴ ὡς μαλερόν
 πῦρ τὸ μαρτυρικόν λέγει, καὶ χλωρόν δ' ἔος, τὸ χλω-
 ρὸν ποίον. ὅπως θαλερός ἔρανός, ὁ θαλεροποιός τρεῖς
 βίω. δια γὰρ τῇ ὁμβρόσεως, θάλλειν πάντα καὶ αὐ-
 ξεῖν ποιεῖ. ὅλα γὰρ αὐξεται δὲ ἔρανός. μέλαν δ' ὅς,
 ἔρα μὲν ὁμβρων γαῖα.

Ἠχθηρε ἢ ἀμειψιόλου.) πρότερον αὐτὸς ἐμίσησε τὸ
 κρόν, δια τὸ ἀρκτείνειν τὸς γυνωμνύς. ἢ αὐτὸς αὐτὸς
 ὁ κρόνος ἤχθηρε, ἐπέσειν αἰσῶ τὰ ἔρανα, ἢ ὁ χρόνος
 φθαρτά. Γείνατο δ' αὐτὸν κλυπας.) τὰς ἐγκυκλίους

θωάμεις. ἐλαύνει· δὲ αὖτὸ κύκλωπας ὀνομάζειται,
 ἀπὸ κύκλωπ· ὅς ἐστιν ὁ πῶς τῶν παρ' ὁμήρου κυ-
 κλώπων λέγει. κυκλώπων γὰρ γῆνι γ'. κύκλωπος,
 εἰ τὴν μυκίνην τειχίσαντος, οἱ πόδες τὸν πολὺ φη-
 μόν, καὶ αὐτοὶ οἱ θεοί. Ἄλλως. ζῶντων τὰς ἐγκύ-
 κλους φυσικώτερον ποδιφορὰς εἶρηται. καὶ τὰ ὀνό-
 ματα αὐτῶν, βρόντιον, ὡς ἀσβερόπιον· ἀργίον δὲ, ἐπεὶ
 οὐκ ἔστιν ἀργήτα κόραυνόν. πᾶσι δ' αὖτὸς φασὶ αὐτὸς
 ὅραν· ἐπεὶ δ' ἡ πάντα ταῦτα τὰ πάθη, πόδες ὅρανόν
 εἰσι. καὶ ἀριστοφάνης δὲ ὁ κωμικός, ἠΨατο τοῖς φυσι-
 κῶν, παίζων τὸν σωκράτην. ὅτε γὰρ φησὶ, ὅδε αὐτὸς
 ἐμπληθῶσι πολλοῖς, καὶ ἀναγκαδιῶσι φέρεσθαι κρεμ-
 μάμεναι, παταγοῦσι δ' ὁμοῦ ἀνάγκην· εἴτε βα-
 ρεῖαι εἰς ἀλλήλας ἐμπίπῃσσαι, ὥς γινώσκῃ. ἀργίον δὲ
 ὀβριμόθυμον λέγει, τὴν ὀφείαν ἔφαψιν. Ἄλλως.
 ὅτι χρόνος γὰρ τινὲς ἐγγύοντο ἐγκυκλοι ποδιφορὰς τοῦ
 πυρός ἐκ τοῦ αἵματος. Ἄλλως, ὅτι ἐμελλε διαβρῆ-
 θῆναι ὁ κόσμος, ἐγγύοντο τὸ σκότος, τὸ διαβρῆται-
 κόν. Οἱ δ' ἡτοι.) κράτης ἀντὶ τούτου ἄλλον σί-
 χον πρᾶττεται, οἱ δ' ἔξ ἀθανάτων θνητοὶ τράφον
 αὐτὸν ἔχοντες. Ὡς γὰρ αὐτὸς θεοῖς ἐναυγκίους λέ-
 γει, καὶ τοῖς λογιστοῖς καταλόγῳ, ὑπὸ ἀπολ-
 λων· ἀναρρεῖται ποιεῖ. ἢ ὅτι οὐ πάντας τοὺς ἐκ
 θεῶν γεγόνотας ἀθανάτους εἶναι συμβαίνει, ὥς φησιν
 ἡσίοδος· ὅτι τοῖς ἑξῆς, γηγενῶν θάνατον χρυσάρεθ-
 ὄντα

ὄντα παῖδ' α. ὃ δὲ χρυσάωρ, μεδύσας ἰῶ. Γῆς δ' ἔ
 καὶ αὐτὴ ἢ μεδύσας ἀναερεῖται ὑφ' ἡρακλέους, καὶ
 κέρβορ Θ κύων ἀπ' ἀθανάτου γένεσθαι ὄν. ἢ ὅτε
 λέγει ἡ Γ' κάλλ' Θ εἰ μὲν β' θεοῖς ἐναλίγκιοι ἦσαν.
 Κυκλοτορῆς ὀφθαλμός ἐστις.) αὐτὴ δ' εἰς. ὅτι δὲ διαί
 ρεσις ὅτι ποδισπωμίνης. ἐπεὶ τοῖς ὄρ' γοις αὐτῶν ἦσαν
 μηχαναὶ καὶ ἐπίνοιαι πολλαί. εἰς γὰρ ὀφέϊαν καὶ βα
 ρεῖαν διαερεῖται. ἰχὺς τ' ἢ δὲ βίη.) ἐκ παραλλή
 λου τὰς ἰσοδυνάμεις λέγει. καὶ μηχαναὶ ὑπὸ τοῖς ὄρ'
 γοις αὐτῶν ἦσαν, ὅδ' οὖν δύπορειαι πολλαὶ εἰ ἐπίνοιαι.
 ὅποι γὰρ τεχνίται εἰσὶν ἐν τοῖς θεοῖς, ὑπὲρ τὴν ψυ
 χὴν τὴν ἰχὺν ἔχοντες. Τρεῖς παῖδ' οὗ ὄβριμοι, ὅπ
 ὀνομαστοί.) ἡ γοιου, οὗς ὁ δυνάται τις ὀνομάσαι.
 Δεινοί.) ὑπὸ φέρει γοιῶν αὐτῶν τὰ ὀνόματα. Καὶ πῶς
 τὸν μὲν φησι, τὴν κινητικὴν δυνάμιν, παρὰ τὸ κω
 τῆν. Βελαρέων δὲ, τὸν ἰχυρὸν. γύγιν, τὴν δυνά
 μιν. ὅποι δὲ λέγονται ἐκνέφει ἀνέμοι. εἰσὶ δὲ ἄρ
 πακτικοὶ πάντες. Σφαῖρα καὶ ἐκαστόγχερος μυθι
 κῶς, σφαῖρα τὸ ὀρμητικὸν ὅτι μάχης. Κόπης, βελαρέως
 καὶ γύγης, οἱ τρεῖς καιροὶ εἰσιν. κόπ' Θ, ἡ ὀργὴ τοῦ
 καύματ' Θ, ἡ γοιου ὁ δεινός. Βελαρέως, τὸ ἔαρ, πα
 ρὰ τὸ βρύειν, καὶ αὐξάνειν τὰ φυτὰ. γύγης δὲ, ὁ χει
 μερινὸς καιρός. ὅς εἰ ἐκαστόγχερας καλεῖ, σφαῖρα τὸ πολ
 λὰς ἐνεργείας ἔχειν. ὃ δὲ ὀμνησ' Θ, τὸ π' ὀμνησ' καλεῖ ἐ
 καστόγχερα δ' αὐτὸ ὄν. Οἱ γὰρ μή τε.) ὅσοι γν

δεινότατοι τῷ παίδῳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῇ γῆς ἐμισθῶν
 τὸ ὑπὸ τῆς ἀγαθῆς παιδείας, τρέφει ὑπὸ τῆς ἀδελ-
 φῶν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς. ἐσώμανε ἡ, τὸ ὑπὸ τῆς ἀδελ-
 φῶν ἐμισθῶν, ὅσα τὸ εἶπεν σφαιτοῦσθε. ὁ γὰρ δε-
 σμῶς, ἐσώμανε καὶ ἄλλην τινά. ἐπεὶ εἶχεν εἰ-
 πέν σφαιτοῦσθαι μόνων ἄλλων. ὅτι μάλλον δεινοὶ τῆς
 ἑξ ἄλλων γηνηθέντων παῖδες δεινότατοι, οἱ ἐκ γῆς
 καὶ οὐρανοῦ γηνομένοι. Εξ ἀρχῆς, ἡ γὰρ ἐφαίνετο δὲ
 ὅσα ἐξ ὧν, καὶ ἄλλα τινά. ἐπάλιν ὑδικρατῶντες
 τοὺς σκῆτους, ἐκρύπτοντο, ἐσυνέχοντο πάντα, ἐπὶ τὸ
 φῶς οὐκ ἐφαίνετο. Πάντας ἀπεκρύπτει σκῆψιν. ἐπεὶ
 οὐκ ὡς πολᾶζει τὸ τῆς οὐρανοῦ, ἀλλ' ὅν καὶ γίνεται ἐκ
 κινήσεως. Στενομένη. στέλνους, ἀχνυμένη γράφει.
 ὅτι γὰρ ἐσθνοχωρεῖτό φησι, ἀλλὰ ὅσα οὐκ κρυφθέντας
 πάντας αὐτῇ ὑπὸ τοῦ οὐρανοῦ ἐλυπεῖτο. Ἀλλως.
 στενομένη, στενοχωρεμένη. ὡς τὸ, στένους νεκύνεσι.
 ὅσα τὸ οὐκ πολλὰς καρπούς εἶναι αἰτίες τῆς μαχῆς.
 Ἀλλως. τὸ ὅλον τοῦτο ὅτι. τὰ πνεύματα ἐκ τῆς στενο-
 χωρίας ἀναπέμπεται, τῇ γῆς στενοχωρεμένης. τὸ δὲ
 ἄλλο, πτωποποία. Αἰψά ἡ πολὺ ἀδ' αὐτοῦ. ὅτι
 ἀδύκῃ. ἡ ὅσα οὐκ πολλὰς καρπούς οὐκ αἰτίες τῆς μα-
 χῆς. Δρέπανον νῦν λέγει, τὸν καιρὸν τοῦ ἀμνητοῦ.
 Παῖδες ἐμοί, ἐπὶ πατρὸς ἀταθάλα. πτωσθῶσιν τὸ
 ὄνομα. ἀταθάλα δὲ, πονηρῶν. ἀπὸ τῶν ἄλλων θάλλειν. ἡ
 ἐκ τῆς ἀταθάλας εἶπεν, πλέον αὐτῶν κινῶσα πῶς
 οὐρανῷ.

ἔργῳ. ὃ γὰρ ὑπὲρ πατέρα δίκαιον εἶχον ὑπεβαλεῖν χεῖρα. Λεικία.) ἀνόμοια, τὸ τίς τι κακὰ. ἔλαβον ἢ ὑπεργῆσαι, δὴ λονότι τὸ τέλει ἀρτελεῖν κρυπτομένον.

Εἰσε δ' ἐμὴ.) δὴ τὸ λεληθότως τὸν χρόνον πρῆναι, εἶρηκε τὸ κρύψασα. ἦλθε δὲ νύκτ' ἐπάγων.) τὸ ἀρτέλουμα τοῦ ὕδαντος πάλιν διακρίναί θέλει. ὅτω γὰρ ὡς ὑπεκρινῆς ὁ ὕδαντος. Ο δ' ἐκ λόχοιο.) ἀφ' ἑσόνικος, λοχεοῖο φησί, ὡς θυρεοῖο. λοχεὸς γὰρ λέγει. βαβίασται δὲ τὸ λοχεοῖο, πρὸς τὸ ἔθος. τὸ δὲ δεξιτέρῃ, γῆμα θερίζοντος ἔδειξε. Φίλου δ' ἀρμήδεα.) μῆδεα λέγει, ἐκ τοῦ ἑλ γονῆς ἀρχεῖν. τὰ γὰρ πλείοντα γονῆς αἰτία, ἀπέτεμε. Μῆδεα.) ἢ ἀπὸ τοῦ μίξεα πινὰ ἔσιν τὰ μέσον ὄντα τῶν μηρῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ μῆδ' ὡς τὸ βυβλύνουμαι. οἱ ἄνθρωποι γὰρ οἱ βυβλύνονται, καὶ πάντες, ἀπὸ τούτων γίνονται. Εξοπίσω.) δὴ τὸ ὄξοπίσω ῥίπτειν τοὺς θερίζοντας. νοεῖται δ' ἐπὶ τὸ ὄξοπίσω, καὶ μετακταῦται. ὡς αὖ μετὰ τὸ κόψαι ἔρριψε. Γάσας δ' ἔδειξε.) διὰ τὸ ἀσλείωσθαι τοῦ σίτου. ἐκ διαδοχῆς γὰρ ἐσπείρετο ἡ γῆ τῆς ἐλλείπει. Γείνατο δ' ἐριννῦς τε.) αἰ μετόρχόμενα τὸ συγγενικὸν αἶμα. ἐγγύνησε γοῦν τὰς ἐριννῦς ἐκ τοῦ αἵματός καὶ τοὺς γίγαντας. γίγαντες δὲ οἱ συγγενεῖς, οἱ ἀσεβεῖς. πάντες μὲν γηγενεῖς, ἀλλ' οἱ γίγαντες ἀσεβεῖς. ἄνθρωπος γ', ὅς τις δικάως καλεῖ. Ἄλλως. ἐριννῦς, ἀπὸ τοῦ ὄξας γίγαντες δὲ, ἀπὸ τοῦ γῆς

γῆς ὠνομάδισαν. Ἀλλως. μεγάλους γίγαντας, ὡς ἀνδρείους ἀνδρας λέγει. γιγάντων δὲ ὀνόματα ταῦτα· ἀλκιονδύς, ἐγκέλαδ' Θ, πορφυρίων, μίμας, ὄβεμε Θ, φρεῦτ Θ. Νύμφας.) ἐκ τούτων ἡ τὸ πρῶτον γῆ Θ τὸ ἀνθρώπων. μελίας δὲ, ὅσα τὸ ἄμα τοῖς δ' ἐνδύοις γίνεσθαι τὴν γῆν τῶν ἄλλων ζώων. νύμφας γ', τὴν ἄλλην γῆν τῶν ζώων. μελίας δὲ, ἐκ τῆς μῆλα εἶναι τὰ πρόβατα. λέγει δὲ καὶ ὀρεσιτάδας, καὶ ἄμα δρυάδας. Μήδεα δ' ὡς.) μήδεα, τὰ ἀεθρία. ὃ γὰρ θέλει ἀλογίως ἡμᾶς πεισιγῆναι τοῖς ἀφροδισίοις, ἀλλὰ μετὰ λόγου. ὀρθῶς ἔν τὴν τῶν ἀφροδισίων πεισιγῶσαν, ὁλομνησθε φησὶ. Ἀφρός ἀπ' ἀθανάτου.) τὴν ζεῖν τοῦ ἁματ Θ, τὸν ἀφροδισμόν Θ μίξεως, τὴν ἀφροδισίαν ἀπορᾶν. Τῷ δ' ἐνὶ κούρῃ.) τούτῃς, ἐν τῇ ἀφροδισίᾳ μίξεως. ἐκ γὰρ τῆς θαλάσσης ἢ ἀφροδίτης, ὅσα τὸ ὑγρόν. ἢ γὰρ ὑδθυμία, ἀπ' τῆς ὑγρότητος γίνεται. ὅθεν καὶ ὑγρὸς καλοῦμεν, ὡς ἀσελγεῖς ἀνθρώπους. Κύθηρα δὲ πόλις κύπρου. εἰρηται δὲ κύθηρα, πρὸς τὸ κούθειν καὶ κρύπτειν τὸ αἰσχρὸν, ἢ γοῖν τὸν ὄρωτα. ἢ ἐκ τοῦ κύειν, παραβαλάσσει γ' ὅτι. Ἐκ δ' ἔβη αἰσθίς.) ἢ γοῖν τιμία, ἢ ἀπ' τῆς αἰσθίως. Τὴν δ' ἀφροδίτην.) τὸ αὐτὸ, τὴν ἀφροδίτην καὶ τὴν δ' ἡμκτραν καλοῦσι. μετὰ τὴν μίξιν δὲ καὶ ἡ γῆ βοτάνας ἀπέδωκε. μίξιν δ' ἐλὶ γῆ, πῶς ὁμοῦ πρὸς τὴν γῆν. Ἀφρογῆν.) τὴν ἀφρο-

ἄφροδίτῳ. ἢ πρὸς τὸν ἄφρον, ἢ πρὸς τὸ ἀφραίνεσθαι.
ὡς θυεπιόδης,

Τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ὅστις ἀφροδίτῃ βροτοῖς.

Κυθόρεια δὲ, ἀπὸ τοῦ κούθειν αὐτὸν βρασάς, καὶ λά-
θρα γίνεσθαι. Τῇ δὲ ὁρῶς ὠμαρτήσεν.) τὰ παρ-
πόμῳνα θεῶν ὠνόμασε. καὶ ἡμερῶς ἀσφαφόρως, ἵνα
μὴ ξηνιόδης. ὁρῶς δὲ, τὸ δὲ δόσεως δόαν. ἡμέρος δὲ,
τὸ μετὰ τῷ δόσειν ὑπὸ θυμῷ. οἶον, εἶδ' οὐ βιβλίον
καλὸν πόδι τῷ ἀμωσίῳ, καὶ τὸ γράμμα, καὶ τὰ
ἐξῆς. καὶ ἰδ' ὡν ἐράδης κήσασθαι, αὐτῷ ὑπὸ θυμῷ,
καὶ ἐκμαθεῖν αὐτὸ, καὶ πειῆσαι τὰ γεγραμμένα. ὅ-
τω δὲ ὑπὸ πάντος πράγματος. Γεινομλὴ τὰ πρῶ-
τα.) αὐτῇ δὲ ὅς ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ὅτε ἐγερνήθη, καὶ
συμπεριβλήθη φησὶ τοῖς θεοῖς, ποίας τιμῆς μετήλλα-
ξε λέγων, πρῶτῳ τ' ὠάρεσ, ὅ τὰ ἐξῆς. Τὰ πρῶ-
τα.) πρῶτον γὰρ κινεῖται ὁμιλία μεταξὺ πρῶτου, ὅ-
τε μετὰ σμῶς καὶ γέλωτος, εἴτα τὸ ὄψις, ἐπακολουθεῖ
ὁμιλία καὶ προσώπια. Ἄλλως. τιμὴν ἔχει τὸ ἐπι-
δοῦν αὐτῇ τὸν ὁρῶτα καὶ τὸν ἡμέρον, τάντῳ ὅς ἀρ-
χῆς τιμὴν ἔχει. παρῶτῳ δὲ, ἵν' ἢ τὰς ὑπὸ τῇ πρῶ-
τῆς ὁμιλίας. Τὰς δὲ πατὴρ.) μετὰ τὸ εἰπεῖν πε-
ρὶ ἀφροδίτης, ἦλθεν ὑπὸ αὐτῶν πταῦνας. πταῦναι δὲ, οἱ
ἄδικοι καὶ βλαπτικοί, ἐκ τοῦ σίνεσθαι τῷ ψυχλῷ
τὸ μέλλοντ' ὁ βλάπτεσθαι. ἢ ἀπὸ τοῦ μέλειν αὐτῶν ἐν
μωρίας πίνειν, ὑπὲρ τῇ τοῦ πατρὸς ὕβριος, γνέμα
τοῦ

τοῦ οὐρανοῦ, πρὸς τὸν διὸς τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. Τιταίνον[ας].) θέλησε τὴν τιμωρίαν ἀπαυτῆσαι τὴν πατέρα πρὸς κτείνοντα τῇ ὑβρί, ἐπὶ τίσεως ἄξια ποιῶντα, ἡμωρῶντον τῇ μητρί. Ἀλλως. τίσι ἐπὶ τιμωρίαν λαμβάνον[ας], ὑπὲρ ὧν ἡδίκηει ὁ οὐρανός. ἢ ἡμωρίαν πρὸς ἔχοντας, περὶ οὗ καὶ τιταῖντον ὀνομάζοντ[ες]. ἢ ἡμωραίνοντας. Ἀλλως. πρὸς τὰ τετάρτα ἐπὶ ὅσα πλωθῶντ[ες]. ἢ ὅτι ὡς λέγει ὁ π[α]τερ[ς], ἀπὸ τοῦ ὁδύνης τὸν ὁρφίως λαβῶν ἰδοῦ. ὅτι πάλιν τιμωρήσαι μέλλει ὁ κρόνος τοὺς θεοὺς, καὶ λαβεῖν τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. ἢ γοῦν πάλιν ὑπὲρ κρατῆσαι μέλλει τὸ σκότος ἐκεῖνο τὸ ἀρχαιότατον. τοὺς (ωδ)ακούς κύκλους, τοὺς ἔχοντας τοὺς ἀστέρας. Τοῖς δὲ ἔπειτα.) τότε γὰρ τοῦ ὁρῶντος ἐμελλεν αὐτὸς ὁ ζεὺς ἡμωρήσαι τὸν κρόνον, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ἡμαρτην εἰς τὸν ἴδιον πατέρα. Νῦν δὲ ἔτεκον.) εἰκότως ἐκ νυκτὸς εἶπε γεγενῆσθαι. ἀγνοίας γὰρ δὴ τὰ τοιαῦτα παθήματα. ἔθος δὲ ἐπὶ τῷ ποιητῇ, ὑπὲρ τῶν τεθνηκότων λέγειν, συγερὰ νῦν ἐκάλυψεν. ὁνειρώρ δὲ φύλον τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐμφανειῶν τινὲς μὲν θεωρεῖσθαι, τινὲς δὲ ἀπατεῶντον. ἢ δὲ, ἀκλειδῶς εἰς τὴν συγκαθόδον ἦσασα, τίποτε κῆρα μέλαιναν. καὶ μοῖραν λέγει, τὰς ὑπὲρ μερίζουσας. Τέκε δὲ ὑπνον.) ταῦτα ἔθος ἐπεῖσαι τῇ νυκτί. Ἀλλως. τὰ γὰρ ὅσα ἀμιξίως γημνηθῆντα, φόβον ἐμποιεῖ. Ἐσπερίδας.) τὰς ἐσπερινὰς ὥρας λέγει. Μῆλα δὲ χρυσᾶ, τὰ ἄστρα. αὐτοῖς δὲ μέλλει, ἐπειδὴ ἔστι αὐτοῖς

τοῖς τοῦτα δρωμένοι. ἥρακλέα δὲ, τὸν ἥλιον. λέγει δὲ
 ὁῦτο, ὅτι πρὸς χομλίας τοῦ ἡλίου ἐμφαίνοντες τὰ ἄστρα.
 ὃ ὅτι τὸ τρυγῆσαι τὸν ἥρακλέα τὰ μήλα. Φέρον-
 τὰ τε δ' ἡνδρα.) καρπὸν δὲ, διὰ τὸ συνυπάρχειν
 αὐτῷ καρποῦς τῇ δυνάμει, ὥν τοῖς ἀρδ' δύσιν ὕδα-
 σιν. ὥν ὡ καὶ ὁ ζεύς, τὸ ὡτ' ἀλεξάνδρου μήλον ἔλαβε.

Καὶ μοίρας, καὶ κήρας.) μοίρας λέγει, τὰς ὑδιμε-
 ειχόσας. κήρας δὲ, τὰς ὑπὸ ψευδοχομλίας τὸν θάνα-
 τον. Νηλεοποινας δὲ, τὰς γινομλίας τιμωρίας τῶν
 κακῶν ὄρων. Οἱ τ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε.) ἵνα δ' εἴ-
 ξῃ τῇ ὑπόβολῃ τὸ ἔλαττον, ὅτι εἰ καὶ θεοὶ ἁμαρτάν-
 οντο τιμωροῦνται, πολλῷ μᾶλλον οἱ ἄνθρωποι. ὅσοι
 δὲ λαμβάνετο ἐπ' ἀνθρώπων, τοῦτα ἔῃ ὑπὸ θεῶν.
 Κακὴν ὅπιν.) τὴν ὅζ' ὑδιστροφῆς γινομλίας ἀπόδο-
 σιν. ὁμηρος, τὸ ἥν πρᾶγμα οἶδε, τὴν δὲ θεῶν νέμειν
 ὅ. ἀσκληπιάδης ἢ ὥν τοῖς τραγωδομλίοις, εἰς κύκλον
 φησὶ μεταβλεθῆναι τὸν δίκαιον, ἔῃ νεμειθλῶαι. Τί-
 τε ἢ τὴν νέμειν.) τῇ μεμψιν, τοῖς κακοῖς δ' ἡλονόε.
 αἷς ἐὰν ὑβρίσῃς πάντα, μέμψις αὐτῇ· ἐὰν δὲ ἀδική-
 σης, δίκη ἔῃ ταῦτα ἐπακολουθεῖ. Νύξ ὅλη.) ὥς
 πᾶς λανθανόμενοι ἐν τιμωρίας ἡμαρτάνομεν, διὰ
 τοῦτο νυκτὶ τὰ ὥν σκότει γινόμενα εἰκασαι. ληλ-
 θότως γὰρ ἐπείσχεοντα τὰ ὥν σκότει γινόμενα. ὃ
 γὰρ ἀπατῶν δ' ἡλονότι, τὴν ἀλήθειαν κρύπτει. Μετὰ
 τὴν δ' ἀπάτῃν τίκῃ.) ὅτι τὴν ὥν τῇ βίῃ ἀπάτῃ
 λέγει,

λέγει, ἀλλὰ ὅτι ἀφροδίτης. ἡ γὰρ ἑλάνης πῶς κεῖ-
 νη, τοῦτα ὑποβάλλει. Γῆρας τ' ἐλόμην.) ὅτι οἱ
 γεῶντος πῶς πλήσοι εἰς τὴν θανάτου. μίαν δὲ ἔ-
 μψενταῦτα λέγει. Αὐτὰρ ὅρις.) συγκρή, τὰ τε
 πούμνα ἐκ τοῦ ὀρίδ' ὅ. ἐκ ταύτης γὰρ φόνοι καὶ μά-
 χαι γίνονται. Λήθω τε.) πολλάκις γὰρ ὀρίδ' ὅ
 πρὸς πῶς γινομλῆς, ὑπὸ λανθανόμεθα καὶ τῶν πῶ-
 σιγόντων. Σιωπῆας.) πυντίσι σιωπῆσας ἀλ-
 λήλας. ὁ γὰρ πῶς νόμοις μὴ πρὸς ἑαυτὸν, ὅν ἄτη διαφί-
 βει. Νυρεα τε.) πῶν ῥόυσι, ὅτι καποφερῆς ὅτι ὕ-
 λης λέγει. ἀψόυδ' ἢ δὲ καὶ ἀληθῆ, ὡς παλαιᾶς οὔσης
 ὅτι ὕλης. καὶ ὅτι αἰσχροῦ πῶς παλαιᾶς ψύδεσθαι.
 Αλλως. ἀψόυδ' ἢ, ὅτι ψόυδ' ὅτι πείθεται. ἀληθῆ δὲ,
 ὅτι ψόυδ' ὅτι ὅτι λέγει. τὸ δὲ σημαίνοντο πῶς κεῖ-
 ὅτι ὅτι ἐστὶ δὲ λόγος. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ψόυδ' ὅτι δὲ
 ὅτι ὅτι ψόυδ' ὅτι, ἡ γοῦν ἐκρούσιως δὲ λῆνα ὡφέλῃαν,
 ἢ δὲ τὸ ὑπὸ λανθανόμεθα. ἀκρούσιως ὅτι, τὸν μὴ ἐκρούσιως
 ψόυδ' ὅτι. μάτῳ γὰρ ἀψόυδ' ἢ εἰπεν. Αλλως.
 τὸν μὲν ἀψόυδ' ἢ μὴ ψόυδ' ὅτι, τὸν δὲ ἀληθῆ
 μὴ ὑπὸ λανθανόμεθα. ὅτι ὅτι ὑπὸ λανθανόμεθα, ἄκων
 ψόυδ' ὅτι. Πρὸς δὲ τὰ πῶς πῶς.) ἢ δὲ τὸ ὅτι
 πῶς καὶ ἀληθῆς, ἢ δὲ τὸ γέροντα ἄκρως εἶν. ἐπεὶ
 γὰρ συμβαίνει ὅτι πῶς πῶς πῶς, ὅτι ὅτι ὅτι ὅτι
 λανθανόμεθα βέλων δὲ κλῶσαι. τὸν δὲ μὴ ἀκρούσιως ποτε
 αὐτὸν ὑπὸ λανθανόμεθα, ὅτι φησί. Αὐτῶς δὲ αὐτὸν
 μαντα.

μαντᾶ, τὴν ἀπὸ τῆς πελάγους γινομένην ἀναθυμία-
σιν, καὶ τὸ πληθύνειν τῆς ὑδάτων. Ἀλλως. θαῦμα
πρὸς ἡμᾶς. φόρκυα δὲ, τὴν ποδифέρειαν τῆς ὑδάτων
καλεῖ ἡνταῦθα. μόνῳ γὰρ καλῶν ὄψιν ἔχει ἢ τῆς ὑ-
δάτων θεία, ὅσα τὸ τείνεσθαι ἔξω εἰς γλῶ. ἢ φόρκυ-
να, τὸ βίαιον τοῦ πόντου. θαύμαντα δὲ, τὸ θαυμά-
ζειν. Μεγένηα τέκνα θεῶν.) μεγάλα, ἐπέραστα,
ἢ ὑπερήφανα τέκνα ὅσα τὸ κάλλος, καὶ θαυμαστά.
ὅτι δὲ δῶρηται καὶ ἡ γαλιώνη πλεῖν καὶ λιρδαί-
νειν. Ἀλλως. μεγάλως εἰζόντα ποδὶ κάλλους, ἢ
πρὸς ὅς διώεται εἰσεῖναι, ἀλλ' αὐτοὶ μετ' ἀλλήλων
εἰζοῦν. ἢ τίμα, ἡνδοῖα. Τελήντη.) τὰ τὰ πάν-
τα τελεσφοροῦντ.) πάντων γὰρ ἡ τροφή, ἐκ τοῦ
ὠκεανῶ. ἢ τελήντη, ὠλισίμου. καὶ ἡμεῖς γὰρ αὐτὸν
ὠλισίμους, ἡντελεῖς καλοῦμεν. Πρωτῶν δὲ κράτη-
τε.) τὰ ὀνόματα τῶν νηριίδων, ὡς πρὸς τὰ θαλάσ-
σια εἶδ' ἢ καὶ χήματα λέγει. πρωτῶ δὲ, πρῶτὸ τὸ πρὸ
πόρου ὑδιθαίνειν θάλασσαν, ἢ πρῶτὸ τὸ πρωτόειν τὸ
ὑδὼρ πάσης ὕλης, ἢ ὅσα τὸ βασιλικὸν ἐν γαλιώνῃς.

Εὐκράτη.) ὅσα τὸ εὐκατόρβωτον. Σαῶ, ὅσα τὴν
σωτηρίαν τῶν πλεόντων. Ἀμειντρίτη.) ὅσα τὸ ἀμ-
είβολον τοῦ φόβου. ἢ ὅσα τὸν πανταχόθεν φόνον.
Εὐδῶρη.) ἢ καλλιδῶρος. Οἶπτε δὲ.) ἢ θύοις τῶν ὑδά-
των. Γαλιώνη, ὅσα τὸ γαλιωνῆσαν. Γλαύκη,
ὅσα τὴν ὄψιν τῶν ὑδάτων. Κυμβόν, ὅσα τὸ τεχὺ
π τῆς

τῶν κυμάτων, ἢ τῶν πλεόντων. Σπειώ.) ἢ ἐπαπ-
 λωδία. Θοή.) ἢ ταχυτάτη. Θαλίη.) ἢ θάλειμ δ' υ
 ναμλίη. Ερσέασα.) ὑπὸ θυμητή. Γασθίη.) ὑπὸ
 πάντων θαυμαζομένη. Μελίτη.) τὸ ἡδ' υ. ἡδ' υ γάρ
 τισι τὸ πλεῖν. Εὐλιμελίη.) ὅσα τὴν ἡδονὴν τῷ λιμε-
 νῷ. Αγαυή.) ἢ λαμπρότης τ' ὑδ' ἄτων. Δωτώ.)
 ὅσα τὴν γινομένην δωρεὰν τοῖς ἀνθρώποις. Γρωθ
 μέδφα.) τὸ βασιλικὸν τῶν πρωτίτων τ' Βυλλίω, ὅσα
 ντὴν χολίω ὁ γαλήνιω. Γανόπη.) ἢ πασιμ ὀρωμέ-
 νη. Εὐειδ' ἡς γαλάτφα.) ἢ εὐειδ' ἡς γαλήνη. ὅσοι τὸ
 ἐπίβουρον, ἀφορμὴν πρὸς ἑαυτοῖς νεωτέρους ὁρᾶσκον
 σαι τὸν τῷ κύκλω πῶ ὑδ' τὴν γαλάττειαν ὀρωτα.
 Ἰπποδοή.) ἢ ταχύτης. Ἰππονόη.) ἢ ἐκ τ' ταχύ-
 τητ' τῷ νῷ. Κυμοδόκη.) τὸ πραϋντικὸν καὶ
 δεκτικὸν τῶν κυμάτων. ἢ παρὰ τὸ δοκούμεν τὰ κύ-
 ματα. ἢ ὅσα τὴν ὑδ' τήρησιν αὐτῶν. Ηεροειδ' εἰ.)
 ἀερώδ' εἰ. Ζαδέων, ἄγαν πνεόντων. Σὺν λυματο-
 λήγη.) τῇ τῶν λυματων λήξει, τουτίστι καταπαύ-
 σαι. εἰάν γ' ὄνομα ἀκούσωμεν, ὡς φησιν ἀρίσταρχος,
 ἔσονται μία καὶ πέντηκοντα νηρηίδ' εἰ, κατηλεγ-
 μέναι. οἱ δ', ὑδ' τῷ πατρὶνόν νημερτῆς τε, ἢ πατὴρ
 ἔχει νόον, τὸ τῷ πόρισόν φασὶ καίδαι. ἵνα κατὰ τὸ
 πατρὶνόν ἀκούσῃται ὑπὸ θετικῶς. ἢ γὰρ πθονομέ-
 νη πάντων, ἀληθῆς ὄσι. καὶ ὁ πατήρ αὐτ' νηρεὺς,
 ἀληθῆς προκόμεσται. Ἀλλως. αὐτὸ τὸ λέγειν
 τὰ

τὰ κύματα ἔδειξεν· ὅτι λέγοντα τὰ κύματα, κάθη-
ται ὡς ὅν τινα κάτω μέρει. παυομένων δὲ τῶ ἀνέ-
μων, ἡ κατάπαυσις γίνεται. ὁ ζανασροφὴ δὲ τὸ χα-
μα. ὅτι ἡ κυμοδότης, καὶ ἡ κυματολήτης, σὺν τῇ ἀμ-
φιτρίτῃ, παύσει αὐτὸν ἀνέμους. Εὐσέφανός δ' ἄλλο
μῆδ' ἔστι. ἡ σκῆψις τῶν πλεόντων. ἡ τὴν ἀλμυρότητα
λέγει. καὶ τὸ μῆδεσθαι, τουτίστι βασιλεύειν. Λειά-
ρη δὲ, τὸ ἀκώλυτον τῆ ὁμιλίας. Λαομέδεια, ἡ τῇ
ἀλλοτρίῳ ἐν πλῶ μνήμῃ πραγμάτων. Αὐτοτόκος.)
ὁ αὐτόματ' ὄντος. Λυσιάνασσα.) πρὸς τὸ λυσιτε-
λεῖν. Εὐαρήτης, ἡ καλὴ ἀντίδοσις. Μελανίππη, ἡ
πρᾶμον ἢ τῆ ὀφύτη τῇ πλῆ. Θαῦμας, πόντου
παῖς· λέγει δὲ τὸ τῇ πελάγους θαῦμα. Ηλέκτρας
δὲ, ἡ λαμπρότης. ὁ λαμπρὸς γὰρ θάνατος, ὅταν
τὸ ὁρώμενον θαυμάζεται. Τέκνη ἱερῶν.) ἱερῶν δὲ
τίκτει, ἐπεὶ καὶ ἡ ἱερὴ θάνατος ὅτιν ἀξία. ὁρῶντες
γὰρ αὐτὴν θαυμάζομεν, καὶ ποιεῖμεν λόγον. ἱερῶν
δὲ, ὁ περὶ φοβερὸς λόγος. ὁρῶντες γὰρ καὶ θαυμάζον-
τες, ποιεῖμεν λόγους. ἀπὸ τῆ λαμπρότητος, γί-
νεται τὸ τέκνον. ὃ γὰρ ἔχει ἰδῆναι ὑπόθεσιν, ἀλλ' ἔμ-
φασίς τις ὅτι. τῇ γὰρ νέφος μικρὰς ἐκρίδας ἔχον-
τες, καὶ ὁ ζαναντίας κειμένη τοῦ ἡλίου, ἀνακλᾷται
ἡ ἡμετέρα ὄψις πρὸς τὸν ἥλιον, καὶ δοκεῖ τι κύκλου
τμήμα ἐν τῷ νέφει εἶναι. πολλάκις δὲ ἐν ταύτῃ
δύο φαίνονται ἰεῖδες. Τὰ ὀνόματα τῶν ὁρμητῶν,

ἐκλὼν ὁ ἄνθρωπος. ἀρπύας, τὰς ἀρπακλικὰς πνοάς,
 τὰς ἐκ τοῦ ὕδατος ἀναδύσεως γινομένας· ὁ δὲ
 καὶ τὴν πνοὴν γοῖαν ἔχον. ἀρπύας δ' ὡρικῶς συνέ-
 σαιλε. τὰς γὰρ εἰς αὐτὰς ληγούσας ἀπειραδικὰς, αὐτοὶ σὺν
 εἰλησιν. φόρκυι.) φόρκυς, ἡ ὑπὸ φορὰ τοῦ ὕδατος.
 κητὼ δὲ, τὸ βάθος. Γραῖαν δὲ, τὸν ἀφρόν. ἄμει-
 νοι ἡ γράφειν καλλιπάρημον, ἵνα ἡ ὑδὴ τὴν κητὼς τὸ ἐπὶ
 θέρμ. ὡς καὶ σέλοῦκθ· ἄλλως τε καὶ ἐν τοῖς ἐπάνω,
 τὴν κητὼ καλλιπάρημον εἶπεν. ἐκ γῆρας δὲ πολιὰς,
 διότι ἅμα τὸ γίνεσθαι λούκα εἰσιν. ἡ ἐντίμος λέγει.
 πεφροδ' ὡ.) τὴν ἐνναλίαν ποτμὴν, τὸν πλοῦν. ἐπεὶ
 ἐν τῇ τῇ πλεῖν γῆν καὶ σωθῆναι, καὶ ναυαγῆσαι, τὴν
 μὲν πεφροδ' ὡ εἶπεν ὅτι πεπλομ, τὴν δὲ ἐννὴν προκό-
 πεπλομ, ὡς ὑπὸ κακῶ. καὶ ὁ μὲν ἠσίοδ' ὅτι, ἐννὴν μίαν
 τὴν φορκύδων λέγει. ὁμηρος δὲ πολεμικὸν τινα θεόν.
 γοργόν δὲ εἶπεν ἅπ' ὀυθείας τοῦ γοργῶ. λέγει δὲ τὸν
 φόβον τοῦ ἀπλῶς καὶ ἀπλέτου θαλάσσης, τυτέσι
 τὸν ἀφανῆ πλοῦν. ἵνα ἑσπερίδου λιγύφωνοι.)
 ὁμοῦ ταύτας καλεῖ, διότι κατὰ μουσικὴν ἀρμο-
 νίαν, οἱ ἀσέρον κινουῦνται πᾶσι τὰ γὰρ φρεσ, ὡς ἀριστο-
 τέλης φησι. Σθενώ τ' ὀυρυάλητε.) τὸ δυνάτον καὶ
 καταμῆκον πέλαιος φησι, μέδουσιν δὲ τὴν λεπτὴν
 τὰ τὴν ὕδατος. πόρσεα δὲ τὸν ἥλιον καλεῖ, παρὰ τὸ
 πόδιασ' ὡς σδύειν, τυτέσι δὲ ὀρμαῖν καὶ φησιν, ὅτι ὁ ἥ-
 λις κινεῖται τῇ ἐξανίᾳ φορᾷ, τὴν μὲν ὀδυνὴν καὶ
 τὴν

τῷ θενύλειαν, ἥ γουι τὸ δυνατὸν καὶ πεταμῆκας
 πύλαγος τῇ θαλάσσης ἐκ ἀναιρεῖ, ἥ γουι ἐκ ἀνιμῶ-
 ται. τῷ δὲ μέδουσαν, ὡς θνητῷ ἀναιρεῖ· ἥ γουι τὸ
 βασιλικώτατον καὶ λεπτόν, τῇ κινήσει τῇ ἐαυτοῦ ἀ-
 νιμῶται. ὁρμᾶ δὲ ἀπὸ τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ ὁ πῆγασος.
 ἀνιμωμένον γὰρ τὸ ἥλιος καὶ τὸ αἶρος, τὸ κεφαλαῖον
 δὲ καὶ ἀτμῶδες συμβαίνει τὸ βαρύτατον ἀνα-
 φερόμενον καταπυγάζειν καὶ χέεσθαι. μέδουσα, ὁ
 πῶς καερόν φόβῳ, καὶ ἡ φροντίς. ἡ ἡ ἀναδιδόμενον
 ἄνω κίνησις τῇ κυμάτων. πρῶτος δὲ, ὁ ἥλιος, ὁ πῶς
 ἐαυτὸν ἔλκον τῇ ἰκμάδα, ὡς ἀκρίμων αὐτῇ. ἥ μα-
 λακῶ δὲ λειμῶνι, ὅτε γὰρ τὰ ἄνθη, τότε ἡσυχία δέει.
 Γαρεῖ πηγᾶς.) δῖα τὰς πηγὰς λέγουσι τῇ χιόνος λυο-
 μένης, καὶ πῆγασθ' ἵππῳ. τὸ γὰρ ὑδάτῳ ἀναχ-
 θήντος, τίκτονται ἀστραπαὶ ἐπὶ ὄμβροι. ὁ δέει χυσιόρος,
 καὶ πῆγασθ' χυσιόρος, ὁ λαμπρὸς ἀήρ. πῆγασθ',
 δῖα τὰς πηγὰς λέγει, τὰς γινομένης λυομένης τῆς
 χιόνῳ. πρῶτος δὲ, ἡ δῖα πόραισις τῇ χρόνῳ τῇ ἀφ'-
 χρομίων πλείν. Χὼ μὲν ἀκρῆσθ' ἀμύνῳ.) ὁ πῆγασ-
 σθ', ὅχ' ἅμα ἔσθ' γημνηθῶναι ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανόν,
 ἀλλὰ μετὰ χρόνον. ἡ γὰρ ἀνάδοσις τῇ ὑδάτων, καὶ
 νέφθ' συγκροτεῖ. Βροντῶν τε.) λέγουσι δὲ αὐτὸν
 βασιάζειν τὰς βροντὰς, καὶ τὰς ἀστραπὰς. ἐκ γὰρ τῇ
 ὑδάτων εἰς ταῦτα. Γηρυνῶν.) οἱ μὲν εἶπον· θε-
 λουσι γὰρ τὰς τρεῖς κεφαλὰς εἶναι, δῖα τὰ ἐσόμενα, τὰ

ὄντες αὐτά, καὶ τὰ πρὸς ἐκλυθότα. ἢ τῷ σελήνῳ. ἢ αὐ-
τὴ δ' ἐστὶ καὶ ἐκάστη· τριμορφὸς δ' ἐστὶν ἡ θεός. ἐστὶ
οὗτος ὁ γηγενονεύς, ἐκ καλλιγρόνης Ὠκεανῶ. σπείχουρος
οὗτος, καὶ ἐξ χειρὸς φησὶ καὶ ἐξ πόδας, καὶ ὑπὸ πτερον
αὐτὸν εἶναι. Τὸν μὲν ἄρ' ὀξυγάρειξε.) τὸ θερμὸν περὶ
αὐτοῦ, ἐπεὶ δ' ἡ τότε τὰ ζῶα ταῦτα πρὸς ἑρχεται.

Εὐρύθια δὲ ὄνομα νήσου, πρὸς τὸν Ὠκεανόν, ὅθεν ἔ-
κει ὁ γηγενονεύς, καὶ οἱ πύργος Βόστυ. Τίριμθ' εἰς
θερλίω.) πόλις ἀργυρῶν. ἱερὴ δὲ, ὅτι κύκλωπες αὐτῷ
ἐτείχισαν. ἡ δὲ ὁ γηγενονεύς, τριγύθιος. ὄρθοντε.)
ἢ δὲ ὄρθου, ἐκλήθη ἐκ τοῦ ὄρμαϊ· ὡς ὁμηροῦ,
πρὶν ἄρθαι πρὸς ναῦσι ποδ' ὠκέα περὶ λείωνα.

Ἀλλως. πρὸς τὸ ἀνορμαῖ ἄρ' ἦν ἐκεῖ τὸν ἥλιον, ὅρ-
θον αὐτὸν ὠνόμασεν, ἡ γὰρ τὸν ὄρθῳ ποιεῖ μόνον τῷ
ἀνὰ δόσιμ τῷ ὑδάτων. Εὐρυτίωνα δὲ λέγει, τὴν
πύργον ἐκίνησιν. Ἀλλως. ὄρθον, τῷ ὄρμῳ ἐκ ἀνὰ
δοσιμ τῷ ὑδάτων, ἢ τὴν ὕμνησιν ἢ ὑδάτων.
ἡμισυ μὲν νύμφῳ.) τῷ νύμφῳ τὴν ἀνθρωπίνῳ
λέγει, τὴν μήπω μήτε πρὸς θῆ ἔχουσαν γνῶσιν, μή-
τε πρὸς αὐτὸν λόγους. ἢ τὴν ἁμικτὴν γνώμην. καὶ δά-
πορ ὅ μιν γινύται ὅπως ἀνθρώπων. ἡ δὲ ὄρνυτ' εἰς ἀ-
είμοισιν.) αὐτὴ τὸ ἐφυλάσσετο, ἢ ὅπως ὦν ἀρίμοις.
ἀρίμα δὲ ὄρθον κελικίας, ἢ λυδίας, ὅπου ἡ τῷ τυφῶνος
τοῖτ' καὶ ὁμηροῦ, εἰς ἀείμοισιν, ὅτι φησὶ τυφῶνος
ἡμῶναι θυνῆς. Τυφῶν περὶ αὐτὸς περὶ ὕμα, ὁ λυ-
μαίνεται

μᾶλλονταί ἄει τὰ φυτὰ. τυφῶν βλαβερώτερόν αὐτος
 μοσ, καὶ σφοδρός, ἐκνεφίας καλῶμενος, ὅτω. Ἀνε-
 μοῦ αὖ μετὰ τοῖς ἡράκλειος ἀνομοῦ, ἀκροώμεθα ἐπεὶ
 τῇ τοῦ διὸς ἀρχῇ ἐπεθέρ. εἰάν δὲ δῖα τοῖς, ἐπειδὴ αἰ-
 πνοαὶ τυφῶνδ' λέγονται, ὡς καὶ αὐτὸς λέγει. ἐκ τυ-
 φώως ἔς ἀνέμων μὲν ὁ ὑγρὸν ἀγνῶν, ἀραιωθῆ-
 σης ἢ ῥιζοφυίας τῶν δένδρων, ἀναδορεῖν καὶ ἀνα-
 πέμπειν. Ἡρξαντο πονδύματα, ὅτι γίνεται πάν-
 τα τὰ κέρπια, ὅσα λυσιτελῶσι τοῖς ἀνθρώποις.
 Ορθοῦ μὲν πρῶτα.) ὁμ' ἀνωτέρω εἶπον ἀναιρεθῆναι
 ὑπὸ Ἡρακλείους. Οὐτὶ φαδ' ὅτι.) οἶον, ὅτι τὸν κατ'
 ἀξίαν, ἢ ὅτι φονδύσιμον. φάσαι γὰρ, τὸ φονδύσαι. Κέρ-
 βερὸν ὠμικήν.) ὁ μὲν πίνδαρος, ἐκατοντακέφαλον
 φησὶν εἶναι τὸν τυφῶνα. ὅτος δὲ, πγντηκοντακέφα-
 λον. τὸν ἢ κέρβερον, οἱ μὲν δρᾶκοντα εἶπον, οἱ δὲ κυ-
 να. λῦμα δὲ καλοῦσι, τὸ φύλακα τῶν καταχθονίων.
 Τὸ τρίτον, ὕδραν αὐθις.) ὕδραν τὴν κακίαν λέ-
 γει. καὶ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς αὐτὴν ἀνείλεν, ἢ γοῦν ἢ ἀρε-
 τή, ἢ δυνάμειν πᾶσαν κακίαν ἀφανίσαι. καὶ πο-
 λυκέφαλός ὅστις, ὡς πρὶν πολυκέφαλόν ὕδρα. ἢ
 τὴν καταφοράν τῶν τοῖς ἀέροι ὑδάτων λέγει. λέρ-
 νη δὲ, λίμνη ἐν ἀργεῖ. λερναίῳ δὲ τὴν ὕδραν, ἢ ἀ-
 πούσομεν, ἀλκαῖος ἢ γέννακέφαλον φησὶ. σιμωνί-
 δης δὲ, πγντηκοντακέφαλον. σὺν ἢ Ἡρακλεῖ, ἐπεὶ ὅτι
 ὁ κερκῆνος τῇ λέρνῃ κατῆσθαι. ὕδρην ἢ λέγει, ἐπεὶ

ὃν τοῖς ὕδασι διέτριβε. λίμνη δὲ, λίμνη τοῦ ἀργύρου·
 ὕδρω, τὴν κακίαν φησί, ὅσα τοῦ ὕδαλιῶ καὶ δια-
 κεχυμένῳ εἰν πανταχοῦ. λοβναίαν δὲ ταύτῃ κα-
 λεῖ, ὅσα τοῦ λίαν ἀραιῶσαι, καὶ αὐξεῖται τῇ φανεραῖν
 κακίαν. Ἀπλητορ δὲ, ἀπλήρωτορ, ἀμέτροτορ. κα-
 τίεται δὲ, ἡγοῦν τῇ θερμότητι ὁ ἀὴρ ὀργιζόμενος.
 Διὸς υἱός.) ὁ φρόνιμος καὶ ὁ σεβρὸς νῆς, καταβάλλει
 τὴν κακίαν, ὃν τοῦ ἑαυτοῦ τμητικῶ ξίφει, ἡγοῦν τῇ
 φρονήσει. σὺν τοῦ ἰολάω δὲ, τοῦ φρονίμου λόγῳ, τοῦ
 διφραίνοντι τοῦ λαοῦ. γήρα το αὐτῷ, αὐεῖλε, κατα-
 χειρικῶς. γήρα γὰρ τὰ ὅπλα, ἢ τὰ σκύλα. ἰολάω.)
 ὁ δὲ ἰόλαος, υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἡρακλέους. ὅτι καὶ
 μέρει ἔκαμε τὰς κεφαλὰς τοῦ ὕδρω. ἦσαν γὰρ ἀθά-
 νατοι. Ἀμαμάκτορ πῦρ.) ἀπώσσελαστορ, ἀ-
 πωσμάχτορ. ἢ τὴν ἄγαν μαίμωνσαν, καὶ ἐπέκτα-
 σιν· τουτίσιν ἀπόλλυσαν. Ἡ δὲ χίμαιραν ἐπικ-
 τυν.) ἡ καθέλου φησί κακία, ἐγγύνησε τῇ μερίκῃ.
 καὶ ὁ μὲν λέων ἔχει φανερόν καὶ ὀξύ τὸν θυμόν, ὁ
 δράκων δὲ ποικιλότροπον· ἡ χίμαιρα ὅ, τὸν μερικόν
 θυμόν, καὶ μέσον, ὃ κεκραμμένον. Γρόαδε λέων.)
 ὅτε οἱ μεταβάλλοντες τὴν φράσιν, ὀφείλῃσι βέλτιον
 ἐπιφύραζεσθαι. εἰ δὲ μή τε τῇ πωσλαβδόσῃ χήσα-
 σθαι. Πήγασος εἶλε.) πήγασος καλεῖ, τὸν συγ-
 κεκραμμένον θυμόν, ὅς ἔχει συγκεκραμμένον τὸ ἄλο-
 γον μέρος τοῦ λογικῷ. βιλλεροφόντῳ δὲ, τὸν ἀνα-
 ρουῶτα

ρουῶν τὰ τὰ θανάσιμα, πρὸς τὸ ἐν τῇ δὲ βαλάνῃ, τὰ
 βάλλοντα εἰς τὴν γλῶ. Ἄλλως. Βέλλορα, τὰ καλὰ
 λέγει· Βελλεροφόντης ὅν, ὁ πεινοσόμενος παύειν τὰ
 κακὰ. Σφίγ' ὀλοῦν.) τὴν σφίγγα λέγει· αὐτὴ δ' ἐ
 ὄσθι θυγάτηρ χιμαίρας καὶ τυφώωνος. ἀπ' αὐτῆς ἐκλή
 θη καὶ τὸ Φίκιον, ὅντα δὲ τριβε· Φίκα δ' αὐτὴν οἱ
 βοιωτοὶ ἔλεγον· λυκὸν δ' ἐν τῷ ποδὶ θεβαίων, αὐ
 τῇ ὑπὸ δονύσου πεμφθῆναι. τὸ δὲ νεμαῖον δῖον,
 πελοποννήσου ἢ ἀργούς, ὅντα ἡ ὁ λέων. πρῶτον
 δὲ δῖον τὸ ἡρακλῆος ἐκλήθη ὅσο, ἀπὸ τοῦ νεμεθῆναι
 ποδὶ αὐτοῦ τοῖς ἀργούς. Ἄλλως. ἡ δὲ σφίγξ
 πραγματικῶς μὲν γυνὴ ἡ ληστρίς, καὶ εἶχε πολλὰς
 σὺν αὐτῇ αὐτοῖς σιναρπάζοντας· ὅντα αὖτα δὲ, τῇ κρυ
 ψίνου καὶ μερικῶν πεκρυμμένῳ κακίαν λέγει.
 Γουνοῖσι κατῆκας ἐν.) ἐν τοῖς γυναικῶτα τοῖς τοῖς
 κατῶκισε τὸ νεμαῖος, ὃ ὅστις ὄνομα σπηλαίου, ἢ μάλ
 λον τοῖς ὄρεσιν. Ελεφαίρῳ.) αὐτὴ τοῖς ἐβλαπῆν. ὅμη
 ρος δ' ἐ ποτε καὶ πρὸς λογίζῳ. Νείλον τε.) ἐκ τοῦ
 του φαίνεται ἡσίοδος ὁμήρου νεώτορος. καὶ γὰρ ὁ
 ὁμηρος αἰγυπῆον καλεῖ τὸν νείλον. Αλφειὸς δὲ πο
 ταμὸς πελοποννήσου, ἐν ἡλιδι. κατόρχετο δὲ ἀπὸ
 ἀσίας, κώμης ἀρκαδικῆς. Ηριδανὸς δὲ, ποταμὸς
 πελῶν. Στρυμὼν δὲ, ποταμὸς θράκης. Μήαν
 δος, ποταμὸς λυδίας, ἢ ἰκαρίας. Ἰσρὸς, ποτα
 μὸς σκυθίας. Φάσις, ποταμὸς κόλχων. Ρῆσος,
 π 5 ποταμὸς

ποταμός τροίας. Αχελῷοι, ποταμός ἀπαιωνίας, ἢ αἰτωλίας. Νέσσοι, θράκης. Ρόδοι, τροίας. Αλιάκμων, μακεδονίας. ἐπὶ ἅποροι, καὶ γρήνικοι, ἢ αἰσινπτοί, καὶ σιμῶς, τροίας. Σπέρτος, θράκης. τινὲς δὲ τὸν γρήνηνον, καὶ σιμουῦντα, καὶ πυνειόν, θεσσαλίας φασί. ὄρμητοι, λυδίας. κάρικος, μυσίας. Σαγγάριοι, φρυγίας ῥιάνω. Λάδων, ἀρκαδίας. Παρθενίοι, παφλαγονίας. Εὐλιῶν, αἰτωλίας. Ἀρδείοκος, σκυθίας. Σκάμανδρος, τροίας. ὅμοι ποταμοὶ εἰσὶν εἰκοσιπέντε. ὁ δὲ ὅν σάμων παρθενίοι, καὶ ἱμβραστοὶ καλεῖται. ἱμβραστος δὲ, ὁ ὑπὸ κέρων ἐρμῆς λέγεται. Τίκτε θυγατρώων.) ἔτακε δὲ τὰς λίμνας, αἱ τινὲς σὺν ἡλίῳ τρέφουσιν ἡμᾶς. τοῦτα δὲ εἰσὶν ὀνόματα ποταμῶν, καὶ λίμνῶν. Ἄνδρας κρυεῖ(ουσιν.) ἀνατρέφουσιν. ἐκ γὰρ ῥι ποιότητος τῷ ὕδατι, ὅστις ἡ τροφή τῷ ἡλίῳ. Σὺν ἀπόλλωνι ἀνακτι.) καὶ γὰρ ἀπόλλωνι καὶ ποταμοῖς ἡνίοιοι ἀπέτεμον τὰς κόμας, διὰ τὸ αὐξήσεως. καὶ ἀνατροφῆς αἰτίς εἶν. ὡς ὁμηροῖ, ἀπέρχεται ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο πῆμα πηλοῦς. τὰ γὰρ ὕδατα αὐξητικὰ, καὶ ὁ ἡλιος. Δωρεῖς.) νηλεὺς μυνή. Φρυμνὸν δὲ, ὁ πλῆς. Οὐρανίη.) ἢ ἀεθλοῖς τῶν ἔρασιων. Ἰππῶν.) ἢ ὀξύτης. Κλημενῆ.) ἢ ἀεθλοῖς. Ρόδια.) ἢ ἀνδρεότης. Ζούξω.) ἢ ζούξιος τῶν ὑποζυγίων. Ἰδύα.) ἢ τέχνη. Γασιδόη, ὅν ἄλλοι πασιθόη.

σιδόν. Πληφαύρη.) ἡ πλησμονή. Γαλαφαύρη.) τὰ
 ἀνδρεὰ πονδύματα. Κορκίς.) ἡ σοφία. Βοώπις
 πλουτῶ.) ἡ ταυτάλου μητήρ. Γόρσις τε, μήτηρ
 αἰήτου. Ακάση.) ἡ θεραπεία. Ξάνδη.) ἡ ἀνδρό-
 της. Πετρίη.) τὸ ὑπὸ πέτρας διαιτᾶσθαι. Με-
 νεαῖω.) ἡ παραμονή. Εὐρώπη.) τὸ πλατὺ τοῦ αἵ-
 ρος. Εὐρυνόμη.) ἡ δύνομία. Ασίη.) ὁ κόρη. Κα-
 λυψῶ.) ἡ ὑπερβολή. Εὐδῶρην ταύτῃ ὄμηρος, ὅ-
 ρω νόμῳ εἶπε. Στύξ.) ὁ φόβος. Τανύσφυροι
 δὲ ὠκεανῖαι, ἀντὶ τοῦ μακρόσφυροι. ἐκ δὲ τῶν δύσφυ-
 ρων, ἡ δυμήκης ἀπὸ μέρης. Πολυαπείρεος.) αἱ πινού-
 εῖσι πανταχοῦ ἰσπαρμύλαι. καὶ τὸ θεῶν, ἀντὶ τοῦ
 θεῶς, πληθυστικῶς ἀντὶ ἐνικοῦ. ἐκ γὰρ μιᾶς μη-
 τρός ἡ πύτων γένεσις. οὗτοι δὲ ἴσασιν, οἳ ἐκά-
 στῳ πλησίον οἰκοῦσιν, ἢ οἰκοῦντο. Θείαν τ' ἡέ-
 λιοντε.) ἡ κίνησις τῶν σφαιρῶν, ὁ θαυμασμός, παρὰ
 τὸ θεῖον. Ὑπόλιον.) τῆς λινήσεως. παρὰ τὸ ἵε-
 ραι καὶ πορδύεσθαι. Κεῖω.) κείθω γῆς καὶ ὕ-
 ραντος παῖς. θέλουσι δὲ αὐτὸν, τὴν διακρίσιν
 τῶν ὄντων καλεῖν, ἢ τὴν τῶν πραγμάτων πε-
 ραίωσιν, ἢ τὴν τῶν ἄστρον ὅς ἀνατολῶν εἰς δύσιν.
 Ερυβίη δὲ, πόντου θυγάτηρ. λέγουσι δὲ, μεγά-
 λην πινὰ δυνάμιν αὐτὴν εἶναι. Ἀστῆρ δὲ, τὴν
 γένεσιν τῶν ἄστρον. Γάλλαντα, τὴν κίνησιν αὐ-
 τῶν. Γέροισι δ' ὅς,) γέροισι, τὴν τῶν ἄστρον πε-
 ραίωσιν,

ραίωσιμ, ἢ κίνησιμ ἀπὸ ἀνατολῆς εἰς δύσιμ. Ἰδ'μο
 σωύσιμ.) ἐμπειρίας. ἀπὸ τοῦ ἰδ'μῆσαι, ἢ γινώσκω ἐπίστα
 οὔσαι. πολλῆς γὰρ ἐμπειρίας ὅστις τὸ γινώσκει τὴν διαπε
 ραίωσιμ τ' ἄστρον. Ἀστράων δ' ἡὸς ἀνέμους τέκον.)
 ἐπὶ γὰρ ὄντων τῶν ἄστρον ὑπὸ τῶν ἑω, τότε τίκτον
 τὰς ἀνατολῆς οἱ ἀνέμοι δ'. ἐπεὶ δὲ πᾶσα κλί
 ματα τοῦ κόσμου· ὀρεῶν, ἀσία, λιβύη, μέση. Ἀργέ
 σιν.) τὸν ὀξυὺν καὶ ταχυὺν καὶ καθαρόν ἀργέσιμ,
 ζεφυρον εἶπεν. Ζεφυρον δὲ λέγει τὸν εὐρον. πνεῖ δὲ ἀρ
 γέσης, ὁ καὶ εὐρὸς καλούμενος, ἀπὸ ἀνατολῆς· ὁ δὲ
 ζεφυρὸς, ἀπὸ δύσεως. ὁ δὲ βορρᾶς, ἀπὸ τ' ἀρκτου. καὶ
 ὁ νότος, ἀπὸ μεσημβρίας. Ακουσίλαος δὲ τρεῖς ἀ
 νέμους εἶναι φησὶ καὶ ἡσιόσθην, βορρᾶν, ζεφυρον, καὶ νό
 τον. τοῦ γὰρ ζεφύρου ἐπίθετον, τὸ ἀργέσιμ φησὶν. ὁ
 μικρὸς εἶπεν ἀργέσιμ τὸν λευκὸν νότον. Ἰὼν ἀρχή,
 ἀπειλιώτιμ φησὶ. Ζητητίμ δὲ, ὅτι χωρὶς σιωδ' ἐσ
 μος, ἀργέσιμ ζεφυρον εἶπεν. Τὸς δὲ μετ' ἄστρα τίκ
 τιν.) εἶπεν γὰρ ἐν ἀρχῇ, ἄστρα τε λαπετόωντα. ἕως
 φόρος δὲ εἴρηται, ἐπεὶ πόδι τὴν ἑωαν ἀνατέλλει.
 Στύξ δ' ἐκον.) σὺξ λέγεται καὶ τὸ συγῆν, καὶ τὸ τι
 μαῦν, καὶ φοβεῖσθαι. πάλαντα δὲ, τὴν ἀνωτόρην κίνη
 σιν λέγει. ἢ συμμισηγόμενον τὸ ὕδωρ, διωάμενος ἱναὶς
 ἐκτελεῖ. Ζῆλον δὲ, τὸν πόδι + τὸ ἀγαθὸν λέγει.
 Ως γὰρ ἐβ' ἐλάσει.) τὰ τοιαῦτα ὀνόματα, ὁ μὲν ἄβρων
 φησὶ. πατρωνυμίου ὠκεανίνην, ἀδρησίην, ἀκτιλίην.
 τρύφων

πρῦφωρ δὲ πρῶονυμα, ἐπεὶ οὐκ ἔχει ἄρρητα πρῶονυμι-
 να πρῶονυμικῶς τῷ αὐτῷ. Ως γὰρ.) ἐπεὶ δ' ὅς
 αὖ. ὅτι τὸν μαχόμενον μετ' ἐμὲ τοῖς τιταῖσι, τὴν αὖ-
 τῇ τιμῇ πρῆξω. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῖς μὴ ἔχοντι δὲ ἀρ-
 χῆς τιμῇ πρῆξει. τιταῖας δὲ, τὰς δυσφημίας, τὰς
 ὧν τοῖς βίῳ φησί. Δια μὴδεα πατρός.) τῷ πα-
 τρός συμβαλδύσαντο αὐτῷ δηλονότι, ἢ τῷ διός,
 ἢ τῷ ὠκεανῷ. Θεῶν δ' ἐμμενα.) ἐπεὶ καὶ ὁ ὄρ-
 κος φοβρός. Φοίβη δ' αὖ κοῖτα.) τὸ καθαρόν, ἢ
 ἡ λαμπρὸν τῷ ὄρωμίνι. κοῖτα δὲ, τὸ ἀρκτιόν.
 ἔτεκε δὲ νύκτα, ὅτι ἐκ τοῦ ὄρωμίνος ἀέρθη, καὶ ἡ νύξ
 τίκτεται, καὶ τὰ ἄστρα. ἢ κοῖτα, ὁ ποιητής. Φοίβη
 δὲ, ἡ καθαρότης τῆς ποιήσεως. Λητὴ κυανόπι-
 πλον.) λητὴ λέγεται ἡ λήθη, καὶ ἡ νύξ. τὸρ πόμυνοι
 γὰρ οὐκ ἐννοῶμεν τὴν τῷ βίῳ πάροδον. καλῶς γὰρ τί-
 θεται τὸ ἐπίθετον. ἡ αὐτὴ γὰρ λέγεται τῇ νυκτί. ἢ
 κατ' εὐφημισμὸν. ἢ ὅτι οἱ αὐτοὶ παῖδες ἀναίρεται
 εἰς τῇ ἡμετέραν τιμῇ αὐτοῖς. Ηπιον δὲ ἀνθρώ-
 ποιον.) ἐπεὶ οἶονεῖ τὸρ πένται οἱ θεοί, μὴ ἐννοούντων
 ἡμῶν τὴν τῷ βίῳ πάροδον, ἢ τὴν τῷ ζύτῳ πάροδον.
 Αστέρων δυνάμιον.) ἡ τῇ ἀστέρων κίνησις. ὅτι γὰρ
 τῆς κινήσεως αὐτῇ, τὰ πράγματα πρᾶσιονται.
 πέρσιω, τὸν ἥλιον λέγει. ἀνατέλλει γὰρ, καὶ πάλιν
 εἰς εἰς αὐτὸν δυνάμιον οἱ ἀστέρες. ἑκάτῳ τίκω.)
 ἐπαινῇ δὲ τὴν ἑκάτῳ ἡσίοδος, ὡς βοιωτὴς. ἐκείσε
 γὰρ

γὰρ τιμᾶται ἢ ἐκέρη. Μοῖραν ἔχει.) διὰ τὸ ἐ-
 κέρη πῦρο εἶδαι. τῇ γὰρ ἐν γῇ καὶ ἐν θαλάσσῃ
 πάντων ἀρχὴ ἢ εἰμαρμένη. ὥς γὰρ θεῶι θυχόμεθα
 τῇ μοίρᾳ. Κατὰ νόμον ἰλάσκεται.) καὶ γὰρ εἰ-
 λς κατὰ νόμον ποιεῖται τὰς θυσίας, καὶ βούλεται
 θυθυμνίσαι ἑαυτὸν, τοῖς θεοῖς θύει καὶ τῇ ἐκέρη.
 καὶ τίμη λοιπὸν αὐτῷ μεγάλη γίνεται. Ω πρό-
 φη.) ὦ τινι, πῶσιν ἀντὶ πῶσεως, οὐ τινθ. οἱ
 γὰρ ῥήτορες τῇ δοτικῇ ἀντὶ γηρικῆς χροῖνται. Εχθ
 αἰσαν ἀπάντων.) ἐπειδὴ πάντων τῶν τύχῃ κα-
 λούσι, καὶ ποσειδῶνι καὶ ἄλλοις θεοῖς θύοντες, ἢ ἐκ
 τούτων ἀπάντων μέρθ' ἔχει τιμῆς. Οὐδ' ὅτι με-
 νογῆναι.) οἱ γὰρ μονογῆναι πλέονεκται, ὥς συμμά-
 χους μὴ ἔχοντες. ἢ ὅτι ἀδελφὸς ἔκ' ἔχει, καὶ πλείονος
 πετύχηκε τιμῆς. καὶ γὰρ ἔκ' ἠθετήθη ὥς μονογῆναι.
 Ω δ' ἔθελαι.) πρὸς ὅν αὖ βούλεται λιπαρῶς πῶσιν-
 νεται, καὶ ὠφελεῖ αὐτόν. Αγῶνι ἀεθλούσιν.) καὶ
 πρὸς ἀγωνιστὰς, οἷς ἐθέλει ἀγαθὴν ὅσιν. καὶ ὁ νικῆσας δ' ἐ-
 αὐτῆς μάλα χαίρων παραγίνεται εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰ-
 κίαν. Καὶ τοῖς, οἱ γλαυκῶν.) καὶ τοῖς πλείοσι τῶν
 θαλάσσαν θυχομνίοις ἑαυτῇ καὶ τῷ ποσειδῶνι, ἄ-
 γρην πολλὴν παρέχει. ἀρκεοῖς δὲ τοῖς δ' ὕο ὠδιθέ-
 ροις, ἢ γρην τῇ γλαυκῇ, καὶ τῇ δύσασεμφέλῳ, ἔκ' εἰ-
 πε τὸ κυρίως. Ρήϊδ' ὡς δ' ἄγρην.) καὶ τοῖς λινοῖς
 γετοῖσι συμδρῆται. ὅς δ' ἔθελαι καὶ βλάβῃ κωπ
 γέτας.

γίτας. Εὐδὴ δ' ἔν σαθμοῖσι.) σωίρεται καὶ ἔν
ταῖς ἐπαύλεσι τὰ ποιμένα αὐξῆσαι· σὺν ἱερῇ ἑρμῇ
ἅμα φησί. μέλλει γὰρ καὶ ἱερῇ ἑρμῇ τῶν ποιμνίων.
Ληϊδ' αὖ δέ, τῇ τ' ἐτραπόδων κτήσι φησί. λήϊα γάρ,
τὰ τετράποδα λέγονται, ἀπὸ τοῦ τὰ λήϊα κατανέ-
μεσθαι. Οἱ μετ' ἐκείνῳ.) τοῖς μετ' αὐτῷ δ' ἡλονό-
τι. ὅς τ' ἔστι γὰρ ἐγμνήθου κούροτρόφου, ἢ τοῖς γμνωμέ-
νοις αὐτῇ, ὅσοι εἰδὼν τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. Ἀλλως. οἱ το-
υτοὶ φασὶ γμνωῖνται μετὰ τὸ γμνωθῆναι τὸν σελή-
νῳ, ὅτι οὐτυχεῖς. αὐξεῖ γὰρ ἡ σελήνη ὑπὸ τῇ γμνώ-
σει αὐτῇ. Γούθ' ὅ γ' γαίης τε.) ἱερῇ ὁρωτήματι
συμβολικῶς ἔπειθ' ἡ ἀποκρίσις· τῷ πύσματι δ', διεξο-
δικῶς. Ἀνάκτα.) Ἀνακίσσιον ὄρεθ' ἀφ' ἡλιαδίας, ἧ-
θα ἐπιμάτο ὁ πῦρ μινδύς. Καὶ κρατόρῳ πρ' ἰόνῳ.)
καὶ πρ' ἰχθυῶ ὄνῳ, ἐπέπρωτο τῷ κρόνῳ ὑπὸ τῇ ἰδίᾳ
παιδ' ὅς διός δ' αμαδῆναι. ὁ δ' αὖ κατὰ πινυ αὐ-
τός, ὅ μ' αὐτῷ ἔχωρ τὸν κατ' αὐτὸν σκοπὸν. ἄλλοι
γράφουσι, πατρὸς μεγάλου δ' αὖ βουλὰς· ὅπως γὰρ
γραπῆιον πατρὸς, ρυτίσι τοῦ ὕδανθ. ὁ γὰρ Ζεὺς πῶς
εἶχε συμβεβύσσει ἱερῇ κρόνῳ, μή ποτε γμνωθείς; ἔν
τούτοις ἡ ζών. καὶ δ' αὖ τοῦ τελευταῖοι. πάντα γὰρ
φησὶν ἡ ἀφανῆ ἀνδύ ζώης· ἵνα μή τις αὐτῶν ἀφί-
ληται τὸν τομῶν τ' βασιλείας αὐτοῦ. Πέμψαν δ'
ἐν λύνκῳ.) ὡς πλεονάζοντων τῶν ἐδ' ὁδίων ἐκεῖ.
ἔστι δὲ τὸ λύνκον, τὸ πῦρ ἔν κρόνῳ. Τῶν μὲν οἱ ἐδ' ἔ-
φατο.)

ξατο.) τὸν δία γῆμνηθῆντα, πυτίσι τὴν καταβολὴν
 τῆς σπέρματος. ἐκ γὰρ τοῦ θύου αὐξομένη αἰσχροῦ,
 ἢ ὀυμαρσία, τὸ θυχορὸς τῆς θύου. Εὐδύνη τρεφέ-
 μεν.) ἀντὶ τοῦ τρέφειν, καὶ ὑπὸ μελεῖσθαι. δέοντα
 γὰρ ὑπὸ μελίας τὰ σπέρματα. Ἀνθρώπῳ ἐν ἡλικίᾳ τῷ.)
 εἰς ὃ ἀνέρχεται ὁ ἡλιος. ὦνταῦθα δὲ, ἐν κοίλῳ καὶ
 ὑψηλῷ. Αἰγαῖον ἐν ὄρεϊ.) σημειῶσαι, ὅτι καὶ ὅς
 αἰγίοχον ἤκουσεν τὸν δία, ἐπεὶ αἶγα ἐθήλασεν. ἀφ'
 οὗ καὶ κρήνη αἰγὸς ὄρεϊ καλεῖται. καὶ αἰγαῖον, τὸ
 ὑπὸ ὧν ἐκδοκῶν καλούμενον. ὃ δὲ ὁμηροῦ, ἐκ τοῦ
 ἰδὶοῦ ὅπλοσ' ἐλ' αἰγίδ' ἐστ', αἰγίοχον αὐτὸν ἐκάλεσεν.
 Τῷ δὲ ἀπαργανώσασα τὸ σῶμα τὸ ἀνθρώπινον. ἀ-
 γαθοκλῆς δὲ ὁ βαβυλώνιος φησὶ, τὴν ῥέαν ἐκ πει-
 κωνήσου δ' ἐξαδακ' ἔλθον. ὅθεν δὲ τὸν λίθον λέγει,
 τὸ τὴν γλῶττι ἐκκεκρῦφθαι ὑπὸ τοῦ ἀκαταστασίας τῆς
 αἵματος τὸ πρίμ. Επιπλομένων ἑνὶ αὐτῷ.) τοῦ δὲ
 ἑνὶ αὐτοῦ περικλυθόντος, ὅς ἡμεσε τὰ τέκνα αὐτοῦ,
 ὅρα ἐλ' ἀγαθῆς βαλῆς ἐλ' ἡν. ἢ γὰρ γῆ συνεβόλδουσε
 τὸν δόλον. πρῶτον δ' ὅς ἡμισε λίθον, τὴν ἀεδοκίαν
 τῆς κρέσεως. καὶ ὁ λίθος γὰρ τὸ σῶμα, παρόσον ἐκ
 πεσάρων σιχείων. Γυάλοις.) ἐν τοῖς κοίλοις, ὅρα
 τὸ ἀνόητον τοῦ σώματος. ἢ γὰρ ψυχὴ θεία, καὶ ὅ
 δ' ἐστὶ πρὸ γνώσεως. παῖδοι κασιγνήτους, ὅς κύκλω
 πας. καὶ αὐτοὺς δὲ λέγει ὅς γίγαντας. Κέρων δ'
 ἰαπετός.) ἰαπετὸν τὴν κίνησιν λέγει τὸ ὄραν.

Κλυμελίω

κλυμνύνω, τὴν δόξαν, αὐτὸ τὸ θαυμάζειν καὶ τὸ
δοξάζειν. ὅζ' ὠκεανὸς δὲ ἡ ἀνάδωσις τοῦ πόλου. καὶ
ἡμεῖς τὸν νοερόν καὶ τὸν ἀνώδυνάμεως ἔχομεν. Ἡ
δὲ οἱ ἄτλαντα.) ἐπ' ἄξονι τινι λέγουσι σφραγεῖσθαι
τοῦ πόλου. ἄτλας δὲ, τὸ καρτερίον αὐτοῦ. Αμαρ-
τίνου τ' ὑψημνέα.) προμνέα, τὴν πρόνοιαν. ὑψη-
μνέα, τὴν μετὰ τὸ πράξει ἐνθύμησιν, τὸ ἀπρονόη-
τον οἶον, ῥεχθὺν δὲ τε νήπιος ἔγνω. εἰς ὄρεος.) ἐπὶ
δὲ κρύπτεται τὸ θυμικόν. ὁ γὰρ φονδύων, ὑπὸ τοῦ
θυμῶν νικάται, καὶ φονδύει· ὀθρὴν καὶ κολλάζει. Ὑο-
λόγητι.) Ἰσθ' τῇ ψαύσει ὀλλύντι, πρὸς τὸ ψαύειν ὀ-
λλύνειν. Δῆσε δ' ἄλικτο πένθεσι.) τὸ δεδεδῶς ἐν
Ἰσθ' σώματι τὸ πνονητικόν, τουτέστι τὴν ψυχῇ.
τὸ δὲ ἀλυκτοπένθεσι, πλεονάζει τὸ κ' ἀλυκτοπένθεσις
γὰρ ἡ μέσον δ' αὖ κίονα, ἡ γοῦν δ' αὖ μέσον κίονα· δὲ
σας τὸν προμνέα. ἡ μέχρι τοῦ μέσου κίονα· ἐλάσας,
καὶ εἰς τὴν γλῶσσαν κατακρύψας· ἵν' ἡ πόδι τὸ ἀνώτα-
τον μέρος, δεδεμένος ὁ προμνέας. Καὶ οἱ ἐπ' αἰε-
τὸν ὤρσθ.) τὴν κίνησιν τοῦ λογισμῶν. ἐν Ἰσθ' ἡ πατε-
γὰρ τὰς φρενας εἶν λέγουσι. τὸν δὲ αἶτον, βιωτικὰς
μερίμνας, καὶ ἐφημερίδας, αἵ τινὲς σιμῶνται τὸν
ἄνθρωπον, καὶ ἀναλίσκασιν τὰς φρενας ἐφ' ἡμέραν·
ὥσπερ καὶ αἶτος τὸ ἡπῶν. Ἀλλως. αἶτον λέγου-
σι, τὰ κατενώτατα, ἀπὸρ φθείρεται. ἡ προπέτεια,
καὶ ἡ ὀφυστάτη πράξις. Νυκτὸς ὅσον.) ἐν ἡμέρᾳ
εἰ γὰρ

γὰρ ἐλατῆσται τὸ πθονοκτικόν, εἰς αὐτὸν γυγχανόν
 τας, εἰ ποιοῦντας θυμωθῶμαι. Ηρακλῆς ἐκτείνει.)
 τὸν ἥλιον λέγει εἰς ἀναίρεσιν εἰς αἶποι, καὶ εἰς λύ
 σεως τοῦ ζώου τούτου, ὅν καὶ ἡρακλῆα καλεῖται. ὅταν
 ἐν ἀφθάρτη τις, τότε ἀπαλλάσσεται μερίμνης εἰς φρον
 τίδος. ἀλλὰ κεν ἐν, τῇ δυνάμει ἀπέβηται. ὅ γὰρ ὁ ἀ
 δυνατῶν, δυνάται βοηθῆσαι. Οὐκ ἀέκναι ζηνός.)
 τέχνη γὰρ βίος ὅστις, ὅκ ἀβελία τῷ θεῷ, ἵνα μὴ ἀδύνα
 αν αὐτῷ ὑπεβάλλει. εἶπεν ὅκ ἀβελίαν, ἀλλ' ὅμως ὑπὲρ
 βάλλει τῷ ὑπὸ πῶς ποδιστοδραν δόξαν. Οὐνεκ' εἰς ἑρ
 Βυλάς.) εἰ γὰρ ἡρίζον ὁ ἄνθρωπος, ὅμοια ποιῆσαι τῷ
 θεῷ. Οὐκ τὸς ἐώμ.) θνητὸς γὰρ θεὸς ὁ ἄνθρωπος. εἰ γὰρ
 ὅτε ἐκείνον το θεοί, ἐκείνον το τί θεός, εἰ τί ἄνθρώπος.
 ἐν τῇ μηκύνῃ ἐκείνον το τίνος θεοί, πούς ἄνθρώπους
 λάχοιεν μετὰ τὸν πόλεμον. ὡς ὁμοῦ κείναι ἐπὶ γο
 ρλῶν ἀνέμων γὰρ καρπούς τε καὶ τέχνας. μηκύνῃ
 δὲ, ἢ ποτε συκύνῃ λεγομένη. ὅτι δὲ πόλις ἀργους.
 λέγει δὲ πῶς μήκους ζωῆς τε θεῶν καὶ ἀνθρώπων.
 Εὐφρο δὲ πόρε κακόν, αὐτὸ ἀγαθόν.) ἡ γὰρ τῷ πον
 ερός, ἢ τῷ μὴ γάμῳ. ἢ τῷ τὸ φησι, ὅτι μὴ γήμας εὐφρο
 ἔχει κακόν, τὸ μὴ γηρωδοσκεῖται. ἢ ὅπως, ἀγαθόν τὸ
 μὴ γαμῆν, ἀλλὰ κακόν τὸ μὴ ἔχειν γηρωδοσκούς εἰς
 κληρονόμους. Γηρωσαί.) ἀλλότριοι, ἢ οἱ πόρρωθεν
 συγγενεῖς. διότι χηρδύοντο τῷ οἴκῳ, καὶ δρῆμα ὅν
 τῷ τέκνῳ, αὐτῶν κληρονόμοι. γράφεται ὅπως,
 ὅκ

ἐκ ἴσου ἔχει τὸ κακοῦ τὸ ἀγαθόν. τὸ ἐμμελεῖ πρὸς
 κεταί. Αταρτηρῆς γυνέθλης.) σκληρᾶς, χαλεπῆς,
 ἀπὸ γυνικῆς γυνεᾶς. Αἰάκητα.) πτωμθενὺς ὁ μη-
 δ' ἔνα κακῶν, ἢ ὁ κακωθιῶναι μὴ δύναμενος. ἀκακῆ
 σιου δὲ ὄρεθ' ἀρκαδίας. γ' ὅτα ἐτιμᾶτο ὁ πτωμθενὺς.
 Βελαρῖω δὲ καὶ κῶπῳ, ὅ γ' ὅτι ὁ οὐρανὸς ἀπέκρυ-
 βεν. Αλλως. ἀλλ' ὅτε αὐτὸς ἐποίησαν μεταχείρ
 τ' μοίρας τ' θεῶν. Δῆσε κρατορῶ γ' ἰδέσμεν.) ἡ πε-
 εἰσροφος τὸ οὐρανὸς κίνησις, ἡ κύκλω τρεῖς ἄξονι ποδὶ
 ὁμσρέφεται. Ηνορέην.) τὴν ἰδίαν ἀνδρείαν. Α-
 γώμενος.) θαμάζω, ὅτι τὸ τερατῶδες ἐν φύσει.
 τὸ δὲ ἀγώμενος, θαυμάζω, ἢ φθονῶν, ἢ ἐκπλητ-
 τήμενος. Εἶα τ.) ποδὶ αὐτὸν ἦσαν, ἢ καθεζον-
 το. Φραδ' μωσιῶσι.) ταῖς βδλαῖς, καὶ ταῖς γνῶ-
 μαῖς τῆς δίκης. ἡ γὰρ γῆ εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι σὺ τοῦ
 τοῖς νικάται αὐτὸν τιτᾶνας. ὅτι τὴν πάλιν καὶ πάλ-
 λιν γινομένην λίνησιν, καὶ ἀπώσαντο· οὐ γὰρ λή-
 γει ελθὼν εἰς δύσματος ὁ οὐρανός. Δωρὸν γὰρ μαρ-
 ναυτο.) μάχη ἀπλῶς τῶν θεῶν πρὸς τοὺς τιτᾶ-
 νας τὴν μείζονα φύσιν, ἢ μὴ ὅτι ταυτὸν συνιέ-
 ναι, τὴν νοερὰν καὶ σωματικὴν φύσιν. οἱ μὲν ἀπὸ
 ὀλύμπου μάχωνται τὸ ὅλνυθαι μήποτε, οἱ δὲ ὅτι
 ὀθρεύθ' ὅθεν τὸ ῥόνυθον καὶ ἡ ῥύσις. δ' ἔκα δὲ ἔτι ἐμά-
 χοντο, ἵνα τὴν μάχην τὴν πλείω δ' ἡλώσωσιν. οὐ
 γὰρ πλείον τῇ δ' ἔκα. διὸ καὶ προσκῦτα ἔτι ποδὶ ἐ-

λήνης, ἢ ὕλης τὰ ἑναντία, τρωῶν καὶ ἐλλείων ἑμά-
 χοντο. Ἰσοὺ δὲ τέλει τέτατο.) οὐ γὰρ ἡνίκα τῶν
 θείων πρὸς ὁμογενῆ τὰ ῥύστα γίνεται, ἀλλ' ἀνόμοιαι
 τὰ μαχόμενα. δ' εἰ δὲ νικᾷς ὑπὸ ὁμοφύλου τὰ ἑτ-
 τώμενα, ἵνα καὶ ὄντως ἡ νίκη. διὸ καὶ ὡς Βειάρως
 καὶ κῶπῃ ἅμα τοῖς γύγῃ πῆλα λαμβάνονται, εἰς τῶν
 τῶν μεριστῶν νίκην. σῶμα γὰρ ὁ ἔρανός ἐστιν, καὶ δια-
 τῶν μεριστῶν, ἀφ' ὧν δὲ διαμελίου, ὡς φασὶ ἡ ταῦ-
 τα λέγοντες, νικῶν ἂν ὀυλόγως τὰ ῥύστα σώμα-
 τα. καὶ ὅτως γίνεται ἡ νίκη, σώματων πρὸς σώμα-
 των, ἀλλ' ἐκ ἀσώματων πρὸς σώματων. ὅθεν γὰρ ὁ
 νίκη. Αλλ' ὅτε δ' ἡ κείνοισιν.) ἀλλ' ὅτε φησὶ ὀυποῖν
 σὺν αὐτοῖς μεταχεῖν ἢ μοίρας τῶν θείων, τοῖς Βειάρ-
 ρω κῶπῃ καὶ γύγῃ. Τὰ πόρ τοὶ αὐτοὶ ἔδουσι.)
 τὸ αἰδοῖν τοῖς ἔρανίοις δ' ἔδωται σώμασι. καὶ οὕτω
 νικῶσι τοὺς ἄλλους πταῖνας, τὴν μεριστὴν φύσιν.
 Μνησάμενοι φιλότατος.) μνημονεύσατέ φησιν, ὅτε
 περταρωμένους ἔσωσα ὑμᾶς, καὶ ἤγαγον εἰς φῶς.
 Οὐκ ἀδ' ἀπτα.) ἐκ ἀσυνέτα, οὐκ ἄγνωστα ἡμῖν,
 ἀλλὰ γνωστά. ἐκ ἀδιδ' ἀκτα, ἐκ ἀφανῆ, ἀλλ' εἰδῶσι λα-
 θεῖς. καὶ οἶδ' ἀμην, ὅτι πάντα οἶδ' ας, καὶ πᾶσι χεῖς
 πάντων. Αὐτῶν τε νόω.) συνεχῆ, πᾶσι νοῖ.
 Ἀλλως. ἀτῶν, ἄγαν τεταμένω, πᾶσι νοῖ. σκληρῶ,
 καὶ δυνατῶ ἀμετατρέπῳ τοῖς νοῖ, ῥυσόμεθα τὸ ὑ-
 μῶν κράτος. Μαρνάμενοι τιτῆσι.) λαβὼν ὁ θεὸς
 φησὶ

φυσί πλάτων, τόδε το παῦ πλημελῶς καὶ ἀτάκτως
 κινῶμενον, εἰς τάξιν αὐτὸ ἤγαγε, καὶ οὗτο ἡ μάχη τῶν
 σεισείων. ταῦτα γὰρ πτλῶν, ἡ πλημέλεια καὶ ἡ
 ἀτάξια. Εξ ὧμων ἐπέφυον, ἀντὶ τοῦ ἐπεφύκε-
 σαν· τὸ δὲ πέφυκα πῶρα κείμενον ὦν, πεφύκω δ' ὡ-
 ρικῶς γέγονε· καὶ ὁμοίον ἔνεσθαι ἀναδεξάμενον χα-
 ρακτῆρα, εἰς τὸν ἐπέφυον πῶρα ταπεινὸν ἐκλινόν.
 Προφρονέως, πῶθύμως ταῖς χορσὶ καὶ τῇ δυνάμει,
 ὁμῶς ἐφαινον τὸ ὄργον αὐτῶν· τουτίστι τῷ ἰσχύει καὶ
 τῷ τέχνῃ. Σειόμενον.) πεδ' ὅθεν δὲ σεισμός γεγῶ-
 νε τῇ μεγάλῃ βοῇ, τῶν ποδῶν αὐτῶν· ὡς ἂν ἐπ' ἀλλή-
 λωισιν ἐπέφορον, τὰ σονόγυντα βέλη. Ἰκταρ ἅμα.)
 θυδέως, ἐκ τοῦ σωέγγυς, ὡς ἂν τοῦ ἰκνῶμαι. Ἰκταρ,
 ἰκτικῶς, ταχέως. ἡ ἀντὶ τοῦ ἐγγύς, ἐκ τοῦ πῶρεπομε-
 νο. ἐπειδὴ ὁ ἀπικνῶμενον ἐγγύς γίνεται. χρῶνται
 δὲ οἱ τραγικοὶ ταῦτα τῇ λέξει. Εἶπαρ δ' αὐτά.)
 ἀντὶ τοῦ ἐδῶξεν ὀρῶμενα ὄζυγαντίας, ἢ ἐφάιντο τοῖς
 ὀρῶσι τῇ ὥρᾳ ἐκείνῃ, ὃ τοῖς ἀκούουσιν, ὡς ὁπότε τῇ γῇ
 ἐμισεῖτο ὁ ὕρανός, ὅπως ἰὼ ἀκαταστασία. Τῆς ἡ
 ἐρειπομένης.) τῷ γῆς ἐρρίμμένης, ἢ ὑπομεινούσης, ἢ
 πληθρομένης ὑπὸ τοῦ ὕρανοῦ. Ἀλλως. τουτίστι
 ἐρρίμμεμένης, ὄζυγπόντος δὲ τοῦ ὕρανοῦ ὑπὸ κειμένης.

Συὺ δ' ἄνεμοι.) οἱ δὲ ἄνεμοι σεισμούς καὶ κόνιν ἐ-
 ποίουσι, ἢ χουῶντο συνετάρασσον. Ὁπῶθεν δ' ἄ-
 πληθῶ, θορυβῶ, ψόφος· ὅρα τὸ ἀσαφὲς ὧς λέγεται

ἔπλοθ' γὰρ, ἢ δὲ τῶ ὥτων βοή. γράφεται καὶ κῶ
ναβθ', καὶ σημαίνει καὶ αὕτη ἡ λέξις τὸν θόρυβον.
Πεῖν δ' ἀλλήλοις ἐπέχοντο.) ἀνδισάμενοι, ἐμ-
ποδίζοντο τὸ πρότορον ἀλλήλους, νυνὲς ἐκλήθη ἡ
μάχη. Μάχην δριμεῖαν.) ἐκ μεταφορᾶς τῶ ὅδ' ὡ
ντοῶν ὁμηρθ',

ὡς δ' ὅτε ὠδυνώσαν ἔχει βέλθ' ὅξ' ὡ γυναικα
δριμύν, τότε πλοῖσιν.

Τόσον γνῶρθ' ὑπὸ γαίης.) ὅτε γινώσκουσιν ἀσκαλίας
ἀδυσκῆς. ὅκ εἰδὼς γὰρ, ἢ ἀπ' ἰσορείας λέγει, ἢ πείρας. ἢ
πόρι τινθ' λέγει, καὶ πρὸς τὴν δόξαν τῶ ἀνθρώπων
πλάττει. Τεισοιχεῖ.) ἢ τρεῖς τάξεις εἰς τὸ αὐτό.
πρὸς τὸ ἄκρον ἢ ἀνώτατον μέρος τῶ τερτάρου πρὸς
τοῦ ἄδ' ἢ, πρὸς ὅμ φησι κέχυνται πολλὴ νύξ. ὅ γινώσκει
σοιχεῖ, πολυσοιχεῖ. Αὐτὰρ ὑπὲρ θιν, ἐπάνω τῶ τερ-
τάρου κεῖται ἡ γῆ ἢ ἡ θάλασσα, τριπλῆ, ὡς αὐτὴ πλεῖ-
σαι καὶ ἀπειροὶ γῆς ῥίζαι πεφύκασι, αὐτὴ τῶ ἐκεί
ῥίζα τῶ κόσμου. ἢ μεταφορὰ ἀπ' τῶ φυτῶν. Τοῖς ὅκ
ἔστι τὸν ὅσι.) λείπει ἢ δὲ, ἢ δὲ τῶ τῶν ῥιζῶν
ὅκ ἐκβαδισίον, ὅ πορδύτιον. Θύρας δ' ἐπέθηκε.)
διότι ὁ αὐτὸς ὀνομασθῆναι, ὁ τῶ γινώσκων. Τεί-
χθ' δὲ πόρικειται.) πρὸς ἑαυτὸν ἐκ μήκους καὶ πλά-
τους, ἢ δὲ ἀμφοτέρω τῶ μερῶν ὅντος τῶ τερτάρου,
καὶ ἐκτὸς τείχθ' πρὸς ἑαυτὸν. Ενθα δὲ γύγης κῶτ-
τθ' τε.) ἐκεί ἢ ὅσον τῶ θιν ἐπέχει τὰ πλημελῆ-
ματα,

ματὰ, ὧς τὰς δυσφημίας τῶ ἀνθρώπων. δὲ ἵ νοεῖν,
 ὅτι ἔστι ἐκτός τοι τείχους ὑπὸ τηρεῖσι οὐσι πταῖνας.
 οὐδὲ γὰρ τοῖς πταῖσι δὲ νοεῖν οἰκουῦντας τούτους.
 ἐνθάδε γῆς δινοφερεῖς, ἐκεῖ καὶ τῇ γῆς καὶ τοῖς οὐρανοῖς
 καὶ τοῖς περὶ αὐτὴν καὶ πάντων αἰ ἀρχαί καὶ τὰ τέ-
 λη εἰσὶν· ἐπεὶ δὲ ἡ ἀναρχία ταῦτα. τὸ γὰρ ὕδωρ ἀναρ-
 χον, ὅθεν ἔστι τὰ πάντα. Εξείης πάντων πηγῇ.) λέ-
 πει ἡ δ' αὖ. ἴν' ἡ δ' αὖ τούτων τῶν ῥιζῶν, πάντων ἡ ἀρ-
 χή, ἐκ τοῦ παρ' ἐτορὸς ἐκφέρει, καὶ ἐκεῖ ἀρτελεῖται.
 οὐδ' ἐκεῖ πάντα.) ἐπεὶ δὲ ἡ ἀφανής ἡ τούτων ἀρχή, ὧς
 τὸ τέλος, ὅθεν εἰς πάντα φησὶ τὸν ἑνικαὶντὸν διωκθεῖς
 φθάσαι τὸ βάθος, ἐὰν μόνον φθάσει περᾶσαι τὸ ὕ-
 δωρ, ἀλλ' ἀνεμοὶ ποδιφέρουσιν αὐτὸ. λέπει δὲ τὸ τίς,
 οἶον, ὅθεν αὖ τίς. Καὶ νυκτὸς ὄρεμνῃς.) ἐκ τῇ νυκ-
 τὸς τὰ δεινὰ οἰκήματα ἐκεῖ ὅθεν νεφέλη κεκαλυμμέ-
 νη. πρὸ δὲ τῶν οἰκημάτων, ὃ ἱαπετιονίδης ἵσταται,
 τὸν οὐρανὸν βασιλεύων. ὅπου καὶ ἡ νύξ καὶ ἡ ἡμέ-
 ρα χωρίζονται ἀπ' ἀλλήλων πρὸς αὐτοὺς ἀ-
 παντῶσαι ἀλλήλας. Τῶν πρὸς θ' ἱαπετοῖο.)
 πρὸ τῶν οἰκῶν, δηλονότι τῆς νυκτὸς μαχόμενα τὰ
 ὑπὸ τῶν ἀτλαντι. εἰ γὰρ ἑνὶ αἰὶν ἡμῶν διασκε-
 μα ὁ ἄκμων καταβαίνει ὑπὸ τῆς γῆς, πῶς οἶον τε
 τὸν ἀτλαντα τ' ὑπὸ γῆς ἐσῶτα βασιλεῖν τὸν οὐρα-
 νόν, ὁμήρου εἰπόντος, ἔχει δ' ἐτελίονας αὐτὸς.
 ἀντὶ τοῦ ἐπιμελείας ἀξιοῖ, ἢ φυλάττει, ὡς καὶ

ἐν ἄλλω, καὶ μοι κἢ ποῦ ἔχει πολυδ' ἡνδρία· ὁ δὲ ἡσία
 θ' Θ, ἀντὶ τοῦ κατέχει καὶ φέρει ἡκουσιν. Ὑπνος
 καὶ θάνατος Θ.) ὁ μὲν, αἰωνίως δ' αμάρζει. ὁ δὲ, πρὸς
 ὀλίγῳ ὥραν. ἐκ τῶν πῦρεπομένων ἢ τοῖς ἀνθρώποις,
 κοιμῶν πλάττει. Ενθα θεῶ.) ἐν τοῖς οἰκήμασι νυκ-
 τος, τὸ δὲ χθονίς ἢ τοῦ συγκεῖσθ' ὡς ἀνακρέωρ, χθόνιον
 δι' ἐμαυτὸν ἦρσιν. Δεινὴ σύξ.) φοβερά τοῖς ὑπορ-
 κοῦσι. δεινὴ θεός, ὅτι αὐτὸς ὑπορκοῦντας εἰς αὐτὸν βα-
 σανίζει. Μακροὶ πέτρῃσι.) ταῖς μεγάλαις, διὰ
 τὸ ὑπὸ πετρῶν εἶναι τὸ ὕδωρ. Κίοσι ἀργυρέοισιν.)
 εἰς ὑπερβολὴν καὶ ἀδυνάτωρ. ὃ γὰρ ἄχρῃς ἔσαν, οἱ
 κίοντες ἐκ τοῦ ταρταρῶ. ἢ διὰ τὴν ἀνάδοσιν τοῖς εἰς
 ἔρανόν ὕδατος Θ. Θάύμαντος Θ.) ὄνομα ἀντὶ ἐπι-
 ρήματος Θ. τὸ δὲ παῦρα, ἀντὶ ὀλιγάκις. Θάύμαντος
 δὲ, διὰ τὸ θαῦμα ἐμποιεῖν. Ἰερὸν δι' ἐπεμψιν ἄγγε-
 λων.) ἐν γῆς, καὶ ἐν θαλάσσης αἰετίζου, ἐν τῷ ταρ-
 ταρῶ. διὰ τοῦτο ἢ ἰεὶς διὰ θαλάσσης εἰς ταρταρὸν πέμ-
 πεται. Εὐχυσέη πτοχὸν ξέση, τίμιον, ἢ ἡνδριανόν, ἢ
 πολλάκις ὑπὸ πολλῶν ὀνομαζόμενον, διὰ αὐτὸ ὄρεος.
 ἢ ἐν πολλοῖς τόποις ὄρ. Πολλὸν θ' ὑπὸ χθονός.) πο-
 λὺ δὲ ὑπὸ τῷ γλῶσσῳ τοῦ ὠκεανῶ, λαθραίως πῦρ
 χεταί τὸ ὕδωρ ἐν συγῶς, καὶ ὅτι Θ. Ἡ δ' ἐμὴ ἐκ
 πέτρης.) ὡς ὅτε τὸν κεκρυμμένον διαβαίνει πρὸς
 τὰς πέτρας. ὅθεν καὶ φαίνεται. ὅτι δὲ τὸ ἐκ τοῦ ὕδατος
 ἐν συγῶς καταμύρεται ὅτι ὠκεανὸς ὕδατος· ὡς ἔχον
 τὸ

τὸ παῦν ὑδ' ὡς τοῦ ἀκτανῶ, μοίρας δ' ἑκα· τούτου μὲν
 ἑνεία. αὐτὴ δὲ μία μοῖρα. Οὐδ' ἐποτ' ἀμβροσίης.)
 τὸ ἀπαρρησίασον τῶν ἀσεβῶν χαρακτερίζει. Ασ-
 σον.) πλησίον τῇ βρώσεως τῶν θεῶν πρᾶγινεται.
 Εἰνάετον δ' ἐ.) διαδοῖχον ἐν μακρονοσίᾳ δ' ἐκτάζειται
 τὸν ἀσεβῆ, ἐπειδὴ πολλοὶ τοῦ σωτόμεθ θανάτου κα-
 τατρέχουσι πρὸς τὸ ταχέως ἀπαλλάττειν τῶν κα-
 κῶν. ὁ δὲ δὲ, ἀντὶ τοῦ γὰρ. τὸ δὲ ἀρμείρεται, σημαί-
 νει τὸ ἀρχαίρεται. δέκα τω, ἵνα δ' ὦ ἐλπίδα μετα-
 βολῆς τοῦ δικαιωπραγῆσαντι. Ωγύγιον τό δ' ἴη
 σι.) τὸ παλαιόν, ἀπὸ ὠγύγου βασιλεύσαντος πρῶ-
 του τῶν θεῶν. διώκεται δὲ ἐκ τούτου, καὶ ὑπὸ τοῦ με-
 γάλου τάττειται. Ἄλλο τε μὲν γὰρ φθίγοντο.) πα-
 τε μὲν ἐλάλουν, ὥς τε καὶ θεοῖς γνωρίζεται τὴν φρε-
 νίῳ. ποτὲ δὲ καταλήλως τοῦ βίου, καὶ ποτὲ ἀκα-
 ταλήλως. Οὐσαν ἀγάρ.) κακοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ, ἵωνα
 κῶς. ἀγανρθ πρὸ πρὸξύνεται. τὰ γὰρ εἰς εὖς ὄνομα-
 τα, τῇ αὐτῇ διφθόγῃ παραληγόμενα, ἔχοντα κατ'
 ἰδίαν θηλυκὰ, ὀξύωνται· οἶον, ἀφαιρός, ἀμαυρός.
 τὸ δὲ ἀγανρθ βαρύνεται, πλεονασμῷ τδι αἶ, ἐκ δ' ε
 συλλάβου τδι γάρου γινόμενον. τὰ δὲ μὴ ἔχοντα θη-
 λυκὰ, πρὸ παροξύνεται διελαι· οἶον, ἐπίδ' αὐρθ ὄνο-
 μα πόλειος, ἀγρῶνθ, κύνταυρθ. σεσημείωσαι τὸ
 θησαυρός ὀξυμώμενον. Φλόξ δὲ κεραυνωθγνός.) ἢ
 κεραυνωθγνός τδι ἀνάκτος, τυτίσι τ' τυφώεως ἀνε-

χώρησεν ἡ φλόξ τοῖς ἀνακτοῖς, πυτίσι τοῖς δίοις, ἀ-
 πείσυντο κόραυνωθέντες αὐτοὶ ὑπὸ τὰ ὄρη, καὶ ἡ φά-
 νισεν ἡ φλόξ. φλόγος δὲ, αἰ ἐκ τῶν ἀνέμων ἀναδύ-
 σεις. ὁ δὲ ἀπὸ τῆς γαῖας ἐκ τοῦ θερμοῦ ἀέρου. Αἰδ' νῆς,
 ταῖς ἀφανέσιν, ἡ αἰς ἡ φάνισεν ἡ φλόξ. αἰδ' νῆς γὰρ, τὸ
 ἀφανές, καὶ μὴ ὁρώμενον, ὡς αἰδέες. νῦν δὲ ἡ πλεο-
 νασμὸν τῆς νῦν. νῦν δὲ τῆς σύσκου νάπλω λέγει. Χοά-
 νοιο.) χονδύτηρ. χόαν, τὸ χωρητικὸν τοῦ πονδύμα-
 τος, τὰς φύσας λέγει. Ρίψε δ' ἐμὲ θυμῶ.) εὐ-
 ρος, ἀπὸ ἀνατολῆς πνέει. Ζεφυρος, ἀπὸ δύσεως νότος,
 ἀπὸ μεσημβρίας. βορρᾶς, ἀπὸ ἀρκτοῦ. ἀργείης, ὁ ἀπὸ
 λιώτης, ὅμ λέγει ὁ ὁμηρὸς εὐρον. Μαψαῦραι.) ὡς
 ναὶ καὶ μάταιαι πνοαὶ οἷον κακίας, θρακίας. ἀριστο-
 τέλης δ' ἐφισι, δ' ὡς δεκά εἰς ἀνέμους. Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα
 πόνον.) ἐπεὶ δὲ ἡ μετὰ τῆς ἡπείρου τῆς περαχωδ' ὡς πνευ-
 μάτων, ὁ βίος κεκράτηκε. τὸ δὲ πόνον, αὐτὸ τοῦ νί-
 κω. Θέτο μῆτιν λέγετ'.) ὅτι ἡ μῆτις τριαύντω
 ἔχει δυνάμιν, ὡς τε μεταβάλλειν εἰς ὁποῖον αὐτὴ ἐβό-
 λῃ· πλανήσας ὅν ὁ Ζεὺς αὐτὴν, καὶ πικρὰν ποιή-
 σας, κατέπιεν ἔγκυον δὲ αὐτὴν κατέπιεν. ὁ δὲ ὕδα-
 νός καὶ ἡ γῆ αὐτῶ ἐπορ, καταπιεῖν αὐτὴν, ἵνα μὴ
 ὁ γηρόμενος ὁ δὲ αὐτῆς, ὑπὸ κρατὸς ὁ γήνηται. ὅ-
 τω γὰρ μεμοισαμένον ἱππῆρχον. Τὸς γὰρ οἱ.) εἰκὸς
 ἢ αὐτῇ τῇ μητρὶ ῥέπουσαν, σασιᾶσαι πρὸς τὴν μη-
 τῆρα, ἵνα μὴ βασιλκίῃα. εἰ γὰρ ἡ σὺν ἡ σὺν μόνῃ ἐκ
 τοῦ

τοῖς διόσι, τοτέστιν ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦ, ὑπὸ κρατερείας
εὐρίκτου. Οἴμιμ ἢ τέκε, ἐλθούσας τῶ πάντων δῖα
τὸ νομίμως κινεῖσθαι. Ωρας.) τὰς τροπικὰς ὥρας
λέγει. ἀπὸ τοῦ ὥρεϊν, ὃ ὅστις φυλάσσειν. αὐταὶ γὰρ φύ-
λακον τῶ ἀνθρωπίνων ὀργῶν. Τρεῖς δὲ, ἡ ὀρυμώ-
μη. ὅτι αἱ τοῖς διόσι δ' ὥραι, ἀνὰ πᾶσαν εἰς τὴν οἰκω-
μένην. καὶ δ' αἰῶνα ἡ τελευτούει δάλλει. ὡ δ' εἰ τὸν
δεχόμενον τὰς δ' ὥρας φυλάττειν αὐτὰς, καὶ ποιεῖν
θάλλειν. Θάλλειν, ἐπεὶ θάλλοντες τοῖς βίον ἡμῶν,
τοῖς χηρῶσι δ' ὠρῶμεθα. Ηρπασον.) ἄρπᾶσαι δὲ
αὐτῶν φασὶν οἱ μὲν ἐκ σκελίας, βακχυλίδης δὲ ἐκ
κρήτης, ὀρφεύς ἐκ τῶ ποδὶ τοῦ ὠκεανὸς τόπων, φα-
νόδημος ἀπὸ ἐλθούσης, δημαίας ὅν νάπαις. ὅθεν δὲ
λέγει, ἐπεὶ δ' ἐκθῶσα ἡ γῆ δ' ἐχέται τὰ σπέρματα.

Λητὼ δ' ἀπόλλωνα.) ἡ λητὼ δὲ συγγινομένη
τοῦ ὑπιδυμνίου ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς ἐτεκον ἀ-
πόλλωνα. Ἄλλως. ὑπερβατόν. ἡ λήθη, ἡ μητις τῶ
ἀπόλλωνος, ὅτι ὁ μνηστικὸς ὑπὸ λανθάνεται τῶ τοῦ
βίου κακῶν. ὕρανιῶνων δ' ὅστις, τῶ οἰκουμένῳ τὸν ὕ-
ρανόν. ἡ ὕρανὸς ἀργόνων. Οἱ κέλασδ' τε.) κυρίως
κέλασδος, ὃ ὅν τοῖς κυκλικαῖς θόρυβος. τοτέστι, τῶ θό-
ρυβον ἐγείρσαν. ἄγουσαν ἢ τρατόν, πρῶτον οὗτος
τὸν ἡφαιστον ἐκ μόνης ἡρας εἶπε. διὸ καὶ τὸ σημεῖον.
ὃ δὲ ὁμηρος, ἐκ διὸς καὶ ἡρας. Ἐκ πάντων τέχ-
νησιμ.) ἀμφίβολον, ἡ γοῶν πρηνέσθου τῶ θεῶν δὲ
διδασκίμ

διδ' αγκυλόν τ' ἔχοντα, ἢ λευκοσφυλόν πρὸ πάν-
 τας αὐτὸς θεὸς τῇ τέχνῃ. Ρίνοτόρω.) ἐπειδὴ ἦν παυ-
 ρὲς τόπω τῷ πυρὶ κεχρήμεθα, φόβον καὶ δέϊμον ἐπι-
 κην, ὑγιῶς ἐκδέδοι τὸ παρ' ὁμήρω ἀμφιβόλως νοσ-
 μνον. Μαίη τέκε.) μαία, ἢ θυγάτηρ τοῦ ἄτλαν-
 τος, ἢ μετὰ καρτορίας ζήτησις, ἢ λόγος ἀργενῆα.
 ὁ λόγος γὰρ δημοσιεύει τὰ θεῖα. Αλκμήνη δ' ἀρ.)
 τὸ ἐαρκινόν κατὰ σῆμα, γυνῆ σφοδρότορον ἥλιου.
 Σημειωτίον, ὅτι δύο συλλαβαὶ ἀποκοπᾶν εἰσὶν. ἀ-
 θετοῦνται ἐφεξῆς σίχτοι ἑννέα. αὐτὸ γὰρ δὲ ἀμφοτέ-
 ρων θεῶν γυνεαλογεῖν αὐτῶν πρόκειται. Κίρκην
 τε καὶ αἰντλῶ.) πρὸ τὸ κινεῖν τὸν λογισμόν, ἢ δια-
 κείσθαι τῶν καλῶν καὶ τῶν κακῶν φαρμάκων. ἢ τὴν
 διαπόραιωσιν τοῦ ἡλίου, τὰς ἀργυρήσεις τῶν βοτα-
 νῶν. Δημήτηρ μὲν πλεόντων.) ὅτε γὰρ εἰς κατὰστα-
 σιν ἦλθεν ὁ κόσμος, τότε ἤρξατο ὀργάζεσθαι τὴν γῆν,
 καὶ πλετεῖν ἐν γεωργίᾳ. Διαδοῖκα καὶ ἐν κρήνῃ ἐπει-
 δὴ εἰς δυσκρασίαν ἦλθον οἱ ἀστέρες, καὶ τὰ σιχῆα, ἐ-
 μίχθη ἰασίῳ. ἢ Δημήτηρ, ἀπὸ τοῦ ἰσῆαι, ὃ ὅστις ἐπα-
 ρεῖται τὰ σπέρματα· εἰκότως δὲ εἶπε Δημήτριος
 καὶ ἰασίῳ τὸν πλεόντων· ἐπειδὴ ὁ ὀργαζόμενος, αὐτὸν
 συγκομίζεται. Δημήτηρ γὰρ ὅστις ἡ γῆ, ἰάσωρ δὲ
 γεωργός· ὅτε συνηλθον ἐν τῇ ἀγρῷ, καὶ νειῶν ἐνὶ τρι-
 πόλῳ ἐγγύνησε τὸν πλεόντων. καὶ γὰρ ἡ παροιμία, πυ-
 ρῶν καὶ κειδῶν ὡς νήπιε πλουτεῖ. Κάδμος δ' ἀρ.
 μονίη.)

μόνῃ.) ἡ δὲ ἄρμωσμελήν τρεῖς καὶ μὴ ἐγγύνησεν ἰνῶ, σεμέλλω, καὶ ἀγαυίῳ, καὶ πολὺδ' ὠρομ' ὄρ καὶ πίνα καὶ γῆνοι καλοῦσιν. εἰρεῖται δὲ πολὺδ' ὠρος, ὅτι ἐν τῇ γάμω τῷ καὶ μὴ εἰς τὴν ἄρμονίαν, οἱ θεοὶ δ' ὠρεῖας ἐπορήσαντο. Γηρυονῆα.) τὴν ἐκ γῆς ἀνὰ δόσιν τῷ ἔμ-
 τ' λέγει. τριχῶς δὲ σχηματίζει τὸ ὄνομα, ὁ γηρύων, ὁ γηρυονδύς, καὶ ὁ γηρυόνης. ἀφ' ὧν καὶ διάφοροι γί-
 νονται κλίσεις. Ημαθίονα.) ἀφ' ὧν ἡ μακεδονία, ἡ μάθη. φησὶ δὲ φθρεκύνδης, ὅτι ἡρακλῆος ἀναερεθῆ-
 ναι τὸν ἡμαθίωνα, ἀλλ' ἀπτόντ' ὅτι ἡδὲ τὰ χεῖρσιν μῆ-
 λα. Ωρετ' ἀναρρίψαμελήν.) ὥς αὖ ἐν τοῖς ἱεροῖς αὐ-
 τοῖς ναοῖς, ἀπεθεώσεν αὐτὸν, ἱερεῖα ἀφανῆ ποιήσα-
 σα. ἐπειδὴ δ' φαίνεται τελευτήσας ὁ αἰῶς ἀσῆρ, ὁ ἀνὰ γὰρ τὴν ἡμέραν καὶ τὸν φάεθοντα, ἡ ἀφροδίτη ὅσιν.
 Νηοπόλορ νύχιον.) τουτέστιν, ἀφανῆ, λα-
 θραῖον. ἀρχέλοχ' δὲ γράφει, μύχιον· οἶον ἐν τῷ μύ-
 χῳ τῷ ἀδύτῳ πεφαινοντα τῇ κύπρῳ. Σπονόγυ-
 τας αἰέθλους.) τὰς ἡν' ἰθάλατῃαν κινδυνῶς λέγει, εἰ
 τὴν τῇ ταύρων ἀπόζουξιν, καὶ τὴν τῇ σπασσῆντων
 ἀναίρεσιν. Φιλλυρίδης.) πατρωνυμικῶς ὁ χεῖρων,
 ὅς ἐστι Φιλλύρας. ὅζε τελεῖται τῷ διὸς νῦς ἵνα βασι-
 λούσῃ τῇ μῆδ' ὡν. ἡ μεγάλου διὸς, ἀντὶ τῷ τῷ πε-
 πρωμένης. ὅζε αὐτῆς γὰρ ταῦτα πέπονθεν. Αὐ-
 τὰρ νηρηίδ' ὄν. νηρηίδ' ὄν. νηρηίδ' ὄν. νηρηίδ' ὄν. νηρηίδ' ὄν.
 δὲ καὶ τὴν ψαμμάχθω αἰακῷ σινελθεῖν, ὅζε ἡς ὁ
 φῶκος.

270 ΙΩΑΝ. ΤΟΥ ΤΖΕΤΖΟΥ

ΦῶκΘ. Αἰγριον, ἢ δὲ λατῖνον.) τ' ἰταλίας οἱ λα.
τῖνοι. αἰγριον δὲ τὸν ἀμύμονα λατῖνον. καὶ ὅτι μὲν
οἰκοῦσιν εἰς τὰ ἐσώτερα μέρη τῶν ἡερῶν νήσων, οἱ λα.
τῖνοι οἰκοῦσι πρὸ της λωϊαν χώραν, γῆθα ὅκει ἢ
κίρκη. λέγονται δὲ αἱ ἐκεῖσε νῆσοι
ἡλεκτρίδ' οὐ.

ΤέλΘ Φιήσιόδου θεο-
γονίας.

ΑΚΡΙΒΕΣΤΕΡΑ ΛΕΞΕΩΝ

πινωμ ἀνάγνωσις.

8.5. ὀνομασθεὶς πίντε καὶ 16. βοιωτῶν 11.23. πλησιάζω 12.6. ἀλ-
λῶντες 10. εἰ καὶ 14.19. ἀτάμιθα. Ασυπαλαία ἐστὶ νῆσος καὶ πό-
λις τῆς Σάμου. Ασυπαλαίους ἤμ' ἔβ' ἵνα ὁ θαλαρῆς, ὡς αὐτὸς φασίμ' ἰ-
πιστολαῖς ταῖς αὐτῷ, τῦρανθ' εἰ ἀκραγαντίνων. ἰγὼ δὲ οὐκ ἀκριβολογῆ-
σάμηνθ', ἀκραγαντίνον ἐκάλεσα τῇ κατ' ἡ συνουσίᾳ χρυσάμηνθ'. Ησιό-
δ' ἱργα. Ἐταλοπα 16.12. ὅτι καλῶς 15. εἰπὶν 22.7. ὑμνοῦσαι.
23.6. σερῦνός 29.22. τύνη 34.9. ζῶης 36.11. προφορικῇ 47.20.
ἐπισκομῆθ' 50.3. ὦ καὶ 51.7. ὑῖσις τυωακός 24. καὶ ὠκλή-
ριαι καὶ αἰνυχήματα 52.11. τοὺς ἀθλίους 69.15. μεγάλους ἐλίγη-
μι 72.2. πολλοὶ 3. ἀπανεργονοῦντο 75.20. φονικόν 77.5.
ἰδρῶντα 87.17. ἁλιχόν 80.11. ἱημι 92.11. ἀπ' μεταφορᾶς 7
94.7. ὑφύπα 108.1. σοί δ' 138.2. διασύντη. ἄλ' 149.
2. ἔτιθός 11. δίοπως 16. εἰχός 151.25. σὺ δ' ἔμικρ. - 156.
22. ἄν καὶ 160.12. ἐν μέντοιθ' 26. χάφ' 161.14. θείαρ φα-
μί 178.8. αἰωλῖς 181.4. ἄκλιτός 13. ἤθισι. καὶ 203.18
αἰδούς 207.8. σκαασίφ 208.6. καθαρθῆναι 210.4. ἐκ-
ρίθησαν 218.13. πίνσις 219.21. φασί, ἡ 233.24. ὁ δὲ ὁμο-
ςθ' ἔμ βριάρων 238.7. παρὰ τ' 247.20. καὶ πολυμήχανός ἐ-
σι 253.4. ἐμὼ ἱχερίᾳσω 261.10. σασμὸς ἰγίτη.

ΑΞΙΟΜΝΗΜΟΝΕΥΤΩΝ ΤΙ

νων ὧν ταῦθα λέξεών τε καὶ πραγ-
μάτων ἔλεγχος.

Α	ἰς ὦ, αἰολι-	Αγανὴ	142.269	ἀγορὰ	88
	κὼς τῇ-	ἄγανθ'	265	ἄχαντοι	216
	πιδ	86 αἰνός	115	ἄχιθ'	270
	ἄκπαι	76 ἄγνωστον οὐκ ἀλγύ-		ἄχυρις	324
	ἄδας	211 κα	68	ἄγω	34
					ἀγύ-

ΕΛΕΓΧΟΣ

αμφο-

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

ἀμαυροτέρη	105	ἀνθρώπων γένεσις	63.65	ἀσπληνής	17
ἄμαξα, ὁ ἄμαξα.	145	ρα	63.65	ἄσπερος	98
ἁμαρτήματα	114	ἀνθρωποφά	224	ἄπλω	76
ἁμδαῖς	179	ἀνός	156	Ἀράχνη	149
ἁμίτες, ἁμίτες.	130.	ἀντίμαχ	8	ἄραχνης, ἄραχνιορ.	149 196
	165	ν	8		
ἄμμος	178	ἀντίπρωσις	121	ἄργαλιον . 61 . 94.	
ἁμολγαῖν μάζα	168	ἀνέροφ	73	152	
ἁμπέλων φύλισις.	Αξωρ	139		ἄργυφόντης ὄβρις ὄβρι-	
ἁμφιλίωμ.	145 (164	Αοιδὴ ἡ μουσα	17	μῆς	55
ἁμφίχα	77	Ἀπάλαμ	32	ἄργις	252.266
ἁμφίχωρ	145	ἁπαλόχο	156	ἄργης	232
ἁμφιδλήθρον χῆσις		ἁπαρίμματα ἀντί πρ		ἄργος 35.36. κύωρ.	55
κωτόρικη	208	σακλῶρ	130	ἄργος ὁ πανόπης	55
ἁμφιγῆης	56	ἁπαρίμματα λωα -		ἄρλιόσκος	250
ἁμφιδάμας ὁ βασι-		κῶρ	135	ἄριον	75
λινς	11.177	ἁπαρίμματα ἀντί πρ		ἄριον ἱπ	206.
ἁμφιτρίτη	241	στακλῶρ.	145.	207	
ἁμφίωρ καὶ ζῦθ	154	155		ἄρισαν	210
ῥόζηλοι	220	ἁπάτη	239	ἄριαι πρῶτη καὶ γινι-	
Ἀναρλὴ ἁρῶρ δυν-		ἁπλάσοι	76	καὶ	110
τὴ	129	ἁπαλιώτης	252	ἄριτὴ ἡρώων μητὴρ.	
ἄναυρ	213 (10	ἁπύρω γαῖα	79	78	
ἄνάχαρτις ὁ σκῦδης.		ἁπηλιώτης	77.266	ἄριτὴ χονία καὶ δυν	
ἄκμοι ὁ πόσοι.	252.	ἁπύρα	97	χρῆς	106
266		ἁπλητ	246	ἄριως περίοδ	137
ἄνιμ, ἄνομ.	247	ἁπόβιοι: χῆμα	62	ἄριως σφάρα	118
ἄνηρ	28.143.213	ἁπόλλωρ μετρίτης.		ἁβμῖρ	118
ἄνθιψιμ	93	217		ἄριθμοι ἁπλιτε	161
ἄνθρωπι.	70.108 (63	ἁπόλλωρ ὁ κάρσαντ.		ἄριθμοὶ τρις	18
ἄνθρώπων γένεσις.	40	19		ἄριμα	246
				κ 2	ἄριμαρ-

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἀρίστη	16	ἀρωμάτων ὀσμὴν δια	Ατάδιαλα. ἀτάδιαλος.
εἰς ἀρίστην	88	τί ἐκ τῶν σωμάτων	97 234
ἀριστον	144	ἀποπνέουσι λυγρ.	135 ἀτάδιαλος ὕβρις 73
ἀρκὰς	161	Ασία 124. κώμη. 249	ἀτινὴς 260
ἀρκίον	207	ἀσίη	251 ἄτλας 124. 257. 263
ἀρκυς, ὁ ζῶον	156	ἀσκήσια	120 ἄτλας, ἄτλα καὶ ἄτ-
ἀρκυρες	161. 172	ἀσκήσις	120 λαντὸν κλίματι. 127
ἀρκυρὶς ἀνατλή.	172	ἀσκη. 8. δούλιμβρος	ἄτλαντὸν θυγατρίδα.
ἀκροφύλαξ	128	Ἐλιακοβίρα. 175	124
ἀρμακίη	160	Ασιρίη	253 ἄτλαντὸς καὶ ασιρίσις,
ἀρμινά	133	ἀσιρόπης	232 καὶ ἀλληγορία. 125
ἀρμινά	158	ἀσίρων ἀνατλαὶ καὶ	ῥιγαμύτιον 80
ἀρμινος	87. 133	δύσως	162 ἀτράμντι. 80
ἀρμολόμενος	133	ἀσὴρ	138. 161 ἀτρίκτι δασυπταί 77.
ἀρμονία	268. 269	ἀσθρα ἀπλανῆ ὀπό. 6.	Ἄυατη 178 (145
ἀρμολόμενος	87	ῥύτων ὀνόματα. 128	αὐτὴρ 178
ἀρξιστοὺς ὁ ἀπάζου	11	ἀσκαί. 251	αὐτίς 77. 145. 161
ἀρόμιναι	32	ἀστρολογίας ὑρίτις ἢ	αὐλμυλὴν ὑτίρως ἐν-
ἀρπακτός	179	οὐράνια	18 ριμα 222
ἀρπῆαι	244	ἀστρον	138. 161 αὐλὶς 176
ἀρπηὶν ὀνόματα. 244		ἀστρονομία οὐρανίας ἐν	αὐλῶν ὑρίτις ἢ ὑτίρ
ἀρρηκτός	61	ριμα	222 πω 18
ἀρτάδα	168	ἀστρομωρ	19 αὐλὴ 77. 160
ἀρτίπαισι	217	ἀστρον ἀνατλαὶ καὶ δὺ	αὐτόν. 243
ἀρτίπριον ἀριθμοί.		σεως διηγαί	128 αὐτὸς 178
169 (17		ἀστρον ζωδιακῶν ὀνό-	Αφαρι 27
ἀρχὴ. 226. ἢ μοῦ. 6.		ματα	127 ἄφιν. 32. 33. 225
ἀρχίπης ἡσίο. 8 παῖς		ἀστρον καταστέρσις καὶ	ἄφρον. 69
102		ὀνόματα πόδι. 126	ἄφρονος 32
ἀρωμάτων μήτηρ αἰ-		ἄνυ	224 ἀφρογίνια 236. 237
γυπῆς	134	Αστυπὸς ἢ μοῦ. 6	18 ἀφροδίτη ἐκ τῆς θε-
			λαίας

ΕΛΕΓΧΟΣ

λάσκη	236	βίετθ	108	γάμωρ χήνος ἰδίας	
ἄφροδίτη δύο	216	βλαμὸς	144	τίς	164
ἄφροδίτη πολύχρ-		Βοιωτὶ ἰδιῶτη	214	γανύκτωρ	11
σθ	156	βορᾶς ἢ βορῆας, ἰᾶν-		γασίρω	216
ἄφροδίτης ἄλληλο-		μερ. 155.252.266	Γία	79	(117
ρία	48	βόσις	209	γαυνιάσιος κακὸν	
ἄφροδίτης περίωθ.		βοδῶμα	154	γύτωρ ἀγαθὸς μίτ' ἔσ	
137	(128	βοώτης	128	γαρ	117
ἄφροδίτης σφαῖρα.		Βριτανία νῆσθ	81	γύλος	136
Αχιλλῶς	93.100	βρίθθ	143.212	γύος	212
ἄχιλλῶς ἢ μοῦσα	18	βριάριος	233	γύος ἀπὸ τ' ἑίδος. 30	
ἄχιλλῶθ	250	βαβὼ	75	γδράνς φύσις	144
Ατίς	140.141	βριμὼ	76	γίρωρ	143.212
B		βρισηίς	100	γυμνασία πλεμνί-	
Βρέκτυθ	57	βρόντη	245	κεῖνρμα	222
Βαρυθινίς	17	βρόντης	232	γυρτία ἑξάμωρ τεχ-	
Βασιλις	101	βροτὶ, βρέτθ	28	γῶρ πρώτη καὶ 4-	
Βασιλις δ' παλαιὸν		βρυμάλια	154	μιωτάτη	58
πολυθρίμμωνθ. 80		βρουμθ	154	γυρτίας διδάσκα-	
βίλλος	211	Γ		λος ὁ δίδονθ. 190	
βίλλωρ	249	Γάδρκα	244	γύρτης ὁ τραχὺς	
βιλλερεφόντης	248	Γαία	79.94	μος. 23. ἢ ἡ πολύμ-	
βδωνίως πλόκαμθ.		γάιθ	ἰούλιος καίονρ	πκ	18
126		γαλαξάρι. 251	(82	Γῶ. 79. ἀπάντωρ ἱ-	
Βιβλία ἀμπλως, βί-		γαλαξίας	150	δος	227
βλυθ οἶνθ	167	γαλάττα	242	γῦικ γῦ ἕλκας. 226	
βίδλος	167	γαλιών	241	ἢ χάος	227
βιζαντίωρ καὶ κερκ-		γαμικὸ οἶνον	200	γῦ ἐνείφανος	108
Λονίωρ γαινία. 117		γαμικῶν γύρτης ἢ ἱερ		γῦ κίντρον	229
βίκως	190	τῶ	18	γῦ πάντορ μήτης	35
βίθ	34.94	γάμος ὁ γαίος ἴς. 180		γῦ τυμπανομένης, ἢ κω	
			α	3	καδής.

ΕΛΕΓΧΟΣ

νομήτης	79	δαίμων καὶ ἡ ψυχὴ. 33	παῖς	100	
νήμητρα	34	λαμώλης ἰχθυοσώ-	λίχη	29	
νήρημι	84	λης	9	λίχη, ἡ ἐν χερσὶ 85	
νηράντιαι	84	λανάν	211	λίον γίνεσθαι 107	
νήρας ὁ	84	λάφνη	142	λίονυσσος. ὁ τῆς γυναι-	
νήρας εὐλόμενος. 240		λάφνη ἀνθαλῆς	217	γίας διδάσκαλος.	
νήρυξ	217	Δε σὺν δαδμῷ	234	19	148
νηρυονίς	269	δειπνολόχη	181	λίονυσσος, ὁ καὶ ὅσι-	
νήρυς	217	δείπνῃ	144	ας	36
νηρύσαος	217	δικαδωρῷ ἄμαξα.		λίον ἡ σιόλου πατήρ.	
νηρύωρ. νηρυόνης. 269		140		175	
νηκίφαλος. 245.		λίον, δείρ	93	λίος περίοδος	137
νηρῶσαι 258 (246		λίματα νοσοῦντων θη		λίος σφαίρα	128
Νίαντος 235. 236		ρίων ἀδινῇ	158	λίχη	81
νηανλικὸν γένος. 74.		Δημήτηρ. 34. 268.		λίων	216
75. ὀνόματα. 236		γιοργίας διδάσ-		Δμῶς	141
Ναύκη 75. 241		καλεῖ	147	Δνοφρόν	34
νηκωπία	57	Δημήτηρ Δικτί ἡ γῆ.		Δέρπῃ	144
νάφν	157	35	(36	δέτης	119
νητῆς οὐδὲν λῆσιν,		Δημήτηρ, ἡ καὶ ἴσις.		Δράκων	248
οὐδὲ χύσιον. 183		δήμητρα 34. 170		δρίπανον	234
Νοφρόν	34	Δημήτηρος φράκοντις.		εἴς	94
Νόμφῃ	141	δὲξ 138	(36	Δνίκον ἀπὸ πληθύν-	
νοργῶ	244	δῆσαος	158	ἕκῃ	84
Νοῖα	244	Δία. 208. ἡ μοῦσα.		δυσμελὲς	155
νηώικος	250	19		δύσις ἀστῶν διττῇ.	
Νύτης	233	Διάκρυς ὅτις ὁ ἱρ-		129	
νύης	141	μῦς	55	δυσκίλαδος	85
Δ		Διάλεκτος τίτλας. 18		Δωρὰ	140
ἀπὸ τῆς	34	Δικαιούνη παρθένος.		Δωρὲς	250
Δαίμονος	76	99. ἑμαρμίνης		δωροδίκαι	37
				δωρο-	

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

Διερρεῖται	37	ἐκτίθειμι	233	ἐκτιμώσιν	73
δωτὸ	242	ἐκτίθω	247	ἐκτίθω	248
Ε		ἐκπαύω	77	ἐκπαύω	81
Εἰς	244	ἐκπαύω, σκῆ-		ἐκπαύω, σκῆ-	
Εἰς	236	μα	59	ἐκπαύω, σκῆ-	
ἐκτίθω	29	ἐκπαύω	138	ἐκπαύω	150
ἐκτίθω	233	ἐκπαύω	138	ἐκπαύω	262
ἐκτίθω	151	ἐκπαύω	219	ἐκπαύω	19
ἐκτίθω	223	ἐκπαύω	249	ἐκπαύω	178
ἐκτίθω, ἐκτίθω	89	ἐκπαύω	245	ἐκπαύω	241
ἐκτίθω	69	ἐκπαύω	75	ἐκπαύω	244
ἐκτίθω	259	ἐκπαύω	19	ἐκπαύω	211
ἐκτίθω	122	ἐκπαύω	216	ἐκπαύω	
ἐκτίθω	71.158	ἐκπαύω. 22. 24. 25.	93	ἐκπαύω	
ἐκτίθω. 161. 27.		ἐκπαύω	131	ἐκπαύω	
32. ἐκτίθω	67	ἐκπαύω	61	ἐκπαύω	
ἐκτίθω. 55	217	(25 ἐκπαύω	235	ἐκπαύω	
ἐκτίθω. 24.		ἐκπαύω	32	ἐκπαύω	
ἐκτίθω	94	ἐκπαύω	133	ἐκπαύω	
ἐκτίθω. 65		ἐκπαύω	77	ἐκπαύω	
ἐκτίθω. 65		ἐκπαύω	73	ἐκπαύω	
ἐκτίθω. 45		ἐκπαύω	222	ἐκπαύω	
ἐκτίθω. 100		ἐκπαύω	34	ἐκπαύω	
ἐκτίθω. 151		ἐκπαύω	158	ἐκπαύω	
ἐκτίθω. 93		ἐκπαύω	10	ἐκπαύω	
ἐκτίθω. 253. 246		ἐκπαύω	158	ἐκπαύω	
ἐκτίθω. 141. 148		ἐκπαύω	257	ἐκπαύω	
ἐκτίθω. 144		ἐκπαύω	144	ἐκπαύω	

Η Λ Ε Γ Χ Ο Σ

ἑπ' ἀπὸ ληΐ μούσα	18	ἔρως	228.229.237	Εὐλω	250
ἑπ' ἀσπρος	250	ἔρωτις δὺς	225	εὐάρη	243
ἑπ' ἀχορδός λύρα	18	ἔρωτικά πρῶτος ὁ δόμν		εὐδῶρη	125.241
ἔρα	78.149	ας σωταξάμνος.		εὐείδης	242
ἔρασι κρήματι ἄθρα-		Εσαδῆ	158 (23	εὐθυμοσύνη	149
ποι	179	ἰδλός	89	εὐκίλαδ' ἡ μούσα	19
ἔρατῶ ἡ μούσα. 18.7π		ἰσσιρίδης	238	εὐκράτη	241
μικρὸν κ' ὀρχήσιν		ἰσπρῶ , ὁ ἄτλαν-		εὐκλινὸς ἀντί λ' αὐταγ-	
εὐριτίς	18	ῶς	125	ἑκοῦ	119
ἔργα	69	ἑταίρα	185	εὐμάρεα	256
ἔργον	110	ἑταίρος	84	εὐμείλιος	212
ἔργαλίον	94	ἑτανός	34	εὐρῶ	252 (19
ἔργασκία πάντα τὰ		ἑτιόκλης καὶ πλυνί-		εὐτίρη ἡ μούσα. 18.	
πρῶτον ἔχοντα ἑπ' αἶ-		κον μονομαχία. 80		εὐριπίδης ὁ λαχα-	
λαι ἄθρα	153	ἑτώσια	132	νὺς	10
ἑριδίνην νύξ	31.32	ἑτασίδης	133	εὐριπίδ' ἀππλὰ χράμ	
ἑριδος	31.229	Εὐβοία	176	ματα	136.137
ἑρινός	235	εὐβρώς	77	εὐρυμένη	267
ἑρις. 30. 31. 85. α-		εὐδαιμονία	33	εὐρος	266
γαθὴ κ' φαύλη. 31		εὐδῶρη	251	εὐρύπης	94
ἑρμῆς	250	εὐλιμένη	242	εὐρυδίδ' ἑγίησις. 206	
ἑρμῆς διαίε' διακρότος		εὐνίη ἡ μούσα	19	εὐρυτίον	246
τι κ' ἀργαφόντης. 55		εὐρυάλεια	245	εὐρώς	77
ἑρμού ἀλληγορία. 48.		εὐρυάλη	170.244	εὐτίρη καὶ τοῦ εὐρι-	
54	55	εὐρυόμη	251	τίς	18.22
ἑρμού περίοδος	137	εὐρώπη	251	ἑφαρμοζόμενος	133
ἑρμού σφαίρα	128	ἑω	71.158	ἑφίος	77
ἑρμος	250	ἑωφρόνη	172.252	ἑχθρός	116
ἑρος	136.228	ἑωάμινος	71	Z	
ἑρυδία	251	ἑσία	187	Z ἄθως	242
ἑρύκη	246	ἑτίσιον	133	Z Ζύλιος	69

Ζηζὺ

ΕΛΕΓΧΟΣ

Ζεῦς	250	ἡλεκτρίδ' ἔνθ' ἔτι. 270	ἡριδανός	249		
Ζεὺς. 27. διατί πατήρ		ἡλεκτρίωνος φόνος.	ἡρόδοτος	ἑνδληγο-		
ἀνδρῶν τε θιῶν τε.	202		203	ρῶν	177	
51		ἡλίπριον	71	ἡρώδης	70.78	
Ζεὺς ἐλικώνιθ'.	215	ἡλικία ἀνθρώπου ἐπ-		ἡρώων μητὴρ ἡ ἀρι-		
Ζεὺς, ὁ νοῦς. 26. ἡ ἰ-		τά	143.212	τὴν	78	
μαρμίνην	27.28	ἡλίας. 77. 138. 187		ἡσιόδοτος ἐλικώνιος	23	
Ζεὺς ὁ τοῦ αἰθέρος.		ἡλίας πόσφ' τῷ οὐρα-		ἡσιόδοτος ὁ ἀσκραῖος.		
17		καὶ βραδύτερος.		8. τῷ αὐτοῦ γένος		
Ζήφυρος	252.266	137		καὶ τ' ἄλλα. 8. 9. 10		
Ζῆλος. 30. 31. 32.		ἡλίου τροπαί	150	ἡσιόδοτος ὅποτε σωτήρ		
85	252	ἡλός	141	μικε	11	
Ζυγὰ ἀντὶ ζυγῶς.		ἡλύσιον πιδίον	81	ἡσιόδοτος ποιμὴν	8	
165		ἡμάθην	269	ἡσιόδοτος τῷ παλαιῷ		
Ζώδια	127	ἡμαθίον	269	ὁμῆρον ὑέρορ. 177		
ζωδιακοῦ ἀστρονομία.		ἡμίονοι ὅτι μητὴρ, ὅτι		ἡσιόδου ἀδυναμία με		
127		μητρυά	201	τακὴν	140	
ζωδιακοῦ πιτράγω-		ἡμῶν κεί	171	ἡσιόδου βίβλοι, μου-		
να	150	ἡμίονοι	78.79	σῶν τῶμισμα. 9		
ζῶναι ἐπ' αἶ	18	ἡμίονοι ταλαιράι. 44		ἡσιόδου βίβλοι πῶ-		
ζῶναι οὐράνιαι	128	ἡμῶν	135	σαι	13.14	
ζῶν	109	ἡνθον ἀντὶ τοῦ ἡλ-		ἡσιόδοτος γονίος	175	
Η		θου	57	ἡσιόδου λαφνηφαγία		
Η ^{βη}	73	ἡοῦς χεῖρα	165	10		
Η ^{βη} ἡλίας	138	ἡρα	27	ἡσιόδου ἐπιταφιαίον.		
ἡδρύντα	228	ἡρακλῆς	247	14		
ἡιτανός	34	ἡρακλῆς ἐν μιᾷ νυκ-		ἡσιόδου ἡμῶν πῶ-		
ἡθια	221	τὶ πενήκοντα δια		ρι λιγόμενα, λῆ-		
ἡλίκτην	124.243	κερίσας κόρας.		ρος παλιν καὶ τὴν		
ἡλίκτης πυρκαῖα		220	(202	ση	199	
σις	126	ἡρακλῆος γένις.		ἡσιόδοτος παῖς	102	
				α	5	ἡσιόδου

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἡσιόδου τυτυλογία. Θιάμ.	218	θρίπρηκα. θριπήρημα.	
96	105	Θῦβαικαρντάπυλαι.	84
ἡσιόδου τιλαυτή	13	80	Θυμός 30.33
ἡσιόδου ὁμήρου συγ-	θήβαι ὑποπλάκισι	80	θυμός ἐξ οἶνυ 115
κρινόντων ἀβιλ-	θήβη ἡπιάπυλος	80	Θῦθ 115.116
ἡρία. 95. 96. 99.	θία	231.251	θύραξ 61
101. 102. 103.	θειξινὴ ἡ μουσα. 17.	Θῶκθ	153
105	107	19	θώραξ 139
Ἡφαισθ. 55. 56.	θίμιε	29.50.74	I
229	θίμιε αἰδοῖα	216	Ἰαλιμθ 19.22
ἡφαίστου ἀλληγορία.	θιμισονόμη	202	Ἰακινθαίριος λωπαῶν
47	52	θιός ὄνομα πέντε σθ-	154
Ἡχιρς	166	μαίνερ. 27.67	ἰαπιδρ. 45.50.230.
Ἡως. δ' σημαίνερ.	θιοι	108	256
156	θιοι, αἱ ψυχικαὶ δυνά	ἰαπιδρὺ ἀλληγορία.	
Θ	μης	84	125
⊕ Αλαωα χαλιπὴ.	θιοι Θ	δαίμονες οἱ αὐ	ἰαπιδρὺ ἦοι 124
80	τι	70	ἰάσωρ 268
θαλάσσης γένεσις	226	θιοι πόθιερ παλούμι-	ἰγδλ 139
θάλασσης φυτεργίας	νοι	70	ἰδλ 75
ὑριτίς	18	θίρινα	215
θαλδρός	231	θιριτς, θίριπθ	165
θάλας ἡ μουσα	18	θίτις	241
θαλία	68	θιῶν βωμός, ῥ' ἐν ἡ-	ἰδθ ἰδτιρ 212
θαλίη	242	μῆρ λογισικόρ.	ἰλρις 196.197
θάλλειν	267	74	ἰδρακός Θ ἀνδάνος μῦ
θάμνας	19.23	θιῶν ὄνομα ἱκασορ τρι	θος 87.88
θάνατς	264	χῶς σημαίνερ.	ἱκάριθ 164
θάροθ	112	27	ἱκταρ. ἱκλκῶς 261
θαῦμας. 240. 241.	Θθ	242	ἱλαδὸρ 106
243	264	Θράσθ	112
			ἱμδρασθ 250
			ἱμδρθ

ΕΛΕΓΧΟΣ

ἰμῶρ	221.237	ἰσός	54	καλυψ	251
ἰρηξ	82	ἰσρος	249	κάλως	141
ἰρις	243	ἰνυς	163	κάμαφοι	210
ἰνώ	269	ἰψ	138	κάππια.τα	135
ἰφικλ	202.206	ἰω	89	κκπῆλοι	135
ἰξ	138	ἰωνός τιλωται	77	κάρβας	19
ἰοίλης	215	Κ		κάρχαρόδης	171.212
ἰολα	202.206.	ἄντι πῦ π.	230	καρχηλονίωμ κη βι-	
ἰορ	215 (248	Κ		ζαντίωμ γαινία.	117
ἰούς φύλαξ ὁ ἄργ		καρσί Διατί καλλικό-		καταβόλια	183
55		μοι	57	καυάξαις	178
ἰπποδόν	242	καροῦ ὦραι τίσας.	Κι		109
ἰππινάξ	115	139		λεκτονίμιν	152
ἰππονός	242	κακόχαρτε	33	κίκροψ	35
ἰππότης	208	καθαλόμινος	133	κίλαδ	267
ἰππε κρύων	214	καθαρός	115	κλασινώ	75.124
ἰππώ	250	καθειργωμ	145	κλαινώπης	57
ἰσημερία ἱαρινή, κη		κάικος	250	κλιός	19.35
φθινοπωρινή	151	καλιχ	108	κίντρομ σφαίρας αἱ-	
ἰσημερία	150 (36	καλλιη	134	ζορ	229
ἰσις, ἡ κη Δημήτηρ.		καλιῦ	121	κίντροκλα	159
ἰσοκράτη ἀπόφθιγ-		καλλιόπη ἡ μουσα.	18	κίτρωμ πορὰ	212
μα	198	καλλιόπη μυσώρ προ-		κίρδρ	233.247
ἴσορ	229	φριεάτη	222	κέρκις	251
ἴσορ ἄντι βῦ ὁμοιορ.		καλλιόπη πρῶτως ἐν-		Κηπωρὸς	34
114		ριτίς	18	κῆρμ	239
ἰσοβοιός. 141. 142.		καλλιόρρη	246	κηετριφίς	138
148	(18	καλλισώ	161	κῆρυξ	217
ἰσορίας ἐνριτίς ἡ κη		καλλιχόρη ἡ μουσα.		κητῶ	244
ἰσορικὴ γυνδσις ἡ κη		19		κῆυξ	202
22		κῆλωμ	134.141	κηφίω	109
				κ	6
					2191-

ΕΛΕΓΧΟΣ

παφισοῦς	17	κότθ	233	κυμαρλήγη.242.243	
κίαι	142	κυροτρήφθ	94	κύμη	8.175
κίβυσσις	209	κυροτρήφθ, κυρο-		κυμοδόκη	242.243
κίσμη	209	κτόνθ	93.94	κυμοθόη	241
κισαιρώμ	24.25	κωχλίας	164	κωόσθρα	75
κισαρωδία τέρτιχό-		κράδη	179	κῶρθ χρησμῶ ἡμίονος	
ρης εὔριμα	222	κρατήρ	190	καλούμινθ	44
κίρη	268.270	κρίθ	230	κώμη	175
κλίαια	125	κρίθ	251	κωμικὴ τριηται, κῶ	
κλαῖς	53	κρόνθ	66.231	τούτωρ γνώρις-	
κλιώ	22	κρογίδης	32	μα	7
κλειὼ ἡ μοῦσα.18.150		κρονίωμ. 97. ἡ ἑμάρ-		κυμορδία θαλίας εὔ-	
ρικὴ γνώσις	22	μίνθ	55	ριμα	222
κλειὼ τῆς ἰσορίας εὔρι		κρόνθ περίοδος	137	κυτίλη	121
τίς	18	κρόνθ σφαῖρα	128	κυτίλλεσσα	121
κλυμίνθ	250.257	κρόταφοι		Δ	
κλυῖς	53	ρορ πολιώσι	83	Λ	
κόθυροι	109	κρόταφοι, ὡς κῶρα-		Λαῖτμα	80
κώϊον	230	φουί λινθ	83	λαομίδα	243
κώϊθ	230.253	κρώμη	75	λάπαθ	84
κώϊτθ	164	κτημίνθ	13.14	λαπίθωρ μάχη	208
κόκκυξ	152	κυθίρια	237	λάρθ	19
κόναθ	262	κύθρα	236	λατίνθ, λατίνοι.270	
κόνωρ	126	κύκλος ἀπίρωρ	79	τοῦ λίγειμ δύο καιροί.	
κόνθ ἡ καὶ πῶσιθό-		κύκλου διάμετρηθ καὶ		198	
ον	35	περιφίρεα	140	λεάχη	243
κόνθς ἀρπαγή	35	κύκλωπθ	231.232	λίρη	247.248
κωννίς	125	κυκλώπωρ γίνθ	232	λευκίπη	77
κίσμθ κλίματα τίαια		κύκλωτ ὁ οὐρανοῦ.		λίωρ	248
ρα	252	232		λίθη	219.267
κίφωρ	109	κύκλος ὁ ἄριος	202	λήϊα	255
				λαίς	

ΕΛΕΓΧΟΣ

λίη	255	μαμῶσα	248	μίλπος	19
λίωαιῶρ	154	μάκαρθ	74	μιλπῶρ ὑριταί αί σαι	
λιτω	253.267	μακάρων νῆσοι	81	ρῦνθ	23
λιμοῦ αίτια	98	μαλδρὸς	231	μίλω	80
λιμῶ ἔρ λοιμὸν ἴπι-		μάσσω	168	μίμβλιτ	220
ῶ	98	μασχάλα διατί οὐ π		μίνανθρος	249
λινθ	19.23	λιθσι	83	μινδῶ	251
λίπα	156	μαυροτίρη	105	μινόριος	124
λίσοι	77.145	ματῶσαι	266	μδρισμὸς σχῆμα	79
λοχιὸς	235	Μιγάθος	69	μδρόπος	65
λῆθ παθοῦς ἰδρὸν.		μιγαίρω	122	μδρῶπη	124
74		μίγερων	122	μίσαςοι	148
λουκιανὸς ὁ ῥήτωρ σὺ-		μιγῆρατα	241	μισοκράνημα	172
ρθ	10	μίδουσα	244.245	μιτανίρα	35
λυγγιὺς	211	μίδουσαρ ὑφ' ἡρα -		μιταπλοσμός	99
λύγκθ	24	κλίσε ἀπείλῳ.233		μιτάτροπα	223
λυρε	87	μῖραξ	143.212	μιδχαί ἀπὶ ῥημάτων.	
λυκίδης ὁ ἀργεῖθ.		μῖρα	117	38	
104		μῖς	159	μιτριῖρ	118
λύπερ	255	μῖρα	155.235	μήλια	235.236
λυρικὴ πικταί, καὶ		μελάνθιος	115	μήλιω	243
ῥύτωρ γνώωμα.7		μελανίπη	243	μήλω	235
λυσιάνασα	243	μελίτη ἡ μοῦσα	17	μηκύνη	258
λυσίμαχθ ὁ κερη -		μελικὴ δένδρα	75	μῦλα	236
ναίθ	25	μελίας νόμφαι.236.		μῦλα χυσε	238
λυσιμῆλς	228	καὶ αὐτῶν ἐνόμα-		μῦλον	80
M		τα	75	μῶν ὁ τῆς σιλώης.	
ΜΑγνης	19	μελιαεὺς	24	194	
Μαζα	167	μελίτη	242	Μίμας	236
μαζῶ	168	μελπομένη ἡ μοῦσα.		μινυόριον	28 (133
μαῖα	124.268	ῥδῆς ὑριτίς	18	μινύτω.28.98.113.	
				α 7	μινυὸς

ΕΛΕΓΧΟΣ

μίνυες. 26. 98. 113.	ρδς καὶ μνημοσύ-	νηλίσπιναι	239
133	νης	20	νηριύς 240.242
Μινασίδης ἡσιόδου παῖς	μοῦσαι εὐριλέγδ' τῶν	νηρηίδου ὀπόσαι. 242	
102	τίχων γαυαίχδς	νηρηίδου ὀνόματα.	
μνημοσύνη. 231. μου-	21	241	
σδρ μήτηρ	219	μοῦσαι παρὰ τῆς μου	νήριτθ 155
μνημοσύνης θυγατέρδς	σης	21	νήσοι μακάρων 81
αἱ μοῦσαι	20	μοῦσαι πλῆλ' καὶ διὰ	Νικάνωρ 104
μοῖρα. 117. 238. 239.	φοροι	20. 21	νίφα 157
254	μοῦσαι τρεῖς. 17. τίς	Νόια	223
μόνυφοί πικταί, καὶ	σαρδς, πέντε, καὶ	νόμοι	221
αὐτῶν γνῶρισμα. 7	πλῆ. ἰνταῦθ.	νόσφι ἄτδρ	59
μουσικαί	19	μυσθῶν εὐρέματα.	νότθ 252. 266
μουσικαί τόποι τρεῖς.	222	νοῦς μυσθῶν πατήρ.	
18	μυσθῶν παῖδδς. 19. 22	22	
μυσθῶν	30	Μύσαι	99
μυσθατί. 21. 24.	μύρω	99	Νύμφαι μελίαι 236
25	μύχιθ	269	νύξιριβίγη 31
μοῦσαι. 16. 17. 18.	Μῶ	16	νύχιθ 269
19. αἱ πάρθεναι,	N	Ξ	Νῶνυμθ 178
πῶσαι	19	N ὄντι τῷ Λ. 57	Ξ Ανθι 251
μοῦσαι Λικτί ἱλικω-	N	Νία πάτραι. 35	Ξ ἐνθ 84
νιάδδς	214	νανίας	143. 213
μοῦσαι Διατί ὀνία.	νείλος	249	ξέρξης 97
17. καὶ πλείους.	νελεύς ἡ μοῦσα	17	O
17. 18. 21	νέαςοντ	95	O πρὸ τῷ μ Λασθ
μοῦσαι Διατί ἱρτῆ πα	νμαία	249	O καθ 186
ρία γεννηθῆσαι. 21	νίμισις	239	ὄβαιμθ 76. 236
219	νίσθ	250	ὄβαιμῶ 76
μοῦσαι Λικτί θιαί. 18	νιφιληγριτίης. 47.		οἶαχθ 20
μοῦσαι Λιδς θυγατί-	48	49	οἶδιπόλης. οἶδιπθ.
			οἶδιπυς, οἶδιπό-
			δας.

ΕΛΕΓΧΟΣ

Δικ	80	Δωκιχημένος. 111	ὀρφίως τὰ ἔργα, καὶ	
διπ	202	ὀμήρου τῷ παλακοῦ βί	αἰήμειραι 14.15	
οἰκονόμους τῆς λαοῦ		βλαί	13	ὀρχήσιως εὐρετίς ἡ
ἡμᾶς δικαίρισις.		ὀμήρου τῷ παλακοῦ	ρατῶ	18
80		εἶδος ὁ ἡσίοδος.	ὀσπρις, ὁ δίκινυτος.	
εἶνον	14	177	19	36
εἶνθ βίβλιθ	167	ὀμηροὶ πολλοὶ 12.95	Οασκ. 215. 216. 218.	
εἶνθ καὶ θυμὸν ἐπα-		ὀμήρῳ τῷ ἡσίοδῳ συγ	221	
γα	115	κρινόντων ἀβελτη-	Οτι	135
οἶνοχον	190	γία. 95. 96. 99.	ὀπλοτος	261. 262
οἶωνοὶ	104	101. 102. 103.	οὐρανία ἀστρολογίας ἐν	
οἶωνοὶ γαμικαί	200	105	107	ριτίς 18
Οκτάβλωμθ	144	ὀμιχίρ	186	οἶρανία ἡ μουσα. 18.
ὄκχθ	178	ὀμοιορ	114.	250
ΟΛΘθ	33	ὀμοιορ ὀμοίῳ συγκαί	οὐρανὸς ἀρκίνητος. 230	
ὄλμειος, ὄλμυθ.	215	ρειρ	188	οὐρανὸς κηφελήδριτης
ὄλμθ	139	ὀμοίῳ	83	κὴ τὸρπικίραυτος.
ὄλμλαμθ	87	ὀμόφρονος	220	εὐσία 226 (49
ὄλυμπος	86. 87	Οωίβιρ	97	Ο† 59
Ομηρεῦσαι	218	ὀπρις	99	Π
ὀμηρθ ἄλλθ ὁ τῷ		ὀπλα	174	Αγαθς 205
ἡσίοδῳ ἰσχυροσ.		ἐπλαι	152	Π παιδίον 143
12		Ορεῖ χαλκός	207	καὶ 212
ὀμηρος ὁ βυζάντιος. 12		ὀριπθιρ	226	παίδων γιωργικῶρ μῦ
ὀμηρθ ἰπσιμοναίρ-		ὁ τοβση	162	ζορ ἡ τῶρ ἀσίουρ
χης	101	ὀρθογση	162	κίρδος 123
ὀμηρος ἡ τῷ ἡσίοδῳ		ὀρεος	246	παλαισῆς 140
προγινέσθρος. 11.		ὀρλαρ μηδὲρ λυπῶ-	παλαίφαρς 19. 23	
12		μινὸρ ἄδαιμ. 162	παλλακῆ	185
ὀμηρος, ὁ πλῆς	8	163	παλλας. 57. 251.	
ὀμήρου σίχος τῷ ἡσίο		ὀρφίως	29. 23	252

Β Α Η Γ Χ Ο Σ

πανδλιονίς	163	πριγλῶχες	212	πριγλῶχες	26
πανδλίωρ	163	πριγλαφῆ	59	πρίρος. 24. ὁ γηρι-	
πανδδρα	58	πριγλαφῆς ἀριθμοί.		νῦς	19
πανδώρας ἀλλαγο-		πρίγλαμος. 178 (169		πρίρου θυγατέρος αἰ	
ρία. 41. 42. 46.		πρίσις. 211. 244.		μοῦσαι	17
47		245		πριουρία	120
πανίδης ὁ βασιλεύς.		πρίσις. 35. 76		πρίσις. πρίσις. 158.	
11		πρίσις	251	159	
πανόπη	242	πρίσις. 251. 253. ὁ		πριμωλῆς νύμφη	17
πανύσις	8	ἔν ἡσιόλου ἀδελ		πρίσις	269
παρὰ δαίμονας ἀγαθῶν		φῶς	16	πρίσις	137
ἡνδρῶν διατριβή.		πρίσις. νόμος ἰνου-		πρίσις τοῦ λισ-	
81		φῶς ἰφιδόμιον.		βίου ἀποφθιγμῶ.	
παρθένιος	250	185		185	
παρὰ χημαλισμός. 99		πρίσις, πρίσις.		πρίσις ὄνομα. 128	
πάρσις ἀλῆξανδρος. 97		104		πρίσις πρίσις	
παρολη	99	πρίσις	210	οἱ τῶν ἰκασμῶ.	
πασιθῆ	242	πρίσις	251	137	
πασιθῶ	250	πρίσις	244	πρίσις. 123. ὁ-	
πατρονόη	242	πρίσις	76. 261	θῶν λιγόμενα.	
παύρα	264	πρίσις	215	127	
παυρίδιον	73	πρίσις. 214. 245.		πρίσις διαθίσις.	
παύρον	73. 113	248		131	
παχυνῶν	119	πρίσις	250	πρίσις ἐπιβλή, καὶ	
πίσις	216	πρίσις. 219. διὰ οἱ-		δύσις 129. 131	
πρίσις ἰδρῶν ὁ λόγος.		πρίσις. 21. ἡ γῆ		πρίσις κατατίρι-	
74		νός	22	σις, καὶ ὀνόματα	
πρίσις	195. 196	πρίσις, ἡ καὶ λῦγ-		124	127
πρίσις ὁ καμει-		κῶς	24	πρίσις, καὶ αὐτῆς θν-	
φῶς	8	πρίσις διπλαῖ. 24.		γατίρις	124
πρίσις	117	25		πρίσις	173
				πρίσις,	

Β Λ Ε Τ Χ Ο Ζ

πλῆρ, πλῆρ	93	πάλιμθ	30	24. 25. 27. 28.
πλῆρως χρόνος.		πάλιμθ κυρτοῦτος.		92. 116. 126. 169.
164		93		170. 197. 198
πλῆμνα	210. 211	πλῆρς αἰτία	83	πρόκην. 163. εἰς ἀνδρ
πλῆρως	251	πῶλις	96	κα 164
πλῆρς καίριος τίς.		πλῆρς	97	προμηθῆς. 45. 46.
179		πλῆρως	269	124. 257. 259
πλευσία ἡ νόμος.	27	πλῆμνα γεωργίας ὡ-		προμηθῆς ἐν πλῆρς
πλευτάρης ἀμάρτη-		ριτίς	18	104
μα	118. 122	πολύμνα ἡ μῶσα.	18	προμηθῆς ἀλλοτρία.
πλευτῶ	33. 268	πλευτῶντος ἡ πλ-		50. καταδίκη. 257
πλευτῶ	251	ρι πάντων φιλοσο-		πρίνοια 67. 27
πρίνοια ἡ νόμος ὡς ὡς		φία	114	πρίνοια θεία 161
μα	222	πλῆρ, πλῆρς	69	προπιφραδμῆνα. 177
πρίνοια μυθολογία.		πλῆρως	30	προσκήρυξη 148
218		πλῆρως	30	προσκήρυξη 18
πρίνοια ὁμοίως ὡς ὡς		πλῆρως	156	πρίνοια πρία 18
τίς	218	πρίνοια	171	προσκήρυξη, ὡς ὡς
πρίνοια ὡς ὡς ὡς ὡς		πρίνοια	236	χθ καὶ φανῆς ἀδ
λίον	18	πρίνοια τὰ ὡς ὡς.	206	γθ 92
πρίνοια διαίριος	7	πρίνοια	139	προφίρεια 222
πρίνοια εἰ μάλιστα ὡς		πρίνοια	16	προφρονίως 261
μας	8	πρίνοια. πρίνοια-		πρίνοια 192
πρίνοια πρίνοια χα-		ταί	209	πρίνοια 250
ρῆμα	8	πρίνοια. πρίνοια.		πρίνοια 146
πρίνοια ἀνθῆμα τί-		209		πρίνοια 242
νῶ	7	πρίνοια	143	πρίνοια 241
πρίνοια	89	πρίνοια	62	πρίνοια 242
πρίνοια	117	πρίνοια		πρίνοια 232
πρίνοια	230	μα	62	πρίνοια 33
πρίνοια	147	ὡς πρίνοια. 3. 5. 23.		πρίνοια 33
				πρίνοια-

ΕΛΕΓΧΟΣ

Ευτοστός	121	Σαρῆνδ	19.23	σησίχαρ	ἡσιόδοι.
ευθαγέρας ὁ φιλόσο-		σειρίᾱ	138	ῥός. 13, καὶ κτημή	
φ	13	σίρι	138.166	νης	14.102
πυκνῆδην ἡσιόδοι μη		σασμδραίτι	178	σειχίωρ αἰδώς καὶ νί	
τήρ	175	σιληνη	246	μισις	86
πῦρ, ἔρως, καὶ ἡφαι-		σιλῆνης περίοδος. 138		σειχίωρ διακρισις.	
σ	229	σιλῆνης σφαῖρα	128	63	65
πῶρ συστασιως τῶρ		σιλῆνης φύσις	198	σειχίᾱ διατί ἀνάνα-	
τεχνῶν ὑλικὸν αἶ-		σιμίλη	269	τα	66
ζορ	54	σίος, σοῦ	93	σειχίᾱ ἐκ τῆ ὕδα-	
πυρὸς γίνισις	226	Σῆς	138	τ	226
πυρὸς κλοπῇ τίς. 45.		Σθιῶ	244	σειχίᾱ πάντα σφαι-	
50	51	Σίβυλλῃ ἡ πυμαῖα	8	ρεαδῆ	79
P		σιμοῦς	250	στυμῶν	249
Ρεα, ἡ γῆ	231	σίμων ὁ σκυτιῦς	9	σύξ	251.252.264
Ρεῖα.	28.231	σίτων καιρὸς ἱερναῖος		Συγκριτικὸν ἀπὸ τῆ	
Ρῆσος	19.22.249	Σίτρω τίθυμος. 76		ἀπλοῦ	78
ῥητρικὴ πλαστοῦς εὐρε-		Σκάμανδρ	250	σνκνῶν	258
μη	222	σκήπα	157	σῦμφορος	108
Ροδιδ. 250. ἡ μοῦ-		σκήλλα	38	σῦρκος	86
σα	18	σκληρὸς	28	Σφαῖρα ἀπείρων	79
ῥόδι	250	σκόλυμ	165	σφαῖραι ἐννία	22
ῥό	92	Σμικύσας	104	σφαῖραι οὐράνια. 128	
Ρυμός. 141.142.148		Σπειδς	250	σφιτήρχει ἀπὸ τῆ	
Σ		σπαιῶ	242	ῖαις	76
Σαγγάκος	250	σπιθαμῇ	140	σφίτλα	77
Σάκως	211	σπινθὴρ μεταρικός.		σφίγξ	249
σαρδάνη βοτάνη	52	97		σφικτόδριον	158
σαρδῶ	52	σπονδῇ	115	Σχίτλια	30.70
σαρδῶνι γίλως. 52		Σταθμῶν	118	Συεράτης ὁ σμφρονίς	
σαῦ	241	σφῶπη	124	κων λιθοξόος	9

συντ-

ΕΛΕΓΧΟΣ

σπηρίχθ' ὁ χυσογ-	τιτράπυς	139	εὐριμα	222	
νώμων	10	τιτράτυφθ'	144	τραπίζης καμρός εἰρηκ	
Τ		τίτηνθ' ὠδ'η	166	καῖος καὶ τέρψιθ	
Τ' ὤμιον	160	τιχναὶ διατίπαρθένοι.	μος	76	
Ταλαῖργοι	44	54	ὁ τρία ἀριθμός	17.21	
πανυσιπέρθ'	89	τίχνης οὐ φθαρήσασθ.	τριακονταίτης, Θ	τρια	
πανύσφυροι	251	53	κονταίτης	143	
τάρταρα	228	τιχνόμ' εὐρισις	41	τρίγωνο τῶν ἀείρων.	
ταύρειθ' ποσασδ'ωρ.	Ιξίτης εὐρισιπής.		18		
τάφιοι	204 (206	87	τριπόδης	139	
ταφίωρ σταλά	201	Τοῦ τζ'ιτζου εἰς τ'μ λυ	τρίπυς	139	
Τίθηλι	93	κόφρονα ἐξήγησις.7	τριπλόμιθ'. 23. 20.		
τικμαίρετγ	94	Τήβυς	231	35	
τέκνα τ' νιαζόντων πα	τηλιόσαι	201.204	τρίς μύριοι	99	
τέρων ἢ τηρμιδρ	τηριὺς εἰς ἔκπα. 164		τριταίχμου βαβυλμ-		
ὁποῖα	159	τηριὺς θραξ	163	νῆς οὐσίας	168
τιλῆεις	241	τηυγίτη	124	τριτῶν ἢ μοῦσα	17.18
τένδαι	156	Τίνυτγ	98	τροπαὶ ἡλίας	150
τίνθης	156	ὑπόπλους ἢ μοῦσα.		τροπή βιρηνῆ, καὶ χει-	
τέρνα	215	18	μυρινῆ	151.161	
τέρμηςος	215	τίρμω	246	τροχαλός	155.156
τέρμiosis χιτῶν	158	ὑτᾶνδς. 219. 237.		τρόχου ἀτίδδς τίμα-	
τέρπικίραυος. 45.49	238	253	ρδδ	140	
τέρψιχόρη ἢ μοῦσα.	τιτᾶνδς ἢ τιτῆνδς. 230		τρώξ	138	
18.19. χορείας εὐ	ὑταπιδδς	230	Τύνη	29.176.218	
ριτίς	18	ὑτθός	149	τυτθός	148.149
τιωαρακονταίτης, καὶ	Τοὺς μὴμ, τὸς δ'ε	79	τυθαόνιο μόρος	204	
τιωαρακονταίτης.	Τραγικαὶ ποικταὶ καὶ		τυφαιὺς	247	
143	τῶτων γινώρισμα.		τυφῶν	246.247	
τίτρε	181	7	τυφῶνες καὶ τὴν ἀρί-		
τιτραπέδης	139	τρατφδία μιληπμίνης	μαίς	246	
			τύχη		

Β Λ Ε Γ Χ Ο Σ

τέχνη	33	φαιώ	125	φίξ.249.φίκιορ.205	
Υ		φάλαρις ὁ ἀκραγαντί		φλίγυθ	207
Υάδης	173	ιθ	13	φλόγθ	266
Υάδθις ἄείρας.		φαός	247	φοίβη	231.253
224. καὶ τῷ κίον-		φάρθ	158	φόρκνε	241.244
ται	127 (125	φάρυξ	178	φόρμυξ	178
υάδωμ ὀνόματα. 124.		φάσσα	247	φράξιδι	99
υας, ὁ ἔτλαντος. 124.		φάσις	249	φρικωνίς	8.175
Υγροί	236 (125	φάρβιμω	122	φρίαντοι	155
Υδας. ὑδθ	53	φάρτι	27	φρόνκσις, ἡ ἀθλωα. 57	
υδρα 247.248 (169		φρόνικος. 164 (137		φροῦρος	236
υδωρ ἄριστον ὁ τῶν.		φρόνικος ὁ τραγικὸς.		φυν. φύω	71
υδωρ τῶν ὅλων ἄρ-		φθινόπωρον. φθινοπω-		φυτεργίας ὑρίτης ὁ	
χθ	227	ρίς	139	λιόπωθ. 36. καὶ	
Υλθ	226	φθίνθ	30.32.85	ἡ θάλας	18
ὠερμίας κωρὸς ἄρι-		φθονούντων ἰδία	85	φύλασις	79.80
εθ τίς	134	φθινύω. φθύνω	98	φῶκος	270
Υμίναιθ	19.22	φίκιορ	249	φωνήντα ἰπῶ	18
ῥμμεθ	178	φιλέμω	19	Χ	
Υπης	141 (90	φιλίω	116	Υάδθιρ	227
Υπρίσχος. ὑπρίχει		φιλίρ	121	Χαλκίς ὁ πάλας	
ὑπρίωρ	230.251	φιλίτης	121	ἄθωρα	153
ὑπρθ	139	φιλυρίδης	269	χάλασθ γίνος	74
ὑπθ	264	φιλομηδία	236	χαλκός, καὶ τὸν πέ-	
ὑπέρτης	171	φιλίσις	206	λαμ χρῦσις. 74.	
ὑπέχισις	62	φίλος	84	75	
Υρνός	170	φιλομέλεις χιλιδέ-		χάλυες. χάλυεις	74
Υτίβριμίτης	39	ια	163.164	χάος	31.225.227
Φ		φιλοσοφία, ἐπὶ πάν		χαρίτων ἰδρὸν ἰμ ἰλι-	
Φαούλη, ἡ φαίλη.		των πελυστραγμο-		κῶνι	221
Φ.	125	οῦσι	114	χανλιόθυρ	213
				Χίμαρ	

Ε Λ Ε Γ Χ Ο Σ

χιίμαρρ ^ϑ	20.174	173	ῥ ^ϑ ς εὐρετὶς ἡμιλπο-	
χαροδίκαι	84	χρυσάωρ	245.233	μίνε 18
χαρὶσπιδ ^ϑ	191	χρῦσιον γίνος	65.66	Ωκιανός 230
χείρωρ	269	χρυσοσίφαν ^ϑ	216	ὠκυπέτη 244
χιῖα ^ϑ	227	Χόα	266	Ωρε 33
χιλιδῶρ ὀρθογόν.162		Χῶ	59	ῥ ^ϑ αι 267
Χθῶρ	59	Υ		ῥ ^ϑ αι παρρ ^ϑ τῶα -
Χίμαιρα	248	Υ Αμμάθη	269	ρε 139
χιτῶρ	158	Υ τασαρ	257	ῥ ^ϑ αί ^ϑ 34
Χλανίσκιον	158	Υολίας	257	ῥ ^ϑ ίρ 267
Χοιακός μινύ	154	Υῶ	138	ῥ ^ϑ ίων ^ϑ ἰσορία , καὶ
χορδῶρ εὐρεταί αἶσα		Υυχὴ δαίμων	33	ῥ ^ϑ ύτε ἀναδλῆ.170
ρῆν ^ϑ	23	ϑυχῶρ Διαπόρθωμ-		ῥ ^ϑ ρίον ^ϑ τὰς πλαάλας
χορτίας εὐρετὶς ἡτ ^ϑ		σις εἰς μακαίρων		διώκον ^ϑ μῦθε.
, τυχόν	18	νῆσες	81.82	124 126
Χλαῖνα	158	Ω		Ωρε 109
Χρένοι τηῖε	18	Ω ἰνὶ	72	
χρόν ^ϑ πακτὴρ πάντων.		Ω ὠθέγιον	265	Τ Ε Λ Ο Σ.